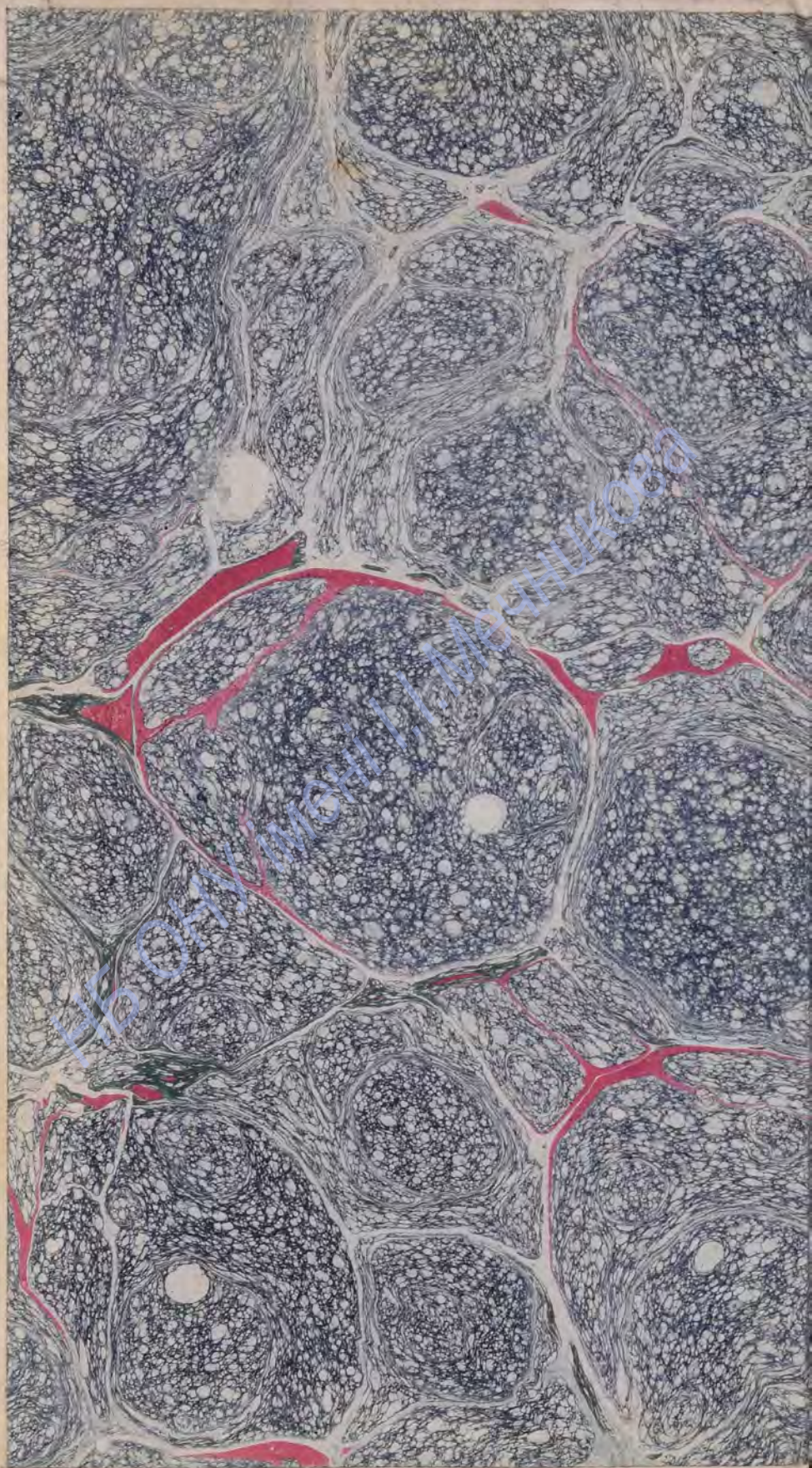
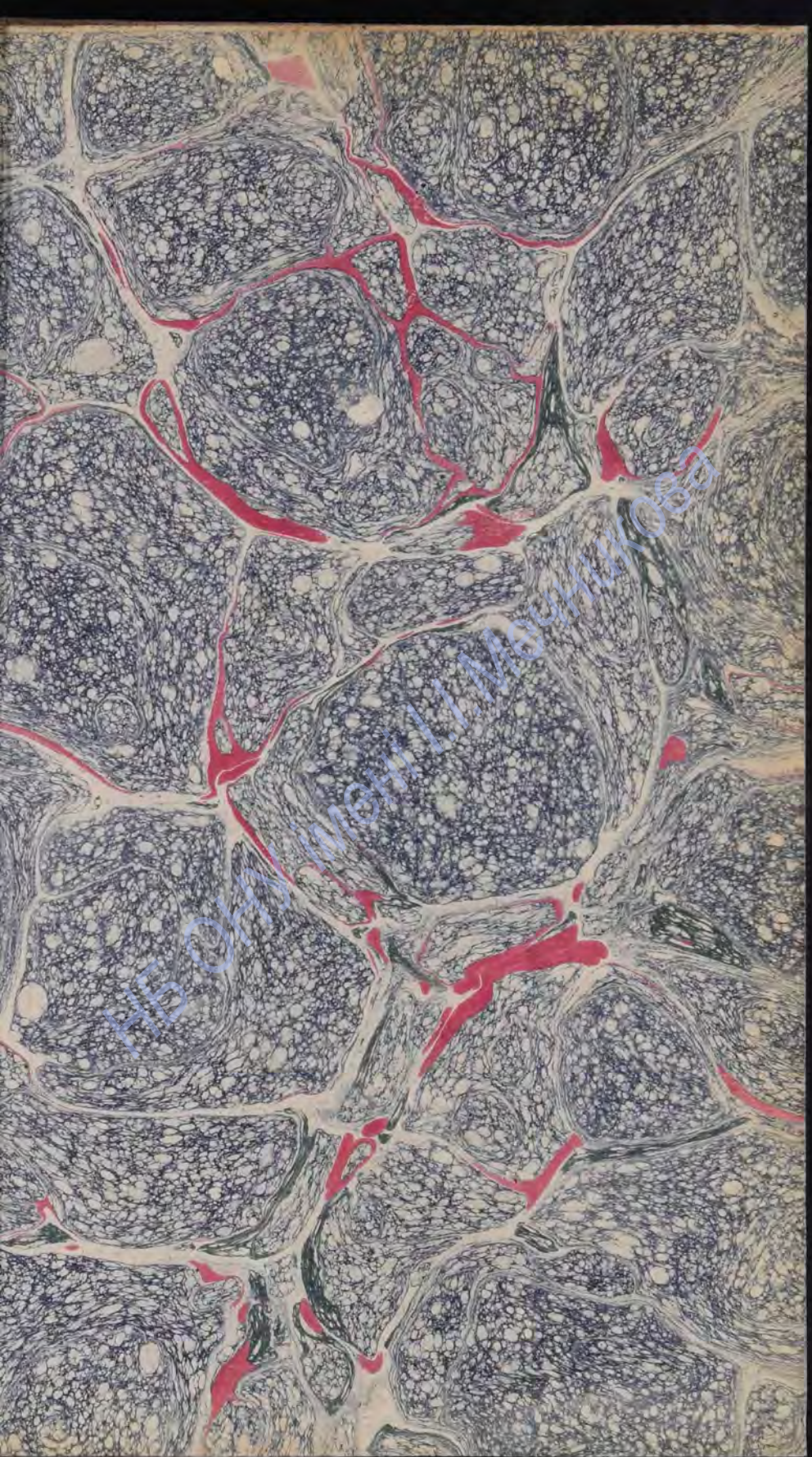

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ

PLVTARCHI CHAERONENSIS

QVAE SVPERSVNT OMNIA.

CVM ADNOTATIONIBVS VARIORVM
ADJECTAQVE LECTIONIS DIVERSITATE.

OPERA

JOANNIS GEORGII HVTTEN

PHILOS. MAG. ET SCHOL. ANATOL. TUBING. RECTORIS.

VOLVMEN NONVM

T V B I N G A E

IMPENSIS JOANNIS GEORGII COTTAE

CIDIDCCXCVII

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ

PLUTARCHI CHAERONEENSIS

ORATIONES

ORATIONES

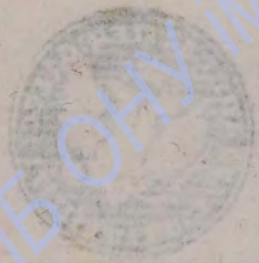
ORATIONES

ORATIONES

ORATIONES

ORATIONES

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

PLUTARCHI

PLUTARCHI

PLUTARCHI

PLUTARCHI

к

PLVTARCHI
OPERVM MORALIVM
ET
PHILOSOPHICORVM
PARS TERTIA

PLVT. T. IX.

PHILOSOPHIA
MORALIS
ET
MILITARIA
OPUSCULUM

Въ Ону імені І. Мечникова

Continentur hoc Volumine:

- XXIII. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ῬΩΜΑΙΩΝ ΤΤ-
ΧΗΣ.
De Fortuna Romanorum. pag. 1.
- XXIV. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΤΧΗΣ
Η ΑΡΕΤΗΣ Α'.
De Alexandri M. Fortuna aut
Virtute. Oratio I. 31.
- XXV. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΤΧΗΣ
Η ΑΡΕΤΗΣ Β'.
De Alexandri M. Fortuna aut
Virtute. Oratio II. 50.
- XXVI. ΠΟΤΕΡΟΝ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΚΑΤΑ ΠΟ-
ΛΕΜΟΝ Η ΚΑΤΑ ΣΟΦΙΑΝ ΕΝ-
ΔΟΞΟΤΕΡΟΙ.
Bellone an pace clariores fuerint
Athenienses. Sive, de Gloria
Atheniensium. 82.
- XXVII. ΠΕΡΙ ΙΣΙΔΟΣ ΚΑΙ ΟΣΙΡΙΔΟΣ.
De Ifide & Ofiride. 101.
- XXVIII. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ.
De Ei apud Delphos. 215.
- XXIX. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΧΡΑΝ ΕΜΜΕΤΡΑ-
ΝΤΗΝ ΤΗΝ ΠΥΘΙΑΝ.
Cur Pythia nunc non reddat Ora-
racula carmine. Sive, de Py-
thiae Oraculis. 248.
- * 2
- XXX.

XXX. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚΛΕΛΟΙΠΟΤΩΝ ΧΡΗ-
ΣΤΗΡΙΩΝ.

De defectu Oraculorum.

pag. 298.

XXXI. ΟΤΙ ΔΙΔΑΚΤΟΝ Η ΑΡΕΤΗ.

Virtutem doceri posse.

386.

XXXII. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ ΑΡΕΤΗΣ.

De Virtute morali.

391.

XXXIII. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΟΡΓΗΣΙΑΣ.

De cohibenda Ira.

422.

LECTORI CVLTORIQUE
PLVTARCHI

S. P. D.

JOANNES GEORGIVS HVTTEN.

De peculiaribus subsidiis, quibus in tertia hac
Plutarcheorum Operum Moralium parte cu-
randa uti mihi contigit, pergo, Tibi, Benevole Le-
ctor! rationem reddere, eaque ex ordine paucis re-
cenfere.

In opusculo de *Fortuna Romanorum*, nec non
in utraque oratione de *Fortuna* sive *Virtute Alexan-
dri Magni* praesto mihi fuit *Codex ille Noribergen-
sis*, de quo in praefatione *primae* Operum Moralium
partis pluribus differui. In adhibendis translationibus
latinis, quas idem continet, satis curae diligentiaeque
me praestitisse, varia, quae inde adnotavi, cuivis te-
stari posse spero. *Nuischelerus* quoque libellum de
Fortuna Romanorum translatione Germanica decora-

vit, secundae parti ejus versionum, quas in praefatione alterius voluminis commemoravi, insertae.

Libri de *Iside & Osiride* editionem singularem curavit *Samuel Squire*, hoc titulo: Πλατάρχης περὶ Ἰσίδος καὶ Οσίριδος. *Plutarchi de Iside & Osiride Liber: graece & anglice. Graeca recensuit, emendavit, Commentario auxit, Versionem novam Anglicanam adjecit Samuel Squire, A. M. Archidiaconus Bathoniensis. Accesserunt Xylandri, Baxteri, Bentleji, Marklandi, Conjecturae & Emendationes. Cantabrigiae Typis Academicis, forma octava, anno 1744.* Eximio hujus editoris studio, solertia, & cura in communicandis egregiis Virorum doctorum emendationibus, multum me fuisse adjutum, gratissima mente praedico. Meruit porro de eodem libro optime *Joh. Salom. Semlerus* eum in vernaculam linguam transferendo & annotationibus illustrando in libro ita inscripto: *Joh. Salom. Semlers Erläuterung der egyptischen Alterthümer durch Uebersetzung der Schrift Plutarchs von der Isis und dem Osiris und der Nachricht von Egypten aus Herodots zweitem Buch mit beygefügten Anmerkungen. Nebst einer Vorrede Sigm. Jacob Baumgartens, Breslau und Leipzig 1748.*

Latinam interpretationem opusculi de *EI Delphico* debemus *Joachimo Camerario*, quam adjunctis simul suis adnotationibus, unacum libro de *Oraculorum defectu* ex *Adriani Turnebi* versione, ejusdem
ani-

animadversionibus illustrata, repetito, vulgavit Lipsiae, 8. anno 1576. sub hoc titulo: *de natura & effectibus Daemonum Libelli duo Plutarchi Chaeronensis. Cum explicationibus, & prooemio Joachimi Camer. Quibus & eruditae & rarae & jucundae & non inutiles cognitu rerum mirabilium & singularium expositiones continentur. Editi Lipsiae in Officina Voegeliana.*

Libellum denique de *ira cohibenda* Des. Erasmus figillatim edidit, latineque reddidit cum libello de *curiositate*, forma octava, Basileae apud Frobenium, anno 1525. hoc titulo: *Plutarchi Chaeronei Libellus perquam elegans De non irascendo. Ejusdem de curiositate. Uterque latinus Des. Erasmo Rot. interprete. Adjecti sunt iidem Graeci, quo vel praelegi possint, vel certe legi a Graecanicae literaturae studiosis.* Alia adhuc ejusdem mihi obtigit peculiaris editio, quam a loco impressionis *Antwerpiensem* nuncupare placuit. Inscriptio illius haec est: Πλutarχη χαϊρωνεως περι Αοργησιας. *Plutarchi Chaeronei de cohibenda iracundia libellus. Antuerpiae ex officina Joannis Loëi. Anno MDLIII.* forma octava. In exemplaris, quod ad manus fuit, margine adscriptae sunt variae notae incerti auctoris, maxima parte ad grammaticam interpretationem spectantes. Chartae deinde insertae continent tam interpretationem latinam, quam animadversiones, e praeceptis rhetoricis & analyticis pro more seculi decimi sexti materiam ipsam, pauca quaedam critice tractantes. Industria tamen possessoris
non

VII

non nisi dimidiam libelli partem est persecuta. Restat, ut *Nuischeleri* laudem interpretationem ejusdem Germanicam, quam tertia illius versionum pars continet.

Vale, Lector Benevole! Fave Plutarcho nostro, fave mihi. Dabam Tubingae Idibus Decemb. MDCCXCVI.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ῬΩΜΑΙΩΝ ΤΥΧΗΣ.

Αἱ πολλὰς πολλάκις ἡγωνισμέναι καὶ μεγάλας ἀγῶ-
νας Ἀρετῇ καὶ Τύχῃ πρὸς ἀλλήλας μέγιστον
ἀγωνίζονται τὸν παρόντα, περὶ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας
διαδικαζόμεναι ποτέρας γέγονεν ἔργον, καὶ ποτέρα τὴν
σηλικαύτην δύναμιν γεγέννηκεν. ἔ γάρ μικρὸν ἔσται τῇ
περιγενομένη τῷτο μαρτύριον, μᾶλλον δ' ἀπολόγημα
πρὸς κατηγορίαν ¹. κατηγορεῖται δ' ἀρετῇ μὲν, ὡς
καλὸν ², ἀνωφελὲς δέ· τύχῃ δέ, ὡς ἀβέβαιον ³ μὲν,
αγαθὸν δέ. καὶ τὴν μὲν ἀκαρπα παθεῖν λέγουσι· τὴν
δὲ ἅπιστα δωρεῖσθαι. τίς ἔν ἐχὶ λέξει, τῇ ἑτέρᾳ τῆς
Ῥώμης προστεθείσης, ἢ λυσιτελέσατον ⁴ ἀρετὴν, εἰ τη-
λικαῦτα τὰς ἀγαθὰς δέδρακεν ἀγαθὰ· ἢ βεβαιότατον
εὐτυχίαν χρόνον ἤδη τασσῆτον, ἃ δέδωκε, τηρῆσαν ⁵;
Ἰων μὲν ἔν ὁ ποιητὴς, ἐν τοῖς δόχαις μέτρον καὶ κατα-
λογά-

¹ Turn. & Bong. πρὸς ἅν κατηγορεῖται.

² R. fufp. ὡς καλὸν μὲν, ἀνωφ. δέ.

³ a Turn. & Bong. abest hoc μὲν.

⁴ Petav. λυσιτελέσατον.

⁵ Turn. & Bong. ἃ δέδωκεν ἄρσαν.

λογάδην αὐτῷ γεγραμμένοις, Φησὶν, ἀνομοιότατον πρᾶγμα τῇ σοφίᾳ τὴν τύχην ἔσαν, ὁμοιοτάτων πραγμάτων γίνεσθαι δημιουργόν· αὐξέσιν ἀμφότεραι, προσκοσμήσιν ¹, ἄνδρας εἰς δόξαν ἀνάγεσιν, εἰς δύναμιν, εἰς ἡγεμονίαν. τί δεῖ τὰ πολλὰ μνησκύνειν ἐξαριθμώμενον; αὐτὴν τὴν ² γεννώσταν ἡμῖν καὶ φέρεσταν τὰ πάντα φύσιν, οἱ μὲν τύχην εἶναι νομίζουσιν, οἱ δὲ σοφίαν. διὸ καλὸν τι τῇ Ῥώμῃ καὶ ζήλωτόν ὁ ἐνεσὼς λόγος ἀξίωμα περιτίθῃσιν. εἰ διαπορᾶμεν ὑπὲρ ³ αὐτῆς, ὡς ὑπὲρ γῆς καὶ θαλάττης καὶ ἑρᾶν⁴ καὶ ἄσρων, πότερον κατὰ τύχην συνέστηκεν, ἢ κατὰ ⁴ πρόνοιαν.

II. Ἐγὼ δὲ, ὅτι μὲν, εἰ καὶ πᾶν πρὸς ἀλλήλας αἰεὶ πολεμῶσι καὶ διαφέρονται τύχῃ καὶ ἀρετῇ, πρὸς γε τηλικαύτην σύμπηξιν ἀρχῆς καὶ δυνάμεως εἰκὸς ἐστὶν αὐτὰς σπείσασθαι συνελθεῖν, καὶ συνελθόντας ἐπιτελειῶσαι καὶ συναπεργάσασθαι τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων τὸ κάλλιστον, ὁρθῶς ὑπονοεῖν οἶμαι. καὶ νομίζω, κατὰ περ Πλάτωνος Φησὶν ἐκ πυρὸς καὶ γῆς, ὡς ἀναγκάζων τε καὶ πρώτων, γεγονέναι τὸν σύμπαντα κόσμον, ἵνα προσόρατός τε γένηται ⁵ καὶ ἀπλός· γῆς μὲν, τὸ ἐμβριδὲς καὶ ἑκσίμοιον αὐτῷ συμβαλλομένης ⁶, πυρὸς δὲ χρῶμα, καὶ μορφὴν καὶ κίνησιν· (αἱ δὲ ἐν μέσῳ φύσεις, ὕδωρ καὶ ἀήρ, μαλάξασαι καὶ σβέσασαι, τὴν τῶν ἑκατέρω ⁷ ἄκρων ἀνομοιότητα συνήγαγον, καὶ ἀνεμίξαντο

¹ Dedi comma post h. v. quod vulgo datur post ἄνδρας, cum W. monente, prius ad Urbem, posterius ad viros referendum esse. R. susp. αὐξέσιν ἀμφότεραι πόλεις, κοσμήσιν ἄνδρας. Frst. & R. προσκομῶσιν, quod etiam e Petav. enotatur. Ego correxi.

² post τὴν Turn. Bong. & Petav. inserunt τὰ πάντα.

³ Ald. & Baf. περί.

⁴ abest πατὰ a Petav.

⁵ Petav. πρὸς ὁρατὸς γέννηται.

⁶ Petav. συμβαλλομένης.

⁷ Cum art. τῶν dedi e R. mente. Habet eundem Baf. & Petav. sed post ἑκατέρω.

το τὴν ὕλην δι' αὐτῶν) ἔτως ἄρα καὶ ὁ τὴν Ῥώμην
 υποβαλλόμενος ¹ χρόνος μετὰ θεῶν τύχην καὶ ἀρετὴν ἐκέ-
 ρασε καὶ συνέζευξεν, ἵνα ἐκατέρας λαβὼν τὸ αἰεῖον,
 ἀπεργάσῃται πᾶσιν ἀνθρώποις ἐσίαν ² ἱεράν, ὡς ἀληθῶς,
 καὶ ὀνησιδώραν καὶ πείσμα μόνιμον, καὶ φοιχεῖον αἰδίων,
 ὑποφερομένοις τοῖς πράγμασιν ἀγνυρηβόλιον σάλα καὶ
 πλάνης, ὡς Φησι Δημόκριτος. ὡς γὰρ οἱ Φυσικοὶ τὸν
 κόσμον λέγουσιν ἐκ εἶναι κόσμον, ἐδὲ θέλειν τὰ σώμα-
 τα συνελθόντα καὶ συμμιγέντα κοινὸν ἐκ πάντων εἶδος
 τῇ φύσει παραχεῖν, ἀλλὰ τῶν μὲν ἐτι μικρῶν καὶ ³
 σποράδην φερομένων καὶ διολιθαινόντων καὶ ὑποφευγόν-
 των τὰς ὑπολήψεις ⁴ καὶ περιπλοκάς, τῶν δὲ ἀδρότε-
 ρων καὶ συνεσηκῶτων ἤδη, δεινὰς ἀγῶνας πρὸς ἀλλήλα ⁵
 καὶ διαταραχὰς λαμβανόντων, κλύδωνα καὶ βρασμὸν
 εἶναι, καὶ φθόρα καὶ πλάνης καὶ ναυαγίων μετὰ πάν-
 τα, πρὶν γε τὴν γῆν μέγεθος λαβῆσαν ἐκ τῶν συνι-
 σαμένων καὶ φερομένων ἰδρυθῆναι πᾶς αὐτὴν, καὶ τοῖς
 ἄλλοις ⁶ ἰδρυσιν ἐν αὐτῇ καὶ περὶ αὐτὴν παραχεῖν. ἔτω
 τῶν μεγίστων ἐν ἀνθρώποις δυνάμεων καὶ ἡγεμονιῶν κα-
 τὰ τύχας ἐλαυνομένων καὶ συμφερομένων, ὑπὸ τῷ μη-
 δένα κρατεῖν, βέλεσθαι δὲ πάντα, ἀμήχανος ἢ φορὰ ⁷
 A 2 καὶ

¹ Turn. V. Bong. ὑπολαβόμενος. Sic quoque Budaens le-
 git. Petav. ὑποβαλλόμενος. Xyl. iudice, ὑποβάλλεσθαι posi-
 tum esse videtur pro *ordini*, *molari*.

² Ald. & Bas. ὅ ἐστιν ἱεράν. Xyl. e scripto correxit. Mox
 R. omisit καὶ ὀνησιδώραν. Schott. Coll. Mur. ὀνησιδώρον. Jun.
 ὀνησιδώραν. Turn. V. Bong. ὀνησιδώτοι, W. susp. ὀνησι-
 δωρον.

³ Delendum censet hoc καὶ R.

⁴ R. susp. ἀπολήψεις, *interceptiones* — *nolentibus neque*
patientibus se intercipi, & in suo cursu impediri.

⁵ Turn. V. Bong. πρὸς ἀλλήλους

⁶ Sic R. legi voluit, & restitui ex edd. Prist. prioribus
 pro τὰς ἄλλας, quod in eadem & R. legitur. Paulo ante Pe-
 tav. ἰδρυθῆναι.

⁷ Petav. ἢ φθορά.

καὶ πλάνη καὶ μεταβολὴ πᾶσα πάντων, μέχρις ᾧ¹ τῆς Ῥώμης ἰχὺν καὶ αὐξήσιν λαβέσης, καὶ ἀναδησαμένης, τῆτο μὲν, ἔθνη καὶ δῆμους ἐν αὐτῇ², τῆτο δὲ, ἀλλοφύλους καὶ διαποντίκας βασιλέων³ ἡγεμονίας, ἔδραν ἔχε τὰ μέγιστα καὶ ἀσφάλειαν, εἰς κόσμον εἰρήνης καὶ ἕνα⁴ κύκλον τῆς ἡγεμονίας ἀπλαιοῖν περιφερομένης, πάσης μὲν ἀρετῆς ἐγγενομένης τοῖς ταῦτα μηχανησάμενοις, πολλῆς δὲ καὶ τύχης συνελθούσης, ὥς ἐνέσαι⁵ τῷ λόγῳ προϊόντος ἐνδείξασθαι.

III. Νυνὶ δέ μοι δοκῶ τῷ προβλήματι⁶, ὥσπερ ἀπὸ σκοπῆς⁷, καθάρῃ ἐπὶ τὴν σύγκρισιν καὶ τὸν ἀγῶνα τὴν τε τύχην καὶ τὴν ἀρετὴν βαδίζοντας. ἀλλὰ τῆς μὲν ἀρετῆς πρῶτον τε τὸ βᾶδισμα καὶ τὸ βλέμμα καθαρῆς παρέχει δέ τι καὶ τῷ προσώπῳ πρὸς τὴν ἡμιλλαν ἐρύθημα τῆς φιλοτιμίας. καὶ πολὺ μὲν ὑπερεῖσπευδέσης τῆς τύχης, ἄγασσι δ' αὐτὴν καὶ δορυφορεῖσι κατὰ πληθός

Ἄνδρες ἀρηίφατοι βεβρωτάμενα τεύχε' ἔχοντες⁸, ἐναντίων τραυμάτων ἀνάπλω, αἷμα συμμεμιγμένον ἰδρῶτι σαλάζοντες⁹, ἡμιμάσοις ἐπιβεβηκότες λαφύροις, βέλεθε δὲ πυδόμεθα, τίνες ποτὲ εἰσὶν ἔτοι; Φαβρί-
κιοι

¹ Turn. V. Bong. καὶ μέχρις ᾧ. Petav. μέχρι ἕν. Mox Petav. ἀναδυσαμένης.

² R. susp. ἐν αὐτῇ τῇ Ἰταλίᾳ.

³ Petav. βασιλέως.

⁴ Vulgo post ἕνα legitur iterum καὶ, quod de'avi cum W. omisum a B. E. Voss. P. & Interpr. lat. Prius καὶ ante ἕνα deleri voluit R. item legi deinde περιφερόμενα.

⁵ Petav. Ald. Bas. ὥς ἐνέσει.

⁶ R. susp. ἀπὸ τῷ προβλ.

⁷ Turn. Bong. Petav. ἀπὸ σκοπῆς.

⁸ Hom. Odys. XI, 41.

⁹ Turn. & Bong. σαλάζοντες; Petav. σάζοντες; qui simul pro συμμεμιγμένον habet συμμιγμένον.

νιοι Φασίν εἶναι, καὶ Κάμιλλοι καὶ Λάτιοι Κικιννάτοι ¹ καὶ Μάξιμοι Φαβιοι, καὶ Κλαύδιοι Μάρκελλοι, καὶ Σινπίωνες. ὁρῶ δὲ καὶ Γάϊον ² Μάριον ὀργιζόμενον τῇ τύχῃ· καὶ Μένιος ἐκεῖ Σκευόλας ³, τὴν φεγομένην χεῖρα δεινυσι, βοῶν, Μὴ καὶ ταύτην τῇ τύχῃ χαρίζῃ; καὶ Μάρκος Ὠράτιος ⁴ ἀριεὺς παραποτάμιος Τυρρηνικοῖς βέλεσι βαρυνόμενος, καὶ σκάζοντα μηρὸν ⁵ παρέχων, ἐν βαθείας ὑποφθέγγεται δίνης, Οὐκᾶν κηγὼ κατὰ τύχην πεπήρωμαι; τοῖτος ὁ τῆς ἀρετῆς χορὸς πρόσσειν ἐπὶ τὴν σύγκρισιν, Βριδὺς ὀπλιτοπάλας δάιος ἀντιπάλοις ⁶.

IV. Τῆς δὲ τύχης ἐξὺ μὲν το κίνημα, καὶ θρασὺ τὸ φρόνημα, καὶ μεγάλαυχον ἢ ἐλπίς· φθάνουσα δὲ τὴν ἀρετὴν ἐγγύς ἐσιν, ἔς πλεροῖς ἐλαφρίζουσα κέφοις αὐτήν, ἐδὲ ἀκράνυχον ὑπὲρ σφαίρας τινὸς ἔχουσι καθεῖσα, περισφαλῆς καὶ ἀμφίβολος πρόσσειν, εἰτ' ἀπεισιν ἀηδῆς ⁷. ἀλλ' ὥσπερ οἱ Σπαρτιάται τὴν Ἀφροδίτην λέγουσι, διαβαίνουσαν τὸν Εὐρώταν, τὰ μὲν ἐσοπύρα καὶ τὰς χλιδῶνας, καὶ τὸν κερὸν ἀποδέδαι, δόρυ δὲ καὶ

A 3

ἀσπί-

¹ Fuit καὶ ante Κικιννάτοι, firmatum quidem Xyl. MS. sed delevi auctoritate Basf. e mente Xyl. & R. ut sit L. Quinctius Cincinnatus.

² Restitui Γάϊον e Basf. firmatum cod. Turn. a quo abest praemissum καὶ, & Interpr. lat. Probat idem nomen Xyl. licet in scripto suo invenit Κλαύδιον, quod vulgo legitur, nec non R. & dedit W. accedentibus marg. Voss. & Mez.

³ Sic, me iudice, bene monuit R. legendum pro vulg. Κέσλας, & dedi. Basf. Σκεύλας. Xyl. quoque vertit Scaevola, nec non Interpr. lat. — Turn. & Bong. καὶ Κέρτιος ἐκεῖ.

⁴ Dedi sic e Basf. Xyl. Mez. probante R. Vulgo καὶ Πάκιος, καὶ Μάρκοι. R. dubitat adhuc de praenomine Marco, quod Horatium Coclitem gessisse non reperit. Margo Voss. Ὠράτιος καὶ Μάρκοι. Interpr. lat. — illic Marcus illic Oratius Cocles.

⁵ Turn. Bong. καὶ συσκάζοντα μηρὸν.

⁶ Sic legendum Xyl. monuit. Ald. & Basf. ἀντιπάλης. Aeschylī esse versum, monet R.

⁷ Xyl. mavult αἰδῆς.

ἀσπίδα λαβεῖν κοσμημένην τῷ Λυκέρῳ· ἔτως ἡ τύ-
χη καταλιπῆσα Πέρσας καὶ Ἀσσυρίους, Μακεδονίαν μὲν
ἐλαφρὰ ¹ διέπτη, καὶ ὑπεσείσατο ταχέως Ἀλέξανδρον,
καὶ δι' Αἰγύπτου καὶ Συρίας περιφέρουσα βασιλείας διώ-
δευσε, καὶ Καρχηδονίους σφεφομένη πολλὰς ἐβόησεν ².
τῷ δὲ Παλατίῳ προσερχομένη, καὶ διαβαίνουσα τὸν Θύμ-
βριν (ὡς εἴκειν) ἔθηκε τὰς πτέρυγας, ἐξέβη τῶν πε-
δίων, ἀπέλιπε τὴν ἄπισον καὶ παλίμβολον σφαῖραν.
ἔτως εἰσῆλθεν εἰς Ῥώμην ὡς μενῶσα, καὶ τοιαύτη πά-
ρουν ὡς ³ ἐπὶ τὴν δίκην. ἡ μὲν γὰρ ἀπειθής ⁴, κα-
τὰ Πίνδαρον, ἐδὲ δίδυμον σρέφουσα πηδάλιον, ἀλλὰ μᾶλ-
λον Εὐνομίας καὶ Πειθῆς ἀδελφῇ, καὶ Προμηθεΐας θυ-
γάτρῃ, ὡς γενεαλογεῖ Ἀλκίμν. τὸ δὲ ὑμνέμενον ἐκεῖ-
νο τὸ πλάτε κέρας ἔχει διὰ χειρὸς, ἐν ὀπώρας ἀεί-
δαλέσσης μεσὸν, ἀλλ' ὅσα φέρει ⁵ πάντα γῆ, πάντα δὲ
θάλαττα, καὶ ποταμοί, καὶ μέταλλα, καὶ λιμένες, ἀφθο-
να καὶ ῥύδην ἐπιχεαμένη. λαμπροὶ δὲ καὶ διαπρεπεῖς
ἄνδρες ἐν ὀλίγοι μετ' αὐτῆς ὁρῶνται· Πομπήλιος ⁶ Νε-
μῆς ἐν Σαβίνων, καὶ Πρίσιος ἐν Ταρυνίων, ἕς ἐπὶ ἡ-
λῡδας βασιλεῖς καὶ ξένους ⁷ ἐνιδρύσατο τοῖς Ῥωμύλε
θρόνοις· καὶ Παῦλος Αἰμύλιος ἀπὸ Περσέως καὶ Μα-
κεδόνων ἄτρωτον στρατὸν ἄγων, καὶ νίκην ἄδακρυν θριαμ-
βεύων μεγαλύνει τὴν τύχην. μεγαλύνει δὲ καὶ Καί-
κίλιος ⁸ Μέτελλος ὁ Μακεδονικὸς γέρον, ὑπὸ τεσσάρων
παί-

¹ Turn. Bong. ἐλαφά.

² libavit, modo extulit manu in sublime, modo depressit,
per vices secundis adversisque rebus exercuit.

³ abest ὡς a W.

⁴ Xyl. MS. ἡ μεγαπειθής, quod e Petav. falso enotatum
esse videtur ἡ μέγα πειθής, qui etiam in seq. habet τρέφουσα.
Budaëus reddidit incompositam, quod Xyl. probat, vertens
incerta. R. susp. ἀπειθής, contumax.

⁵ Petav. θαλάσσης μεσὸν, ἀλλ' ὅσα φέρει.

⁶ Petav. Πομπήλιος; Ald. deinde ἐξ Ἀβίων.

⁷ R. mavalit ἐπὶ ἡλῡδας καὶ ξένους βασιλεῖς.

⁸ Petav. τὴν ψυχὴν. μεγαλύνει δὲ καὶ Καίκίλιος.

παιδων ὑπατιῶν ἐκκομιζόμενος, Κόιντε Βαλεαρίε ¹ καὶ Λευκίε Διαδέμα ², καὶ Μάρκε Μετέλλε, καὶ Γαίε Καπρारी, καὶ δυεῖν γαμβρῶν ὑπατιῶν, καὶ θυγατριδῶν κοσμημένων ἐπιφανέσιν ἀριστείαις καὶ πολιτείαις. Αἰμύλιος δὲ Σκαῦρος, ἐν ταπεινῇ βίῃ καὶ ταπεινότερῃ γένει, καινός ³ ἀνδρωπος ἀρθεὶς ὑπ' αὐτῆς, προγράφεται τῇ μεγάλῃ συνεδρίᾳ. Κορνήλιον δὲ Σύλλαν, ἐν τῶν Νικοπόλεως τῆς ἐταίρας ⁴ ἀναλαβῆσα καὶ βασιάσασα κόλπων, ὑψηλότερον τῶν Κιμβρῶν Μάρκε Φριάμβων, καὶ τῶν ἐπ' αὐτῇ ὑπατειῶν, ἐπιτίθησι μοναρχίαις καὶ διηλατωρίαις. Ἄντιρκος ἔτος τῇ τύχῃ μετὰ τῶν πρέξεων ἑαυτὸν εἰσποίει, βοῶν κατὰ τὸν Οἰδίποδα τὸν Σοφοκλέους, Ἐγὼ δ' ἑμαυτὸν παῖδα τῆς τύχης νέμω. καὶ Ῥωμαῖσι μὲν Φήλιξ ἀνομάζεται, τοῖς δὲ Ἑλλήσιν ἔτιωσ ἔγραψε, Λέκιος Κορνήλιος Σύλλας Ἐπαφρόδιτος. καὶ τὰ παρ' ἡμῶν ἐν Χαιρωνείᾳ τρόπαια, καὶ τὰ τῶν ⁵ Μιθριδατιῶν, ἔτιωσ ἐπιγέγραπται, καὶ εἰκότως· πλεῖστον γὰρ Ἀφροδίτης ἐ νύξ, κατὰ Μένανδρον, ἅλλα τύχῃ μετέχρηκεν.

V. Ἄρ' ἔν ταύτῃ τις ἀρχὴν ποιησάμενος οἰκίαν, ὑπὲρ τῆς τύχης ἐπάγοιτο μάρτυρας αὐτὰς Ῥωμαίους, ὥς τῇ τύχῃ πλεόν ἢ τῇ ἀρετῇ νέμοντας; ἀρετῆς μὲν γε παρ' αὐτοῖς ὀψέ καὶ μετὰ πολλὰς χρόνας ἱερὸν ἰδρύ-

A 4

¹ Sic dedi e Bas. & Xyl. pro vulg. Βαυαρίε, R. probante.

² Xyl. vertit *Diademato*, seu *Vittato*, ut sit idem, cuius fit mentio apud Plut. in vit. Coriolani, Vol. II. pag. 71. l. 10. R. de hoc nomine se dubitare fatetur, quid statuatur. Budaëum quatuor fratrum nomina plane omisisse, Xyl. notat. Turn. V. Bong. Coll. Mur. Schott. Jannot. Anon. Mez. Διαδημάτω.

³ Bas. Petav. *κενός*. R. monente, *nobilissimam* vetustatem Aemil. Scauro tribuit Valer. Max. VIII, 1.

⁴ Petav. *ἐτέρας*. Cf. Vita Syllae Vol. III. p. 177.

⁵ R. mavult *τρόπαια κατὰ τῶν Μ.* ut referatur ad pugnam, quam a Sylla cum Archelao Mithridatis legato apud Chaeroneam commissam fuisse enarrat Appian. Mithridat. p. 197. sq.

ιδρύσατο Σκιπίων ὁ Νομαντίνος, εἶτα ¹ Μάρκελλος τὸ
 Οὐίρτῆτις τε καὶ Ὀνώρις προσαγορευόμενον· καὶ τὸ
 τῆς Μέντις καλεμένης (γνώμης ἂν νομίζοιτο) Σκαῦρος
 Αἰμύλιος, περὶ τὰ Κιμβρικὰ τοῖς χρόνοις γεγινώς· ἥδη ²
 τότε λόγων καὶ σοφιστῶν καὶ σωμυλίας παρεισρυσίσης εἰς
 τὴν πόλιν ἤρχοντο σεμνύνειν τὰ τοιαῦτα. σοφίας δὲ
 μέχρι καὶ νῦν ἱερὸν ἐν ἔσιν, ἔδδὲ σωφροσύνης, ἡ καρ-
 τερίας, ἡ μεγαλοφυχίας ³, ἡ ἐγυρατείας· ἀλλὰ τὰ γε
 τῆς τύχης ἱερὰ, λαμπρὰ καὶ παλαιὰ, καὶ ὅμῃ τι ⁴
 τοῖς πρώτοις καταμειγμένα τῆς πόλεως θεμελίοις γέγονε.
 πρῶτος μὲν γὰρ ιδρύσατο τύχης ἱερὸν Μάρκιος Ἄγκιος,
 ὁ Νόμα ⁵ θυγατριδῆς, καὶ τέταρτος ἀπὸ Ῥωμύλα γε-
 νόμενος βασιλεὺς· καὶ τάχα περὶ τὴν τύχην τῇ ἀνδρίᾳ ⁶
 παρωνόμασεν, ἥ πλείστον εἰς τὸ νικᾶν τύχης μέτεσι. τὸ
 δὲ

¹ R. monet contra haec, Scipionem Numantinum, qui ter-
 tium bellum Punicum confecit, diu post Marcellum vixisse, se-
 cundo bello Punico florentem.

² R. mavult ante ἥδη inferi ὡς, & σοφισμάτων pro σοφι-
 στῶν, & post σωμυλίας excidisse suspicatur Ἑλληνικῆς. Xyl.
 deesse censuit καθεύρωσεν ante ἥδη, monens, in scripto quoque
 signum a correctore allitum fuisse, quod locum mutilatum in-
 dicet. Non animadvertit autem, ιδρύσατο, paulo ante in com-
 muni positum, etiam huc pertinere.

³ Petav. inverso ordine ἡ μεγαλοφυχίας, ἡ καρτερίας.

⁴ Ald. & Bas. ὁμοίως τι.

⁵ Sic dedi cum W. ex Bas. Xyl. Mez. Vulgo ὄνομα. R.
 ὁ Νομά, vel ὁ Νεμά dandum censuit. In Bas. ordo nominum
 transpositus extat Ἄγκιος Μάρκιος. Ald. Μάρκος Ἄγκ. Mox
 Petav. inverso vocum ordine βασιλεὺς γενόμενος.

⁶ W. rectius censet ex B. τῇ Τύχῃ τὴν Ἀνδρίαν. Xyl. no-
 tat, forte referri haec ad Fortunae Fortis dedicationem, quam-
 quam eam Servio Tullio Livius adscribat; alioqui inter *Fortis* &
Fortis. unde Fortitudo deducatur, vicinitatem esse nominum,
 quae ἀπὸ τύχης videatur, quam fortasse auctor studiose & con-
 sulte institutam voluerit dicere. Deinde W. mavult παρωνό-
 μισαν.

δὲ τῆς γυναικείας τύχης κατεσπενεύσαντο πρὸ Καμίλλου ¹, ὅτε Μάρκιον Κοριολάνιον ἐπάγοντα τῇ πόλει Οὐολέσκους ἀπετρέψαντο ² διὰ τῶν γυναικῶν. πρεσβευσάμεναι γὰρ αὐταὶ πρὸς τὸν ἄνδρα μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς ³, ἐξελιπάρησαν καὶ κατειργάσαντο Φείσασθαι τῆς πόλεως, καὶ τὴν στρατίαν τῶν βαρβάρων ἀπαγαγεῖν. τότε λέγεται τὸ ἄγαλμα τῆς Τύχης ἅμα τῷ καθιερωθῆναι, Φωνὴν ἀφεῖναι, καὶ εἰπεῖν, 'Οσίως με πόλεως νόμῳ γυναῖκες ἀσαι καθιδρύσασθε. καὶ μὴν καὶ Φέριος Κάμιλλος, ὅτε τὸ Κελτικὸν ἔσβησε πῦρ, καὶ τὴν Ῥώμην, ἀντίρροπον χρυσῷ κεκλιμένην, ἀπὸ ζυγῆ καὶ τῆς πλάσιγγος καθεῖλεν, ἔτ' εὐβαλίας, ἔτ' ἀνδρείας, ἀλλὰ Φήμης ἰδρύσατο καὶ Κληδόνος ἐκεῖ ⁴ παρὰ τὴν καινὴν ὁδὸν, ὅπερ Φασὶ πρὸ τῆς πολέμου Μάρκῳ Καϊδεκίῳ ⁵ βαδίζοντι, νύκτωρ Φωνὴν γενέσθαι κελεύσαν ὀλίγῳ χρόνῳ Γαλατικὸν πόλεμον προσδέχεσθαι. τὴν δὲ πρὸς τῷ ποταμῷ ⁶ Τύχην Φόρτιν ⁷ καλῶσιν (ὅπερ ἐστὶν ἰχυρὰν, ἢ ἀρισευτικὴν, ἢ ἀνδρείαν) ὥς τὸ νικητικὸν ἀπάντων κράτος ἔχουσαν. καὶ τὸν γε ναόν ⁸ αὐτῆς ἐν τοῖς ὑπὸ Καίσαρος τῷ δήμῳ καταλειφθεῖσι κήποις ὠκοδόμησαν, ἡγέμενοι ἀνακτεῖναι εὐτυχίᾳ γενέσθαι μέγιστον, ὥς αὐτὸς ἐμαρτύρησε.

VI. Περί δὲ Γαίᾳ Καίσαρος ἡδέσθην ἂν εἰπεῖν, ὥς ὑπ' εὐτυχίας ἤρθη μέγιστος, εἰ μὴ τῇ αὐτὸς ἐμαρτύρησεν.

A 5

¹ Petav. πρὸς Καμίλλου.

² Usitatus & elegantius censet R. ἀπετρέψαντο, licet non damnet vulgatum.

³ Petav. μετὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ τῆς γυναικὸς.

⁴ R. susp. ἔδη vel ἔδοι.

⁵ Dedi sic cum W. e Bas. & Xyl. Vulgo Μάρκῳ καὶ Δεκίῳ.

⁶ Turn. V. Bong. τῇ δὲ πρὸς τῷ ποταμῷ.

⁷ R. sic legi voluit τύχην Φόρτιν, quod dedi (accedente simul ex parte auctoritate Basil. editionis, quae habet Φόρτιν) vel Φόρτεμ. Vulgo τύχην, ἢ Φόρτικαν.

⁸ Petav. καὶ τὸν γενναῖον.

ρῆσεν. ἐπεὶ γὰρ ἀπὸ Βρεντέσις Πομπήϊον διώκων ἀνή-
 χθη πρὸ μίης ἡμέρας νόνων Ἰανναρίων, χειμῶνος ἐν
 τροπαῖς ¹ ὄντος, τὸ μὲν πέλαγος ἀσφαλῶς διεπέρασε,
 τῆς τύχης τὸν καιρὸν ὑπερθεμένης ². εὐρὼν δὲ τὸν
 Πομπήϊον ἄθρευ, καὶ πολὺν μὲν ἐν γῇ, πολὺν δὲ ἐν
 θαλάσῃ, μετὰ πασῶν ἅμα τῶν δυνάμεων καθεζόμενον
 αὐτὸς ὀλιγοσὺς ὢν, τῆς μετὰ Ἀντωνίε καὶ Σαβίνῃ στρα-
 τίας αὐτῷ βραδυνέσης, ἐτόλμησεν εἰς ἀκτίον μικρὸν
 ἐμβὰς, καὶ λαθὼν τὸν τε ναύκληρον καὶ τὸν κυβερνή-
 την ὥς τις θανάτῳ ἀναχθῆναι. σιληρῶς δὲ πρὸς τὸ
 ρεῦμα τῷ ποταμῷ ³ γενομένης ἀντιμεταβάσεως καὶ κλύ-
 δωνος ἰχυρῶ, μεταβαλλόμενον ὄρῳ τὸν κυβερνήτην,
 ἀφείλεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ ἱμάτιον, καὶ ἀναδείξας
 ἑαυτὸν, Ἰθι (ἔφη) γενναῖε, τόλμα, καὶ δέδιθι μηδὲν,
 ἀλλὰ ἐπιδίδε τῇ τύχῃ τὰ ἰσία, καὶ δέχε το πνεῦμα ⁴,
 πισεύων, ὅτι Καίσαρα Φέρεις καὶ τὴν Καίσαρος τύχην.
 ἔτως ἐπέπεισο τὴν τύχην αὐτῷ συμπλεῖν, συναποδη-
 μεῖν, συστρατεύεσθαι, συστρατηγεῖν. ἡ ἔργον ἦν γαλήνην
 μὲν ἐπιτάξει θαλάσῃ, θέρος δὲ χειμῶνι, τάχος δὲ
 τοῖς βραδυτάτοις, ἀλκὴν δὲ τοῖς ἀδυμοτάτοις. τὸ δὲ
 τέτῳ ἀπιστότερον, Φυγὴν Πομπηίῳ, καὶ Πτολεμαίῳ ξε-
 νοπολίαν, ἵνα καὶ Πομπηίος πέσῃ καὶ Καίσαρ μὴ
 μίανθῃ.

VII.

¹ a Petav. abest ἐν.

² fortuna oportunitatem aggrediendi & opprimendi Cae-
 saris in aliud tempus rejiciente & sibi reservante. R. Cf.
 Dion. Cass. 41. 46.

³ R. legi voluit aut τῷ πελάγῳ, aut τῆς τῷ πνεύματος.
 Petav. deinde κλύδωνος.

⁴ Post hanc vocem vulgo datur τῷ πνέοντι πισεύων. Abest
 τῷ πνέοντι ab Ald. Bas. Xyl. Petav. Interpr. lat. (sequentia qui-
 dem male confundente) item a B. E. Voss. & delendum cen-
 sui. Voluit idem R. aut cum τῷ πνέοντι, veltori suo confi-
 dens, mutandum censuit. Coll. Mur. τῷ πνεύματι. W. susp.
 τῷ λέγοντι vel τῷ φέροντι.

VII. Τί δέ; ὁ τέτς μὲν υἷος, πρῶτος δὲ ἀναγρ-
 ρευθεὶς Σεβασὸς, ἄρξας ¹ τέσσαρα καὶ πεντήκοντα ἔτη,
 ἐν αὐτὸς ἐμπέμπων τὸν θυγατριδὲν ἐπὶ στρατεῖαν ἠΰξατο
 τοῖς θεοῖς, ἀνδρίαν μὲν αὐτῷ δῶναι τὴν Σικιπῖανος, εὐ-
 νοίαν δὲ τὴν Πομπηίαν, τύχην δὲ τὴν αὐτῆς; καθάπερ
 ἔργῳ μεγάλῳ δημιουργὸν ἐπιγράψας ἑαυτῷ τὴν τύχην,
 ἣτις αὐτὸν ἐπιθεῖσα Κικέρωνι, καὶ Λεπίδῳ, καὶ Πάσ-
 σα, καὶ Ἰρτίῳ, καὶ Μάρκῳ Ἀντωνίῳ ², ταῖς ἐπείνων
 ἀρσεναῖς καὶ χειρὶ καὶ νύκτις, καὶ σόλοις, καὶ πολέ-
 μοις, καὶ στρατοπέδοις γενόμενον πρῶτον, εἰς ὕψος ἔρα-
 σα, καὶ καταβαλῶσα τέτς, δι' ὧν ἀνέβη, μόνου κατέ-
 λιπεν ³. ἐπείνῳ γὰρ ἐπολιταύετο Κικέρων, καὶ Λέπι-
 δος ἐστράτηγει, καὶ Πάσσας ἐνίκα, καὶ Ἰρτίος ἐπιπῆε,
 καὶ Ἀντώνιος ὑβρίζεν. ἐγὼ γὰρ καὶ Κλεοπάτραν τῇ
 τύχῃ Καίσαρος τίθῃμι, περὶ ἣν, ὡς ἔρμα, κατέδυ καὶ
 συνετρίβη τηλικῆτος αὐτοκράτωρ, ἵνα ἥ μόνος Καῖσαρ.
 λέγεται δὲ, πολλῆς οἰκειότητος αὐτοῖς καὶ συνηθείας
 ὑπαρχέσης, πολλὰκις χολαζόντων ⁴ εἰς παιδιὰν σφαί-
 ρας ἢ κύβων, ἢ νῆ Δία θρεμμάτων ἀμίλλης, οἷον ὀρτύ-
 γων καὶ ⁵ ἀλεκτρυόνων, ἀεὶ νικώμενον Ἀντώνιον ἀπαλ-
 λάτ-

¹ Turn. V. Bong. Petav. ἄρξας δὲ τέσσ. Post seq. ἔτη ad-
 dunt Turn. V. Bong. γῆς καὶ θαλάττης; nec non Ald. Bong.
 Petav. εὗξατο pro ἠΰξ.

² Secutus sum Basileensem, & Xyl. versionem. Vulgo καὶ
 Ἀντωνίῳ καὶ Μάρκῳ. R. Iulip. καὶ Γαίῳ καὶ Ἀντωνίῳ καὶ
 Μάρκῳ; vel καὶ Ἀντωνίῳ καὶ Κλεοπάτρῃ. Posterius praeferit.
 Interpr. lat. haud agnoscit interjacens καὶ, sed vertit *Antonio*
Marco.

³ In loco hoc, qui vulgo sic exhibetur: γενόμενον πρῶτον εἰς
 ὕψος ἔρασα καὶ καταβαλῶσα, τέτς ἀναβῆναι μόνον, δι' ὧν
 ἀνέβη μόνον, κατέλιπεν — secutus sum W. qui interpunctio-
 nem iuvante E. correxit, & delenda deleuit auctoritate cod. B.
 R. jam de commate pone τέτς promovendo monuit, nec non
 de secundo μόνον delendo. Paulo ante Petav. omittit καὶ πο-
 λέμοις, & pro καταβαλῶσα dat καταλαβῶσα.

⁴ Turn. V. Bong. χολάζοντες.

⁵ Inserui hoc καὶ ex Bas. Vulgo abest. R. voluit inseri ἢ.

λάττεσθαι· καί τινα τῶν περὶ αὐτὸν ἐπὶ μαντείαις σεμ-
νυόμενον, πολλὰν παρρησιάζεσθαι, καὶ νεθετεῖν· Ὡς
ἀνθρώπε, τί σοι πρᾶγμα πρὸς τῆτόν ἐστι τὸν νεανίσκον;
Φεῦγε αὐτόν. ἐνδοξότερος εἶ, πρεσβύτερος εἶ, ἄρχεις
πλειόνων, ἐν ἡθλητικῶν πολέμοις, ἐμπειρίᾳ διαφέρεις· ἅλα·
ὁ σὸς δαίμων τὸν τέτε φοβεῖται· καὶ ἡ τύχη σε κατ'
ἐαυτὴν ἐστὶ μεγάλη, κολακεύει δὲ τὴν τέτε· ἐάν μὴ μα-
κρὰν ᾗς ¹, οἰχίσηται μεταβᾶσα πρὸς αὐτόν.

VIII. Ἀλλὰ γὰρ αἱ μὲν ἀπὸ τῶν μαρτύρων πί-
σεις τοσαῦται τῇ τύχῃ πάρεσι. δεῖ δὲ καὶ τὰς ἀπὸ
τῶν πραγμάτων αὐτῶν εἰσάγειν, ἀρχὴν τὴν λέγει τὴν ἀρ-
χὴν τῆς πόλεως λαβόντας. εὐθὺς ἔν, τίς ἐν αὐτοῖς εἶποι
πρὸς τὴν Ῥωμύλᾳ γένεσιν καὶ σωτηρίαν καὶ τροφὴν καὶ
αὐξήσειν, τὴν μὲν τύχην ὑποβολὰς κατατεθεῖσθαι, τὴν
δὲ ἀρετὴν ἐξωκοδομημέναι ²; πρῶτον μὲν ἔν τὸ περὶ τὴν
γένεσιν καὶ τὴν τέκνωσιν αὐτῶν τῶν ἐνιδρυσαμένων ³ καὶ
κλισάντων τὴν πόλιν, εὐτυχίας ἔοικε θαυμαστῆς γενέσθαι.
θεῶν γὰρ ἡ τεύεσσα μιχθῆναι λέγεται, καὶ καθάπερ τὸν
Ἡρακλέα σπαρῆναι φασὶν ἐν μακρᾷ νυκτὶ, τῆς ἡμέρας
ἐπιχεθείσης παρὰ φύσιν, καὶ τὴν ἡλὶν βραδύναντος· ἔτι
περὶ τὴν Ῥωμύλᾳ σποράν καὶ καταβολήν, τὸν ἡλίον ἐν-
λιπεῖν ἰσορᾶσι, ποιησάμενον ἀτρεκέλην σύνοδον πρὸς σελή-
νην, ὥσπερ ὁ Ἄρης θεὸς αὐτῇ Σιλβίᾳ θυγατρὶ συνῆλθε.
τῆτο δὲ συντυχεῖν τῷ Ῥωμύλῳ καὶ περὶ τὴν μετάστα-
σιν

¹ Sic cum W. restitui ex Ald. Basf. Xyl. Petav. B. Voss. Vulgo μακρὰν ᾗ. R. falsp. ἀπίης, nisi procul ab eo faceffas. Interpr. lat. nisi remotior sis.

² fortunam quidem stravisse fundamenta, super iis autem eductam structuram perfecisse viriutem. Dedi, quod Mez. & R. legendum censuerunt, a W. probatum, & a Kaltw. translatum. Vulgo αὐξήσειν, ἀρετῆς μὲν ὑπερβολὰς κατατεθεῖσθαι, τὴν δὲ τύχην ἐξωκοδομημέναι. Interpr. lat. quid legerit, dubius sum. Sic vertit: omnem quidem virtutis splendorem defuisse, solamque aedificavisse fortunam.

³ R. monente, ἐνιδρυσαμένων idem est atque simplex ἰδρυσ. pro συνδρυσ. Petav. omittit praecedens τῶν.

ὅτι αὐτὴν τῇ βίᾳ. λέγουσι γὰρ ¹ ἐνλείποντος τῇ ἡλίᾳ
 ἠφανίσθαι, νύκταις καπρατίταις, ἣν ἄχρι νῦν ἡμέραν ἐπι-
 Φανῶς ἐορτάζουσιν. ἔπειτα γεννηθέντας αὐτὰς, τῇ τυ-
 ράννῃ αἰτῶντος ² ἀνελεῖν, παρέλαβε κατὰ τύχην ἢ βάρ-
 βαρος ἐδὲ ἄγριος ὑπηρέτης, ἐλεήμων δέ τις καὶ Φιλάν-
 θρωπος, ὥστε μὴ κτεῖναι· ἀλλὰ τῇ ποταμῷ τις ἦν ὄχθη
 χλοερῶν λειμῶνι προσκλύζουσα, καὶ περισπαιζομένη χθα-
 μαλοῖς δένδρεσιν· ἐνταῦθα κατέβηκε τὰ βρέφη, πλη-
 σίον ἔρινεῖ τινος, ἐν ρεμινάλιν ³ ὀνόμαζον. εἴτα λύ-
 καινα μὲν νεοτόκος σπαργῶσα καὶ πλημμυρῶσα τὰς μα-
 θὰς γάλακτι, τῶν σκύμνων ἀπολωλότων, αὐτὴ χρήζε-
 σα καφισμῷ, περιέπλυξε τὰ βρέφη καὶ θηλὴν ἐπέχευ,
 ὥσπερ ὠδὴν δευτέραν ἀποτιθεμένη τὴν τῇ γάλακτος. ἱε-
 ρὸς δὲ ὄρνις Ἄρεος, ὃν δρυοκολάπην καλεῖσιν, ἐπιφοι-
 τῶν καὶ προσκαθίζων ⁴ ἀκρόνυχος, ἐν μέρει τῶν νηπίων
 ἐκατέρω εἶμα τῇ χηλῇ διοίγων, ἐνετίθει ψώμισμα, τῆς
 αὐτῇ τροφῆς ἀπομερίζων. τὸν μὲν ἐν ἔρινεῖν ρεμινάλιν
 ὀνόμασαν, ἀπὸ τῆς θηλῆς, ἣν ἡ λύκαινα παρ' αὐτὸν
 ὑπλάσασα ⁵ τοῖς βρέφεσι παρέχε· μέχρι δὲ πολλῶ δι-
 εφύλακτον οἱ περὶ τὸν τόπον ἐκείνον κατοικοῦντες, μη-
 θὲν ἐπιθῆναι τῶν γεννωμένων, ἀλλ' ἀναιρεῖσθαι πάντα
 καὶ τρέφειν, τὸ Ῥωμύλης πάθος καὶ τὴν ὁμοιότητα τι-
 μῶντες. καὶ μὴν, τὸ τε λαθεῖν αὐτὰς τρεφομένους καὶ
 παιδευομένους ⁶ ἐν Γαβίοις, ἀγνοηθῆναι τε Σιλβίας ὄν-
 τας

¹ Petav. λέγοντος γὰρ, quod Collect. lect. var. pro λέγον-
 τας esse suspicatur.

² R. Iusp. ζητῶντος, quod W. probat.

³ Petav. hic & infra ρεμινάλιν; & mox περιέσχεξε τὰ βρέ-
 φη θηλὴν ἐπ.

⁴ Petav. ἐπιφυτῶν καὶ καθίζων; nec non ἀκρόνυχος.

⁵ anterioribus pedibus in genua subnixis, posterioribus re-
 ctis, ut parvuli sub ea jacentes neque comprimerentur mole
 lupae, & possent suspena ubera commodè ore amplecti. R.

⁶ absunt a Petav. καὶ παιδευομένους. Deinde in ind. Var.
 lect. ex Ald. Bas. & Petav. enotatur ἀγνοηθῆναι Σιλβίας absque
 τι. Ego in meo exempl. Bas. lego καὶ ἀγνοηθῆναι Σιλβί.

τας υἱας καὶ θυγατρίδας Νομίταρος ¹ τῷ βασιλέως πα-
ρὰ πάντα ² τύχης κλέμμα καὶ σόφισμα φαίνεται γεγε-
νημένον, ὅπως μὴ ἀπόλωνται πρὸ τῶν ἔργων διὰ τὸ γέ-
νος ³, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς Φανῶσι τοῖς κατορθώμασι, γνώ-
ρισμα ⁴ τῆς εὐγενείας τὴν ἀρετὴν παρέχοντες. ἐνταῦ-
θά μοι μεγάλα καὶ Φρονίμῃ στρατηγῷ λόγος ἐπεισι Θε-
μισουλέας ῥηθεὶς πρὸς τινὰς τῶν ὕπερον εὐημερέωντων Ἀθή-
νησι ⁵ στρατηγῶν, καὶ προτιμᾶσθαι τῷ Θεμισουλέῳ ἀξιέν-
των. ἔφη γὰρ τὴν ὑέραν ἐρίσαι πρὸς τὴν ἐορτὴν, λέ-
γυσαν, ὡς ἐκεῖνη μὲν ἐστὶ κοπύδης ⁶ καὶ ἀσχολος, ἐν
αὐτῇ δὲ τῶν παρεσκευασμένων ἀπολαύσει μετ' ἡσυχίας.
τὴν δὲ ἐορτὴν εἰπεῖν, Ἀληθῆ λέγεις, ἀλλ' ἐμὲ μὴ γι-
νομένης, πῶς ἂν σὺ ᾔδῃς; καὶ μὲν ταῦτον (ἔφη) μὴ γενο-
μένης περὶ τὰ Μηδικὰ, τίς ἂν ὁμῶν ἦν οὖν ὄνησις; τῷ-
τό μοι δοκεῖ πρὸς τὴν Ῥωμύλῃ ἀρετὴν ἢ τύχην λέγειν.
Λαμπρὰ μὲν τὰ σὰ ἔργα καὶ μεγάλα, καὶ δεῖον ὡς
ἀληθῶς ἐξέφηνας αἷμα καὶ γένος ἔσσαν σεαυτὴν. ἀλλ'
ὄρας πόσον ὑπερεῖς με; εἰ γὰρ ἐγὼ τότε μὴ παρηκολέ-
θησα χρησὴ καὶ Φιλάνθρωπος, ἀλλ' ἀπέλιπον καὶ προη-
κάμην τὰ νήπια, σὺ πῶς ἂν ἐγένεα καὶ πόθεν ἐξέλαμ-
ψας; εἰ τότε μὴ θῆλυ θηρίον ἐπῆλθε Φλεγμαῖνον ⁷
ὑπὸ πλῆθους καὶ Φορᾶς γάλακτος καὶ τραφησομένους δεό-
μενον μάλλον ἢ θρέψοντος, ἀλλ' ἀνήμερόν τι τελέως καὶ
λιμῶτ-

¹ Post b. v. vulgo fuit καί. Id delevi cum W. auctoritate
cod. B. Interpr. lat. omittit idem & τῷ βασιλέως.

² Deest πάντα in Ald. Basf. Petav. Hinc R. pro παρὰ πάν-
τα legi posse monet παραδόξον. Tuetur autem vulgatam, & in-
terpretatur prae reliquis omnibus.

³ Suspectum est Reiskio διὰ τὸ γένος. Eo iudice, sententia
flagitat διαδείξαι τὸ γένος μήπω δυναθέντες.

⁴ Dedi sic in sing. ex Ald. & Basf. Vulgo γνωρίσματα.

⁵ Cod. innominatus τῶν εὐημερέωντων ὕπερον ἐν Ἀθήνησι.

⁶ Dedi sic e Themistoclis Vita (Vol. I. p. 300.) monente
id ad l. c. Bryano & probante W. cum Mez. pro vulg. κομπύδης.

⁷ Turn. V. Bong. φλεγόμενον.

λιμῶντον, ἐν ἃν ἔτι ¹ νῦν τὰ καλὰ ταῦτα βασιλεία καὶ
ναοὶ, καὶ θεάτρα, καὶ περίπατοι, καὶ ἀγορὰ, καὶ ἀρ-
χεῖα, βοτῆρων ² καλύβαι καὶ σαδομοὶ νομέων ἦσαν ³,
Ἀλβανὸν, ἢ Τυρρήνῳ, ἢ Λατίνον ἄνδρα δεσπότην ⁴
προσκυνέντων. ἀρχὴ μὲν δὴ τὸ μέγιστον ἐν παντί, μά-
λισα δὲ ἐν ἰδρύσει καὶ κλίσσει πόλεως. ταύτην δὲ ἡ τύ-
χη παρέχε, σώσασα καὶ φυλάξασα τὸν κλίσην. ἡ μὲν
γὰρ ἀρετὴ μέγαν ἐποίησε Ῥωμύλαν, ἡ τύχη δὲ ἄχρι τῆ
γενέσθαι μέγαν, ἐτήρησε.

IX. Καὶ μὴν τὴν γε Νεμῶ βασιλείαν πολυχρο-
νιωτάτην γενομένην, ὁμολογεμένως εὐτυχία διευβέρνησε
Θαυμασίη. τὸ μὲν γὰρ Ἐγερίαν ⁵ τινὰ νυμφῶν μίαν
δρυάδων, δαίμονα σοφὴν, ἔρωτί τ' ἀνδρὸς ἐν συνείδει γε-
νομένην, παραπαιδαγωγεῖν, καὶ συχηματίζειν τὴν πολι-
τείαν, ὥσως μυθωδέστερόν ἐστι ⁶. καὶ γὰρ ἄλλοι λεχθέν-
τες ἄψαθαι γάμων θείων, καὶ θεοῖς ἐράσμιοι γενέσθαι,
Πηλεῖς καὶ Ἀγχίσεις καὶ Ὀδρίωνες καὶ Ἡμαδίωνες, ἐ
πάντως ἀγαπητῶς ἐδ' ἀλύπως διεβίωσαν. ἀλλὰ Νεμῶς
ἔοικε τὴν ἀγαθὴν τύχην ἔχειν ὡς ἀληθῶς σύνοικον καὶ
σύνεδρον καὶ συνάρχσαν. ἡ, καθάπερ ἐν κλύδωνι θο-
λερῶ, καὶ τεταραγμένῳ πελάγει, τῇ τῶν προσοίκων καὶ
γειτόνων ἔχθρῃ καὶ χαλεπότητι, τὴν πόλιν φερομένην
καὶ φλεγμαίνεσαν ὑπὸ μυρίων πόνων καὶ διχοστασιῶν παρα-
λαβῆσα, τὲς μὲν ἀντιτεταγμένους θυμὸς καὶ φθόνους, ὥσπερ
πνεύ-

¹ abest ἔτι a Petav.

² Dedi sic e W. mente pro vulg. βοτῆρες καὶ καλύβαι. In-
terpr. lat. idem legisse videtur, vertens: tuguria & humiles
quaedam opilionum ac bubulcorum habitatiunculae forent. B.
& Reisk. ante βοτῆρες praeponunt ἀλλὰ, quae W. temerariam
censet mutationem, priorem nexum non attendentis.

³ R. legi vult ἦσαν ἄν. Petav. νεμέων pro νομέων.

⁴ a Petav. abest δεσπότην.

⁵ In ind. Var. enotatur ex Ald. Bas. & Petav. Ἐσπερίαν.
Ego in meo exempl. Bas. lego Ἐγερίαν.

⁶ W. susp. post ἐστὶ excidisse aliquid, ex. c. ἐ μὴν λίαν εὐ-
τυχίη.

πνεύματα, κατέσβεσαν· οἳα δέ Φασι τὰς ἀλκυονίδων λο-
χείας παραδεξαμένην τὴν θάλατταν ἐν χειμῶνι σώζειν
καὶ συνεκτιθῆναι, τοιαύτην ἀναχεαμένη καὶ περιτή-
σασα πραγμάτων γαλήνην ¹, ἀπόλεμον καὶ ἄνοστον καὶ
ἀκύνδον καὶ ἄφοβον, νεοσάθει δὴμῳ καὶ κραδαιομένῳ
παρέχεε ῥιζῶσαι καὶ καταστῆσαι τὴν πόλιν, αὐξανομένην
ἐν ἡσυχίᾳ βεβαίως καὶ ἀνεμποδίως. ὥσπερ γὰρ ὀλίγος,
ἢ τριήρης, ναυπηγεῖται μὲν ὑπὸ πληγῶν καὶ βίας πολ-
λῆς, σφύραις καὶ ἥλοις ἀρασσομένη καὶ γομφώρασι καὶ
πρίοσι καὶ πελέεσι, γενομένην δέ, εἶναι δεῖ καὶ πα-
γῆναι σύμμετρον χρόνον, ἕως οἳ τε δασμοὶ κάτοχοι γέ-
νυνται, καὶ συνήθειαν οἱ γόμοφοι λάβωσιν· εἰ δὲ ὑγροῖς
ἐτι καὶ περιολιβαίνουσι τοῖς ἄρμοις κατασπαδῇ, πάντα
χαλάσει διατιναχθέντα καὶ δέξεται τὴν θάλατταν· ἔτω
τὴν Ῥώμην ὁ μὲν πρῶτος ἄρχων καὶ δημουργὸς ἐξ ἀγρίων
καὶ βοτήρων, ὥσπερ ἐν δρυῶν ² κραταῖων συνιστάμενος,
ἐν ὀλίγῃς πόνεσιν ἔχεν, ἐδὲ μικροῖς ἀντήρεισε ³ πολέμοις
καὶ κινδύνοις, ἐξ ἀνάγκης ἀμυνόμενος τὰς ἀνδισαμένους
πρὸς τὴν γένεσιν καὶ ἰδρύσιν αὐτῆς. ὁ δὲ δεύτερος πα-
ραλαβὼν, χρόνον ἐπέχε ⁴ πῆξαι καὶ βεβαιῶσαι τὴν
αὐξήσιν τῇ εὐτυχίᾳ, ἐπιλαβόμενος πολλῆς μὲν εἰρήνης,
πολλῆς δὲ ἡσυχίας. εἰ δὲ τότε Ποσειδάς τις ἐπέβρισε
Τυρ-

¹ Post γαλήνην vulgo datur καὶ, quod delevi. R. idem de-
lendum censuit, aut legendum καὶ κατάσαιιν ἀπόλεμον.

² Recepti sic e Turn. pro vulg. δρυάδων. MS. Xyl. δρυάδων.
W. corrigendum censet δρυόχων. Querna ligna intelligi, ap-
paret.

³ Sic dedi cum W. ex B. pro vulg. ἀντήρεισε.

⁴ Valgo hae voces ita distinctae leguntur ὁ δὲ δεύτερος, πα-
ραλαβὼν χρόνον ἐπέχε. Hinc Xyl. quoque vertit: Secundus
autem tempus nactus. &c. R. comma aut deleri voluit, aut post
παρалаβὼν promoveri, quod feci cum W. Consentit interpr.
lat. — secundus vero accepto imperio. Pro ἐπέχε W. cum
Mez. legendum censet ἔχε, quod omnino necesse videtur, nisi
ἐπέχε, rariori usu pro dare, praebeere sumere velis. Interpr.
lat. tempus assumpsit — per fortunam.

Τυρρηνικὸν χάρακα καὶ στρατόπεδον παραστήσας τείχεσιν ὑγροῖς ἔτι καὶ κραιδαινομένοις, ἥ τις ἐν Μαρσῶν ἀπο-
 τὰς ἀρειμάνιος δυνάτης, ἡ Λευκανὸς ὑπὸ Φθόνε καὶ Φι-
 λονεικίας, ἀνὴρ δύσερις καὶ πολεμοποιὸς, οἷος ὕστερον
 Μέλιος ¹, ἡ Σιλων ὁ Θρασὺς, ἡ, τὸ ἑχάτον Σύλλα πά-
 λαισμα, Τηλεσῖνος ², ὡς ἀφ' ἐνὸς συνδήματος ὅλην ἐξ-
 οπλίζων τὴν Ἰταλίαν, τὸν Φιλόσοφον Νεμᾶν περιεσάλ-
 πιζε θύοντα καὶ προσευχόμενον, ἐκ αὐτῶν ἀντέχον αἱ πρῶ-
 ται τῆς πόλεως ἀρχαὶ πρὸς σάλον καὶ κλύδωνα τοσῶ-
 τον, ἐδ' εἰς εὐανδρίαν καὶ πληῆθος ἐπέδωκαν· νῦν δὲ
 ἔοικε ³ τῆς πρὸς τὰς ὕστερον πολέμους παρασκευῆς ἐφό-
 διον Ῥωμαίοις ἢ τότε εἰρήνην γενέσθαι. καὶ κατὰ τὴν
 ἀθλητὴς, ὁ δῆμος ἐν τῶν κατὰ Ῥωμύλον ἀγῶνων ἐν
 ἡσυχίᾳ χρόνον ἐτῶν τριῶν καὶ τετταράκοντα σωμασκή-
 σας ⁴, τὴν δύναμιν ἀξιόμαχον καταστήσαι τοῖς ὕστερον
 ἀντιταγμένοις. ἐδὲ γὰρ λιμὸν, ἐδὲ λοιμὸν, ἐδὲ ἀφο-
 ρίαν γῆς, ἐδ' ἀωρίαν τινὰ θέρους ἢ χειμῶνος ἐν τῷ τό-
 τε χρόνῳ παραλυτῆσαι τὴν Ῥώμην λέγουσιν, ὡς ἐκ αὐ-
 τῶν

1 Xyl. monet, inter socialis seu Marfici belli duces nomina-
 ri quendam Papium, cognomento *Mutilum*, cum Pompedio
 Silone. Probat idem nomen R. ex Vell. Paterc. l. II. c. 16.
 nec non W. idque Nuifch. & Kaltw. vertendo expriment. Ex
 Appiano Mez. Μοτίλιος; B. E. Voff. Petav. Μάϊλος. Interpr.
 lat. nomina haec plane omittit, excepto Telefino.

2 Ante hanc vocem vulgo datur ἡ, quod delendum fuit, nec
 habent Bas. & Xyl. Ex iisdem dedi cum W. ὡς pro vulg. ὅς.
 R. ἡ & ὅς deleri voluit. Praepos. ἀφ' est ex Steph. pro ea
 Ald. Bas. Xyl. habent ἐφ'. Male haec varietas lectionis in ind.
 Frst. affertur; item in W. nota.

3 Vulgo νῦν δὲ, ὡς ἔοικε. Delevi ὡς auctoritate Basil. —
 R. legi voluit νῦν δὲ πως ἔοικε, nunc autem quodammodo vi-
 detur, quod W. probat, monens, Abreschium Dilucid. Thu-
 cyd. p. 6. male tueri lectionem corruptam.

4 Sic ex scripto Xyl. reposuit, cum in Ald. & Bas. legere-
 tur συμμαχίας καὶ. Turn. Bong. συμμαχίας vel συνατκή-
 σας.

Θρακίνης εὐβελίας, ἀλλὰ θείας τύχης ἐπιτροπεύσης τῶν καιρῶν ἐκείνων. ἐκλείδῃ δ' ἔν τότε καὶ τὸ τῷ Ἰανῇ δίπυλον, ὃν πολέμῳ πύλην ¹ καλῶσιν· ἀνέωγε μὲν γὰρ, ὅταν ἦ πόλεμος, κλείεται δὲ εἰρήνης γενομένης. Νεμῶ δ' ἀποθανόντος ἀνέωχθῃ, τῇ πρὸς Ἀλβανὸς πολέμῳ συρράγέντος. εἴτα μυρίων ἄλλων συνεχῶς ὑπολαμβανόντων, πάλιν δι' ἐτῶν ὀγδοήκοντα καὶ τετρακοσίων ἐκλείδῃ, μετὰ ² τὸν πρὸς Καρχηδονίους πόλεμον, εἰρήνης γενομένης, Γαίῃ Ἀπιλίῃ καὶ Τίτῃ ὑπᾶτων. μετὰ δὲ τῷτον τὸν ἀνιαιτὸν, αὖθις ἀνέωχθῃ, καὶ διέμειναν οἱ πόλεμοι ἄχρι τῆς ἐν Ἀπλίῳ νίκῃς Καίσαρος. τότε δὲ ἤργησε τὰ Ῥωμαίων ὄπλα χρόνου 8 πολὺν. αἱ γὰρ ἀπὸ Καντάβρων ³ ταραχαὶ καὶ Γαλατίας συρράγειν ⁴ Γερμανοῖς, συνετάραξαν τὴν εἰρήνην. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἡσυχίας τῆς Νεμῶ προσισώρηται ⁵ μαρτύρια.

X.

¹ Recepi, W. probante, αὐλὴν ex mente Xyl. Jun. Scaliger. (conject. Varron. p. 65.) Mez. pro vulg. τύχην. Cf. Plut. Vol. I. pag. 180. Consentit Interpr. lat. vertendo: cujus geminam januam *belli portas* appellant. R. quidem tuetur vulgatam.

² μετὰ legi voluit R. & dedi e Turn. Idem recepit W. accedente Mez. Vulgo κατὰ. R. porro observat, nimium esse Plutarchum in annorum numero, qui a Namae morte ad clausum Jani templum post finitum primum bellum Punicum exierint; propius a vero, neque tamen vel sic rigide verum fore: τριᾶκοντα καὶ τετρακοσίων ἐκλείδῃ μετὰ τὸν πρῶτον περ. Κ. π. Turn. V. Bong. πρὸς Καρχηδονικὸν πόλεμον. Deinde Turn. & Bong. Γαίῃ Ἀπιλίῃ.

³ Sic scriptam dando hanc vocem, W. sum secutus, ex E. & Voff. ita reponentem. Vulgo Κανταύρων. Tres Graeco-latinae edd. vitiose Κενταύροι.

⁴ R. legi vult aut Γαλαταίαι, aut συρράγειν.

⁵ Dedi sic e Petav. pro vulg. προσισώρηται. Recepit idem W. R. ad vulgatam haec habet, se non videre, quae in partic. προ hic loci sit efficacia, nec eam desideraturum esse, si abesset, nisi putes, *dudum tradita sunt*, significare. Mavult idem τῆς ἐπὶ Νεμῶ. Pro ἡσυχίας B. E. εὐτυχίας, quod rectius suspicatur W. Vertit quoque lat. Interpr. *felicitari*.

X. Τὴν δὲ τύχην καὶ οἱ μετ' ἐκεῖνον ἐθαύμασαν βασιλεῖς, ὡς πρωτόπολιν καὶ τιθηνὸν καὶ Φερέπολιν ¹ τῆς Ῥώμης ἀληθῶς, κατὰ Πίνδαρον. ἔξῃ δ' ἔτω ² θεωρεῖν. ἱερὸν ἐστὶν ἀρετῆς ἐν Ῥώμῃ τιμώμενον, ὃ Οὐίρτῆτις αὐτοῖς καλᾷσιν, ἀλλ' ὁψέ καὶ μετὰ πολλὰς χρόνας ἰδρυθὲν ὑπὸ Μαρκέλλα τῇ Συρακῆσας ἐλόντος. ἔστι δὲ ³ καὶ Γνώμης, ἥ νῆ Δία Εὐβελίας νεώς, ἣν Μέντεμ καλᾷσιν, ἀλλὰ καὶ τῷτο Σκαῦρος Αἰμύλιος περὶ τὰ Κιμβρικὰ τοῖς χρόνοις γεγονὼς καθιέρωσεν, ἥδη τότε λόγων καὶ σοφισμάτων καὶ σωμυλίας Ἑλληνικῆς εἰς τὴν πόλιν παρεισρυσίσης ⁴. σοφίας δὲ ἔτι μέχρι καὶ νῦν ἱερὸν ἐκ ἔχουσιν, ἐδὲ σωφροσύνης, ἐδὲ καρτερίας, ἐδὲ μεγαλοψυχίας. ἀλλὰ τὰ γε τῆς τύχης ἱερὰ πάνπολ-
λα καὶ παλαιὰ καὶ λαμπρὰ τιμαῖς πᾶσιν, ὡς ἔπος εἰ-
πεῖν, ἐνίδρυται καὶ καταμέμικται τοῖς ἐπιφανεστάτοις μέ-
ρεσι καὶ τόποις τῆς πόλεως. καὶ τὸ μὲν τῆς ἀνδρείας
τύχης ἱερὸν, ἀπὸ Μαρκίᾳ Ἀγνῆ τῇ ⁵ τετάρτῃ βασιλέως
ἰδρυθὲν, καὶ ὀνομαθὲν ἔτως, ὅτι πλεῖστον ἡ ἀνδρεία τύ-
χης ⁶ εἰς τὸ νικᾶν μετέχθηκε. τὸ δὲ τῆς γυναικείας
αὐδῆς, ἀπὸ τῶν γυναικῶν, αἱ Μάρκιον Κοριολάνον ἀπέ-
σρεψαν ἐπάγοντα τῇ Ῥώμῃ πολεμίας, καθοσιωθὲν, ἐδείς
αγνοεῖ. Σέρβιος δὲ Τύλλιος, ἀνὴρ τῶν βασιλέων μάλι-
σα καὶ τὴν δύναμιν αὐξήσας τῷ δήμῳ, καὶ τὸ πολίτευ-
μα κοσμήσας, καὶ τάξιν μὲν ἐπιθείς ταῖς ψηφηφορίαις,
τάξιν

B 2

¹ Φερεσίπολιν, R. judice, magis saperet Pindarum.

² Haec & sequentia perperam hic repetita videntur a librario ex pag. 8. cap. V.

³ Petav. ἔτι δὲ. Deinde idem λέγων pro λόγων.

⁴ Turn. V. Bong. παραρρέσης.

⁵ abest τῇ a Bas. item ab Ald. & Petav. e quibus simul eno-
tatur Ἀγνῆς pro Ἀγνῆ.

⁶ Dedi haec ex W. mente, probata loco superiore c. V. Vul-
go πλεῖστον ἀνδρείας, ἢ τύχης. Hinc R. susp. πλέον aut πλεῖον,
quod fortitudine magis, quam fortuna, ad victoriam consequen-
dam profecisset.

τάξιν δὲ ταῖς στρατιαῖς, τιμητὴς δὲ πρῶτος ¹, καὶ βίαν
ἐπίσκοπος καὶ σωφροσύνης γενόμενος, καὶ δοκῶν ἀνδρείο-
τατος εἶναι καὶ Φρονιμώτατος, αὐτὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν
τύχην ἀνῆλθε, καὶ ἀνεδεῖτο τὴν ἡγεμονίαν ἐξ ἐκείνης·
ὥστε καὶ συνεῖναι δοκεῖν αὐτῷ τὴν Τύχην, διὰ τινος θυ-
ρίδος καταβαίνεσθαι εἰς τὸ δαμάτιον, ὃ νῦν Φεινεσέλλαν
πύλιν ² καλεῖσιν. ἰδρύσατο δ' ἐν τύχῃς ἱερὸν ἐν μὲν
Καπιτωλίῳ, τὸ τῆς Πριμιγενείας λεγομένης, ὃ πρωτε-
γόνον ³ τις ἂν ἐρμηνεύσει· καὶ τὸ τῆς Οὐφεικέντης,
ἣν οἱ μὲν περὶ θῆνιον, οἱ δὲ μειλίχιον εἶναι νομίζουσι. μάλ-
λον δὲ τὰς Ῥωμαϊκὰς ἑάσας ὀνομασίας, Ἑλληνιστὶ τὰς
δυνάμεις τῶν ἰδρυμάτων πειράσομαι καταριθμῆσαι. καὶ
γὰρ Ἰδίας τύχῃς ἱερὸν ἐστὶ ἐν Παλατίῳ, καὶ τὸ τῆς
Ἰξευτρίας, εἰ καὶ γελοῖον, ἀλλ' ἔχον ἐκ μεταφορᾶς
ἀναθεώρησιν, οἷον ἐλπίσης τὰ πόρρω καὶ κρατέσης συμ-
προσισχόμενα. παρὰ δὲ τὴν Μεσσηνίαν ⁴ καλεμένην κρή-
νην ἔτι παρθένης τύχῃς ἱερὸν ἐστὶ, καὶ ἐν Αἰσχυλῆϊ ⁵

Ἐπι-

¹ Petav. πρῶτος.

² R. legi vult Φεινεσέλλαν, ἢ πύλιν, aut Φεινεσέλλαν, τατέ-
σι πύλιν.

³ R. susp. πρωτογόνον.

⁴ Xyl. MS. nec non cod. quidam innominatus μεσσηνίαν.
Interpr. lat. apud mesarum fontem.

⁵ Vulgo ἐστὶ ἐν Ἀβησκήμαϊς ἐπιστρεφόμενη. Haec aliquo
modo corrigere sum ausus. Alia certe fuit παρθένης τύχη, alia
τύχη ἐπιστρεφόμενη. Conf. Quaest. roman. 74. Vol. VIII. pag.
354. Hinc inferendum duxi καὶ. Vocem Ἀβησκήμαϊς qui-
vis lector suspectam & corruptam habebit cum Xyl. Budaeo,
Reiskio & W. Recepi ergo, quod Mez. correxit, interpr.
lat. firmatum, vertente: ad aequilias conversae. Pro ἐπιστρε-
φόμενης Xyl. reponendum censuit ἔτι τρεφόμενης, ut fortunae
puellae, nec dum adultae satis, sed certo interim enutritae lo-
co honos habitus videatur. Budaeum haec verba omisisse adno-
tat. W. fortunam reducem significari monet. At quantum
equidem meminerim, a scriptoribus antiquitatum romanarum
distingui solet fortuna redux a fortuna convergente. Teste Onu-
phrio

Ἐπισβεφομένης· ἐν δὲ τῷ μακρῷ σενωπῷ, τύχης βω-
 μος Εὐελπίδος, (ἢ ὡς ἐλπίδος ¹.) ἔστι δὲ καὶ παρὰ
 τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐπιταλαρία ² βωμὸν, Ἀρρῆνος τύ-
 χης ἔδος. ἅλλαι τε μυρίαί τυχῆς τιμαὶ καὶ ἐπικλησεις,
 ὧν τὰς πλείστας Σερέϊος ³ κατέστησεν, εἰδὼς, ὅτι μεγά-
 λη ῥοπή, μᾶλλον δὲ ὅλον ἢ τύχη παρὰ πάντα ἐστὶ τὰ
 τῶν ἀνθρώπων πράγματα, καὶ μάλιστα γε αὐτῇ, δι' εὐ-
 τυχίαν, ἐξ αἰχμαλώτε καὶ πολεμῆς γένεας, εἰς βασι-
 λείαν προαχθέντος. τῇ γὰρ Κορινιολάνων ⁴ ἄσεως ἀλόν-
 τος ὑπὸ Ῥωμαίων, Ὀκρησία παρθένος αἰχμαλώτος, ἥς
 ἐδὲ τὴν ὄψιν ἐδὲ τὸν τρόπον ἡμαύρωσεν ἡ τύχη, δοθεῖ-
 σα Τανακλλίδι ⁵ τῇ Ταρκυνίᾳ γυναικὶ τῷ βασιλέως,
 ἐδέλευσε· καὶ πελάτης τις εἶχεν αὐτὴν, ὡς κλιέντης
 Ῥωμαῖοι καλεῖσιν· ἐν τέτων ἐγγεγόνει Σερέϊος ⁶. οἱ δὲ
 ἔφασιν, ἅλλὰ παρθένον τὴν Ὀκρησίαν ἀπάργματα καὶ
 λοιβὴν ἐκάστοτε λαμβάνουσαν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς τραπέ-

B 3

ζης,

*pbrtio templum illius fuit in regione sexta; hujus autem tem-
 plum cum templo Virginis fortunae & aliis ejusdem, quo loco
 fit reponendum, haud liquere monet.*

¹ Quae uncis inclusa sunt, haud dubie sunt corrupta aut aliunde inuenta, ab uno quoque codice non nominato omissa. Xyl. & R. ea delenda censuerunt. Posterior conjecturam subjungit *προσέλπιδος pro ὡς ἐλπίδος* — *fortunae spei faventis*, hisce additis: „πρὸς τινος εἶναι est alicui favere. *πρόσελπις τύχη* igitur erit ἢ ἔσσει πρὸς τῆς ἐλπίδος, ea, quae a fortunae patribus stat.“

² Venerem *ἐπιταλάριον* Budaeo ignotam fuisse, nec non ab aliis praeteritam, Xyl. notat. Eodem docente, *τάλαρος calatibum* significat, nentium mulierum quasillum; Plutarch. in quæst. rom. 31. fuisse ostendit, qui inde Talasium dictum putarent. R. quaerit, num *Calatinam Venerem* significet? Lat. Interpr. exhibet *epitalasiae*. Turn. & Bong. παρὰ τὸ τῆς Ἀφρ.

³ Turn. Σερεβίλιος. Deinde Petav. *πραγμάτων*.

⁴ Dedi sic cum W. e Baf. & Xyl. Vulgo Κοριοιολάνων.

⁵ Petav. Ταρκυλλίδι, h. l. & in seqq.

⁶ Petav. Σεουίλιος s. Σερεβίλιος; item in seqq. Σεούτιος saepius, nec non Καιέντης pro κλιέντης.

ζης, ἐπὶ τὴν Ἑσίαν κομίζειν· καὶ ποτὲ τυχεῖν¹ μὲν αὐτήν, ὥσπερ εἶωθει, τῷ πυρὶ τὰς ἀπαρχὰς ἐπιβάλλασαν, αἰφνίδιον δὲ τῆς Φλογὸς μαρυνθείσης, μόριον ἀνδρὸς ἀνατεῖναι² γόνιμον ἐκ τῆς Ἑσίας, καὶ τῆτο τὴν κόρην τῇ Τανακυλλίδι Φράσαι μόνῃ περίφοβον γενομένην. τὴν δὲ, συνετὴν ἔσαν καὶ Φρενήρη, κοσμήσαι τε τὴν κόρην ὅσα νόμοις³ πρέπει, καὶ συγκαθεῖρξαι τῷ Φάσματι, θεῖον ἡγεμένην. οἱ μὲν ἥρωος οἰκετὴ λέγουσιν, οἱ δὲ Ἡφαίστος τὸν ἔρωτα τῆτον γενέσθαι. τίηται δ' ἐν Σερείῳ, καὶ βρέφας ὄντος ἡ κεφαλὴ σέλας ἀεραπῇ παρὰ πλῆσιον ἀπήσραψεν. οἱ δὲ περὶ Ἀντίαν⁴ ἔχ' ἔτω λέγουσιν, ἀλλὰ τυχεῖν μὲν τῷ Σερείῳ⁵ τὴν γυναῖκα Γετανίαν⁶ θνήσκασαν, αὐτὸν δὲ, τῆς μητρὸς παρέσης, εἰς ὕπνον ἐκ δυσθυμίας καὶ λύπης ἀποκλιθῆναι· καὶ καθεύδοντος αὐτῆ, ταῖς γυναῖξιν ὀφθῆναι τὸ πρόσωπον αὐτῆ πυρὶ περιλαμπόμενον. ὅπερ ἦν μαρτύριον αὐτῷ τῆς ἐκ πυρὸς γενέσεως, σημεῖον δὲ χρηστὸν ἐπὶ τὴν ἀπροσδόκητον ἡγεμονίαν, ἧς ἔτυχε μετὰ τὴν Ταρκυνίαν τελευτήν, Τανακυλλίδος σπαδασάσης. ἐπεὶ πάντων γε τῶν βασιλείων πρὸς μοναρχίαν⁷ ἔτος ἀφύεστος δοκεῖ γενέσθαι καὶ ἀπροθυμότατος, ὅς γε τὴν βασιλείαν ἀποδέδωκε διανοηθεὶς, ἐκωλύθη· τελευτῶσα γὰρ (ὥς εἰοικεν) ἐξώρνωσε τῆτον ἐμμεῖναι τῇ ἀρχῇ καὶ μὴ⁸ πρό-
δαι

¹ Petav. τυχήν.

² R. monet, subaudiendum esse εἰαυτὸ; mavult tamen ἀνατεῖλαι, exortum fuisse.

³ Petav. ὡς ἂν νόμοις.

⁴ Significat Q. Valerium Antiam, veterem historicum Romanum, quem Livius passim citat. R.

⁵ R. susp. τῷ Σερείῳ πατρὶ, nisi statuamus, Servii patrem filio cognominem fuisse.

⁶ Bas. Γετανίαν, quod R. praefendum censet, Lat. Interpr. plane hoc nomen omittit.

⁷ Petav. πάντα γε τῶν βασ. προμοναρχίαν; item ἀφύεστος.

⁸ Recepi μὴ nec non seq. προέδωκε ex mente Xyl. & R. Vulgo καὶ προσέδωκε. W. dedit προέδωκε absque particula negante.

Θαι τὴν πάτριον Ῥωμαίων πολιτείαν ¹. ἔτις ἡ Σε-
ρεῖα βασιλεία παντάπασι τῆς τύχης ², ἣν ἔλαβέ τε μὴ
προσδοκήσας, καὶ μὴ βεβλόμενος διεφύλαξεν.

XI. Ἀλλ' ἵνα μὴ δοκῶμεν, ὥσπερ εἰς τόπον αμαυ-
ρὸν, τὸν παλαιὸν χρόνον ἐν τῶν λαμπρῶν καὶ ἐναργῶν
τεκμηρίων Φεύγειν καὶ ὑποχωρεῖν. Φέρε τὰς βασιλεῖς
ἐάσαντες ³, ἐπὶ τὰς γνωριμωτάτας ⁴ πράξεις καὶ
τὰς ἐπιφανεστάτας πολέμους τὸν λόγον μεταγύγωμεν.
οἷς πολλὰν τόλμαν καὶ ἀνδρείαν, αἰδῶ τε συνεργὸν ἀρε-
τᾶς ⁵ δορυμάχε, ὡς Φησι Τιμόθεος, τίς ἐκ ἂν ὁμολο-
γήσειεν; ἡ δὲ εὐροια τῶν πραγμάτων καὶ τὸ ρόδιον τῆς
εἰς τοσαύτην δύναμιν καὶ αὐξήσειν ὁρμῆς, ἡ χερσὶν ἀν-
δρώπων ἐδὲ ὁρμαῖς προσχωρῆσαν ⁶ ἡγεμονίαν, θεῖα δὲ
πομπὴ καὶ πνεύματι τύχης ἐπιταχυνομένης, ἐπιδείκνυ-
ται τοῖς ὀρθῶς λογιζομένοις. τρόπαια τροπαίοις ἐπανί-
σταται, καὶ θρίαμβοι θριάμβοις ἀπαντῶσι, καὶ τὸ πρῶ-
τον αἷμα τῶν ὅπλων ἔτι θερμὸν ἀποκλύζεται τῷ δευ-
τέρῳ καταλαμβάνομενον. τὰς δὲ νίκας ἀριθμῶσιν ἡ νε-
κρῶν πλήθει καὶ λαφύρων, ἀλλὰ βασιλείαις αἰχμαλώ-
τοις, καὶ δεδωλεμένοις ἔθνεσι, καὶ νήσοις καὶ ἡπείροις
προσορμιζομέναις ⁷ τῷ μεγέθει τῆς ἡγεμονίας. μίχ

B 4

μάχη

¹ Dedi Ῥωμαίων ex Ald. Baf. Petav. πολιτείαν ex Baf. &
Xyl. Turn. cum W. Vulgo τὴν πάτριον Ῥωμαίων πομπείαν. Lat.
interpr. vertit: patriamque Romanorum pompam admitteret.

² R. subaudiendum monet ἔργον, seu potius id vult addi.
Mox Petav. προσδοκῆσαι.

³ Petav. ἐάσαντας.

⁴ Post b. v. R. deesse videtur τῶν μετ' αὐτᾶς.

⁵ Ald. & Baf. εἰς τὴν πολλὴν τόλμαν καὶ ἀνδρείαν πρὸς συν-
εργὸν ἀρετῆς. Hinc Xyl. deesse aliquid monet, & e scripto no-
tat προσύνεργον.

⁶ R. mavult προχωρῆσαν, nec non deinde ἐπιταχυνομένην,
ut simul cum προχωρῆσαν redeat ad ἡγεμονίαν. W. suis. ἐδὲ
γνώμαις προσχωρῆσα ἡγεμονία — ἐπιταχυνομένη.

⁷ Petav. προσορμιζομένας.

μάχη Φίλιππος ἀπέβαλε Μακεδονίαν ¹. μὲν πληγὴν παρεχώρησεν Ἀντίοχος Ἀσίας· ἅπαξ Καρχηδόνιοι ² σφαλέντες, ἀπώλεσαν Λιβύην. εἰς ἀνὴρ μίᾳς ὁρμῇ στρατιᾶς Ἀρμενίαν προσεληήσατο, Πόντον, Εὐξείνιον, Συρίαν, Ἀραβίαν, Ἀλβανὰς, Ἰβηρας, τὰ μέχρι Καυκάσσε καὶ Ὑγκανῶν· καὶ τρεῖς αὐτὸν ὁ περιβόρων τὴν αἰκαμένην Ὠκεανὸς εἶδε νικῶντα. Νομάδας μὲν ἐν Λιβύῃ μέχρι τῶν μεσημβρινῶν ἀπέκοψεν ἡϊόνων ³, Ἰβηρίαν δὲ Σερτωρίῳ συννοσήσασαν ⁴ ἄχρι τῆς Ἀτλαντικῆς κατεσρέψατο θαλάσσης. τὰς δ' Ἀλβανῶν βασιλεῖς διωκομένους ἐπὶ τὸ Κάσπιον πέλαγος ἔστησε ⁵. ταῦτα πάντα κατέρωθωσε δημοσίᾳ τύχῃ χρώμενος, εἶτα ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐετράπῃ μοίρας. ὁ δὲ Ῥωμαίων μέγας δαίμων ἐν ἐφ' ἡμέροισι πνεύσας, ἐδὲ καιρὸν ἀκμάσας βραχὺν, ὡς ὁ Μακεδὼν· ἐδὲ χειρσαῖος μόνον, ὡς ὁ Λακωνικὸν· ἐδ' ἐνάλιος, ὡς ὁ Ἀθηναίων ⁶. ἐδ' ὅφρ' ἐκινῆθαι, ὡς ὁ Περσῶν ⁷. ἐδὲ ταχὺ παυσάμενος, ὡς ὁ Κολοφωνίων ⁸. ἄλλ' ἔκνωθεν ἐν πρώτῳ γενέσεω τῇ πόλει

¹ Dedi e Bas. quod R. suspicatur. Vulgo Φίλιππον ἀπέβαλε Μακεδονίαν; W. Μακεδονίαν.

² Vera de Carthaginensibus Plutarchum non perhibere, R. monet.

³ R. legi vult ἀνέκοψε (utī est quidem in nota ed. R. nam in W. datur ἐπέκοψε) *veitūdit*, & ἐρήμων pro ἡϊόνων, cum *litora* in media terra continente frustra quaerantur. W. mallet ἐρημιῶν; forte tamen non opus esse mutatione censet.

⁴ Sic Xyl. e MS. legit pro συννοσήσασαν. quod est in Bas. Ex Ald. & Bong. in ind. Var. enotatur συνπδήσασαν.

⁵ R. aut pro ἔστησε aliud vult quaeri verbum, aut leg. *περὶ τὸ Κάσπιον πέλαγος*, aut *ἐπὶ τῷ Κάσπῳ πέλαγῳ ἔστησε*, apud *Caspium mare coegit subsistere*, i. e. eo adegit fugae, ut progredi ulterius nequirent.

⁶ Recepi articulum δ', quem R. & W. addi voluerunt, ex Petav. Vulgo abest.

⁷ Respici ad decennalem Persarum apparatus belli, R. monet.

⁸ R. ad haec ita: „ad quamnam Colophoniorum, illustrem quidem, at brevem fortunam respexerit Plutarchus, non videas, nisi

πόλει συνηβήσας, καὶ συναυξηθεὶς καὶ συμπολιτευσά-
μενος, καὶ παραμείνας βέβαιος ἐν γῇ καὶ θαλάτῃ, καὶ
πολέμοις καὶ εἰρήνῃ, καὶ πρὸς βαρβάρους καὶ πρὸς Ἑλ-
ληνας. ἔτος Ἀννίβαν ¹ τὸν Καρχηδόνιον, Φθόνῳ καὶ
ταῖς πολιτικαῖς δυσμενεῖαις ², μηδενὸς οἴκοθεν ἐπιρρέον-
τος, ὥσπερ χεῖμαρρὸν ἐξέχεε καὶ κατηγάλωσε περὶ τὴν
Ἰταλίαν. ἔτος τὸ Κίμβρων καὶ τὸ Τευτόνων εἰσέτευμα
μεγάλοις διασήμεσι τόπων καὶ χρόνων ἐχώρισε ³ καὶ δι-
έσπατεν, ἵν' ἀρκέσῃ Μάριος ἐκατέροις ἀνὰ μέρος μαχό-
μενος, καὶ μὴ συμπεσεῖναι τριάκοντα μυριάδες ἀνδρῶν
ἀηττήτων καὶ ἀμάχων ὅπλων ὁμῶς κατακλύσωσι τὴν Ἰτα-
λίαν. διὰ τῆτον ⁴ Ἀντίοχος μὲν ἡχολαΐτο, πολεμαμέ-
νε Φιλίππῃ, Φίλιππος δὲ κινδυνεύοντος Ἀντιόχῃ, προ-
ητλημένος ἐπικίπε ⁵. Μιθριδάτην δὲ, τῷ Μαρσιῳ πο-
λέμῃ τὴν Ῥώμην ἐπιφλέγοντος, οἱ Σαρματικοὶ καὶ Βα-
σαρνικοὶ πόλεμοι κατεῖχον. Τυγράνην δὲ Μιθριδάτῃ λαμ-
πρῶ μὲν ὄντος ⁶ ὑπόνοια καὶ Φθόνος ἐχώριζεν, ἡττωμέ-
νῳ δ' ἀνέμιξεν ἑαυτὸν συναπολέσθαι.

XII. Τί δ' ἐχὶ καὶ περὶ τὰς μεγίστας συμφορὰς
ᾤρθησε ⁷ τὴν πόλιν ἢ τύχῃ; Κελτῶν μὲν περὶ τὸ Κα-
πιτώλιον στρατοπεδεύοντων καὶ πολιορκεντων τὴν ἀκρό-
πολιν,

B 5

Nῆσον

nisi forsitan ad casum illum, quem Polyaeus 7. 2. narrat,
quod vix putem. Conf. Wasse ad Thucyd. 3. 34. unde quoque
discas, Κολοφονίαν triplici parvo o exarandum esse, qua in re
& hic & apud Polyaeum peccatum fuit. “

¹ Turn. V. Bong. ἔτος πρὸ Ἀννίβαν.

² Petav. πολιτ. ἐχθραῖς, & deinde χεῖμαρον; Turn. V. Bong.
πολιτ. χρεῖαις.

³ Petav. ἐχώρησε.

⁴ Dedi τῆτον, quod R. & W. voluerunt, accedente Interpr.
lat. ut redeat ad τὸν δαίμονα.

⁵ Melius quadraret, R. iudice, ἔκειτο aut ἐπληξε.

⁶ R. fulp. ἴοντος.

⁷ Haud dubie e Petav. enotandum fuit ᾤρθη, quod in Ald.
& Bas. legitur. Enotatur autem perperam ὡς θῆ.

Νῆσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί.
 τὴν δὲ νυκτερινὴν ἔφοδον αὐτῶν, λεληθότων ¹ πάντας
 ἀνθρώπους, ἡ τύχη καὶ τὸ αὐτόματον ἐκπυσε ἐποίησε
 γενέσθαι. περὶ ἧς καὶ βραχεῖ πλεῖον ² διελθεῖν, ἴσως
 ἐκ ἀκαιρόν ἐστι. μετὰ τὴν ἐπ' Ἀλλίαν ³ ποταμῷ Ῥω-
 μαίων μεγάλην ἦσαν, οἱ μὲν εἰς Ῥώμην κατέραντες,
 ὑπὸ ⁴ τῆς Φυγῆς καὶ ταραχῆς συναναπλήσαντες τὸν δῆ-
 μον ἐξεπλόησαν καὶ διεσκέδασαν ⁵, ὀλίγων εἰς τὸ Καπι-
 τώλιον ἀνασκευασμένων καὶ διακαρτερούντων. οἱ δὲ εὐ-
 θὺς ἀπὸ τῆς τροπῆς εἰς Βηίους συναθροισθέντες, ἥρξαντο
 διηλάττωρα Φέριον Κίμιλλον, ὃν εὐτυχῶν μὲν καὶ ὑψαυ-
 χενῶν ὁ δῆμος ἀπεσεύσατο καὶ κατέβαλε, δίκη περιπεσ-
 όντα δημοσίῳ κλοπῶν. πῆξας δὲ καὶ ταπεινωθεὶς,
 ἐνεκαλεῖτο μετὰ τὴν ἦσαν, ἐγχειρίζων καὶ παραδιδὼς
 ἐντυπεύθυνον ἡγεμονίαν. ἵνα ἔν μὴ καιρῷ δοκῇ, νόμῳ
 δὲ λαμβάνειν ὁ ἀνὴρ, μηδ' ὥς ἀπεγνωκὼς τὴν πόλιν,
 ὅπλοις ἀρχαιρεσιάζῃ ⁶ τὰ τῆς στρατῆς σποράδος καὶ πλά-
 ιητος, ἔδει τὰς ἐν Καπιτωλίῳ βελευτὰς ἐπιψηφίσασθαι
 τὴν τῶν στρατιωτῶν γνώμην μαθόντας. ἦν ἔν Γάιος Πόν-
 τιος ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ τῶν δεδογμένων αὐτάγγελος ὑπο-
 σῆς ἔσεσθαι τοῖς ἐν τῷ Καπιτωλίῳ, μέγαν ἀνεδέξατο κίν-
 δυνον. ἡ γὰρ ὁδὸς ἦν διὰ τῶν πολεμίων κύκλῳ Φυλα-
 καῖς καὶ χάραξι τὴν ἀκρὰν περιεχόντων. ὥς ἔν ἐπὶ
 τὸν ποταμὸν ἦλθε νύκτωρ, Φελλὰς πλατεῖς ὑποσερυσά-
 μενος, καὶ τὸ σῶμα τῇ καφότητι τῆς δρχήματος παρα-
 θέμε-

1 R. mavult λεληθότων.

2 Turn. V. Bong. Petav. πλείω.

3 Sic Bas. & Xyl. dedique cum W. In Ald. E. Voss. Petav.
 ἐν Παλλάδι. Vulgo ἐν Ἀλλίᾳ.

4 R. susp. κατέραντες ἀπὸ τῆς Φυγῆς, καὶ ταραχῆς.

5 Omiffa sunt καὶ διεσκέδασαν in Frst. & R. Ea restitui, e
 Petav. quoque enotata.

6 R. monet, si bene habeat hic locus, significare verbum
 ἀρχαιρεσιάζειν hic loci ambire suffragia exercitui ad impetran-
 dum magistratum, candidatum agere.

θέμενος, ἀφῆκε τῷ ῥόῳ· τυχάν δὲ πρὸς καὶ χολαίως
 ὑποφέροντος, ἤψατο τῆς ἀντιπέρας ὅχθης ἀσφαλῶς,
 καὶ ἀποβάς ἐχώρει πρὸς τὸ τῶν Φώτων διάκεινον, τῷ
 τε ¹ σκοτῶ καὶ τῇ σιωπῇ τὴν ἐρημίαν τεκμαιρόμενος,
 ἐμφὺς δὲ τῷ κρημνῷ, καὶ ταῖς δεχομέναις τὴν ἐπίβα-
 σιν καὶ παρεχέσαις ἀντίληψιν ² ἐγυλίσεσι καὶ περιαγω-
 γαῖς καὶ τραχύτησι τῆς πέτρας παραδιδὼς ἑαυτὸν, καὶ
 ἐπερυσάμενος, ἐξίκετο πρὸς τὸ ἀντιπέρας ³, καὶ ἀνα-
 ληφθεὶς ὑπὸ τῶν προφυλάκων ⁴, ἐδήλωσε τοῖς ἔσω τὰ
 δεδομένα· καὶ λαβὼν τὸ ψήφισμα, πάλιν ὤχετο πρὸς
 τὸν Κάμιλλον. ἡμέρας δὲ τῶν βαρβάρων τις ἄλλως τὸν
 τόπον περιῶν, ὡς εἶδε τῷτο μὲν, ἔχνη ποδῶν ἀκράνυ-
 χα καὶ περιολιθῆσεις, τῷτο δὲ, ἀποτριβάς καὶ περικλά-
 σεις τῆς ἐπιβλασανέσης τοῖς γένδεσι πίας, ὀλκῆς τε
 σώματος καὶ πλαγίας ⁵ ἀπερείσεις, ἐφραζε τοῖς ἄλλοις.
 οἱ δὲ δεικνύσθαι τὴν ὁδὸν αὐτοῖς ὑπὸ τῶν πολεμίων νο-
 μίζοντες, ἐπεχείρουν ἀμιλλᾶσθαι, καὶ τῆς νυκτὸς τὸ ἐρη-
 μότατον διαφυλάξαντες, ἀνέβησαν λαθόντες ἢ μόνον
 τὰς φύλακας, ἀλλὰ καὶ τὰς συνεργὰς καὶ τὰς προκοί-
 τας τῆς Φρερᾶς κύνας ὑπνω κρατηθέντας. ἢ μὴν ἠπό-
 ρησεν ἡ τῆς Ῥώμης τύχη Φωνῆς κακὸν τοσούτον μηνύ-
 σαι καὶ φράσαι δυναμένης. χῆνες ἱεροὶ περὶ τὸν νεῶν
 τῆς Ἥρας ἐτρέφοντο θεραπεύοντες τὴν θεόν. φύσει μὲν
 ἐν τῷ ζῶον εὐδορύβητόν ἐστι καὶ ψοφοδέες· τότε δὲ ⁶,
 συντόνα περὶ τὰς ἐνδον ἔσης ἀπορίας, ἀμελεσμένων αὐ-
 τῶν,

¹ Post haec vulgo extat γάρ. Delendum censuit R. Idem
 voluit W. aut legendum ἐτεκμαίρετο. Delevi, ab ipsa Bas.
 omisum.

² Post h. v. vulgo legitur πέτρας. Delendum censuit R.
 & delevi, a Bas. Ald. Petav. omisum. Petav. ἐγυλίσεσι, &
 ἐπερυσάμενος.

³ R. susp. πρὸς τὸ ἄνω πέρας, ad terminum supremum.

⁴ Petav. ὑπὸ τῶν φυλάκων.

⁵ Petav. σώματος πλαγίας καὶ ἀπερ. R. mavult ἐπερείσεις.

⁶ abest δὲ a Petav. Mox Turn. V. Bong. περὶ τῆς ἐνδον.

τῶν, λεπίδες ἦν καὶ λιμνῶδες ὁ ὕπνος, ὥστε εὐθὺς ἤδοντο τῶν πολεμίων ὑπερφανέντων τῆς σεφάνης, καὶ καταβῶντες ἰταμῶς προσεφέροντο, καὶ τῇ τῶν ὅπλων ὄψει μᾶλλον ἐκπλαττόμενοι, κλαγγῆς διατόρε¹ καὶ τραχείας ἐνεπεπλήμεσαν τὸν τόπον. ὑφ' ἧς ἀναστάντες οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ συμφρονήσαντες τὸ γενόμενον, ἐώσαντο² καὶ κατεκρήμνισαν τὰς πολέμους. πομπεύει δὲ μέχρι νῦν ἐπὶ μνήμῃ τῶν τότε συμπλημάτων ἡ τύχη³, κῶν μὲν ἀνεστυρωμένος, χῆν δὲ μάλα σεμνῶς ἐπὶ στραμνῆς πολυτελεῖς καὶ φορεῖς καδῆμενος. ἡ δὲ ὄψις ἐπιδείκνυται τύχης ἰσχύν, καὶ πρὸς ἅπαν εὐπορίαν ἐν τῶν παραλόγων, ὅταν τι πραγματεύηται καὶ στρατηγῇ, νῦν μὲν ἀλόγοις καὶ ἄφροσιν, ἀλκὴν δὲ καὶ θράσος δειλοῖς ἐντιθείσης. τίς γὰρ ἐν ἂν ὡς ἀληθῶς ἐκπλαγείη καὶ θαυμάσειεν, ἐμπαθῆς γενόμενος, καὶ λογισμῷ τινι τὴν τότε κατήφειαν καὶ τὴν ὑπάρχουσαν⁴ εὐδαιμονίαν τῆς πόλεως περιλαβὼν, καὶ ἀποβλέψας ἄνω, λαμπρότητα καὶ πλῆτον ἀναθημάτων, καὶ τεχνῶν ἀμίλλας, καὶ φιλοτιμίας πόλεων, καὶ σεφάνους βασιλέων, καὶ ὅσα γῇ φέρει καὶ θαλάττῃ, καὶ νῆσσι καὶ ἡπειροι, καὶ ποταμοῖ, καὶ δένδρα, καὶ ζῷα, καὶ πεδία, καὶ ὄρη, καὶ μέταλλα, πάντων ἀπαρχὰς ἐριζέσας⁵ εἰς κάλλος ὄψει καὶ χάριτι κοσμήσῃ τὸν τόπον, ὡς ταῦτα παρὰ μικρὸν ἦλθε μὴ γενέσθαι μηδὲ εἶναι; πυρὶ δὲ καὶ σιότει φοβερῶ, καὶ ὄρφνῃ⁶, καὶ ξίφεσι βαρβάρους, καὶ μισαφόνους θυμοῖς κρατεμένων

1 Ald. & Basf διατόρε. Mox Petav. ἐνεπλήμεσαν.

2 R. mavult ἀπεψάσθαι.

3 R. mavult τῇ τύχῃ. W. judice, constructio curiosa ac paene sophistica. Xyl. vertendo omisit ἡ τύχη. Pro seq. μύλα Petav. μεγάλη.

4 W. & R. fufp. καὶ τὴν νῦν ὑπάρχ. Interpr. lat. inferit paulo post. Paulo ante Petav. ἐμπαθεῖς; deinde Ald. ἀποκλέψας.

5 Petav. ἀπαρχὰς καὶ ἐριζέσας.

6 Petav. γενέσθαι εἰδέναι; πυρὶ καὶ σιότει φοβερῶ καὶ ὄρφνῃ.

νων πάντων, εὐτελῇ καὶ ἄλογα καὶ ἄτολμα θρέμματα, σωτηρίας ἀρχὴν παρέχε, καὶ τὰς μεγάλους ἐκείνας αριστεῖς καὶ ἡγεμόνας Μαλίας, καὶ Σερεῖας, καὶ Ποσεμίας, καὶ Παπυρίας τῶν αὐτῶν οἰκῶν γενάρχας, παρ' ἐδὲν ἴκοντας ἀπολέσθαι, χῆνες ἀνέστησαν ὑπὲρ τῆ πατρίδος θεῶν¹ καὶ τῆς πατρίδος ἀμύνεσθαι. εἰ δέ, ὥσπερ Πολύβιος ἐν τῇ δευτέρᾳ βίβλῳ περὶ τῶν τότε τὴν Ῥωμαίων πόλιν καταλαβόντων ἰσόρηκε Κελτῶν, ἀληθές ἐστιν, ὅτι προσπεσέσης αὐτοῖς ἀγγελίας, φθείρεσθαι τὰ οἴοι ὑπὸ τῶν προσοίκων βαρβάρων, ἐμβεβληκότων² εἰς τὴν χώραν καὶ κρατέντων, ἀνεχώρησαν, εἰρήνην θέμενοι πρὸς τὸν Κἀμίλλον, ἐδὲ ἀμφισβήτησις ἐστὶ πρὸς τὴν τύχην, ὥς ἐχ' τῆς σωτηρίας αἰτία κατέστη, περισπάσασα τὰς πολέμους, μᾶλλον δὲ ἀποσπάσασα τῆς Ῥώμης ἀπροσδοκήτως.

XIII. Ἀλλὰ τί δεῖ περὶ ταῦτα διατρίβειν³; ἃ σαφές ἐδὲν, ἐδὲ ὠρισμένον ἔχει, τῷ καὶ τὰ πράγματα⁴ διαφθαρῆναι τῶν Ῥωμαίων, καὶ συγχυθῆναι τὰς ὑπ' αὐτῶν ὑπομνηματισμὸς, ὥς Λίβιος ἰσόρηκε. τὰ γὰρ ὕστερον μᾶλλον ὄντα δῆλα καὶ καταφανῆ, δεικνύει τὴν τῆς τύχης⁵ εὐμένειαν. ἐγὼ δὲ τίθεμαι⁶ καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν, ἀνδρὸς εὐτυχήμασι μεγάλοις καὶ κατορθώμασι λαμπροῖς ὑπὸ θάρσεως ἀμάχως καὶ φρονήματος,

¹ R. monet, posse haec de Jove Capitolino intelligi; mavult tamen τῶν πατρίων θεῶν, quod Xyl. quoque vertendo exprimit. Mox Petav. ἀμύνεσθαι.

² Petav. ἐμβεβληκότων.

³ Petav. τρίβειν. Sequens ἃ recepi ex Petav. Bas. & utroque Interpr. lat. Idem dari voluit R. & dedit W. accedentibus B. E. Mez. Vitiose Ald. ἀσαφές.

⁴ R. legi vult γράμματα, aut συγγράμματα, tabulas publicas. Prius conjicit quoque W. Ab Interpr. lat. vertitur *historia*.

⁵ Bas. Petav. τὴν τύχης absque τῆς.

⁶ R. legit ἐγὼ δὲ αὐτῇ τίθεμαι — ipsi (Fortunae) impuro quoque. W. susp. ἢ ἐγὼ γε τίθεμαι.

ματος, ὥσπερ ἔτρα, φερομένη ¹ καὶ διάτλοντος ἐπὶ
 δυσμᾶς ἐξ ἀνατολῶν, καὶ βάλλοντος ἤδη τὰς τῶν ὅπλων
 αὐγὰς εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὡς πρόφασις ² μὲν ἦν αὐτῷ τῆς
 στρατείας τοῦ Μολοτῆος Ἀλέξανδρος ³, ὑπὸ Βρεττῶν καὶ
 Λευκανῶν περὶ Πανδοσίαν ⁴ κατακεκομμένος· ὁ δ' ἄγων
 αὐτὸν ὡς ἀληθῶς ὡς ἐπὶ πάντας ἀνθρώπους, δόξης ἔρως
 καὶ ἡγεμονίας ζῆλον ἔχε καὶ ἄμιλλαν, ὑπερβαλέσθαι τὰ
 Διούσης καὶ Ἡρακλέους πέρατα τῆς στρατηλασίας ⁵. τῆς
 δ' Ἰταλίας ἐπυνθάνετο τὴν ἐν Ῥώμῃ δύναμιν καὶ ἀλήκην
 ὥσπερ σόμωμα προτεταγμένην. ὄνομα γὰρ καὶ ὄρεξ τέ-
 των ἐπιφανεσάτη διεπέμπετο πρὸς αὐτὸν ὥσπερ ἀθλητῶν
 μυρίοις ἐγγεγυμνασμένων πολέμοις. ἔ γὰρ ἀναιμωτὶ γε
 διακριθήμεναι οἶω, συμπεσόντων ὅπλοις ἀνικῆτοῖς Φρυν-
 μάτων ἀδελῶτων. πλῆθος μὲν γὰρ ἦσαν ἔτοι τρισυκαίδεκα
 μυριάδων ἐκ ἐλάττερος, πολεμικοὶ δὲ καὶ ἀνδρώδεις ἅπαντες,
 — — ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
 Ἀνδράσι μάρνασθαι καὶ ὅτι χρὴ πεζὸν εἶναι ⁶.

¹ Turn. V. Bong. φαινομένη.

² W. susp. ὡς πρόφασις, subaudiendo ὅπλων, aut φ, delete sequenti αὐτῷ.

³ Epiri rex, frater Olympiadis, Alexandri M. avunculus. R.

⁴ Dedi Πανδοσίαν, R. jubente, e Turn. Vulgo Πανδοσίαν. Cf. Liv. VIII, 24.

⁵ W. haec turbata, ita constituenda censet: ὡς δ' ἀληθῶς ὁ ἄγων αὐτῷ ἦν ἐπὶ πάντας ἀνθρώπους, καὶ δόξης ἔρως, καὶ ἡγεμονίας ζῆλος αὐτὸν ἔχε, καὶ ἄμιλλα ὑπερβαλέσθαι — στρατηλασίας. Turn. V. Bong. ὁ δὲ ἄγων αὐτὸν; Pro ὡς ἐπὶ Petav. ὁ ἐπὶ.

⁶ Hom. Odyss. 9, 49. 50. Observat R. ad finem hujus libelli haec: „Libellus hic in fine non videtur integer, & forsitan dimidia ejus pars deest, quae fuerint unquam ab auctore conscripta & edita, dicere non habeo. Deest igitur illa pars, in qua exsecuturum promiserat eorum fortunas Romanorum, qui post deletam a Gallis Romam claruerunt. Deest etiam illa pars, quae virtutem Romanam cum fortuna in certamen commiserat, & pro illa verba fecerat. Id enim erat libelli hujus institutum.“ W. dicere dubitat, utrum integer in exitu sit liber, an truncatus.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΥΧΗΣ Η ΑΡΕΤΗΣ

ΛΟΓΟΣ α.

Οὗτος ¹ ὁ τῆς τύχης λόγος ἐστίν, ἴδιον καὶ μόνως αὐ-
τῆς ἔργον ἀποφαινομένης Ἀλέξανδρον. δεῖ δὲ αὐτὸν
εἰπεῖν ὑπὲρ ² Φιλοσοφίας· μᾶλλον δὲ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου
δυσχεραίνοντος καὶ ἀγανακτῆντος, εἰ προῖκα δόξει καὶ
παρὰ τῆς τύχης λαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν, ἣν ὄντιον αἵμα-
τος πολλῶ καὶ τραυμάτων ἐπαλλήλων κλῶμενος,

— πολλὰς μὲν αὐπνικὰς νύκτας ἴαυεν,

Ἡμῶντα δ' αἱματόεντα διέπρησεν πολεμίζων ³,
πρὸς ἀμάχας δυνάμεις καὶ ἄπειρα Φῦλα, καὶ ποταμούς
ἀπεράτους, καὶ πέτρας ἀτοξεύτους, εὐβελία, καὶ καρ-
τερίαν, καὶ ἀνδρίαν, καὶ σωφροσύνην παραπεμπόμενος ⁴.

II. Οἶμαι δ' αὖ αὐτὸν εἰπεῖν πρὸς τὴν τύχην τοῖς
κατορθώμασιν ἑαυτὴν ⁵ ἐπιγράφεσθαι. Μὴ μὲν διάβαλλε
τὴν ἀρετὴν, μηδὲ ἀφαιρῶν περισπῶσα τὴν δόξαν. Δα-
ρεῖος ἦν σὸν ἔργον, ὃν ἐκ δέλε καὶ ἀσάνδος ⁶ βασιλεύας,
κύριον Περσῶν ἐποίησας· καὶ Σαρδανάπαλος ⁷, ὃν τὸ
εἰκόνημα τῆς βασιλείας πορφύραν ξαίνοντι περιέδθηκας.
ἐγὼ

¹ W. monet, forte periisse priorem partem, seu Orationem
Fortunae, forte nunquam a Plutarcho scriptam fuisse.

² Ald. Bas. Petav. περί.

³ Hom. Iliad. IX. 325. 326. Petav. ἔαλλεν & διέπρησεν.

⁴ R. mavult παραταττόμενος.

⁵ Petav. αὐτὴν, & mox διάβαλε. Utrumque est etiam in Bas.

⁶ Astanda fuit ἀγγελικφόρος & γραμματοφόρος ἐκ διαδοχῆς,
alias Angarus dictus. v. Briffon. de regno Persarum. p. 148. R.

⁷ Petav. Σαρδανάπαλλος, (sic & infra) & deinde Γρανικός;
(sic & alibi & in aliis casibus) item διεπύρεσε.

ἐγὼ δ' εἰς Σῆσα νηῶν δι' Ἀρβήλων ἀναβέβηκα, καὶ Κιλικίᾳ μοι πλατεῖαν ἀνέφξεν Αἴγυπτον, Κιλικίαν δὲ Γράνικος, ὃν Μιθριδάτῃ καὶ Σπιθριδάτῃ νεκροῖς ἐπιβάς διεπέρασα. κόσμει σεαυτὴν καὶ σεμνύνε βασιλεῦσιν ἀπρώτοις καὶ ἀναιμύκῃσι· ἐκεῖνοι γὰρ εὐτυχεῖς ἦσαν, Ὡχοι καὶ Ἀρταξέρξης· ἔς εὐδὺς ἐν γενετῇ τῷ Κίρῳ θρόνῳ ἐνίδρυσας· τὸν δὲ σῶμα πολλὰ σύμβολα ¹ φέρει τύχης ἀνταγωνιζομένης, ἔς συμμαχίας. πρῶτον ἐν Ἰλνυριοῖς λίθῳ τὴν κεφαλὴν, ὑπέρῳ δὲ τὸν τράχηλον ἠλόηθην· ἔπειτα περὶ Γράνικου τὴν ² κεφαλὴν βαρβανῇ μαχαίρᾳ διεκόπην, ἐν δ' Ἰσσω ἔξιδε τὸν μηρόν· πρὸς δὲ Γάζῃ, τὸν μὲν σφυρὸν ἐτοξεύθην· τὸν δ' ὦμον ἐπτεσὼν ἐξ ἔδρας ³ βαρὺς περιεδύνθη. πρὸς δὲ Μαρακανδάρτοις ⁴ τοξεύμασι τὸ τῆς κνήμης ὅσόν τε διεχρίθην. τὰ λοιπὰ δὲ Ἰνδῶν πληγαί, καὶ βίαι θυμῶν ⁵. ἐν Ἀσασίν, οἷς ⁶ ἐτοξεύθην τὸν ὦμον. ἐν δὲ Γανδρίδαις ⁷ τὸ σκέλος, ἐν δὲ Μάλλασιν βέλει μὲν ἀπὸ τόξου τὸ σῆνον ἐνερεϊθέντι καὶ καταδύσαντι τὸν σίδηρον, ὑπὲρ δὲ πληγὴ παρὰ τὸν τράχηλον, ὅτε προστεθεῖσαι τοῖς τείχεσιν καὶ κλίμακες ἐκλάθησαν. ἐμὲ δὲ ἡ τύχη μόνον συνείρξεν,

¹ Petav. πολλὰ δὲ σύμβολα.

² abest τὴν a Petav.

³ ἐξ ἔδρας suspectum fuit. w. nil mutandum censet, sed vertendum: humero e sede sua excusso, vertigine provolutus sum. Petav. βαρὺς ἐξ ἔδρας.

⁴ R. legi vult Μαρακανδάνοις. Mox Petav. διεχρίθην.

⁵ R. susp. aliquid excidisse post θυμῶν, epitheton forsitan.

⁶ E loco infra obvio R. legendum censet ἐν Ἀσασινίοις, addens tamen, auctorem in non paucis ipsum a se discrepare, & Arrianum IV. 25. sq., ubi res Alexandri cum Affacenis narret, nil de vulnere ibi a rege accepto memorare. w. ex eodem loco legendum esse monet Ἀσασινίοις, hisce adjectis: „Oratoria magis quam historica scriptio non ubique cum in nominibus tum rebus ad orationis diligentiam exacta.“ Nicol. Perott. locum ita vertit: Omitto diversa vulnera, quae apud Indos passus sum.

⁷ R. legi vult ἐν Γανδάριδαις.

ξεν, ἐδὲ λαμπροῖς ἀνταγωνισταῖς, ἀλλὰ βαρβάρους ἀσήμε-
μοις χαριζομένη τηλικούτου ἔργου. εἰ δὲ μὴ Πτολε-
μαῖος ὑπερέχε τὴν πέλτην, Λιμναῖος δὲ πρὸ ἐμῆ μυ-
ριοῖς ἀπαντήσας βέλεσιν ἔπεσεν, ἤρειψαν δὲ θυμῷ καὶ
βία Μακεδόνες τὸ τεῖχος, ἔδει τάφον Ἀλεξάνδρου τὴν
βάρβαρον ἐκείνην καὶ ἀνώνυμον κόμην γενέσθαι.

III. Καὶ μὲν τὰ μὲν αὐτῆς τῆς στρατείας, χειμῶ-
νες, αὐχομοί, βάρη ποταμῶν, ἄορνα ὕψη ¹, θηρίων
ὑπερφυεῖς ὄψεις, ἄγριοι ² δίκαιται, μεταβολαὶ δυναστῶν,
πάλιν προδοσίαι ³. τὰ δὲ πρὸ τῆς στρατείας, ἐπὶ ⁴ τοῖς
Φιλιππικοῖς πολέμοις ἐπέσπαιρεν ⁵ ἡ Ἑλλάς. ἀπεσεύον-
το δὲ αἱ Θῆβαι ⁶ τῶν ὅπλων τὴν Χαιρωνικήν κόμην, ἐκ
τῆς πῦρματος ἀνίσταμεναι, καὶ συνῆπτον αἱ Ἀθῆναι τὰς
χεῖρας ὀρέγασθαι. πᾶσα δὲ ὕπερλος ἡ Μακεδονία πρὸς
Ἀμύνταν ⁷ ἀποβλέπεσα καὶ τὰς Αἰρόπας παῖδας· ἀνερ-
ρήγ-

¹ Post ὕψη R. videtur deesse ὄρων aut πετρῶν.

² Petav. ἄγριοι.

³ W. susp. uno nomine παλιμπροδοσίαι. Legi sic voluit
Bryan. Cf. ejus notae & emendat. T. II. pag. 565.

⁴ R. mavult ἔτι.

⁵ W. hoc verbum sollicitandum haud censet. Cod. non no-
minatus ἐπέσπαιρεν.

⁶ Reposui Θῆβαι ex Ald. Bas. Petav. Xyl. & Nic. Perott.
versione. Vulgo αἱ Ἀθῆναι, id quod paulo post suo loco dedi
ex Turn. V. Bong. Xyl. MS. ejusdem, Badaei & Perott. ver-
sione. Ald. nimirum & Bas. vitiose repetunt Θῆβαι. Male
deinde Stephanus prius mutavit in αἱ Ἀθῆναι, cum posterius
mutare debuisset. Corrigi jussit R. deditque etiam W. monens,
consentire simul codd. E. F. G. Voss. Gronov. Coll. Mur.
Schott. Jannot. Anon. Mez.

⁷ Sic e cod. non nominato, Bas. Xyl. & Perott. versione,
R. jubente, restitui. Dedit idem W. adficientibus E. & Mez.
Vulgo ἀμύναν. Cf. Diod. Sic. 17, 48. Arrian. 2, 13. Curt.
IV. 1. 27. sq. De Aërope rege Macedoniae, vel potius tuto-
re regum, per sexennium, v. Diodor. 14, 37. & 84. Pansa-
niam, ejus filium, post administratum uno anno regnum pere-
mit Amyntas, Alexandri M. avus paternus. Diodor. 14, 89.
R. — Ald. ἀναβλέπεσα; & mox Petav. ἐνεβρόγγυτο.

ῥήγνυντο δ' Ἰλλυριοί, καὶ τὰ Σκυθῶν ἐπὶ ἠρωρεῖτο τοῖς προσόκοις νεωτερίζουσι. ¹ τὸ δὲ Περσικὸν χρυσίον διὰ τῶν ἐκασαχῆ δημαγωγῶν ῥέον, ἐκίνει τὴν Πελοπόννησον. ² κενοὶ δὲ οἱ Φιλίππου θησαυροὶ χρημάτων, καὶ προσῆν ἔτι δάνειον (ὡς Ὀνησίκριτος ἰσορεῖ) διακοσίαν ταλάντων. ἐν τῇ αὐτῇ πενίᾳ, καὶ πράγμασι ταραχὰς ἔχουσι, μενικόνιον ἄρτι τὴν παιδικὴν παραλαβάνον ἡλικίαν, ἐθάρρῃσεν ἐλπίσαι Βαβυλῶνα καὶ Σέσα, μᾶλλον δὲ τὴν πάντων ἀνθρώπων ἀρχὴν εἰς νῦν ἐμβαλέδαι, τοῖς τρισμυρίοις οἴεθε πεζοῖς ³ καὶ τετρακισχίλοις ἵππευσι πισεύσας. ⁴ τοῖς γὰρ ἦσαν, ὡς Ἀριστόβελος Φησιῶς δὲ Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς, τρισμύριοι πεζοί, πεντακισχίλιοι δὲ ἵππεῖς. ὡς δ' Ἀναξιμένης, τετρακισμύριοι πεζοὶ καὶ τρισχίλιοι, πεντακισχίλιοι δὲ καὶ πεντακόσιοι ἵππεῖς. τὸ δὲ λαμπρὸν αὐτῷ καὶ μέγα παρασκευασθὲν ὑπὸ τῆς τύχης ἐφ' ὅδιον, ἐβδόμηκοντα τάλαντα ἦν, ὡς Φησιῶν Ἀριστόβελος. ὡς δὲ Δέρις, τριάκοντα μόνον ἡμερῶν ἐπισιτισμός.

IV. Ἀβελος ἔν καὶ προπετής Ἀλέξανδρος ἐξ εὐτελῶν ⁵ ἔτις ἐπὶ τηλικαύτην δύναμιν ὁρμώμενος; ἔμενεν. τίς γὰρ ἀπὸ μειζόνων ἢ καλλίωνων ἀφορμῶν ἀνήγετο; μεγαλοψυχίας, συνέσεως, σωφροσύνης, ἀνδραγαθίας, οἷς αὐτὸν ἐφωδίαζε φιλοσοφία πρὸς τὴν στρατείαν. καὶ πλείονας παρὰ Ἀριστοτέλους τὰ καθηγητῆ, ἢ παρὰ Φιλίππου

¹ Dedi sic e R. mente pro vulg. νεωτερίζουσι, cum νεωτερίζουσι dici solere, haud meminerim.

² absunt a Petav. ἐκίνει τὴν Πελοπ.

³ R. susp. τρισμυρίοις (πῶς οἴεσθαι) πεζοῖς.

⁴ Referendum, R. monente, ad Alexandrum. Si ad proximum μενικόνιον referas, legendum erit πισεύσαν. De Aristobuli Cassandrensis historia Alexandri M. v. Fabric. B. Gr. T. II. p. 210. & de Anaximenis Lampsaceni commentariis p. 209. de Duridis Samii Macedonicis p. 216. Pro *Duride* infra nominat Plut. *Phylarchum*. R.

⁵ Turn. Bong. ἐξ ἐντελῶν. Ald. ἐξευτελῶν. Petav. deinde ἐπὶ τὴν τηλικαύτην.

λίππε τῇ πατρὸς, αφορμὰς ἔχων, διέβαινεν ἐπὶ Πέρ-
 σας. ἀλλὰ τοῖς μὲν γράφασιν, ὡς Ἀλέξανδρος ἔφη πο-
 τέ τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσειαν ἀκολοθεῖν αὐτῷ τῆς
 στρατείας ἐφόδιον, πισεύομεν, Ὁμηρον σεμνύνοντες. ἂν
 δέ τις Φῆ τὴν Ἰλιάδα ¹ καὶ τὴν Ὀδύσειαν παραμύ-
 θιον πόνε καὶ διατριβῆς ἔπεσθαι καὶ χολῆς γλυκείας,
 ἐφόδιον δὲ ἀληθῶς γεγυμέναι τὸν ἐκ Φιλοσοφίας λόγον,
 καὶ τὰς περὶ ἀφοβίας καὶ ἀνδρείας, ἔτι δὲ σωφροσύνης
 καὶ μεγαλοψυχίας ὑπομνηματισμὸς, καταφρονῆμεν. ὅτι
 δηλαδὴ περὶ συλλογισμῶν ἔδεν, ἔδὲ περὶ ἀξιωματῶν ἔγρα-
 φεν, ἔδ' ἐν Λυκίῳ περίπατον ἔχεν ², ἔδ' ἐν Ἀναδη-
 μίᾳ θέσεις εἶπεν. τέτοις γὰρ ὀρίζεσι Φιλοσοφίαν οἱ λό-
 γον αὐτὴν, ἐκ ἔργον νομίζοντες. καίτοι γε ἔδὲ Πυθα-
 γόρας ἔγραψεν ἔδεν, ἔδὲ Σωκράτης, ἔδὲ Ἀρκεσίλαος,
 ἔδὲ Καρνεάδης, οἱ δοκιμώτατοι τῶν Φιλοσόφων· καὶ
 ἐκ ἡχολῶντο περὶ πολέμους ἐκεῖνοι τηλικύτους, ἔδὲ βα-
 σιλεῖς βαρβάρους ἡμερῶντες, ἔδὲ πόλεις Ἑλληνίδας ἐπι-
 κρίζοντες ἀγρίοις ἔθνεσιν, ἔδ' ἀθεσμία καὶ ἀνῆκοι Φῦ-
 λα νόμους διδάσκοντες καὶ εἰρήνην ἐπήεσαν ³, ἀλλὰ καὶ
 χολίζοντες, τὸ γράφειν παρίεσαν τοῖς σοφισταῖς. πό-
 θεν ἔν ἐπισείδησαν ἐπεινοὶ Φιλοσοφεῖν; ἀφ' ὧν εἶπον,
 ἢ ἀφ' ὧν ἐβίωσαν, ἢ ἀφ' ὧν ἐδίδαξαν ⁴; ἀπὸ τέτων
 κρινέσθω καὶ Ἀλέξανδρος. ὁφθῆσεται γὰρ οἷς εἶπεν,
 οἷς ἔπραξεν, οἷς ἐπαίδευσεν, Φιλόσοφος.

V. Καὶ πρῶτον τὸ παραδοξότατον, εἰ βέλει, σκό-
 πει, τὰς Ἀλεξάνδρου μαθητὰς, τοῖς Πλάτωνος, τοῖς
 Σωκράτους ἀντιπαραβάλλων. εὐφρεῖς ἔτοι καὶ ὁμογλώσ-
 σος ἐπαίδευσεν, εἰ μὴδὲν ἄλλο, Φωνῆς Ἑλληνίδος συνιέν-
 τας·

C 2

¹ R. fufp. τὴν μὲν Ἰλιάδα, & deinde διατριβὴν ἔπεσθαι χολ-
 λῆς γλυκεῖαν. Turn. V. Bong. παραμυθίαν πόνε.

² Petav. συνέχευ. Mox idem ἡχολῶντο pro ἡχολ.

³ R. fufp. καὶ εἰρήνην, τὴν γῆν ἐπήεσαν.

⁴ R. iudice ἢ ἀφ' ὧν ἐδίδαξαν delenda sunt, ut scholium,
 aut ut varia lectio verborum ἀφ' ὧν εἶπον. W. utrumque ἢ,
 bis ex antecedenti v. ortum, deleri vult.

τας· καὶ πολλὰς ἐκ ἔπεισαν. ἀλλὰ Κριταὶ καὶ Ἀλ-
κιδιάδαι καὶ Κλειτοφῶντες, ὥσπερ χαλινὸν τὸν λόγον
ἐκπύσαντες, ἄλλη πρ¹ παρετράπησαν. τὴν δὲ Ἀλέξ-
άνδρῃ παιδεῖαν ἂν ἐπιβλέπῃς, Ἵρηνος γαμεῖν ἐπαί-
δευσε, καὶ γεωργεῖν ἐδίδαξεν Ἀραχωσίης, καὶ Σογδια-
νὸς ἔπεισε πατέρας τρέφειν, καὶ μὴ Φονεύειν, καὶ Πέρ-
σας σέβειν μητέρας, ἀλλὰ μὴ γαμεῖν. ὁ Θαυμαστὴς
Φιλοσοφίας, δι' ἣν Ἰνδοὶ θεὸς Ἑλληνικὸς προσκυνῶσι,
Σιῦθαι θάπτει τὰς ἀποθανόντας, καὶ κατεσθίει. Θαυ-
μάζομεν τὴν Καρνεάδῃ δύναμιν, εἰ Κλειτόμαχον², Ἀσ-
δράβαν καλέμενον πρότερον, καὶ Καρχηδόνιον τὸ γέ-
νος, ἑλληνίζειν ἐποίησε. Θαυμάζομεν τὴν διάδοσιν Ζή-
ωνος, εἰ Διογένη τὸν Βαβυλόνιον ἔπεισε Φιλοσοφεῖν.
ἀλλ³ ὁ Ἀλέξανδρος τὴν Ἀσίαν ἐξημερᾶντος, Ὅμηρος ἦν
ἀνέγνωσμα, καὶ Περσῶν καὶ Σασσιανῶν καὶ Γεδρωσίων
παῖδες τὰς Εὐριπίδῃ καὶ Σοφοκλέῃ τραγωδίας ἤδον.
καὶ Σωιράτης μὲν ξένα παρεισάγων δαιμόνια, δίνῃ τοῖς
Ἀθήνησιν ὠφλίσκαυε συνοφάνταις. διὰ δ' Ἀλέξαν-
δρον, τὰς Ἑλλήνων θεὰς Βάνηρα καὶ Καύκασος προσ-
εκύνησε. Πλάτων μὲν γὰρ⁴ μίαν γράψας πολιτείαν,
ἐδένα πέπεικεν αὐτῇ χρῆσθαι διὰ τὸ αὐστηράν. Ἀλέξ-
άνδρῃ δὲ ὑπὲρ ἐβδομήκοντα πόλεις βαρβάρους ἔδνεον
ἐγγίστας, καὶ κατασπάρας τὴν Ἀσίαν Ἑλληνικοῖς τέ-
λεσι⁵, τῆς ἀνήμερῃ καὶ θηριώδῃ ἐνράτῃ διαίτῃ.
καὶ

¹ deest πρ in Petav. Abest quoque a Bas. ubi est ἄλη pro ἄλλῃ.

² De Clitomacho v. Menage ad Diog. Laërt. IV, 67. Dio-
genem Babylonium non Zenonis, sed Chrysippi discipulum facit
Cicero de Divinat. L. V. Casaub. ad Diog. Laërt. 6, 84. &
7, 39. & Fabric. B. Gr. T. II. p. 402. R.

³ abest ἄλλ' a Petav.

⁴ abest γὰρ a Petav. & Bas. Mox Petav. πέπεικεν.

⁵ Defendi quidem posse τέλεσι, R. monet: esse tamen in-
solentius, aptius autem γένεσι. Idem susp. W. aut ἔδνεον. Xyl.
vertit Graecis institutis; Nic. Per. Graecorum primoribus.

καὶ τὰς μὲν Πλάτωνος ὀλίγοι νόμος ἀναγινώσκομεν, τοῖς δὲ Ἀλεξάνδρῃ μυριάδες ἀνθρώπων ἐχρήσαντο καὶ χρωῦνται. μακαριώτεροι τῶν διαφυγόντων Ἀλέξανδρον οἱ κρατηθέντες γενόμενοι. τὰς μὲν γὰρ ἑδείς ἐπαυσευ ἀθλίως ζῶντας, τὰς δὲ ἠνάγκασεν εὐδαιμονεῖν ὁ νικήσας. ὥστε ὅπερ εἶπε Θεμισοκλῆς, ὁπηνίκα Φυγῶν ἐτυχε δωρεῶν μεγάλων παρὰ βασιλέως καὶ τρεῖς πόλεις ὑποφόρας ἔλαβε, τὴν μὲν εἰς σῖτον, τὴν δ' εἰς οἶνον, τὴν δ' εἰς ὄψον. Ὡς παῖδες ἀπωλόμεθα ἂν, εἰ μὴ ἀπωλόμεθα. τῆτο περὶ τῶν ἀλόντων ὑπ' Ἀλεξάνδρῃ δικαιοτέρον ἐστὶν εἰπεῖν. Οὐκ ἂν ἡμερωθῆσαν, εἰ μὴ ἐπρατήθησαν. ἐκ ἂν εἶχεν Ἀλεξάνδρειαν Αἴγυπτος, ἑδὲ Μεσοποταμία Σελεύκειαν, ἑδὲ Προφασίαν¹ Σαγδιανοί, ἑδ' Ἰνδία Βακεφαλίαν, ἑδὲ πόλιν Ἑλλάδα Καύκατος περιεκύβαν², αἷς ἐμποδιδὲν ἀπεσβέθη³ τὸ ἔργον, καὶ μετέβαλε τὸ χεῖρον ὑπὸ τῷ κρείττονος ἐδιζόμενον. εἰ τοίνυν μέγιστον μὲν οἱ φιλόσοφοι φρονεῖσιν ἐπὶ τῷ⁴ τὰ σκληρὰ καὶ ἀπαιδευτὰ τῶν ἡδῶν ἐξημερῶν καὶ μεθαρμόζειν, μυρία δὲ φαίνεται γένη καὶ φύσεις θηρίωδεις μεταβαλὼν Ἀλέξανδρος, εἰκότως ἂν φιλοσοφώτατος νομίζοιτο.

VI. Καὶ μὴν ἡ πολὺ θυμαζομένη πολιτεία τῇ τὴν Στωϊκῶν αἵρεσιν καταβαλομένη⁵ Ζήνωνος, εἰς ἐν τῆτο συντείνει κεφάλαιον, ἵνα μὴ κατὰ πόλεις μηδὲ κατὰ δήμους οἰκῶμεν, ἰδίους ἕκαστοι διωρισμένοι δικαίοις, ἀλλὰ πάντας ἀνθρώπους ἡγώμεθα δημότας καὶ πολίτας,

C 3

εἰς

¹ MS. Xyl. προφασίαν. Seqq. Petav. sic habet Σαγδιανή, ἑδ' ἰδία καὶ κεφαλίαν.

² R. legi vult παρικύβαν.

³ Dedi sic ex R. & W. conjecturis. Valgo ἐμποδιδίσαν ἐσβέθη. Hinc R. aut ἐμποδιδὲν aut ἐμποδιδίσαις voluit. W. ἐμπαιδεύδεν. vel ἐμπαιδευαγῆδεν, ἀπεσβέθη. Xyl. MS. & Petav. ἐμποδιδίσαν.

⁴ Petav. ἐπὶ τὸ τὰ.

⁵ Petav. Στωϊκῶν αἵρεσιν καταβαλομένη.

εἰς δὲ βίος ἢ καὶ κόσμος ὥσπερ ἀγέλης συννόμος¹ νόμῳ κοινῷ συντρεφομένης. τὸτο Ζήνων μὲν ἔγραψεν ὥσπερ ὄναρ ἢ εἰδῶλον εὐνομίας Φιλοσόφου καὶ πολιτείας ἀνατυπωσάμενος. Αλέξανδρος δὲ τῷ λόγῳ τὸ ἔργον παρέχεν. ἔ γάρ, ὡς Ἀριστοτέλης συνεβέλευν αὐτῷ, τοῖς μὲν Ἑλλήσιν ἡγεμονικῶς, τοῖς δὲ βαρβάροις δεσποτικῶς χρώμενος². καὶ τῶν μὲν, ὡς Φίλων καὶ οἰκείων ἐπιμελέμενος, τοῖς δὲ, ὡς ζώοις, ἢ φυτοῖς, προσφερόμενος, πολεμοποιῶν φυγῶν ἐνέπλησε καὶ ἐξέστων ὑπέλτων τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ κοινὸς ἦκειν θεοῖσιν ἀρετῆς καὶ διαλλακῆς πᾶν ὅλων νομίζων, ὅς τῷ λόγῳ μὴ συνηγε, τοῖς ὅπλοις βιάζόμενος, εἰς τὸ αὐτὸ συνενεγκὼν τὰ πανταχόθεν, ὥσπερ ἐν κρατῆρι Φιλοτησίῳ, μίξας τὰς βίους καὶ τὰ ἥθη, καὶ τὰς γάμους καὶ τὰς διαίτας³, πατρίδα μὲν, τὴν οἰκεμένην προσέταξεν ἡγεῖσθαι πάντας, ἀκρόπολιν δὲ καὶ Φαράν τὸ στρατόπεδον, συγγενεῖς δὲ τὰς ἀγαθὰς, ἀλλοφύλους δὲ τὰς πονηράς. τὸ δὲ Ἑλληνικὸν καὶ βαρβαρικὸν μὴ χλαμύδι, μηδὲ⁴ πέλτη, μηδὲ ἀκινέκη, μηδὲ κίνδυνον διορίζειν, ἀλλὰ τὸ μὲν Ἑλληνικὸν ἀρετῇ, τὸ δὲ βαρβαρικὸν κακῇ τεκμαίρεσθαι· κοινὰς δὲ τὰς ἐθῆτας ἡγεῖσθαι καὶ τραπέζας, καὶ γάμους καὶ διαίτας, δι' αἵματος καὶ τέκνων ἀνακεραννύμενας⁵.

VII. Δημήτριος μὲν ἐν ὁ Κορίνθιος εἰς ἅν τῶν Φιλίπ-

1 Petav. βίος ἢ καὶ κόσμος ὥσπ. ἀγ. συνόμος.

2 Dedi hoc participium in nomin. iubente R. cum seqq. ἐπιμελέμενος & προσφερόμενος. Vulgo leguntur in accusf. Etiam W. hanc correctionem necessariam ducit, nisi quid exciderit. Alia fortassis fieri potuisset correctio, si πολεμοποιῶν mutaretur in πολεμοποιεῖν, referendum ad συνεβέλευν, retentis accusativis parti ipsorum. Petav. τοῖς δὲ ζώοις καὶ φυτοῖς, & in seq. κοινῶς pro κοινὸς.

3 Praemissi artic. τὰς, iubente R. Vulgo abest.

4 Recepi· μηδὲ e Petav. Vulgo μὴ.

5 Dedi sic cum W. ex Ald. Bas., Xyl. E. F. G. Voss. Petav. Mez. Vulgo ἀνακεραννύμενας.

Φιλίππε ξένων καὶ Φίλων, ὅτε Ἀλέξανδρον εἶδεν ἐν Σάοις, περιχαρὴς γενόμενος καὶ δακρύσας, μεγάλης ἔφη χαρῆς ἐσερῆθαι τὰς ἔμπροσθεν τεθνηκότας Ἑλλήνας, ὅτι Ἀλέξανδρον ἐκ εἶδον ἐν τῷ Δαρείῳ θρόνῳ καθήμενον ¹. ἐγὼ δὲ εἶδὲ τότε μὰ Δία τῷ Θεάματος ζήλῳ τὰς ἰδόντας, ὃ καὶ τύχης ἦν καὶ κοινοτέρων βασιλέων ². ἅλλ' ἐκεῖνης ἡδέως ἂν μοι δοκῶ γενέσθαι τῆς καλῆς καὶ ἱερᾶς νυμφαγωγίας Θεατῆς, ὅτε μίᾳ σιηνῇ χρυσορόφῳ περιλαβὼν, ἐφ' Ἑτίας κοινῆς καὶ τραπέζης, ἑκατὸν Περσίδας νύμφας καὶ ³ ἑκατὸν νυμφίους Μακεδόνας καὶ Ἑλλήνας, αὐτὸς ἐσεφανώμενος πρῶτος ἀναμέλπων τὸν ὑμέναιον, ὥσπερ Φιλοτήσιον ἐπῄδων μέλος, εἰς κοινωνίαν συνῖασι τοῖς μεγίστοις καὶ δυνατωτάτοις γένεσι, μίᾳς νυμφίως, πασῶν δὲ νυμφαγωγὸς ἅμα καὶ πατήρ καὶ ἄρμος κατὰ ζυγὰ συνῆπεν. ἡδέως γὰρ ἂν εἶπον ⁴. Ὡ βάρβαρε Ξέρξη καὶ ἀνόητε, καὶ μάτην πολλὰ περὶ τὴν Ἑλλησποντίαν πονηθεῖς γέφυραν. ἔτως ἔμφρονες βασιλεῖς Ἀσίαν Εὐρώπῃ συνάπλεκουσιν, ἐ ξύλοις, ἐδὲ χεδίαις, ἐδὲ ἀψύχοις καὶ ἀσυμπαθέσι δεσμοῖς, ἅλλ' ἔρωτι νομίμῳ καὶ γάμοις σῶφροσι, καὶ κοινωνίαις παιδῶν τὰ γένη συνάπλουντες.

VIII. Πρὸς τῶτον ἀποβλέπων τὸν κόσμον Ἀλέξανδρος, ἐ τὴν ἐδοῆτα προσήκατο τὴν Μηδικήν, ἅλλὰ τὴν

C 4

Περ-

¹ Turn. V. Bong. ἐν τῷ Δαρείῳ (Petav. Δαρείῳ) θρόνῳ καθήμενον.

² Xyl. vertit: *multorum commune regum*. Nic. Per. *humiliorum regum videri poterat*. W. vulgatam haud censet sanam, nec ei satisfacit correctio Mez. κοινότηρον. Quaerit, an κοινόν ἑτέρων?

³ Inferui καὶ, jubente R. Vulgo deest.

⁴ Sic R. dari voluit, dedique cum W. e Bas. Xyl. Voss. Gronov. (a correctione quidem in utroque) Mez. Vulgo εἶπαν. Paulo ante Petav. inverio vocum ordine ἄρμος καὶ πατήρ; & deinde Ξέρωπην; item γαμοισώφροσι; Ald. κοινωνίας παιδῶν.

Περσικὴν, εὐτελεσέραν ¹ ἔσαν. τὰ γὰρ ἑξάλλα καὶ τραγικὰ τῆ βαρβαρικῆ κόσμη παραιτησάμενος, οἷον τῶν καὶ κἄνδυν καὶ ἀναξυρίδας, ἐκ τῆ Μακεδονικῆ καὶ Περσικῆ τρόπῃ μεμιγμένην τινὰ ² σολὴν ἐφόρει, καὶ δὲ περ Ἐρατοθένης ἰσόρηκεν. ὥς μὲν Φιλόσοφος, τοῖς ἀδιαφόροις χρώμενος· ὥς δὲ ἡγεμῶν ³ κοινὸς καὶ βασιλεὺς Φιλάνδραπος τῇ περὶ τὴν ἐδῆτα τιμῇ τὴν τῶν κενρατημένων ἀναψύχων εὐνοίαν, ἵνα βεβαίως παραμένωσιν ἀγαπῶντες ὡς ἄρχοντας Μακεδόνας, μὴ μισῶντες ὡς πολεμίους. τῶν αὐτίου γὰρ ἦν ἀσέβεα καὶ τετυφωμένης ψυχῆς, τὴν μὲν αὐτόχρην χλαμύδα θανμάζειν, τὸν δὲ περιπόρφυρον ⁴ χιτῶνα δυσχεραίνειν· ἢ πάλιν ἐκείνα μὲν ἀτιμάζειν, τέτοις δὲ ἐκτεπλήχθαι, δίκην νηπίου παιδὸς φυλάττοντα τὴν περιβολὴν, ἣν ἡ πάτριος αὐτῷ συνήθεια, καὶ δὲ περ τιτθῇ, περιέδθη. ζῶα θηρεύοντες ἄνθρωποι, δορὰς ἐλάφῳ περιτίθενται, καὶ πλερωτοῖς ἀμπέχονται χιτωνίστοις, ἄγραις ἐπιχειρῶντες ὀρνίθων, καὶ φυλάττονται ταύροις ὀφθῆναι Φοινικίδας ἔχοντες, ἐλέφας ⁵ δὲ λευκοὺς χιτῶνας· ἐρεθίζεται γὰρ ὑπὸ τῶν χρωμάτων τὰ ζῶα τέτων καὶ διαθηριᾶται. εἰ δὲ βασιλεὺς μέγας, ἔδῃ δυσκᾶτεία καὶ μαχόμενα καὶ δὲ περ ζῶα, τιθασσέων καὶ μελίσσόμενος, ἐδῆσιν οἰκείαις καὶ συνήθεσιν ἐξεπράυνε διαίταις καὶ κατέσεθεν, οἰκείαμενος αὐτῶν τὸ δύσθυμον, καὶ παρηγορῶν τὸ συνδραπὸν, ἐγκαλῆσιν, ἐχὶ θανμάξει τὴν σοφίαν, ὅτι τῷ τυχόντι μετασχηματισμῷ τὴν Ἀσίαν ἐδημαγῶγησε, τοῖς μὲν ὅπλοις

¹ Ald. & Bas. & τὴν ἐδῆτα προσήκατο τὴν Περσικὴν, πολλῷ τῆς Μηδικῆς εὐτελ.

² R. susp. μεμιγμένην τρόπον τινὰ σολὴν. Petav. paulo ante inverso ordine Περσικῆ καὶ Μακεδονικῆ.

³ post h. v. vulgo est comma. R. id delendum censuit, delique cum W. In Petav. iterum κοινῶς; & deinde ἀγαπῶντας; omittit simul μὴ ante μισῶντες.

⁴ Turn. V. Bong. τὸν δὲ παραπόρφυρον.

⁵ Petav. ἐλέφας; & deinde ἐρεθίζεται.

ὅπλοις τῶν σαμάρων ἐπικρατήσας, τῇ δὲ ἐδῆτι τὰς ψυχὰς προσαγόμενος ¹; καίτοι γε Ἀρίστιππον θαυμάζει τὸν Σωκρατικόν, ὅτι καὶ τρίβωνι λιτῷ καὶ Μιλησίᾳ χλαμύδι ² χρώμενος, δι' ἀμφοτέρων ἐτήρει τὸ εὐχρημον. Ἀλεξάνδρῳ δὲ ἐγκαλεῖται, ὅτι τὴν πάτριον ἐδῆτα κοσμῶν, ἐδὲ τὴν δαρυμένην ὑπερεῖδε, μεγάλων πραγμάτων καταβαλλόμενος ἀρχάς. ἐ γὰρ ληστρικῶς τὴν Ἀσίαν καταδραμών, ἐδὲ ὥσπερ ἄρπαγμα καὶ λάφυρον εὐτυχίας ἀνελπίσας, σπαράξαι καὶ ἀνασύρασαι ³ διανοηθεὶς, καθάπερ ὕπερον μὲν Ἀννίβας Ἰταλίαν, πρότερον δὲ Τρῆρες ⁴ Ἰωνίαν, καὶ Σιὺσαι Μηδίαν ἐπῆλθον. ἀλλ' ἐνός ὑπήκουα λόγῳ ⁵ τὰ ἐπὶ γῆς καὶ μίᾳς πολιτείας, ἐναῆμον ἀνθρώπους ἅπαντας, ἀτοφῆναι βελλόμενος, ἕως ἑαυτὸν ἐχημάτιζεν. εἰ δὲ μὴ ταχέως ὁ δεῦρο καταπέμψας τὴν Ἀλεξάνδρῳ ψυχὴν ἀνεκαλέσατο δαίμων, εἰς αὐτὸν νόμος ἅπαντας ἀνθρώπους ἐπέβλεπε, καὶ πρὸς αὐτὸν δίκαιον ὥς πρὸς κοινὸν δίκαιοντο ⁶ φῶς. νῦν δὲ τῆς γῆς ἀνῆλιον μέρος ἔμεινεν, ὅσον Ἀλεξάνδρον αὐτὸς εἶδεν.

C 5

IX.

¹ Petav. προαγαγόμενος.

² Restitui χλαμύδι, quod a R. absuit. Petav. χαλκῷ καὶ Μηλισίᾳ.

³ R. monet ἀνασύρασαι esse sublati vestibis pudenda monstrare, quod ab hoc loco alienum sit, & κατασύραι legendum suspicatur. Meo quidem sensu, locus non eget correctione, si ἀνασύραν, teste Hesychio, idem simul valet, quod περιποιῆσαι. Consule eundem in voce ἀνασύραι, & observa praesertim, quae Kusterus ad ἀνασυροίμεθα adnotavit.

⁴ De Terebis, qui alias Thraces Cimmerii, eorumque incursionibus in Asiam ibique occupatis locis, passim memorat Strabo. R.

⁵ R. non quidem improbat λόγῳ, conjicit tamen Plutarchum potius νόμῳ dedisse.

⁶ Petav. διακρίτο.

IX. Οὐκ ἔν πρώτῃ μὲν ἡ τῆς στρατείας ὑπόθεσις Φιλόσοφον τὸν ἄνδρα συνίστησιν, ἔχ' ἑαυτῷ τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν, ἀλλὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην καὶ κοινωνίαν πρὸς ἀλλήλους παρασχευάσαι διανοηθέντα. δευτέρου δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Φωνὰς ἴωμεν, ἐπεὶ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἡδὴ βασιλέων καὶ δυναστῶν μάλιστα ταῖς Φωναῖς αἱ ψυχαὶ προβάλλουσιν. Ἀντίγονος ὁ γέρων, σοφιστὴς τινος αὐτῷ σύγγραμμα προσάδοντος ¹ περὶ δικαιοσύνης, Ἀβέλτερος εἶ, (εἶπεν) ὃς ὁρῶν μετὰς ἀλλοτρίας πόλεις τύπτοντα λέγεις περὶ δικαιοσύνης. Διονύσιος δὲ ὁ τύραννος ἐκέλευε τὰς μὲν παῖδας ἀστυγάλοις, τὰς δ' ἄνδρας ὁμοῖς ἐξαπατᾶν ². τοῖς δὲ Σαρδανάπαλσι μνημείοις ἐπιγέγραπται· Ταῦτ' ἔχω ὅσοι ἐφαγον καὶ ἐφύβρισα. τίς ἐν αὐτοῖς τῶν ἀποφθεγμάτων τέγων τῷ μὲν ἀποφαίνεσθαι Φιληδονίαν, τῷ δ' ἀθεότητα ³, τῷ δὲ ἀδικίαν καὶ πλεονεξίαν; τῶν δ' Ἀλεξάνδρου Φωνῶν αὖν ἀφέλῃς τὸ διάδημα καὶ τὸν Ἀμμανα καὶ τὴν εὐγένειαν, Σωκράτης, ἡ Πλάτωνος, ἡ Πυθαγόρα, σοὶ Φανῆται. μὴ γὰρ ὥς οἱ ποιηταὶ ταῖς εἰκόσιν αὐτῷ καὶ τοῖς ἀνδράσι μεγαληγορίας ἐπεχάραττον, ἢ τῆς μετριότητος, ἀλλὰ τῆς δυνάμεως τῆς Ἀλεξάνδρου εὐχαζόμενοι, σκοπῶμεν.

Αὐδάσονται ⁴ δ' ἔοικεν ὁ χάλκεος εἰς Δία λεύσσαν.

Γὰρ ὑπ' ἐμοὶ τίθεμαι, Ζεῦ, σὺ δ' ὀλυμπον ἔχεις καὶ Ἀλέξανδρος· Ἐγὼ Διὸς μὲν υἱός. ταῦτα μὲν ἔν, (ὥς ἔφην) οἱ ποιηταὶ κολακεύοντες αὐτῷ τὴν τύχην προσεῖπον· τῶν δὲ ἀληθινῶν ἀποφθεγμάτων Ἀλεξάνδρου,

¹ Petav. συγγράμματα προσάδοντος. Prius est in Bas. Hinc Xyl. libros scriptos. Nic. Per. autem libellum. Loco προσ-
εἶδ. R. susp. προσάγοντος. Nic. Per. offerret.

² Hoc dictum in Apophth. *Lysandro* tribuitur.

³ Turn. Bong. Φιληδονίαν καὶ ἀθεότητα.

⁴ Turn. V. Bong. Petav. αὐδάσονται. Vulgata est e dial. dor.
& aeol. pro αὐδάσονται.

δρα, πρῶτον ἂν τις τὰ παιδικὰ διέλθοι. ποδωκέεατος γὰρ τῶν ἐφ' ἡλικίας γενόμενος νέων ¹, καὶ τῶν ἐταίρων αὐτὸν ἐπ' Ὀλύμπια παρορμάντων, ἠρώτησεν, εἰ βασιλεῖς ἀγωνίζονται· τῶν δὲ ὁ Φαμέων, ἄδικον εἶπεν εἶναι τὴν ἀμιλλαν, ἐν ᾗ νικήσει μὲν ιδιώτας, νικηθήσεται δὲ βασιλεὺς. Τῷ δὲ πατρὸς Φιλίππου λόγῳ τὸν μηρὸν ἐν Τριβαλλοῖς ² διαπαρέντας, καὶ τὸν μὲν κίνδυνον διαφυγόντος, ἀχθόμενος δὲ τῇ χωλότητι. Θάρρει, πάτερ, (ἐφη) καὶ πρόϊθι Φανερώς ³, ἵνα τῆς ἀρετῆς κατὰ βῆμα μνημονεύης. ταῦτα ἔκ ἐξι διανοίας Φιλοσόφου, καὶ διὰ τὸν ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἐνθουσιασμόν ἤδη τῶν τῷ σώματος ἐλαττωμάτων κατεξανισαμένης; πῶς γὰρ αὐτὸν ἐπὶ ⁴ τοῖς ἰδίῳις ἀγάλλεσθαι τραύμασι κατ' ἑκάστον μέρος, ἔδινε μνημονεύοντα καὶ νίκης, καὶ πόλεων ἀλίσκομένων, καὶ βασιλέων παραδιδόντων ⁵, ἐν ἐγκαλυπτόμενον, ἐδὲ κατακρύπτοντα τὰς ἐλὰς, ἀλλ' ὥσπερ εἰκόνας ἐγκεχαραγμένας ἀρετῆς καὶ ἀνδραγαθίας περιφέροντα.

X. Καὶ μὴν εἴ ποτε γένοιτο τῶν Ὀμήρου σύγκρισις ἐπῶν ἐν ταῖς διατριβαῖς, ἢ παρὰ τὰ συμπόσια, ἄλλον ἄλλος εἶχον προκρίνοντας, αὐτὸς ὡς διαφέροντα πάντων ἐνέκρινε τῷτον,

Ἀμφοτέρων βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής ⁶.

ὄν

¹ Petav. inverso ordine γένων γενόμενος; Mox idem ἄδικον εἶπεν.

² Petav. Τριβαλλοῖς; & deinde διασπαρέντος, καὶ τὸν κίνδυνον.

³ R. quaerit, num γαύρος, vel potius Φαιδρῶς?

⁴ Excidisse aliquid, patet. Xyl. supplet ἔδα, vel οἷα. R. πῶς γὰρ ἔκ εἰκὸς αὐτὸν: W. aut relinco, aut deleto ἐπὶ τοῖς, legendum fuisse εἰκός. Nicol. Per. quamobrem — existimare possumus.

⁵ scil. ἐαυτὰς, quod inferi vult R.

⁶ Hom. Iliad. III. 179. Mox Petav. ἄλλως; Turn. V. Bong. περιλάβε.

ὃν ἄλλος ἔπαινον τῷ χρόνῳ προέλαβε, τῷ αὐτῷ νό-
μον κειῖσθαι λογισόμενος, ὥς· εἰπεῖν Ὅμηρον, ὅτι τῷ
αὐτῷ μέτρῳ τὴν μὲν Ἀγαμέμνωνος ¹ ἀνδραγαθίαν κα-
πόςμυκε, τὴν δ' Ἀλέξανδρος μεμύκνεται. διαβας τοί-
νυν τὸν Ἑλλήσποντον, ἔδεῃτο τὴν Τροίαν, ἀνατυπέ-
μενος τὰς Ἡρωϊκὰς πράξεις· καὶ τινος αὐτῷ τῶν ἐγ-
χωρίων υποχομένης τὴν Πάριδος λύραν, εἰ βέλοιοτο, δά-
σειν. Οὐδὲν (ἔφη) τῆς ἐκείνης δέομαι ². τὴν γὰρ Ἀχιλ-
λέως κένημαι, πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἀνεπαύετο· αἶεide δ'
ἄρα κλέα ἀνδρῶν· ἡ δὲ Πάριδος, πάντως μαλακὴν τι-
να καὶ θήλειαν ἁρμονίαν ἐρωτικοῖς ἔψαλλε ³ μέλεσι. Φι-
λοσόφῃς τοίνυν ἐπὶ ψυχῆς, σοφίας ἐρᾶν, καὶ σοφὸς
ἄνδρας θαυμάζειν μέλιστα· τῷ δ' Ἀλέξανδρῳ προσῆν,
ὡς ἐδενὶ τῶν βασιλέων. καὶ πῶς μὲν εἶχε πρὸς Ἀρι-
στοτέλῃν εἶρηται, καὶ ὅτι τὸν μὲν ἁρμονικὸν Ἀνάξαρχον ⁴,
ἐντιμώτατον τῶν Φίλων ἐνόμιζε, Πύρρῳ δὲ τῷ
Ἠλείῳ πρῶτον ἐντυχόντι μυρίας χρυσὰς ἔδωκε· Ξενο-
κράτει δὲ τῷ Πλάτωνα συνήθει, πεντήκοντα τάλαντα
ἔωρεῖν ἔπεμψεν· Ὀνησίριτον δὲ τὸν Διογένης τῷ κυ-
νὶ μαθητῇ, ὅτι ἄρχοντα τῶν ⁵ κυβερνητῶν κατέση-
σεν, ὑπὸ πλείονων ἰσόρηται. Διογένει δὲ αὐτῷ περὶ
Ἡρόκτου εἰς λόγους ἐλθὼν, ἕως ἔφριξε καὶ κατεπλά-
γη τὸν βίον καὶ τὸ ἀξίωμα τῷ ἀνδρὶ, ὥς πολλὰ καὶ
αὐτὸς μεμνημένους λέγειν. Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος ἤμην,
Διογένης ἂν ἦμην. τετέστιν, ἡχαλέμην ἂν περὶ λόγους,
εἰ

¹ Petav. τὴν Ἀγαμέμνωνος, omisso μὲν.

² Refitotai δέομαι pro δεῖμαι, quod est in Frst. & R.

³ Petav. ἔμελλε.

⁴ Significat Anaxarchum Abderitam, praeceptorem Pyrrho-
nis Elei, patris sectae Pyrrhonicae. Quare eum *harmonicum*
appellet, Xyl. fatetur se non tenere. Etiam W. monet, aliud
requiri cognomen: forte *εὐδαιμονικόν*, quod corrigit Menage
ad Diog. Laërt. IX. 60.

⁵ Petav. ἄρχοντα τὸν κυβερνητῶν.

εἰ μὴ δι' ἔργων ἐφιλοσόφειν. ἐκ εἶπεν· Εἰ μὴ βασι-
 λεὺς ἦμην, Διογένης ἂν ἦμην· ἐδ', Εἰ μὴ πλέστιος καὶ
 Ἀργεάδης ¹. (ὃ γὰρ προέκρινε τὴν τύχην τῆς σο-
 φίας, ἐδὲ τὴν πορφύραν καὶ τὸ διάδημα τῆς πῆρας καὶ
 τὰ τριβωνος,) ἀλλ' εἶπεν, Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος ἦμην,
 Διογένης ἂν ἦμην· τετέστιν, Εἰ μὴ τὰ βαρβαρικά τοῖς
 Ἑλληνικοῖς κερᾶσαι διενόημαν, καὶ πᾶσαν ἡπειρον ἐπιὼν
 ἐξημερῶσαι, καὶ πέρατα γῆς ἀνευρᾶν ² καὶ θαλάττης,
 ὡκεανῷ προσερεῖσαι Μακεδονίαν, καὶ τὴν Ἑλλάδα σπει-
 ραι, καὶ καταχέσθαι γένεας παντὸς εὐδινίαν καὶ εἰρή-
 νην, ἐκ ἂν ἐν ἀπράκτῳ τρυφῶν ἐξασίᾳ καθήμην, ἀλλ'
 ἐζήλεν ἂν τὴν Διογένης εὐτέλειαν. νῦν δὲ σύγγνωθι
 Διόγενης· Ἡρακλέα μιμῆμαι, καὶ Περσέα ζηλῶ, καὶ
 τὰ Διονύσει μετιὼν ἔχνη, θεῶ γενάρχη καὶ προπάτορος,
 βέλομαι πάλιν ἐν Ἰνδῇ νικῶντας Ἑλλήνας ἐγκορεῦσαι,
 καὶ τὰς ὑπὲρ Καύκασον ὄρεας καὶ ἀγρίας τῶν βασιλι-
 κῶν ἀναμνῆσαι νόμων ³. κἄκεῖ τινες εἶναι λέγονται
 περὶ ὧν καὶ γυμνήτιδες σοφίας ἐδάδες, ἄνδρες ἱεροὶ καὶ
 αὐτόνομοι, θεῶ χολάζοντες, εὐτελέστεροι Διογένης,
 ἐδὲν πῆρας δεόμενοι. τροφὴν γὰρ ἐκ ἀποτίθενται, πρόσ-
 φατον αἰεὶ καὶ νέαν ἀπὸ γῆς ἔχοντες· ποτὸν δὲ ποτα-
 μοὶ ῥέεσι· φύλλα δ' αὐτοῖς δένδρων ἀποχυθέντων ⁴,
 καὶ πᾶσα γῆς, ἐγκατακλιθῆναι. δι' ἐμὲ ⁵ κἄκεῖνοι Διο-
 γένη γινώσκονται, καὶ Διογένης ἐκείνης. δεῖ καὶ μέ
 μισμα

¹ Xyl. scribendum monet Ἀργεαδῆς cum Steph. Byz. v. Ἀργ-
 γος. Argeadae dicti sunt reges Macedoniae, a Carano, sexto
 decimo ab Hercule, qui Argis profectus regnum Macedoniae
 occupavit, originem trahentes. Cf. Vellej. Paterc. I. 6. & lib.
 de fort. vel virt. Alex. posterior c. 2.

² V. ἀνευρεῖν ἢ; quod vertendo exprimere videntur Xyl. &
 Nic. Per.

³ Turn. Bong. Petav. inverso ordine νόμων ἀναμν.

⁴ Mez. ὑποχυθέντα. R. susp. ἀποχυθέντα καὶ τὰ, καὶ
 πᾶσα.

⁵ R. mavult δι' ἐμῶν.

μισμα παρακόψαι, καὶ παραχαράξαι τὸ βαρβαρικὴν θέσει ¹ κατεσκευασμένον, Ἑλληνικὴν πολιτείαν.

XI. Εἶεν. αἱ δὴ πράξεις αὐτῷ πότερον αὐτοματισμὸν ἐπιφαίνουσι ² τύχης, καὶ βίαν πολεμικὴν καὶ χειρουρασίαν ³, ἢ πολλὴν μὲν ἀνδρείαν καὶ δικαιοσύνην, πολλὴν δὲ σωφροσύνην καὶ πραότητα, μετὰ κόσμῳ καὶ συνέσεως, νήφοντι καὶ πεπνυμένῳ τῷ λογισμῷ πάντα πράττοντος; ἔ γάρ ἐστιν εἰπεῖν διακρίναντά με, μὰ τὴν θεὸς ⁴, ὅτι τῆτο μὲν ἀνδρείας, τῆτο δὲ Φιλανθρωπίας, τῆτο δὲ ἐγκρατείας· ἀλλὰ πᾶν ἔργον ἐν πασὼν ἔοικε τῶν ἀρετῶν μεμίσχθαι· βεβαιῶντος αὐτῷ τὸν Στωϊκὸν ἐκείνου λόγον, ὅτι πᾶν, ὃ ἂν ὀρθῶς ὁ σοφὸς ⁵, κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν ἐνεργεῖ, καὶ μία μὲν (ὡς ἔοικεν) ἀρετὴ πρωταγωνισεῖ πράξεως ἐκάστης, παρακαλεῖ δὲ τὰς ἄλλας, καὶ συντείνει ⁶ πρὸς τὸ τέλος. ἰδεῖν γὰρ ἐστὶν ἐν Ἀλεξάνδρῳ τὸ μὲν πολεμικὸν Φιλανθρωπον· τὸ δὲ πρῶτον, ἀνδρῶδες· τὸ δὲ χαριστικόν, οἰκονομικόν· τὸ δὲ θυμικόν, εὐδιάλλακτον· τὸ δ' ἐρωτικόν, σωφρον· τὸ δ' ἀνειμένον, ἐκ ἀργόν· τὸ δ' ἐπίπονον ⁷, ἐκ ἀπαρμύθητον. τίς ἔμιξε πολέμοις ἑορτάς; τίς δὲ κόμοις στρατείας; τίς δὲ πολιουρίαις καὶ πράξεσι ⁸ βαυχείας καὶ γάμους καὶ

¹ R. susp. τὸ βαρβαρικοῦ ἥθεσι. Petav. βαρβαρικῇ. Conferendus est ad haec bene intelligenda Diog. Laërt. L. VI. initio vitae Diogenis Cynici.

² Petav. simul φαίνουσι.

³ R. legi vult χειροκρασίαν cum Wesseling. ad Diog. Sic. II. p. 534.

⁴ Petav. με αὐτὸς θεός.

⁵ Articulum ὁ dando, secutus sum W. eum ex E. & Gronov. reponentem. Vulgo abest.

⁶ R. susp. τὰς ἄλλας συντείνειν πρὸς τὸ τέλος, aut τὰς ἄλλας αὐτῇ συντείνειν π. τ. τ.

⁷ R. susp. ἐπίπονον, perseverans in re suscepta & infatigata.

⁸ W. mavult παρατάξεις.

καὶ ὑμεναίαις; τίς ἀδικῶσιν ἐχθρότερος, ἢ δυστυχῶσιν ἡμερώτερος; τίς μαχομένοις βαρύτερος ¹, ἢ δεομένοις εὐγνωμονέστερος; ἔπεισί μοι τὸ τῷ Πάρι δεῦρο μετενεγκεῖν. ἐκεῖνος γὰρ ὡς ἤχθη πρὸς Ἀλέξανδρον αἰχμαλώτος, πυθόμενος, πῶς αὐτῷ χρήσεται. Βασιλικῶς (εἶπεν) ὦ Ἀλέξανδρε. πάλιν δ' ἐπερομένους, μή τι ἄλλο. Οὐδέν. (εἶπε) πάντα γὰρ ἐσιν ἐν τῷ βασιλικῶς. καὶ μοι δὴ ταῖς Ἀλεξάνδρου πράξεσιν ἔπεισιν ἐπιφωνεῖν αἰεὶ, Φιλοσόφως. ἐν τῷ γὰρ πάντα ἔνεσι. Ῥαξάνης ἐραθεὶς τῆς Ὀξυάδρου θυγατρὸς ἐν ταῖς αἰχμαλώτοις ² χορευέσης, ἐχ' ὕβρισεν, ἀλλ' ἔγημε, Φιλοσόφως. Δαρεῖον ἰδὼν κατηκοντισμένον, ἐκ ἔθυσεν, ἐδ' ἐπαίανισεν, ὡς τῷ μακρῷ πολέμῳ τέλος ἔχοντος, ἀλλὰ τὴν χλαμύδα τὴν ἑαυτῷ περιελὼν, ἐπέβριψε τῷ νεκρῷ, κατὰ περτιὰ γένεσιν ³ τύχης βασιλικῆς συγκαλύπτων, Φιλοσόφως. ἐπιτολὴν δὲ ποτὲ τῆς μητρὸς ἀπόβροχτον διερχόμενος, Ἡφαιστῖωνος, ὡς ἔτυχε, παρακαθήμενος, καὶ ἀπλῶς συναναγινώσκοντος, ἐκ ἐκώλυσε, ἀλλὰ τὸν δακτύλιον ἑαυτῷ τῷ στόματι προσέθηκεν αὐτῷ, κατασφραγισάμενος Φιλικῇ πίσει ⁴ τὴν σιωπὴν, Φιλοσόφως. εἰ γὰρ ταῦτα ἐκ ἐστὶ Φιλοσόφως, τίνα ἐσὶν ἄλλα;

XII. Παραθῶμεν τὰ τῶν ὁμολογημένων Φιλοσόφων. Σω-

¹ absunt τίς μαχ. βαρύτερ. a Turn. Bong. Petav.

² Petav. αἰχμαλώτοις.

³ R. susp. νέμεσιν, tanquam si Nemefin regiae fortunae velaret, h. e. simulacrum illius numinis, quod injurias regi factas & majestatis regiae violationes ulciscitur, iramque deorum in aggressoris caput consciscit, ejusque secundam fortunam pervertit, omniaque instituta turbat, tanquam si numinis hujus injecto velo amitteret vultum, ne se adstantem Dario jacenti videret, suamque prosperitatem invido afflaret & corrumpere oculo. W probat R. conjecturam. Petav. vitiose τινὰς τύχης βασιλικῆς γένεσιν

⁴ Petav. Φιλιππικῇ πῖσει.

Σωκράτης ἠνέχετο ¹ συγκοιμηθέντος Ἀλκιβιάδου. Ἀλέξανδρος δὲ Φιλοξένου τῆς παραλίας ὑπάρχου, γράψαντος, ὅτι παῖς ἐν Ἰωνίᾳ γέγονεν οἷος ἐν ἄλλοις ἄνθρωποις καὶ εἶδος· καὶ πυθανομένος διὰ τῶν γραμμάτων, εἰ ἀναπέμψοι ², πικρῶς ἀντέγραψεν, Ὡς κἀνίστα ἀνθρώπων, τί μοι πάποτε τοῖςτο συνέγνω, ἵνα τοιαύταις μὲ κολακείας ³ ἡδοναῖς; Ξενοκράτην, πεντήκοντατάλαντα δαρκεῖν Ἀλεξάνδρῳ πέμψαντος, ὅτι ἐκ ἔλαβε, θαυμάζομεν· τὸ δὲ δῆναι, ἢ; ἢ ἔχ' ὁμοίως καταφρονεῖν χρημάτων δοῦναι, τὸν μὴ προσιέμενον καὶ τὸν χαριζόμενον; ἐκ ἐδεῖτο πλέτε Ξενοκράτης διὰ Φιλοσοφίαν, Ἀλέξανδρος δ' ἐδεῖτο διὰ Φιλοσοφίαν, ἵνα τοιέτοις χαρίζηται. τῆτο ⁴ ποσάνης Ἀλέξανδρος εἶπε βαλλόμενος, ἐπιβιαζόμενος, καίτοι κρίσεις μὲν ὁρᾷς πᾶσιν ἐνυπάρχειν ἀνθρώποις νομίζομεν· ἡ γὰρ φύσις ἀγωγὸς ἐστὶν ἐφ' ἑαυτῆς πρὸς τὸ καλόν· οἱ δὲ φιλόσοφοι τῶν πολλῶν διαφέρουσι, τῶν τὰς κρίσεις ἔχειν ἐρρωμένων παρὰ τὰ δεινὰ, καὶ πεπηγυίας. ἐπεὶ ἔμετα τῶν τοιέτων προλήψεν, Εἰς οἰωνὸς ἄριστος ⁵. καὶ Πέρας μὲν ἐστὶν ἅπασιν ἀνθρώποις ὁ θάνατος. ἀλλὰ θραύουσιν οἱ καιροὶ παρὰ τὰ δεινὰ τὰς λογισμὰς, καὶ τὰς κρίσεις ἐκτρέφουσιν αἱ φαντασίαι τῶν κινδύνων ἐγγύς γενομένων. φόβος γὰρ ἔμνον μνήμην ἐκπλήττει, κατὰ τὸν Θεκυδίδην ⁶, ἀλλὰ καὶ προ-

¹ V. forte ἀπέχετο. Nic. Per. vertit: sese continuit.

² Petav. ἀναπέμψεν.

³ Turn. V. Bong. κολακείη. Paulo ante Petav. τοιέτων.

⁴ Desunt quaedam. H. Steph. editio hic loci asterisco posita lectores admonet lacunae & vitii. W. adnotat, hinc ad finem pleraque excidisse, ut sententia neutiquam constet. Petav. mox βαλλόμενος pro βαλλ.

⁵ Iliad. XII. 243. R. iudice, videtur obscura illa locutio ne hoc voluisse dicere: nam absque philosophicis illis sanctionibus unum foret malum omnium effugium mors ultro suscepta.

⁶ L. II. c. 87.

προαίρεσιν πᾶσαν καὶ Φιλοτιμίαν καὶ ὁρμὴν, μηρίνδεσ^ς
 Φιλοσοφία περιτέθεικεν.

† V. forf. μηρίνδεσ^ς δὲ. Nic. Perott. ac quaedam quasi vin-
 cula imponit philosophiae. R. susp. ὁραὴν, αἱ μηρίνδεσ^ς ἢ Φι-
 λος. — hisce adjectis: „non videtur hic libellus integer ad
 nos pervenisse, & ex ejus initio apparet, praecessisse aliam di-
 sputationem, in qua demonstratum iverat auctor, Alexandrum
 suae famae felicitatisque maximam partem propitiae fortunae de-
 buisse. Quae disputatio hodie desideratur. Haec est illa dispu-
 tatio in Lampriae catalogo περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης inscripta.
 Quamvis enim ea, quae hodie sub hoc titulo extat, & ad hoc
 temporis a nobis est pertractata, titulum hunc gerat, nullo ta-
 men jure eum gerit, & ei potius titulus περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου
 ἀρετῆς convenit; & est igitur ille libellus, quem Lampriae ca-
 talogus apud Fabricium B. Gr. T. III. p. 341. paulo infra lo-
 cum modo illinc a nobis arcessitum sub titulo περὶ τῆς Ἀλεξ-
 άνδρου ἀρετῆς indicat. Patet igitur, in titulo hujus libelli, quem
 vulgatae editt. praeferunt, verba ἢ ἀρετῆς emendationem esse
 pravae scriptionis τύχης, & deletis alienis atque vitiosis, eum
 sic debere concipi: περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου ἀρετῆς. Qui jam sequi-
 tur libellus, est prioris aliquanto diligentior elaboratio.“

Διέφυγεν ἡμᾶς, ὡς ἔοικε, Χθρὸς εἰπεῖν, ὅτι καὶ τέ-
 χνας πολλὰς καὶ φύσεις μεγάλας, ὁ κατὰ Ἀλέξ-
 ανδρου χρόνος ἐνεγκεῖν¹ εὐτύχησεν· ἢ τῆτο μὲν ἐκ τῆς
 Ἀλεξάνδρου τύχης γέγονεν, ἀλλὰ τῆς ἐκείνων, μάρτυ-
 ρα λαβεῖν καὶ θεατὴν τὸν ἄριστον² κοῖται τὸ κατορθώμε-
 νον, καὶ μάλιστ' ἀμείψασθαι δυνάμενον. λέγεται γὰρ,
 ὅτι χρόνοις ὕστερον, Ἀρχεστράτης γενομένης ποιητὴ χα-
 ρίεντος, ἐν δὲ πενίᾳ καὶ ἀδοξίᾳ διάγοντος, εἶπε τις πρὸς
 αὐτὸν, Ἀλλ' εἰ κατ' Ἀλεξάνδρου ἐγένεε, κατὰ εἶχον
 αὖ σοι Κύπρον ἢ Φοινίκην ἔδωκεν. οἶμαι δὲ καὶ τῶν
 τότε τεχνιτῶν ἐκατ' Ἀλεξάνδρου, ἀλλὰ δι' Ἀλέξαν-
 δρου τὰς πρώτας γενέσθαι. καρπῶν μὲν³ γὰρ εὐφροίαν
 εὐδρασία ποιεῖ καὶ λεπτότης τῆ περιέχοντος ἀέρος, τε-
 χνῶν δὲ καὶ φύσεων ἀγαθῶν αὐξήσειν ευμένεια καὶ τι-
 μὴ καὶ Φιλανθρωπία βασιλέως ἐγκαλεῖται. καὶ τέναν-
 τίον ὑπὸ φθόνου καὶ σμικρολογίας ἢ Φιλονεικίας τῶν κρα-
 τάντων σβέννυται καὶ φθίνει πᾶν τὸ τοιοῦτον. Διόνυ-
 σιος γὰρ ὁ τύραννος, (ὡς Φασι⁴) κισσαρῶδ' εἰς εὐδοκι-
 μῆντος ἀνέων, ἐπηγγεῖλατο δωρεὰν αὐτῷ τάλαντον·
 τῇ δ' ὑπεραίρῃ τῶ ἀνθρώπῃ τὴν ὑπόχεσιν ἀπαιτῆντος·
 Χθρὸς (εἶπεν) εὐφραϊνόμενος ὑπὸ σὲ παρ' οὗ ἦδες χρό-
 νον, εὐφρανα καὶ γὰρ σε ταῖς ἐλπίσιν. ὥστε τὸν μισθὸν
 αὖ

1 Petav. χρόνος ἐν ἐκείνῳ (sic) εὐτύχ.

2 Turn. V. Bong. λαβεῖν θεατὴν, τὸν ἄριστον.

3 abest μὲν a Petav. Idem mox vitiose τυχῶν δὲ καὶ φύ-
 σεον, & cum Turn. V. Bong. τοιοῦτον, pro τεχνῶν &c. & τοιοῦτο.

4 Petav. ὡς φησι; item ἀνέων εὐδοκιμῶντος.

ἔν' ἑτερπεσ ἀπελάμβανες εὐθὺς, ἀντιτερπόμενος. Ἀ-
 λέξανδρος δὲ ὁ Φεραῖον τύραννος, (ἔδει δὲ τὸτο μόνον
 αὐτὸν καλεῖσθαι, καὶ μὴ καταιχύνειν τὴν ἐπωνυμίαν)
 θεώμενος τραγῳδῶν, ἐμπαθέερον ὕφ' ἡδονῆς διετέθη
 πρὸς τὸν οἶκον. ἀναπηδήσας ἔν' ἐκ τῆ θεάτρῃ ¹, θᾶτ-
 τον ἢ βᾶδην ἀπῆει, δεινὸν εἶναι λέγων, εἰ τοσάττε ἀπο-
 σφάτλων πολίτας, ὀφθῆσεται τοῖς Ἐκίβρης καὶ Πολυ-
 ξένης πάθεσιν ἐπιδακρύων. ἕτος μὲν ἔν' μικρῶ καὶ δί-
 κην ἐπράξατο τὸν τραγῳδῶν, ὅτι τὴν ψυχὴν αὐτῷ κατὰ-
 περ σίδηρον ἐμάλαξεν. Ἀρχελάω δὲ δοκῶντι γλιχρο-
 τέρῳ περὶ τὰς δωρεὰς εἶναι, Τιμόθεος ἔδωκεν ἐσήμεαι ²
 πολλάκις τετὶ τὸ σιωμμάτιον ³, Σὺ δὲ, τὸν γηγενέταν
 ἄργυρον αἰνεῖς. ὁ δὲ Ἀρχέλαος ἐκ ἀμέσως ἀντισυνε-
 φώνησε ⁴, Σὺ δέ γε αἰτεῖς. Ὁ δὲ τῶν Σκυθῶν βασι-
 λεὺς, Ἀτέας ⁵, Ἰσμηλίαν τὸν αὐλητὴν λαβὼν αἰχμαλώ-
 τον, ἐκέλευσε παρὰ πότον αὐλῆσαι ⁶. θανμαζόντων δ'
 ἐπὶ ⁷ τῇ αὐλῇσει τῶν ἄλλων καὶ κροτάτων, αὐτὸς ὡμο-
 σεν ἀκροᾶσθαι τῇ ἵππῃ χρεμετίζοντος ἡδίου. ἔτω μα-
 κρὸν ἀπεσκηνώνει τὰ ὦτα τῶν μεσῶν, καὶ τὴν ψυχὴν
 ἐν ταῖς φάτναις εἶχεν, ἐχ' ἵππων, ἀλλ' ὄνων ἐπιτηδεύ-
 οντες

D 2

τέρων

1 Turn. V. Bong. ἐκ τῆ θρόνου.

2 R. subaudiendum monet ὅτι γλιχρότερος περὶ τὰς δωρεὰς
 εἶη, occulte significabat, cum nouit in dando sordidiuscu-
 lum esse, addens, de significatione verbi σημαῖεν, qua no-
 tat, recte, ambigue ὡς obscure indicare, videndum Kypke ad
 Nov. Test. Vol. I. p. 397. Cf. quoque Schleusneri Lex. Gr.
 lat. in N. T. sub voce σημαῖεν. W. rectius suspicatur ἐνσή-
 μαινε, ut C. Coll. Mur. Schott. Jannot. Mez. E Turn. & Bong.
 assertur ἐσήμενε.

3 W. mavult κομμάτιον, ut monuit Mez.

4 Bong. ἀντεφώνησε.

5 Sic cum W. dedi e Bas. & Xyl. Vulgo Ἀντίας. Cf.
 Apophth. Vol. VIII. pag. 88. Petav. Ἀνταίας.

6 Petav. ἐκέλευσεν αὐλῆσαι παρὰ πότον.

7 Inferendum duxi ἐπὶ. Vulgo abest. R. idem voluit aut
 τὴν αὐλῆσιν. Petav. θανμαζόντων δὲ τῶν ἄλλων καὶ.

τέραν ἀνέειν. Τίς ἂν ἦν παρὰ τοιούτοις βασιλευσιν αὐ-
ξήσις ἢ τιμὴ τέχνης γένοιτο καὶ μέσης τοιαύτης; ἀλλ'
ἔδὲ παρὰ τοῖς ἀντιτέχνοις ¹ ἐθέλασιν εἶναι, καὶ διὰ τῶτο
βασικανίᾳ καὶ δυσμενείᾳ τὰς ἀληθῶς τεχνίτας καθαίρε-
σιν. οἷος ἦν πάλιν αὖ Διονύσιος ὁ τὸν ποιητὴν Φιλό-
ξενον εἰς τὰς λατομίας ἐμβάλων, ὅτι τραγωδίαν ² αὐτῷ
διορθῶσαι κελευθεῖς, εὐθύς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὅλην μέχρι
τῆς κορωνίδος αὐτὴν περιέγραφεν. ἦν δὲ καὶ Φίλιππος
ἐν τέτοις ὑπὸ ὀψιμαθίας ἑαυτῷ καινοπρεπέστερος ³. ὅθεν
καὶ Φασί πρὸς τινα ψάλτην περὶ κρεμμάτων αὐτῷ δια-
φερομένε καὶ δοκῆντος ἐξελέγχειν, ἀτρέμα μειδιάσαντα
τὸν ἄνθρωπον εἰπεῖν. Μὴ γένοιτό σοι βασιλεῦ, ἀθλίως
ἔτως, ἵνα ταῦτα ἐμὲ βέλτιον εἴδῃς.

II. Ἀλλ' Ἀλέξανδρος εἰδὼς τίνων δεῖ Θεατὴν εἶναι
καὶ ἀκροατὴν, καὶ τίνων ἀγωνιστὴν καὶ αὐταργόν, ἤσκει
μὲν αἰεὶ διὰ τῶν ὅπλων δεινὸς εἶναι, καὶ κατὰ τὸν Αἰ-
χύλον, Βριθὸς ὀπλιτοπάλας, δάκιος ἀντιπάλαις. ταύτην
ἔχων τέχνην προγονικὴν ἀπ' Αἰακιδῶν, ἀφ' Ἑρακλέος.
ταῖς δὲ ἄλλαις τέχναις τὸ τιμᾶν ἄνευ τῷ ζῆλῳ ἄπε-
δίδε, καὶ τὸ εὐδοξοῦν αὐτῶν καὶ χάριεν, τῷ τέρπειν ⁴

δ³

¹ Petav. κατατέχνους.

² Petav. τὴν τραγωδίαν.

³ Bas. μικρότερος καὶ νεοπρεπέστερος, quod Xyl. vertendo ex-
primit: se ipso inferior, & adolescentuli in morem arrogans.
Idem e Petav. vitiose enotatum videtur μικρότερον καινοπρεπ.
Mox idem ἀντιπάλαισι.

⁴ Dedi cum W. τῷ τέρπειν e Bas. & Petav. adfentientibus
Xyl. E. F. Voff. Gron. Mez. Vulgo τὸ τέρπειν. R. locum
sic restituendum censuit τὸ χάριεν ἡσπάζετο, τῷ τέρποντι δὲ ἐκ
ἦν — amabat gloriam & iucunditatem artium, vel id, quod
in artibus gloriae est & delectat, at earum suavitate illici se
ad imitandum baud patiebatur. Meo quoque sensu praemissa
καὶ τὸ εἶδ. — χάρι. manca videntur, sic forte supplenda: ἔτε-
ρε μὲν αὐτὸν, quale expressit Nic. Per. — si quid in his erat
laude & gloria dignum, delectabatur: neque tamen ob volu-
ptatem &c.

δ' ἐκ ἧν εὐάλωτος εἰς τὸ μιμεῖσθαι. γεγόνασι δὲ κατ' αὐτὸν τραγωδοὶ μὲν οἱ περὶ Θετταλὸν καὶ Ἀθηνόδαρον, ὧν ἀνταγωνιζομένων ἄλλήλοις, ἐχορήγεον μὲν οἱ Κύπριοι βασιλεῖς, ἔκρινον δὲ οἱ δοκιμώτατοι τῶν στρατηγῶν. ἐπεὶ δὲ ἐνίκησεν Ἀθηνόδαρος, Ἐβελόμην ἄν, ἔφη, μᾶλλον ἀπολαλέναι μέρος τῆς βασιλείας, ἢ Θετταλὸν ἐπιδεῖν ἡττημένον. ἄλλ' ἅτε ἐνέτυχε τοῖς κριταῖς, ἔτε τὴν κρίσιν ἐμέμψατο. πάντων οἴόμενος δεῖν περιεῖναι, τῷ δικαίῳ δὲ ἡττᾶσθαι. κωμωδοὶ δ' ἦσαν οἱ περὶ Λύκωνα τὸν Σκαρφέα ¹. τέτρω ² δ' εἰς τινα κωμωδίαν ἐμβαλόντι εἶχον αἰτητικὸν, γελάσας ἔδωκε δέκα τάλαντα. Κιθαρῶδοι δ' ἄλλοι τε ³ καὶ Ἀριστόνικος, ὃς ἐν μάχῃ τινὶ προσβοηθήσας, ἔπεσε λαμπρῶς ἀγωνισάμενος. ἐκέλευσεν ἔν αὐτῷ γενέσθαι καὶ σαθῆναι χαλκῶν ἀνδριάντα Πυθοῖ, κιθάραν ἔχοντα καὶ δόρυ προβεβλημένον, ἐ τὸν ἄνδρα τιμῶν μόνον, ἄλλὰ καὶ μεστὴν κοσμῶν, ὡς ἀνδροποιὸν, καὶ μάλιστα δὴ πληρῆσαν ἐνδοξιασμῷ καὶ ὀρμῆς τὰς γυναικείας ἐντρεφομένους. Καὶ γὰρ αὐτὸς, Ἀντιγενίδε ποτὲ τὸν ἀρμάτειον ⁴ αὐλῆντος νόμον, ἔτιωσ παρέστη καὶ διεφλέχθη τὸν θυμὸν ὑπὸ τῶν μελῶν, ὥς τοῖς ἔπλοις ἄλξας, ἐπιβαλεῖν τὰς χεῖρας ἐγγὺς παρακειμένοις, καὶ μαρτυρῆσαι τοῖς Σπαρτιάταις ἔδου, ἔδου.

Ἐρπεῖ γὰρ ἄντα τῷ σιδάρω τὸ καλῶς κιθαρίσδειν. Ἦν δὲ καὶ Ἀπελλῆς ὁ ζωγράφος, [καὶ] Λύσιππος ὁ πλάσης κατ' Ἀλέξανδρον. ὧν ὁ μὲν ἔγραψε τὸν κερκυνοφόρον ⁵ ἔτιωσ ἐναργῶς καὶ κενραμένως ⁶, ὥς ἐλέ-

D 3

γειν,

¹ *Scarphensem*, a nom. Σκαρφεύς, qui, teste Steph. Byz. aequè locum habet ac Σκαρφεύς. Scarphea fuit oppidum Locridis prope Thermopylas. Petav. Σκαρφέα, quod R. iudice, dari debuisset Σκαρφεῖα, contractum e Σκαρφεῖα.

² Restitui τέτρω e Bas. & Petav. quod R. quoque legi voluit. W. idem dedit. Vulgo τέτρα.

³ Dedi sic e Petav. probante R. Vulgo ἄλλοι, καί.

⁴ Petav. ἀρμάτιον. Mox Turn. V. Bong. διεφλέγη.

⁵ Cf. Plin. L. XXXV. c. 10. pag. 622. ed. Froben.

⁶ Petav. κενραμένος.

γεν, ὅτι τοῦτον Ἀλεξάνδρῳ, ὁ μὲν Φίλιππος γέγονεν ἀνίκητος, ὁ δ' Ἀπελλᾶ ἀνίκητος. Λυσίππος δὲ τὸν πρῶτον ¹ Ἀλέξανδρον πλάσαντος, ἄνω βλέποντα τῷ προσώπῳ πρὸς τὸν ἄρανόν (ὥσπερ αὐτὸς εἰώθει βλέπειν ² Ἀλέξανδρος, ἡσυχῇ παρεγγυλίνων τὸν τράχηλον) ἐπέγραψέ τις ἐν ἐπιτάφῳ.

Αὐδοῦσιν ³ δ' ἔοικεν ὁ χάλκεος εἰς Δία λεύσσω,

Γὰν ὑπ' ἐμοὶ τίθεμαι, Ζεῦ, σὺ δ' ὀλυμπον ἔχε.

διὸ καὶ μόνον Ἀλέξανδρος ἐκέλευε Λυσίππον εἰκόνας αὐτῷ δημιουργεῖν. μόνος γὰρ ἔτος, ὡς ἔοικε, κατεμήνυε ⁴ τῷ χαλκῷ τὸ ἦθος αὐτῷ, καὶ συνεξέφερε τῇ μορφῇ τὴν ἀρετὴν. οἱ δ' ἄλλοι τὴν ἀποστροφὴν τῶ τραχήλῳ, καὶ τῶν ὀμμάτων τὴν διάχυσιν καὶ ὑγρότητα μίμειναι θέλοντες, ἔ ⁵ διεφύλαττον αὐτῷ τὸ ἀρρενωπὸν καὶ λεοντωδές. Ἐν δ' ἐν τοῖς ἄλλοις τεχνίταις καὶ Στασιμάτης ἦν ἀρχιτέκτων, ἔδεν ἀνδρὸν, ἔδεν ἡδὺ καὶ πιδανὸν τῇ ὄψει διώνων, ἀλλὰ καὶ χειρὶ μεγαλεργῶ καὶ διαθέσει χορηγίας βασιλικῆς ἐν ἀποδέσει ⁶ χρώμενος. ἔτος ἀναβάς ⁷ πρὸς Ἀλέξανδρον, ἐμέμφετο τὰς

γρα-

¹ R. ad haec: „Omnium statuarum Alexandri, regem Macedonicum eo in statu corporis exhibentium, ut clementer inclinata cervice coelum suspiceret, prima illa fuit, quam Lysippus fecit. Fuit igitur Lysippus inventor illius in Alexandri statuis fingendis rationis, quam eo auctore posteriorum multi fuerunt imitati.“

² Petav. εἰώθειν, contrafacta, ut Collector V. L. monet, per incogitantiam voce ex εἰώθει βλέπειν. Idem deinde παρεγγυλίνων.

³ Vide supra pag. 42. R. adnotat, in anthologia H. Steph. p. 314. ubi epigramma hoc integrum legatur, ab aliis Archelao tribui, alios Asclepiadae imputare.

⁴ R. mavult ὡς ἔοικεν, ἐγκατεμήνυε.

⁵ Petav. ἐδὲ διεφύλ.

⁶ R. mavult χορηγίας βασιλικῆς δομένη, ea mentis dispositione, ut exsequendis ejus consiliis regia fortuna opus esset, necessaria subministrante.

⁷ scil. e Graecia in Asiam. R.

γραφομένας εἰκόνας αὐτῆ καὶ γλυφομένας καὶ πλατ-
τομένας ¹, ὡς ἔργα δειλῶν καὶ ἀγεννῶν ² τεχνιτῶν.
Ἐγὼ δ' (εἶπεν) εἰς ἄφθαρτον ὧ βασιλεῦ καὶ ζῶ-
σαν ὕλην καὶ ῥίζας ἔχασαν αἰδίαις, καὶ βάρος αἰνύητον
καὶ ἀσάλευτον, ἐγνωκί σε τὴν ὁμοιότητα καταδέδαι
τῆ σώματος. ὁ γὰρ Θράκιος Ἄθως, ἡ μέγιστος αὐτῆ
καὶ περιφανέστατος ἐξανέστηεν, ἔχων ἑαυτῷ σύμμετρα
πλάτη καὶ ὕψη, καὶ μέλη καὶ ἄρθρα καὶ διασήματα
μορφοειδῆ, δύναται κατεργασθεῖς καὶ χηματοιδεῖς, εἰκῶν
Ἀλεξάνδρου καλεῖσθαι καὶ εἶναι ³, ταῖς μὲν βάσεσιν ἀπλο-
μέναι τῆς θαλάσσης, τῶν δὲ χειρῶν τῇ μὲν ἐναγκαλιζόμε-
ναι καὶ φέροντος πόλιν ἐνοικεμένην μυριάδων, τῇ δὲ
δεξιᾷ ποταμὸν ἀένναον ἐν Φιάλης σπένδοντος ⁴ εἰς τὴν
θάλασσαν ἐκχεόμενον. χρυσὸν δὲ καὶ χαλκὸν καὶ ἐλέ-
φαντα, καὶ ξύλα, καὶ βαφάς, ἐμμεγεῖα ⁵ μικρὰ καὶ
κνητὰ καὶ κλεπτόμενα, καὶ συγχεόμενα καταβάλλωμεν ⁶.

D 4

ταῦ-

¹ Petav. πλαττομένας καὶ γλυφομένας (sic).

² Vulgo δειλῶν καὶ τεχνιτῶν ἀγεννῶν. Hinc R. monet, aut
alium locum dandum vocabulo τεχνιτῶν, sive post δειλῶν, sive
post ἀγεννῶν, aut ante θαλῶν inferendum ἀνδραγῶν. Dedi or-
dinem verborum, e Petav. enotatum. W. adnotat: forte re-
ctius esse in Voss. & Petav. ἔργα δειλῶν τεχνιτῶν καὶ ἀγεννῶν.
An Petaviana lectio in aliis libris sit diversa ab ea, quae in col-
lectione Francofurtana exhibetur, me latet.

³ Male distingui solet vulgo καλεῖσθαι καὶ εἶναι ταῖς μὲν.
Secutus sum Bas. In Petav. καλεῖσθαι καὶ εἶναι. ταῖς μὲν.

⁴ Dedi sic e Petav. Vulgo σπένδοντα. Idem W. recepit,
adficientibus E. F. Gronov. Voss.

⁵ Ante h. v. vulgo datur καί. R. id delendum censuit, cum
non colores tantum & picturae sint alicujus ἐμμεγεῖα, sed omnia
illa, in quibus imago alicujus expressa oculis coram offerri pos-
sit — ὕλη πᾶσα, ἐν ᾗ τις (vel τινὲς εἰκῶν) ἐκμάττεται. De-
levi id cum Bas.

⁶ Sic dando secutus sum W. καταβάλλωμεν reponentem ex
F. F. G. Gronov. Voss. pro vulg. καταβάλλομεν. R. legi voluit
καταβάλλωμεν. Pro varietate est in E. Voss. Gronov. κατα-
βάλλομεν.

ταῦτα ἀκέσας Ἀλέξανδρος, τὸ μὲν Φρόνημα τῷ τεχνί-
τῃ καὶ τὸ θάρσος ἀγαθεῖς, ἐπήνεσεν. Ἐὰ δὲ μένειν
(εἶπε) τὸν Ἄθω κατὰ χώραν ¹. ἀρκεῖ γὰρ ἐνὸς βασι-
λέως ² ἐνυβρίσαντος εἶναι μνημεῖον. ἐμὲ δὲ ὁ Καύκα-
σος δείξει, καὶ τὰ Ἡμωδὰ, καὶ Τάναϊς, καὶ τὸ Κά-
σπιον πέλαγος, αὗται τῶν ἐμῶν ἔργων εἰκόνες.

III. Ἀλλὰ Φέρε πρὸς θεῶν ἐκτελεσθῆναι καὶ Φα-
νῆναι τοιοῦτον ἔργον. εἴθ' ὅσις ³ ἂν ἰδὼν, ὑπέλαβε κα-
τὰ τύχην γεγονέναι καὶ αὐτομάτως τὸ χῆμα καὶ τὴν
διάθεσιν καὶ τὸ εἶδος; εἰδείς ἂν, οἶμαι. τί δὲ τὸν κε-
ραυνοφόρον, τί δὲ τὸν ἐπὶ τῆς αἰχμῆς ⁴ προσαγορευό-
μενον; εἴτα ἀνδρίκνυτος μὲν μέγεθος ἐκ ἂν ἀνευ τέχνης
ὑπὸ τῆς τύχης ⁵ γένοιτο χρυσοῦ καὶ χαλκῶν καὶ ἐλέ-
φαντα καὶ πολλὴν καὶ πλασίαν ὕλην καταχεαμένης καὶ
παραβαλῆσης ⁶. ἀνδρα δὲ μέγαν, μᾶλλον δὲ τῶν γε-
γονότων ἀπάντων μέγιστον ⁷, ἐνδέχεται χωρὶς ἀρετῆς ἀπο-
τελεσθῆναι διὰ τύχην, ὅπλα καὶ χρήματα καὶ πόλεις,
καὶ ἵππους παρασκευάσαν; ἃ τῷ μὴ μαθόντι χρῆσθαι,
κίνδυνός ἐστιν, ἃ δύναιμι, ἢ δὲ κόσμος, ἀλλ' ἔλεγχος
τῆς ἀδυναμίας καὶ μικρότητος. ὁρῶς γὰρ Ἀντιθένης ἔλε-
γεν, ὅτι πάντα δεῖ τοῖς πολεμίοις εὐχεσθαι τὰ ἀγαθὰ,
πλὴν ἀνδρείας· γίνεται γὰρ ἔτως ἃ τῶν ἐχόντων, ἀλ-
λὰ τῶν κρατέντων. διὰ τῆτο Φασὶ καὶ τὴν φύσιν ἀγεν-

755α-

1 Petav. εἰ δὲ κατὰ χώραν ἔσθ' τὸν Ἄθω μέναν.

2 Significatur Xerxes, montis hujus perfossione clarus.

3 Petav. εἴθ' ὅσις.

4 R. haec non satis bene se intelligere fatetur, & quaerit, an fuerit statua quaedam Alexandri sic efficta, ut super hasta humi inclinata, aut fracta, sederet? Nic. Perott. vertit: quidnam, quae ab hasta nomen habet —

5 Petav. ὑπὸ τύχης, omisso τῆς.

6 R. quaerit, an significet temere projiciente & effundente — an legendum παραβαλῆσης, circumponente? Posterius praeferit.

7 Petav. γεγονότων μέγιστον, omisso ἀπάντων.

νεσάτω¹ ζῶν τῷ ἐλάφῳ κέρατα θανύμασθαι τῷ μεγέθει
καὶ τραχύτητι πρὸς ἀμυναν ἐμφύσαι, διδάσκουσιν ἡμᾶς,
ὡς εἰδὼν ὠφελεῖ τὸ ἰχθεῖν καὶ ἀπλῖθαι, τὰς μένειν καὶ
θαρρύνειν μὴ δυναμένους. ἔτω καὶ ἡ τύχη πολλὰν ἀτόλ-
μοις καὶ ἀνοήτοις προσάπλῃσα δυνάμεις καὶ ἀρχάς, αἷς
ἐναχημινῶσι, κοσμεῖ καὶ συνίστησι τὴν ἀρετὴν, ὡς μό-
νην μέγεθος ἀνδρὸς καὶ πάλλος ἔσαν. εἰ μὲν γὰρ (ὡς
Φησιν Ἐπίχαρμος) νῆς ὄρη, καὶ νῆς ἀνέει, τὰλλα δὲ
τυφλὰ καὶ κωφὰ τυγχάνει λόγῳ δεόμενα². αἱ γὰρ
αἰδιόσεις ἰδίας ἔχειν ἀφορμὰς δοκῶσιν. ὅτι δὲ νῆς ὠφε-
λεῖ καὶ νῆς κοσμεῖ, καὶ νῆς τὸ νικᾶν καὶ κρατῆν καὶ
βασιλεῦον, τὰ δ' ἄλλα τυφλὰ καὶ κωφὰ καὶ ἄψυχα
παρέλκει, καὶ βαρύνει καὶ καταιχύνει χωρὶς ἀρετῆς τὰς
ἔχοντας, ἀπὸ τῶν πραγμάτων λαβεῖν ἐσι. τῆς γὰρ
αὐτῆς δυνάμεως ὑποκειμένης καὶ ἡγεμονίας, Σεμίραμις
μὲν ἔσα γυνή, εὐλας ἐπλήρης, καὶ Φάλαγγας ὠπλιζε,
καὶ Βαβυλῶνας³ ἐκίριζε, καὶ περιέπλει τὴν Ἐρυθρὸν

D 5

θάλασ-

¹ Petav. ἀγνεσάτω; item παρὲν pro θαρρύν.

² Haec, quae vulgo leguntur, minus bene cohaerent. R.
sic distinxit & legit: τυγχάνει, λόγῳ δεόμενον, subaudiendo ἐσι,
— nam mentem videre & audire, reliqua autem hominis
(corpus) coeca & surda esse, ut credatur asseveranti Epi-
charmo, demonstratione opus est. Videntur enim sensus prin-
cipia, unde oriuntur, sibi propria & a mente diversa babe-
re. At ipsae res monstrant, caeteras facultates absque vir-
tute possidentibus oneri & dedecori esse. Melius, me judi-
ce, conjicit W. legendum εἰ μὲν γὰρ πως Φησιν Ἐπίχαρμος,
id quod jam Xyl. vertendo expressit: probe dictum est ab Epi-
charmo. Nic. Perott. de post τὰλλα omisit, (vel potius legit
δὴ) & a voce τὰλλα apodosin statuisse videtur; ante λόγῳ δεό-
μενα autem inferit — & inanimata nos sequuntur, ut, quae
infra sequuntur, hoc quoque loco legisse sit putandus. Turn.
V. Bong. ὄρη pro ὄρη; Petav. κωφὰ καὶ τυφλὰ.

³ R. mavult Βαβυλῶνα, cum non una plures Babylonas con-
diderit Semiramis. Ego nolim mutare. Commode intelligi pos-
sunt plures urbes, a Semiramide conditae, Babyloni plus mi-
nusve similes, urbis clarissimae nomine simul comprehensae.

θάλασσαν, Αἰθίοπας κατασφραγισμένη καὶ Ἀραβας· Σαρδανάπαλος δὲ, ἀνὴρ πεφυκώς, ἔξαιεν οἴκῳ πορφύραν, ὑναβίδην ἐν ταῖς παλλακαῖς καθήμενος. ἀποθανόντος δὲ αὐτοῦ, λιθίνην εἰκόνα κατασκευάσαντες ἐπορχαμένην ἑαυτῇ βαρβαρισί, καὶ τοῖς δακτύλοις ὑπὲρ κεφαλῆς οἶον ὑποσφῆσαν ¹, ἐπέγραψαν· Ἐδὲ, πίνε, ἀφροδισιάζε· τὰλλα δὲ ἑδέν. Ὁ μὲν ἔν Κράτης ἰδὼν χρυσὴν εἰκόνα Φρύνης τῆς ἐταίρας, ἐσῶσαν ἐν Δελφοῖς, ἀνέκραγεν ², ὅτι τὸτο τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας τρόπαιον ἔσημε. τὸν δὲ Σαρδανάπαλος βίον ἂν τις ἢ τάφον (ἑδέν γὰρ οἶμαι διαφέρειν) θεασάμενος, εἶποι τὸτο τῶν τῆς τύχης ἀγαθῶν τρόπαιον εἶναι. τί ἔν ³; ἑάσωμεν τὴν τύχην Ἀλεξάνδρῳ μετὰ Σαρδανάπαλον ἄψαθαι. καὶ τὰ μεγέθεις ἐκείνης καὶ τῆς δυνάμεως ἀντιποιεῖσθαι; τί γὰρ αὐτῷ πλέον ἔδωκεν ἢ οἱ λοιποὶ βασιλεῖς ἔλαβον παρ' αὐτῆς; ὅπλων, ἵππων, βελῶν, χρημάτων, δορυφόρων; ποιησάτω τέτοις ἡ τύχη μέγαν Ἀριδαῖον, εἰ ἔδυνάται, ποιησάτω τέτοις μέγαν Ἀμασιν ⁴, ἡ Ὀρχον, ἡ Ὀάρσην ⁵, ἡ Τιγράνην τὸν Ἀρμένιον, ἡ τὸν Βιθυρίου Νικομήδην. ἂν ὁ μὲν τὸ δικάδιμα τοῖς Πομπήϊα ποσὶν ὑποβρίψας, αἰσχροῦς τὴν βασιλείαν ἀπέβαλε ⁶, λάφυρον γενομένην· ὁ δὲ Νικομήδης ⁷, τὴν κεφαλὴν ξυράμενος,

¹ R. susp. ὑποσφῆσαν, edentem strepitum, vel crepitum.

² Petav. ἀνέκραγεν; & deinde διαφέρει.

³ Amovet Petav. interrogandi signum, quod post h. v. datur, cum Bas.

⁴ W. ad haec: „forte contemnendum: temere enim hic in contemnendis ponatur regibus.“

⁵ R. notante, Diodor. 17, 1. hunc appellat *Arsen*, Strabo L. 15. extremo *Narsen*. Petav. ὁ Ὀρσην, & paulo ante Ἀριδαῖον.

⁶ W. verius susp. ἀπέβαλε e Gronov.

⁷ R. monet, Polybium hoc de Prusia, Nicomedis patre, tradidisse. Petav. Νικομήδης δὲ τ. κ.

μενος, καὶ πῖλιον ἐπιθέμενος, ἀπελεύθερον ἑαυτὸν Ῥωμαίων ¹ ἀνηγόρευεν.

IV. Εἵπωμεν ² ἔν, ὅτι μικρὰς ἡ τύχη καὶ περιδεεῖς ποιεῖ, καὶ ταπεινόφρονας· ἀλλ' ἔ δίκαιον ἔτε κακίαν εἰς ἀτυχίαν, ἔτε ἀνδρίαν καὶ Φρόνησιν εἰς εὐτυχίαν τινα τίθεσθαι. μέγα δὲ τῷ ἄρχειν ³ Ἀλέξανδρον ἡ τύχη· καὶ γὰρ ἔνδοξος ἐν ἐκείνῳ καὶ ἀήτλητος, καὶ μεγαλόφρων, καὶ ἀνύβριτος, καὶ Φιλάνθρωπος. εἴτα ἐκλείποντος εὐδὺς, ὁ Λεωθῆνης ἔλεγε τὴν δύναμιν ἐμπλανωμένην ἑαυτῇ καὶ περιπίπτουσαν, εἰκέναι τῷ Κύκλωπι μετὰ τὴν τύφλωσιν ἐκτείνοντι πανταχῶς τὰς χεῖρας, ἐπ' ἑδῆνα σιοπὸν Φερομένους. ἔτως ἐρέμβετο κενεμβατῶν καὶ σφαλλόμενον ὑπ' ἀναρχίας ⁴ τὸ μέγεθος αὐτῆς. μᾶλλον δὲ ὥσπερ τὰ νεκρὰ σώματα, τῆς ψυχῆς ἐκλειπέσης, ἐν ἔτι συνέστηκεν, ἔδὲ συμπεφύκειν, ἀλλ' ἐξίσταται ⁵ καὶ διαλύεται ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ἅπεισι καὶ Φεύ-

¹ Sic e MS. & rei ratione ipsa legit Xyl, pro Ῥωμαίων, quod est in Basf. Nam non Romanum, sed libertum Romani populi se professus est.

² dicamus ergo. Sic R. e Petav. & Xyl. versione legendum censuit, & dedi. Recepit idem W. assentientibus E. F. Gronov. Vulgo εἵπομεν. Petav. deinde ποιεῖ καὶ περιδεεῖς.

³ Recepi τῷ ἄρχ. e MS. Xyl. cum W. idem e Voss marg. Gronoviani, Mez. reponente, & simul suspicante, pro μέγα legendum μεγάλην, ut a correctione habent Voss. & Gronov. Vulgo τὸ ἄρχειν. Sententia, R. iudice, hoc flagitat: μέγα δὲ ἡμῖν ἀγαθὸν παρέχεν τὸ ἄρχεν — non Alexandro, sed nobis magnum fortuna bonum praestitit in regia potestate Alexandri; aut μέγα δὲ τὸ ἄρχεν Ἀλέξανδρος ἐποίησεν, ἔχ' ἡ τύχη, Alexander, non fortuna, effecit, ut res magna esset imperare. Posterius mavult R.

⁴ Basf. οὕτως ἐρέμβε τὸ κενεμβατῶν καὶ σφαλλόμενος ὑπ' ἀναρχίας. Xyl. e MS. notat & probat ἐρέμβετο κενεμβατῶν ὑπ' ἀναρχίας. Petav. ἐρέμβετο.

⁵ R. monet, verbum hoc de rebus obsolescentibus & prae vetustate satiscientibus usurpari, praesertim de vino evaporato, insipido, aut acido facto.

Φεύγει· ἔτις ἀφείσα τὸν Ἀλέξανδρον ἢ δύναμις ἦσπαι-
 ρεν, ἐπάλλετο, ἐφλέγμαине, Περδίκκαις καὶ Μελεάγροισ,
 καὶ Σελεύκοις¹ καὶ Ἀντιγόνοις, ὥσπερ πνεύμασι θερμοῖς
 ἔτι, καὶ σφυγμοῖς διάτῃσι καὶ διαφερομένοις· τέλος δ'
 ἀπομαραινόμενη καὶ φθίνουσα, περὶ αὐτὴν οἷον εὐλάς
 τινας ἀνέζεσεν ἀγενηῶν βασιλέων καὶ ἡγεμόνων ψυχρο-
 ραγύντων². αὐτὸς μὲν ἔν ταῦθ', ὡς ἔοικεν, Ἡφαί-
 σιωνι διενεχθέντι πρὸς Κρατερόν ἐπιτιμῶν, Τίς δὲ (εἶ-
 πεν) ἢ σὴ³ δύναμις ἢ πρᾶξις, ἂν σε τις ἀφείλῃ τὸν
 Ἀλέξανδρον; ἐγὼ δὲ τῷτο εἰπεῖν πρὸς τὴν τότε τύχην
 ἐκ οὐνήσω, τί σε τὸ μέγεθος, τίς δὲ ἡ δόξα, πᾶ δὲ ἡ
 δύναμις, πᾶ δὲ τὸ ἀνίκητον, ἂν σε τις ἀφείλῃ τὸν Ἀ-
 λέξανδρον; τατέσιν, ἂν σε τις ἀφείλῃ τῶν ὅπλων τὴν
 ἐμπειρίαν, τῷ πλάτῃ τὴν φιλοτιμίαν, τῆς πολυτελείας
 τὴν ἐγκράτειαν, ἢ ἀγωνίζῃ τὸ θάρσος, ἐν οἷς κρατεῖς
 τὴν πραότητα. ποιήσου ἄλλον (εἰ δύνασαι) μέγαν τοῖς
 χρήμασι μὴ⁴ χαριζόμενον, τοῖς στρατεύμασι μὴ προκιν-
 ουνεύοντα, τὰς φίλας μὴ τιμῶντα, τὰς αἰχμαλώτας⁵
 μὴ ἐλεῶντα, ταῖς ἡδοναῖς μὴ σωφρονέοντα, τοῖς καιροῖς
 μὴ ἀγρυπνέοντα, ταῖς νύκταις⁶ μὴ εὐδιάλλακτον, τοῖς

κατ-

¹ Petav. hoc ordine Περδίκκαις καὶ Σελεύκοις καὶ Μελεά-
 γροις.

² R. mavult ἡγεμονιῶν ψυχροράγυσσων.

³ Petav. ἢ σὺ δύν. Hinc Collector var. Leß. susp. voluisse
 scribere ἢ σὺ δύναμις. Quae sequuntur, omittit Petav. usque
 ad πᾶ δὲ ἀνίκητον, pro quo habet πᾶ δὲ ἀκίνητον.

⁴ Sic R. e Bas. & Petav. dandum monuit, & dedi cum W.
 assentientibus Ald. Xyl. E. F. G. Voff. Mez. Legit idem Nic.
 Perott. Vulgo pro μὴ datur καὶ.

⁵ R. mavult τοῖς φίλοις & τοῖς αἰχμαλώτοις, ut reliquis
 praemissis & subiectis similibus fiat oratio. — Cedo magnum ali-
 quem per amicos factum, qui ejus honore persecutus non fue-
 rit. Cedo aliquem per numerosos greges hostium in vincula
 missorum magnum factum, qui non clementer eos habuerit,
 respectu humanae sortis.

⁶ Kaltw. susp. τοῖς νύκταις, ut convenientius τῷ εὐδιάλλακτον,

κατορθώμασι μὴ Φιλάνθρωπον. τίς μέγας ἐν ἐξουσίαις μετὰ ἀβελτηρίας καὶ μοχθηρίας; ἄφελε τὴν ἀρετὴν τῷ εὐτυχῆντος, καὶ πανταχῶς μικρός ἐστιν, ἐν χάρισι διὰ σμικρολογίαν, ἐν πόνοις διὰ μαλακίαν, παρὰ θεοῖς διὰ δεισιδαιμονίαν, πρὸς ἀγαθὸς διὰ Φθόνον, ἐν ἀνδράσι διὰ φόβον, ἐν γυναιξὶ διὰ Φιληδονίαν. ὥσπερ γὰρ οἱ Φαῦλοι τεχνῶνται, βάσεις ¹ μεγάλας μικροῖς ὑφιστάμενοι ἡγεμονίαις, ἐλέγχουσιν αὐτῶν καὶ ² τὰς μικρότητας· ἔτι καὶ ἡ τύχη ὅταν μικρὸν ἦτος ἐξῆρθη πράγματι εἶχεν ὄγκον τινὰ καὶ περιφάνειαν, ἐπιδείκνυσιν μᾶλλον καὶ καταιχνύει σφαλλόμενον καὶ σαλευόμενον ὑπὸ καφότητος.

V. "Ὁθεν ἐκ ἐν τῇ κτήσει τῶν ἀγαθῶν ³, ἀλλ' ἐν τῇ χρήσει τὸ μέγα ἐστίν. ἐπεὶ καὶ νήπια βρέφη κληρονομεῖ βασιλείας πατρῶας καὶ ἀρχάς· ὡς Χάριτος, ἐν Λυκέρῳ ἄμα τῷ σπαργάνῳ νομίσας εἰς τὸ Φιδίτιον ⁴, ἀνδ' ἑαυτῷ βασιλέα τῆς Σπάρτης ἀνηγόρευσε, καὶ ἐκ τῶν μέγας ὁ νήπιος, ἀλλ' ὁ τῷ νηπίῳ τὸ πατρῷον ἀποδὲς γέρας, καὶ μὴ σφετερισάμενος, μηδ' ἀποσπέρσας. Ἀριδαῖον δὲ τίς ἂν ἐποίησε μέγαν; ὃν ἔδεν ⁵ νηπίῳ διαφέροντα, μόνον δὲ σπαργανώσας τῇ πορφύρᾳ Μελέαγρος, ἐπὶ τὸν Ἀλεξάνδρου θρόνον ἔθηκεν, εὖ γε ποῶν, ἵνα ὁ Φθὴ παρ' ἡμέρας ὀλίγας, πῶς ἀρετῇ βασιλεύουσιν ⁶

¹ Vulgo ante βάσεις fuit καὶ. Delendum id censuit W. ut natum ex proxime antecedenti *ται*. Id delevi. Xyl. quoque & Nic. Perott. id omisisse videntur. Petav. deinde ἀναθύμασιν.

² Malim omnino cum R. καὶ αὐτῶν — eo ipso suimet quoque angustias & humilitatem produunt.

³ Ald. Bas. Petav. ἐν κτήσει τὸ ἀγαθόν, ἀλλ' ἐν χρήσει τὸ. (Est quidem in Bas. τὸ ἀγαθόν; at utroque loco datur artic. τῇ.) Xyl. vertendo exprimit τῶν ἀγαθῶν, de suone id legens, an ex scripto? latet. Nic. Perott. legit τὸ ἀγαθόν.

⁴ Petav. Φιδίτιον; deinde τοῖς Σπάρτοις. Prius quoque habet Bas.

⁵ Restitui ἔδεν e Bas. volente id legi R. Vulgo ἔδε. Petav. ἔδεν νηπίον. W. idem recepit, firmatum adhuc codd. E. F. Gronov. Voss. Xyl.

⁶ Minus exakte Xyl. vertit: *regerentur*.

ἐνθρωποι, καὶ πῶς τύχη. ἀγωνισῇ γὰρ ἡγεμονίας ¹ ὑποκριτὴν ἐπεισήγαγε, μᾶλλον δὲ ὡς ἐπὶ σκηνῆς τὸ διάδημα καθὼν διεξῆλθε τῆς οἰκισμένης.

Καὶ κε γυνὴ Φέροι ἄχθος, ἐπέεικεν ἀνὴρ ἀναδείη ². τὸναντίον μὲν ἔν εἴποι τις ἄν, ὅτι λαβεῖν καὶ ἀναδέσθαι δύναιμι, καὶ πλᾶτον καὶ ἀρχήν, καὶ γυναικὸς ἐστὶ καὶ παιδός. Ὁάρση ³ καὶ Δαρείω Βαγώας ὁ εὐνῆχος ἀράμενος ἐπέδηκε τὴν Περσῶν βασιλείαν. τὸ δὲ, λαβόντα μεγάλην ἐξουσίαν ἐνεγκεῖν, καὶ μεταχειρίζασθαι, καὶ μὴ συντριβῆναι, μὴδὲ διατραφῆναι τῷ βάρει καὶ μεγέθει τῶν πραγμάτων, ἀνδρός ἐστιν ἀρετὴν καὶ νῦν καὶ Φρόνημα ⁴ ἔχοντος. ἦν Ἀλέξανδρος ἔχεν, ὃ μέδην τιὰς ἐγκαλεῖσι καὶ οἴωσιν. ὁ δὲ ἦν μέγας, ἐν τοῖς πράγμασι νήφων, καὶ μὴ μεθυσθεὶς μὴδὲ βαλκυθεὶς ὑπ' ἐξουσίας καὶ δυνάμεως, ἥς μικρὸν ἕτεροι μεταλαβόντες καὶ απογευσάμενοι, κρατεῖν ἑαυτῶν ἔδυνανται.

Κακοὶ γὰρ ⁵ ἐμπληθέντες ἡ νομίσματος,

Ἡ πόλεως ἐμπεσόντες εἰς τιμὰς τινάς,

Σιριτῶσιν, ἀδόκητα εὐτυχησάντων δόμων.

Κλεῖτος ἐν Ἀμοργῷ ⁶ τρεῖς ἢ τέσσαρας Ἑλληνικὰς ἀνατρέφας τριήρεις, Ποσειδῶν ἀνηγορεύθη, καὶ τρίαينαν ἐφόρει. Δημήτριος δὲ, ὃ τῆς Ἀλεξάνδρου δυνάμεως ἡ τύχη σμικρὸν ἀποσπάσασα ⁷ προσέδηκε, καταιβιάτης ⁸ καλέμενος ἐπήκε ⁹, καὶ πρέσβεις πρὸς αὐτὸν ἐκ ἐπεμποῦ ἀλλὰ

1 Turn. V. Bong. ἡγεμόνι.

2 Aristoph. Equit. v. 1056.

3 Petav. ὁ Ἁρση & Βαγώας. Turn. V. Bong. Ἐέρξη καὶ Δαρ.

4 Petav. inverlo ordine καὶ Φρόνημα καὶ νῦν.

5 Sunt tres senarii de comoedia aliqua summi. Pro ἡ νομίσμα R. voluit ἂν νομίσμ. Pro ἀδόκητα Xyl. metri causa scribendum censuit ἀδόκητ. Petav. ἐμπληθέντες & ἀδόκητα.

6 Diodor. Sic. II. p. 72. R. Mox Petav. ἀνατρέφας pro αἶνατρο.

7 Post ἀποσπάσ. R. videtur μόριον deesse.

8 de coelo descendens. Cognomen Jovis.

9 W. rectius suspicatur ὑπήκε, ex Gr.

ἀλλὰ θεωρῶς ¹ αἱ πόλεις, καὶ τὰς ἀποικίσεις, χρησμούς
προσηγόρευον. Λυσίμαχος τὰ περὶ Θράκην, ὥσπερ ἐξα-
τίας τινος τῆς βασιλείας ² καταχῶν, εἰς τοσῶτον ὑπερ-
οψίας ἐφθασε καὶ θρασύτητος, ὥς εἰπεῖν. Νῦν Βυ-
ζάντιοι πρὸς ἐμὲ ἤμασιν, ὅτε τῇ λόγχῃ τῷ ἔραιν ἄπο-
μαι. παρὰν δὲ Πασιάδης ὁ Βυζάντιος. Ὑπάγωμεν,
(ἐφη) μὴ τῇ ἐπιδορατίδι τὸν ἔραινον τρυπήσῃ. καὶ τί
ἂν ³ περὶ τῶν λέγοι τις, οἷς ἐξῆν δι' Ἀλέξανδρον
μέγα φρονεῖν, ὅπερ καὶ Κλέαρχος ⁴ Ἡρακλείας τύραν-
νος γενόμενος, σιγητὸν ⁵ ἐφόρει, καὶ τῶν υἱῶν ἕνα κε-
ραυτὸν ἀνόμασε ⁶; Διονύσιος δὲ ὁ νεώτερος Ἀπόλλωνος
υἱὸν ἑαυτὸν ἀνηγόρευσε, ἐπιγράψας,

Δωρίδος ἐκ μητρὸς Φοίβε κοινώμασι βλασών.
ὁ δὲ πατὴρ αὐτῷ τῶν μὲν πολιτῶν ⁷ μυρίας, ἢ καὶ
πλείας, ἀνελών, προδὸς δὲ τὸν ἀδελφὸν ⁸ ὑπὸ φθόνου
τοῖς πολεμίοις, ἐκ ἀναμείνας δὲ τὴν μητέρα, γραῦν
ἔσαν, ὀλίγαις ἡμέραις ἀποθανεῖν ὕστερον, ἀλλ' ἀποπνί-
ξας, ἐν δὲ τραγῳδίᾳ γράψας αὐτὸς, Ἡ γὰρ τυραννὶς
ἀδικίας μήτηρ ἐφυ. ὅμως τῶν θυγατέρων τὴν μὲν,
Ἀρετὴν, τὴν δὲ, Σωφροσύνην ἀνόμασε, τὴν δὲ Δικαιο-
σύνην.

¹ Θεωροὶ dicebantur, qui a populo seu civitate mittebantur
Deos consultum.

² R. *sup.* τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας, quod Xyl. exprimit
vertendo.

³ R. *sup.* καίτοι τί ἂν.

⁴ De Clearcho, Heracleae tyranno, v. Weffeling, ad Diod.
Sic. 15. 81. R.

⁵ Sic dando, W. sum secutus, monentem, ita G. & Voff.
habere in margine, & corrigere Mez. & Valckenar. ad Eurip.
Hippol. p. 212. Vulgo σιγητὸν.

⁶ Quae sequuntur, absunt a Turn. V. Bong. usque ad ἐπι-
γράφας, quod statim jungunt cum ἀνόμασε: nisi suspicari li-
ceat, hanc ipsam vocem ab illis exhiberi pro ἀνηγόρευσε.

⁷ Ald. & Bas. τῶν πολιτῶν, absque μὲν.

⁸ De Leptina prodito a fratre Dionysio V. Diod. Sic. 16.
17. R.

σύνην. οἱ δὲ Εὐεργέτας, οἱ δὲ Καλλίνικος, οἱ δὲ Σω-
τῆρας, οἱ δὲ Μεγάλος ἀνηγόρευσαν ἑαυτούς. γάμος δὲ
αὐτῶν ἐπαλλήλων, ὥσπερ ἵππων, ἐν ἀγέλαις γυναικῶν
ἀνέδην διημερεύοντων, καὶ Φθορὰς παίδων, καὶ τυμπαν-
ισμὸς ἐν ἀνδρογύνοισι ¹, καὶ κυβείας μεθήμερινὰς, καὶ
αὐλήσεις ἐν θεάτροις, καὶ νύκτα μὲν ἐν δαίπνοις, ἡμέ-
ραν δὲ ἐν ἀρίστοις ἐπιλείπασαν, ἑδεῖς ἂν ἐφίκοιτο τῶ
λόγῳ διελθεῖν.

VI. Ἀλ. Ἀλέξανδρος ἦρίτα μὲν ὄρθρῃ καθεζό-
μενος, ἐδείπνει δὲ πρὸς ἐσπέραν βαθεῖαν, ἔπειτα δὲ θύ-
σας τοῖς θεοῖς, ἐκύβευε δὲ πρὸς Μήδιον, πυρέτλων,
ἐπαιζε δὲ ὁδοιπορῶν ἕμα καὶ μανθάνων τοξεύειν, καὶ
ἀποβαίνειν ἄρματος. ἔγημε δὲ Ραξάνην ἑαυτῷ μόνον ²
ἐραθεῖς. τὴν δὲ Δαρεῖα Στάτειραν, τῇ βασιλείᾳ καὶ
τοῖς πρέγμασι. (συνέφερε γὰρ ἡ τῶν γενῶν ³ ἀναιμι-
ξίς) τῶν δ' ἄλλων Περσίδων ἐκράτησε τοσούτον σωφρο-
σύνη, ὅσον ἀνδραῖς Περσῶν. ἔκκεσαν μὲν γὰρ ἑδεμῖαν
εἶδεν. ὅς δ' εἶδε, μᾶλλον, ἢ ὅς ἐκ εἶδε, παρήλθε,
καὶ πᾶσιν ὦν τοῖς ἄλλοις Φιλανθρωπός, μόνοις ὑπερη-
φάνως τοῖς καλοῖς ἐχρήτο. περὶ δὲ τῆς Δαρεῖα γυναι-
κὸς, εὐπρεπείτης γενομένης, ἑδὲ ⁴ Φωνὴν ἐπαινέσαν
τὸ κάλλος ἤμαθεν. ἀποθανῆσαν δὲ ἔτω βασιλικῶς ἐκό-
σμησε καὶ συμπαθῶς ἐδάκρυσεν, ὥς ἂν ἄπιστον αὐτῇ τὸ
σῶφρον ἐν τῷ Φιλανθρωπῷ γενέσθαι, καὶ λαβεῖν ἀδίκως
ἐγκλη-

¹ A Budaeo, & Nicol. Perott. omissa sunt καὶ τυμπ. ἐν
ἀνδρ. Xyl. vertit: exoletorum excarnificationes. Kaltw. — ibi-
rem Pauckenschlagen unter Verschnittenen. — adnotans
„Vermuthlich in öffentlichen Aufzügen, die der Cybele zu Eh-
ren angestellt wurden.“

² Petav. ἐν αὐτῷ μόνῳ.

³ Sic R. legi voluit, & dedi cum W. ex Turn. V. Bong.
Petav. adfentientibus Gronov. Pol. Leonie. Jannot. Anon.

⁴ R. suscp. ἑδὲ αὐτῇ, ἑδὲ Φωνὴν — nemo ex ejus ore vel
vocalam audivit, quae illam laudaret. Sic vertit Kaltw.

ἔγκλημα τὴν χρησότητα. Δαρειὸς γὰρ ἔτι ¹ ἐκινήθη πρὸς τὴν ἐξουσίαν αὐτῆ καὶ τὴν ἡλικίαν. (εἰς γὰρ ἦν καὶ αὐτὸς ἔτι τῶν νομιζόντων διὰ τύχην κρατεῖν Ἀλέξανδρον) ἐπεὶ δὲ τὸ ἀληθές ἔγνω, βασανίσας πανταχόθεν. Οὐ πάντως ² (εἶπεν) ἄρα Φαύλως ἔχει τὰ Περσῶν, ἐδὲ τις ἐρεῖ παντάπασι κακὸς ἡμῶς, ἐδὲ ἀνδρες, ὑπὸ τοιούτοις κρατηθέντας. ἐγὼ δὲ εὐτυχίαν μὲν εὐχομαι, καὶ κράτος πολέμου παρὰ Θεῶν ³, ἵνα εὖ ποίωι Ἀλέξανδρον ὑπερβάλλωμαι. (καὶ με τις ἔχει Φιλοτιμία καὶ ζῆλος ἡμερώτερον ⁴ αὐτῆ Φανῆναι) εἰ δ' οἴχεται τὰ ἐμὰ, Ζεῦ πατρῷε Περσῶν καὶ βασιλῆιοι Θεοί, μηδεὶς εἰς τὸν Κύρην θρόνον ἄλλος, ἢ Ἀλέξανδρος, καθίσσει. τῆτο εἰσποίησις ἦν Ἀλεξάνδρου διὰ ⁵ Θεῶν μαρτύρων.

VII. Οὕτω νικῶσιν ἀρετῇ. πρόσγραψον (εἰ βέλει) τῇ τύχῃ τὰ Ἀρβηλα, καὶ τὴν Κιλικίαν, καὶ τὰ ἄλλα, ἃ γέγονε βίας ἔργα καὶ πολέμου ⁶. Τύχῃ τὴν Τύρον ἔσεισεν αὐτῷ, καὶ τύχῃ τὴν Αἴγυπτον ἀνέωξε. διὰ τύχην Ἀλικαρνασσὸς ἔπεσε, καὶ Μίλητος ἑάλω, καὶ

¹ R. quaerit, num ὑπόπῳε, ut locus sic constitutur: Δαρειὸς μὲν τὸ πρῶτον ὑπόπῳε ἐκινήθη.

² Recepi πάντως e Xyl. MS. pro vulg. πάντα. R. susp. ἔ παντάπασι, εἶπεν.

³ Petav. περὶ Θεῶν.

⁴ Melius, R. iudice, indoli Graecae linguae responderet ζῆλος τῶ ἡμερώτερος.

⁵ R. susp. ἐπὶ, coram diis.

⁶ Sic R. distingui voluit, ut punctum, quod vulgo datur post ἔργα, post πολέμου promoveatur — quae violentia ἐν bellum peperit. Sic quoque Nic. Perott. legit: quae virium atque bellorum opera fuere — dedique cum W. ex E. Voff. Gronov. ita distinguente. Petav. Ἀρβολα pro Ἀρβηλα; ἡλικίαν pro Κιλικίαν; ἔποισεν, quod Collect. notatum pro ἔπασεν suspicatur, pro ἔσεισεν.

καὶ Μαζαῖος ¹ Εὐφράτην ἔρημον ἀπέλιπε, καὶ νεκρῶν
 τὸ Βαβυλωνίον ἐπλήσθη πεδίου· ἀλλ' ἔτοι γε ² σῶφρων
 ἀπὸ τύχης, ἔτ' ἐγκρατὴς διὰ τύχην, ἔτε ἀνάλωτον ἰφ'
 ἡδονῆς ἢ τύχῃ, καὶ ἄτρωτον ἐπίθυμiais κατακλείσασα
 τὴν ψυχὴν ἐφέρει. καὶ μὴν ταῦτα ἦν, οἷς αὐτὸν ³ ἐτρέ-
 ψατο Δαρεῖον· τὰλλα δὲ, ὅπλων ἦσαν ἡτται καὶ ἱπ-
 πων, καὶ μάχαι καὶ Φόνοι, καὶ Φυγαὶ ἀνδρῶν. τὴν δὲ
 μεγάλην καὶ ἀναντιρρήτην ἡττὰν ἡτλήθη Δαρεῖος, καὶ ἐν-
 ἐκλινεν ⁴ ἀρετῇ καὶ μεγαλοφροσύνῃ καὶ ἀνδρίᾳ καὶ δι-
 καιοσύνῃ, θαυμάσας τὸ ἐν ἡδονῇ, καὶ πόνοις, καὶ χάρι-
 σιν ἀνίκητον. ἐπεὶ ἐν γε πέλταις καὶ σαρίσσαις, καὶ
 ἀλαλαγμοῖς καὶ συρράξεσιν ὅπλων, ἀνίκητος ἦν καὶ Ταρ-
 ρίας ὁ Δεινομένος, καὶ Ἀντιγένης ὁ Πελαγοναῖος, καὶ Φι-
 λωτας ὁ Παρμενίωνος, ἀλλὰ πρὸς ἡδονὰς καὶ γύναια ⁵
 καὶ χρυσίον καὶ ἀργύριον, ἐθέν τι βελτίως τῶν αἰχμα-
 λῶτων· ἀλλὰ Ταρρίας μὲν, ὅτε τῶν χρεῶν ἡλευθέρη
 Μακεδόνας Ἀλέξανδρος, καὶ διελύετο τοῖς δανείσασιν
 ὑπὲρ πάντων, ψευδόμενος ὀφείλειν, καὶ δανειστὴν τινα
 φάσκοντα εἶναι τῇ τραπέζῃ προσαγαγών, εἶτα Φωραθεῖς,
 ὀλίγῃ διέφθειρεν αὐτὸς ἑαυτὸν· εἰ μὴ γινέσθαι Ἀλέξανδρος
 ἀφῆκε τῆς αἰτίας αὐτὸν, καὶ συνεχώρησεν ἔχειν τὸ ἀρ-
 γύριον, ἀναμνηθεὶς, ὅτι Φιλίππας προσμαχομένῃ Περίν-
 θῳ, βέλει πληγεὶς εἰς τὸν ὀφθαλμόν, ἐπαρέχεν, ἐδ'
 ὑπέμεινεν ἐξαιρεθῆναι τὸ βέλος αὐτῷ πρὶν ἢ τρέψασθαι
 τὰς πολεμίας. Ἀντιγένης δὲ τοῖς ἀποπεμφθεῖσιν εἰς
 Μακεδονίαν, διὰ νόσον καὶ πῆρωσιν ἀναμίξας ἑαυτὸν, καὶ
 ἀπογραψάμενος, ὥς ἐλήφθη μηδὲν καιρὸν ἔχων, ἀλλὰ
 προσ-

¹ R. monente, Mazaeus hic idem videtur esse cum illo Ci-
 liciae sub Artaxerxe praefecto, de quo memorat Diodor. XVI, 42.

² Dedi sic ex R. mente pro vulg. ἔτιγ. Subintelligendum
 est γέγονεν. Petav. σῶφρον.

³ abest αὐτὸν a Petav. item a Gronov. & Voss. Mavult
 W. αὐτός.

⁴ Petav. ἀνέκλινεν.

⁵ Ald. Bal. γυναῖκας.

προσποιέμενος ἡρώσειαν τινὰ, ἀνὴρ πολεμικὸς καὶ τραυ-
μάτων τὸ σῶμα μεσὸς ¹ ὀφθαλμοί, ἠνίασε τὸν Ἀλέξαν-
δρον. πυνθανομένη δὲ τὴν αἰτίαν, ὠμολόγησε Τελε-
σίππης ἔρξιν, καὶ συνακολαθεῖν ἐπὶ θάλασσαν ἀπίεση μὴ
δυνάμενος ἀπολεῖφθῆναι ². Καὶ τίνος, ἔφη, τὸ γύναιόν
ἐσιν, ὃ Ἀλέξανδρος, καὶ πρὸς τίνα δεῖ διαλέγεσθαι; τῷ
δὲ Ἀντιγένης εἰπόντος, ὡς ἐλευθέρα ἐσίν. Οὐκῶν (εἴ-
πε) πείθωμεν αὐτὴν καταμένειν, ἐπαγγελλόμενοι καὶ δι-
δόντες. ἔτω παντὶ μᾶλλον ἐρῶντι συγγνώμην εἶχεν, ἢ
ἐαυτῷ. καὶ μὴν καὶ Φιλώτας ὁ Παρμενίωνος τρόπον ³
τινὰ τῶν κακῶν ἔχε τὴν ἀκρασίαν. Ἀντιγόνα γὰρ ἦν
Πελλαῖον γύναιον ἐν τοῖς περὶ Δαμασκίων αἰχμαλώτοις,
ἡλώκει δὲ ὑπὸ Αὐτοφραδάτῃ πρότερον εἰς Σαμοθράκην
διαπλεύσασα. τὴν δὲ ὄψιν ἦν ἱκανή, καὶ τὸν Φιλώταν
ἀψάμενον αὐτῆς, εἶχε μάλα. καὶ δὴ ὁ σιδάρεος ἐκεί-
νος ⁴ πεπαινόμενος, ἐκ ἐκράτει τῶν λογισμῶν ἐν ταῖς
ἡδοναῖς, ἀλλ' ἀνοιγόμενος ⁵ ἐξέφερε πολλὰ τῶν ἀπορ-
ρήτων πρὸς αὐτήν. Τί γὰρ ἦν ἐκεῖνος ὁ Φίλιππος, εἰ
E 2 μὴ

¹ Vulgo μεσὸν ὀφθαλμοί. Hinc R. voluit ἔχων pro ὀφθαλμοί.
Ego dedi μεσὸς cum W. e Petav. consentientibus E. Voss.
Gronov.

² Petav. ἀπολεῖφθῆναι; deinde πείθωμεν, & ἢ αὐτῷ.

³ Ald. Bas. Petav. item Xyl. E. F. Gron. Voss. Jun. τρέ-
πα τινί. W. Reiskio assentitur supplemti αἰτίαν τρόπον τινὰ —
Philotam intemperantia quodammodo exitio dedit.

⁴ Vulgo ὁ σιδάρεος ἐκ τίνος πεπαιν. Hinc Xyl. simul mo-
nens, alludi ad poetam alicujus doricum versum de homine du-
rissimo; alioqui, sed vi amoris emollito, susp. ἐκεῖνος, quod in mar-
gine scripti ipsi notatum videbatur, cum in scripto ipso voculae spa-
tium esset. Dedi id cum W. Firmant hanc lectionem Voss. Gronov.
Mez. Non longe abit G. ἐκεῖνη. Margo cod. F. & Coll. Mur.
habent ἀλεγεινί. R. lectionem Xylandream tuetur, aut leg.
susp. μάλα καρτερῶς καὶ δὴ ὁ σιδάρεος ἐκ κόρης τινὸς πεπαινόμε.

⁵ sese recludens, abdita pectoris sui in mediam proferens.
Sic R. vulgatam tuetur & explicat, antea eam suspensam ha-
bens, & conjiciens ἀνεμμένος, remissus, & οἰνωμένος, inebria-
tus.

μὴ Παρμενίων; τί δ' Ἀλέξανδρος ἔτος, εἰ μὴ Φιλώτας; πᾶ δὲ ὁ Ἀμμων, πᾶ δὲ οἱ δράκοντες ¹, ἂν ἡμεῖς μὴ θέλωμεν; τότε τὰς λόγους ἡ Ἀντιγόνα ἐξηγεῖται πρὸς τινὰ τῶν συνήθων γυναικῶν, ἐκεῖνη δὲ πρὸς Κρατερόν· Κρατερός δὲ πρὸς Ἀλέξανδρον αὐτὴν εἰσήγαγε τὴν Ἀντιγόαν κρύφα, καὶ τῇ μὲν σώματος ἐκ ἔθιγεν, ἀλλ' ἀπέχετο· τὸν δὲ Φιλώταν ὑποικερῶν δι' αὐτῆς, ὅλον ἐφώρασε, καὶ πλέον, ἢ ἐπ' αὐτῶν διαγενομένων, ἐκ ἐν οἴῳ ποτὲ τὴν ὑπόνοιαν ταύτην ἐξέφηνεν ὁ μεθύων, ἔ δι' ὀργὴν ὁ θυμοειδὴς ², ἔ πρὸς Φίλον ὁ πάντα πισεύαν Ἡφαισίῳ, καὶ πάντων μεταδίδας. λέγεται γάρ, ὅτι ³ καὶ τῆς μητρὸς ἀπόρρητον ἐπισολὴν λύσαντος αὐτῆς, καὶ σιωπῇ πρὸς ἑαυτὸν ἀναγινώσκοντος, Ἡφαισίῳ ἀτρέμα παραβάλλων τὴν κεφαλὴν, συναιεγίνωσκεν· ὁ δὲ κωλύσαι μὲν ἐχ' ὑπέμεινεν, ἐξελὼν δὲ τὸν δακτύλιον, προσέθηκε τὴν σφραγίδα τῷ σώματι τῷ Ἡφαισίῳ.

VIII. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἂν τις ἀπείποι λέγων, οἷς ἀποδείκνυται κάλλιστα καὶ βασιλικώτατα τὴν ἐξέσταν διατιθέμενος. καὶ γὰρ εἰ διὰ τύχην μέγας γέγονε, μείζων ἐστίν, ὅτι τῇ τύχῃ καλῶς νέχρηται· καὶ ὅσω τις ἂν μᾶλλον αὐτῇ τὴν τύχην ἐπαινέι, τοσάτω ⁴ μᾶλλον αὐξεῖ τὴν ἀρετὴν, δι' ἣν ἄξιός τῆς τύχης ἐγένετο. ἔ μὴν ἀλλ' ἤδη πρὸς τὰ πρῶτα τῆς αὐξήσεως αὐτῆς, καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς δυνάμεως βαδίζω, καὶ σκοπῶ, τί τὸ ⁵ τῆς τύχης ἔργον ἐν ἐκείνοις γέγονε, δι' ὃ φασὶν Ἀλέξανδρον ὑπὸ τῆς τύχης μέγαν γεγονέναι. πῶς γὰρ ἐχ' ⁶ τὸν

¹ alluditur ad fabulam, qua Jupiter sub forma serpentis Alexandrum ex Olympiade genuisse dicitur.

² Petav. ἔ θυμοειδής, omisissis interjacentibus. Paulo ante idem ὑποικερῶν, & deinde μεταδός pro μεταδίδ.

³ Vide eadem jam supra relata pag. 47.

⁴ Petav. ἐπαινῇ τοσάτον.

⁵ R. fufp. σκοπῶ, ὁποῖόν τι τὸ.

⁶ Subaudi, R. monente, εἰκὸς μέγαν διὰ τὴν τύχην γεγονέναι.

τὸν ἄτρωτον, ὦ Ζεῦ, τὸν ἀναίμακτον, τὸν ἀσράτευτον,
 ὃν χρεμετίσας ἵππος εἰς τὸν Κύρη θρόνον ἐκάθισεν, ὡς
 Δαρεῖον τὸν Τσάσπε πρότερον; ἢ κολακευθεὶς ἀνὴρ ὑπὸ
 τῆς γυναίκος ¹, ὡς Ξέρξην Δαρεῖος ὑπὸ Ἀτόσσης; ἐπὶ
 θύρας αὐτῷ τὸ δικάδιμα τῆς βασιλείας ἦλθεν; ὡς Πα-
 ρύσατις ² διὰ Βαγῶαν. καὶ σολὴν ἐνδυσάμενος ³ ἀσάν-
 δε, περιέθετο τὴν βασιλικὴν καὶ ὀρθοπαγὴν κίταριν. ἐξαί-
 φνης ⁴ καὶ ἀπροσδοκήτως κλήρω λαχὼν τῆς οἰκεμένης
 ἐβασίλευσεν, ὡς Ἀθήνησι κλήρω δεσμοθετῆσι ⁵ καὶ
 ἄρχεσι; βέλει μαθεῖν, πῶς βασιλεύουσιν ἄνθρωποι διὰ
 τύχην; ἐξέλιπεν Ἀργείοις ποτὲ τὸ ⁶ Ἑρακλειδῶν γένος,
 ἐξ ἧς βασιλεύεσθαι πάτριον ἦν αὐτοῖς. ζητᾷσι δὲ καὶ
 διαπυνθανομένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν ἀετὸν δείξειν. καὶ μεθ'
 ἡμέρας ὀλίγας ἀετὸς ὑπερφανεὶς καὶ κατάρας ἐπὶ τὴν
 Αἴγωνος οἰκίαν ἐκάθισε, καὶ βασιλεὺς ἠρέθη Αἴγων.
 πάλιν ἐν Πάφῳ ⁷, τῷ βασιλεύοντος ἀδίκῃ καὶ πονηρῇ
 Φανέντος, ἐμβαλὼν τῆτον Ἀλέξανδρος, ἕτερον ἐζήτει,
 Ε 3 τῷ

¹ abest artic. τῆς ab Ald. Bas. Petav. Hic deinde Ξέρ-
 ξης pro Ξέρξην.

² Ita omnes libri. Si vere, W. iudice, complura excide-
 runt; si falso, variae sunt corrigendi viae. Xyl. vertit, qua-
 si esset ὡς ὁ Παρυσάτιδος. R. e Diod. Sic. XVII. 5. p. 163.
 legendum censet ὥσπερ Ἀρση δ. Βαγ. eumque Kaltw. sequitur.
 W. de ultimo Dario agi putat, & conjicit ἢ ἐπὶ θύρ. — ἦλθεν,
 ὡς Δαρεῖω τῷ ὑστάτῳ διὰ Βαγ. Amiot. & Mez. legunt quoque
 ὡς Δαρεῖφ. Leopard. Emend. IV. 25. corrigit ὥσπερ εἰσαχθεὶς.
 Xyl. porro monet, pro τῆς βασιλείας scriptum habere τῆς Ἀ-
 σίας, deesse Φέρων aut aliquid tale, nec sequentia esse integra.

³ Petav. ἐνδυσάμενος. Vid. supra pag. 31.

⁴ W. mavult ἢ ἐξαίφνης.

⁵ Dandum sic censuit R. e Petav. dedique cum W. acce-
 dentibus E. F. Voss. Xyl. Vulgo κληροδεσμοθετῆσι. G. κλη-
 ροθετῆσι.

⁶ Petav. ἐξέλιπέ ποτε Ἀργεῖος.

⁷ R. monet, de Tyro narrare haec Diodor. Sic. XVII. 47.
 p. 196. hominemque *Baltouzymum* appellare, quem Plut. *Alfy-*
nomum infra nominet. Pro Κινυραδῶν Petav. Κινυρασῶν.

τῷ Κινυραδῶν γένει ἥδη Φθίνειν καὶ ἀπολείπειν δοκῶν-
τος· ἓνα δ' ἐν ἔφασαν περιεῖναι πένητα καὶ ἄδοξον
ἄνθρωπον ἐν κήπῳ τινὶ παρημελημένως ¹ διατρεφόμενον.
ἐπὶ τῷτον οἱ πεμφθέντες ἦκον, εὐρέθη δὲ πρασιαῖς ὕδωρ
ἐπαντλῶν· καὶ διαταράχθῃ τῶν στρατιωτῶν ἐπιλαμβανο-
μένων αὐτῷ, καὶ βαδίζειν κελευόντων· ἄχθεις δὲ πρὸς
Ἀλέξανδρον ἐν εὐτελεῖ σινδονίσκῃ, βασιλεὺς ἀνηγορεύ-
θῃ, καὶ πορφύραν ἔλαβε, καὶ εἰς ἣν τῶν ἐταίρων προσ-
αγορευομένων, ἐκαλεῖτο δ' ἄρα Ἀλύνομος ². ἔτως αἱ
τύχαι ποῖσι βῆσιλεις, μεταμφιέξῃσι, μεταγράφῃσι τα-
χὺ καὶ ³ ῥαδίως, μὴ προσδεχομένους, μὴδ' ἐλπίζοντας.

IX. Ἀλεξάνδρῳ δὲ τί παρ' ἀξίαν, τί ἀνιδρωτὶ,
τί ἀναιμωτὶ, τί προῖκ, τί μὴ πονήσαντι τῶν μεγάλων;
αἷματι ⁴ κειραμένους ποταμὸς ἔπιε, καὶ νεκροῖς γεγε-
φυρωμένους ⁵ διέβη· καὶ πόαν ἔφαγε διὰ λιμὸν, ἣν
πρῶτον εἶδε, καὶ βάδεσι χιόνων κατανεχωσμένα ἔθνη ⁶,
καὶ πόλεις ὑπὸ γῆν ἐνδεδυμίας διάρρυξε, καὶ θάλατταν
μαχομένην ἔπλευσε, καὶ θῖνας ἀνύδρους τὰς Γεδροσίαν ⁷
καὶ Ἀραχosiῶν ὁδεύων, ἐν θαλάσῃ πρότερον ἢ ἐν γῇ
φυτὸν εἶδεν· εἰ γὰρ ἦν ὡς πρὸς ἄνθρωπον ἀγαγεῖν παρ-
ήσιαν ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὴν τύχην, ἐκ αὐτοῦ εἶπω ⁸,
Πῶς σὺ καὶ τότε ταῖς Ἀλεξάνδρου πράξεσιν ὁδὸν ἔδωκας;
ποῖαν

¹ Petav. παρημελημένος. Turn. V. Bong. παρημελημένῳ.

² Ruhn. ad Polluc. VI, 105. notante W. mutat ἄρα Ἀλύν-
ομος in unum nomen Ἀρδαλόνιμος. Petav. Ἀλύνομος.

³ Dedi καὶ e R. mente. Vulgo abest.

⁴ R. susp. μὴ πονήσαντι; Στρατῶν μεγάλων αἷματι — san-
guine numeroſorum exercitiuum tingens bibit fluvius.

⁵ Turn. V. πεφυρωμένοι. Mox Petav. ἐνδευμίας.

⁶ R. iudice, post ἔθνη deesse videtur imperfectum, e. [c.
ἀνεζήτα, aut ἐξείλκυσε, aut εἰς φῶς ἀνήγαγε.

⁷ Sumfi, iubente R. Γεδροσίαν ex Petav. & Xyl. versione.
Idem dedit W. Vulgo Γεδρασίαν. Nomina haec a Nic. Pe-
rotto absunt.

⁸ Sumfi εἶπω e margine Voss. & Gronov. qui alias habent
ἔτως αὐτὸν εἶπε. Vulgo ἐκ αὐτοῦ εἶπε.

ποίησαν πέτραι ἀναιμῶτι διὰ σὲ εἶλε; ποίαν πόλιν ἀφρέ-
ρητον αὐτῷ παρέδωκας; ἢ ποίαν ἀνοπλον Φάλαγγα; τίς
εὐρέθη βασιλεὺς ῥάθυμος, ἢ στρατηγὸς ἀμελής, ἢ κοι-
μώμενος πυλωρός; ἄλλ' ἐδ' εὐβατος ποταμὸς, ἐδὲ χει-
μῶν μέτριος, ἐδὲ θέρος ἄλυπον. ἅπιθι πρὸς Ἀντίο-
χον ¹ τὸν Σελεύκην, πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν Κύρην ἀδελ-
φόν· ἀπελθε πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον. ἐκεῖ-
νες ζῶντες οἱ πατέρες βασιλεῖς ἀνηγόρευσαν, ἐκεῖνοι μά-
χας ἀδακρύγας ἐνίκων, ἐκεῖνοι πανηγυρίζοντες ἐν πομ-
παῖς καὶ θεάτροις διετέλεσαν, ἐκείνων ἕκαστος δι' εὐτυ-
χίαν βασιλεύων ἐγήρασεν. Ἀλεξάνδρῳ δ' εἰ μηδὲν ἄλ-
λο, τὸ σῶμα ἰδὲ κατατετρωμένον ἐξ αἵρας κεφαλῆς
ἄχρι ποδῶν, διακένωπται καὶ περιτέθλασαι τυπτόμενον
ὑπὸ τῶν πολεμίων,

Ἐγχεῖ τ' ἄορί τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισι ².
ἐπὶ Γρανίκῃ ξίφει διακοπεῖς τὸ κράνος ἄχρι τῶν τριχῶν·
ἐν Γάζῃ βέλει πληγείς τὸν ὦμον, ἐν Μαραγάνδοις ³
τοξεύματι τὴν νύκην, ὥστε τῆς κερμίδος τὸ ὅστέον ἀπο-
κλαδέν ὑπὸ τῆς πληγῆς ἐξαλέσθαι· περὶ τὴν Ὑρκα-
νίαν λίθῳ τὸν τράχηλον, ἐξ ἧ καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς ἀμαυρω-
θεῖς, ἐφ' ἡμέρας πολλὰς ἐν Φόβῳ πηρώσεως ἐγένετο·
πρὸς Ἀσσανίοις Ἰνδιῶν βέλει τὸ σφυρὸν, ὅτε καὶ πρὸς
τὴν κόλακας εἶπεν ἐπιμειδιάσας, Τετὶ μὲν αἶμα, ἐν
ἰχάρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσι ⁴. ἐν Ἰσῶν

E 4

ξίφει

¹ R. monente, respicit ad Antiochum primum vel Soterem, quem pater Seleucus Nicator, cum ad bellum cum Lysimacho gerendum proficisceretur, Asiae superioris procuratorem constituerebat & regem appellabat, teste Appiano.

² Hom. Iliad. XI 265.

³ Sic reposui ex Ald. Bas. Xyl. cum W. adficientibus E. F. Voss. Gronov. Vulgo Μαλλοῖς, quod Steph. sumit e Coll. Mur. cui margo F. Schott. Anon. consentiunt. Petav. Μαραγάνδοις. In oratione priori pag. 32, ubi hoc idem refertur, πρὸς Μαρακαδάροις legitur, quod hoc quoque loco retinet Nic. Perott.

⁴ abest θεοῖσι ab Ald. & Bas. E Petav. notatur θεοῖς, Hom. Iliad. V. 340.

Ξίφει τὸν μηρόν, ὡς Χάρης ¹ Φησί, ὑπὸ Δαρείῳ τῷ βασιλέως εἰς χειρας αὐτῷ συνδραμόντος. αὐτὸς δὲ Ἀλέξανδρος ἀπλῶς γράφων καὶ μετὰ πάσης αληθείας πρὸς Ἀντίπατρον. Συνέβη δέ μοι (Φησί) καὶ αὐτῷ ἐγχειρίδιῳ πληγῆναι εἰς τὸν μηρόν. ἀλλ' ἔδεν ἄτοπον ἕτε παραχρῆμα ἕτε ὕστερον ἐκ τῆς πληγῆς ἀπήντησεν. Ἐν Μαλλοῖς τοξεύματι διπήχει διὰ τῷ θώρακος εἰς τὸ σῆθος ² ὑπελάσας, ἔλαβε κατὰ τῷ αὐχένος, ὡς Ἀριστοβελος ἰσόρηκε. διαβὰς δὲ τὸν Τάναϊν ἐπὶ τὰς Σκύθας, καὶ τρεψόμενος, ἐδίωξεν ἵππῳ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν σάβας, ὑπὸ διαρροίας ἐνοχλόμενος.

X. Εὖγε, ὦ τύχη, τὸν Ἀλέξανδρον αὖεις καὶ μέγαν ποιεῖς, διορύττεις πανταχόθεν, ὑπερείπεις ³, πᾶν μέρος ἀνοίγεις τῷ σώματι. ἔχ' ὥσπερ ἡ Ἀθηνᾶ πρὸ τῷ Μενελάῳ τὸ βέλος εἰς τὰ καρτερώτατα τῶν ὄπλων ἐπάγεις, θώρακι καὶ μίτρᾳ καὶ ζωστῆρι τῆς πληγῆς τὸν τόνον ἀφείλες διγύσης τῷ σώματι, ὅσον αἵματι πρόφασιν ῥυῖναι, ἀλλὰ γυμνὰ παρέχεις τοῖς βέλεσι τὰ καίρια, καὶ δι' ὅσων ⁴ ἐλαύνεις τὰς πληγὰς, καὶ περιτρέχεις κύκλῳ τὸ σῶμα, καὶ πολιορκῶς τὰς ὕψεις καὶ τὰς βάσεις ⁵, ἐμποδίζεις τὰς διώξεις, περισπᾷς τὰς

¹ Mitylenaeus. Fabric. B. Gr. T. II. p. 213. R.

² Post σῆθος lacunam esse, R. monet. W. ad seqq. quaerit, an ὑπὲρ δὲ πληγῇ, utpote quo ducant loci de eadem re pag. 32. l. antep. h. vol. & Vit. Alexand. c. 63. p. 338. Vol. IV.

³ subruens. Dedi, quod R. legi voluit. Vulgo ὑπερείπεις. Recepit eandem correctionem W. licet invitis omnibus libris. Xyl. vertit: undique laedens. Perott. plane omisit.

⁴ Petav. καὶ ὅσων, omisso δι'.

⁵ Vulgo locus hic sic legitur & distinguitur τὰς ὕψεις, τὰς βάσεις ἐμποδίζεις, τὰς διώξεις, περισπᾷς τὰς νίκας. Correctionem aliquam esse necessariam, facile quis intelligit. Xyl. versione ductus inferui καὶ inter ὕψεις & τὰς βάσεις, delete commate, utpote quo facto nil deesse videtur. Perott. plane omittit τὰς βάσεις. R. fusp. ad τὰς βάσεις deesse σφάλλειναι vel ἐποτρύνειν. W. sic distinguit τὰς βάσεις ἐμποδίζεις, τὰς διώξεις περισπᾷς, τὰς νίκας ἀνατρέπεις, τὰς ἐλπίδας.

τὰς νίκας, ἀνατρέπεσα τὰς ἐλπίδας. ἔμοι μὲν ἔδει βαρυτέρᾳ δοκεῖ κεχρηῆσθαι τύχῃ τῶν βασιλέων, καίτοι πολλοῖς ἐνέπεσε σιληρὰ καὶ βάσιανος· ἄλλ' ὥς σιληρὸς ἀπέκοψε τὰς ἄλλας καὶ διέφθειρε ¹, πρὸς δὲ Ἀλέξανδρον αὐτῆς τὸ δυσμενὲς γέγονε Φιλόνεικον καὶ δύσερι καὶ δυσενβίαν, ὥσπερ πρὸς τὸν Ἡρακλέα. ποίως γὰρ Τυφῶνας, ἡ πελωρία γίγαντας, ἐκ ἀνέστησεν ἀνταγωνιστὰς ἐπ' αὐτόν; ἢ τίνας ἐκ ὠχύρωσε ² τῶν πολεμίων πλήθει ὅπλων, ἢ βάθει ποταμῶν, ἢ τραχύτησι κρημῶν, ἢ θηρίων ἀλκαῖς ἀλοφύλων; εἰ δὲ μὴ μέγα ἦν τὸ Ἀλεξάνδρῳ Φρόνημα, μὴδ' ἀπ' ἀρετῆς ὁρῶμενον μεγάλης ἐξανάφερε, καὶ δὴ ³ διηρίδeto πρὸς τὴν τύχην, ἐκ ἃν ἔκαμε καὶ ἀπηγόρευσε παραταττόμενος, ἐξοπλιζόμενος, πολιορκῶν, διώνων, ἀποσάσει, μυρίαῖς ἀποτροπαῖς, σιρτήσεσιν ἐθνῶν, βασιλέων ἀφηνιασμοῖς, Βάκιρα, Μαράκιανδα, Σογδιανὲς, ἐν ἔθνεσιν ἀπίστοις καὶ ἐπιβέλοις, ὕδραν τέμνων ⁴ αἰεὶ τισὶ πολέμοις ἐπιβλαστάνεσαν;

XI. Ἀτοπὸν τι δόξω λέγειν, ἐρῶ δ' ἄληθές· μικρὸν ⁵ διὰ τὴν τύχην Ἀλέξανδρος ἀπώλεσε τὸ δοκεῖν Ἀμυωνος εἶναι. τίς γὰρ ἂν ἐκ θεῶν γεγωνὲς, ἐπισφαλεῖς ἔτω καὶ πολυπόνους καὶ τλήμονας ⁶ ἐξεμύχθησεν ἄθλος, πλὴν ὁ Διὸς Ἡρακλῆς; ἄλλ' ἐκείνῳ μὲν εἰς ἀνὴρ ὕβριδος ἐπέταττε λέοντας αἰρεῖν, καὶ κάπρες διώκειν, καὶ σοβεῖν ὄρνιθας· ἵνα μὴ χολάζῃ τοῖς μείζονσι περιῶν, Ἀνταῖος κολάζειν, καὶ Βασίριδας παύειν

E 5

μιαί-

¹ Petav. hoc ordine ἀπέκοψε καὶ διέφθ. τὰς ἄλλας.

² Petav. ἐχώρησε.

³ Pro δὴ W. mavult αἰεὶ vel μὴ. Mox Petav. ἀπηγόρησε.

⁴ Post τέμνων R. fusp. deesse kainoῖς.

⁵ Vulgo πρὸ μικρῶ. Xyl. R. & W. aut πρὸ delendum censuerunt, aut legendum παρὰ μικρὸν — tantum non, parum defuit. Prius, jam Xyl. editione firmatum, sum amplexus. Ejusdem MS. παρομικρῶ.

⁶ Petav. ἐπισφαλὲς ἔτω καὶ τλήμονας καὶ πολυπόνους.

μικαιοφονεύτας. Ἀλεξάνδρῳ δὲ ἐπέταττε μὲν ἡ ἀρετὴ
τὸν βασιλικὸν καὶ θεῖον ἄθλον, ὃ τέλος ἦν, ὃ χρυ-
σὸς ὑπὸ μυρίαν καμήλων περινομιζόμενος, ἐδὲ τρυφαί
Μηδικαὶ καὶ τράπεζαι καὶ γυναῖκες, ἐδὲ Καλυδάνιος¹
οἶνος, ἐδὲ Ἑρκανικαὶ ἰχθύες. ἀλλ' ἐνὶ κόσμῳ κοσμή-
σαντα πάντα ἀνθρώπους, μίᾳς ὑπηκόας ἡγεμονίας, καὶ
μίᾳς ἐδάδας διαίτης καταστῆσαι. τῶτον ἐν παιδὸς ἔμ-
φυτον ἔχων ἔρωτα συντρεφόμενον καὶ συναυξανόμενον,
ὡς ἀφίκοντο πρέσβεις παρὰ τῷ Περσῶν βασιλεῶς πρὸς
Φίλιππον, ὁ δὲ ἐν ἔνδημος ἦν, Φιλοφρονέμενος καὶ ξε-
νίζων αὐτὰς Ἀλέξανδρος, ἐδὲν ἡρώτα παιδικὸν, οἶον
ἄλλοι, περὶ τῆς χρυσεῖς ἀναδενδράδος, ἢ τῶν κρεμασῶν
κήπων, ἢ πῶς ὁ βασιλεὺς κενόσμηται, ἀλλ' ὅλος ἐν τοῖς
κυριωτάτοις ἦν τῆς ἡγεμονίας, διαπυνθανόμενος, πόση²
δύναμις ἡ Περσῶν, πῶς τεταγμένος ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς
μάχαις ἀγωνίζεται, καὶ ἄλλοι Ὀδυσσεὺς ἐκεῖνος³,

Πῶς δὲ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήϊα, πῶς δὲ οἱ ἵπποι·
τίνες ὁδοὶ βραχύταται τοῖς ἀνω πορευομένοις ἀπὸ Θα-
λάττης· ὥς τε τὰς ξένας ἐκτεπλήχθαι, καὶ λέγειν ὡς,
Ὁ παῖς ἔτος, βασιλεὺς μέγας, ὁ δὲ ἡμέτερος, πλέ-
σιος. ἐπεὶ δὲ Φιλίππῳ τελευτήσαντος ὠρμητο διαβαλεῖν,
καὶ ταῖς ἐλπίσιν ἤδη καὶ ταῖς παρασκευαῖς ἐμπεφυκώς,
ἔσπευδεν ἄψαθαι τῆς Ἀσίας. ἐνίστατο δὲ⁴ ἡ τύχη,
καὶ

¹ R. voluit Βαβυλωνίος, quod Kaltw. vertendo exprimit. W. fufp. Χαλυβάνιος, cum J. Toup. Cur. Nov. in Suid. p. 145. — vinum Syriæ celebratum. Paulo ante Petav. τρυφαί pro τρυ-
φαι; & deinde ἔχον pro ἔχων.

² Haud dubitavi, cum W. vulgatam lectionem ἰδίᾳ πυνθα-
νόμενος, πῶς ἢ sic corrigere, reponendo διαπυνθανόμενος ex
Ald. Baf. Petav. Xyl. E. F. G. Voff. Gron. & πόση ex iisdem,
Ald. & G. exceptis, in quibus est πῶς ἢ.

³ Iliad. X. 407.

⁴ R. δὲ vult tolli; W. cum δὲ mutari. Alterutrum necesse
esse videtur, nisi statuas apodofin periodi longioris infra sequi,
forte a vocibus ἐκ τῆς διττῆς. vel a sequenti capite incipientem,
ita

καὶ ἀπέσρεψε καὶ ἀνθεῖλκεν ὀπίσω, καὶ μυριάς περιέ-
βαλλεν ἀρχολίας καὶ διατριβάς ἐπιλαμβανομένη· πρῶ-
τον αὐτῷ τὰ βαρβαρικά τῶν προσοίκων διετάραξεν, Ἰλ-
λυρικὰς καὶ Τριβαλλικὰς μηχανωμένη πολέμας. οἷς μέ-
χρι Σκυθίας τῆς παρ' Ἰστρον ἀποσπαθεῖς ἀπὸ τῶν ἄνω
πράξεων, καὶ περιδραμὼν καὶ κατεργασάμενος πάντα
κινδύνοις καὶ ἀγῶσι μεγάλοις, αὖτις ὤρμητο καὶ ἔσπευ-
δε πρὸς τὴν διάβασιν πάλιν· ἡ δὲ πάλιν αὐτῷ τὰς
Θήβας ἐνέσεισε, καὶ πόλεμον Ἑλληνικὸν ἐμποδῶν κατ-
έβαλε, καὶ δεινὴν πρὸς ἄνδρας ὁμοφύλας καὶ συγγενεῖς ἱ
διὰ Φόνος καὶ σιδήρεος καὶ πυρὸς ἀνάγκην ἀμύνης, ἀτερ-
πέσατον τέλος ἔχασαν. ἐν τέττε διέβαινεν, ὡς μὲν
Φύλαρχος² Φησιν, ἡμερῶν τριάκοντα ἔχων ἐφόδιον·
ὡς δ' Ἀρισόβελος, ἐβδομήκοντα τάλαντα· τῶν δ' οἴκoi
κλήμάτων³ καὶ προσόδων βασιλικῶν διένειμε τὰς πλείους
τοῖς ἐγαίροις, μόνος δὲ Περόδικος ἑδὲν ἔλαβε διδόντος,
ἃ ἡρώτησε· Σαυτῷ δὲ τί καταλείψεις, Ἀλέξανδρε;
τῷ δ' εἰπόντος, ὅτι τὰς ἐλπίδας· Οὐκὲν (ἔφη) καὶ⁴
ἡμεῖς τέττων μετέζομεν· εἰ γὰρ δίκαιον τὰ σὰ λαμβά-
νειν, ἀλλὰ τὰ Δαρεῖς περιμένειν.

XII. Τίνες ἔν ἦσαν ἐλπίδες, ἐφ' αἷς διέβαινεν
εἰς Ἀσίαν Ἀλέξανδρος; εἰ τεύχεσι πόλεων μυριάδων
ἐκμετρεμένη δύναμις, ἑδὲ σόλοι δι' ὁρῶν πλέοντες, ἑδὲ
μάστιγες, ἑδὲ πέδαι, μανικὰ καὶ βάρβαρα κολαστήρια θα-
λάσσης· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐκτός, ἐν ὀλίγοις ὅπλοις Φιλο-
τιμία πολλή, καὶ ζῆλος ἡλικίας παρακλήλα, καὶ ἀμιλ-
λα

ita ut plura interjacentia parenthetice sint sumenda. Petav.
ἐνίσταται; deinde id. Τριχαλικὰς; Ald. ἥτις μέχρι pro οἷς με.

1 Hercules, a quo Macedonum reges generis originem tra-
hebant, erat Thebis natus. Hinc Thebani συγγενεῖς dicuntur.

2 Sic R. dedit pro vulg. Φύλαρχος. idem W. reposuit e
Xyl. E. F. Gron. Voff. Conf. pag. 34. h. v. cap. 3. exeunte,
& not. 4. Fabr B. Gr. T. II. p. 225.

3 Turn. V. Bong. οἰκημάτων.

4 Petav. ἔφη ὅτι καὶ ἡμ.

λα περὶ δόξης καὶ ἀρετῆς ἐταίρων· αὐτὸς δ' εἶχεν ἐν
 ἑαυτῷ τὰς μεγάλας ἐλπίδας, εὐσέβειαν περὶ θεῶν, πί-
 σιν πρὸς Φίλους, εὐτέλειαν, ἐγκράτειαν, εὐποιίαν ¹,
 ἀφοβίαν πρὸς θάνατον, εὐψυχίαν, Φιλανθρωπίαν, ὁμι-
 λίαν εὐάρμοστον, ἀψευδὲς ἥθος, εὐσάφειαν ἐν βαλαῖς,
 τάχος ἐν πράξεσι, ἔρωτα ² δόξης, προαίρεσιν ἐν τῷ
 καλῷ τελεσιτεργόν. Ὅμηρος ³ μὲν γὰρ ἔπρεπόντως, ἐδὲ
 πιθανῶς, τὸ Ἀγαμέμνονος κἀλλος ἐκ τριῶν συνήρμοσεν
 εἰπόνων, ὁμοίως·

Ὅμματ' αἰὲν κεφαλῇ ἥκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,

Ἄρει δὲ ζώνην, σέρνον δὲ Ποσειδάωνι.

τὴν δὲ Ἀλεξάνδρου Φύσιν, εἶπερ ἐκ πολλῶν συνήρμοσε
 καὶ συνέθηκεν ἀρετῶν ὁ γεννήσας θεὸς, ἄρα ἐκ αὐτῶν εἴ-
 ποιμεν ἔχειν Φρόνημα μὲν τὸ Κύριον, σωφροσύνην δὲ τὴν
 Ἀγασιλίαν, σύνεσιν δὲ τὴν Θεμισοκλέα, ἐμπειρίαν δὲ
 τὴν Φιλίππεα, τόλμαν δὲ τὴν Βρασίδα, δεινότητα δὲ καὶ
 πολιτείαν τὴν Περικλέα; τῶν δὲ ἔτι παλαιότερων, σω-
 φρονέστερος μὲν Ἀγαμέμνονος· (ὁ μὲν γὰρ προέκυρνε
 τῆς νομίμης κενιδίης ⁴ τὴν αἰχμάλωτον· ὁ δὲ, καὶ πρὶν
 ἢ γῆμαι, τῶν ἀλισσομένων ἀπέλχετο) μεγαλοψυχότερος
 δὲ Ἀχιλλέως· (ὁ μὲν γὰρ χρημάτων ὀλίγων τὸν Ἑκτο-
 ρος νεκρὸν ἀπελύτρωσεν· ὁ δὲ πολλοῖς χρήμασι Δαρειῶν
 ἔθαψε· καὶ ὁ μὲν παρὰ τῶν Φίλων δῶρα καὶ μισθὸν ἀν-
 τί τῆς ὀργῆς διαλλαγεῖς ἔλαβεν· ὁ δὲ τὰς πολεμίας κρα-
 τῶν, ἐπλήτιζεν) εὐσεβέστερος δὲ Διομήδης· (ὁ μὲν γὰρ
 θεοῖς μέχεσθαι ἦν ἔτοιμος· ὁ δὲ πάντα τὰς θεὰς ⁵
 ἐνό-

¹ Recepi cum W. εὐποιίαν ex Petav. E. Voss. Gron. accedente Perotti versione — *munificentiam*. Vulgo ἐμπειρίαν.

² Recepi sic e R. mente. Vulgo πρῶτα δόξης. Quae W. conjicit πρὸς τὸ δοῦν, vitiose impressa videntur. Nic. Perott. haec non exprimit.

³ Il. II. 478. 479.

⁴ Turn. Bong. Petav. E. F. Voss. Gron. γαμήτης.

⁵ R. susp. πάντα σὺν τοῖς θεοῖς κατορθῶν, *eam sibi legem ferebat, ut omnia cum diis, diis propitiis & secundantibus, ad optatum finem perduceret.*

ἐνόμιζε κατορθῶν) ποθεινότερος δὲ τοῖς προσήκεισιν Ὀδυσσέως· (ἐκείνῃ μὲν γὰρ ἡ τεκῆσα διὰ λύπην ἀπέθανε· τέτρω δὲ ἡ τῆς πολέμιας μήτηρ ὑπ' εὐνοίας συναπέθανε ¹.)

XIII. Τὸ δ' ὅλον, εἰ μὲν καὶ Σόλων διὰ τύχην ἐπολιτεύσατο, καὶ Μιλτιάδης διὰ τύχην ἐσρατήγησε, καὶ Ἀριστείδης ἀπὸ τύχης ἦν δίκαιος, ἔδεν ἄρα τῆς ἀρετῆς ἔργον εἶναι, ἀλλ' ὄνομα τὸτο ² καὶ λόγος ἔχων δόξαν ἄλλως διέξεισι τῆ βίᾳ, πλαττόμενος ὑπὸ τῶν σοφιστῶν καὶ τῶν νομοθετῶν. εἰ δὲ τέτων καὶ τῶν ὁμοίων ἀνδρῶν ἕκαστος πένης μὲν, ἢ πλάσιος, ἢ ἀθενῆς, ἢ ἰχυρὸς, ἢ ἄμορφος, ἢ καλὸς, ἢ εὐγῆρος, ἢ ἀκύνυμος, διὰ τύχην γέγυνε· μέγαν δὲ στρατηγόν, καὶ μέγαν νομοθέτην, καὶ μέγαν ἐν ἀρχαῖς καὶ πολιτείαις ἕκαστος, ἑαυτὸν ἀρετῇ καὶ λόγῳ παρέχον· Φέρε θεῷ ³ τὸν Ἀλέξανδρον ἅπασιν παραβάλλων. Σόλων χρεῶν ἀπρικοπήν ἐν Ἀθῆναις ἐποίησε, σειςάχθειαν προσαγορεύσας· Ἀλέξανδρος δὲ τοῖς τὰ χρεῖα δανείσασιν ⁴, ὑπὲρ τῶν ὀφειλόντων αὐτοὺς ἐξέτισε. Περιπλῆς φορολογήσας τὰς Ἑλλήνας, ἐκ τῶν χρημάτων ἐκόσμησεν ἱεροῖς τὴν ἀκρόπολιν· Ἀλέξανδρος δὲ τὰ τῶν βαρβάρων χρήματα λαβὼν, ἔπεμψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ναεὶς τοῖς θεοῖς ἀπὸ ⁵ μυρίων ταλάντων οἰκοδομῆσαι κελεύσας. Βρασίδαν ἐν τῇ Ἑλλάδι ⁶ περιβόητον ἐποίησε τὸ πρὸς Μεθώνην διαδραμεῖν τὸ στρατόπεδον τῶν πολεμίων, βαλλόμενον παρὰ τὴν θάλατταν· Ἀλεξάνδρῳ δ' ἐν Ὀξυδράκῃς τὸ δεινὸν ἐκείνο πήδημα

¹ Loca Homerī, ad quae Plut. in his respicit, haec sunt: II. I, 112. XXIV, 228. Iqq. XIX, 243. Iqq. V, 330. Odysſ. XV, 357.

² R. susp. μόνον aut κενόν. Ald. deinde ἄλλος.

³ Cur Fift. R. W. θεῷ? Reposui absque jota subscr. e Basf. & Steph. Paulo ante Petav. ἕκαστον.

⁴ Petav. τὰ χρεῖα τοῖς δανείσασιν.

⁵ Petav. ὑπὸ, omisso simul sequenti οἰκοδομῇ.

⁶ Thucyd. II. 25. Petav. mox βαλλόμενον περὶ τ. θ.

δημα καὶ ἄπισον ἀκέεσι, καὶ θεωμένοις φοβερόν, ἐκ
 τειχῶν ἀφέντος ἑαυτὸν εἰς τὰς πολεμίας, δόρασι καὶ
 βέλεσι καὶ ξίφεσι γυμνοῖς ἐκδεχομένους ¹, τίνι ἂν τις
 εἰκάσειεν; ἢ πυρὶ κεραυνῷ ῥαγέντι, καὶ φερομένῳ με-
 τὰ πνεύματος, οἷον ἐπὶ γῆν κατέσκηψε φάσμα φοίβε
 φλογοειδέσιν ὅπλοις περιλαμπόμενον ²; οἱ δὲ τοπρῶτον
 ἐκπλαγέντες ἅμα φρίκη διέτρεσαν ³ καὶ ἀνεχώρησαν·
 εἴτα ὡς ἑώρων ἀνδρῶπον ἕνα πολλοῖς ἐπιφερόμενον, ἀν-
 ἔστησαν. ἐνταῦθα ἄρα ἡ τύχη μεγάλη καὶ λαμπρὰ διέ-
 φηεν ⁴ ἔργα τῆς πρὸς Ἀλέξανδρον εὐμενείας, ὅτε αὐ-
 τὸν μὲν εἰς χωρίον ἄσημον καὶ βάρβαρον ἐμβαλῆσα,
 κατέκλεισε καὶ περιτείχισε, τὰς δ' ἐπὶ σπαδῆς ἐπιβοη-
 θήντας ἐξώθεν καὶ τῶν τειχῶν ἐφιεμένους, κλάσασα καὶ
 συντρίψασα τὰς κλίμακας, ὑπεσκέλισε καὶ κατενρήμνισε.
 τριῶν δὲ, οἵπερ ἐφθίσαν μόνοι τὰς τείχους λαβέδαι καὶ
 κατέντες ⁵ ἑαυτὰς περιστῆναι τῷ βασιλεῖ, τὸν μὲν ευ-
 δὺς ἀνῆρπασε καὶ προανείλεν· ὁ δὲ, τοξεύμασι πολλοῖς
 διαπεπαρμένος, ὅσον ὄραν καὶ συναιδάνεσθαι μόνον ἀπ-
 εἶχε

¹ Dedi sic e Petav. R. legi ita iubente, ut redeat ad πο-
 λιμίας. Vulgo ἐκδεχομένοις.

² Pro φοίβε W. mavult φόβε, suspicans tamen, ne esse
 quidem fortasse a Plutarcho, cum absit ab omnibus ejus libris,
 Ald. Bas. Xyl. Nec habet Petav. Pro περιλαμπόμενον R. ma-
 vult περιλαμπομένης, sole suis radiis ardentia collustrante
 aërma.

³ R. monet, sibi ignotum esse verbum διατρεῖν, & vix vi-
 deri commodum: quare legit φρίκη, νῆ Δί', ἔτρεσαν. At si
 Hefychium consulas, non erit, quod mutes. Habet idem διέ-
 τρεσαν — διέφυγον, ἠύλαβήθησαν.

⁴ Petav. διέβην, ut vox non plene scripta esse videatur.

⁵ Dedi sic cum W. quod R. dari voluit, e Turn. V. Bong.
 Petav. accedentibus E. F. Voss. Coll. Mur. Schott. Anon. —
 qui se demiserant, deorsum conjecerant. Vulgo καταθέντες.
 R. simul maluit τὸν βασιλέα, cum περιῖσθαι τινα, non τινὲ
 dicatur. Non desunt tamen exempla hujus quoque constructio-
 nis, qualia jam e lexicis colligere licet. W. autem susp. πα-
 ρασηναι, quod loco variae lectionis in margine habet F.

εἶχε τῷ τεθνῆναι. κεναὶ δ' ἐξώθεν προσδρομαὶ καὶ ἀλα-
λαγμοὶ Μανεδόνων, ἔ μὴχανῆς τινος, ἐκ ὀργάνων παρ-
όντων, ἀλλ' ὑπὸ σπαθῆς ξίφεσι τυπόντων τὰ τεῖχη,
καὶ χερσὶ γυμναῖς παραρρίηξαι καὶ μονοὺς διαΦαγεῖν βια-
ζομένων. ὁ δ' εὐτυχὴς βασιλεὺς, καὶ ὑπὸ τῆς τύχης
Φυλαττόμενος ἀεὶ καὶ δορυφορέμενος, ὥσπερ θηρίον ἄρ-
κυσιν ἐνχεθεῖς, ἔρημος καὶ ἀβοήθητος, ἐχ' ὑπὲρ Σέ-
σων, ἐδὲ Βαβυλῶνος, ἐδὲ Βάκτρα λαβεῖν ¹, ἐδὲ τὸ μέ-
γα τῷ Πῶρι κρατῆσαι τοῖς γὰρ ἐνδόξοις καὶ μεγάλοις
ἀγῶσι, κἄν δυστυγχῶνται, τὸ γὰρ αἰχρὸν ἔ πρόσσειν·
ἀλλ' ἔτω δύσερις ἦν καὶ βύσκανος ² ἡ τύχη, καὶ Φι-
λοβάρβαρος καὶ μισαλέξανδρος, ὥστε μὴ τὸ σῶμα μόνον
αὐτῷ μηδὲ τὸν βίον, ἀλλὰ καὶ τὴν δόξαν ἀνελεῖν, ὅσον
ἐφ' ἐαυτῇ, καὶ διαΦθεῖραι τὴν εὐκλειαν. ἔ γὰρ παρ'
Εὐφράτην Ἀλέξανδρον, ἢ Ὑδάσπην πετόντα κεῖσθαι,
δεινὸν ἦν, ἐδ' ἀγεννὲς, ἐν χερσὶ Δαρεία γενόμενον,
καὶ ἵπποις καὶ ξίφεσι καὶ κοπίσι Περσῶν ἀμυνομένων
ὑπὲρ ³ τῷ βασιλέως ἀποθανεῖν· ἐδὲ τῶν Βαβυλῶνος
ἐπιβαίνοντα τειχῶν σφαλῆναι, καὶ πεσεῖν ἀπ' ἐλπίδος
μεγάλης. ἔτως Πελοπίδας καὶ Ἐπαμινώνδας ⁴. ἀρε-
τῆς ὁ τέτων θάνατος ἦν, ἔ δυστυχίας ἐπὶ τηλικέτοις.
τῆς δὲ νῦν ἐξεταζομένης τύχης οὔτε τὸ ἔργον; ἐν ἔχα-
τι ⁵ βαρβάρῃ παραποταμίας, καὶ τείχεσιν ἀδόξε πο-
λίχνης

¹ R. mavult ἐδὲ τῷ Βάκτρα λαβεῖν. Ald. & Basf. βαλεῖν.
Deest porro verbum finitum, e. c. ἡγωνία, vel ἐκινδύνευσε,
quod R. monet. W. cui sequens τὸ μέγα vix sanum videtur,
judice, legendum est ἐνχεθεῖν pro ἐνχεθεῖς, nisi in hoc ipso τὸ
μέγα lateat verbum. Nic Perott. legisse videtur τῷ μεγάλῃ
Πῶρι.

² Petav. ἔτω δύσερις καὶ βύσκανος ἦν.

³ Turn. V. Bong. περὶ.

⁴ R. monet, posse quidem post Epaminondae nomen e fu-
perioribus arcessitum subaudiri ἔπεσον; mavult tamen ἔτως, ὡς
Πελοπίδαι.

⁵ Sic e W. mente dare haud dubitavi. Vulgo ἐχατιά. R.
voluit ἐχατιά.

λίχνης περιβαλλέσης ¹ καὶ ἀποκρυψάσης τὸν τῆς οἴκῃς μένης βασιλέα καὶ κύριον, ὅπλοις ἀτίμοις καὶ σκεύεσσι τοῖς παρατυχεῖσι τυπόμενον καὶ βαλλόμενον ἀπολέομαι. καὶ γὰρ κοπίδι τὴν κεφαλὴν διὰ τῆς κράνης ἐπλήγη, καὶ βέλει τις ἀπὸ τόξου τὸν θώρακα διέκοψεν, ἔ τοις περὶ τὸν μαστὸν ἐνερειθέντος ὁσέοις καὶ καταπαγέντος, ὁ μὲν καυλὸς ἐξεῖχε βαρύνων, τῆς δὲ αἰκίδος ὁ σίδηρος τεσσάρων δακτύλων εὖρος ἔχε, καὶ πέντε μῆνος. ἔχατον δὲ τῶν δεινῶν, ὁ μὲν ἡμύνετο τὰς κατὰ σῶμα, καὶ τὸν βαλόντα καὶ πελάσαι τολμήσαντα μετὰ ξίφους, αὐτὸς τῷ ἐγχειριδίῳ φθάσας κατέβαλε καὶ ἀπέκτεινεν. ἐν τῷ τῷ δὲ τις δραμῶν ἐκ μύλωνος, ὑπέρω κατὰ τῆς αὐχένος ² ὅπιδεν πληγὴν κατήνεγεν, ἣ συνέχευε τὴν αἵθυσιν αὐτῆς σποτωθέντος. ἢ ὁ ἀρετὴ παρὴν, θάρσος μὲν αὐτῷ, βῶμην δὲ καὶ σπαδὴν τοῖς περὶ αὐτὸν ἐμποίῃσα. Λημναῖοι γὰρ καὶ Πτολεμαῖοι, καὶ Λεοννάτοι, καὶ ὅσοι τὸ τεῖχος ὑπερκαταβάντες ³, ἢ ῥήξαντες ἔησαν πρὸ αὐτῆς, τεῖχος ἀρετῆς ἦσαν, εὐνοίᾳ καὶ Φιλίᾳ τῆ βασιλείας τὰ σώματα καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὰς ψυχὰς προβαλλόμενοι. ἔ γὰρ διὰ ⁴ τύχην ἀγαθῶν βασιλέων ἕτεροι προαποθνήσκουσιν ἐκασίως καὶ προκινδυνεύουσιν, ἀλλ' ἔρωτι τῆς ἀρετῆς, ὥσπερ ὑπὸ Φίλτρων μέλιται, τῷ ἀρχοῦντι προσέρχονται καὶ προσπεφύκασι. τίς ἐκ αὐτῶν εἶποι τότε παρὰν κινδύνου θανάτου, ὅτι τύχης μέγαν ἀγῶνα κατ' ἀρετῆς θεῖται, καὶ τὸ μὲν βάρβαρον παρ' ἄλλαν ἐπιπρατὲ διὰ τύχην, τὸ δ' Ἑλληνικὸν ἀντέχει παρὰ δύναμιν δι' ἀρετὴν; καὶ μὲν ἐπεινοὶ περιγέγονται, τύχης καὶ δαίμονος φθονεῖ καὶ νεμέσεως ⁵ ἔσαι τὸ ἔργον. αὐτὸς δὲ ἔτοι κρατήσωσιν, ἀρετῇ καὶ

¹ Petav. περιβαλλέσης. Idem deinde κατὰ.

² Petav. ἐγχειριδίῳ φθάσας πῆρ κατὰ τῆς αὐχ. omisiss interjacentibus.

³ R. mavult ὑπερβάντες absque κατὰ.

⁴ Petav. βαλλόμενοι. καὶ διὰ.

⁵ Petav. γυνέσεως.

καὶ τόλμα καὶ Φιλία καὶ πίστις ἐξοίσεται τὸ νικητήριον. ταῦτα γὰρ μόνα παρῆν Ἀλεξάνδρῳ ¹. τῆς δ' ἄλλης δυνάμεως καὶ παρασκευῆς, καὶ εὐλων, καὶ ἵππων, καὶ στρατοπέδων, μέσον ἔθηκεν ἡ τύχη τὸ τεῖχος. ἐγρέψαντο μὲν ἔν τας βαρβάρους οἱ Μακεδόνες, καὶ πεσῶσιν αὐτοῖς ἐπικατέσκαψαν τὴν πόλιν. Ἀλεξάνδρῳ δ' ἔδεν ἦν ὄφελος. ἤρπαστο ² γὰρ μετὰ τῷ βέλες, καὶ τὸν πόλεμον ἐν τοῖς σπλάγχνοις εἶχε, καὶ δεσμός ἦν αὐτῷ καὶ ἥλος τὸ τόξευμα τῷ θάρρακος, πρὸς τὸ σῶμα. καὶ σπᾶσαι μὲν ὥσπερ ἐν ῥίζῃς τῷ τραύματος βιαζομένοις ἔχ' ὑπήκουεν ὁ σίδηρος, ἔδραν ἔχων τὰ πρὸ τῆς καρδίας σερὰ τῷ στήθεϊ. ἐκπρίσαι δὲ τῷ θάρρακος ἐκ ἐξάρρην τὸ πρῶτον, ἀλλ' ἐφοβέοντο, μήπως σπαραγμῷ χιζόμενον τὸ ὅσέον, ὑπερβολὰς ἀλγηδόνων παράχῃ, καὶ ῥῆξις αἵματος ἐκ βάρους γένηται. πολλὰν δὲ ἀπορίαν καὶ διατριβὴν ὄρων αὐτὸς, ἐπεχείρησεν ἐν χρεῶ τῷ θάρρακος ἀποτέμνειν τῷ ξιφιδίῳ τὸν οἰόν. ἡτόναι δὲ ἡ χεὶρ, καὶ βάρος εἶχε ναριῶδες ὑπὸ φλεγμονῆς τῷ τραύματος. ἐκέλευεν ³ ἔν ἀπτεῖσθαι, καὶ μὴ δεδιέναι, τὰς ἀτρώτας θάρρακων. καὶ τοῖς μὲν ἐλοιδορεῖτο κλαίεσι καὶ περιπαθῶσι, τὰς δὲ, λειποτάκτας ἀπενάλει, μὴ τολμῶντας αὐτῷ βοηθεῖν. ἐβόα δὲ πρὸς τὰς ἐταίρους. Μηδεὶς ἔσω μηδὲ ὑπὲρ ἐμῷ δειλός. ἀπιστῆμαι μὴ φοβεῖσθαι θάνατον, εἰ ⁴ τὸν ἐμὸν φοβεῖσθε ὑμεῖς.

¹ Quae sequuntur τῆς δ' ἄλλης — Ἀλεξάνδρῳ δ', omissa sunt a Petav.

² R. suspectum est ἤρπαστο. Quaerit, num ἀνήρπαστο — tam erat in ancipiti salus ejus, ut verendum esset, ne unacum evulso ielo anima quoque ejus avolaret. Nic. Perott. — qui ielo transfixus erat.

³ Petav ἐκέλευσεν.

⁴ abest hoc εἰ a Petav. Pro φοβεῖσθε Ald. Bas. φοβεῖσθαι.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΟΤΕΡΟΝ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΚΑΤΑ ΠΟΛΕΜΟΝ

Η ΚΑΤΑ

ΣΟΦΙΑΝ ΕΝΔΟΞΟΤΕΡΟΙ.

Ταῦτα ¹ ὁρῶς μὲν ἐκεῖνος εἶπε πρὸς τὰς μεθ' ἑαυ-
 τὸν στρατηγὰς, οἷς πάροδον ἐπὶ τὰς ὕστερον πράξεις
 ἔδωκεν ἐξελάσας τὸν βάρβαρον, καὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλευ-
 θερώσας· ὁρῶς δ' εἰρήσεται καὶ πρὸς τὰς ἐπὶ τοῖς λό-
 γοις μέγα Φρονῶντας. ἂν γὰρ ἀνέλῃς τὰς πράττοντας,
 ἔχ' ἔξεις τὰς γράφοντας. ἄνελε τὴν Περικλέας πολι-
 τεῖαν, καὶ τὰ ναύμαχα πρὸς Πίῳ Φορμίωνος τρόπαια,
 καὶ τὰς περὶ Κύθηρα καὶ Μέγαρα καὶ Κόρινθον ἀνδρα-
 γαθίας Νικίε, καὶ τὴν Δημοθένης Πύλον, καὶ τὰς
 Κλέωνος τετρακοσίαις αἰχμαλώτας, καὶ Τολμίδαν ² Πε-
 λοπόννησον περιπλέοντα, καὶ Μυρωνίδην νικῶντα Βοιω-
 τὰς ἐν Οἰνοφύτοις· καὶ Θεκυδίδης σοὶ διαγέγραπται.
 ἄνελε τὰ περὶ Ἑλλήσποντον Ἀλκιβιάδου νεανειύματα,
 καὶ τὰ πρὸς Λέσβον Θρασύλλου ³, καὶ τὴν ὑπὸ Θηραμέ-
 νου τῆς ὀλιγαρχίας κατάλυσιν, καὶ Θρασύβελον καὶ Ἀρ-
 χιππον ⁴, καὶ τὰς ἀπὸ Φυλῆς ἐβδομήκοντα κατὰ τῆς
 Σπαρτιατῶν ἡγεμονίας ἀνισαμένους, καὶ Κόνωνα πάλιν
 ἐμβιβάζοντα τὰς Ἀθήνας εἰς τὴν θάλατταν· καὶ Κρά-
 τιπ-

¹ Xyl. R. & W. monent, initium deesse, ejusque proximi-
 mam partem fuisse dictum Themistoclis de Diebus Festo & Po-
 stero. Vid. de hoc pag. 14. h. v.

² Dedi cum W. Τολμίδαν, Xyl. & R. jubentibus ex Thu-
 cyd. I, 109. & 112. Est quoque varia lectio cod. G. Vulgo
 Τολμίαν.

³ Apud Xenophontem hoc nomen unico λ exaratum pro-
 flare, monet R.

⁴ Emendandum esse Ἀρχῖνον, monent R. & W.

τιππος ¹ ανήρηται. Ξενοφῶν μὲν γὰρ αὐτὸς ἑαυτῷ γέγονεν ἰσορία, γράψας ἃ ἐστρατήγησε καὶ κατάρθωσε, καὶ Θεμισογένη ² περὶ τέτων συντετάχθαι τὸν Συρρακῆσιον, ἵνα πισότερος ἢ διηγόμενος ἑαυτὸν ὡς ἄλλον, ἐτέρῳ τὴν τῶν λόγων δόξαν χαριζόμενος. οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἰσορινοὶ, Κλεινόδημοι ³, Δίλυοι ⁴, Φιλόχορος, Φύλαρχος ⁵, ἄλλοτρίων γεγόνασιν ἔργων ⁶, ὥσπερ δραμάτων, ὑποκριταί, τὰς τῶν στρατηγῶν καὶ βασιλέων πράξεις διατιθέμενοι, καὶ ταῖς ἐκείνων ὑποδύμενοι μνήμας, ἵνα ὡς αὐγῆς τιнос καὶ φωτὸς μετάχωσιν. ἀνακλιᾷται γὰρ ἀπὸ τῶν πραττόντων ἐπὶ τὰς γράφοντας καὶ ἀναλάμπει δόξης εἰδῶλον ⁷, ἄλλοτρίας ἐμφαινομένης διὰ τῶν λόγων τῆς πράξεως, ὡς ἐν ἐσόπτρῳ.

II. Πολλῶν μὲν δὴ καὶ ἄλλων ἡ πόλις ἦδε μήτηρ καὶ τροφὸς εὐμενῆς τεχνῶν γέγονε, τὰς μὲν εὐραμένη καὶ ἀναφύνασα πρώτη, ταῖς δὲ δύναμιν προσθεῖσα καὶ τιμὴν καὶ αὐξήσιν· ἐχ' ἡμῖς δὲ ὑπ' αὐτῆς ζῶγραφία προῆλκε καὶ κειόσμηται. καὶ γὰρ Ἀπολλόδορος ὁ ζω-

F 2

© γρά-

¹ Cratippus Thucydidæ fuit aequalis eumque supplevit. Vid. Fabric. B. Gr. T. I. p. 369. R.

² Xyl. monet, γράψας esse repetendum ἀπὸ τῷ κοινῷ, nisi aliquid desit. Locus Xenophontis est initio tertii Ἑλληνικῶν. Turn. V. Bong. Θεμισογένης — τῷ Συρακασίῳ.

³ Xyl. notat, se nescire, quid historiae Clinodemus scripserit, atque adeo an hoc nomen sit integrum; citari quidem apud Plut. & alios & Cleodemum & Clidemum historicos; at non constare, an ista nomina omnia eodem recidant. W. susp. Κλειδήμοι.

⁴ Gemino λ hoc nomen esse exarandum, monet Xyl. nec non R. ex Wesseling. ad Diodor. Sic. II. p. 93. Conf. Voss. de Histor. Gr. p. 360.

⁵ Sic R. dedit. Vulgo Φίλαρχος. Retinet hanc scripturam W. licet probabilius legendum censeat Φύλαρχος. In Orat. altera de fort. & virt. Alex. c. XI. sic correxit pag. 75.

⁶ Dari hoc voluit R. & dedi e Turn. V. Bong. cum W. accedentibus Pol. Leonie. Schott. Anon. Mez. Vulgo ἐρώτων.

⁷ Comma post ἄλλοτρίας promovendum censuit R.

γράφος, ανθρώπων πρώτος ἐξευρών Φθοράν¹ καὶ ἀπό-
χρωσιν σκιάς, Ἀθηναῖος ἦν. ὃ τοῖς ἔργοις ἐπιγέγρα-
πται. Μωμήσεται τις μάλλον, ἢ μιμήσεται. καὶ Εὐ-
φράνωρ καὶ Νικίας καὶ Ἀσκληπιόδαρος, καὶ Πλεισαί-
νετος, ὁ Φειδίας ἀδελφός, οἱ μὲν στρατηγὸς ἔγραψαν νι-
κῶντας, οἱ δὲ μάχας, οἱ δὲ ἥρωας· ὥσπερ Εὐφράνωρ
τὸν Θησέα τὸν ἑαυτῷ τῷ Παρρῆσις παρέβαλε, λέγων τὸν
μὲν ἐκείνους ῥόδα βεβρωμέναι, τὸν δὲ ἑαυτῷ κρέα βόεια.
τῷ γὰρ ὄντι γλαφυρῶς ὁ Παρρῆσις γέγραπται, καὶ πε-
ποίηται, καὶ τι προσέειπε². τὸν δ' Εὐφράνωρος ἰδὼν
τις, εἶπεν ἐν ἀφυσίς τις³

Δῆμον Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος, ἔν ποτ' Ἀθήνη

Θρέψε Διὸς θυγάτηρ.

γέγραφε δὲ καὶ τὴν ἐν Μαντινείᾳ πρὸς Ἐπαμινώνδαν
ἵππομαχίαν ἐν ἀνενδευσίᾳ Εὐφράνωρ. τὸ δ' ἔργον
ἔχεν ὅτως· Ἐπαμινώνδας Θηβαῖος⁴ ἀπὸ τῆς ἐν Λεύκ-
τροις μάχης ἀρθεὶς μέγας, ἐπεμβῆναι τῇ Σπάρτῃ πεσέ-
σῃ, καὶ πατῆσθαι τὸ φρόνημα καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς πό-
λεως ᾗθέλησε. καὶ πρῶτα μὲν ἐμβαλὼν ἐπ' αὐτὴν μυριάσι
στρατῶν, διεπόρθησε τὴν χώραν, καὶ τὰς περιόλους⁵ ἀπ-

¹ R. notat, se non satis intelligere, quid sibi velit Φθοράν, nec tamen audere, id, quod aliquando conjecerit Φωτός Φθοράν — in lucem proferre. Xyl. vertit: colorum temperationem diversorum, ductus loco Plat. Sympos. VIII. quæst. V. τὰς μίξεις τῶν χρωμάτων οἱ ζωγράφοι Φθορὰς ὀνομάζουσι. De Apollodoro pictore conf. Plin. H. N. 35. Ibidem quoque fit mentio Euphranoris, Niciae, & Asclepiodori.

² Locus vitii suspectus. R. iudice, Plutarchus dedisse videtur καὶ τι ἥρωι ἀρχαίῳ προσέειπε. W. autem verisimillimam emendandi rationem censet καὶ πεποίηται . . . καὶ τι προσέειπε, ut prius notet factum esse Epigramma in illam tabulam: posterius sit una ex reliquiis Epigrammatis.

³ R. aut delendum censet τις, aut cum ἰδὲ, vel ἰδὲ, vel ἰδὼν mutandum. Versus est Hom. Iliad. II, 547. sq.

⁴ R. mavult ὁ Θηβαῖος.

⁵ R. docente, hoc nomen erat proprium foederatis Lacedaemoniorum, qui Spartanis quodammodo parebant, & eorum protectione fruebantur.

έστησεν αὐτῶν· ἔπειτα περὶ Μαντινείαν ἀντιτεταγμένους
εἰς μάχην πρὸν καλεῖτο. μὴ βελομένων δὲ μηδὲ τολμών-
των, ἀλλὰ τὴν Ἀθήνηθεν ἐπικερίαν ἐκδεχομένων, νυ-
κλὸς ἥρας καὶ λαθῶν ἅπαντας εἰς τὴν Λακωνικὴν κατέ-
βη, καὶ μικρῶ ἔφθη τὴν πόλιν ἔρημον ἐξ ἐφόδου λαβεῖν
καὶ καταχεῖν. αἰδομένων δὲ τῶν συμμάχων, καὶ βοη-
θείας τάχος¹ πρὸς τὴν πόλιν γενομένης, ὑπέδειξε μὲν²
ὡς αὖθις ἐπὶ λεηλασίαν καὶ Φθορὰν τῆς χώρας τρεψόμε-
νος· ἐξαπατήσας δὲ καὶ κατακοιμίσας ἔτω τὰς πολε-
μίας, ἀνέβη νυκλὸς ἐν τῇς Λακωνικῇ· καὶ διαδρα-
μῶν εἰς³ τὴν μεταξὺ χώραν, ἐπεφαίνετο τοῖς Μαντι-
νεῦσιν ἀπροσδόκητος, καὶ διαβελευομένοις⁴ αὐτοῖς ἀκμὴν
τῷ πέμπειν τὴν εἰς Λακεδαίμονα βοήθειαν, εὐθέως ὀπλί-
ζεσθαι προσέταξε τοῖς Θηβαίοις. οἱ μὲν ἔν Θηβαίοι μέ-
γα φρονῦντες ἐν τοῖς ὅπλοις, ἐπεφέροντο καὶ περιελκυσ-
σανον κύκλῳ τὰ τεῖχη. τῶν δὲ Μαντινέων ἐκπληξίς ἦν
καὶ ἀλαλαγμὸς καὶ διαδρομή, ὡς ρεῦμα τὴν δύναμιν
ἐθρόαν ἐμπίπτεσαν ὥσαυτά μὴ δυναμένων⁵, μὴδ' ἐπι-
νοούντων βοήθειαν. ἐν τῷ δὲ καιρῷ καὶ τύχῃς Ἀθη-
ναῖοι κατέβαινον ἀπὸ τῶν ἁκρῶν εἰς τὴν Μαντινικὴν, ἐν
εἰδότες τὴν ῥοπὴν, ἐδὲ τὴν ὀξύτητα τῷ ἀγῶνος, ἀλλ'
ὁδῷ πορευόμενοι κατ' ἡσυχίαν· ὡς δὲ τις αὐτῶν ἐνδρα-
μῶν

F 3

¹ R. *supp.* βοηθείας ὅσον τάχος, *hand quidem ignorans*,
saep̄e τάχος pro ταχέως usurpari, ut πέρας pro ἐπὶ πέρατι, τέ-
λος pro ἐν τέλει. W. *manvult ταχέως.*

² Subaudiendum, R. *monente*, *ἐμφασιν.*

³ R. *eis delendum censet.* *Consentit W. & post χώραν inē*
feri vult ἔωθεν.

⁴ Sic Xyl. & R. *legi voluerunt — dum adhuc deliberarent*
— dedique cum W. e Turn. & Bong. adficientibus G. Coll.
Mur. Leonie. Schott. Vulgo διαβελευόμενος.

⁵ R. *sic distinguit & legit: διαδρομή, ὡς ρεῦμα, τὴν δύνα-*
μιν, ἀθρόαν ἐμπίπτεσαν, ἀνώσασθαι vel ἀπώσασθαι μὴ δυναμέ-
νων, discursuatio hominum ruentis in se tota vi hostilis exer-
citus molem, velut torrentis, a se amoliri baud valentium.
Vulgo est comma post ὥσαυτά, quod delevi.

μὼν ἀπήγγειλε τὸν κίνδυνον, ὀλίγοι μὲν ὄντες ὡς πρὸς τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων, ἐξ ὧν δὲ κεκμηκότες, ἔδεντο δὲ τῶν ἄλλων συμμάχων παρόντος, ὅμως εὐθὺς εἰς τάξιν καθίσταντο τοῖς πλείστοις ¹. οἱ δ' ἵππεῖς διασκευασάμενοι καὶ προεξελάσαντες ², ὑπὸ τὰς πύλας αὐτὰς καὶ τὸ τεῖχος ἔθεντο καρτερὰν ἵππομαχίαν· καὶ κρατήσαντες, ἐκ τῶν χειρῶν τῷ Ἐπαμινώνδᾳ ἀφείλουντο τὴν Μαντίνειαν. τῷτο τὸ ἔργον Εὐφράνωρ ἔγραψε, καὶ πάρεσιν ὄραν ἐν εἰκόνι, τῆς μάχης τὸ σύγγραμμα ³, καὶ τὴν ἀντέρεισιν ἁλιῆς καὶ θυμῷ καὶ πνεύματος γέμυσαν. ἅλλ' ἐκ αὐτοῖς οἶμαι τὴν ζωγράφου κρίσιν προσθεῖναι πρὸς τὸν στρατηγόν ⁴, ἔδ' ἀνάχοιθε τῶν προτιμώντων τὸν πίνακα τῷ τροπαίῳ, καὶ τὸ μίμημα τῆς ἀληθείας.

III. Πλὴν ὁ Σιμωνίδης, τὴν μὲν ζωγραφίαν, ποιήσιν σιωπῶσαν προσαγορεύει ⁵, τὴν δὲ ποιήσιν, ζωγραφίαν λαλῶσαν. ἅς γὰρ οἱ ζωγράφοι πράξεις ὡς γινόμενας δεικνύουσι, ταῦτας οἱ λόγοι γεγενημένας διηγέονται καὶ

¹ R. docente, pro maxima sui numeri parte. W. legendum censet τοῖς ὀπίσταις vel τοῖς πεζοῖς.

² Sic W. & R. legi voluerunt, dedique — evecti e reliquis & praegressi reliquum gregem subsequentem. Vulgo προεξελάσαντες.

³ Non quadrare τὸ σύγγραμμα, Xyl. monuit. R. conjecerat quidem σύστημα τῆς μάχης, contentionem copiarum confertiarum in pugnando, vel σύρρηγμα, collisionem; postea tamen vulgatam tueri conatur, ut σύγγραμμα μάχης ἐν εἰκόνι eleganter & metaphorice sit dictum pro pictura pugnae. W. mavult σύρρηγμα cum Mez.

⁴ R. susp. πρὸς τὴν τῷ στρατηγῷ — iudicium pictoris ad latus iudicii imperatorii non, opinor, ponetis — non profecto existimem, vos pictoris prudentiam cum imperatoris (is erat Hegelochus) comparaturos. Paulo ante W. legi vult τῷ ζωγράφῳ κρίσιν προσθεῖναι.

⁵ Sic dandum fuit cum W. quod cod. E. pro varia lectione annotatum habet, nisi cum R. statuere praestet post ὁ Σιμωνίδης deesse ἐρδᾶς ἀπεικόνισι. Vulgo προσαγορεύων.

καὶ συγγράφουσιν. εἰ δὲ οἱ μὲν χρώμασι καὶ χήμασιν, οἱ δ' ὀνόμασι καὶ λέξεσι ταυτὰ ¹ δηλῶσιν· ὕλη καὶ τρόποις μιμήσεως διαφέρουσι ², τέλος δ' ἀμφοτέροις ἐν ὑπόκειται, καὶ τῶν ἰσορικῶν κράτιστος ὁ τὴν διήγησιν ὡς περ γραφὴν πάθεσι καὶ προσώποις εἰδωλοποιήσας. ὁ γὰρ Θεκυδίδης αἰὲ τῷ λόγῳ πρὸς ταύτην ἀμιλλᾶται τὴν ἐν ἀργείαν, οἷον θεατὴν ποιῆσαι τὸν ἀκροατὴν, καὶ τὰ γινόμενα περὶ τὰς ὁρῶντας ³ ἐκπληρικῶς καὶ ταρακτικῶς πάθει τοῖς ἀναγινώσκουσιν ἐνεργάσασθαι, λιχνευόμενος ⁴. ὁ γὰρ παρὰ τὴν Ῥαχίαν αὐτῆς τῆς Πύλης παρατάτλων τὰς Ἀθηναίους Δημοθένης, καὶ ὁ τὸν κυβερνήτην ἐπισπέρχων Βρασίδας ἐξοκέλειν, καὶ χωρῶν ἐπὶ τὴν βάραν, καὶ τραυματιζόμενος καὶ λειποψυχῶν καὶ ἀποκλίνων εἰς τὴν παρεξείρεσιν· καὶ οἱ πεζομαχῶντες μὲν ἐν θαλάττῃς Λακεδαιμόνιοι, ναυμαχῶντες δ' ἀπὸ γῆς Ἀθηναῖοι· καὶ πάλιν ὁ ἐν τοῖς Σικελικοῖς ἐν τῇ γῇ πεζὸς ⁵ ἀμφοτέρων, ἰσορροπεῖ τῆς ναυμαχίας καθεστηκυίας, ἄλλασιν ἀγῶνα καὶ σύνταξιν τῆς γνώμης ἔχων διὰ τὰς συντάξεις, ὡς συνεχὲς τῆς ἀμίλλης καὶ τοῖς σώμασιν αὐτοῖς, ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς συμπνέων τῇ διαδέσσει καὶ τῇ διατυπώσει τῶν γινομένων γραφικῆς ἐν ἀργείας ⁶. ὥστε εἰ τὰς ζωγραφῶντας ἐκ ἀξίου παραβάλλειν

F 4

λειν

¹ Dedit ταυτὰ, quod W. dari voluit, & Xyl. vertendo expressit. Vulgo ταῦτα.

² R. legi vult aut ὕλη τε καὶ τρόποις, aut διαφέροντες. Equidem causam mutationis haud perspicio.

³ R. fufp. δρῶνται — illas animorum affectiones, quibus tenebantur illi, qui res sermone expositas gerebant.

⁴ R. conjiceret γλιχόμενος, nisi Plutarchum nosset dictionis poeticae & dithyrambicae affectatorem.

⁵ Subaudiendum, R. monente, στρατός.

⁶ Locum hunc impeditum, nec a Xyl. in versione satis expressum, R. sic constituendum & vertendum censuit: ἄλλασιν ἀγῶνα καὶ σύνταξιν τῆς γνώμης ἔχων διὰ τὸ τῆς συντάξεως συνεχὲς τῆς ἀμίλλης τοῖς σώμασιν αὐτοῖς, ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς συμ-

λεῖν τοῖς στρατηγοῖς, μηδὲ τὰς ἰσορῶντας παραβέβλημεν.
τὴν τοίνυν ἐν Μακραθῶνι μάχην ἀπήγγειλεν, ὡς μὲν
Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἰσορεῖ, Θέρσιππος ὁ Ἐρωεύς¹.
οἱ δὲ πλεῖστοι λέγουσιν Εὐκλέα², δραμόντα σὺν τοῖς
ὀπλοῖς³ θερμὲν ἀπὸ τῆς μάχης, καὶ ταῖς θύραις ἐμ-
πεσόντα τῶν πρώτων⁴, τοσῶτον μόνον εἶπεῖν, Χαίρετε,
καὶ χαίρομεν· εἴτα εὐθὺς ἐκπνεῦσαι. πλὴν ἄτος μὲν
αὐτάγ-

συμπέειν τῇ διατίσει καὶ τῇ διατυπώσει τῶν γιγνομένων, γραφικῆς
ἔργον ἐναργείας scil. ἐστὶ — in belli Siculi narratione Spartano-
rum & Atheniensium exercitus pedester (scil. in terra con-
tinenti dimicans, quo numero etiam equester continetur) post
commisam dubio maris pugnam navalem, contentionem ser-
vans invictam & nervos animi intectos in descriptione historici
(Thucydidae) quae descriptio ipsis pugnantibus paria facere, &
eorum facta verbis aequare nititur, pariter, atque illi, de
conservanda gloria paria sollicita in disponenda & effingenda
atque coram oculis ponenda rerum gestarum enarratione, opus
est artis pictoriae, ver, quas significatum est, perspicue ostenden-
tis & velut oculis subjicientis. W. notante, locus Thucydidis
est VII, 71. unde verba ipsa nonnulla sumit hic Plutarchus; Grae-
ca autem ei ita videntur constituenda: καὶ πάλιν ὁ ἐν — ἄλα-
στον ἀγῶνα καὶ σὺντασιν (vel, ut Thuc. ζύσαν) — ἔχων διὰ
τὸ συνεχὲς τῆς ἀμίλλης ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς συμπέοντες (vel
συνεμπούοντες) — ἐναργείας ἐφίεται — versionem Xylandri ita
emendando: rursusque bello Siciliensi terrestris amborum ex-
ercitus e terra prospectans praelium anceps navale, & servans
infinitam contentionem animi, per certaminis continuationem
ita corpore se inclinans, ut opinionem viso conceperat: hic
igitur terrestris a Thucydide descriptus exercitus, plane est
opus pictoriae evidentiae, cum compositione tum conformatione.
A Plutarcho res tangitur in Vita Nicias, Vol. III. p. 393. sq.

¹ Xyl. mavult Ἐρωεύς. R. teste, Steph. Byz. Ἐρωιάδης gen-
tile perhibet esse, & ad tribum Hippothoontida refert — Ἐρωιά-
δαι δῆμον Φυλῆς Ἰπποθοώντιδος. — Corfinus Fast. Att. T. I.
p. 221. in dubio relinquit, utrum Ἐρωιάδης, an Θωρεύς, re-
scribi hic debeat. Bas. Θέρσιππος. Xyl. π geminavit.

² R. aut Εὐκλέαν, aut Εὐκλείαν legendum monet.

³ Ald. σὺν τοῖς ὀπλίταις.

⁴ W. fufp. τὸ πρῶτον.

αὐτάγγελος ἦκε τῆς μάχης, ἀγωνιστὴς γενόμενος. Φέρε δ' εἴ τις ὑπὲρ λόφου τινὸς ἢ σκοπῆς αἰπύλων ἢ βοτήρων τῷ ἀγῶνος ἀπώθεν γενόμενος θεατῆς, καὶ κατιδὼν τὸ μέγα καὶ παντὸς λόγου μείζον ἐκεῖνο ἔργον, ἦκεν εἰς τὴν πόλιν ἄτρωτος ἄγγελος καὶ ἀναίμακτος, εἴτα ἤξιε τιμὰς ἔχειν, ὥς Κυναίγειρος ἔχεν, ὥς Καλλίμαχος, ὥς Πολύζηλος, ὅτι τὰς τέτων ἀριστείας καὶ τραύματα καὶ θανάτους ἀπήγγειλεν, ἅρα ἐκ αὐτοῦ ἐδόκει πᾶσαν ὑπερβάλλειν ἀναιδείαν; ὅπως γε Λακεδαιμονίως Φασὶ τῷ τὴν ἐν Μαντινείᾳ Φράσαντι νίκην, ἣν ¹ Θεκυδίδης ἰσόρηκεν, εὐαγγέλιον ἐκ Φιδίτης κρέας ἀποσεῖλαι ². καὶ μὴν οἱ συγγράφοντες, ἐξαγγελοὶ τινες εἰσὶ τῶν πράξεων εὐφῶνοι, καὶ τῷ λόγῳ διὰ τὸ κάλλος καὶ τὴν δύναμιν ἐξινύμενοι ³, οἷς εὐαγγέλιον ὀφείλῃσιν οἱ πρῶτως ἐντυγχάνοντες καὶ ἰσορῶντες ⁴. ἀμέλει δὲ καὶ ἐγκωμιάζονται μνημονεύμενοι, καὶ ἀναγινωσκόμενοι διὰ τὰς κατορθώσαντας. ἔγὰρ οἱ λόγοι ποιεῖσι τὰς πράξεις, καὶ ἀκοῆς ἀξιοῦνται ⁵.

IV. Καὶ γὰρ ἡ ποιητικὴ χάριν ἔχε καὶ τιμὴν τῷ τοῖς ⁶ πεπραγμένοις ἐοικότα λέγειν· ὥς Ὀμηρος ἔφη·

Ἴσμε ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὅμοια ⁷.

λέγεται δὲ καὶ Μενάνδρῳ τῶν συνήθων τις εἰπεῖν· Ἐγ-
γὺς

F 5

¹ Addi hoc, R. monet, ne cum illa celebri ad Mantineam pugna, de qua paulo ante exposuerat, & in qua Epaminondas cecidit, confundatur. Thucyd. 5, 66. sqq.

² Dedi sic e Xyl. & R. mente. Vulgo ἀπίσειλαν.

³ penetrantes quam fieri potest locorum & temporum & animorum longissime. R.

⁴ id est, R. docente, aequales historicorum.

⁵ Ante καὶ ἀκ. ἀξ. hanc ferme sententiam excidisse ἀλλὰ διηγόμεναι αὐτὰς εὐδοκίμῃσι, R. monet. W. consentit, deesse quid ad integritatem orationis.

⁶ Inferendum duxi τῷ e W. mente. Etiam R. id dari voluit, aut διὰ τὸ τοῖς πεπρ.—

⁷ Odyss. XIX, 203. Ald. & Bas. ἴσμε & λέγων.

γὺς ἔν Μένανδρε τὰ Διονύσια, καὶ σὺ τὴν κωμωδίαν
 πεποίηκας; τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι· Νὴ τὰς θεὰς ἐγώ γε
 πεποίηκα τὴν κωμωδίαν. ᾠκονόμηται γὰρ ἡ διάθεσις.
 δεῖ δ' αὐτῇ τὰ σοιχίδια ἐπᾶσαι, ὅτι καὶ αὐτοὶ τὰ πράγ-
 ματα τῶν λόγων ἀναγκαιότερα καὶ κυριώτερα νομίζουσιν¹.
 ἡ δὲ Κόρινθα τὸν Πίνδαρον, ὄντα νέον ἔτι καὶ τῇ λο-
 γιότητι σοβαρῶς χρώμενον, ἐναθέτησεν, ὥς ἄμασσον ὄν-
 τα καὶ μὴ ποιῆντα μύθους, ὃ τῆς ποιητικῆς ἔργον εἶναι
 συμβέβηκε. γλῶσσας² δὲ καὶ καταχρήσεις καὶ μετα-
 φράσεις καὶ μέλη καὶ ῥυθμοὺς ἡδύσματα τοῖς πράγμα-
 σιν ὑποτίθεται³. σφόδρα ἔν ὁ Πίνδαρος ἐπισήσας τοῖς
 λεγομένοις, ἐποίησεν ἐκεῖνο τὸ μέλος.

Ἰσμηνὸν, ἢ χρυσαλάνατον Μελίαν,

Ἡ Κάδμου, ἢ Σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν,

Ἡ τὸ πᾶν σθένος Ἡρακλῆος

Ἡ τὰν — 4.

δεῖξα-

¹ R. fusp. ἐπᾶσαι. Δῆλον ἔν, ὅτι καὶ αὐτὸς — ἐνόμιζε —
*constat igitur, ipsum quoque Menandrum res verbis magis
 necessarias et majoris momenti habuisse.* W. autem fusp. ἐπᾶ-
 σαι ἔτι. καὶ αὐτὸς — νομίζων.

² Dedi sic cum W. ex E. & Mez. probante R. cum Wolff.
*ad fragm. poetiarum Graecar. 50. — dictiones obsoletas, aut
 alio sensu, quam quo vulgus eas usu terit, adhibitas; Vid. Er-
 nesti Lex. Technol. Graec. Rhet. ad voc. γλῶσσα. In Bas. deest δὲ.*

³ Pendere hoc ab ὡς praemisso, R. notat, addens: „mo-
 nuit Corinna Pindarum, ipsum Musarum expertem seu infice-
 tum esse, quod fictionibus parum uteretur, & se existimare,
 glossas cum reliqua figurarum rhetoricarum caterva, non res, sed
 cupedias rebus adspersas esse.“ W. ad ὑποτίθεται subaudi-
 dum monet ἡ ποιητικὴ, aut legendum ὑποθέτεον. Schneider.
*in fragm. Carm. Pindar. pag. 44. locum hunc Plutarchi citans,
 retinet γλῶσσα, & pro ῥυθμοῖς exhibet ῥυθμός.*

⁴ Vulgo ἦσαν. Corrigendum monuit Wolff & R. dedique
 ἡ τὰν cum W. auctoritate Luciani in Demosth. encom. Opp.
 T. III. p. 505. eosdem versus plenius afferentis. (Conf. Schneid.
fragm. Carm. Pind. l. c.) Versu 2. non habet ἀνδρῶν; ante ter-
 tium

δειξαμένῃ δὲ τῇ Κορίνῃ, γελάσασα ἐκείνῃ τῇ χειρὶ δεῖν
ἔφη σπείρειν, ἀλλὰ μὴ ὄλω τῷ θυλάκῳ. τῷ γὰρ ὄν-
τι συγκεράσας καὶ συμφορήσας πανσπερμίαν τινὰ μύ-
θων ὁ Πίνδαρος εἰς τὸ μέλος ἐξέχεεν. ἀλλ' ὅτι μὲν
ἡ ποιητικὴ περὶ μυθοποιίαν ἐστὶ, καὶ Πλάτων εἴρηκεν.
ὁ δὲ μῦθος εἶναι βέλεται λόγος ψευδῆς ὁμοίως ἀληθι-
νῷ· διὸ καὶ πολὺ τῶν ἔργων ἀφέστηκεν, εἰ λόγος μὲν,
ἔργον, καὶ λόγος δὲ μῦθος εἰκὼν καὶ εἰδωλὸν ἐστὶ. καὶ
τοσῶτον τῶν ἰσορέωντων οἱ πλάττοντες τὰς πράξεις ὅσοι
ῥᾶσιν, ὅσον ἀπολείπονται τῶν πραττόντων οἱ λέγοντες.

V. Τῆς μὲν ἔν ποιήσεως ¹ ἡ πόλις ἐκ ἐχρήκεν ἐνδο-
ξου δημιοργόν, ἐδὲ μελικῆς ². ὁ γὰρ Κινησίας, ἀργα-
λέος ἔοικε ποιητῆς γεγονέναι διθυράμβων· καὶ αὐτὸς
μὲν ἄγονος καὶ ἀκλεῆς γέγονε, σιωπῶμενος δὲ καὶ χλευα-
ζόμενος ὑπὸ τῶν κωμωδοποιῶν, ἐκ εὐτυχῆς δόξης μετ-
έχρηκε. τῶν δὲ δραματοποιῶν, τὴν μὲν κωμωδοποιίαν
ἔτις ἄσμενον ἡγνῶτο καὶ Φορτιδόν, ὥς νόμος ἦν μηδέ-
να ποιεῖν κωμωδίας ἀρεοπαγίτην ³. ἤνθησε δὲ ἡ τρα-
γωδία καὶ διεβοήθη, Θανμασὸν ἀνρόαμα καὶ δέαμα τῶν
τότ' ἀνθρώπων γενομένη, καὶ παρὰ ἑξῆς τοῖς μύθοις καὶ
τοῖς πάθεσιν ἀπάτην, ὡς Γοργίας φησὶν, ἦν ὁ τε ἀπα-
τήσας, δικαιότερος τῷ μὴ ἀπαντήσαντος, καὶ ὁ ἀπατη-
θεὶς, σοφώτερος τῷ μὴ ἀπατηθέντος. ὁ μὲν γὰρ ἀπα-
τήσας, δικαιότερος, ὅτι τῷτο ὑποχόμενος πεποίηκεν· ὁ
δὲ ἀπατηθεὶς, σοφώτερος· εὐάλωτον γὰρ ὕφ' ἡδονῆς
λόγων τὸ μὴ ἀναλίσθητον. τίνα ἔν αἱ καλὰ τραγωδαὶ
ταῖς

tium Plutarchi inferit hunc versum ἢ τὰν κυανόμηνκα Θῆβαν;
quartus sic expletur: ἢ τὰν Διονύσῃ πολυγάθει τιμῶν, ad-
juncto hoc: ἢ γάμον λευκωλένῃ Ἀρμονίας ὑμνήσομεν. Melia,
de qua v. i. fit mentio, erat filia Oceani, e qua Apollo Te-
nerum suscepit.

¹ R. & W. praeponi volunt ἐπικῆς ante ποιήσ.

² R. ἐδὲ τῆς μελικῆς. De Cinefii lyrico poeta v. Fabric.
B. Gr. T. I. p. 578.

³ Xyl. latam ab Areopagitis legem putat, qua omnem hujus-
modi scripitionem vetarent. Sic quoque vertit.

ταῖς Ἀθήναις ὄνησιν ἤνεγκαν; ὥς ἡ Θεμιστοκλῆς δεινότης ἐτείχισε τὴν πόλιν, ὥς ἡ Περικλῆς ἐπιμέλεια τὴν ἄκραν ἐκόσμησεν, ὥς Μιλτιάδης ἡλευθέρωσεν, ὥς Κίμων προῆγεν εἰς τὴν ἡγεμονίαν. εἰ ἔτις ἡ Εὐριπίδης σοφία, καὶ ἡ Σοφοκλῆς λογιότης, καὶ τὸ Αἰσχύλος τόμα, τί τῶν δυσχερῶν ἀπήλλαξεν, ἢ τι τῶν λαμπρῶν περιποίησεν, ἕξιόν γε τὰ δράματα τοῖς τροπαίοις ἀντιπαραθεῖναι, καὶ τῷ στρατηγῷ τὸ θέατρον ἀνταναστήσαι, καὶ ταῖς ἀριστείαις τὰς διδασκαλίας¹ ἀντιπαραβαλεῖν.

VI. Βάλεθε τὰς ἀνδρας εἰσάγωμεν αὐτὰς τὰ σύμβολα καὶ τὰ παράσημα τῶν ἔργων κομίζοντας, ἰδίαν ἐκατέρω πάροδον ἀποδιδόντες; ἐνθεν μὲν δὴ προσίτωσαν ὑπ' αὐλοῖς καὶ λύραις ποιηταὶ λέγοντες καὶ ᾄδοντες.

Εὐφμεῖν² χρὴ, καὶ ξίκαδαι τοῖς ἡμετέροιςιν,

Ὅσις ἄπειρος τοῖωνδε λόγων, ἢ γλώσση μὴ καθαρῆς,

Ἡ γενναίων ὄργια Μαρσίων μήτε ᾔσσε, μήτε ἐχόρευσε,

Μηδὲ Κρατίνης τῷ ταυροφάγῃ γλώσσης βαυχεῖ ἐτελέσθη καὶ σκευὴς, καὶ προσωπεῖα καὶ βωμὸς καὶ μηχανὰς ἀπὸ σικηνῆς³ περιάκτες, καὶ τρίποδας ἐπινικίους κομίζοντας⁴. Τράγοι⁵ δ' αὐτοῖς ὑποκριταὶ καὶ Νικίστρατοι, καὶ Καλ-
λιπ-

¹ Kaltw. in versione retinet *Didaskalien*, haec adnotans: „Didaskalien waren Verzeichnisse auf hölzernen Tafeln, oft auch auf Marmor, in welchen von den Verfassern der Schauspiele, von der Zeit, dem Ort und der Vorstellung derselben Nachricht gegeben wurde. S. G. A. Oderici de Marmorea Didascalica in urbe reperta epistola. Rom. 1777.“

² Locus petitus est e Ranis Aristophanis v. 356. Ad ἡμετέροιςιν inde addunt χοροῖςιν Anon. Jun. Mez. item Turn. χοροῖςι; V. χρόνιςι; & pro γλώσση Mez. γνώμη. Pro Κρατίνης Xyl. susp. κρατίνης, monens simul, omnia esse confusa.

³ R. susp. βωμὸς καὶ σικηνὰς ἀπὸ μηχανῆς περιάκτες.

⁴ Dedi κομίζοντας, ut redeat ad οἱ ποιηταὶ e R. & W. mente. Vulgo κομίζοντας.

⁵ Vox Τράγοι, R. iudice, suspecta, cum hoc nomen in humanis

λιπίδαι, καὶ Μηνίσκοι καὶ Θεόδωροι, καὶ Πῶλοι συνί-
 τωσαν, ὥσπερ γυναικὸς πολυτελεῖς, τῆς τραγωδίας κομ-
 ματαὶ καὶ διφροφόροι, μᾶλλον δὲ ὡς ἀγαλμάτων ἐγκυ-
 αὶ καὶ χρυσωταὶ καὶ βαφεῖς παρακολαθεῖντες. σκευῶν
 δὲ καὶ προσώπων καὶ ξυσίδων ἀλαργῶν, καὶ μηχανῶν
 ἀπὸ σκηνῆς ¹, καὶ χοροποιῶν, καὶ δορυφόρων δυσπραγ-
 μάτευτος λαὸς, καὶ χορηγία πολυτελεῖς παρασκευαζέσθω.
 πρὸς ἃ Λάνων ἀνὴρ ἀποβλέψας, ἔκ ακῶς εἶπεν ², ὡς
 ἁμαρτάνουσιν Ἀθηναῖοι μεγάλα, τὴν σπεδὴν εἰς τὴν παι-
 διὰν καταναλίσκοντες, τατέσι μεγάλων ἀποσόλων δαπά-
 νας καὶ στρατευμάτων ἐφόδια καταχορηγεῖντες εἰς τὸ
 θέατρον. ἂν γὰρ ἐκλογισθῇ τῶν δραμάτων ἕκαστον ὅσα
 κατέστη, πλεον ἀνηλωκὼς φανεῖται ὁ δῆμος εἰς Βάνχας
 καὶ Φοινίσσας καὶ Οἰδίποδας καὶ Ἀντιγόνην, καὶ τὰ
 Μηδείας κακὰ καὶ Ἡλένης, ὧν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας καὶ
 τῆς ἐλευθερίας πολεμῶν τὰς βαρβάρους ³ ἀνάλασεν. οἱ
 μὲν στρατηγοὶ πολλάκις παραγγείλαντες ἄπυρα σιτία κο-
 μίζειν, ἐξῆγον ἐπὶ τὰς μάχας τὰς ἀνδράς καὶ νῆ Δία
 οἱ τριήραρχοι τοῖς ἐλαύνουσιν ἄλφιτα παρασκευάσαντες,
 ὄψον δὲ κρόμυα καὶ ⁴ τυρόν, ἐνεβίβαζον εἰς τὰς τριή-
 ρεις. οἱ δὲ χορηγοὶ τοῖς χορευταῖς ἐγχέλια καὶ θριδά-
 κια καὶ σκελίδας ⁵ καὶ μυελὸν παρατιθέντες, εὐώχεν
 ἐπὶ

manis nominibus Graecis non meminit. Quaerit, num Οἶα-
 γροι? cum *Oeager* histrio tragicus memoretur. W. cum Mez.
 levi mutatione rem expedit, legendum censens *Τραγικοί*. Pro
 Πῶλοι Ald. & Basf. πολλοί.

¹ R. h. l. tuetur vulgatam, quam supra damnaverat. Sunt,
 eo docente, μηχαναὶ ἀπὸ σκηνῆς scenicae machinae, a scena
 petitaе, vel petendae, adeoque ad eam pertinentes.

² Ald. & Basf. εἰπεῖν.

³ Turn. τοῖς βαρβάροις.

⁴ Inferui hoc καὶ ex Turn. probantibus R. & W. Posterior
 in praecedenti legendum censet σῖτον μὲν ἄλφιτα, & postea
 exhibet ὄψον καὶ κρόμυα.

⁵ R. scribi vult σκελίδας, pernas. Xyl. vulgatam vertit:
 aliorum nucleos.

ἐπὶ πολὺν χρόνον, φωνασκεμένους καὶ τρυφῶντας. καὶ
τέτων τοῖς μὲν ἡττηθεῖσι περιῆν προσυβρίδαι καὶ γεγο-
νέναι καταγελάσας· τοῖς δὲ νικήσασιν ἔ τρίπας ὑπῆρ-
χεν, ἐκ ἀνάθημα τῆς νίκης, ὡς Δημήτριος Φησιν, ἀλλ'
ἐπὶ πεισμάτων ἐκκεχυμένον βίον, καὶ τῶν ἐκλελοιπότην
κενοτάφιον οἶκον ¹. τοιαῦτα γὰρ τὰ ποιητικῆς τέλης,
καὶ λαμπρότερον ἔδεν ἐξ αὐτῶν.

VII. Τὰς δὲ στρατηγὰς αὐτὸν πάλιν ἐνθένδε παριόν-
τας σκοπῶμεν, ὧν παρερχομένων ὡς ἀληθῶς εὐφημεῖν
χρὴ καὶ ἐξιστάσθαι τὰς ἀπρέμους καὶ ἀπολιτεύτας καὶ ἀσφα-
τεύτας, ὅσις ἀτολμος ² πρὸς ἔργα τοιαῦτα καὶ γνώμη
μὴ κατὰρεῦει, μὴδὲ Μιλτιάδης τῷ μηδοφόνῳ, μὴδὲ τῷ
περσοκλόνῳ Θεμισοκλέες, χειρὸς βακχεῖ' ἐτελέσθη. Ἀ-
ρήϊος ὁ κῶμος ἔτος, ἐκ γῆς ἅμα Φάλαγγι, καὶ σόλοις
ἐκ θαλάττης, καὶ μειγμένοις ³ σκύλοις καὶ τροπαίοις
βεβριθῶς. Κλυθὶ Ἐνυὸν ⁴, Πολέμῳ θυγάτερ, ἐγχεῖν
προσίμιν. ἀμφύετε ⁵ ἄνδρες τὸν ἱερόθυτον θάνατον
(ὡς ὁ Θηβαῖος Ἐπαμινώνδας ⁶ εἶπεν) ὑπὲρ πατρίδος καὶ
τάφῳ

¹ Corrupta haec sunt. R. susp. ἀλλ' ἐπίσπασμα τῶν ἐκκε-
χυμένων βίων, καὶ τῶν ἐκλελοιπότην κενοτάφιον οἶκον, haec ad-
dens: „est ἐπίσπασμα effusio, vel libatio, quae, confecto con-
vivio, computatione, sacrificio, postrema libatur. Significat
postremum conatum choragi suas facultates publice monstrandi
& in usus rei publicae impendendi, post quem editori ludorum
integram non sit aliud simile periculum facere, fundo exhausto,
& fortunis in ludicra profusis.“ W. hanc conjecturam non pro-
bat, nulla tamen meliori tentata.

² Dedi sic e Turn. probante R. pro vulg. εὐτόλμως.

³ R. susp. ἡμαχμένοις aut φόνῳ μεμιασμένοις σκ. Prius pro-
bat W.

⁴ Bas. & cod. non nominatus Κλυθὶ ἄννα ἐγὼ; pro quo
Xyl. legit vertitque Κλυθὶ Ἀλαλὰ, Pindaricum esse monens.

⁵ Turn. V. Bong. ἐμφύετε; item Turn. ἐνφύετε. Hinc R.
quaerit, num ἐμφύετε? Mayult tamen ἀμφένυτε — indui-
te, viri, mortem, quam induere res sacra & augusta est.
Eodem redit ἀμφίετε, quod Mez. correxit.

⁶ W. corrigendum putat Πίνδαρος, ita quidem, nisi forte
exciderit dictum Epaminondae.

τάφων καὶ ἱερῶν ἐπιδιδόντες ἑαυτὰς τοῖς καλλίστοις καὶ
 λαμπροτάτοις ἀγῶσιν, ὧν τὰς νίκας ὄρῃν μοι δοκῶ προσ-
 ερχομένας, ἔβην ἑπαθλον ἐλπίσας, ἢ τρέχον· ἐδὲ
 ἀνεσεμμένας κινῆσιν, καὶ Διονυσιακῆς τρυγὸς ὀδωδύας.
 ἅλῃ ὅλαι μὲν πόλεις αὐτῶν εἰσι καὶ νῆσοι καὶ ἡπειροί,
 καὶ νηχοτάλαντοι ¹, καὶ δήμων ἀποικισμοὶ μυριάνδροι,
 τροπαίοις δὲ παντοδαποῖς ἀνασέφονται ² καὶ λαφύροις. ὧν
 ἀγάλματα καὶ σύμβολα, παρθεῶνες ἐκατόμπεδοι, νο-
 τία τείχη, νεῶν οἶκοι ³, προπύλαια, Χερρόνησος, Ἀμ-
 φίπολις. Μαραθῶν τὴν Μιλτιάδε νίκην προπέμπει, καὶ
 Σαλαμῖς τὴν Θεμισοκλέους, χιλίων σκαφῶν ναυαγίους
 ἐπιβεβηκυῖαν. Φέρει δὲ ἡ μὲν Κίμωνος, τριήρεις ἐκα-
 τὸν Φοινίσσας ἀπ' Εὐρυμέδοντος· ἡ δὲ Δημοθένης καὶ
 Κλέωνος, ἀπὸ Σφακηρίας τὴν Βρασίδος ἱσπίδα αἰχμῆ-
 λωτον, καὶ δεδεμένους στρατιώτας ⁴. τειχίζει δὲ τὴν πό-
 λιν ἡ Κόνωνος· ἡ δὲ Θρασυβέλης κατὰγει τὸν δῆμον ἀπὸ
 Φυλῆς ἐλεύθερον. αἱ δὲ ⁵ Ἀλκιβιάδης περὶ Σικελίαν ὀλι-
 θῆσαν τὴν πόλιν ἐγείρουν. ἐκ δὲ τῶν Νεϊλῆς καὶ Ἀν-
 δρό-

¹ Xyl. ignorans, quid haec vox valeat, eam omittit. Bryan.
 ad Plut. Vit. T. I. p. 100. conjicit ναοὶ χιλιστάλαντοι, quod
 Kaltw. amplectitur *millionenreiche Tempel*. R. susp. νῆκαι πο-
 λυτάλαντοι, cum constet, in donariis populorum Romam, A-
 thenas, aut ad alias eminentioris fortunae urbes missas etiam
 viatorias aureas fuisse.

² Recepi sic, R. probante, e Turn. & Bong. Dedit idem
 W. ex iisdem & Leonie. Schott. Anon. Vulgo ἀνασέφονται.

³ Mez. & R. corrigunt νεώσοικοι.

⁴ W. legendum censet Σπαρτιάτας.

⁵ Recepi αἱ δὲ — ἐγείρουν e Bas. quod a Mez. correctum
 esse W. notat, retenta vulgari lectione ἡ δὲ — ἐγείρουν; pro
 qua R. de suo dedit ἡ δὲ — ἐγείρει, monens, significari na-
 valem pugnam ad Cyzicum, qua Alcibiades Lacedaemonios vi-
 cit, & in qua Mindarus eorum dux cecidit. Amplectitur id
 Kaltw. & vertit: *Alcibiades Sieg bey Kyzikus richtete den sin-
 kenden Staat wieder auf* Ego nil mutem, cum περὶ Σικε-
 λίαν ad ὀλιθῆσαν referam, non ad antecedentia. Sic mihi hi-
 storia rei servata videtur, & textus sanus. Cf. Cornel. Nep.
 Alcibiad. c. V. VI.

δρόμῳ παρὶ Λυδίων καὶ Καρίων ἀγώνων, Ἰωνίων ἀνιστά-
μενον ἐπεῖδεν ἡ Ἑλλάς. τῶν δὲ ἄλλων ἐκείνης ἀν πόδι
τί τῇ πόλει γέγονεν ἐξ αὐτῆς ἀγαθόν, ἡ μὲν ἐρεῖ Λέσ-
βον, ἡ δὲ Σάμον, ἡ δὲ Κύπρον, ἡ δὲ Πόντου Εὐξει-
νον, ἡ δὲ πεντακοσίας τριήρεις, ἡ δὲ μυρία τάλαντα,
προΐκα τῆς φόβης καὶ τῶν ¹ τροπαίων. ταῦτα ἡ πόλις
ἐφορᾷ, καὶ ὑπὲρ τῶν θύει τοῖς θεοῖς, ἐκ ἐπὶ ταῖς
Αἰχολα νίκαις, ἡ Σοφοκλέας· ἐδὲ ὅτε Καρκίνος Ἀε-
ρόπῃ συνῆν ², ἡ Ἑκτορι Ἀσυδάμας ³, ἀπὸ ἐκείῃ μὲν
Ἰσαμένης ⁴ βοηδρομίωνος ἐσέτι νῦν τὴν ἐν Μαραθῶνι νίκην
ἡ πόλις ἐφορᾷ. ἐκείῃ δὲ μεσῶντος ⁵ οἰνοχοεῖται τῆς
Χαβρίε παρὶ Νάξου ἐπινίκια ναυμαχίας· τῇ δὲ θαδε-
κάτῃ χαριστήρια ἔθυσον ἐλευθερίας· ἐν ἐκείνῃ γὰρ οἱ ἀπὸ
Φυλῆς κατήλθον. τρίτῃ δ' Ἰσαμένης τὴν ⁶ ἐν Πλαταιαῖς
μαχὴν ἐνίκων. τὴν δὲ ἐκείῃ ἐπὶ δέκα τῷ Μενουχίανος
Ἀρτέ-

¹ Recepi τῶν e R. mente. Vulgo abest.

² Perobscurum ipsi esse hunc locum, R. monet, cum neque Carcinus Aëropae nomine fabulam scripserit, neque, si scripserit, ex eo magis intelligatur, quid sibi velit Καρκίνος Ἀερόπῃ συνῆν, nisi pro συνῆν legatur ἐνίκα. Porro addit, posse in Ἀερόπῃ vitium esse, & Ἀλόπῃ legi oportere, Aristotele Nicomach. 7, 7. Carcini Alopen citante, nisi vicissim hic ipse locus Aristotelis vitio laboret, aut Carcinus duas fabulas diversas, unam Alopēs, alteram Aëropēs nomine ediderit. Ἀλόπῃ etiam susp. W. cum H. Vales. ad Harpocrat. p. 43. & Valcken. Distr. p. 13. nec non ἐνίκα cum R. Alope fuit Cercyonis filia, filii Amphiclyonis; Aërope autem filia Cratei, filii Minois, regis Cretae, mater Agamemnonis.

³ R. notat, se non reperisse in fabulis Aftydamantis, iis quidem, quas Fabricius B. Gr. T. I. p. 671. attulit, Hectorem.

⁴ Dedi, quod Wesseling. ad Herod. VI. 106. & Taylor. Vit. Lycae p. 139. legendum monuerunt. Vulgo Ἰσαμένης.

⁵ Recepi μεσῶντος e mente Taylor. l. c. & Mez. pro vulg. μηνί. Xyl. hanc lectionem mendo non vacare adnotavit, & legendum conjecit ἐκείῃ δ' ἐπὶ δέκα τῷ αὐτῷ μηνί. Sic est in Phocione Vol. V. pag. 7. cap. VI. exeunte.

⁶ Dando τὴν, secutus sum W. id reponentem ex E. & Mez. Vulgo μὲν.

Ἀρτέμειδι καθιέρωσαν, ἐν ᾗ τοῖς Ἑλλήσι περὶ Σαλαμῖ-
να νικῶσιν ἐπέλαμψεν ἡ θεὸς πανσέληνος. τὴν δὲ ὠ-
δεκάτην τῇ Σιμῶνι Φοριῶνος ἱερωτέραν ἐποίησεν ὁ Μαν-
τινικὸς ἀγὼν, ἐν ᾧ τῶν ἄλλων συμμάχων ἐμβιαθέντων
καὶ τραπέντων, μόνοι τὸ κατ' ἑαυτὰς νικήσαντες ἐσή-
σαντο τρόπαιον ἀπὸ τῶν νικάντων πολεμίων. ταῦτα
τὴν πόλιν ἤγειρεν εἰς δόξαν, ταῦτα εἰς μέγεθος. ἐν
τάτοις Πινδαρος ἔρριψεν τῆς Ἑλλάδος προσεῖπε τὰς Ἀθή-
νας, ἔχ' ὅτι ταῖς Φρυγίαις τραγωδίαις καὶ Θέσπιδος
ᾠρδεν ¹ τὰς Ἑλλήνας, ἀλλ' ὅτι πρῶτον (ὡς Φησὶν αὐ-
τός) ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλλοντο Φαι-
νήν κρητὶδ' ἐλευθερίας. ἐπὶ τε Σαλαμῖνι καὶ Μυκάλη
καὶ Πλαταιαῖς, ὥσπερ ἀδαμάντινοι ² σφριζάντες τὴν ἐλευ-
θερίαν τῆς Ἑλλάδος, παρέδωκαν τοῖς ἄλλοις ἐνθράποις.

VIII. Ἀλλὰ νῆ Δία παιδιὰ τὰ τῶν ποιητῶν. οἱ
δὲ ῥήτορες ἔχουσιν τι παραβαλλόμενοι πρὸς τὰς στρατη-
γὰς. ἐξ ὧν εἰκὸς ὡς Αἰχύνῃς σκώπτων τὸν Δημοθένην
λέγειν Φησὶν, ὅτι γράφεται τῷ βήματι διαδικασίαν πρὸς
τὴν στρατηγίαν ³. ἄρ' ἐν ἄξιον προκρῖναι τὸν Ὑπερίδην
Πλαταικὸν τῆς Ἀριστείδος παραγγελίας νίκης ⁴; ἢ τὸν
Λυ-

¹ Dedi sic e R. mente, cum redeat ad Athenas. Vulgo ᾠρδεν.

² R. fufp. ὥσπερ βάσειν ἀδαμάντιναις σφριζ.

³ W. sic legendam cenfet ἐξ ὧν εἰκὸς, ὡς Ἀ. σκ. τ. Δ. λέ-
γει, ὅτι Φησὶ γράφεται τῷ βήματι διαδικασίαν πρὸς τὸ στρατη-
γεῖν. Locus est Orat. Ctesiph. c. 27. R. voluit ἐξ ὧν εἰ-
κίτωι & πρὸς τὸ στρατήγιον. Haec vox στρατήγιον jam supra
occurrit pag. 92. c. V. exeunte.

⁴ Xyl. legit τῆς Ἀριστείδος ἐν Πλαταιαῖς νίκης. R. inferit
καὶ inter παραγγ. & νίκης, ut prius, ἡ παραγγελία respiciat ad
nuncium ab Aristide ad Themistoclem allatum, Graecos ad Sa-
laminem a Persis undique circumventos esse (v. Herodot. VIII.
79. & 81.) alterum, ἡ νίκη, significet victoriam, quam Aristi-
des Atheniensium ad Plataeas dux, ab iisdem Persis & Mardo-
nio retulit. (v. Herodot. IX, 28. sq.) Mez. correxit τῆς Ἀρι-
στείδος παρὰ Πλαταιαῖς νίκης. Pro Πλαταικὸν substituit Δηλιακὸν
Valckenar. ap. Ruhnk. Diss. de Orator. Gr. p. 70.

Λυσίε κατὰ τῶν τριάκοντα ¹, τῆς Θρασυβέλης καὶ Ἀρχίε ² τυραννοληονίας; ἢ τὸν Αἰχλίε κατὰ Τιμάρχεις ἐταιρήσεως, τῆς Φωκίωνος εἰς Βυζάντιον βοηθείας, δι' ἧς ἐκώλυσε τὰς τῶν συμμάχων υἷας ἐνύβρισμά τε καὶ παροΐνημα γενέσθαι Μακεδόνων; ἢ τοῖς κοινοῖς σεφάνοις, ὃς τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερώσας ἔλαβε, τὸν Δημοθέους περὶ τῶ σεφάνε παραβάλωμεν, ἐν ᾧ τὸτο λαμπρότατον καὶ λογιώτατον ὁ ῥήτωρ πεποίηκεν, ὁμύσας τὰς ἐν Μακεδῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, καὶ τὰς ³ ἐν ταῖς χολαῖς τὰ μεϊράκια προδιδάσκοντας· ἐφ' οἷς καὶ τὰς Ἰσοκράτους καὶ Ἀντιφῶντας καὶ Ἰσαίε, ἀλλὰ τέττες ἡ πόλις δημοσίαις ταφαῖς ἔθαψεν, ὑποδεξαμένη τὰ λείψανα τῶν σωμάτων καὶ τέττες ἀπεδέωσε τὰς ὄρκους ⁴ ὁ ῥήτωρ ἡμῶν, ὃς ἐκ ἐμμεῖτο. Ἰσοκράτης δὲ τὰς ἐν Μακεδῶνι προκινδυνεύσαντας ὥσπερ ἀλλοτρίαις ψυχαῖς φήσας ἐναγωνίσασθαι, καὶ καθυμνήσας τὴν τόλμαν αὐτῶν καὶ τὴν ὑπερηψίαν τῶ ζῆν, αὐτὸς (ὡς Φασιν) ἤδη γέρων γεγονώς, πρὸς τὸν πυθόμενον, πῶς διάγει· Οὕτως (εἶπεν) ὡς ἄνθρωπος ὑπὲρ ἐνεήμοντα ἔτη γεγονώς, καὶ μέγιστον ἡγόμενος τῶν κακῶν τὸν θάνατον. καὶ γὰρ ἀκονῶν ξίφος, ἐδὲ λόγχην χαράτῳ, ἐδὲ λαμπρύνων κρᾶνος, ἐδὲ στρατευόμενος, ἐδὲ ἐρέσσω, ἀλλ' ἀντίθετα καὶ πᾶρισα καὶ ὁμοιόπῳτα κολλῶν καὶ συντιθεῖς, μόνον ἐκ κολαπτήρσι καὶ ξυστῆρσι τὰς περιόδους ἀπολεαίνων καὶ συθμίζων ἐγήρασε. πῶς ἐν ἐκ ἐμμεῖλεν ἄνθρωπος ψόφον ὅπλων φοβεῖσθαι καὶ σύρρηγμα φάλαγγος, ὁ Φοβέμε-

¹ Hanc eandem cum oratione contra Eratosthenem, quae in Lyfiacis adhuc extat, esse, Taylorus censet in Lyfiae vita p. 49. R.

² R. & W. legendum monent Ἀρχίε, uti supra ab initio libelli. Xylandro locus mancus videbatur. Hinc vertit: Pelopidae Archiam tyrannum interficientis.

³ Ald. Baf. ἢ τὰς. Turn. V. Bong. ἢ καὶ τὰς.

⁴ Mez. τοῖς ὅρκοις. Idem R. voluit e Baf. At in meo exemplari perspicue lego τὰς ὄρκους, quod de suo quoque W. monet.

βέμενος Φωνήεν Φωνήεντι συγκρῆσαι, καὶ συλλαβῇ τὸ
 ἰσόκωλον ἐνδεὲς ἐξενεγκεῖν; Μιλτιάδης μὲν γὰρ αὐτὸς
 εἰς Μαραθῶνα ¹ τῇ ὑσεραίᾳ τὴν μάχην συνάψας, ἦκεν
 εἰς ἄστυ μετὰ τῆς στρατιᾶς νενικηκώς, καὶ Περικλῆς ἐν-
 νέα μῆσι Σαμίεας κατασρεφάμενος, ἐφρόνει τῷ Ἀγα-
 μέμνονος μείζον ἔτι δευτέρῳ τὴν Τροίαν ἐλόντος. Ἴσο-
 κράτης δὲ μικρὰ τρεῖς ὀλυμπιάδας ἀνήλωσεν, ἵνα γράψῃ
 τὸν πανηγυρικὸν λόγον, ὃ στρατευσάμενος ἐν τέτοις τοῖς
 χρόνοις, ἐδὲ πρεσβεύσας, ἐδὲ πόλιν κτίσας, ἐδὲ ναύαρχος
 ἐκπεμφθεὶς, καίτοι μυρίας τῷ τότε χρόνῳ πολέμας
 ἐνέγκαντος. ἄλλ' ἐν ᾧ Τιμόθεος Εὐβοίαν ἡλευθέρει,
 καὶ Χαβρίας περὶ Νάξου ἐναυμάχει, καὶ περὶ Λέχαιον
 Ἰφικράτης κατένοησε τὴν Λακεδαιμονίων μοῖραν ², καὶ
 πᾶσαν ἡλευθέρωσας πόλιν ὃ δῆμος, ἰσόψηφον αὐτοῖς τὴν
 Ἑλλάδα κατέστησεν, οἴκοι κατῆστο, βιβλίον ἀναπλάττων
 τοῖς ὀνόμασιν, ὅσω χρόνῳ τὰ προπύλαια Περικλῆς ἀνέ-
 στησε καὶ τὰς ἐκατομπέδας ³. καίτοι καὶ τῆτον ὡς βρα-
 δέως ἀνύοντα τοῖς ἔργοις ἐπισιανάπων Κρατῖνος, ἔτω πως
 λέγει, περὶ τῷ διὰ μέσον ⁴ τείχας. λόγοισι γὰρ αὐ-
 τὸν ⁵ προάγει Περικλῆς, ἔργοισι δὲ ἐδὲ κινεῖ. σπόπει
 δὲ σοφιστικὴν μικροφροσύνην, τὸ ἕνατον μέρος τῷ βίᾳ εἰς
 G 2 εἶνα

¹ R. *sup.* Μιλτιάδης γὰρ παραγεγονώς εἰς Μαραθῶνα, τῇ
 ὑσεραίᾳ — Miltiades enim, altero, postquam in castra Mara-
 thonia venisset, die feliciter commissa pugna, rediit in urbem
 cum exercitu victor.

² R. non improbat quidem vulgatam; mavult tamen *μόρων*.
 Idem probat W. cum Mez.

³ Subaud. *παρθεῶνας*, quod R. monet, addens pluralem
 numerum pro singulari esse positum; unum tantum fuisse sic di-
 ctum Minervae sanum, centum pedes longum & latum.

⁴ R. mavult *διὰ μέσων*, aut *ἀνὰ μέσον*, subaudiendo τῷ ὥσπερ
 καὶ τῷ πειρατέως.

⁵ R. αὐτὸ legi vult, ut redeat ad *τείχος*. In verbis ex alio
 scriptore citatis nil mutem, cum non constet, quale substanti-
 vum ille sit secutus.

ένα λόγον καταναλίσκουν. ἀλλὰ δὴ ¹ μετὰ τὰς Δημο-
 θένους τῷ ῥήτορος λόγος ², ἄξιόν ἐστι τοῖς στρατηγοῖς πα-
 ραβάλλειν τὸν κατὰ Κόνωνος ἀνοίας ³, τοῖς περὶ Πύλου
 τροπαίοις ἐκείνῃ ⁴. πρὸς Ἀμαθυσίον ⁵ περὶ ἀνδραπό-
 δων, τοῖς ἐξανδραποδιδεῖσιν ὑπ' ἐκείνῃ Σπαρτιάταις. ἢ
 ὅτι τὰς ἐποίους ἔγραψε, ταύτην Ἀλκιβιάδης ἔχων Μαν-
 τινεῖς καὶ Ἡλείας ἐπὶ τὴν Λακεδαιμόνα συνέσχε. καὶ
 μὴν οἱ τε δημόσιοι λόγοι τῷτο ἔχουσι θαυμαστὸν, ὅτι τοῖς
 Φιλιππικοῖς ἐπὶ πράξεις προτρέπεται, καὶ τὴν Δελφί-
 νη προῆξιν ἐπαινεῖ.

¹ Haec ad finem corrupta & mutila esse, monent Xyl. R.
 & W.

² Quaerit R. an haec ita sint corrigenda: ἀλλὰ δὴ μετὰ τὰς
 Δημοθένους λόγος τὰς ῥήτορας ἄξιόν ἐστι τοῖς στρατηγοῖς παρα-
 βάλλειν? W. sic legendum censet: Ἀλλὰ, μὲν τὸν Δία, τὰς
 Δημοθένους — ἄξιόν ἐστι τοῖς τῷ στρατηγῷ ἔργοις παραβάλλειν.

³ Xyl. Meurs. & Fabric. B. Gr. T. I. p. 921. ex Demosthe-
 ne legi volunt αἰκίας. Probat id W. At R. tuetur vulgatam —
 atrocitate, truculentia, immanitate.

⁴ R. monet, redire ἐκείνῃ ad vetustum illum Demosthenem,
 imperatorem, Niciae & Alcibiadae aequalem, e Thucydida &
 Aristophanis Equit. notum. Pro ἐκείνῃ Ald. & Baf. ἔχων.

⁵ Amathusius ille quis fuerit, R. fatetur se haud tenere, si-
 mul monens, neque orationem Demosthenis adversus eum ho-
 die extare, neque indicatam fuisse a Fabricio B. Gr. T. I. p. 919.

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

ΠΕΡΙ

ΙΣΙΔΟΣ ΚΑΙ ΟΣΙΡΙΔΟΣ Ι.

Πάντα μὲν, ὦ Κλέα ², δεῖ τάγαθὰ τὰς νῦν ἔχοντας αἰτεῖσθαι παρὰ τῶν θεῶν, μάλιστα δὲ τῆς περὶ αὐτῶν ἐπισήμης, ὅσον ἐφικτὸν ἐστὶν ἀνθρώποις, μετιόντες, εὐχόμεθα τυγχάνειν παρ' αὐτῶν ἐκείνων ³. ὥς ἔθεν ἀνθρώπων λαβεῖν μείζον, ἐχαρίσασθαι θεῷ σεμνότερον ⁴ ἀληθείας. τὰ ἄλλα μὲν γὰρ ⁵ ἀνθρώποις ὁ θεός, ὡν δέονται, δίδωσιν, οἰκεῖα ⁶ κεκλημένος ταῦτα καὶ χράμενος. ἐγὰρ ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ μακάριον τὸ θεῖον, ἐδὲ βρονταῖς καὶ κεραυνοῖς ἰχυρὸν, ἅλλ' ἐπισήμη καὶ φρονήσεαι.

G 3

1 In Lampriae Catalogo titulus hujus libri sic legitur: περὶ τῆς κατ' Ἴσιν λόγου καὶ Σάραπιν. Aliter ab aliis, & ab ipso Plut. alibi citatur. V. Fabr. B. Gr. Vol. 3. p. 339.

2 Eidem libellum de mulierum virtutibus composuit. Cf. Vol. VIII. p. 263. R. autem iudice nomen ejus cum analogia Graecorum nominum foemininorum haud congruere videtur, cum Κλεῖς sit nomen masculinum pro Κλεάνδρος, foemininum ergo nequeat esse Κλέα, sed Κλεαρέτη.

3 R. voluit ἐκείνης, ut ad ἐπισήμην redeat. Petav. παρὰ τῶν κείνων.

4 R. susp. σεμνότερον ὢν ἀληθείας.

5 R. hunc vult ordinem vocum τὰ μὲν γὰρ ἄλλα.

6 Xyl. susp. leg. ἐκ οἰκεῖα, & sic vertit: reliqua quippe non sibi propria sed peculioria deus homini largitur, possidens ea atque usurpans tantum. In ind. Var. enotatur quoque eadem lectio e cod. non nominato, & Squir. teste est in Petav. & Xyl. editione; unde hic ipse in suam recepit. Markl. iudice defunct nonnulla inter δίδωσιν & οἰκεῖα. Seml. & Kaltw. amplectuntur hanc lectionem, licet prior vulgatam non proflus improbet. Supplenda censet ea w. hoc modo: δίδωσιν, νῦν δὲ καὶ φρονήσεως μεταδίδωσιν, οἰκεῖα κ. τ. κ. χρ. & sic interpretatur: reliqua quippe quae precantur homines, deus eis dat, mentem vero ac prudentiam cum eis communicat, tanquam domesticas possiden. eas atque usurpans. Salmaf. κεκλημένους & χραμένους emendavit.

νήσει. καὶ τῷτο κάλλισα ¹ πάντων Ὅμηρος, ὧν εἶρη-
κε περὶ θεῶν ², ἀναφθεγγόμενος,

Ἦ μὲν ³ ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἰὸν πάτρη,
Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γηγόνει, καὶ πλείονα ἦδει,
σεμνοτέραν ἀπέφηνε τὴν τῷ Διὸς ἡγεμονίαν, ἐπισήμη
καὶ σοφίᾳ ⁴ πρεσβυτέραν ἔσαν. οἶμαι δὲ καὶ τῆς αἰω-
νικῆς ζωῆς, ἣν ὁ θεὸς εἴληχεν, εὐδαιμον εἶναι τὸ τῇ γνώ-
σει μὴ προαπολιπεῖν τὰ γινόμενα ⁵. τῷ δὲ γινώσκειν
τὰ ὄντα, καὶ φρονεῖν ἀφαιρεθέντος, ἐ βίον, ἀλλὰ χρό-
νον εἶναι τὴν ἀθανασίαν.

II. Διὸς θεϊότητος ὁρεξίς ἐστιν ἡ τῆς ἀληθείας, μά-
λισα δὲ τῆς περὶ θεῶν, ἐφ' ἧς, ὥσπερ ἀνάληψιν ἱε-
ρῶν ⁶ τὴν μάθησιν ἔχουσα καὶ τὴν ζήτησιν, ἀγνείας τε
πάσης καὶ νεωρορίας ⁷ ἔργον ὁσιώτερον, ἐχ' ἥμισυ δὲ τῇ
θεῷ ταύτῃ κεχαρισμένον, ἣν σὺ θεραπεύεις ἐξαιρέτως
σοφὴν καὶ φιλόσοφον ἔσαν, ὡς τῆνομά τε ⁸ φράζειν
ἔθηκε παντὸς μᾶλλον αὐτῇ τὸ εἰδέναι καὶ τὴν ἐπισήμην
προσέθηκεσαν. Ἑλληνικὸν γὰρ ἡ Ἰσις ἐστίν, καὶ ὁ Τυφών,
πολέ-

¹ Squir. susp. καὶ τῷτο, κάλλισον πάντων ὧν Ὅμηρος εἶρηκε
περὶ θεῶν, ἀναφθεγγόμενος — atque hoc, omnium, quae de
Diis dixit Homerus pulcherrimum, effatus — majestate Jovis
Imperiam anteire innuit. —

² Dedit, R. jubente, comma post θεῶν, quod vulgo extat
post εἶρηκε. Idem a W. est observatum.

³ Hom. Iliad. XIII. 354. 355. Frft. & R. ἰὸν. Restitui ἰα.

⁴ Vulgo ἡγεμονίαν ἐπισήμης καὶ σοφίας, πρεσβυτέραν ἔσαν.
In distinguendo & corrigendo secutus sum Xyl. versionem & Mark-
landi conjecturam, Squir. & W. probatam. R. susp. ἡγεμο-
νίαν, ὑπ' ἐπισήμης καὶ σοφίας περ. ἔσ.

⁵ R. susp. τῶν γινόμενων. W. susp. γινωσκόμενα.

⁶ Squir. docente, ἀνάληψιν ἱερῶν, non est recuperatio sa-
crorum, quod Xyl. vertit (Kaltw. Wiederherstellung des
Gottesdienstes) nec Platonica quaedam reminiscencia, uti
Baxterus interpretatur, sed simpliciter susceptio sacrorum.

⁷ intellige munus aeditui, res sacras tractantis, custodien-
tis, ornantis.

⁸ R. susp. ἥς τῆνομά γε φρ.

πολέμιος τῇ Θεῷ ¹, καὶ δι' ἄγνοϊαν καὶ ἀπάτην τετυφω-
μένος, καὶ διασπῶν καὶ ἀφανίζων τὸν ἱερὸν λόγον, ὃν
ἡ Θεὸς συνάγει καὶ συντίθησι, καὶ παραδίδωσι τοῖς τε-
λαμένοις Θεώσεως ², σώφροσι μὲν ἐνδελεχῶς διαίτη, καὶ
βρωμάτων πολλῶν καὶ ἀφροδισίων ἀποχαῖς κολαέσαις ³
τὸ ἀκόλασον καὶ Φιλήδονον, ἀθύρπας δὲ καὶ σεβρὰς ἐν
ἱεροῖς λατρείαις ἐθιζέσαις ⁴ ὑπομένειν, ὣν τέλος ἐστὶν ἡ
τῶ πρώτῃ καὶ κυρίῃ καὶ νοητῇ γνῶσις, ὃν ἡ Θεὸς πα-
ρακαλεῖ ζητεῖν παρ' αὐτῇ καὶ ⁵ μετ' αὐτῆς ὄντα καὶ
συνόντα ⁶. τῶ δ' ἱερῷ τένομα καὶ σαφῶς ἐπαγγέλλεται
καὶ γνῶσιν καὶ εἰδήσιν τῶ ὄντος. ὀνομάζεται γὰρ Ἰσειον
ὡς εἰσομένων ⁷ τὸ ὃν, ἃν μετὰ λόγον καὶ ὁσίως εἰς τὰ ἱε-
ρὰ παρέλθωμεν τῆς Θεῆς.

III. Ἐτι πολλοὶ μὲν Ἑρμῆ, πολλοὶ δὲ Προμη- θεὺς

G 4

¹ R. & W. addendum censent ὦν; Markl. pro καὶ δι' ἄ.
fusp. ὁ δι' ἄ.

² R. fusp. διὰ Θεώσεως, per sanctificationem. W. vocem
minime sinceram censet, addens, in promptu esse conficere
Θείως ὁσίως τε; verisimilius autem videri, Plutarchum reli-
quisse Ἰσιακοῖς.

³ In hac voce secutus sum W. sic e Venet. reponentem.
Vulgo κωλύσαις.

⁴ Sic cum W. dandum censui, referendo ad praecedens ἀπο-
χαῖς κολαέσαις. Vulgo ἐθιζέσαις. Ob hunc participii casum
Squir. etiam praemissum dedit κωλύσαις, ut utrumque refera-
tur ad Θεώσεως, adnotans, idem a Baxt. & Markl. legi. Pe-
tav. σεβρὰς pro σεβρὰς; mox id. ζητεῖν παρακαλεῖ pro παρακ.
ζητ.

⁵ Hoc καὶ Squir. abesse mavult.

⁶ R. notante, καὶ συνόντα videri queat redundare; sed re-
spexit ad uxoris cum marito consuetudinem conjugalem.

⁷ Dedi sic cum W. ex conjectura Bentl. Baxt. Markl. Squir.
R. pro vulg. εἰσόμενον — ac si cognituri effemus. Xyl. legit
εἰσόμενοι. Squir. quidem nihil in textu immutandum esse du-
xit, quia apud atticae elegantiae imitatores accusandi casus sae-
pius absolute ponatur. Petav. εἰσόμενον; mox τῆς Θεῆς παρέλ-
θωμεν pro παρέλθ. τ. Θ.

Θεὸς ἰσορήκασιν αὐτὴν θυγατέρα· ὦν τὸν μὲν ¹ ἕτερον, σοφίας καὶ προνοίας, Ἑρμῆν δὲ γραμματικῆς καὶ μουσικῆς εὐρετὴν νομίζοντες. διὸ καὶ τῶν ἐν ² Ἑρμαπόλει Μασῶν τὴν προτέραν Ἴσιν ἅμα καὶ δικαιοσύνην καλᾶσι σοφίαν, ὥσπερ εἴρηται, καὶ δεικνύσαν ³ τὰ θεῖα τοῖς ἀληθῶς καὶ δικαίως ἱεραφόροις ⁴ καὶ ἱεροδόλοις προσ-αγορευομένοις. ἔτοι δὲ εἰσιν οἱ τὸν ἱερὸν λόγον ⁵ περὶ θεῶν πάσης καταρεῦοντα δεισιδαιμονίας καὶ περιεργίας ἐν τῇ ψυχῇ φέροντες, ὥσπερ ἐν νύσῃ, καὶ περισέλλοντες ⁶ τὰ μὲν μέλανα καὶ σκιώδη, τὰ δὲ φανερά καὶ λαμπρὰ τῆς περὶ θεῶν ὑποδηλῶντες ⁷ οἴσεως, οἷα καὶ
περὶ

¹ Dedi τὸν μὲν e Baf. & Xyl. cum Squir. In rell. est τὸ μὲν. Locus tamen nondum sanus est. Aut enim, quod R. monet, ὦν delendum est, aut cum ὡς mutandum, aut deinceps pro νομίζοντες legendum νομίζομεν. Markl. νομίζοι vel νομίζοντα leg. censuit. Mez. τὸν μὲν sine ὦν, quod W. probat. Mihi ad νομίζοντες excidisse videtur verbum εἰβοντα.

² Cum Squir. dedi ἐν, quod vulgo abest, Bent. Baxt. & Markl. probantibus. Petav. Ἑρμᾶ πόλεα.

³ R. susp. εἴρηται, ἔσαν, καταδεικνύσαν. W. καλῶσιν, ἔσαν σοφίαν. Squir. cum Bentl. & Markl. mavult σοφὴν, addito ἔσαν.

⁴ Squir. ἱεροφόροις scribendum censet. R. tuetur vulgatam, cum in talibus a pari jure locoque sit atque o. Hieraphorum erat, terre Cistam Sacrorum capacem. De Hierostolis Squir. monet, nihil quicquam apud idoneos auctores inveniri, & vocis hujus loco reponendum esse censet Πασοφόροις, quibus sacra vestimenta, tum variegata illa ἱδῖς, tum splendida & coruscantia Ὀσφιδῖς, demandata fuerunt, vel qui Vestitores erant divinatorum simulacrorum.

⁵ Quae sequuntur περὶ θεῶν — τῷ τε τὸν λόγον, absunt a Petav.

⁶ Post hanc vocem vulgo datur colon, quod cum Squir. & R. amovendum duxi. Xyl. aliquid deesse monuit. R. cum Mez. περισέλλοντες μὲν τὰ μέλανα.

⁷ Sic Mez. Bentl. Markl. R. legi voluerunt, & dedi pro vulg. ὑποδηλῶντα. W. hoc quidem ad λόγον relatum tuetur. Squir. hac correctione non opus esse censuit, cum vestes ipsae sint,

περὶ τὴν ἐδῆτα τὴν ἱερὰν ἀποφαίνεται. διὸ καὶ τὸ
 νοσμεῖσθαι τέτοις τὰς ἀποθανόντας Ἰσιακὲς, σύμβολόν
 ἐστὶ τῆτον ¹ τὸν λόγον εἶναι μετ' αὐτῶν, καὶ τῆτον ἔχον-
 τας, ἄλλο δὲ μηδέν, ἐκεῖ βαδίζειν. ἔτε γὰρ Φιλοσό-
 Φος πωγωνοτροφίαι, ὧ Κλέα, καὶ τριβωνοφορίαι ποιῶ-
 σιν, ἔτ' Ἰσιακὲς αἱ λινοςολίαι καὶ ξύρησις ². ἀλλὰ
 Ἰσιακός ἐστιν ὡς ἀληθῶς, ὃ τὰ δεινύμενα καὶ δρώμε-
 να περὶ τὰς θεὰς τέτας, ὅταν νόμῳ παραλάβῃ ³, λό-
 γῳ ζητῶν, καὶ Φιλοσοφῶν περὶ τῆς ἐν αὐτοῖς ἀλη-
 θείας.

IV. Ἐπεὶ τὰς γε πολλὰς καὶ τὸ κοινότατον τῆ-
 το καὶ τὸ σμικρότατον λέληθεν, ἐφ' ὧ τὰς τρίχας
 οἱ ἱερεῖς ἀποτίθενται καὶ λινὰς ἐδῆτας φορεῖσιν· οἱ
 μὲν ⁴ ἐδ' ὅλως φροντίζουσιν εἰδέναι περὶ τέτων· οἱ δὲ
 τῶν μὲν ἐρίων ὥσπερ τῶν κρεῶν, σεβομένους τὸ πρόβα-
 τον, ἀπέχεσθαι λέγουσι, ξύρεσθαι δὲ τὰς κεφαλὰς διὰ

G 5

τὸ
 sint, quae subindicare videantur, qualem de diis opinionem
 Papias edoceat sacra doctrina.

¹ Cum Squir. ex Ald. & Bas. restituendum censui τῆτον pro
 vulg. τῆ τε. Quo retento, etiam deinde scribendum videtur
 καὶ τῆ τῆτον ἔχ. Baxt. pro εἶναι reposuit ἰέναι.

² R. mavult ξυρήσεις in plur. Pro praeced. αἱ λινος. Markl.
 legit αὐ λινος. quod Squir. probat.

³ Ald. & Bas. παραβάλη. Xyl. praemissum ὅταν abesse vo-
 luit, ut constet sensus. Bentl. pro eo substituit ἄτ' ἂν. Squir.
 mutata interpunctione (vulgo enim παραλάβῃ cohaeret cum
 λόγῳ ζητῶν; & in Bas. ante & post ὅταν datur comma) omnem
 difficultatem tolli posse monet, & ὅτ. ν. παραλ. parenthesi in-
 cludit, sic locum vertens: Sed is vere est Isiacus, qui post-
 quam earum rerum notitiam rite comparaverit, quae de his
 diis ostenduntur ὅτ' ab his aguntur (an haec valent δρώμ. π.
 τ. θεῶς?) ea omnia ad rationis normam examinat. Seml.
 pro νόμῳ legit νόμον.

⁴ Ante has voces vulgo datur comma. Dedi colon cum w.
 Id probavit Squir. qui simul καὶ pro οἱ inferendum duxit, &
 post εἰδέναι addendum τι. Markl. legit & distinxit φροντίζουσιν.
 οἱ μὲν ἔν (vel γὰρ) ἐδ' ὅλως. Mez. & R. οἱ μὲν γὰρ. Voces
 ἐδ' ὅλως dedi cum Squir. Vulgo ἐδ' ὅλως.

τὸ πένθος, Φορεῖν δὲ τὰ λινᾶ διὰ τὴν χροάν, ἣν τὸ λῖνον ἀνθρῶν ἀνίησι τῇ περιεχέσῃ τὸν κόσμον αἰθερίῳ χαροπότητι προσεικνύαν. ἡ δ' ἀληθείης αἰτία μία πάντων ἐστὶ· καθαρῶ γὰρ ¹ (ἣ Φησιν ὁ Πλάτων) ἐθεμιτὸν ἄπλεδαι μὴ καθαρῶ. περίσσωμα δὲ τροφῆς καὶ σκύβαλον ἐδέν ἀγνόν, ἐδὲ καθαρὸν ἐσιν· ἐν δὲ περιττωμάτων ἔρια καὶ λάχλαι, καὶ τρίχες καὶ ὄνυχες ἀναφύονται καὶ βλαστάνουσι. γελοῖον ἐν ἧν ², τὰς μὲν αὐτῶν τριχας ἐν ταῖς ἀγνείαις ἀποτίθεσθαι ξυρῶμένους καὶ λειανομένους πᾶν ὁμαλῶς τὸ σῶμα, τὰς δὲ τῶν θρεμμάτων ἀμπέχεσθαι ³ καὶ Φορεῖν· καὶ γὰρ τὸν Ἡσίοδον οἶεσθαι δεῖν, λέγοντα ⁴

Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλεῖη

Αἶον ἀπὸ χλωρῶ τάμνειν αἶθρανι σιδήρῳ·

διδάσκειν, ὅτι δεῖ καθαρὸς τῶν τοιούτων γενομένους ἐορτάζειν, ἐν ἐν αὐταῖς ταῖς ἱερουργίαις χρῆσθαι καθάρσει καὶ ἀφαιρέσει τῶν περιττωμάτων. τὸ δὲ λῖνον φύεται ⁵ μὲν ἐξ ἀθανάτου τῆς γῆς, καὶ καρπὸν ἐδώδιμον ἀναδίδωσι, λιτὴν δὲ παρέχει καὶ καθαρὰν ἐδῆτα, καὶ τῷ σκέποντι ⁶ μὴ βαρύνεσθαι, εὐάρμοστον δὲ πρὸς πᾶσαν αἶραν· ἥμισυ δὲ φθειροποιὸν ⁷, ὡς λέγουσι· περὶ ὧν ἕτερος λόγος.

V. Οἱ δὲ ἱερεῖς ἔτω δυσχεραίνουσι τὴν τῶν περιττωμάτων φύσιν, ὥς μὴ μόνον παραιτεῖσθαι τῶν ὀσπρίων τὰ

¹ Verba sunt Socratis ap. Platon. Phaedon. ubi ἐφάπτεσθαι legitur pro ἄπλεδαι.

² Squir. mavult γελ. ἐν αὐτῇ.

³ Petav. ἀπέχεσθαι; uti paulo ante λυαινομένους.

⁴ Op. & d. v. 740. sq.

⁵ Plin. Hist. Nat. XIX. 2.

⁶ Markl. susp. τὸν σκέποντα μὴ βαρύν. vel τῷ σκέποντι μὴ βαρύναν ἔσαν. R. tuetur vulgatam, monens τῷ σκέποντι idem esse atque ἐν vel αἶμα τῷ σκέποντι — quavis tegat hominem, non ideo gravat; vel simul tegit atque non gravat. Petav. τῷ σκέποντι.

⁷ Petav. φθοροποιόν.

τὰ πολλὰ, καὶ τῶν μρεῶν τὰ μήλεια καὶ ὕεια, πολλὰν ποιεῖντα περίτλωσιν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας τῶν σιτίων ἐν ταῖς ἀγνεαῖς ἀφαιρεῖν. ἄλλας τε πλείονας αἰτίας ἔχοντας, καὶ ποτικωτέρας ¹ καὶ βρωτικωτέρας ποιεῖν ἐπιθήγοντας ² τὴν ὄρεξιν. τὸ γὰρ (ὡς Ἀρισταγόρας ἔλεγε) διὰ τὸ πηγνυμένοις πολλὰ τῶν μικρῶν ζῶων ἐναποθῆσκειν ἀλισκόμενα μὴ καθαρὰς λογίζεσθαι τὰς ἄλλας, εὐηθές ἐστι ³. λέγονται δὲ καὶ τὸν Ἄπιν ἐν Φρέατος ἰδίᾳ ποτίζειν, τῷ δὲ Νεῖλῳ παντάπασιν ἀπείργειν, ἢ μιὰρὸν ἡγάμενοι ⁴ τὸ ὕδωρ διὰ τὸν κροκόδειλον, ὡς ἐνιοι νομίζουσιν. (ἐδὲν γὰρ ἔτω τιμὴ ⁵ Αἰγυπτοῖς, ὡς ὁ Νεῖλος) ἀλλὰ πιαίνειν ⁶ δοκεῖ καὶ μάλιστα πολυσχρῆσιν ποιεῖν ⁷ τὸ Νεῖλῳ ὕδωρ πινόμενον. ἢ βέλονται δὲ τὸν Ἄπιν ἔτως ἔχειν, ἐδὲ ἑαυτὰς, ἀλλὰ εὐσαλῇ καὶ κῆφα ταῖς ψυχαῖς περικειῖσθαι τὰ σώματα, καὶ μὴ πιέζειν, μηδὲ καταθλίβειν ἰχθύοντι τῷ θνητῷ, καὶ βαρύνοντι ⁸ τὸ θεῖον.

VI. Οἶνον δὲ οἱ μὲν ἐν Ἡλίᾳ πόλει θεραπεύοντες τὸν θεόν, ἐν εἰσφέρασι τοπαράπαν εἰς τὸ ἱερόν, ὡς ἢ προσήκον ἡμέρας ⁹ πίνειν, τῷ κυρίῳ καὶ βασιλέας ἐφ' ὁρῶν-

¹ W. ante h. v. bene monet addendum τὸ.

² Cum Squir. & W. restitui ex Ald. & Bas. ἐπιθήγοντας, assentientibus Xyl. A. E. Flor. Vulgo ἐπιθίγοντας.

³ R. addi vult λέγειν. Petav. ἀληθές ἐστι.

⁴ Dedi sic, Markl. suadente & R. probante, pro vulg. ἡγάμεναι. Tuetur quidem Squir. hanc vulgatam. At rationem ab ipso allatam haud satis intelligo.

⁵ R. susp. ἔτω τιμίον, aut ἔτως ἐν τιμῇ.

⁶ Squir. mavult ἀλλ' ὅτι πιαίνει.

⁷ Petav. ποιεῖ; & deinde τὸ θνητὸν pro τῷ θνητῷ.

⁸ Squir. notat, ad oram cod. Benth. loco ἰχθύοντι & βαρύνοντι substitutas esse voces ἰχθύοντα & βαρύνοντα. Non tamen probat.

⁹ Squir. corrigendum censet ἱερεῦσι pro ἡμέραις. Retenta autem vulgata, in sequenti pro οἱ δ' ἄλλοι legi vult ἄλλως δέ. R. tuetur vulgatam. W. iudice, ἡμέρας habet aliquid obscuritatis.

ορῶντος· οἱ δ' ἄλλοι χρῶνται μὲν, ὀλίγω¹ δέ· πολ-
λὰς δ' αἰῶνας ἀγνείας ἔχουσιν, ἐν αἷς Φιλοσοφῶντες καὶ
μανθάνοντες καὶ διδάσκοντες τὰ θεῖα διατελῶσιν. οἱ δὲ
βασιλεῖς καὶ μετρητὸν ἔπινον ἐν τῶν ἱερῶν γραμμάτων
(ὡς Ἐκαταῖος ἰσόρηκεν) ἱερεῖς ὄντες· ἤρξαντο δὲ πίνειν
ἀπὸ Ψαμμητίχῃς, πρότερον δ' ἐκ ἔπινον οἶνον, ἐδὲ ἔσπεν-
δον, ὡς Φίλιον θεοῖς, ἀλλ' ὡς αἷμα τῶν πολεμησάν-
των ποτὲ τοῖς θεοῖς, ἐξ ὧν οἴονται πεσόντων καὶ τῇ
γῇ συμμιγνέντων² ἀμπέλας γενέσθαι· διὸ καὶ τὸ με-
θύειν ἐκφρονας ποιεῖ³ καὶ παραπλήγας, ἅτε δὴ τῶν
προγόνων⁴ τῷ αἵματος ἐπιπλαμένους. ταῦτα μὲν ἐν
Εὐδοξῷ⁵ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῆς περιόδου λέγεσθαι Φησὶν
ἔτιως ὑπὸ τῶν ἱερέων.

VII. Ἰχθύων δὲ θαλαττίων, πάντες μὲν ἐ πάν-
των, ἀλλ' ἐνίων⁶ ἀπέχονται. καθάπερ Ὀξύρυγχι-
ται⁷ τῶν ἀπ' ἀγνίστου. σεβόμενοι γὰρ τὸν ὀξύρυγχον
ἰχθύν, δεδίασι, μὴ ποτε τὸ ἀγνίστου ἐ καθαρόν ἐσιν
ὀξύρυγχος περιπεσόντος αὐτῷ. Συνηταὶ δὲ Φάγροι⁸.
δοκεῖ γὰρ ἐπιόντι τῷ Νεῖλῳ συνεπιφάνεσθαι, καὶ τὴν
αὔξησιν ἀσμένοις φράζειν αὐτάγγελος ὀρώμενος. οἱ δ'
ἱερεῖς ἀπέχονται πάντων· πρῶτος δὲ μηνὸς⁹ ἐνάτη τῶν
ἄλλων Αἰγυπτίων ἐκάστη πρὸ τῆς αὐλὸς θύρας ἐπὶ τὸν
ἰχθύν

tatis. Mavult hanc vocem aut deleri, aut reponi post κυρίως —
vidente Domino diei. — Forte etiam majus vitium latere
susplicatur.

1 Petav. ὀλίγων, quod Collector positum susp. pro ὀλίγον.

2 Markl. quaerit, an ἐξ ἑ πεσόντος — καὶ συμμιγνέντος?

3 Markl. legi vult ποιεῖν sc. οἶοντα.

4 Squir. mutandum censet προγόνων in πηλογόνων. Sic —
e luto nati — dicebantur Gigantes a pluribus.

5 Cnidius videlicet. Vid. Voss. de Hist. Gr. pag. 28. 29.

6 Markl. corrigit ἀλλ' ἐνιοι ἐνίων.

7 Oxorynchus & Syene, urbes in Aegypto superiore sitae.

8 Turn. & V. Φάγροι.

9 Markl. quaerit, annon lateat nomen mensis aegyptiaci sub
vōce πρώτος?

ἰχθύον κατεβάντος, οἱ ἱερεῖς ἔγεύονται μὲν, κατακαίεσι δὲ πρὸ τῶν θυρῶν τὰς ἰχθύας· δύο λόγους ἔχοντες, ὡν τὸν μὲν ἱερὸν καὶ περιττὸν αὖτις ἀναλήφομαι, συνάδοντα τοῖς περὶ Ὀσίριδος καὶ Τυφῶνος ὁσίων Φιλοσοφούμενοις· ὁ δ' ἐμφανὴς καὶ πρῶχειρος, ἐκ ἀναγκαῖον, ἐδ' ἀπερίεργον ¹ ὄψον ἀποφαίνων ² τὸν ἰχθύν, Ὀμήρῳ μαρτυρεῖ, μήτε Φαίαιας τὰς ἀβροβίβας, μήτε τὰς Ἰθακησῖας ἀνθρώπους νησιώτας, ἰχθύσι χρωμένους ποιεῖν, μήτε τὰς Ὀδυσσέως ἐταίρους ἐν πλῶ τοσάτῳ καὶ ἐν θαλάτῃ, πρὶν εἰς ἐσχάτην ἐλθεῖν ἀπορίαν. ὅπως δὲ καὶ τὴν θαλάτταν ἐκ πυρὸς ἡγνῆται καὶ ³ παρωρισμένην, ἐδὲ μέρος ⁴, ἐδὲ σοιχεῖον, ἀλλὰ ἀλλοῖον περίτλωμα διεφθορὸς καὶ νοσῶδες.

VIII. Οὐδὲν γὰρ ἄλογον, ἐδὲ μυθῶδες, ἐδὲ ὑπὸ δεισιδαιμονίας (ὥσπερ ἐνιοὶ νομίζουσιν) ἐγκατεσοιχεῖτο ἱερουργίαις, ἀλλὰ τὰ μὲν, ἡθικὰς ἔχοντα καὶ χρεῖώδεις αἰτίας, τὰ δὲ ἐκ ἀμοιρα κομψότητος ἱσορικής ἢ φυσικῆς ἐσιν· οἷον τὸ περὶ κρομμύα. τὸ γὰρ ἐμπεσεῖν ἐκ τὸν ποταμὸν, καὶ ἀπολέσθαι τὸν τῆς Ἰσίδος τρέφιμον Δίητυν τῶν κρομμύων ⁵ ἐπιδρασσόμενον, ἐσχάτως ἀπίθανον· οἱ δὲ ἱερεῖς ἀφοσιῶνται καὶ δυσχεραίνουσι τὸ κρόμμυον ⁶ παραφυλάττοντες, ὅτι τῆς σελήνης φθινύσεως μό-

νον,

¹ Dedi sic e Benti. correctione, W. probata. Vulgo ἐδὲ ἀπερίεργον. R. susp. περισπένδασον. Salmas. pro ἐδὲ emendat ἀλλὰ. Sic Xyl. vertit: sed supervacaneum.

² Dedi sic cum Squir. Vulgo ἀποφαίνειν. Petav. ἀποφαίνα.

³ Hoc καὶ delendum censet Squir. ut ab ultima syllaba vocis praecedentis ortum. R. excidisse putat ὕδατος post καὶ — ex igni ὅς aqua coalitum; & παρωρισμένον explicat eliminatum, παρὰ τὰς ὕδρας ἐμβεβλημένον, extra terminos eiectum. W. pro ἐκ πυρὸς susp. ἐκφυλον.

⁴ Squir. monet, post haec addendum τῆς γῆς, vel saltim sobintelligendum.

⁵ Ald. & Bas. & κρομμύων. Xyl. particulam negantem movit delendam, & delevit Steph. reposito artic. τῶν.

⁶ Ante τὸ κρ. vulgo fuit καὶ, quod Squir. & W. delendum cen-

νον, ευτροφείν τῆτο καὶ τεθληέναι πέφυκεν. ἔσι δὲ
 πρόσφορον ἔτε ἀγνεύειν ἔτε ἐορτάζειν, τοῖς μὲν, ὅτι
 διψῇν, τοῖς δὲ, ὅτι θαυρύνειν ποιεῖ τὰς προσφερομένας.
 ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἐν ἀνέρον ζῶον ἡγεύεται. ὡς μάλι-
 σα γὰρ ὀχεύεσθαι δοκεῖ τῆς σελήνης Φθινέσης· καὶ τῶν
 τὸ γάλα πινόντων ἐξανθεῖ τὰ σώματα λέπρα καὶ ψω-
 ριδὰς τραχύτητας. τὸν δὲ λόγον, ὃν θύοντες ἀπαξ ¹
 ἐν ἐν πανσελήνῳ, καὶ ἐθιόντες ² ἐπιλέγουσιν, ὡς ὁ
 Τυφὼν ἐν δίκῃ πρὸς τὴν πανσέληνον, εὖρε τὴν ξυ-
 λίνην σορὸν, ἐν ᾗ ³ τὸ σῶμα τῆ Ὀσίριδος ἔκειτο, καὶ
 διέθριψεν, & πάντες ἀποδέχονται παρακασμάτων ⁴ ὡς-
 περ ἄλλα πολλὰ νομίζοντες· ἀλλὰ τρυφῇ γε καὶ πο-
 λυτέλειαν καὶ ἡδυπάθειαν ἔτω προβάλλεσθαι τὰς πα-
 λαιὰς λέγουσιν, ὥς καὶ σῆλην ἔφασαν ἐν Θήβαις ἐν τῷ
 ἱερῷ κειῖσθαι κατάρως ἐγγεγραμμένης ἔχουσαν κατὰ Μεί-
 νιος ⁵ τῆ βασιλείας, ὃς πρῶτος Αἰγυπτίας τῆς ἀπλέ-
 τε καὶ ἀχρημάτε καὶ λιτῆς ἀπήλλαξε διαίτης. λέγεται
 δὲ καὶ Τέχνατις, ὁ Βοκχόρεως ⁶ πατήρ, στρατεύων ἐπ’

Ἄρα-
 censuerunt, nisi cum Markl. pro παραφυλάττοντες reponatur πα-
 ραφυλάττειν.

¹ Post h. v. excidisse τῆ ἔτης, Squir. demonstrat ex Ae-
 lian. de Animal. L. X. c. 16. & probat W.

² Sic cum Squir. e Benth. correctione dedi, w. probante.
 Vulgo κατεθιόντες absque καὶ. Markl. correxit καὶ κατεθιόν-
 τες.

³ Petav. ἐν ᾧ; & mox διέθριψεν pro διέθριψ.

⁴ Dedi hanc vocem e conjectura Xyl. Baxt. Benth. proban-
 tibus Squir. & W. Vulgo παρακασμάτων. Xyl. quidem ad-
 dit, si recte hoc legatur, ἑλλαψιν esse particulae indefinitae.
 Markl. legendum putat παράκασμα τῶν, ad quod excidisse su-
 spicatur νεωτέρων, vel ὑστερον, vel tale quid. Petav. ad Synes.
 p. 19. corrigit παράκασμα τῆτο.

⁵ Petav. una voce καταμείνιος; & mox πρώτης.

⁶ Dedi sic e Petav. & Venet. cum w. & Squir. Vulgo
 Βοκχόρεως. Etiam Xyl. adnotat, ab aliis, & ipso Plat. scribi
 Βόκχορις. Pro Τέχνατις A. E. Venet. Τέχνατις. Athen. l. X.
 vocat Νεύχαβιν; Diod. Sic. l. I. Τνέφαχθον vel Γνεφαχθω; P. in.
 H. N. l. 36. 19. Νεσταβίμ,

Ἀραβας, τῆς ἀποσκευῆς βραδυπόσης, ἡδέως τῶ προτυ-
χόντι σιτίῳ χρησόμενος, εἴτα κοιμηθεὶς βαθὺν ὕπνον
ἐπὶ σιβάδος, ἀσπάζεται τὴν εὐτέλειαν· ἐν δὲ τέττε
καταράσασθαι τῶ Μεινίῳ ¹, καὶ τῶν ἱερέων ἐπαινεσάν-
των ², ζηλιτεῦσαι τὴν κατάραν.

IX. Οἱ δὲ βασιλεῖς ἀπεδείκνυντο μὲν ἐκ τῶν ἱε-
ρέων ἢ τῶν μαχίμων, τῷ μὲν δι' ἀνδρίαν, τῷ δὲ διὰ
σοφίαν, γένεας ἀξίωμα καὶ τιμὴν ἔχοντος. ὁ δὲ ἐκ
μαχίμων ἀποδεδειγμένος, εὐθύς ἐγένετο τῶν ἱερέων, καὶ
μστεῖχε τῆς φιλοσοφίας ἐπικεκρυμμένης τὰ πολλὰ μύ-
θοις καὶ λόγοις ἀμυδρὰς ἐμφάσεις τῆς ἀληθείας καὶ δια-
φάσεις ³ ἔχουσιν, ὥσπερ ἀμέλει καὶ παραδηλῶσιν αὐτοί,
πρὸ τῶν ἱερῶν τὰς σφίγγας ἐπιεικῶς ⁴ ἰσάντες, ὡς αἰ-
νιγματώδη σοφίαν τῆς θεολογίας αὐτῶν ἐχέσης. τὸ δ'
ἐν Σάει τῆς Ἀθηναῖς (ἦν καὶ Ἴσιον νομίζουσιν) ἔδος ⁵
ἐπιγραφὴν εἶχε τοιαύτην, Ἐγὼ εἰμι πᾶν τὸ γεγονὸς, καὶ
ὄν, καὶ ἐσόμενον· καὶ τὸν ἐμὸν πέπλον ἔδειξ πῶ θνη-
τὸς ἀπεκάλυψεν. Ἐτι δὲ τῶν πολλῶν νομιζόντων ἴδιον
παρ' Αἰγυπτίῳ ὄνομα τῷ Διὸς εἶναι τὸν Ἀμῆν ⁶, (ὃ
παράγοντες ἡμεῖς Ἀμμωνα λέγομεν) Μανεδῶς μὲν ὁ
Σεβεννίτης τὸ κεκρυμμένον οἶεται καὶ τὴν κρύψιν ὑπὸ
ταύτης δηλῶσαι τῆς Φωνῆς· Ἐκαταῖος δὲ ὁ Ἀβδηρίτης ⁷
Φησὶ

1 Squir. dedit Μεινί.

2 R. monet, si bene habet ἐπαινεσάντων, idem valere, at-
que συναινεσάντων, consentientibus. Mavult tamen aut hoc, aut
ἐπινευσάντων.

3 R. monet, διαφάσεις idem esse, atque διαφάνσεις, dimica-
tiones, velut lucis per spissas tenebras. Ego me haud nosse
fateor, quid sit διάφανσις.

4 plerumque, quod R. monet, & Xyl. vertit.

5 Squir. ἔδος statuam interpretatur; Xyl. fanum.

6 Apud Jamblichum Sect. 8. c. 3. Ἀμῶν dicitur; apud He-
rodot. L. 2. c. 42. Ἀμμῶν.

7 Ald. & Baf. scribunt Ἀβδηρίτης, quod Xyl. corrigendum
monuit. Scripsit Hecataeus libros περὶ τῆς Αἰγυπτίων φιλοσο-
φίας.

Φησὶ τάττω καὶ πρὸς ἀλλήλους τῷ ῥήματι χρῆσθαι τὰς Αἰγυπλίους, ὅταν τινὰ προσκαλῶνται. προσκλητικὴν γὰρ εἶναι τὴν Φωνήν. διὸ τὸν πρῶτον Θεόν, ὃν ¹ τῷ παντί τὸν αὐτὸν νομίζουσιν, ὡς Ἀφανῇ καὶ κεκρυμμένον ὄντα, προσκαλέμενοι καὶ παρακαλῶντες ἐμφανῇ γενέσθαι καὶ δῆλον αὐτοῖς, Ἀμὲν λέγουσιν. ἡ μὲν ἔν εὐλάβεια τῆς περὶ τὰ Θεῖα σοφίας Αἰγυπίων, τοσαύτη ἦν.

X. Μαρτυρεῖσι δὲ ² καὶ τῶν Ἑλλήνων οἱ σοφώτατοι, Σόλων, Θαλῆς, Πλάτων, Εὐδόξος, Πυθαγόρας (ὡς δ' ἐνιοι Φασί, καὶ Λυκῆργος) εἰς Αἴγυπτον ἀφικόμενοι, καὶ συγγενόμενοι τοῖς ἱερεῦσιν. Εὐδόξον μὲν ἔν Χονάφειός Φασι ³ Μεμφίτε διακῆσαι. Σόλωνα δὲ, Σόγχιτος Σαῖτε. Πυθαγόραν δὲ, Οἰνέφειος Ἡλισταίτε. μάστιγα δὲ ἔτος, ὡς ἔοικε, θαυμασταί καὶ θαυμάσας τὰς ἀνδρας, ἀπεμιμήσατο τὸ συμβολικὸν αὐτῶν καὶ μυστηριῶδες, ἐναμιζας αἰνίγμασι τὰ δόγματα. τῶν γὰρ καλεμένων ἱερογλυφικῶν γραμμάτων ⁴ ἐξέν ἀπολείπει τὰ πολλὰ τῶν Πυθαγορικῶν παραγγελμάτων, οἷον ἐστὶ τὸ Μὴ ἐδίειν ἐπὶ δίφρῳ, μηδ' ἐπὶ χοίνικος καθῆναι, μηδὲ Φοίνικα φυτεύειν, μηδὲ πῦρ μαχαίρῃ σκαλεῦειν ἐν οἴκῳ. δοκῶ δ' ἔγωγε καὶ τὸ ⁵ τὴν μονάδα

¹ Inserui hoc ὃν e correctione Bentl. Markl. Squir. quam W. probat. Vulgo abest, & facillime ob ultimam syllabam vocis Θεόν unisonam excidisse videtur — Quapropter Principem illum Deum (quem cum universo eundem putant) utpote absconditum. &c. —

² R. post haec inferi vult αὐτῇ.

³ ajunt. Sic corrigi necesse fuit, nisi Auctoris alicujus nomen excidisse dixeris. Vulgo Φησι. Xyl. Baxt. Bentl. Markl. ita corrigendum censuerunt, & dedi cum Squir. & W. adficientibus E. & Venet.

⁴ Dedi eo ordine, quem R. voluit. Vulgo γραμμάτων ἱερογλυφικῶν.

⁵ Revocavi τὸ cum Squir. & W. ex Ald. Bas. simul exhibitum in Xyl. A. E. In rell. abest,

τὰς ἀνδρας ὀνομάζειν Ἀπόλλωνα, καὶ τὴν θυάδα ¹ Ἀρ-
τεμιν, Ἀθηνᾶν δὲ τὴν ἐβδομάδα, Ποσειδῶνα δὲ τὸν
πρῶτον κύβον, εἰκέναι τοῖς ἐπὶ τῶν ² ἱερῶν ἰδρυμέ-
νοισι, καὶ δρωμένοις νῆ Δία καὶ γραφομένοις. τὸν γὰρ
βασιλέα καὶ κύριον Ὅσιριν ὀφθαλμῶ καὶ σκήπτρῳ γρά-
φασιν. ἔνιοι δὲ καὶ τένομα διεμνηεύουσι πολυόφθαλ-
μον, ὡς τῷ μὲν ³ ος, τὸ πολὺ, τῷ δὲ ἔρι τὸν ὀφθαλ-
μὸν Αἰγυπτίᾳ γλώττῃ φράζοντος. τὸν δ' ἑρανὸν, ὡς
ἀγῆρω διὰ ἀδιότητα, καρδίᾳ θυμὸν ἐσχάρας ⁴ ὑποκει-
μένης. ἐν δὲ Θήβαις εἰκόνες ἦσαν ἀνακειμέναι δικαστῶν
ἄχειρες. ἡ δὲ τῷ ἀρχιδικαστῇ, καταμύεσσα τοῖς ὁμμασιν,
ὡς ἔδωρον ἅμα τὴν δικαιοσύνην καὶ ἀνέντευκτον ἔσαν.
τοῖς δὲ μαχίμοις κύνδαρος ἦν γλυφὴ σφραγίδος. ἡ γὰρ
ἐστὶ κύνδαρος θῆλυς, ἀλλὰ πάντες ἄρσενες. τίητες δὲ
τὸν γόνον ⁵, ὡς σφαιροποιῶσιν, ἡ τροφῆς μᾶλλον ὕλην,
ἡ γενέσεως χώραν, παρασκευάζοντες.

XI.

¹ Vulgo θυάδα τὴν Ἀ. Transposui articulum cum Squir.
id quod antecedentia & sequentia requirunt.

² Revocavi cum Squir. & W. articulum τῶν ex Ald. Basf.
Xyl. Fallitur Squir. notans, eum sola in Ald. esse. R. susp.
ἐπὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερῶν ἰδρυμένοις νῆ Δία καὶ γραφομένοις.
Eo iudice, illud καὶ δρωμένοις est indicatio pravae variae le-
ctionis.

³ Dedi τῷ cum Squir. & W. ex Ald. Basf. Xyl. E. Vulgo
ὡς τῷ μὲν. Venet. Flor. καὶ τῷ μὲν. In sequenti necesse fuit
dare φράζοντος cum Squir. & W. pro vulg. φράζοντες.

⁴ Xyl. θυμὸν vitiosum censuit, & legendum existimavit θυ-
μιατηρίᾳ, ita quidem, ut vel ἐσχάρας huius, vel hoc ἐσχάρας
glossema sit, inque textum librarii culpa insertum. R. susp.
καρδίᾳ ἐπὶ θυμῶν, ἐσχάρας ὑποκειμένης, exprimunt imaginem
coeli pingendo corde acervis lignorum superposito, in ara ex-
structis. W. susp. θυμιατηρίᾳ ἐπικειμένη.

⁵ Vitiatum esse hunc locum, Xyl. monuit. Markl. ea, quae
manca sunt, sic supplet τίητες δὲ, τὸν γόνον ἀφίντες, εἰς τὸν
ἔθρον (vel εἰς τὸ τέλεσμα) ὄν (vel ὅ) σφαιροποιῶσιν. R. susp.
τὸν γόνον εἰς κόπρον, ἢ σφ. W. ita corrigendum censet τίητε-

XI. Ὅταν ἔν, ἃ μυθολογῶσιν Αἰγύπτιοι περὶ τῶν θεῶν, ἀκρίβης, πλάνης καὶ διαμελισμῶς, καὶ πολλὰ τοιαῦτα παθήματα ¹, δεῖ τῶν προειρημένων μνημονεύειν, καὶ μηδὲν οἶσθαι τῶν λέγεσθαι γεγενησθαι καὶ πεπραγμένων. ἔ γάρ τὸν κύνα κυρίως Ἑρμῆν λέγουσιν, ἀλλὰ τὸ ζῶν τὸ φυλακτικὸν καὶ τὸ ἀγρυπνιον, καὶ τὸ φιλόσοφον, γινώσκει καὶ ἀγνοῖα τὸ φίλον καὶ τὸ ἐχθρὸν ὀρίζοντος, ἣ φησιν ὁ Πλάτων, τῷ λογιστάτῳ τῶν θεῶν συνοικεῖσιν ². ἔδδ τὸν ἥλιον ἐκ λατῆ ³ νομίζουσι βρέφος ἀνίχειν νεογλόν, ἀλλ' ἔτως ἀνατολὴν ἥλις γράφουσι, τὴν ἐξ ὑγρῶν ἥλις γινομένην ἀναψὴν ἀνιτρίβοντες. καὶ γὰρ τὸν ὠμότατον Περσῶν βασιλέα καὶ φοβερώτατον Ὀρχον ⁴ ἀποκτείναντα πολλὰς, τέλος δὲ καὶ τὸν Ἄπιν ἀποσφάζοντα καὶ καταδειπνήσαντα μετὰ τῶν φίλων, ἐκάλεσαν μάχαιραν, καὶ καλῶσι μέχρι νῦν ἔτως ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν βασιλέων, ἔ κυρίως δὴ περὶ τὴν εἰσὶν αὐτῶ σημαίνοντες, ἀλλὰ τὴν τρόπον τὴν σιληρότητα καὶ κακίαν

σι δὲ τὸν γόνον εἰς ὕλην ἢν σφαιροποιῶσιν ἔ τροφῆς μᾶλλον ἢ γενέσεως χώραν παρασκευάζοντες. Abest ὕλην a Baf. Ald. Xyl.

¹ Sic Xyl. Baxt. Benti. Salmaf. Seml. corrigi voluerunt vulgata *μαθήματα*, & dedi cum Squir. & W. — Markl. correxit *μυθώματα*.

² Secutus sum hac voce Squir. qui sic pro vulg. *συνοικεῖσιν* dedit, Benti. & Baxt. habens consentientes. Idem probat Seml. & recepit W. Jam Xyl. voluit *προσοικεῖσιν*.

³ Squir. susp. ἐξ ἡλίου — neque reputant Solem infantem recens natum ex luto se attollere, cum ex Porphy. ad *Anebon*. Epist. constet, Aegyptios olim inter sacras eorum picturas Solem habuisse ἐξ ἡλίου ἀναφανέντα sive ἀνίσχοντα descriptum, & cum haec lectio cum seqq. ἐξ ὑγρῶν ἥλις ἀναψὴν conveniat. Certi tamen absque MSS. nihil audet statuere, praesertim cum ab iis (*Theophrasto* praecipue & *Plinio*) qui de Loto scripserint, observatum sit, gaudere eam palustribus praecipue regionibus.

⁴ R. ad haec: „Herodotum si sequaris, dicendus erit Plutarchus memoria lapsus fuisse, ut Ochum pro Cambyse nominaret. Sed alios auctores, & in his Dinonem, fuit secutus.“

κίαν ὀργάνῳ Φοινικῷ παρεικάζοντες. ἔτω δὲ τὰ περὶ Θεῶν ἀκήσασα καὶ δεχομένη παρὰ τῶν ἐξηγεμένων τὸν μῦθον ὁσίως καὶ Φιλοσόφως, καὶ δρῶσα μὲν αἰεὶ καὶ διαφυλάττειν τῶν ἱερῶν τὰ νενομισμένα, τῷ δ' ἀληθῆ δόξαν ἔχειν περὶ Θεῶν μηδὲν οἰομένη μᾶλλον μῆτε θύσειν, μῆτε ποιήσῃ αὐτοῖς κεχαρισμένον, ἐδὲν ἑλαττον ἀποφύξοιο, κακὸν ἀθεότητος δεισιδαιμονίαν.

XII. Λέγεται δὲ ὁ μῦθος ἔτος ¹ ἐν βραχυτάτοις ὥς ἔννεσι μάλιστ' τῶν ἀχρήστων σφόδρα καὶ περιττῶν ἀφαιρεθέντων. Τῆς Ῥέας Φασί κρύφα τῷ Κρόνῳ συγγενομένης, αἰδομένοιον ἐπαράσασθαι τὸν ἥλιον αὐτῇ μῆτε μηνί, μῆτε ἐνιαυτῷ ² τεκεῖν· ἐρῶντα δὲ τὸν Ἑρμῆν τῆς Θεᾶς συνελθεῖν, εἶτα παίζοντα πέτλια πρὸς γῆν σελήνην, καὶ ἀφελόντα τῶν φώτων ἐκάσθη τὸ ἐβδομηκοντὸν, ἐκ πάντων ἡμέρας πέντε συνελεῖν ³, καὶ ταῖς ἐξήκοντα καὶ τριακοσίαις ἐπάγειν ⁴, ἃς νῦν ἐπαγομένους Αἰγύπτιοι καλεῖσι, καὶ τῶν Θεῶν γενεθλίας ἄγασσι ⁵. τῇ μὲν πρώτῃ τὸν Ὀσίριν γενέσθαι, καὶ Φωνῆν αὐτῷ

H 2

TE-

¹ Baxt. Squir. R. susp. ἔτως, quod W. probat. In seq. R. susp. ὡς ἔννεσι pro ὡς ἐν.

² In Bas. fuit ἐν αὐτῷ. Xyl. e sua conjectura correxit ἐνιαυσῶν, quod Ald. habet, vel inserto ἐν, μῆτε ἐν μηνί, μῆτε ἐν ἐνιαυτῷ legendum proponens. Rem ipsam sic explicat: Solem Rheae ex incesto cum Saturno concubitu gravidae imprecatum, ut neque in mense, neque in anno, id est (ut ipse putabat) nunquam pareret. Mercurium tamen astu usum, inter ludendum cum Luna vicisse certas dierum portiones, quibus a Luna perfolutis, quinque dies confecerit, quos anno extra ordinem adderet, ita ut puerperium Rheae in eos dilatum, neque in annum, qui erat 360 dierum, neque in menses, qui extra annum nullibi ulli erant, incideret; itaque execrationem Solis eluserit.

³ Dedi sic e Xyl. conjectura — concinnare, in summam contrahere — a R. & W. probata, pro vulg. συνελθεῖν, quae vox nullo modo hic loci stare potest. Markl. coniecit συνελεῖν.

⁴ R. mavult ἐπαγαγεῖν.

⁵ Post ἄγασσι R. excidisse susp. λήγοντες. Markl. in seq. dandum censet τῇ μὲν ἐν πρώτῃ, vel καὶ τῇ μὲν πρώτῃ.

τεχθέντι¹ συσκευασεῖν, ὡς ἀπάντων² κύριος εἰς Φῶς
 πρόεισιν. ἔνιοι δὲ Παμύλην τινὰ λέγουσιν ἐν Θήβαις
 ὑδρευόμενον³ ἐκ τῆς ἱερᾶς τῆς Διὸς Φωνῆς ἀκῆσαι, δια-
 κελυσομένην ἀνειπεῖν μετὰ βοῆς, ὅτι μέγας βασιλεὺς⁴
 εὐεργέτης Ὀσίρις γέγονε· καὶ διὰ τῆτο θρέψαι τὸν
 Ὀσίριν, ἐγχειρίσαντος⁵ αὐτῷ τῶ Κρόνου, καὶ τὴν τῶν
 Παμυλίων ἐορτὴν αὐτῷ τελεῖσθαι, Φαληγοροῖς εἰκυῖαν.
 τῇ δὲ δευτέρᾳ τὸν Ἀρήριν, ὃν Ἀπόλλωνα, ὃν⁶ καὶ
 πρεσβύτερον Ὀρον ἔνιοι καλεῖσι· τῇ τρίτῃ δὲ Τυφῶ-
 να, μὴ καιρῷ, μηδὲ κατὰ χώραν, ἀλλ' ἀναρρόξαντος
 πληγῇ διὰ τῆς πλευρᾶς ἐξαλέσθαι⁷. τετάρτῃ δὲ τὴν
 Ἴσιν ἐν πανύγροισι⁸ γενέσθαι· τῇ δὲ πέμπτῃ Νέφθην⁹,
 ἣν

¹ E Steph. prodit in rell. τεχθέντι. Restitui priorem lectionem cum Squir. & W. quam R. e Salmasii correptione memorat.

² R. mavult ὁ πάντων.

³ Sic Baxt. & Bentl. corrigendum monuerunt, deditque Squir. notans, nullum esse posse dubium, ex Pamylis praesertim, quae Phallica erant festa, quin Pamylus iste, qui Osirin educavit, vir fuerit. Recepit idem W. flagitante re ipsa & nexu loci, monente etiam Jablonskio in Panth. Aeg. Part. III. p. 202. Vulgo ὑδρευομένην; Frsk. & R. ὑδρευμένην.

⁴ Vox βασιλεὺς abest a Petav.

⁵ Dedi sic cum Squir. quod Bentl. & Baxt. corrigendum monuerunt, & R. e Salmaf. memorat. Vulgo ἐγχειρήσαντος. Idem recipere voluisse videtur W. at vitio hypothetarum omissum est. Cum sequatur αὐτῷ, Xyl. ob ὑδρευομένην, quod praecefferat, corrigendum id monuit per αὐτῇ, si quidem Pamyla mulier fuerit. Idem sentit Seml.

⁶ Hoc alterum ὃν Squir. R. & W. delendum monent. Bentl. voces ὃν Ἀπόλλωνα uncis includit, quasi ex glossmate in textum primum irrepperint.

⁷ exsiliisse Dedi sic e R. mente pro vulg. ἐξάλλεσθαι.

⁸ Squir. quaerit, num leg. πανύγροις, in locis valde humidis, in paludibus, scil. Aegypti? cum vox Panygra, quam Xyl. vertit, nullibi inveniat, nisi apud Galenum, in quo alii quoque pro πάνυγρον substituendum monent πάρυγρον.

⁹ Dedi hoc & sequentibus locis (quod Xyl. jam monuit) vocem hanc sic scriptam cum Squir. Eandem recepit W. ex A. & E. Vulgo Νέφθην.

ἦν καὶ Τελευτήν καὶ Ἀφροδίτην, ἔνιοι δὲ καὶ Νίκην
ὀνομάζουσιν. εἶναι δὲ τὸν μὲν Ὅσιριν ἐξ Ἑλίας καὶ τὸν
Ἀρήριν, ἐκ δὲ Ἑρμῆ τὴν Ἴσιν, ἐκ δὲ τῶ Κρόνου τὸν
Τυφῶνα καὶ τὴν Νέφθυν. διὰ καὶ τὴν τρίτην ¹ τῶν
ἐπαγομένων, ἀποφράδα νομίζοντες οἱ βασιλεῖς, ἐκ ἐχρη-
μάτιζον, ἐδ' ἐθεράπευον αὐτὰς ², μέχρι νυκτός. γή-
μαθαι ³ δὲ τῶ Τυφῶνι τὴν Νέφθυν. Ἴσιν δὲ καὶ
Ὅσιριν ἐρῶντας ἁλλήλων, καὶ πρὶν γενέσθαι κατὰ γα-
μρὸς ὑπὸ σιότῳ συνεῖναι. ἔνιοι δὲ Φασι καὶ τὸν Ἀρή-
ριν ἔτῳ γεγονέναι, καὶ καλεῖσθαι πρεσβύτερον Ὡρον ὑπ'
Αἰγυπτίων, Ἀπόλλωνα δὲ ὑπὸ Ἑλλήνων ⁴.

XIII. Βασιλεύοντα δ' Ὅσιριν Αἰγυπτίους μὲν εὐ-
θὺς ἀπὸρρ βίη ⁵ καὶ θηριώδεις ἀπαλλάξαι, καρπὰς τε
δείξαντα, καὶ νόμους θέμενον αὐτοῖς, καὶ θεὰς δείξαν-
τα ⁶ τιμᾶν. ὕστερον δὲ γῆν πᾶσαν ἡμερῶμενον ἐπελθεῖν,
ἐλάχισα μὲν ὅπλων δεηθέντα, πειθοῖ δὲ τὰς πλείους
καὶ λόγῳ μετ' ᾧδῆς πάσης καὶ μουσικῆς ⁷ θελομένους
προσαγόμενον. ὅθεν Ἑλλῆσι δόξαι Διούσῳ τὸν αὐτὸν
εἶναι. Τυφῶνα δὲ, ἀπόντος μὲν ἐθεν νεωτερίζειν, διὰ

H 3

τὸ

¹ R. *sup.* τὴν τρίτην καὶ τὴν πέμπτην τῶν ἐπαγ. & *perinde*
esse addit, ἀποφράδα, an ἀποφράδας legas.

² Sic cum Squir. *dedi*, a Benti. quoque adnotatum. Vul-
go αὐτὰς. Petav. omittit ἐθεράπευον — Τυφῶνι.

³ Recepi γήμαθαι cum Squir. pro vulg. τιμᾶσαι, e corre-
ctione Xyl. Baxt. Benti. Markl. a W. probata.

⁴ W. ἔνιοι δὲ Φασι — Ἑλλήνων, glossam esse putat, ortam
ex antecedentibus. Squir. legi vult cum Markl. καὶ καλεῖσθαι
μὲν — sequente Ἀπόλλωνα δὲ.

⁵ E Steph. in reli. transiit, eandem secutas, βίης. R.
priorem lectionem restituit, e Salmasi. quoque correctione pro-
latam.

⁶ Markl. legit διδάξαντα, quod W. cum Squir. probat. R.
voluit καταδείξαντα, quod verbum proprium esse monet de il-
lis, qui primi usum alicujus rei & modum ejus aut comparan-
dae, aut perficiendae, humano generi monstrarunt, qui primi
aliquid instituerunt.

⁷ R. mavult μετ' ᾧδῆς καὶ πάσης μουσικῆς.

τὸ τὴν Ἴσιν εὖ μάλα φυλάττεσθαι καὶ προσέχειν ἐγκρα-
τῶς ἔχουσιν ¹, ἐπανελθόντι δὲ δόλον μηχανᾶσθαι, συνω-
μότας ἀνδρας ἐβδομήκοντα καὶ δύο πεπονημένον, καὶ συν-
εργὸν ἔχοντα βασίλισσαν ἐξ Αἰθιοπίας παρᾶσαν, ἣν
ὀνομάζουσιν Ἀσώ. τῇ δὲ Ὀσίριδος ἐμμετρησάμενον λά-
θρα τὸ σῶμα, καὶ κατασπινύσαντα πρὸς τὸ μέγεθος
λάρνακα καλὴν καὶ νεοσμημένην περιτῶς, εἰσενεγκεῖν
εἰς τὸ συμπόσιον. ἡδέντων δὲ τῇ ὄψει καὶ θαυμασάν-
των, ὑποχέσθαι τὸν Τυφῶνα μετὰ παιδιᾶς, ὃς ἂν ἐγ-
κατακλιθεῖς ² ἐξισωθεῖν διδόναι δῶρον αὐτῷ τὴν λάρ-
νακα. πειρωμένων δὲ πάντων κατ' ἕκαστον, ὡς ἐδείξεν ἡρ-
μοτεν, ἐμβάντα τὸν Ὀσίριν κατακλιθῆναι. τὰς δὲ
συνόντας ³ ἐπιδραμόντας ἐπιβῆναι τὸ πῶμα, καὶ τὰ
μὲν γόμβοις καταλαβόντας ἔξωθεν, τῶν δὲ θερμὸν μό-
λιβδον καταχραμένους ⁴ ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐξεγενεῖν, καὶ
μεθεῖναι διὰ τῆς Ταναῖτιδος εἰς τὴν θάλασσαν,
ὃ διὰ τῆςτο μισητὸν ἔτι νῦν ⁵, καὶ κατὰ πῦτον ὀνομά-
ζειν Αἰγυπτοῖς ⁶. ταῦτα δὲ πραχθῆναι λέγουσιν ἐβδό-
μη ἐπὶ δέκα μῆνας Ἀθύρ, ἐν ᾧ τὸν σκορπίον ὁ ἥλιος
διέξεισιν, ὁ γδοον ἔτος καὶ εἰκοσὸν ἐκείνο ⁷ βασιλεύοντος
Ὀσί-

¹ Markl. susp. ἔρχουσιν.

² Dedi sic cum Squir. e Markl. correctione, W. probata. Vulgo ἐγκατακλιθεῖς. Infra legitur κατακλιθῆναι.

³ Squir. cum Markl. mavult συνωμόται. Probat idem W. cum Mez. Mox Petav. ἐπιβῆναι.

⁴ Vulgo τῶν δὲ θερμῶν μόλιβδον καταχραμένων. Ob haec in antecedenti Salmas. correxisse videtur καὶ τῶν μὲν γόμβοις κα-
ταλαβόντων. Ego Squirii emendationem, W. probatam, sum
amplexus. R. quidem se tueri monet θερμῶν μόλιβδον, nulla
tamen ratione allata. Unde vitium vulgatae fit ortum, haud
difficile est intelligere.

⁵ Vulgo μισητὸν ἔτι νῦν. Markl. correxit ἔτι νῦν; Idem vo-
luit R. aut ἔς τε νῦν. Prius tamen, quod dedi, praetulit.

⁶ Sic Xyl. legisse videtur — *nominatu abominabile est
Aegyptiis* — & dedi e Bentr. correctione. Markl. pro ὀνο-
μάζειν voluit νομίζειν.

⁷ Sic Xyl. Baxt. Bentr. Markl. legi voluerunt, & dedi cum
Squir. & W. pro vulg. ἐκείνο.

Ὀσίριδος. ἔνιοι δὲ βεβιωκέναι Φασὶν αὐτὸν, ἔ βεβασιλευκέναι χρόνον τοσῶτον.

XIV. Πρώτων δὲ τῶν τὸν περὶ Χέμμιν ¹ οἰκόντων τόπον Παϊῶν καὶ Σατύρων τὸ πάθος αἰδομένων, καὶ λόγον ² ἐμβαλόντων περὶ τῆς γεγονότος, τὰς μὲν αἰφνιδίως τῶν ὄχλων ταραχὰς καὶ πλοῆσεις ἔτι νῦν διὰ τῆτο πανικὰς προσαγορεύεται ³. τὴν δ' Ἴσιν αἰδομένην, κείρεται μὲν ἐνταῦθα τῶν πλοκάμων ἓνα, καὶ πένθιμον σολὴν ἀναλαβεῖν, ὅπερ τῇ πόλει μέχρι νῦν ὀνομαζομένη Κοπῶ ⁴. ἕτεροι δὲ τὸνομα σημαίνειν οἰοῦνται ἐξέρησιν τὸ γὰρ ἀποσερεῖν, κόπτειν λέγασσι ⁵. πλανωμένην δὲ πάντη καὶ ἀπορῆσαν, ἐδένα προσελθεῖν ⁶ ἀπροσαύθητον, ἀλλὰ καὶ παιδαρίοις συντυχῶσαν, ἐρωτᾶν περὶ τῆς λάρνακος. τὰ δὲ τυχεῖν ⁷ ἐωρακότα, καὶ Φράσαι τὸ εἶδος, δι' ὃ τὸ ἀγγεῖον οἱ Φίλοι τῷ Τυφῶνος εἰς τὴν θάλασσαν ἔωσαν. ἐν τότε τὰ παιδάρια μαντικῶν δύναμιν ἔχειν οἶσθαι τὰς Αἰγυπτίους, καὶ μάλιστα ταῖς τέτων ὀττεύεσθαι ⁸ κληδόσι παιζόντων ἐν ἱεροῖς καὶ Φθέγγομένων, ὅτι αὐτὸν τύχασι. αἰδομένην δὲ τῇ ἀδελφῇ

H 4

ἐρᾶν-

¹ Sic Xyl. conjecit, probat W. cum L. Holsten. ad Steph. Byz. p. 355. item Seml. dedique cum Squir. cf. Herod. l. 2. c. 91. & Diodor. Sic. l. I. p. 16. Ed. Rhodom. — In Petav. Χένινδι.

² Sic cum Squir. & W. restitui ex Ald. & Bas. pro λόγων, quod e Steph. in rell. transiit. Salmas. quoque vulgatam correxerat. W. ἐμβαλόντων.

³ Dedi sic ex Ald. & Bas. pro προσαγορεύεται, quod e Steph. prodiit, & ipse W. retinet.

⁴ A Strabone & aliis Κοπῶς scribitur. Ipse Plut. infra ἐν Κοπῶ. R. susp. ἔπερ πόλις, ἥ μέχρι νῦν.

⁵ Markl. susp. κόπτειν Ἕλληνες λέγασσι.

⁶ Mez. Bentr. corrigunt παρελθεῖν.

⁷ Sic Baxt. & Bentr. correxerunt, & dedi cum Squir. Vulgo τὰ δ' ἔτυχεν.

⁸ Sic R. dedit e Salmas. correctione, quae e Petav. quoque assertur. Recepit idem Squir. nec non W. ex E. Flor. Sallier. ad Moerin. p. 280. Vulgo ὀττεύεται.

ἐρῶντα ¹ συγγεγονέναι δι' ἄγνοϊαν, ὡς ἑαυτῇ τὸν Ὀσίριν, καὶ τεκμήριον ἰδῆσαν τὸν μελιλώτινον ² σέφανον, ὃν ἐκεῖνος παρὰ τὴν Νέφθυ ³ κατέλιπε, τὸ παιδίον ζητεῖν. (ἐκτεῖναι ⁴ γὰρ εὐθύς τεκῆσαν διὰ φόβον τῆς Τυφῶνος). εὐρεθέν ⁵ χαλεπῶς καὶ μόγῃς κυνῶν ἐπαγόντων τὴν Ἴσιν, ἐκτραφῆναι καὶ γενέσθαι Φόλακα καὶ ὀπαδὸν αὐτῆς, Ἀναβιν προσαγορευθέντα, καὶ λεγόμενον τὰς θεὰς Φρερεῖν, ὥσπερ οἱ κύνες τὰς ἀνθρώπους.

XV. Ἐν δὲ ταῦτα πυθέσθαι περὶ τῆς λάρνακος, ὡς πρὸς τὴν Βύβλον χώραν ⁶ ὑπὸ τῆς θαλάττης ἐκκυμανθεῖσαν αὐτὴν ἐρίκη τινὶ μαλθακῶς ὁ κλύδων προσέμιξεν· ἢ δ' ἐρίκη κάλλισον ⁷ ἔρνος ὀλίγῳ χρόνῳ καὶ

{μέ-

¹ Dedi sic cum w. e Basf. & Xyl. probantibus Bentl. Markl. licet Squirio haud repugnem, asserenti, hanc lectionem cum iis, quae statim subsequantur, minus apte convenire, commodiusque legendum esse *ἐρώσῃ* — *Osirin per errorem cum sorore amantē, tanquam secum, rem habuisse*. Haud bene quidem Squir. *ἐρώσῃ* legendum proponit pro *ἐρώσῃ*. Seml. plane omittit R. melius rem expedire videtur, susp. *ἐκ ἐρῶντα*, monensque, post *συγγεγονέναι* perinde esse, ἀλλὰ addas, an omittas. Pro τὸν Ὀσίριν Ald. τὸν Ἴριν.

² Dedi sic cum Squir. & w. e Basf. & Xyl. Vulgo τὸν μὲν λάτινον; *Salmas.* correxit τὸν λῶτινον; *Turn.* & *Spanhem.* in *Diff. de Praest. Numism.* & *Cuper.* in *Harpocrate suo* τὸν μὲν λῶτινον.

³ R. mavult παρὰ τῇ Νέφθυ.

⁴ Sic Xyl. conjecit, in suaque reposuit editione, dedique cum Squir. & W. pro vulg. ἐκεῖνον. Seml. susp. ἐκεῖνο sc. παιδίον — Τυφῶνος ἀποκεκρυφέναι.

⁵ Squir. susp. εὐρεθέν δέ, quod w. probat. R. haec cum antecedentibus sic distinguenda & restituenda censet: *ζητεῖν. ἐκείνην γὰρ (Nephthyn). εὐθύς τεκῆσαν, διὰ φόβον τῆς Τυφῶνος ἐκτεῖναι, ὃ εὐρεθέν χαλεπῶς καὶ μόγῃς, κυνῶν ἐπαγόντων τὴν Ἴσιν, ἐκτραφῆναι.*

⁶ Squir. cum Bentl. correxit Βύβλα χ. R. vulgatam tuetur, monens χώραν additum esse, ne leior parum attentus de papyro cogitet, & si quid mutandum, se praeferre Βυβλίαν χώραν.

⁷ Squir. & R. inferi volunt εἰς κάλλ. ἔ.

μέγισον ἀναδραμῆσα, περιέπλυσε καὶ περιέφυ καὶ ἀπέ-
κρυψεν ἐντὸς ἑαυτῆς· θαυμάσας δὲ ὁ βασιλεὺς τῆ φυ-
τῆ τὸ μέγεθος καὶ περιτεμὼν τὸν περιέχοντα τὴν σο-
ρὸν ἔχ ὀρωμένην κόλπον ¹, ἔρεισμα τῆς σέγης ὑπέστη-
σε. ταῦτά τε ² πνεύματι Φασὶ δαιμονίῳ Φήμης πυθομέ-
νην τὴν Ἴσιν εἰς Βύβλον ἀφικέσθαι, καὶ καθίσασαν ἐπὶ
κρήνης ταπεινὴν καὶ δεδακρυμένην, ἄλλω μὲν μηδενὶ προσ-
διαλέγεσθαι, τῆς δὲ βασιλίδος τὰς θεραπευνίδας ἀσπάζε-
σθαι καὶ φιλοφρονεῖσθαι, τὴν τε κόμην παραπλέκασαν
αὐτῶν, καὶ τῷ χρωτὶ θαυμαστὴν εὐαδίαν ἐπιπνέεσαν
ἄφ' ἑαυτῆς. ἰδέσσης δὲ τῆς βασιλίδος ³ τὰς θεραπευνί-
δας, ἤμερον ἐμπεσεῖν τῆς ξένης τῶν τε τριχῶν ⁴ τῆ τε
χρωτὸς ἀμβροσίαν πνέοντος· ἔτω δὲ μεταπεμφθεῖσαν
καὶ γενομένην συνήδη, ποιήσασθαι τῆ παιδὸς ⁵ τὴν τίτ-
την. ὄνομα δὲ τῷ μὲν βασιλεῖ Μάλκανδρον ⁶ εἶναι Φα-
σιν· αὐτῇ δὲ οἱ μὲν Ἀσάρτην ⁷, οἱ δὲ Σάωσιν, οἱ δὲ
Νεμανῆν· ὅπερ ἂν Ἑλλήνες Ἀθηναίᾳ προσέποιεν.

H 5

XVI.

¹ Markl. κόρμον, truncum; R. idem cum Salmaf. aut κλά-
δον, aut λόχμην, aut κόμην; fufp. τὰς περιέχοντας τ. σ. ἔχ
ἑρ. κλάδες.

² Probo conjecturam Squirii ταῦτα δέ. Mox Petav. πειθο-
μένην.

³ R. monet, defendi posse quidem hanc constructionem, &
magnam copiam similibus locorum afferri, subaudiendo deinde
αὐτῇ; mollius tamen fluere orationem, si aut ἰδέσση δὲ τῇ βα-
σιλίδι retentis caeteris legatur, aut ἰδέσαν δὲ τὴν βασιλίδα τὰς
θεραπευνίδας, εἰς ἤμερον ἐμπεσεῖν vel ἐκπεσεῖν. Salmaf. quo-
que correxit εἰς ἤμερον.

⁴ Post τριχῶν deesse quid R. monet e. c. εἰ διακειμένων, aut
κεκοσμημένων, aut ἐντέχνως διαπεπλεγμένων.

⁵ Markl. deesse putat τῆ πρεσβυτέρᾳ, cum duos habuerit re-
gina filios, & natu majoris nutrix constituta fuerit Isis. Se-
quentem articulum τὴν W. aut delendum censet, aut in αὐτὴν
mutandum.

⁶ Baxt. substituendum monet Μάλλκαρθον, vel Μολίκαρθον.

⁷ Dedi αὐτῇ e Markl. correptione, a R. probata. Vulgo
κύτην. Nec non Ἀσάρτην recepi cum Squir. & W. e Baf. Xyl.
Mez.

XVI. Τρέφειν δὲ τὴν Ἴσιν, ἀντὶ ματρὸς τοῦ δακτύλου εἰς τὸ σῶμα τῆ παιδὸς διδῶσαν¹, νύκτωρ δὲ περικαίειν τὰ θνητὰ τῆ σώματος. αὐτὴν δὲ γενομένην χαλιδόνα τῇ κίονι περιπέτεσθαι καὶ θρηνεῖν, ἄχρις ἃ τὴν βασίλισσαν παραφυλάξασαν καὶ ἐκκραγῶσαν² ὡς εἶδε περικαίόμενον τὸ βρέφος, ἀφελέσθαι τὴν ἀθανάσιαν αὐτῆς. τὴν δὲ θεὰν Φανεράν γενομένην αἰτήσασθαι τὴν κίονα τῆς εἰσερχομένης. ὑφελῶσαν δὲ ῥᾶτα περικόψαι τὴν ἐρίκην, εἴτα ταύτην μὲν ὁδόνῃ περικαλύψασαν, καὶ μύρον καταχεαμένην, ἐγχειρίσαι τοῖς βασιλεῦσι, καὶ οὖν ἔτι σέβεσθαι Βυβλίδος τὸ ξύλον ἐν ἱερῷ κείμενον Ἰσίδος. τῇ δὲ σορῶ περιπεσεῖν, καὶ κωκυῖσαι τηλικῶτον, ὥστε τῶν παίδων τῆ βασιλέως τὸν νεώτερον ἐνθανεῖν³, τὸν δὲ πρεσβύτερον μετ' ἑαυτῆς ἔχουσαν, καὶ τὴν σορὸν εἰς πλοῖον ἐνθεμένην ἀναχθῆναι. τῆ δὲ Φαίδρα παταμῶ πνεῦμα τραχύτερον ἐκτρέψαντος⁴ ὑπὸ τὴν ξω, θυμωθεῖσαν ἀναζηρῶσαι τὸ βρεῖθρον.

XVII.

Mez. Salmas. Vulgo Ἀσπάρτην. Legebatur deinde οἱ δ. Σ. οἱ δὲ Νεμανδρὸν (ὅπερ ἂν Ἕλληνες Ἀθηναῖδα) προσειπεῖν; id quod nemo certe pro sincera lectione venditabit. Arripui ergo, quae Markl. correxit, & R. probavit, ut deleta parenthesi pro προσειπεῖν legerem προσείποιεν. Idem legendum censet W. nisi malis legere Ἕλληνας. Squir. aliam profert corrigendi rationem, rescribendo τὰς μὲν, τὰς δὲ pro οἱ μὲν, οἱ δὲ, vel προσειπεῖν mutando in προσείποσι. Post ὄνομα δὲ Petav. omittit, quae sequuntur usque ad οἱ μὲν Ἀ.

1 R. susp. ἐνδιδῶσαν; W. legi vult aut τῷ παιδίῳ, aut τιθεῖσαν.

2 Dedi sic cum Squir. ex Benti. correctione. Vulgo ἐκκραγῶσαν. Ald. Bas. κεκραγῶσαν; Petav. κεκραγῶσαν.

3 R. monente, si bene habet ἐνθανεῖν, significat ἐν τῷ κωκυτῷ θανεῖν, interea dum ea ejularet, exspirasse. Mavult tamen ἐκθανεῖν, quod W. probat.

4 Sic ex Ald. probante Xyl. restitui cum Squir. & W. Habent eandem vocem A. E. Flor. at nequaquam Bas. cui eam W. tribuit. Vulgo ἐκτρέψαντος, R. neutrum probat & susp. ἐκτρέψαν.

XVII. Ὅπως δὲ πρῶτον ἐρημίας ἔτυχεν, αὐτὴν καὶ ἑαυτὴν γενομένην, ἀνοῖξαι τὴν λάρνακα, καὶ τῷ προσώπῳ τὸ πρόσωπον ἐπιθεῖσαν, ἀσπάσασθαι καὶ δακρύειν· τῷ δὲ παιδίῳ σιωπῇ προσελθόντος ἐκ τῶν ὀπίθεν καὶ καταμανθάνοντος, αἰδομένην μεταστροφῇν καὶ δεινὸν ὑπὸ ὀργῆς ἐμβλέψαι. τὸ δὲ παιδίον ¹ ἐν ἀναχέθαι τὸ τάρβος, ἀλλὰ ἀποθανεῖν. οἱ δὲ Φασιν ἔχ' ἔτιως, ἀλλ' ὅν ² εἴρηται τρόπον ἐκπεσεῖν εἰς τὴν θάλασσαν. ἔχει δὲ τιμὰς διὰ τὴν θεόν· ὅν γὰρ ἔδεσιν Αἰγύπτιοι παρὰ τὰ συμπόσια Μανέρωτα, τῶτον εἶναι. τινὲς δὲ τὸν μὲν παῖδα καλεῖσθαι Παλαισινόν, ἢ Πηλύσιον, καὶ τὴν πόλιν ἐπώνυμον ἀπ' ³ αὐτῆς γενέσθαι, κηδεῖσθαι ὑπὸ τῆς θεᾶς. τὸν δ' ἀδόμενον Μανέρωτα, πρῶτον εὐρεῖν μεσιτικὴν ἰσορῶσιν. ἔνιοι δὲ Φασιν, ὄνομα μὲν ἔδενός εἶναι, διάλεκτον ⁴ δὲ πίνκσιν ἀνθρώποις καὶ θαλεΐζουσι πρέπ-
σαν,

ερίφαντος aut ἐκρίφαντος. Markl. susp. ἐκπέμφαντος. Semler. quaerit, an pro πνεῦμα sit legendum πλεῦμα.

¹ abesse posse παιδίον absque damno orationis cum elegantia, R. monet. Petav. omittit δὲ.

² Dedi sic cum Squir. e correctione Xyl. Baxt. Bentl. Markl. Primus horum etiam πρότερον legi posse monet pro τρόπον. Hoc Semler. amplectitur, vertens: es sey bey gemeldter unbequemen Schiffahrt umgekommen: item Kaltw. — W. probat ὅν, siquidem caetera sint sana: aut enim corrupta esse, addit, aut in antecedentibus excidisse locum de obitu pueruli. Posterius observat quoque Squir. cum Markl. Ante, aut post εἴρηται R. videtur πρότερον aut ἐν τοῖς ἄνω excidisse.

³ Markl. abesse mavult ἀπ', cum profaïcis scriptoribus certe usitatius sit ἐπώνυμον αὐτῆς. R. monet, adesse & abesse posse pari jure.

⁴ Haec vitio suo suam superare conjecturam, Xyl. fatetur. Bene explicat Squir. & vertit: formulam vero loquendi esse dicunt, quae hominibus bibentibus & festis celebrantibus conveniant, quasi qui optarent, ut felicia haec, quae jam agantur, iis obveniant. W. consentit; nec non Seml. & Kaltw. Pro τὰ τοιαῦτα W. legi vult ταῦτα; & R. monet, verba αἴσ. τ. τ. π. ipsi formulam non constituisse videri, sed ea Plutarchi esse,

σαν, Αἶσιμα τὰ τοιαῦτα παρήη· τῆτο γὰρ, τῷ Μά-
νερωτι Φραζόμενον ¹, ἀναφωνεῖν ἐκίστοτε τὰς Αἴγυ-
πτιος· ὥσπερ ἀμέλει καὶ τὸ δεικνύμενον αὐτοῖς εἰδῶλον
ἀνδρῶν τεθνηκοτος ² ἐν κιβωτίῳ περιφερόμενον, ἐκ
ἔστιν ὑπόμνημα τῆς περὶ Ὀσίριδος ³ πάθους, ἣ τινες ὑπο-
λαμβάνουσιν, ἀλλ' οἰόμενος ⁴ παρακαλεῖν αὐτὸς χρῆσθαι
τοῖς παρῆσι καὶ ἀπολαύειν, ὥς πάντας αὐτίκα μάλα
τοιγὰς ἐσομένους, ἔχ' χάριν ἐπὶ κῶμον ἐπεισάγει.

XVIII. Τῆς δὲ Ἰσιδος πρὸς τὸν υἱὸν Ὡρον ἐν
Βάτῳ τρεφόμενον πορευθείσης, τὸ δ' ἀγγεῖον ἐκποδῶν
ἀποδεμένης, Τυφῶνα κυνηγετῆντα νύκτωρ πρὸς τὴν σε-
λήνην ἐντυχεῖν αὐτῷ, καὶ τὸ σῶμα γνωρίσαντα διελεῖν
εἰς τεσσαρεσκαίδεκα ⁵ μέρη, καὶ διαρρῖψαι· τὴν δ' Ἰσιν
πυθο-

esse, & legi oportere ὅπως αἶσιμα; formulam cantici ipsam Μά-
νερως, Μάνερως videri fuisse, aut Μανέρωτι. Pro θαλειάζ. Squir.
inavult θαλιάζει.

1 Markl. correctionem sum secutus — hoc enim, voce Μά-
νερως intellectum &c. Vulgo τῆτο γὰρ τῷ Μανέρωτι Φραζί-
μενον. Salmas. correxit τῆτο μὲν γὰρ τῷ Μ. Squir. voluit
τῆτο γὰρ, τὸν Μανέρωτα Φραζόμενος vel Φράζοντας; R. τῆτο
γὰρ τῷ Μανέρωτι ευφρανομένους ἀναφωνεῖν.

2 Cf. Herod. l. 2. c. 78.

3 R. περὶ Ὀσίριν usitatus esse monet. Pro ἐκ ἔστιν Markl.
legi voluit ἐκ εἶναι, subaudiendo Φασί.

4 R. susp. οἰόμενοι, sed existimantes, se oportere adhortari
convivas, ita ut ad παρακαλεῖν subaudiatur δῖν, & nomina-
tivus οἶός. cohaereat cum ἐπεισάγει, ubi pro ἔχ' χάριν legi vult
ἰλαρῆ χάριν, lueritiae gratia. Equidem malim simpliciter τέ-
τε χάριν. Eleganter & acute pro οἰόμενος Markl. substituit οἶ-
νόμενος, bene potos, id quod, w. iudice, οἶνόμενος scribendum
fuisse. Mihi utrumque valere videtur, alterum pro praef. part.
alterum pro praeter.

5 Retius, R. monente, τεσσαρεσκαίδεκα. Vulgatam in Plut.
haud inusitatam esse, apparet ex loco Apophth. Vol. VIII. pag.
146. lin. 18. τεσσαρεσκαίδεκα ἔτη. Nec desunt exempla alio-
rum scriptorum, quibus ista firmetur. Secundum Diodor. l. 1.
p. 18. Osiridis corpus in XXVI partes a Typhone discerptum
fuit.

πυθομένην αναζητεῖν ἐν βάριδι παπυρίνῃ, τὰ ἔλη ¹ δι-
 εκπλέκσαν. ὅθεν ἐκ ἀδικεῖσθαι τὰς ἐν παπυρίνοις σκά-
 φας πλέοντας ὑπὸ τῶν κροκοδείλων, ἢ φοβεμένων, ἢ
 σεβομένων διὰ ² τὴν θεόν. ἐκ τέττε δὲ καὶ πολλὰς τά-
 φας Ὀσίριδος ἐν Αἰγύπτῳ λέγεσθαι διὰ τὸ προστυγχά-
 νεσαν ἐκάστῳ μέρει ταφὰς ποιεῖν. οἱ δὲ ἔφασιν· ἀλ-
 λὰ εἰδῶλα ποιημένην διδόναι ³ καὶ ἐκάστην πόλιν, ὥς
 τὸ σῶμα διδόναν· ὅπως ⁴ παρὰ πλείστοιν ἔχη τιμὰς,
 καὶ ὁ Τυφὼν ἐπικρατήσῃ τῇ Ὄρε ⁵, τὸν ἀληθινὸν τά-
 φον ζητῶν, πολλῶν λεγομένων καὶ δεικνυμένων ἀπαγο-
 ρεύσῃ. μόνον δὲ τῶν μερῶν τῇ Ὀσίριδος τὴν Ἴσιν ἐκ
 εὑρεῖν τὸ αἰδοῖον· εὐθὺς γὰρ εἰς τὸν ποταμὸν ῥιφῆναι,
 καὶ γεύσασθαι τὸν τε λεπίδωτον αὐτῇ καὶ τὸν φάγγρον
 καὶ τὸν ὀξύρυγχον, ἔς ⁶ μάλιστα τῶν ἰχθύων ἀφοσιῶ-
 θαι. τὴν δ' Ἴσιν αὐτ' ἐκείνῃ μίμημα ποιησαμένην
 καθιερωῖσαι τὸν φαλόν, ἧ καὶ νῦν ἐορτάζειν τὰς Αἰ-
 γυπτίαις.

XIX. Ἐπειτα τῷ Ὄρῳ τὸν Ὀσίριν ἐξ ἔδα πα-
 ραγενόμενον διαπονεῖν ⁷ ἐπὶ τὴν μάχην καὶ ἀσκεῖν. εἴ-
 τα διερωτῆσαι, τί κάλλισον ἡγεῖται. τῇ δὲ Φήσαντος,
 τῷ

¹ Vulgo τὰ δὲ ἔλη. Delevi partic. δὲ cum Squir. & W. prae-
 euntibus Bas. & Xyl.

² R. susp. δὴ aut δὴθεν.

³ R. cum Markl. susp. διαδόναι.

⁴ Post ὅπως Squir. addi vult τε.

⁵ Est haec lectio Bas., quam cum Squir. & interpp. Kaltw.
 & Seml. retinui. Ald. nulla utitur distinctione. Steph. Frst. &
 R. contra sensum sic distinguunt ἐπικρατήσῃ, τῇ Ὄρε τὸν ἀλ. τ.
 Sola W. nulla ratione correctionis allata, ἐπικρατήσῃ, τῇ Ὀσί-
 ριδος τὸν ἀλ. τ. Versio quidem Xyl. cum hac lectione consen-
 tit. An forte utrumque valet nomen?

⁶ Vulgo ὡς ἐστ. Delevi ὡς cum Squir. & W. auctoritate Ald.
 & Xyl. Transponi potuisset ἐς ὡς μάλ. ut sit pro ὅτι μάλ.
 quam maxime. R. id monet, simul dandum censens ἀφοσιῶ-
 νται pro ἀφοσιῶσαι. Salmas. ὡς οἱ μάλιστα.

⁷ Reposui sic cum Squir. & W. ex Petav. Bas. Xyl. Mez.
 & var. lect. cod. A. Vulgo διαπομέναν.

τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ τιμωρεῖν κακῶς παθῶσιν, δευ-
 τερον ἐρέθαι, τί χρησιμώτερον οἶται ζῶον εἰς μάχην
 ἐξίσαι. τῷ δ' Ὀρεῖ ἵππον εἰπόντος, ἐπιταυμάσαι καὶ
 διαπορῆσαι, πῶς ἔλέοντα μᾶλλον, ἢ ἵππον ¹. εἰ-
 πεῖν ἔν τὸν Ὀρον, ὡς λέων μὲν ἀφ' ἑλίου ἐπιδομένῳ
 βοηθείας, ἵππος δὲ φεύγοντα διασπᾶσαι καὶ καταναλῶ-
 σαι τὸν πολέμιον ². ἀκῶσαντα ἔν ἡδῆναι τὸν Ὀσίριν,
 ὡς ἰκανῶς παρασκευασαμένους τῷ Ὀρει. λέγεται δὲ, ὅτι
 πολλῶν μετατιθεμένων αἰεὶ πρὸς τὸν Ὀρον, καὶ ἡ παλ-
 λακὴ τῷ Τυφῶνος ἀφίκετο Θέηρις. ὅφρις δὲ τις ἐπιδίω-
 κων αὐτὴν ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ὀρον ³ κατενόη, καὶ
 νῦν διὰ τῆτο χοινίον τι προβαλόντες ⁴ εἰς μέσον κατα-
 κέπησι. τὴν μὲν ἔν μάχῃ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας γενέ-
 θαι καὶ κρατῆσαι τὸν Ὀρον, τὸν Τυφῶνα δὲ τὴν Ἴσιν
 δεδεμένον παραλαβῶσαν, ἐκ ἀνελεῖν, ἢ ἀλᾶ καὶ λῦσαι
 καὶ μεθεῖναι· τὸν δὲ Ὀρον ἔμετρως ἐνεγχεῖν, ἢ
 ἐπιβαλόντα τῇ μητρὶ τὰς χεῖρας ἀποσπᾶσαι τῆς κεφα-
 λῆς τὸ βασίλειον ⁵. Ἑρμῆν δὲ περιθεῖναι βέκρανον αὐ-
 τῇ κρένος ⁶. τῷ δὲ Τυφῶνος δίκην τῷ Ὀρει νοθείας
 λαχόντος, βοηθήσαντος τῷ Ἑρμῇ τὸν Ὀρον ⁷ ὑπὸ
 τῶν

¹ W. susp. ἄλλ' ἵππον εἶπεν· εἰπεῖν —.

² R. susp. βοηθείας, διασπᾶσαι καὶ καταναλῶσαι τὸν πόλε-
 μον, ἵππος δὲ φεύγοντα καταλαβεῖν. ἀκῶσαντα ἔν —.

³ Semlero ex usu Gr. linguae notante, idem atque ὑπὸ τῷ
 Ὀρει, contra Xyl. versionem ab Ori hominibus.

⁴ Sic Bentl. Markl. & Squir. conjecerunt, dedique cum W.
 ex E. Vulgo προσβαλόντες. Petav. προσβάλλοντες.

⁵ coronam, R. docente. v. du Cange Glossar. Gr. v. βασί-
 λειον & Lat. v. Regnum, & Wesseling. ad Diodor. Sic. T. I.
 P. 57, 31.

⁶ Bovinum caput, sive κρένος, cornibus distinctum, vide-
 tur fuisse olim inter regia insignia annumeratum. Hujusmodi
 autem līdis simulacra adhuc videre est apud Montefaulconium
 aliosque. Squir.

⁷ Vulgo βοηθήσαντος δὲ τῷ Ἑρμῇ καὶ τ. Ὀ. Delevi δὲ &
 καὶ • R. mente.

τῶν Θεῶν γνήσιον κριθῆναι, τὸν δὲ Τυφῶνα δυσὶν ἄλλαις μάχαις καταπολεμωθῆναι. τὴν δ' Ἴσιν μετὰ τὴν τελευτὴν ἐξ Οσίριδος ¹ συγγενομένης, τεκεῖν ἡλιτόμηγον ² καὶ ἑνὶ τοῖς κάτωθεν γυίοις τὸν Ἀρποκράτην.

XX αὐτὰ χεδόν ἐσι τῇ μύθε τὰ κεφάλαια τῶν δυσφημοῦτων ἐξαίρεθέντων· οἷον ἐσι τὸ περὶ τὸν Ὄρη ³ διαμελισμὸν καὶ τὸν Ἴσιδος ἀποκεφαλισμόν. ὅτι μὲν ἐν εἰ ταῦτα περὶ τῆς μακαρίας καὶ ἀφθάρτου φύσεως, καθ' ἣν μάλιστα νοεῖται τὸ Θεῖον, ὡς ἀληθῶς πραχθέντα καὶ συμπεσόντα δοξάζει καὶ λέγουσιν, ἀποπύσαι δεῖ ⁴ καὶ καθήρασαι τὸ ⁵ εἶδος κατ' Αἰχύλον, εἰδέν δεῖ λέγειν πρὸς σε. καὶ γὰρ αὐτὴ ⁶ δυσκολαίνει τοῖς ἔτω παραινόμεναι καὶ βαρβάραις δόξαι περὶ Θεῶν ἔχουσιν. ὅτι δ' ἐν εἴκει ταῦτα κομιδῇ μυθεύμασιν ἀραιοῖς καὶ διακνήοις πλάσμασιν, οἷα ποιηταὶ καὶ λογογράφοι, καθάπερ οἱ ἀρχαῖοι, γεννῶντες ἀφ' ἐαυτῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀνυποδέχεται ⁷ ὑφαίνουσι καὶ ἀποτείνουσιν, ἀλλ' ἔχει ⁸ τινὰς ἀπορίας καὶ παθῶν διηγήσεις, αὐτὴ οἶδα ⁹. καὶ καθάπερ οἱ μαθηματι-

¹ Aptior foret ordo vocum, quem R. voluit Ἴσιν ἐξ Οσίριδος μετὰ τελευτὴν συγγ.

² Suida teste, ἡλιτόμηγον, τὸ ἀμαρτάνον τῆς γεννήσεως τῇ ἐνδεχομένῃ καιρῷ. Alii mire de hac voce erraverunt.

³ R. legend. censet Ὀσίριδος. Markl. legi vult περὶ τῷ Ὄρ. διαμελισμῷ καὶ τῷ Ἴσιδος ἀποκεφαλισμῷ. Petav. τὸν περὶ τὸν.

⁴ Petav. δεῖ; & deinde εἰδέν λέγειν pro εἰδέν δεῖ λ. nec non τοῖς τῷ pro τοῖς ἔτω, & πλάσμασιν pro πλάσμασιν.

⁵ Delendum censet τὸ R.

⁶ Squir. dedit αὐτῇ, notans, olim male extitisse αὐτῇ. Tuetur R. vulgatam.

⁷ Dedi sic cum Squir. & W. e correctione Baxt. & Bentl. — quae, ananeavum instar, omni veritatis historicae fundamento destituta, ex se ipsis gignentes pertexunt poetae.

⁸ Sic quoque Squir. correxit vulgatam ἔχων. Idem cum W. recepi ex Petav. E. Flor. Pro seq. ἀπορίας R. susp. ἰσορίας; Markl. ὑπονοίας. Alterutrum probandum, W. iudice.

⁹ Ausus sum dare, quae R. coniecerat, praeceunte quodammodo

ματικοὶ τὴν ἴριν ἔμφασιν εἶναι τῶ ἡλίῳ λέγεσι ποικιλο-
μένην τῇ πρὸς τὸ νέφος ἀναχωρήσει ¹ τῆς ὄψεως, ἕτως
ὁ μῦθος ἐνταῦθα ² λόγος τινὸς ἔμφασίς ἐστιν ἀνακλῶντος
ἐπ' ἄλλα τὴν δίκνοϊαν, ὡς ὑποδηλῶσιν αἱ τε θυσίαι τὸ
πένθιμον ἔχασαι καὶ σκυθρωπὸν ἐμφαινόμενον, αἱ τε
τῶν ναῶν διαθέσεις, πῇ μὲν ἀνειμένων εἰς πτέρὰ καὶ
δρόμους ὑπαιθρίους καὶ καθερὰς, πῇ δὲ κρυπτὰ καὶ σκό-
τια κατὰ γῆς ἐχόντων σολισήρια ³ θηβαίοις ⁴ εἰκότα
καὶ

modo Xylandro interprete. Vulgo nimirum διηγέσθαι αὐτῇ abs-
que οἶδα. Deesse tale quid, omnes consentiunt. W. in αὐτῇ
aut latere quid monet, aut cum Squir. legendum αὐτῇ ὄρεϊ,
aut cum R. αὐτῇ οἶδα.

¹ R. susp. ἀνακλάσας; W. aut idem legendum censet, aut
ἀναχρώσας.

² Squir. mavult ὁ ἐνταῦθα μῦθος, praesens fabula, i. e.
de qua nunc agimus.

³ Xyl. σολισήρια accipit cellulas, aut facella, imagunculis
aliisve id genus rebus consecratis in operto abstrudendis facta.
At quis hunc significatum origini vocis aptum censet? R. mo-
net, cellas esse in penetralibus, ubi sacerdotes se lavabant & ve-
stes mutabant, item numina sua ἐσέλιζον, vestiebant. Sic propius
quidem acceditur ad originem vocis, sensumque inde derivan-
dum. At non capio, cur cellae huius fini accommodandae di-
cantur σκοτεινὰ. Semler. legit de suo ὀλιδήρια — Klüfste,
verborgene Löcher, wovon man leicht fallen kann, wegen ih-
rer schlechten Zubereitung oder Ausbahrung. Kaltw. vertit:
verborgene Gemächer.

⁴ Xyl. hanc vocem non putat integram. Susp. θήκαις, aut
θηλάκοις, aut θησαυροῖς, quales erant apud Delphos. Squir.
maluit σπηλαίοις. Benti. & Salmas. correxerunt Θήβαις, quod
W. male notatum censet pro θήκαις. Semler. mire de suo con-
jicit, & vertit συβοσάις, Schweinställe, cum sequens σηκοῖς
ovilia significet. Kaltw. cum eo facit. R. susp. ἰθηβαίοις —
loca, ubi puberes ungebantur in palaestris & vestes ponebant:
quare omnibus illuc aditus non patebat. Non est, quod meam
de his sententiam pluribus feram. Subjicō, quae meo quidem
sensu probanda videntur. Pro θηβαίοις lego θηκαίοις cum Bu-
berio in Cicer. Tuscul. Disput. p. 356. Habet eandem vocem
Hero-

καὶ σηοῖς· ἔχ ἦναι δὲ ἡ τῶν Ὀσιρείων δόξα. πολ-
 λαχῆ γὰρ ¹ κείδαι λεγόμενα τῷ σώματος, ὀνομάζεσθαι
 πολίχνην λέγουσιν, ὡς μόνην τὸ ἀληθινὸν ἔχουσαν, ἐν
 τε Ἀβύδῳ τὰς εὐδαίμονας τῶν Αἰγυπτίων καὶ δυνατὰς
 μάλιστα θάπτεσθαι Φιλοτιμώμενος ² ὁμοτάφους εἶναι τῷ
 σώματος Ὀσίριδος. ἐν δὲ Μέμφει τρέφεσθαι τὸν Ἄπιν,
 εἰδῶλον ὄντα τῆς ἐκείνης ψυχῆς, ὅπε καὶ τὸ σῶμα κεί-
 δαι

Herodot. II. 86. in fin. θησαυρίζουσι (τὸν νεκρὸν) ἐν οἰκίᾳ
 θηκαίῳ. Vid. Hesych. in v. θηκαία — τὰ ἐντάφια. δηλοῖ δὲ
 καὶ θησαυρὸν. καὶ τάφον, καμψίον, γλωσσοκομῖον. Si quis
 de voce θήβαις, supra memorata, cogitare malit, conferat ve-
 lim in eodem notam ad θήβα — κιβώτιον. Ne quis voce ση-
 κοῖς, quasi ovilia denotet, moveatur, ex eodem addo σηκοῦ —
 οἶκος. τάφος. ναός. μάνδρα. ἐνδοτερος τόπος τῶν ἱερῶν; item
 σηκῶ — βαθεῖ τόπος. Sic omnia forent commoda, modo de
 voce σολισήρια mihi constaret, aut quid succurreret, quod bene
 pro ea commendari possit.

¹ Quidquid correctionis jam nunc hic locus usque ad finem
 capitis prae se fert, acceptum refero plurima ex parte Wytten-
 bachio, cujus sententiam, neglectis aliorum conjecturis, maxi-
 me amplectendam censui. Vulgo post δόξα datur comma, &
 sequentia sic struuntur: πολλαχῆ κείδαι λεγόμενα τῷ σώματος,
 Ἀβυδὸν ἴσως ἢ Μέμφιν, ὀνομάζεσθαι πολ. λέγ. &c. &c. Post
 πολλαχῆ W. cum R. inferendum duxit γὰρ. Voces Ἀβ. —
 Μέμφ. absunt a Petav. A. E. Flor. — nec modo commode
 abesse queunt, sed &, si adsunt, omnem sensum turbant. R.
 haud aequo animo se ferre fatetur, quod Memphis πολίχνη ap-
 pelletur, & pro λέγουσιν legendum conjecit ἔχουσιν. Quatenam
 autem intelligatur πολίχνη, proxime indicatur — Τάρβο-
 σίρις — post Abydum & Memphin; de quibus urbibus quatenam
 valeat opinio, prius refertur. Squir. pro Ὀσιρείων legi voluit
 Ταφεισίρων, locumque sic constitui: ἔχ ἦναι δὲ ἡ τῶν ταφει-
 σιρείων δόξα. Πολλαχῆ δὲ κείδαι λεγόμενα τῷ σώματος, Ἀβυ-
 δὸν ἴσως ἢ Μέμφιν ὀνομάζεσθαι (νομίζεσθαι forte, Markl. suspi-
 cante) πολίχνην λέγουσιν. &c. R. monente, in voce Ὀσιρείων
 nil vitii haeret. Ea sunt templa & monumenta, seu tumuli
 Osiridis. Ald. & Bas. τῶν ἀληθινῶν.

² Salmas. Φιλοτιμώμενος correxit.

θαι· καὶ τὴν μὲν πόλιν οἱ μὲν Ὀρμοὺν ἀγαθῶν ἐρμηνεύουσιν, οἱ δ' ἰδίως ¹ τάφον Ὀσίριδος. τὴν δὲ πρὸς Φίλαις νησίδα τὴν ἄλλως ² μὲν ἄβατον ἅπασι καὶ ἀπροσπέλασον εἶναι, καὶ μηδ' ὄρνιθας ἐπ' αὐτὴν καταίρειν ³, μηδὲ ἰχθῦς προσπελάζειν, ἐνὶ δὲ καιρῷ τὰς ἱερεῖς διαβαίνοντας ἐναγίζειν καὶ κατασέφειν τὸ σῆμα μηδίδης ⁴ φυτῷ περισκιάζομενον, ὑπεραίρουσι πάσης ἐλαίας μέγεθος.

XXI. Εὐδοξος δὲ, πολλῶν τάφων ἐν Αἰγύπτῳ λεγομένων, ἐν Βασίριδι τὸ σῶμα κειῖσθαι. καὶ γὰρ πατρίδα ταύτην γεγονέναι τῷ Ὀσίριδος. κηῖτι μέντοι λόγους δεῖσθαι τὴν Ταφόσιριν· αὐτὸ γὰρ φράζειν τένομα ταφὴν Ὀσίριδος. αἰνῶ ⁵ δὲ τομὴν ξύλου καὶ χύσιν λίνας καὶ χοῶς
χεο-

¹ Recepi ἰδίως ex W. mente. Vulgo οἱ δ' ὡς τ. Ὁ. R. monet, post οἱ δ' deesse aliquid.

² Vulgo monstrose legitur τὴν δὲ πρὸς Πύλαις Νεσιτάνην ἄλλως. W. correctionem sum secutus, quam nemo non lubentissime probabit — *insulam*, quae ad Philas adjacet alio tempore &c. Squir. haec cum antecedentibus sic jungenda putavit: καὶ ταύτην μὲν πόλιν οἱ (vel εἶναι) μὲν Ὀρμοὺν ἀγαθῶν ἐρμηνεύουσι, ὡς δὲ τάφον Ὀσίριδος εἶναι τὴν πρὸς Φίλαις νῆσον, ἢν ἄλλως μὲν. &c. — *Aiqui quidam sunt, qui hanc urbem (Memphin scil.) Portum Bonorum interpretantur, dum Sepulchrum Osiridis esse statuunt apud Insulam, quae ad Philas adjacet: quae quidem Insula reliquo tempore.* &c. Optime defendit Φίλαις locis ex Strab. 17. p. 803. Diod. Sic. l. 1. p. 19. Servio ad Aeneid. VI. 154. ex Senec. lib. de rit. & sacris Aegyptiorum de promptis. Hinc W. hanc vocem pro Πύλαις reponere non dubitavit; νησίδα τὴν ἄλλως (idem quod τηνάλλως) dedit ex Bas. & Xyl.

³ descendere, appellere. Sic Xyl. dedit, & R. legi voluit, deditque W. Vulgo κατερεῖν.

⁴ „Quid plantae sit μηδίδης, non facile credo invenias“ — Xyl. adnotat. Petav. A. E. μηδίδης; Pol. Amiot. Mez. μηδιδίης; Baxt. μηδικῆς; Squir. ἐρίκης mavult.

⁵ Sic cum Squir. & W. ex Ald. & Bas. restitui pro vulg. αἰγῶν. W. autem legendum censet αἰὼν δὲ, id quod necesse est, nisi

χεομένους, διὰ τὸ πολλὰ τῶν μυσικῶν ἀναμερίχθαι τέ-
τοις. ἂ μόνον δὲ τέττε ¹ οἱ ἱερεῖς λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ
τῶν ἄλλων θεῶν, ὅσοι μὴ ἀγέννητοι, μηδ' ἄφθαρτοι,
τὰ μὲν σώματα παρ' αὐτοῖς κεῖσθαι καμόντα καὶ θερα-
πεύεσθαι, τὰς δὲ ψυχὰς ἐν ἔρανῳ λάμπειν ἄερα, καὶ
καλεῖσθαι κύνα μὲν τὴν Ἰσιδος ὑφ' Ἑλλήνων, ὑπ' Αἰ-
γυπτίων δὲ Σῶθιν, Ὡρίωνα δὲ τὴν Ὡρε ², τὴν δὲ
Τυφῶνος, ἄρην. εἰς δὲ τὰς τροφὰς ³ τῶν τιμωμένων
ζώων, τὰς μὲν ἄλλας συντεταγμένα τελεῖν, μόνες δὲ
μὴ διδόναι τὰς Θηβαΐδα κατοικῶντας, ὡς θνητὸν θεὸν
εἰδέναι νομίζοντας, ἀλλὰ ὃν καλεῖσιν αὐτοὶ Κνήφ, ἀγέν-
νητον ⁴ ὄντα καὶ ἀθάνατον.

XXII. Πολλῶν δὲ τοιούτων λεγομένων καὶ δεικνυ-
μένων, οἱ μὲν οἰόμενοι βασιλέων ταῦτα καὶ τυράννων
(δι' ἀρετὴν ὑπερφέρεσαν ἢ δύναμιν ἀξίωμα τῇ δόξῃ ⁵
θεόγητος ἐπιγραφασμένων, εἴτα χρησαμένων τύχαις ⁶)

I 2

ἔργα

nisi eundem sensum verbo *αἰνεῖν* tribuere placeat, quod Squir.
monet, ut haec prodeat sententia: „alia argumenta ad compro-
bandum veri quid subesse iis, quae de Osiride narrantur, addu-
ci possunt, qualia sunt *τομὴ ξύλας*. &c. Haec vero *omitto* omnia,
διὰ τὸ πολλὰ τῶν μυσικῶν ἀναμερίχθαι τέτοις.“ Markl. le-
git *ὁκνῶ* δὲ scil. λέγειν.

¹ Sic e Petav. repofui. Dedit idem Squir. adfentientibus
Baxt. & Bentl. Vulgo *τέτων*. Redit enim ad *Osiridem* so-
lum, de quo adhuc sermo fuit.

² Sic cum Squir. dedi — scil. τὴν ψυχὴν Ὡρε — compro-
bantibus Baxt. Bentl. Markl. & Xylandro ita vertente. Vulgo
τὸν Ὡρον.

³ Cum Squir. dedi, quod Xyl. & Mez. legerunt. Vulgo
γραφαίς, quod Seml. tuetur. Salmaf. R. Jablonsk. Panth. Aeg.
Part. I. p. 84. conjecerunt *ταφάς*, quod W. recepit.

⁴ Dedi cum Squir. & W. quod Xyl. Mez. Baxt. Bentl. Markl.
legendum monuerunt. Vulgo *κηφαγένητον*. Cf. de hoc Theba-
norum Deo, Κνήφ dicto, Euseb. de Praep. Evang. I. I. & III.

⁵ R. susp. *δύναμιν*, ἢ *ἀξίωμα*, *δόξαν* θεότητος.

⁶ Vocem *τύχη* hic de sola adversa fortuna intelligi debere,
& sensu malo accipi, monet R. Cum Squir. voces *δι' ἀρετὴν*
— *τύχαις* parenthetice dedi, ut constructio fiat clarior.

ἔργα καὶ πάθη δεινὰ καὶ μεγάλα διαμνημονεύεσθαι, ῥᾶ-
 σῃ μὲν ἀποδράσει τῇ λόγῃ χρῶνται, καὶ τὸ δύσφημον
 ἔφαύλως ἀπὸ τῶν θεῶν ἐπ' ἀνθρώπους μεταφέρουσι, καὶ
 ταύτας ¹ ἔχουσιν ἀπὸ τῶν ἰσορκεμένων βοηθείας. ἰσο-
 ρῆσι γὰρ Αἰγύπτιοι τὸν μὲν Ἑρμῆν τῷ σώματι γενέσθαι
 βασιλέα ², τὸν δὲ Τυφῶνα τῇ χροῇ πυρρὸν, λευ-
 κὸν δὲ τὸν Ὠρον, καὶ μελάγχρου τὸν Ὀσίριν, ὡς τῇ
 φύσει γεγυότας ἀνθρώπους. ἔτι δὲ καὶ στρατηγὸν ὀνο-
 μάξουσιν Ὀσίριν, καὶ κυβερνήτην Κάναβον, ἔφασι
 ἐπάνυμον γεγονέναι τὸν Ἀσέρα· καὶ τὸ πλοῖον, ὃ κα-
 λῶσιν Ἑλλήνες Ἀργῶ, τῆς Ὀσίριδος νεὸς εἶδωλον ἐπὶ
 τιμῇ ³ κατηγερισμένον, ἔμακρὰν φέρεσθαι τῇ Ὀρίω-
 νος καὶ τῇ Κυνός, ὣν τὸ μὲν Ὠρε, τὸ δὲ ⁴ Ἰσίδος ἱε-
 ρὸν, Αἰγύπτιοι νομίζουσιν.

XXIII. Ὀκνῶ δὲ, μὴ τὸτο ἢ τὰ ἀκίνητα κινεῖν,
 καὶ πολεμεῖν ἔ ⁵ τῷ πολλῷ χρόνῳ, κατὰ Σιμωνίδην,
 μόνον, πολλοῖς δ' ἀνθρώπων ἔθνεσι ⁶ καὶ γένεσι κατό-
 χοις ὑπὸ τῆς πρὸς τὰς θεὰς τέτης ὁσιότητος, ἔδεν ἀπο-
 λιπόντας ⁷ ἐξ ἑραυτῶ μεταφέρειν ἐπὶ γῆν ὀνόματα τη-
 λικαῦτα, καὶ τιμὴν καὶ πίσιν ὀλίγα δεῖν ἅπασιν ἐν πρώ-
 της

1 R. susp. καὶ πρὸς ταῦτα.

2 Hanc vocem Hesych. explicat ὁ τὸν βραχίονα ἐλάττονα ἔχων. Apud Eusebium, Xyl. notante, est βασιλέα. Mon-
 net simul Xyl. se aliquando cogitasse βασιλέα, ut sit, va-
 riegato, seu versicolore cubito insignis.

3 Vulgatam, minus planam, Squir. sic corrigendam censet:
 Ἀργῶ, τῆς Ὀσίριδος νεὸς εἶδωλον ὃν, ἐπὶ τέτῃ τιμῇ κατ. Ar-
 go nimirum, cum Osiridis navis imago esset, in illius honorem
 inter sidera relata fuit.

4 R. susp. τὸν μὲν, τὸν δὲ.

5 Restitui particulam negantem cum Squir. & W. ex Ald.
 Bas. Xyl. Mez. Salmaf. A. E. Venet. Vulgo ex Steph. ἐν τῷ.
 R. ex hoc ἐν effici voluit μὲν, & seq. μόνον deleri. Eo iudice,
 si ἔ μόνον teneatur, in sequentibus oratio erit impedita.

6 Petav. ἔθνεσι. Idem infra κλησιδάς.

7 Squir. monente, constructio flagitare videtur post hanc vo-
 cem τῷ.

της γενέσεως ἐνδεδυκυῖαν ¹ ἐξισάναι καὶ ἀναλύειν, με-
γάλας μὲν τῷ Ἀθῆν λεῶ κλισιάδας ἀνοίγοντας καὶ ἐξαν-
θρωπίζοντι ² τὰ θεῖα, λαμπρὰν δὲ τῆς Εὐήμερας τῇ
Μεσσηνίᾳ ³ Φενακισμοῖς παρῆρσιαν δίδοντας, ὃς αὐτὸς
ἀντίγραφα συνθεῖς ἀπίστα καὶ ἀνυπάρκῃ μυθολογίας,
πᾶσαν ἀθεότητα κατασπεδάνυσσι τῆς οἰκμένης, τὰς νο-
μιζομένους θεὸς πάντας ὁμαλῶς διαγράφων ⁴, εἰς ὀνόμα-
τα ⁵ ερατηγῶν καὶ ναυάρχων καὶ βασιλέων, ὡς δὴ πά-
λαι γεγονότων, ἐν δὲ Πάγχοντι γράμμασι χρυσοῖς ἀνα-
γεγραμμένων ⁶, οἷς ἔτε βάρβαρος εἰδὲς, ἔτε Ἑλλῆν,
ἀλλὰ μόνος Εὐήμερος, ὡς ἔοικε, πλεύσας εἰς τὰς μηδα-
μόθι γῆς γεγονότας, μηδὲ ὄντας Παγχώως καὶ Τριφύλ-
λης ⁷, ἐντετυχήκει ⁸.

XXIV. Καίτοι μεγάλαι μὲν ὑμνεῖται πράξεις ἐν
Ἀσσυρίοις, Σεμιράμιος· μεγάλαι δὲ αἱ Σασσώριος ἐν
Αἰγύπτῳ· Φρύγες δὲ μέχρι νῦν τὰ λαμπρὰ καὶ θαυ-
μασὰ τῶν ἔργων, Μανικὰ καλῶσι, διὰ τὸ Μάνιν ⁹ τινὰ

I 3

τῶν

¹ Markl. mavult ἐντετηκυῖαν, vel ἐμπεφυκυῖαν.

² Markl. susp. ἐξανθρωπίζοντας, quod W. probat. Squir. ex Bentl. conjectura dedit ἐνανθρωπίζοντι.

³ Clem. Alex. Evemerum hunc Agrigentinum facit; nec non Arnob. l. 4. Vitiose haec Petav. τῆς Εὐήμερας & Μεσσηνίᾳ Φενακισμοῖς παρῆρσιαν δίδοντας, ὡς αὐτὸς ἀντίγ.

⁴ Markl. legi vult διαγράφων. R. tuetur vulgatam.

⁵ Dedi sic cum Squir. comprobantibus Bentl. Baxt. W. Vulgo ὀνομα.

⁶ Sic Xyl. Squir. Wesseling. (ad Diod. Sic. T. I. p. 364.) R. & W. legendum monent, & dedi pro vulg. ἀναγεγραμμένοις. Salmaf. idem quoque conjecit, aut ἀναγεγραμμέναι. Pro Πάγχοντι Xyl. voluit Παγχαίᾳ, uti infra Παγχαίᾳς (sic haud dubie pro voce Παγχαίων male impressa legendum est) auctoritate Euseb. Praep. Evang. l. 2. Diodor. l. V. Strabo l. VII. Wesseling. id probat. Squir. legi vult ἐν δὲ παγχαίοις γράμμασι ἀναγ. R. susp. Ταρχῶντι.

⁷ Xyl. legit Τριφυλλίαις; Squir. Τριφυλαίαις.

⁸ R. mavult ἐντετύχηκε.

⁹ Salmaf. corrigit Μάνην.

τῶν πάλαι βασιλέων ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ δυνατόν γενέσθαι παρ' αὐτοῖς, ἐν ἐνίοις Μάσδην καλεῖσι. Κῦρος δὲ Πέρσας, Μακεδόνας δὲ Ἀλέξανδρος, ὀλίγα δεῖν ἐπὶ πέρας¹ τῆς γῆς κρατύντας προήγαγον· ἀλλὰ ὄνομα καὶ μνήμην βασιλέων ἀγαθῶν ἔχουσιν. εἰ δέ τινες ἐξαρθέντες² ὑπὸ μεγαλαυχίας, ὥς Φησιν ὁ Πλάτων, ἅμα νεότητι καὶ ἀγνοίᾳ³ φλεγόμενοι τὴν ψυχὴν μεθ' ὕβρεως ἐδέξαντο θεῶν ἐπωνυμίας, καὶ νεῶν ιδρύσεις, βραχὺν ἤνθησεν ἡ δόξα χρόνον, εἴτα κενότητα καὶ ἀλαζονείαν μετὰ ἀσεβείας καὶ παρανομίας προσόφλοντες,

Ὀυῖομοροι καπνοῖο δίκην ἀρθέντες ἀπέπλυν⁴, καὶ νῦν, ὥσπερ ἀγῶγμοι δραπεταί, τῶν ἱερῶν καὶ τῶν βωμῶν ἀποσπαθέντες ἐδὲν ἅλ' ἢ τὰ μνήματα καὶ τὰς τάφους ἔχουσιν. ὅθεν Ἀντίγονος ὁ γέρων⁵, Ἐρμοδότε τινὸς ἐν ποιήμασιν αὐτὸν ἡλίκαι παῖδα καὶ θεὸν ἀναγορεύοντος· Οὐ τοιαῦτά μοι (εἶπεν) ὁ λασιανοφόρος σύνοιδεν. εὖ δὲ καὶ Λύσιππος ὁ πλάσης Ἀπελλῆν ἐμέμψατο τὸν ζωγράφον, ὅτι τὴν Ἀλεξάνδρου γράφων εἰκόνα, κεραυνὸν ἐνεχείρισεν· αὐτὸς δὲ λόγχην, ἧς τὴν δόξαν ἐδὲ εἰς ἀφαιρήσεται χρόνος ἀληθινὴν καὶ ἰδίαν ἔσαν.

XXV. Βέλτιον ἐν⁶ οἱ τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα καὶ Ὅσιριν καὶ Ἴσιν ἰσορέμενα, μήτε θεῶν παθήματα, μήτ' ἀνθρώπων, ἀλλὰ δαιμόνων μεγάλων εἶναι νομίζοντες, ἕς⁷ καὶ Πλάτων καὶ Πυθαγόρας καὶ Ξενοκράτης καὶ

1 Petav. δεῖν ἐπὶ Πέρσας omisso ὀλίγα.

2 Sic Xyl. dedit, & probarunt Baxt. & Bentl. repoulique cum Squir. & W. pro vulg. ἐξαρθέντες.

3 Sic restitui ex edit. prioribus pro ἀγνοία, quod est in R. & Frft. Unde W. & Squir. ἀγνοία?

4 Petav. καπνοῖς δίκην ἀρθέντες ἀπέπλυν.

5 Antigonus primus, Demetrii Poliorcetae pater. R.

6 Euseb. Praep. Ev. l. 5. sect. 5. Omittitur ibid. seq. artic. τὰ.

7 Sic Xyl. Mez. Squir. dedique cum W. ex Euseb. l. c. Vulgo ὡς.

καὶ Χρύσιππος, ἐπόμενοι τοῖς πάλαι θεολόγοις ¹, ἐρ-
 ρωμενεσέρες μὲν ἀνθρώπων γεγονέναι λέγεσι, καὶ πολ-
 λὴ τῇ δυνάμει τὴν φύσιν ὑπερφέροντας ἡμῶν, τὸ δὲ
 θεῖον ἐκ ἀμιγῆς, ἐδ' αἰρατον ἔχοντας, ἀλλὰ καὶ ψυχῆς
 φύσει καὶ σώματος αἰδήσει συνειληχός ², ἡδονὴν δεχα-
 μένη ³ καὶ πόνον, καὶ ὅσα ταύταις ἐγγενόμενα ταῖς με-
 ταβολαῖς πάθη, τὰς μὲν μᾶλλον, τὰς δὲ ἥττον ἐπιτα-
 ράττει. γίνονται γὰρ ὡς ἐν ἀνθρώποις, καὶ δαίμοσιν,
 ἀρετῆς διαφοραὶ καὶ κακίας. τὰ γὰρ Γιγαντικὰ καὶ Τι-
 τανικὰ παρ' Ἑλλήσιν ἐδόμενα, καὶ Κρόνος τινὲς ⁴ ἄθεσ-
 μοὶ πράξεις, καὶ Πύθωνος ἀντιτάξεις πρὸς Ἀπόλλωνα,
 Φυγαί ⁵ τε Διονύσου καὶ πλάνας Δήμητρος, ἐδὲν ἀπολεί-
 πσι τῶν Ὀσιριακῶν καὶ Τυφωνικῶν, ἄλλων τε ὧν πᾶ-
 σιν ⁶ ἔξεσιν ἀνέδην μυθολογεμένων ἀκείνῃ. ὅσα τε μυ-
 θικοῖς ἱεροῖς περικαλυπτόμενα καὶ τελεταῖς, ἄρρητα δια-
 σώζεται καὶ ἀθέατα πρὸς τὰς πολλὰς ⁷, ὁμοίον ἔχει λόγον.

XXVI. Ἀνέομεν δὲ καὶ Ὀμήρε, τὰς μὲν ἀγα-
 θὰς διαφόρως θεοειδέας ἐνάστοις ⁸ καὶ ἀντιθέας, καὶ

I 4

θεῶν

¹ Sic ex Ald. & Baf. restitui, cum Squir. idem ex Euseb. afferente, & W. Vulgo τὰς πάλ. θεολόγους.

² Vulgo ἐνσυναληχός; Ald. & Baf. ἐν συνηλαχός. Hoc ἐν non esse in Euseb. monuit Xyl. & omisi cum Squir. & W.

³ Sic cum Xyl. dedi, R. probante e Salmas. conjectura, ut referatur ad αἰδήσει. W. idem dedit, & ex Euseb. vult reposuisse. At ex eodem Squir. se dedisse monet δεχόμενον, relatum ad τὸ θεῖον. Utri credendum?

⁴ Ex Euseb. cum Squir. dedi τινὲς pro vulg. τινός, Xyl. probante. Male in eodem pro Κρόνος legitur πολλαί.

⁵ Sic R. ex Euseb. restituit pro vulg. φθόγγαι, unde φόνοι, caedes, efficiendum fuisse monet. Dederunt idem Squir. & W. quod etiam Xyl. legit.

⁶ ἄλλων τε abest ab Euseb. Idem pro πᾶσιν exhibet παρὰ πᾶσιν, & ἀναίδην pro ἀνέδην. Tuetur Xyl. vulgatam — licen-ter, abunde, sive, Eustath. explicante, ἀνέτως καὶ ἑλευθέρως.

⁷ Apud. Euseb. haec ita leguntur, ἀθέατα, πρὸς τὰς θεὰς ὁμ. ἔ. λ.

⁸ R. post h. v. deesse suspicatur καλῆντος.

Θεῶν ἀπο μὴδ' ἔχοντας· τῷ δ' ἀπὸ τῶν δαιμόνων προσ-
ρηματι χρωμένε κοινῶς ἐπὶ τε χρησῶν καὶ Φαύλων.

Δαιμόνιε ¹ χεδὸν ἔλθέ· τίη δειδίσσεαι ἔτως

Ἀργείας;

καὶ πάλιν·

Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.

καί·

Δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες,

Τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ἔτ' ἀσπερχές μενεαίνεις

Ἴλιε ἐξαλαπάξαι εὐνήλιμενον πηολισθρον;

ὡς τῶν δαιμόνων μνητὴν καὶ ἀνώμαλον Φύσιν ἔχόντων
καὶ προαίρεσιν. ὅθεν ὁ μὲν Πλάτων Ὀλυμπίοις Θεοῖς
τὰ δεξιὰ καὶ περιτὰ, τὰ δ' ἀντίφωνα τέτων δαίμοσιν
ἀποδίδωσι. ὁ δὲ Ξενοκράτης καὶ τῶν ἡμερῶν τὰς ἀπο-
φράδας, καὶ τῶν ἐορτῶν ὅσαι πληγὰς τινὰς, ἢ κοπε-
τές, ἢ νηθείας, ἢ δυσφημίας, ἢ αἰχρολογίαν ἔχουσιν,
ἔτε Θεῶν τιμαῖς, ἔτε δαιμόνων οἶεται προσήκειν χρη-
σῶν, ἀλλὰ εἶναι Φύσεις ² ἐν τῷ περιέχοντι μεγάλας
μὲν καὶ ἰχυράς, δυστρόπας δὲ καὶ σκυθρωπάς, αἱ χαλ-
ρασι τοῖς τοιούτοις, καὶ τυγχάνουσαι πρὸς ἑὸν ἄλλο χει-
ρον τρέπονται. τὰς δὲ χρησὲς πάλιν καὶ ἀγαθὰς ὅτε
Ἡσίοδος ἀγνὰς δαίμονας καὶ Φύλακας ἀνθρώπων προσ-
αγορεύει

Πλατοδότας, καὶ τῆτο γέρας βασιλῆιον ἔχοντας ³.

ὁ τε Πλάτων ἐρμηνευτικὸν τὸ τοιοῦτον ὀνομάζει γένος
καὶ διακονικόν, ἐν μέσῳ Θεῶν καὶ ἀνθρώπων, εὐχὰς
μὲν ἐκεῖ καὶ δεήσεις ἀνθρώπων ἀναπέμποντας, ἐκεῖθεν
δὲ μαντεῖα δεῦρο καὶ δόσεις ἀγαθῶν φέροντας. Ἐμπε-
δοκλῆς δὲ καὶ δίκας Φησὶ δίδόναι τὰς δαίμονας, ὧν ἕξα-
μάρτωσι ⁴ καὶ πλημμελήσωσιν.

Αἰθέ-

¹ Iliad. XIII. 810. Seqq. v. extant Iliad. XX, 447. & IV, 31. sqq.

² Squir. mavult addi τινὰς, vel mente saltim intelligi.

³ Hesiod. Op. & d. v. 122. 125. Squir. desiderat καὶ ante πλατοδότας.

⁴ Ex Euseb. dedit Squir. ὧν ἂν ἑξαμερτήσωσι.

Αἰθέριον μὲν γάρ σφε μένος πόντον δὲ διώκει,
Πόντος δ' ἐς χθονὸς ἔδρας ἀπέπλυνε, γαῖα δ' ἐς αὐγὰς ¹
Ἥελίε ἀκάμαντος, ὃ δ' αἰθέρος ἐμβαλε δύναις.

Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται, συγέσει δὲ πάντες.

ἄχρῃς ἔκκολαδιέντες ἔτω καὶ καταρτέντες, αὐτῇ τὴν κα-
τὰ φύσιν χώραν καὶ τάξιν ἀπολάβωσι.

XXVII. Τέτων δὲ ² καὶ τῶν τοιούτων ἀδελφὰ λέγε-
θαί φασι περὶ Τυφῶνος, ὡς δεινὰ μὲν ὑπὸ φθόνου καὶ δυσ-
μενείας εἰργάσατο· καὶ πάντα πράγματα ταραξας, ἐν-
έπλησε κακῶν γῆν ὁμῆ τι ³ πᾶσαν καὶ θάλασσαν, εἴ-
τα δίκην ἔδωκεν. ἡ δὲ τιμωρὸς Ὀσίριδος ἀδελφὴ ⁴ καὶ
γυνὴ τὴν Τυφῶνος σβέσασα καὶ καταπαύσασα μανίαν
καὶ λύσαν, ἐπεριεῖδε τὰς αἰθῆρας καὶ τὰς ἀγῶνας, ἔς
ἀνέτλη, καὶ πλάνας αὐτῆς, καὶ πολλὰ μὲν ἔργα σοφίας,
πολλὰ δ' ἀνδρίας ἀμνησίαν ὑπολαβῆσαν ⁵ καὶ σιωπῇν,
ἅλλα ταῖς ἀγιωτάταις ἀναμίξασα τελεταῖς, εἰκόνας καὶ
ὑπονοίας καὶ μίμημα ⁶ τῶν τότε παθημάτων, εὐσεβείας
ὁμῆ διδάγμα καὶ παραμύθιον ἀνδράσι καὶ γυναιξίν ὑπὸ
συμφορῶν ἐχομένοις ὁμοίων ⁷ καθωσίωσεν. αὐτὴ δὲ καὶ
Ὀσίρις ἐν δαιμόνων ἀγαθῶν δι' ἀρετῆς ⁸ εἰς θεὸς μετα-

I 5

βαλόν-

¹ Sic cum Squir. & W. dedi ex Euseb. Xyl. & ipso Plut. in
libello de vit. aere alieno. Vulgo ἑσαυθῆς.

² Euseb. τέτων δὴ, male, Squir. iudice.

³ Dedi τι e R mente. Vulgo ὁμῆ τι.

⁴ Squir. mavult ἀδελφὴ ἑσα καὶ γ.

⁵ Dedi sic sublato pnncto, quod vulgo est ante καὶ πολλὰ,
e Mez. probante W. Vulgo ὑπολαβῆσα — non commisit, ne
silentium & oblivio susciperent certamina aerumnasque suas
& errores, quibus fuerat jactata, neque passa est iam mul-
ta sapienter, multa fortiter abs se gesta silentio obliterari.
Xyl. & Benth. susp. ἀνδρίας, ἐν ἀμνησίᾳ ὑποβαλῆσα καὶ σιωπῇ;
Markl. ἀμνησίαν ὑπολαβόντα; Squir. cum Baxt. εἰς ἀμνησίαν
καὶ σιωπῇν ἐπιβαλῆσα.

⁶ Squir. dedit μίμηματα, Markl. probante.

⁷ Sic Salmaf. & Markl. corrigunt, & dedi cum W. adsem-
tientibus codd. A. & E. Vulgo ὁμοίως.

⁸ Usitatus esse δι' ἀρετῆν, monet R.

βαλόντες, ὡς ὕπερον Ἡρακλῆς καὶ Διόνυσος, ἅμα καὶ θεῶν καὶ δαιμόνων ἐκ ἀπὸ τρόπε μεμιγμένους τιμὰς ἔχουσι, πανταχῶ μὲν ¹, ἐν δὲ τοῖς ὑπὲρ γῆν καὶ ὑπὸ γῆν δυνάμενοι μέγιστον. ἔ γὰρ ἄλλον εἶναι Σάραπιν ², ἢ τὸν Πλάτωνά Φασι, καὶ Ἰσιν τὴν ³ Περσέφασσαν, ὡς Ἀρχέμαχος εἴρηκεν ὁ Εὐβοεύς, καὶ ὁ Ποντικὸς Ἡράκλειδης ⁴ τὸ χρησίμῳ ἐν Κανώβῳ Πλάτωνος ἡγόμενος εἶναι.

XXVIII. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Σωτὴρ ὅταν εἶδε ⁵ τὸν ἐν Σινώπῃ τῷ Πλάτωνος κολοσσόν, ἐκ ἐπιστάμενος, ἐδὲ ἑωρακώς πρότερον, οἷος τὴν μορφήν ⁶, κελεύοντα κομίσαι τὴν ταχίστην αὐτὸν ⁷ εἰς Αλεξάνδρειαν. ἀγνοῦντι δ' αὐτῷ καὶ ἀπορῶντι, πῶς καθίδρυται, καὶ διηγούμενῳ τοῖς φίλοις τὴν ὄψιν, εὐρέθη πολυπλόκης ἄνθρωπος, ὄνομα Σωσίβιος ⁸, ἐν Σινώπῃ Φάμενος ἑωρακέναι τοιοῦτον κολοσσόν, οἷον ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν ἔδοξεν. ἐπεμψεν ἔν

Σωτῆ-

¹ Deleri vult R. μιν. In seqq. dedi ἐν δὲ τοῖς cum Squir. & W. e correctione Xyl. Mez. Bentl. Baxt. Markl. Vulgo ἐν δὲ τέτοις. Voces ὑπὲρ γῆν καὶ, Xyl. iudice, abundant. R. eas toetur.

² Squir. susp. Ὅσιν dandum fuisse, ut sibi constet sententia auctoris.

³ R. mavult Ἰσιν, ἢ τὴν Π.

⁴ Sic legendum monuerunt Xyl. Baxt. Bentl. Markl. dedi-cum Squir. & W. Vulgo Ἡράκλειτος. Pro εἴρηκεν, quod praeceffit, mavult Squir. ἰσόρηκεν.

⁵ Secutus sum in his Squirium, ita, Baxt. & Bentl. consentientibus, dantem pro vulg. ἀνεῖλε. Probat W. hanc correctionem. Sequentia ἐν Σιν. τῷ Πλ. proleptice dicta sunt censenda, nisi ex glossmate in textum irrepsisse statuas, Squir. monente. Nondum enim noverat Ptolomaeus, vel cuius esset Colossus, quem Colossus viderat, vel ubinam locorum situs esset. Cf. Tac. Hist. l. 4. c. 83.

⁶ W. probat, scribi cum Mez. & R. οἷος ἦν τὴν μορφήν.

⁷ Cum Squir. sic dedi, e mente Markl. Vulgo αὐτόν.

⁸ Petav. ὅταν Σωσίβιος; & deinde Σωτέλην. R. pro Sotibio nomen Sotelis hic loci reponendum esse censet, aut deinde pro Sotele Sosibium. Posterius quoque susp. Squir.

Σωτέλη καὶ Διόνυσον, οἱ χρόνῳ πολλῷ καὶ μόλις, ἐκ
 ἄνευ μέντοι θείας προνοίας, ἤγαγον ἐκκλέψαντες. ἐπεὶ
 δὲ κοιμῶντες ὤφθη ¹, συμβαλόντες οἱ περὶ Τιμόθεον τὸν
 ἐξηγητὴν καὶ Μανέθωνα τὸν Σεβεννίτην Πλάτωνος ὃν ²
 ἄγαλμα, τῷ Κερβέρῳ τεκμαιρόμενοι καὶ τῷ δράκοντι,
 πείθεται τὸν Πτολεμαῖον, ὡς ἑτέρα θεῶν ἑδενός, ἀλλὰ
 Σαράπιδός ἐστιν. ὁ γὰρ ἐκείθεν ἔτις ³ ὀνομαζόμενος
 ἦκεν, ἀλλ' εἰς Ἀλεξάνδρειαν κοιμῶντες τὸ παρ' Αἰγυ-
 πτίοις ὄνομα τῷ Πλάτωνος ἐκλήσατο τὸν Σάραπιν. καὶ
 μέντοι Ἡρακλεῖτα τῷ Φυσικῷ λέγοντος Ἀδης καὶ Διό-
 νυσος ἕτος, ὅτε ἔν ⁴ μαίνονται καὶ ληραίνουσιν, εἰς
 ταύτην ὑπάγχει τὴν δόξαν. οἱ γὰρ ἀξιῶντες ἄδην λέ-
 γεσθαι

1 Sic R. dedit e Salmaf. correptione, quod Squir. & W. re-
 posuerunt e Baf. Xyl. A. E. Flor. Petav. Vulgo ὤφθη.

2 Squir. consentiente Baxt. dedit εἶνα.

3 Dedi sic cum Squir. & W. e Salmaf. Markl. R. correptione.
 Vulgo ἕτος.

4 Varie de hoc loco sentiunt Eruditi, varioque modo eum
 corrigere tentant. Xyl. iudice, est mutilus. Idem Kaltw. am-
 plectitur. Squir. asserit, Auctorem novo uti argumento, quo
 Osiridem esse Plutonem demonstrat, sic locum vertens: „Quod-
 que etiam Heraclitus Physicus dicit, *Plades & Bacchus idem
 est, quando insanit & delirat uterque*, in eandem hanc duce-
 re volunt sententiam,“ Osirin scilicet & Platonem nihil inter se
 differre. Pro ἕτος dedit αὐτός e dial. Jon. — Baxt. legi vo-
 luit ὁ αὐτός. De integritate sequentium vocum, quas ipsi He-
 raclito tribuit, dubius est. Semler. sic interpretatur: und wie
 Heraclitus, der Naturverständige, vorgibt, so ist dieser Osiris
 sowohl der Hades, als Dionysus oder Bacchus; und eben dar-
 nach verstehen auch einige die Gewohnheit, daß man sich un-
 sinnig anstellt in Geberden und Reden. Quomodo sibi textum
 stroxerit, haud commemorat. R. sic leg. susp. καὶ μέντοι οἱ πε-
 ρὶ Ἡράκλειτον τὸν φυσικὸν λέγοντες, Ἀδης καὶ Διόνυσος ὁ αὐ-
 τός, ὅτε ὁ μαίνονται — ut haec ipsa maίν. κ. ληρ. redeant ad
 τὰς π. Ἡράκλ. non ad Haden & Dionysum. W. partim ex
 Clem. Alex. Protr. p. 22. sic legendum monet Ἀδης καὶ Διό-
 νυσος αὐτός, ὅτε μαίνονται καὶ ληραίνουσιν; & vertit: Jam quod
 Heraclitus physicus dicit, *Pluto & Liber idem, nam qui in-
 sanit iidem delirant*, in hanc concedunt sententiam.

γεθαι τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς, οἷον παραφρονέσης καὶ με-
θύσεως ἐν αὐτῷ, γλίσχρως ἀλληγοῦσι. βέλτιον δὲ τὸν
Ὅσιριν, εἰς ταυτὸ συνάγειν τῷ Διονύσῳ, τῷ τ' Ὅσιρι-
δι τὸν Σάραπιν, ὅτε τὴν φύσιν μετέβαλε, ταύτης τυ-
χόντι ¹ τῆς προσηγορίας. διὸ πᾶσι κοινὸς ὁ Σάραπις
ἐστίν, ὡς καὶ ² τὸν Ὅσιριν οἱ τῶν ἱερῶν μεταλαβόντες
ἴσασιν.

XXIX. Οὐ γὰρ ἔξιον προσέχειν τοῖς Φρυγίοις
γράμμασιν ³, ἐν οἷς λέγεται χαροπῶς, τὰς μὲν τῷ Ἡ-
ρακλέεω γενέσθαι θυγάτηρ, Ἰσθιακῇ δὲ τῷ Ἡρακλέεω ὁ
Τυφῶν ⁴. ἐδὲ Φυλάρχῃς ⁵ μὴ καταφρονεῖν, γράφον-
τος, ὅτι πρῶτος εἰς Αἴγυπτον ἐξ Ἰνδῶν Διόνυσος ἤγα-
γε δύο βῆς, ἃν ἦν τῷ μὲν Ἄπις ὄνομα, τῷ δ' Ὅσι-
ρις. Σάραπις δ' ὄνομα τῷ τὸ πᾶν κοσμεντὸς ἐστίν, πα-
ρὰ τὸ σάειν, ὃ καλλύνειν τινὲς ⁶ καὶ κοσμεῖν λέγουσιν.
ἀπο-

1 Aptius sane fuit, sic dare cum Squir. probante W. ut red-
eat ad proximum Ὅσιριδι, cum quo nexus sententiae jungit,
quam cum R. tenere lectionem vulgatam τυχόντα, ad remotius
Ὅσιριν referendam.

2 Dedit καὶ e Markl. mente pro vulg. δὲ, probantibus Squir.
& W. ut etiam Osirin omnibus communem esse norunt initiati.

3 Hecum literarum ab Hercule Aegypto conscriptarum men-
tio fit apud Cicer. de nat. deor. l. 3. c. 16.

4 Locus, iterum varie a viris doctis tentatus. Basf. & Xyl.
exhibent χάροπός τις — in quibus dicitur Charopos quaedam
Herculis filia fuisse, Herculis autem Iliaci filius Thyphon. Squir.
edidit Χάραπός τις, τῇ μὲν Ἡρακλ. γ. θ. Pro Χάραπός τις
autem rescribendum censet Σάραπός τις, aut cum Markl. Σάρα-
πώ τις. Semler. sic leg. susp. ἐν οἷς λέγεται Σαραπός τις μὲν
τῷ Ἡρακλέεω γενέσθαι θυγάτηρ, αἰγυπτιακῇ δὲ τῷ Ἡρακλέεω ὁ
Τυφῶν; R. λέγεται Σάραπις μὲν τῆς τῷ Ἡρακλέεω γενέσθαι θυ-
γατρὸς Ἰσθίας, Αἰακῇ δὲ, τῷ Ἡρακλέεω ὁ Τυφῶν; Sic Kaltw.
verit. W. ἐν οἷς λέγεται αὐτὸς μὲν (scil. Ὅσιρις) Σαραπὸς
τῆς Ἡρακλέεω γενέσθαι θυγατρὸς. Venet. praebet θυγατρὸς.

5 Sic & hoc loco & infra nomen hoc dedit R. cum Xyl. &
Squir. Vulgo Φυλάρχῃς, quod retinet W.

6 Markl. pro τινὲς susp. Ἕλληνες.

ἔτοπα γὰρ ταῦτα τῷ Φυλάρχῃ, πολλῶν δ' ἀτοπώτερα
τὰ ¹ τῶν λεγόντων, ὅτι εἶναι θεὸν τὸν Σάραπιν, ἀλλὰ
τὴν Ἀπίδος σορὸν ἕως ὀνομάζεσθαι, καὶ χαλκῆς τινὰς
ἐν Μέμφει πύλας λήθης καὶ κωκυτῇ προσαγορευόμενας,
ὅταν θάπῃσι τὸν Ἄπιν ἀναίγεσθαι, βαρὺ καὶ σιληρὸν
φοβέσας. διὸ παντὸς ἡχῆντος ἡμᾶς χαλκιάματος ἐπι-
λαμβάνεσθαι ². μετριώτερον δὲ οἱ ³ παρὰ τὸ σεύεσθαι
καὶ τὸ σῆθαι ⁴ τὴν τῷ παντὸς ἅμα κίνησιν εἰρῆσθαι ⁵
φάσκοντες. οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν ἱερέων εἰς τὸ αὐτό Φα-
σι τὸν Ὀσιριν συμπεπλέχεσθαι καὶ τὸν Ἄπιν, ἐξηγέμε-
νοι καὶ διδάσκοντες ἡμᾶς, ὡς εὐμορφον εἰκόνα χρη νο-
μίζειν τῆς Ὀσίριδος ψυχῆς ⁶ τὸν Ἄπιν. ἐγὼ δὲ, εἰ
μὲν Αἰγύπτιόν ἐστι τένομα τῷ ⁷ Σαράπιδας, εὐφροσύνην
αὐτὸ δηλῶν οἶμαι καὶ χαρμολύπην, τειμαίρομενος, ὅτι
τὴν ἑορτὴν Αἰγύπτιοι τὰ χαρμόσυνα σαίρει καλῶσιν. καὶ
γὰρ Πλάτων ⁸ τὸν ἕδην, ὡς αἰδῶς υἱὸν τοῖς παρ' αὐ-
τῷ

¹ Recipiendo τὸ Squirium sum secutus. Vulgo abest.

² In loco hoc intelligendo & vertendo se sibi non satisfecisse, Xyl. asterisco adjecto testatum fecit. Susp. quidem ἐπιλανθάνε-
σθαι legendum pro ἐπιλαμβάν. quasi dicat auctor, aeris strepitu
oblivionem eorum, quae animum nostrum moestitia afficerent,
conci iari. Squir. totam dictionem καὶ χαλκῆς τινὰς — ἐπι-
λαμβάν. ut additam a librario & e margine in contextum inve-
stam, notat, & uncis includit. Seml. vertit: und daher soll
es kommen, dass wir auf alles tönende Erzt achtgeben, ut ἐπι-
λαμβάν. sit h. l. perpendere. Eum sequitur Kaltw.

³ Xyl. οἱ voluit addi. Idem sentiunt Bentl. Baxt. Markl.
& dederunt Squir. & W. Subintelligendum monet R. λέγει.

⁴ Cum sermo sit de derivatione vocis Serapis, neque ea ex
his verbis, quae vulgo leguntur, duci possit, Seml. susp. fuisse
σύρεσθαι vel σάρεσθαι.

⁵ Sic ex Ald. Bas. Xyl. A. E. cum Squir. & W. reposui pro
vulg. αἰρεῖσθαι.

⁶ W. susp. ἐμψυχον εἰκόνα — τῷ Ὀσίριδος.

⁷ Markl. susp. τὸ Σαρ.

⁸ in *Crazylo*, Vol. III. ed. Bipont. pag. 269. sqq. De
ratione nominis autem, quam Plut. h. l. memorat, nihil ibi le-
gitur.

τῷ γενομένοις καὶ προσηνῇ θεὸν ὀνομάδαι Φησι· καὶ παρ' Αἰγυπτίοις ἄλλα τε πολλὰ τῶν ὀνομάτων λόγοι· εἰσί, καὶ τὸν ὑποχθόνιον τόπον, εἰς ὃν οἴονται τὰς ψυχὰς ἀπέρχεσθαι μετὰ τὴν τελευτήν, Ἀμένδην καλεῖσιν, σημαίνοντος τῷ ὀνόματος τὸν λαμβάνοντα καὶ διδόντα. εἰ δὲ καὶ τῷτο τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀπελθόντων πάλαι καὶ μετανομιθέντων ὀνομάτων ἓν ἔστιν, ὕστερον ἐπισκεψόμεθα². νῦν δὲ τὰ λοιπὰ τῆς ἐν χερσὶ δόξης προσδιέλθωμεν.

XXX. Ὁ μὲν γὰρ Ὅσιρις καὶ ἡ Ἰσις δαιμόνων ἀγαθῶν εἰς θεὸς μετήλλαξαν· τὴν δὲ τῷ Τυφῶνος ἡμαυρωμένην καὶ συντετριμμένην δύναμιν, ἔτι δὲ καὶ ψυχὸρῶσάν τε καὶ σφαδάζουσαν, ἔστιν αἷς παρηγορεῖσιν θυσιαῖς καὶ πρᾶνυσιν· ἔστι δ' ὅτε πάλιν ἐκλαπεινῶσι καὶ καθυβρίζουσιν ἐν τισιν ἑορταῖς, τῶν μὲν ἀνθρώπων

τὰς

gitur. Hinc Squir. sic leg. susp. καὶ γὰρ Ἠλλάτων τὸν ἄδην, ὡς ἄδης υἱόν, καὶ τοῖς παρ' αὐτῷ γενομ. προσηνῇ θεὸν, ὡν. φ. ut sit ἄδης, laetitia & gaudium, εὐφροσύνη. Recepit simul in textum αὐτῷ, quod apud Platon. extat. R. tuetur αἰδῶς, Platonem ἄδην dictum voluisse monens, quasi αἰδίδην, a verecundia, quasi verecundaretur & parceret illis, qui ad se venissent. Idem pro αὐτῷ (in nota αὐτῷ) mavult αὐτόν. Addit, frigidam quidem esse etymologiam & futilem, dignam tamen auctoris ingenio, cujus plura talia commenta proflent; & quamvis fortassis in ejus editis ea non legatur, posse tamen in perditis olim extitisse, & lecta Plutarcho fuisse. W. nec vulgatam, nec Squirii παθῶς υἱόν (sic est in nota, quod autem supra e Squir. memoratis non convenit) probat, tale quid a Plot. scriptum esse suspicans τὸν Ἄδην ὡς αἷτιον τοῖς παρ' αὐτῷ γνώσεως καὶ προσηνῇ θεόν. &c.

1 R. susp. ἄλλα τε πολλὰ τῶν κάτω ὀνόματά εἰσι. Squir. cum Markl. sic interpretatur: Non Sarapis tantum & Hades tot significationes habent, justamque quasi sententiam per se conficiunt, cum & plura alia extent Aegyptia nomina, quae merae sententiae sint.

2 Markl. susp. ἐπισκεψόμεθα. Paulo ante Petav. Ἀμένδην; nec non ἔστιν pro ἓν ἔστιν.

τὰς πυρρὰς προπηλακίζοντες ¹, ὄνον δὲ καὶ κατακρημνίζοντες, ὡς Κοπλῖται, διὰ τὸ πυρρὸν γεγονέναι τὸν Τυφῶνα καὶ ὀνάδῃ τὴν χροάν. Βασιρεῖται δὲ καὶ Λυκοπολῖται σάλπιγγιν ἔχρῶνται τοπαράπαν, ὡς ὄνα Φθεγομέναις ἐμφερές. καὶ ὅλως τὸν ὄνον ἔκαθαρὸν, ἀλλὰ δαιμονικὸν, ἡγνῆται ζῶον εἶναι, διὰ τὴν πρὸς ἐκείνου ὁμοιότητα, καὶ πόπανα ποιῶντες ἐν θυσίαις, τῇ τε Παυνὶ καὶ τῇ Φαωφὶ μηνὸς ἐπιπλάτῃσι παράσημον ὄνον δεδεμένον. ἐν δὲ τῇ τῇ ἡλίῃ θυσίᾳ τοῖς σεβομένοις ² τὸν θεὸν παρεγγυῶσι μὴ φορεῖν ἐπὶ τῷ σώματι χρυσία, μηδ' ὄνα ³ τροφὴν δίδοναι. Φαίνονται δὲ καὶ οἱ Πυθαγορικοὶ τὸν Τυφῶνα δαιμονικὴν ἡγέμενοι δύναμιν. λέγουσι γάρ ἐν ἄρτίῳ μέτρῳ ἔκλῳ καὶ πεντηκοντῷ γεγονέναι Τυφῶνα. καὶ πάλιν τὴν ⁴ μὲν τῇ τριγῶνι, Ἄδε καὶ Διονύσῃ καὶ Ἄρεος εἶναι τὴν δὲ τῇ τετραγῶνι, Ῥέας, καὶ Ἀφροδίτης καὶ Δήμητρος καὶ Ἑστίας καὶ Ἥρας. τὴν δὲ τῇ δωδεκαγῶνι, Διός. τὴν δὲ ἐκκαπεντηκονταγῶνι ⁵, Τυφῶνος, ὡς Εὐδόξος ἰσόρημεν.

XXXI.

¹ Ante hanc vocem vulgo est καὶ, quod Xyl. delendum censuit, nisi quid excidisse statuas. Delevi cum Squir. accedente Markl. & R. auctoritate. Markl. πυρρὸςχρῆς legi voluit pro πυρρῶς.

² Dedi sic cum Squir. probante W. e conjectura Xyl. Baxt. Bentl. Markl. Vulgo ἐσομένοις. Semler. impugnatur receptam correctionem, quasi audacius tentatam, nec sensui commodam. Ipse legit vertitque εἰσομένοις, ab εἶδω — diejenigen, so das Bild dieser Gottheit haben sehen, oder näher zur Kenntniss der damaligen Feierlichkeit haben gelassen werden wollen.

³ Sic Xyl. legi voluit, & recepit Steph. ex Pol. Leonic. Schott. Anon. Antea Ald. Bas. nec non A. E. μὴ δομένῃ. Nec hanc correctionem Semler. probat. Susp. μὴ, δομένοι τροφὴν δίδοναι, sc. Τυφῶνι — damit, daß sie rothfärbigtes Gold an sich haben, möchte dem Typho ein Vergnügen gebracht werden.

⁴ Subaudi δύναμιν. R.

⁵ Secutus sum in hac voce cum Squir. & W. Xylandri auctoritatem, suffragiis Baxt. & Bentl. firmatam. Vulgo ἐκκαπ-

XXXI. Αἰγύπιοι δὲ πυρρὸν χρόνον γεγονέναι τὸν Τυφῶνα νομίζοντες, καὶ τῶν βοῶν τὰς πυρρὰς καθιερεύουσιν, ἕτως ἀκριβῆ ποιέμενοι τὴν παρατήρησιν, ὥστε καὶ μίαν ἔχει τρίχα μέλαιναν ἢ λευκὴν, αὐτοὺς ἡγεῖσθαι. θύσιμον γὰρ ἔστι Φίλον εἶναι θεοῖς, ἀλλὰ τὸναντίον, ὅσα ψυχὰς ἀνοσίων ἀνθρώπων καὶ ἀδίκων εἰς ἕτερα μεταμορφωμένων σώματα συνελήθε¹. διὸ τῇ μὲν κεφαλῇ τῷ ἱερεῖ κατὰρσάμενοι καὶ ἀποκόψαντες, εἰς τὸν ποταμὸν ἐρρίπτεον πάλαι, νῦν δὲ τοῖς ξένους ἀποδίδονται. τὸν δὲ μέλλοντα θύεσθαι βῆν οἱ σφραγισαὶ λεγόμενοι τῶν ἱερέων κατεσημαίνοντο, τῆς σφραγίδος (ὡς ἰσορεῖ Κέστωρ²) γλυφὴν μὲν ἔχουσαν ἀνδραπὸν εἰς γόνυ καθεκτότα ταῖς χερσὶν ὀπίσω περιγυμέναις³, ἔχοντα κατὰ τῆς σφαγῆς ξίφος ἐγκείμενον. ἀπολαύειν δὲ⁴ καὶ τὸν ὄνον ὥσπερ εἴρηται τῆς ὁμοιότητος, διὰ τὴν ἀμαθίαν καὶ τὴν ὕβριν ἢ ἡτλὸν ἢ διὰ τὴν χρόαν οἴονται. διὸ καὶ τῶν Περσικῶν βασιλέων ἐχθραίνοντες μάλιστα τὸν Ὠχον ὡς ἐναγῇ καὶ μιὰρὸν, ὄνον ἐπωνόμασαν. κακείνος εἰπὼν, ὁ μέντοι ὄνος ἔτος ὧμῶν κατευαχθήσεται τὸν βῆν, ἔθυσσε τὸν Ἄπιν, ὡς Δείνων ἰσόρημεν. οἱ δὲ λέγοντες, ἐκ τῆς μάχης

καταπεπτηκονταγώνιος. Xyl. suam correctionem hls verbis tueretur: „Nam LVI. numerus paulo ante etiam fuit assignatus Typhonī. Ac LIX. quidem ex iis numeris non est, quos Pythagorici tractent, quippe duplicatione primi numeri XXIX. procreatus, ideoque pariter impar, & nulli aptus figurae. At 56. duplus est trigoni 28. qui est numerus perfectus. Pronicus est (ut vocabulo scientiae utar) 56. & quidem ex 7. & 8. procreatus, numeris longe mysticissimis. Itaque nihil hic dubii relinquitur.“ R. legi vult τὴν δὲ τῷ ἐκκαπ.

1 W. ex Ald. Bas. Xyl. E. reposuit ψυχὰς, & de suo dedit συνελήχε pro συνέληθε.

2 Castor Rhodius, vulgo Chronographus olim dictus. R.

3 Erst. & R. ἐπηγμέναις. Restitui ex Ald. Bas. Steph. περιγμ.

4 Secutus sum Markl. auctoritatem cum Squir. Vulgo te.

μαχης ἐπὶ ὄνῃ τῷ Τυφῶνι τὴν Φυγὴν ἐπὶ ἡμέρας ¹ γενέσθαι, καὶ σωθέντα γεννῆσαι παῖδας, Ἰεροσόλυμον καὶ Ἰδαῖον, αὐτόθεν εἰςὶ κατὰδῆλοι τὰ Ἰδαϊκὰ παρέλκοντες εἰς τὸν μῦθον.

XXXII. Ταῦτα μὲν ἔν τοιαύτας ὑπονοίας δίδωσιν· ἀπ' ἁλλης δ' ἀρχῆς τῶν Φιλοσοφώτερόν τι λέγειν δοκόντων ² τὰς ἀπλεσάτους σκεψάμεθα πρῶτον. ἔτοι δὲ εἰσιν οἱ λέγοντες, ὥσπερ Ἑλληνες Κρόνον ἁλληγοροῦσι τὸν χρόνον, Ἦραν δὲ, τὸν ἀέρα, γένεσιν δὲ Ἥφαιστος, τὴν εἰς πῦρ ἀέρος μεταβολήν· ἔτω παρ' Αἰγυπτίοις Νεῖλον ³ εἶναι τὸν Ὅσιριν, Ἰσιδι συνόντα τῇ γῇ· Τυφῶνα δὲ τὴν θάλασσαν, εἰς ἣν ὁ Νεῖλος ἐμπύλων ἀφανίζεται καὶ διασπᾶται, πλὴν ὅσον ἡ γῆ μέρος ἀναλαμβάνουσα καὶ δεχομένη, γίνεται γόνιμος ὑπ' αὐτῆς· καὶ θρηγνός ἐστιν ἱερὸς ἐπὶ τῷ Κρόνῳ ⁴ γενόμενος, θρηγνέ ⁵ δὲ τὸν ἐν τοῖς ἀριστεροῖς γενόμενον ⁶ μέρεσιν, ἐν δὲ τοῖς δεξιῶις φθειρόμενον. Αἰγυπτῖοι γὰρ οἶονται τὰ μὲν ἑῶα, τὰ κόσμη πρόσωπον εἶναι, τὰ δὲ πρὸς βορρᾶν δεξιὰ, τὰ δὲ πρὸς νότον ἀριστερά· φερόμενος ἔν ἐν τῶν νοτίων ὁ Νεῖλος, ἐν δὲ τοῖς βορείοις ὑπὸ τῆς θαλάσσης κατ-

¹ Sic est in R. utrum casu, an consilio, latet. In aliis enim edd. est *ἡμέραις*. Noli tamen mutare, cum, Markl. & Squir. iudicibus, multo usitatius sit hoc casu loqui, quam dativo.

² Dedit hoc R. cum Squir. ex Euseb. l. 3. Praep. Evang. probante Xyl. Vulgo *δυναμένων*, unde R. olim effecerat *οἰομένων*.

³ Squir. mavult, addi μὲν post Νεῖλον.

⁴ Quid sit θρ. ἢ Κρ. se non intelligere Xyl. fatetur. Squir. legendum monet ἐπὶ τῷ Ὅσιριδος, quod w. probat. Mez. Νεῖλος. Ad hunc accedit conjectura R. ἐπὶ τῷ Νεῖλῳ διασπώμενος ὑπὸ τῷ Κρόνῳ. Vertit quoque Kaltw. ein Klaglied auf den Nil; Seml. mutat Κρόνος in χρόνος — Sie haben auch ein heiliges Klaglied zu gewöhnlicher Zeit. Subaudit des Nilfestes.

⁵ R. *ὑψ.* θρηγνέσι δὲ.

⁶ Squir. dedit de suo *γεννώμενον*; praeter necessitatem, R. iudice.

καταναλισκόμενος, εἰκότως λέγεται τὴν μὲν γένεσιν ἐν τοῖς ἄριστοις ἔχειν, τὴν δὲ Φθορὰν ἐν τοῖς δεξιοῖς. διὰ τὴν τε θάλασσαν οἱ ἱερεῖς ἀφοσιῶνται, καὶ τὸν ἄλᾳ, Τυφῶνος ἀφρὸν καλῶσι καὶ τῶν ἀπαγορευομένων ἐν ἐσιν ¹ αὐτοῖς ἐπὶ τραπέζης ἄλᾳ μὴ προτίθεσθαι ². καὶ κυβερνήτας δὲ προσαγορεύουσιν, ὅτι χρῶνται θαλάτῃ, καὶ τὸν βίον ἀπὸ τῆς θαλάττης ἔχουσιν. ἐχ' ἦμισα δὲ καὶ τὸν ἰχθὺν ἀπὸ ταύτης προβάλλονται τῆς αἰτίας, καὶ τὸ μισαῖν ἰχθύϊ γράφουσιν. ἐν Σαῖ γὰρ ἐν τῷ προπύλῳ ³ τῶ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἦν γεγλυμμένος βρέφος, γέμων, καὶ μετὰ τῷτο ἱέραξ, ἐφεξῆς δ' ἰχθύς, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἵππος ποτάμιος. ἐδήλω δὲ συμβολικῶς, ὡ γινόμενοι καὶ ἀπογινόμενοι, διογέρων ⁴. ἱέρακι δὲ τὸν θεὸν φράζουσιν, ἰχθύϊ δὲ μῖσος, ὥσπερ εἴρηται, διὰ τὴν θάλατταν. ἵππῳ ποταμῷ ⁵ δ' ἀναίδειαν. λέγεται γὰρ ἀποκτείνεσθαι τὸν πατέρα, τῇ μητρὶ βίᾳ μίγνυσθαι. δόξει ⁶ δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν Πυθαγορικῶν λεγόμενον, ὡς ἡ θάλαττα, Κρόνῳ δάκρυόν ἐστιν, αἰνίττεσθαι τὸ μὴ καθαρὸν, μηδὲ

¹ Ita cum Squir. & W. dedi auctoritate Xyl. Baxt. Benth. Markl. firmata cod. E. Vulgo ἐν ἐσιν.

² Sic R. legi voluit, & dedi cum W. idem ex E & Venet. reponente. Vulgo προτίθεσθαι.

³ R. mavult προπυλαίῳ, ut usitatus; licet non damnet vulgatum.

⁴ Squir. locum hunc mutilum ita corrigit & supplet duce Clem. Alex. Strom. 5. p. 670. ὡ γινόμενοι καὶ ἀπογινόμενοι, θεὸς μισεῖ ἀναίδειαν· βρέφει γὰρ καὶ γέροντι τὰς γινόμενας καὶ ἀπογινόμενας, ἱέρακι δὲ τὸν θεὸν φράζει. &c. R. ὁ θεὸς μισεῖ τὴν ἀναίδειαν. δηλοῖ γὰρ βρέφος τὴν γένεσιν, τὸν δὲ θάνατον γέροντος. — aut ὁ γὰρ ἄνθρωπος γεννᾶται βρέφος, τελευτᾷ δὲ γέροντος. W. θεὸς μισεῖ ἀναίδειαν· δηλοῖ γὰρ βρέφος τὸν γινόμενον, τὸν ἀπογινόμενον δὲ ὁ γέροντος. In Veneto dilerte esse δὲ ὁ γέροντος, adnotat: in E. autem διό γέροντος interjecta lacuna duorum versuum.

⁵ Sic Bas. & Xyl. dedique cum Squir. Vulgo ἱπποποταμῷ.

⁶ Squir. cum Benth. & Baxt. legi vult δόξαι.

μηδὲ σύμφυλον αὐτῆς. ταῦτα μὲν ἔν ἐξωθεν εἰρήδω
ποινὴν ¹ ἔχοντα τὴν ἰσορίαν.

XXXIII. Οἱ δὲ σοφώτεροι τῶν ἱερέων, ἃ μόνον
τὸν Νεῖλον Ὅσιριν καλεῖσιν, εἰδὲ Τυφῶνα τὴν θάλασ-
σαν, ἀλλὰ Ὅσιριν μὲν ἀπλῶς ἄπασαν τὴν ὑγροποιὸν
αρχὴν καὶ δύναμιν, αἰτίαν γενέσεως καὶ σπέρματος εἶσαν ²
νομίζοντες. Τυφῶνα δὲ πᾶν τὸ αὐχμηρὸν καὶ πυρᾶδες
καὶ ξηραυτικὸν ὅλως καὶ πολέμιον τῇ ὑγρότητι. διὸ
καὶ πυρρόχρων γεγονέναι τῷ σώματι καὶ πάρωχρον νο-
μίζοντες, ἃ πᾶν προθύμως ἐντυγχίνασιν, εἰδὲ ἡδέως
ὁμιλεῖσι τοῖς τοιούτοις τὴν ὄψιν ἀνθρώποις. τὸν δὲ Ὅσι-
ριν αὖ πάλιν μελάγχρυν γεγονέναι μυθολογῶσιν, ὅτι
πᾶν ³ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἰμάτια καὶ νέφη μελαίνει μιγ-
νύμενον, καὶ τῶν νέων ὑγρότης ἐνῆσα παρέχει τὰς τρί-
χας μελαίνας. ἡ δὲ πολίωσις οἶον ὠχρίασις ὑπὸ ξηρό-
τητος ἐπιγίνεται τοῖς παρακμάζουσι. καὶ τὸ μὲν ἔαρ,
θαλερὸν καὶ γίνιμον καὶ προσηγές. τὸ δὲ Φθινόπωρον,
ὑγρότητος ἐνδεία, καὶ Φυτοῖς πολέμιον καὶ ζώοις νοσῶ-
δες. ὁ δὲ ἐν Ἡλιεπόλει τρεφόμενος βῆς, ὃν Μνεῦν ⁴
καλεῖσιν, (Ὅσιριδος δὲ ἱερὸν, ἐνιοὶ δὲ καὶ τῷ Ἀπίδος ⁵
πατέρα νομίζουσι) μέλας ἐστὶ καὶ δευτέρας ἔχει τιμὰς με-
τὰ τὸν Ἀπιν. ἔτι τὴν Αἴγυπτον ἐν τοῖς μέλαινα με-
λάγγειον ἔσαν, ὥσπερ τὸ μέλαν τῷ ὀφθαλμῷ, Χημίαν ⁶
καλεῖσιν καὶ καρδίᾳ παρεικάζουσι. Τερμὴ γὰρ ἐστὶ καὶ ὑγρὰ
καὶ

K 2

¹ vulgarem, plebejam considerationem. R.

² abest εἶσαν a Petav. Idem deinde αὐχμηρὸν ἐν πυρῶ-
δεις; item πύρωχρον.

³ Squir. monet, πᾶν quarto casu esse — Omne, quocum
admixa est, aqua subnigrum reddit, terram, vestes. &c. Ma-
vult tamen πάντα.

⁴ Sic Basf. Xyl. & dari voluerunt Baxt. Benth. Markl. dedi-
que cum Squir. & W. Vulgo μνῆαν.

⁵ Sic cum Squir. e Petav. dedi. Recepit idem W. firma-
tum codd. Venet. & Flor. Vulgo Ἀπιος.

⁶ Dedi sic cum Squir. quod W. quoque e Venet. recepit. Vul-
go χημία. Petav. μημία καλεῖσιν.

καὶ τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς οἰκισμένης, ὥσπερ ἡ καρδία τοῖς ευανύμοις τῷ ἀνθρώπῳ, μάλις ἐγκλείσαι καὶ προσκεχώρηκεν ¹.

XXXIV. Ἡλιον δὲ καὶ σελήνην ἔχ' ἄρμασιν, ἀλλὰ πλοίοις ² ὀχήμασι χρωμένους περιπλεῖν ³ αἰ, ἀνιττόμενοι τὴν ἀφ' ὕγρῃ τροφὴν αὐτῶν καὶ γένεσιν ⁴. οἶονται δὲ καὶ Ὀμηρον, ὥσπερ Θαλῆν μαθόντα παρ' Αἰγυπτίων, ὕδωρ ἀρχὴν πάντων καὶ γένεσιν τίθεσθαι. τὸν γὰρ Ὠκεανὸν Ὀσίριον εἶναι, τὴν δὲ Τηθύν Ἴσιν, ὡς τιθηναι πάντα καὶ συνεκτρέφασαν. καὶ γὰρ Ἑλληνες τὴν τῷ σπέρματος πρόεσιν ⁵, ἀπασίαν καλεῖσι, καὶ συνασίαν τὴν μίξιν. καὶ τὸν υἱὸν ἀπὸ τῷ ὕδατος καὶ τῷ ὕσσει ⁶. καὶ τὸν Διόνυσον ἔην, ὡς κύριον τῆς ὑγρᾶς φύσεως, ἔχ' ἕτερον ἦντα τῷ Ὀσίριδος. καὶ γὰρ τὸν Ὀσίριον Ἑλλάνικος Ὑσιριον ἔοικεν ⁷ ἀκηκοέναι ὑπὸ τῶν ἱερῶν λεγόμενον. ἔτω γὰρ ὀνομάζων διατελεῖ τὸν θεόν, εἰκότως ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ τῆς εὐρέσεως ⁸.

XXXV.

1 Petav. προσκεχώρηκεν.

2 Restitui πλοίοις ex edd. prioribus pro πλείοις, quod habet Frft. & R. E Petav. notatur πλοίοις.

3 Salmaf. correxit περιπολεῖν. Seq. αἰ R. delendum censuit, aut cum λέγουσιν mutandum.

4 Squir. aut hoc vocum ordine legendum censet γένεσιν αὐτῶν καὶ τροφὴν; aut potius γένεσιν vult mutari in κίνησιν.

5 Sic legi iusserunt Salmaf. Mez. Baxt. Bentl. Markl. dedique cum Squir. & W. Vulgo πρόδεσιν.

6 Squir. aut alterum horum verbum alterius glossēma statuentum esse arbitratur, aut pro καὶ legendum ἦ.

7 Sic R. legendum monet, nec non Valcken. ad Eurip. Phoen. p. 251. dedique cum W. Vulgo ἔθηκεν. Squir. susp. εἶρηκεν; Markl. ἔφηκεν.

8 Corrupta haec esse, facile patet. Squir. susp. ἀπὸ τῆς φύσεως τῆς ὑγρᾶς, ob humidam ejus naturam; Markl. ἀπὸ τῆς ὑγρᾶς φύσεως καὶ τῆς ὕσεως, vel ἀπὸ τῆς ὕσεως καὶ τῆς ὑγρασίας. Posterius W. probat. R. ἀπὸ τῆς ὕσεως (vel δεύσεως, humectatione) καὶ τῆς ὑγρασίας. (Equidem haud novi vocem ὑγρασίας, neque verbum ὑγραύνειν. An forte voluit ὑγρανσίς, aut ὕδρευσις?) Etiam Salmaf. ὕσεως correxerat.

XXXV. Ὅτι μὲν ἔν ὁ αὐτός ἐστι Διονύσω, τί-
να μᾶλλον, ἢ σε, γινώσκειν, ὧ Κλέα, δὴ προσῆκον
ἔσιν, ἀρχηγὸν μὲν ἔσαν ¹ ἐν Δελφοῖς τῶν θυιάδων, τοῖς
δὲ ² Ὀσιριακοῖς καθωσιωμένην ἱεροῖς ἀπὸ πατρὸς καὶ
μητρός; εἰ δὲ ³ τῶν ἄλλων ἕνεκα δεῖ μαρτύρια παραθέ-
σθαι, τὰ μὲν ἀπόρρητα κατὰ χώραν ἔωμεν, ἃ δ' ἐμφα-
νῶς δρῶσι θάπτοντες τὸν Ἄπιν οἱ ἱερεῖς, ὅταν παρανο-
μίζωσιν ἐπὶ χεδίας τὸ σῶμα, βακχείας ⁴ ἐδὲν ἀποδεῖ.
καὶ γὰρ νεβρίδας περικαθάπνυνται, καὶ θύρας φορεῖσι,
καὶ βοᾷς χροῶνται καὶ κινήσασιν, ὥσπερ ⁵ οἱ κήτοχοι
τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον ὀργασμοῖς. διὸ καὶ ταυρόμορφα
Διονύσας ⁶ ποιεῖσιν ἀγάλματα πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων· αἱ
δ' Ἠλείων γυναικες ⁷ καὶ παρακαλῶσιν εὐχόμεναι, πο-

K 3

δι

¹ Restitui sic ex Bas. & Xyl. versione loco monstrosae vocis,
quae ex Ald. in omnes rell. transiit, ἀρχικλαμένησαν. A ne-
mine autem, ne a Squirio quidem & Wytttenbachio, istam Ba-
sileensis editionis lectionem unice veram, alioque Plutarchi lo-
co, in Quaest. Graec. (Vol. VIII. p. 348. l. 2.) obvio satis pro-
batam, observatam fuisse, miror sane. Tunc superfedere po-
tuisent Critici omni divinandi & corrigendi labore. Vide,
quanta e vitiosa lectione conjecturarum orta sit copia. Baxt. ἀρ-
χίδαν μὲν ἔσαν; Palmer. ἀρχικλάνον; Ortivinsus ἀρχικλαμυ-
δῆσαν, h. e. principem vociferantium Baccharum Delphicarum;
Markl. ἀρχιφλαμενίζσαν, vel ἀρχιφλαμινίαν ἔσαν; Salmas.
ἀρχίεσαν μὲν ἔσαν; Mez. Benti. Squir. R. Wesseling. veram
divinarunt lectionem. W. vel eandem vel Salmasii correctionem
probat.

² abest δὲ a Petav.

³ Sic Xyl. correxit. Bas. ἢ δὲ — μαρτυρία. Semlerum
hanc lectionem contra Xylandrum tueri potuisse, quis putet?
Ald. ἢ δὲ — δὴ μαρτυρία.

⁴ Squir. leg. susp. βακχείων — ab iis ritibus & caeremoniis
nihil distant, quae ad Bacchanalia celebrantur.

⁵ Markl. αἵσπερ vult legi.

⁶ Sic Markl. Salmas. & R. corrigi voluerunt, & probat W.
cum Squir. Vulgo ταυρόμορφον Διόνυσον. Xyl. voluit aut ταυ-
ρομόρφας Διονύσας, aut deinde ἀγαλματοποιοί. Posterius placuit
Bentleio. Etiam h. l. Semler. male tuetur vulgatam.

⁷ Cf. Quaest. Gr. Vol. VIII, pag. 396. cap. 36.

δι βοείῳ τὸν θεὸν ἐλθεῖν πρὸς αὐτάς. Ἀργείοις δὲ βα-
γενῆς Διόνυσος ἐπὶ κλην ἐξίν· ἀνακαλεῖνται δ' αὐτὸν
ὑπὸ σάλπιγγων ἐξ ὕδατος, ἐμβάλλοντες εἰς τὴν ἄβυσ-
σον ἄρνα τῷ πυλαόχῳ ¹. τὰς δὲ σάλπιγγας ἐν θύρ-
σοις ἀποκρύπτουσιν, ὡς Σαυκράτης ἐν τοῖς περὶ Ὀσίων ²
εἴρηκεν. ὁμολογεῖ δὲ καὶ τὰ τιτανικά, καὶ νύξ τελεία ³
τοῖς λεγομένοις Ὀσίριδος διασπασμοῖς, καὶ ταῖς ἀναβιώ-
σεσι καὶ παλιγγενεσίαις· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ περὶ τὰς
ταφάς. Αἰγύπτιοι τε γὰρ Ὀσίριδος πολλαχῇ θήμας,
ὥσπερ εἴρηται, δεικνύουσι, καὶ Δελφοὶ τὰ τῷ Διονύσῳ
λείψαντα παρ' αὐτοῖς παρὰ τὸ χρηστῆριον ἀποκεῖσθαι νο-
μίζουσι· καὶ θύουσιν οἱ Ὀσιοι θυσίαν ἀπόρρητον ἐν τῷ
ιερῷ τῷ Ἀπόλλωνος, ὅταν αἱ θυιάδες ἐγείρωσι τὸν Λικ-
νίτην ⁴. ὅτι δ' ἐ μόνον τῷ οἶνι Διόνυσον, ἀλλὰ καὶ
πάσης ὑγρᾶς φύσεως Ἑλλήνες ἡγνῶνται κύριον καὶ ἀρ-
χηγόν, ἀρκεῖ Πίνδαρος μάρτυς εἶναι, λέγων· Δενδρέων ⁵

δὲ

¹ R. docente, Pylaochus est Neptunus, qui Pylas Isthmi
Corinthiaci tenet. At quid hoc ad locum nostrum valeat, haud
video. Squir. haec habet: „Quis sit Pylaochus iste, sive Πυ-
λάοχος ampliandum. Num ipse fuit Charo? Bacchum enim ae-
que ac Osirim Inferorum Praefidem fuisse opinati sunt Aegyptii
(teste Herodot. II. c. 123.) atque adeo Argivi, a Danao quip-
pe Aegypto edoati.“ Est quidem Πυλάρτης Homericum Epi-
theton Plutonis, Iliad. VIII. 367.

² Cf. Quaest. Gr. IX. Vol. VIII. pag. 380. sq.

³ Squir. de suo dedit νυκτελία, quod, W. quoque iudice,
legendum videtur.

⁴ Λικνίτης inter Bacchi cognomenta saepius reperitur ἀπὸ
τῷ λίκνι, ἐν οἷς τὰ παῖδιά κοιμῶνται, secundum Hesych.

⁵ Recepi δενδρέων cum Squir. pro vulg. δένδρον. Legitur sic apud
Pindarum (cf. Schneid. fragm. Pindar. p. 70.) & in Plut. Ἑρωτικ.
Vox νόμον Xyl. suspecta fuit. Squir. eam tuetur duce Hesychio, qui
νόμον explicat per νομήν, νομήν autem per τροφήν, βοσκήν.
Altero autem Plutarchi loco pro τρόπον, quod ibi legitur, τρο-
φήν reponendum censet. Sunt, qui hoc sensu νόμον scribi vo-
lunt. Vid. nota ad Hesych. in voce νόμος. R. susp. γόμον,
proventum, quo gravidæ & plenæ sunt arbores. Δενδρείτης
fuit inter usitatissima Bacchi cognomenta.

δὲ νόμον Διόνυσος πολυγαθῆς αὐξάνοι, ἀγνὸν Φέγγος ἀπώρας. διὸ καὶ τοῖς τὸν Ὀσίριον σεβομένοις ἀπαγορεύεται δένδρον ἡμερον ἀπολλύναι, καὶ πηγὴν ὕδατος ἐμφράττειν.

XXXVI. Οὐ μόνον δὲ τὸν Νεῖλον, ἀλλὰ ἱ πᾶν ὑγρὸν ἀπλῶς Ὀσίριδος ἀποβροήν καλεῖσι· καὶ τῶν ἱερῶν αἰὲ προπομπεύει τὸ ὑδρεῖον ἐπὶ τιμῇ τῇ θεῷ. καὶ θρίον βασιλέα καὶ τὸ νότιον κλίμα τῇ κόσμῳ γράφει², καὶ μεθερμηνεύεται τὸ θρίον ποτισμὸς καὶ κίνησις³ πάντων, καὶ δοκεῖ γεννητικῷ μορίῳ τὴν φύσιν εἰκέναι. τὴν δὲ τῶν Παμυλίων ἑορτὴν ἄγοντες, (ὥσπερ εἴρηται) Φαλλικὴν ἔσαν, ἀγαλμα προτίθενται καὶ περιφέρουσιν⁴, ἔ τὸ αἰδοῖον τριπλάσιόν ἐστιν. ἀρχὴ γὰρ⁵ ὁ θεός, ἀρχὴ δὲ πᾶσα τῷ γονίμῳ πολλαπλασιάζει τὸ ἐξ αὐτῆς. τὸ δὲ πολλακίς εἰώθαμεν καὶ τρίς λέγειν, ὡς τὸ τρισμύκαρες, καὶ

Δεσμοὶ μὲν τρεῖς τόσσοι ἀπείρονες⁶. εἰ μὴ γὴ Δία κυρίως ἐμφαίνεται τὸ τριπλάσιον ὑπὸ τῶν παλαιῶν· ἡ γὰρ ὑγρὰ φύσις, ἀρχὴ καὶ γένεσις ἔσα πάντων ἐξ ἀρχῆς, τὰ πρῶτα τρία σώματα, γῆν, ἀέρα, καὶ πῦρ ἐποίησε. καὶ γὰρ ὁ προστιθέμενος τῷ μύθῳ λόγος, ὡς τῇ Ὀσίριδος ὁ Τυφὼν τὸ αἰδοῖον ἔρριψεν εἰς τὸν ποταμὸν, ἡ δ' Ἰσις ἐχ' εὔρεν, ἀλλ' ἐμφερὲς ἀγαλ-

K 4

μω

¹ Squir. cum Markl. καὶ post ἀλλὰ vult reponi.

² Squir. monente, folium ficus non intellige signum regis, aut meridionalis climatis mundi in genere: sed Osiridis τῇ βασιλείᾳ, & Aegypti in ea parte terrarum orbis vergentis.

³ Xyl. κίνησις legendum censuit: item Markl. — R. conjecterat ποτισμὸς καὶ γέννησις. Squir. voluit aut γένεσις aut κίνησις. Posterius quoque probat Seml. & W. Pro seq. καὶ Squir. mavult ὅτι.

⁴ Squir. addendum censet aut τῇ Θεῷ, aut αὐτῇ, cum ἰδὲ θεὸς statim subsequatur.

⁵ Markl. mavult ἀρχὴ γὰρ γένεσις ὁ Θεός.

⁶ Hom. Odys. VI. 153. VIII. 340. Pro τρεῖς Markl. scribi vult τρίς.

μα θεμένη καὶ κατασπενύσασα, τιμῶν καὶ Φαλληφορεῖν ἔταξεν, ἐνταῦθα ¹ παραχωρεῖ, διδάσκων, ὅτι τὸ γόνιμον καὶ τὸ σπερματικὸν τῷ θεῷ πρῶτον ² ἔχεν ὕλην τὴν ὑγρότητα, καὶ δι' ὑγρότητος ἐνεκράθη τοῖς πεφυκόσι μετέχειν γενέσεως. ἄλλος δὲ λόγος ἐστὶν Αἰγυπτίων, ὡς Ἀποικίς ἤλθε ἄν' ἀδελφὸς ἐπολέμει τῷ Διῷ, τὸν δ' Ὅσιριν ὁ Ζεὺς συμμαχήσαντα καὶ συγκατασφάμενον αὐτῷ τὸν πολέμιον, παῖδα θεμενος, Διόνυσον προσηγόρευσεν. καὶ τότε δὲ τῷ λόγῳ τὸ μυθῶδες ἐστὶν ἀποδεικναι τῆς περὶ ³ φύσιν ἀληθείας ἀπλομένου. Δία μὲν γὰρ Αἰγύπιοι τὸ πνεῦμα καλεῖσιν, ὃ πολέμιον τὸ αὐχμηρὸν καὶ πυρῶδες· τῷτο δὲ ἡλίας μὲν ἐκ ἐστὶ, πρὸς δὲ ἡλίον ἔχει τινὰ συγγένειαν. ἡ δὲ ὑγρότης σβεννύεσθαι τὴν ὑπερβολὴν τῆς ξηρότητος, αὔξει καὶ βάννυσιν τὰς ἀναθυμιάσεις, ὑφ' ὧν τὸ πνεῦμα τρέφεται καὶ τέθηλεν.

XXXVII. Ἐτι τε τὸν κιτλὸν ⁴ Ἑλλήνες τε καθιερῶσι τῷ Διόνυσῳ, καὶ παρ' Αἰγυπτίοις λέγεται χενόσιρις ὀνομάζεσθαι, σημαίνοντος τῷ ὀνόματος (ὡς Φασί) φυτὸν Ὅσιριδος. Ἀρίων ⁵ τοίνυν ὁ γεγραφὼς Ἀθηναίων ἀποικίαν ⁶ ἐπισολῇ τινι Ἀλεξάρχει περιέπεσεν, ἐν

¹ Vulgo ἐνταῦθα δέ. W. cum Squir. particulam delendam censuit. R. susp. ἐνταῦθα προχωρεῖ, aut ἐνθάδε προχωρεῖ, huc pertinet, illuc procedit, ut doceat.

² R. mavult πρῶτην. Mox Petav. δι' ὑγρότητα pro δι' ὑγρότητος.

³ aut sic, aut κατὰ legi voluit Xyl. Etiam Squir. cum Markl. mavult περὶ. Probat W. cum Mez. dedique pro vulg. παρὰ.

⁴ Vulgo τὸν κιτλὸν, ὃν Ἑλλ. Squir. corrigendum censuit ἔτι δὲ ὁ κιτλός, ὃν Ἑλληνες καθιερ. aut ἔτι δέ, τὸν κιτλὸν Ἑλλήνες τε καθ. R. & W. ὃν deleri voluerunt; id quod facere non dubitavi.

⁵ Aristo Chius significatur, qui κτίσας scripsit, hoc est, historias conditarum urbium, & deductarum coloniarum. Cf. Fabric. B. Gr. T. II. p. 390.

⁶ Markl, Squir. R. & W. malunt ἀποικίας.

ἐν ᾗ Διὸς ἰσορεῖται καὶ ¹ Ἰσίδος υἱὸς ὢν ὁ Διόνυσος ὑπὸ Αἰγυπίων, ἐν Ὅσιρις, ἀλλὰ Ἀρσαφῆς ², (ἐν τῷ ἄλ-
φα γράμματι) λέγεσθαι, δηλῶντος τὸ ἀνδρεῖον τῷ ὀνό-
ματος. ἐμφαίνει δὲ τῷτο καὶ ὁ Ἑρμαῖος ³, ἐν τῇ
πρώτῃ περὶ τῶν Αἰγυπίων. ὁμβριμον γάρ Φησι μεθερ-
μηνευόμενον εἶναι τὸν Ὅσιριν. ἐῷ δὲ Μνασεάν ⁴ τῷ
Ἐπάφῳ προστιθέντα τὸν Διόνυσον καὶ τὸν Ὅσιριν, καὶ
τὸν Σάραπιν. ἐῷ καὶ Ἀντικλείδην ⁵, λέγοντα τὴν Ἰσιν
Προμηθεὺς ἔσαν θυγατέρα, Διονύσῳ συνοικεῖν. αἱ γὰρ
εἰρημέναι περὶ τὰς εορτάς καὶ τὰς θυσίας οἰκειότητες
ἐναργεσέραν τῶν μαρτύρων ⁶ τὴν πίσιν ἔχουσι.

K 5

XXXVIII.

¹ Vulgo hic locus ita extitit: περιέσσει νήιδος. ἰσορεῖται
δὲ καὶ Ἰσ. Hinc Xyl. conjecit, totum id, quod ex epistola
Alexarchi Aristo retulerit, intercidisse. Squir. ita corrigendum
monuit: ἐν ᾗ ἰσορεῖται ὡς καὶ Ἰσ. Semler. de suo sic vertit:
Daher auch Ariston, der von der Atheniensischen Völkerab-
sendung geschrieben hat, das bestreiten mag, was der unver-
ständige Alexarchus in einem Brief vorgegeben. Man berichtet
ferner, dafs &c. &c. Quod dedimus, R. conjecit; nec non
W. recepit ex emendatione Valekenar. ad Euripid. Phoeniss.
p. 251.

² Squir. legi voluit Ἀσιρις, & λέγεται pro seq. λέγεσθαι.
Vulgatam Ἀρσαφῆς tuetur Jablonsk. Panth. Aegypt, P. I. pag.
289. eique assentitur W. Simul autem sequentia ἐν τῷ ἄλ. γρ.
quae uncis inclusi, cum R. delenda censet.

³ Semler. adnotat, nomen hoc esse incognitum, & suspi-
catur legendum Ἑρμαῖος. R. legendum videtur Ἑρμαῖος, ut Her-
meas Hermopolitanus significetur, cujus Patria, hoc est descri-
ptionem urbis patriae, aut Aegypti, & alia quaedam memorat
Photius cod. 279. Pro ἐμφαίνει δὲ Squir. mavult ἐμφαίνει δὲ.
Petav. δὲ καὶ τὸ καὶ ὁ Ἑ.

⁴ Dedi sic cum Squir. & W. e correptione Xyl. Mez. Salmaf.
Valckenar. l. c. R. Vulgo Μνάσαν. Monet R. videri Mna-
sean Patarentem significari, qui Periplum & Europaen scripsit,
& a Columella Graecae gentis non obscurus scriptor appellatur.
Squir. esse vult Mnafean Colophonium. Cf. Voss. de histor. Gr.
p. 134.

⁵ Vid. Fabr. B. Gr. T. II. p. 209.

⁶ Markl. susp. πάντων μαρτύρων. W. autem λέγουσι pro ἔχουσι.

XXXVIII. Τῶν τε ἄσρων τὸν σείριον, Ἴσιδος¹ νομίζουσιν, ὑδραγωγὸν ὄντα. καὶ τὸν λέοντα τιμᾶσι, καὶ χάσμασι λεονταίοις τὰ τῶν ἱερῶν θυράματα κοσμεῖσθαι, ὅτι πλημμυρεῖ Νεῖλος

Ἡελίᾳ τὰ πρῶτα συνερχομένοιο λέοντι. ὥς δὲ Νεῖλον Ὀσίριδος ἀπορρέην, ἔτως Ἴσιδος σῶμα γῆν ἔχουσι καὶ νομίζουσιν², ἐκ πασαι, ἀλλ' ἥς ὁ Νεῖλος ἐμβαίνει σπερμαίνων καὶ μιγνύμενος. ἐκ δὲ τῆς συνεσίας ταύτης γεννῶσι τὸν Ὠρον. ἔστι δὲ Ὠρος ἡ πάντα σώζουσα καὶ τρέφουσα τῇ περιέχοντος ὥρα, καὶ κῶσις ἀέρος. ὃν ἐν τοῖς ἔλεσι τοῖς περὶ Βῆτον ὑπὸ Λητῆς τραφῆναι λέγουσιν. ἡ γὰρ ὑδατώδης καὶ διάβροχος γῆ μάλιστα τὰς σβεννύσας καὶ χαλῶσας τὴν ξηρότητα καὶ τὸν αὐχμὸν ἀναθυμιάσεις τιθηνεῖται. Νέφθον δὲ καλεῖσι τῆς γῆς τὰ ἔχματα καὶ παράγια καὶ ψαύοντα τῆς θαλάττης. διὸ καὶ τελευταίην³ ἐπονομάζουσι τὴν Νέφθον. καὶ Τυφῶνι δὲ συνοικεῖν λέγουσιν. ὅταν δὲ ὑπερβαλὼν καὶ πλεονάσας ὁ Νεῖλος, ἐπέκεινα πλησιάσῃ τοῖς ἔχματεύσει, τῆτο μίξιν Ὀσίριδος πρὸς Νέφθον καλεῖσιν, ὑπὸ τῶν ἀναβλασανόντων φυτῶν ἐλεγχομένην. ἔν τῇ καὶ τὸ μελίλωτον ἔστιν, ἃ Φησί μῦθος ἀπορρέοντος, καὶ⁴ ἀπολειφθέντος αἰθῆσιν γενέσθαι Τυφῶνι τῆς περὶ τὸν γάμον ἀδικίας. ὅθεν ἡ μὲν Ἴσις ἔτεκε γνησίως⁵ τὸν Ὠρον, ἡ δὲ Νέφθου, σκότιον τὸν Ἀναβιν. ἐν μέντοι ταῖς διαδοχαῖς τῶν βασιλέων ἀναγράφουσι τὴν Νέφθον Τυφῶνι γημαμένην, πρώτην⁶ γενέσθαι σείραν. εἰ δὲ τῆτο

¹ Squir. legendum censet Ὀσίριδος, cum Ofiris, non Isis, Sol five Sirius dictus fuerit.

² Markl. susp. καὶ ὀνομάζουσιν.

³ Squir. dedit Τελυτήν, W. iudice, forte rectius; idem nomen supra cap. 12. exhibetur, & infra occurrit cap. 59.

⁴ R. καὶ vult abesse, cum ἀπορρέοντος ad Nilam pertineat, ἀπολειφθέντος ad coronam melilotinam — ex eo, quod, postquam defluxisset Nilus, melilotina corona fuisset derelicta.

⁵ Markl. mavult γνησίον.

⁶ Squir. cum Markl. legi vult πρῶτον.

τῆτο μὴ περὶ γυναικὶς, ἀλλὰ περὶ τῆς θεᾶς λέγεσιν, κινίτλονται τὸ παντελὲς ¹ τῆς γῆς ἄγονον καὶ ἄκαρπον ὑπὸ σερρότητος.

XXXIX. Ἡ δὲ Τυφῶνος ἐπιβελὴ καὶ τυραννίς, αὐχμῆ δύναμις ἦν ἐπικρατήσαντος, καὶ διαφορήσαντος τὴν τε γενεῶσαν ὑγρότητα τὸν Νεῖλον καὶ αὐξῆσαν. ἡ δὲ συνεργὸς αὐτῇ βασιλὶς Αἰθιοπῶν αἰνίττεται πνοὰς νοτίας ἐξ Αἰθιοπίας· ὅταν γὰρ αὗται τῶν ἐτησίων ἐπικρατήσωσι τὰ νέφη πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν ἐλαυνόντων, καὶ κωλύσωσι τὰς τὸν Νεῖλον αὐξοντας ὄμβρους καταβράγγη-ναι, κατέχων ὁ Τυφὼν ἐπιφλέγει, καὶ τότε κρατήσας παντάπασιν τὸν Νεῖλον εἰς ἐναντίον ² ὑπὸ ἀδενείας συσά-λέντα καὶ ῥυέντα, κοῖλον καὶ ταπεινὸν ἐξέωσεν εἰς τὴν θάλασσαν. ἡ γὰρ λεγομένη κάθειρξις εἰς τὴν σορὸν Ὀσίριδος, ἔδεν ἔοικεν ἄλλ᾽ ἢ κρύψιν ὕδατος καὶ ἀφανισμόν αἰνίττεσθαι. διὸ μὲν ὁ Ἄδὺρ ἀφανισθῆναι τὸν Ὀσίριν λέγεσιν, ὅτε τῶν ἐτησίων ἀπολειπόντων παντά-πασιν ὁ μὲν Νεῖλος ὑπονοεῖ, γυμνῆται δὲ ἡ χώρα· μη-κυνομένης δὲ τῆς νυκτὸς, αὐξεται ³ τὸ σκότος· ἡ δὲ τῇ Φωτὸς μαραινέται καὶ κρατεῖται δύναμις, οἱ ἱερεῖς ἄλλα τε δρῶσι σκυθρωπῶς, καὶ βῆν διάχρυσον ἱματίῳ μέλανι βυσσίνῳ περιβάλλοντες, ἐπὶ κένθει τῆς θεᾶς δεικνύουσι (βῆν γὰρ Ὀσίριδος εἰκόνα καὶ γῆν νομίζουσιν ⁴) ἐπὶ τέσ-
σαρας

1 Squir. coniecit παραθαλασσίης esse legendum; probat au-tem correctionem Markl. παντελῶς. W. mavult ἀλιτινὲς.

2 Squir. e sua & Bentl. correctione dedit εἰς ἐαυτὸν.

3 Praemitti voluit Bentl. ὅταν; quo accepto emendetur ne-cesse est αὐξήσας, μαραινέσας. Squir. ὅτε inferendum censuit. Alii ad integritatem loci restituendam aliam sunt ingressi viam. R. post seq. δύναμις addi vult eis ὁ οἱ ἱερ. W. nexum postu-ulare monet οἱ δὲ ἱερεῖς. Semler. & Kaltw. post δύναμις perio-δὸν claudunt, & omnem hanc sententiam ad praecedens ὅτε referunt.

4 In eo solo acquievi, ut haec cum Squir. & W. signis pa-rencheseos comprehenderem, cum antea post δεικνύουσι datur pun-

σφαρας ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐβδόμης ἐπὶ δέκα ἐξῆς. καὶ γὰρ τὰ πενθέμενα τέσσαρα· πρῶτον μὲν ὁ Νεῖλος ἀπολείπων καὶ ὑπονοσῶν, δεύτερον δὲ τὰ βόρεια πνεύματα κατασβεννύμενα νομιδῇ τῶν νοτίων ἐπιπρατέντων, τρίτον δὲ τὸ τὴν ἡμέραν ἐλάττωνα γίνεσθαι τῆς νυκτός, ἐπὶ πάνσιν ἢ τῆς γῆς ἀπογύμνωσις ἅμα τῇ τῶν φυτῶν ψιλότητι τηλικαῦτα Φυλλορρόοντων. τῇ δ' ¹ ἐννάτῃ ἐπὶ δέκα νυκτός ², ἐπὶ θάλασσαν κάτεισι ³. καὶ τὴν ἱερὰν κίσην οἱ σολισαὶ καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκφέρουσι χρυσοῦν ἐντὸς ἔχουσιν κιβώ-

punctum, & νομίζουσιν absque ulla distinctione cum seqq. cohaereat. Multum tamen abest, ut haec sana & integra censeam. Fateor potius, me dubium esse, quam ratione sint restituenda. Qualia nunc sunt, turbant maxime voces καὶ γῆν. Omissis eas vertendo Xyl. eumque sequuntur Seml. & Kaltw. Pro istis Squir. recepit ἐμφυχον duce ipso Plot. cap. 43 τὸν ἄνθρωπον μὲν Ὀσίριδος ἐμφυχον εἶναι. W. autem Ὀσίριδος mutavit in Ἰσίδος auctoritate cod. A. & E. (quibus Petav. addere licet) & sic rationem ipsam postulare monet. Quid autem in his valeant καὶ γῆν, nondum capio. An forte, retentis reliquis, quae vulgo leguntur, καὶ Ἰσιν τὴν γῆν? Cf. si placet, ne temere quaesivisse videar, cap. 57. & meo quidem sensu antecedentia & consequentia ita suadent.

¹ ante haec vulgo fuit comma, quod cum Squir. & W. in punctum mutandum fuisse, facile patet.

² Bene, me iudice, exponit Squir. quae hac in lectione absurdas sint censenda, & quomodo corrigenda. Nomen mensis, quo alterum festum, cuius nunc fit mentio, celebratum fuit, certe excidit, vel potius latet vitium in voce νυκτός, male pro nomine huius mensis data. Festum ἀφανισμῷ Osiridis ad 17. mensis *Athy*, sive 14 Novembr. per dies quatuor celebrabant, quo quidem tempore Nilus jam humilis propriasque inter ripas contractus mare versus submisit fluebat. Jam si pro νυκτός legas παχόντος, omnis difficultas evanescit. Παχών nomen fuit mensis illius apud Aegyptios, quo Etesis sive flatibus borealibus invalescentibus, australibusque deficientibus ascensum Nili annum jam expectabant. Decimus vero nonus τῷ παχόντος in decimum quintum Maji Juliani incidit. Ad hoc ergo tempus necesse est festum Εὐρέσεως referri.

³ R. legi vult κατιᾶσιν, descendunt, scil. sacerdotes.

κιβώτιον, εἰς ὃ ποτίμα λαβόντες ὕδατος ἐγγέξει, καὶ γίνεται κραυγὴ τῶν παρόντων, ὡς εὐρημένα τὰ Ὅσιριδος. εἶτα γῆν ¹ κάρπιμον Φυράσι τῷ ὕδατι, καὶ συμμίξαντες ἀρώματα καὶ θυμιάματα τῶν πολυτελῶν, ἀναπλάττεισι μνηοειδὲς ἀγαλμάτιον· καὶ τῷτο σολίζεσι καὶ κοσμήσιν, ἐμφαίνοντες, ὅτι γῆς ἐσίαν καὶ ὕδατος τὰς θεὰς τέτας νομίζεσι.

XL. Τῆς δ' Ἰσίδος πάλιν ἀναλαμβανέσης τὸν Ὅσιριν, καὶ αὐξανέσης τὸν Ὠρον, ἀναθυμιάσει καὶ ὀμίχλαις καὶ νέφεσι βωννύμενον, ἐκρατήθη μὲν, ἐκ ἀνῆρέθη δὲ ὁ Τυφών. ἔ γὰρ εἶασεν ἡ κυρία τῆς γῆς θεὸς ἀνααιρεθῆναι παντάπασιν τὴν ἀντικειμένην τῇ ὑγρότητι φύσιν, ἀλλ' ἐχάλασε καὶ ἀνῆκε, βελομένη διαμένειν τὴν κρᾶσιν ². ἔ γὰρ ἦν ³ κόσμον εἶναι τέλειον, ἐκλείποντος καὶ ἀφανιθέντος τῷ πυρώδους. εἰ δὲ ταῦτα μὴ λέγεται παρ' αὐτοῖς ἀπεικόντως ⁴, ἔδδ' ἐκείνου ἂν τις ἀπορρίψει τὸν λόγον, ὡς Τυφὼν μὲν ἐκράτει πάλαι τῆς Ὅσιριδος μοίρας· θάλασσα γὰρ ἦν ἡ Αἴγυπτος ⁵. διὸ πολλὰ μὲν ἐν τοῖς μετάλλοις καὶ τοῖς ὄρεσιν εὐρίσκεται μέχρι νῦν κογχύλια ἔχειν ⁶. πᾶσαι δὲ πηγαὶ καὶ φρέατα πάντα, πολλῶν ὑπαρχόντων, ἄλμυρόν ὕδωρ καὶ πικρὸν ἔχουσιν, ὡς ἂν ὑπόλειμμα τῆς πάλαι θαλάσσης ἑω-
λον

¹ Sic Xyl. Baxt. Bentl. correxerunt, & dedl cum Squir. pro vulg. τὴν κάρπ.

² Recepi cum Squir. quod Xyl. vertit, & Baxt. & Bentl. legendum monnerunt. Vulgo κρᾶσιν. Petav. βελομένης.

³ Squir. post ἦν mavult addi ἂν. Markl. quaerit, an τὸν κόσμον, & ἐκλείποντος. Ad posterius accedit Petav. ἐκλείποντος.

⁴ Secutus sum Marklandii correctionem. Vulgo sic legitur παρ' αὐτοῖς, εἰκόντως &c. Bentl. pro παρ' αὐτοῖς voluit παρὰ τρόπον vel παρὰ δέον; Squir. εἰ δὲ ταῦτα μὲν λ. π. αὐτοῖς εἰκόντως; R. εἰ δὲ αὐτοῖς μὴ ἀπεικόντως λέγεται παρ' αὐτῶν; W. mavult πῇ vel δῇ, λέγεται παρ' αὐτοῖς εἰκόντως.

⁵ Squir. suspicatur, desiderari ad haec verba ποτὲ vel πάλαι.

⁶ R. mavult, aut deleri ἔχαν, aut legi ἐκεί cum Markl. aut ἐκείνη eodem sensu.

λον ἐνταυθοῖ συνεβρύηκός ¹. ὁ δὲ Ὠρεος χρόνῳ τῷ Τυφῶνος ἐπεκράτησε· τετέστιν, εὐκαιρίας ὀμβρίων ² γενομένης, ὁ Νεῖλος ἐξεώσας τὴν θάλασσαν, ἀνέφηνε τὸ πεδῖον καὶ ἀνεπλήρωσε ταῖς προσχώσεσιν. ὁ δὲ μαρτυρεῖσάν ἔχει τὴν αἴθρην· ὁρῶμεν γὰρ ἔτι νῦν ἐπιφέροντι τῷ ποταμῷ νέαν ἰλὺν καὶ προσαγαγόντι τὴν γῆν ³, κατὰ μικρὸν ὑποχωρῶν ὀπίσω τὸ πέλαγος, καὶ τὴν θάλασσαν, ὕψος τῶν ἐν βάθει ⁴ λαμβανόντων διὰ τὰς προσχώσεις, ἀπορρέεσαν· τὴν δὲ ⁵ Φάρον, ἣν Ὀμηρος ἥδει ὁρόμον ἡμέρας ἀπέχεσαν Αἰγύπτῳ, νῦν μέρος ἔσαν αὐτῆς, καὶ αὐτὴν ἀναδραμεῖσαν, ἐδὲ προαναβάσαν ⁶, ἀλλὰ τῆς μεταξὺ θαλάττης ἀναπλάττουντι τῷ ποταμῷ καὶ τρέφουντι τὴν ἡπειρον ἀνασταλείσης. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὅμοια τοῖς ὑπὸ τῶν Στωϊκῶν θεολογεμένοις ἐσὶ. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τὸ μὲν γόνιμον πνεῦμα καὶ τροφικόν, Διόνυσον εἶναι λέγουσι· τὸ πληκτικὸν δὲ καὶ διαιρετικόν, Ἡρακλέα· τὸ δὲ δεκτικόν ⁷, Ἀμμωνα· Διμήτραν δὲ καὶ Κόρην, τὸ δὲ διὰ τῆς γῆς καὶ τῶν καρπῶν διήκον Ποσειδῶνα δὲ, τὸ διὰ τῆς θαλάττης.

XLI. Οἱ δὲ τοῖσδε τοῖς Φυσικοῖς καὶ τῶν ἀπ' ἀερολογίας μαθηματικῶν ⁸ ἕναι μιγνύντες, Τυφῶνα μὲν οἶνται τὸν ἡλιακὸν κόσμον, Ὀσίριν δὲ τὸν σεληνιακὸν λέγουσιν.

¹ Dedi sic cum Squir. & W. e Markl. & Bentr. correctione. Vulgo συνεβρύηκός.

² R. mavult ὀμβρων. Consentit W. simul pro ἐξεώσας legendum monens ἐξώσας. Mox Petav. ἐμὴ pro ἰλύν.

³ Squir. mavult τῇ γῇ. R. tuetur vulgatam, idem valere eam monens, ac πρόσω ἀγαγόντι, ulterius producenti tervam.

⁴ Ald. τὸ ὕψος τὸ ἐν βάθει; Baf. habet quidem artic. τὸ ante ὕψος, nequaquam tamen repetit τὸ post h. v. sed habet τῶν. Turn. V. Bong. τῶν ὕψος τὸ ἐν βάθει.

⁵ Squir. legi vult τὴν τε. Cf. Odyss. IV, 355. fqq.

⁶ Post h. v. Markl. addit ἐκείνην.

⁷ δεκτικὸν est suspectum R.

⁸ Markl. monente, scribendum μαθημάτων.

γεῖσθαι. τὴν μὲν γὰρ σελήνην γόνιμον τὸ Φῶς καὶ ὑγρο-
ποιὸν ἔχουσιν, εὐμενῇ καὶ γοναῖς ζῶων ¹ καὶ φυτῶν εἶ-
ναι βλαστήσας. τὸν δὲ ἥλιον ἀκράτῳ πυρὶ κεκληρωκό-
τα ² θάλλειν τε καὶ καταναίνειν τὰ φυόμενα καὶ τε-
θιγλότεα, καὶ τὸ πολὺ μέρος τῆς γῆς παντάπασιν ὑπὸ
φλογμῷ ποιεῖν ἀοίκητον, καὶ κατακρατεῖν πόλιν καὶ
τῆς σελήνης. διὸ τὸν Τυφῶνα Σήθ ³ αἰεὶ Αἰγύπτῳ κα-
λῶσιν, ὅπερ ἐστὶ καταδυναστεῖον, ἢ καταβιαζόμενον. καὶ
τῷ μὲν ἡλίῳ τὸν Ἡρακλέα μυθολογεῖν ἐνίδρυμένον συμ-
περιπολεῖν, τῇ δὲ σελήνῃ τὸν Ἑρμῆν. λόγος γὰρ ἔρ-
γοις ἔοικε καὶ σοφίας ⁴ τὰ τῆς σελήνης, τὰ δὲ ἡλίου ⁵
πληγαῖς ὑπὸ βίας καὶ ῥάμης περαινόμενα ⁶. οἱ δὲ Στωϊ-
κοὶ ⁷ τὸν μὲν ἥλιον ἐν θαλάττῃ ἀνάπτεσθαι, καὶ τρέ-
φεσθαι φασι, τῇ δὲ σελήνῃ τὰ κρηναῖα καὶ λιμναῖα νά-
ματα γλυκεῖαν ἀναπέμπειν καὶ μαλακὴν ἀναθυμίασιν ⁸.

XLII.

1 R. mavult καὶ ζῶων γοναῖς.

2 W. monet, si hoc retineatur, delendum esse καὶ ante τὸ
πολὺ; forte tamen aliud latere, aut legendum esse καὶ σκληρο-
τάτῳ.

3 Salmas. quaerit, an Σάθι? Squir. monente, haud qua-
quam verum est, Aegyptios Typhona Seth semper appellasse.
Βεβῶ & Σμύ eum aliquando vocabant. — Hic idem pro seq.
αἰεὶ, nisi prorsus delendum censetur, rescribi vult οἱ.

4 Vulgo καὶ παρὰ σοφίας; Ald. & Bas. τὰ περὶ σοφίας. De-
levi praepositionem e R. mente, ut prorsus otiosam, nisi cum
Markl. & W. transpositionem istius praeferas; ut legas τὰ πα-
ρὰ τῆς σελήνης. R. quoque susp. πέρας, ut sit: est plus quam
sapientia, aut περισσῆς σοφίας.

5 Vulgo τὰ δ' ἐν ἡλίῳ πληγαῖς. Facile intelligitur, praepo-
sitionem ἐν hoc loco nullius esse pretii. Eam non agnoscunt
Bas. & Xyl. & omisi cum Squir. & W. Prior suspicatur, or-
tum esse ἐκ εἶναι, quod desideretur, suoque loco exturbatum.

6 aut sic legi voluit Markl. aut περαινόμενας. Posterius de-
dit Squir. Prius, quod dedi, probat W. Vulgo περαινόμενης.

7 Squir. mavult ἅτῳ δὲ οἱ Στ. cum nimis abrupta & cita vi-
deatur haec ab Aegyptiis ad Stoicos transitio.

8 Vulgo post h. v. datur comma. Puncto distinxerunt Squir.
& W.

XLII. Ἐβδόμη ἐπὶ δέκα ¹ τὴν Ὀσίριδος γενέ-
θαι τελευτὴν Αἰγύπιοι μυθολογῶσιν, ἐν ἣ μάλιτα γί-
νεται πληρεμένη κατὰ δὴλος ἢ πανσέληνος. διὸ καὶ τὴν
ἡμέραν ταύτην ἀντίφραξιν οἱ Πυθαγόρειοι καλῶσι, καὶ
ὅλως τὸν ἀριθμὸν τῆτον ἀφοσιῶνται. τῇ γὰρ ἐξαιδέ-
κα τετραγώνῃ, καὶ τῇ διωκαίδεκα ἑτερομήκεις, οἷς μό-
νοις ἀριθμῶν ἐπιπέδων συμβέβηκε τὰς περιμέτρους ἶσας
ἔχειν ² τοῖς περιεχομένοις ὑπ' αὐτῶν χωρίοις, μέσος
ὁ τῶν ἐπικαίδεκα παρεμπίπλων, ἀντιφράττει καὶ δια-
ζεύγνυσιν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ διαιρεῖ τὸν ἐπὶ γδοοῦ λόγον ³
εἰς

¹ Squir. de suo dedit ἔβδόμη δ' ἐπὶ δ. Petav. ἐπὶ δεκάτην
Ὀσ. R. post δέκα videtur deesse τῇ Ἄθρ.

² Sufficit adjicere, quae Xyl. tironum causa adnotavit: „Sum-
ma laterum quadrati, cujus area est 16. sunt quater quatuor.
Et summa laterum parallelogrammi rectanguli (de his enim ser-
mo est, ubi nihil adjicitur) longi 6. lati 3. puncta, est 3. 6.
3. 6. hoc est 18. tanta etiam area. At summa laterum, cujus
area 59. (verbi gratia) est quater septem, seu 28. & summa la-
terum parallelogrammi, cujus area 15. est 3. 5. 3. 5. id est 16.“

³ Varia est ratio, qua Eruditi in his vocibus explicandis
utuntur. Squir. legi vult τῷ ἐπογδοῦ λόγῳ, vel ὁ ἐπὶ γδοοῦ
λόγος; & per hanc dictionem intelligit numerum septendecim,
ita locum ipsum vertens: inter 16 & 18 medius interveniens
17 obstruit quasi viam, disjungit eos, inque duas inaequa-
les partes proscindens (an τεμνόμενος active sumi licet?) diri-
mit & dividit. ἐπὶ γδοοῦ λόγον numerum esse decimoseptena-
rium, auctorem citat Martian. Capell. de nupt. Philolog. lib.
2. p. 26. ed. Grot. haec habentem: novem vero ab octo ἐ-
πογδοῦ numeri efficiunt junctionem. R. monet, se vix posse
credere τὸν ἐπὶ γδοοῦ λόγον esse numerum septendecim, cum
ἐπιτέταρτος dicatur esse novem; eique ἐπὶ γδοοῦ est octodecim.
Xyl. pro διαιρεῖ aliud quid legisse videtur, cum vertat: inque
partes scissus inaequales sesquioctavam proportionem constituit
— forte διατρεῖ, quod Wytenbachio loco vulgatae placet.
Seml. vertit: und zertheilt das neunte Verhältniss, weil sie in
ungleiche Theile zerrissen wird, quod in annotationibus sic il-
lustrare vult: Die Zahl 17. zerreißt die geraden Zahlen, und
nimmt über 8, 8, noch 1. an. — λόγος ἐπὶ γδοοῦ wäre 9.
diefe

εἰς ἄνισα διαστήματα τεμνόμενος. ἐτῶν δ' ἀριθμὸν οἱ μὲν βιάσθαι τὸν Ὅσιριν, οἱ δὲ βασιλεῦσαι λέγεσιν οὕτω καὶ

diese wird zerrissen in $8\frac{1}{2}$, $8\frac{1}{2}$, welches 17. ausmacht. Kaltw. paraphrasi quadam rem absolvit: und wenn man dieselbe (Zahl 17) in ihre beiden einander am nächsten kommenden Bestandtheile zerlegt, so geben sie die Glieder des, zwischen der Sechzehn und Achtzehn bestehenden und den Namen $1\frac{1}{8}$ führenden Verhältnisses ab, indem man sich nemlich diese Sechzehn und Achtzehn als in ihren Hälften getheilt vorstellt. Variis hisce sententiis explicandique modis recensitis, cuinam lectori, Pythagoreorum mysteriis, mira sua obscuritate satis cognitis, haud initiato constabit, quid sequatur, five vero similitudinem censet? Ἐπογδοὺς certe nihil aliud est, quam quod Latini exprimunt *sesquioctavus*. Valet hic usus five sensus in aliis numeralibus ejusdem compositionis ἐπίτριτος, ἐπιτέταρτος, *sesquitercius*, *sesquiquartus*. Idem mihi quidem voluisse videntur ipsa Martiani Capell. verba, supra allata, & a Squir. minus recte intellecta, & ut puto, vitiose impressa. Legendam enim censeo *novem ad octo*, non *novem ab octo*, quod nihil valet. Hi numeri nimirum 9 & 8, ad se invicem additi, efficiunt junctionem numeri ἐπογδοῦς, $8\frac{1}{2}$, five eandem exhibent summam, quam $8\frac{1}{2}$ & $8\frac{1}{2}$ efficiunt. Ex his ipsis verbis Plutarchi sententiam aliquo modo conjici posse putavi: numerus decimoleptenarius, τεμνόμενος εἰς ἄνισα διαστήματα, *difsectus in partes inaequales* (8 & 9, quae additae eum efficiunt, & quarum singulae ad se ipsas additae miram istam e sensu Pythagoreorum, arearum & ambitus in quadratis & reftangulis continent & signant aequalitatem) *distinabit rationem sesquioctavam*, διαίρει τὸν ἐπογδοὺν λόγον, (quae ad se addita efficit numerum 17, ita ut istae partes nequaquam eodem modo resolvantur, vel in mutua earum ratione applicentur, quo partes numerorum 16 & 18 sibi aequales, 8 & 8, 9 & 9. resolvi possunt, & omnis ex aequalitate partium dependens usus quasi evanescat). Cum tamen mihi ipse nondum in his satisfacerem, Virum singulari sua eruditione inter nos conspicuum consulendum duxi. Quae humanissime respondit, & quae, meo quidem sensu, loci difficultatem egregie tollunt, haec sunt: Suspicio legendam esse: κ. δ. τ. ἐπ. λ. εἰς ἄν. διαστήματα διχα τεμνόμενος ac vertendum: & *bifariam sectus, rationem sesquioctavam* (seu 9 ad 8, PLVT. T. IX. L quae

καὶ εἴκοσιν. τοσαῦτα γὰρ ἐστὶ Φῶτα τῆς σελήνης, καὶ τοσαύταις ἡμέραις τὸν αὐτῆς κύκλον ἐξελίσσει. τὸ δὲ ξύλον ἐν ταῖς λεγομέναις Ὀσίριδος ταφαῖς τέμνοντες, κατασκευάζουσι λάρνακα μηνοειδῆ, διὰ τὸ τὴν σελήνην, ὅταν τῷ ἡλίῳ πλησίον ᾖ, μηνοειδῆ ¹ γινομένην ἀποκρύπτεισθαι. τὸν δ' εἰς δεκατέσσαρα μέρη τῆς Ὀσίριδος διασπασμὸν αἰνίττουνται πρὸς τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς φθίνει μετὰ πανσέληνον ἄχρι νεμηνίας τὸ ἄστρον. ἡμέραν δὲ, ἐν ᾗ φαίνεται πρῶτον ἐκφυγῶσα τὰς αὐγὰς καὶ παρελθῶσα τὸν ἥλιον, ἀτελὲς ἀγαθὸν προσαγορεύουσιν. ὁ γὰρ Ὀσίρις ἀγαθοποιὸς, καὶ τένομα ² πολλὰ φράζει, ἐκ ἡμῶν δὲ κράτος ἐνεργῶν ³ καὶ ἀγαθοποιόν, ὃ λέγουσι ⁴. τὸ δ' ἕτερον ὄνομα τῆς θεᾶς τὸν ὄμφιν εὐεργέτην ὃ Ἑρμαῖος ⁵ φησὶν δηλῶν ἐρμηνεύμενον.

XLIII. Οἴονται δὲ πρὸς τὰ Φῶτα τῆς σελήνης ἔχειν τινὰ λόγον τῆς Νεΐλες τὰς ἀναβάσεις. ἡ μὲν γὰρ μεγίστη περὶ τὴν Ἑλεφαντίνην, ὁμῶς γίνεται καὶ εἴκοσι πήχεων, ὅσα Φῶτα καὶ μέτρα τῶν ἐμμήνων περι-
δαν

quae eadem est rationi 18 ad 16) in inaequalia dividit intervalla. Numerus nempe medius proportionalis inter 9 & 8, qui rationem 9 ad 8 in aequalia intervalla dividit, est

$$6 \vee 2 > \frac{42}{5} \text{ seu } 8\frac{2}{5}$$

$$ac < \frac{17}{2} \text{ seu } 8\frac{1}{2}$$

$$\text{Quippe } 2 = \frac{52}{25} > \frac{49}{25} \quad \text{Unde } \vee 2 > \frac{7}{5}$$

$$2 = \frac{288}{144} < \frac{289}{144} \quad < \frac{17}{12}$$

1 Restitui sic cum Squir. & W. ex Bas. Xyl. Petav. Mez. Vulgo μηνοειδῆ ex Ald. cui Squir. falso μηνοειδῆ tribuit.

2 Squir. desiderat μὲν post τένομα.

3 Markl. Squir. W. susp. εὐεργετῶν.

4 Markl. iudice post λέγ. deesse videtur vox Aegyptiaca. W. susp. ὡς λέγουσι. R. ἀγαθοποιόν. τὸ δ' ἕτερον ὄνομα, ὃ λέγουσι τῆς θεᾶς. Pro δὲ ante ἕτερον Squir. substitui mavult καὶ vel γὰρ.

5 R. scribi vult Ἑρμῆας.

δων ἐκάτης ἐστίν· ἢ δὲ περὶ Μένδητα καὶ Ἰόιν βρα-
χυτάτη ¹ πῆχυν ἐξ πρὸς τὴν διχότομον· ἢ δὲ μέση
περὶ Μέμφιν, ὅταν ᾗ δικαία, δεκατεσσάρων πηχῶν πρὸς
τὴν πανσέληνον. τὸν δὲ Ἄπιν, εἰκόνα μὲν Ὀσίριδος
ἐμφυχον εἶναι, γενέσθαι δὲ, ὅταν Φῶς ἐρείσῃ γόνιμον
ἀπὸ τῆς σελήνης, καὶ καθάρσεται βοὸς ὀργώσης. διὸ
καὶ τοῖς τῆς σελήνης γήμασιν ἔοικε πολλὰ τῷ Ἀπίδος,
περιμελαινομένε ² τὰ λαμπρὰ τοῖς σκαιοῖς. ἔτι δὲ ³
τῇ νεμηνίᾳ τῷ Φαμενώθ μηνὸς ἑορτὴν ἄγειν, ἐμβασιν
Ὀσίριδος εἰς τὴν σελήνην ὀνομάζοντες, ἕκτος ἀρχὴν
ἔσαν. ἔτω τὴν Ὀσίριδος δύναμιν ἐν τῇ σελήνῃ τίθεν-
ται, καὶ ⁴ τὴν Ἰσιν αὐτῷ γένεσιν ἔσαν συνεῖναι λέγε-
σι. διὸ καὶ μητέρα τὴν σελήνην τῷ κόσμῳ καλεῖσιν, καὶ
Φύσιν ἔχειν ἀρσενόδηλον οἴονται, πληρεμένην ⁵ ὑπὸ
Ἥλῃ καὶ κυλισμένην, αὐτὴν δὲ πάλιν εἰς ⁶ τὸν ἄερα
προϊεμένην γεννητικὰς ἀρχὰς καὶ κατασπείρσαν. ἔ γάρ
αὐτὴν Φθορὰν ἐπικρατεῖν τὴν Τυφώνειον. πολλὰ γὰρ
κράταμένην ὑπὸ τῆς γενέσεως καὶ συνδεομένην, αὐτὴς
ἀναδύεσθαι ⁷ καὶ διαμάχεσθαι πρὸς τὸν Ὠρον. ἔτι δ'

L 2

ἔτος

¹ Sic cum Squir. & W. recepi ex E. Xyl. versione, Sal-
mas. Bentr. Baxt. Markl. Vulgo βραχυτάτην. Sequens nu-
merus ἐξ, Squir. iudice, corruptus. Legi vult ἐπὶ τὰ, ut sibi
constet ratio numerorum, quorum medius dicitur quatuordecim.

² Baxt. susp. περιμεινυμένα. R. περιμελαινούμενα ἐχέσας
τὰ λαμπρὰ.

³ In his amplexus sum correctionem Bentr. & Squir. a W.
quoque probatam. Vulgo σκαιοῖς, ὅτι. Markl. conjecit, post
σκαιοῖς aliquid excidisse, nisi scribatur σκαιοῖς, ὅθεν —. In
seq. correxi mendum, quod R. e Frst. retinuit, dando ἐμφα-
σιν pro ἐμβασιν.

⁴ Inferui καὶ, quod vulgo deest. Markl. reponi voluit τι-
θέντες; Squir. ἔτω τὴν μὲν Ὀσ. — τὴν δὲ Ἰσιν; R. τιθέμενοι;
W. aut τιθέντες, aut τίθενται καὶ.

⁵ Post h. v. inferi vult Squir. μὲν, ob seq. αὐτὴν δὲ.

⁶ abest εἰς a Petav.

⁷ W. susp. ἀναλύεσθαι. In seq. Petav. ὑπὸ μάχεσθαι (sic)
πρ. τ.

ἔτος ὁ περιγίγιος κόσμος, ἔτε Φθορᾶς ἀπαλαττόμενος
παντάπασι, ἔτε γενέσεως.

XLIV. Ἐνιοὶ δὲ καὶ τῶν ἐκλείπικων ¹ αἶνιγμα
ποιῶνται τὸν μῦθον. ἐκλείπει μὲν γὰρ ἡ σελήνη πανσέ-
ληνος, ἐναντίαν τῇ ἡλίᾳ εἶσιν ἔχοντας πρὸς αὐτήν, εἰς
τὴν σιάν ἐμπίπλυσσά τῆς γῆς, ὥσπερ Φασὶ τὸν Ὅσιριν
εἰς τὴν σορόν. αὐτὴ δὲ πάλιν ἀποικρύπτει καὶ ἀφανίζει
ταῖς τριανκᾶσιν, ἢ μὴν ἀναιρεῖται παντάπασι τὸν ἥλιον,
ὥσπερ ἐδὲ τὸν Τυφῶνα ἡ Ἴσις. γεννώσης ² τῆς Νέφ-
θυος τὸν Ἀναβιν, Ἴσις ὑποβάλλεται. Νέφθυς γάρ ἐστι
τὸ ὑπὸ γῆν καὶ ἀφανές, Ἴσις δὲ τὸ ὑπὲρ τὴν γῆν καὶ
φανερὸν. ὁ δὲ τέτων ³ ὑποψάων καὶ καλλάμενος ὀρί-
ζων κύκλος, ἐπίκοινος ὢν ἀμφοῖν, Ἀναβις κέκληται,
καὶ κυνὶ τὸ εἶδος ἀπεικάζεται ⁴. καὶ γὰρ ὁ κύων χρη-
ταὶ τῇ ὄψει νυκτὸς τε καὶ ⁵ ἡμέρας ὁμοίως. καὶ ταύ-
την ἔχουν δοκεῖ παρ' Αἰγυπτίοις τὴν δύναμιν ὁ Ἀναβις,
οἶαν ἡ Ἐκάτη παρ' Ἑλλήσι, χθρόνιος ὢν ὁμῶ καὶ ἰλύμ-
πιος. ἐνίοις δὲ δοκεῖ Κρόνος ⁶ ὁ Ἀναβις εἶναι. διὸ πάν-
τα τῶν ἐξ ἑαυτῶ καὶ κύων ἐν ἑαυτῷ, τὴν τῇ κυνὸς
ἐπίκλησιν ἔχεν. ἔτι δ' ἐν ⁷ τοῖς σεβομένοις τὸν Ἀνα-
βιν,

¹ Squir. mavult ἐκλείψων. R. tuetur vulgatam, τὰ ἐκλεί-
πικὰ eadem esse monens atque αἱ ἐκλείψεις, subaudiendo συμ-
πλώματα.

² Squir. mavult γεννώσης δὲ. Iterum R. mendum Frft. re-
tinnit, dando in seq. Ἰβις pro Ἴσις.

³ Recepti cum Squir. τέτων e Benti. & R. correctione, W.
probante. Vulgo τάτω.

⁴ Sic cum W. probante R. dedi e Bas. Xyl. & E. pro vulg.
ἀπεικάζεται. Accedit Petav. ἀπικάζεται.

⁵ Petav. νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

⁶ Markl. correxit χθρόνος. Recepti id Squir. — praeter ne-
cessitatem, W. iudice.

⁷ Markl. susp. ἔτι δ' ἐν — scil. ὁ κύων, nisi pro ἐν legen-
dum sit ὁ κύων. Squir. ἔτι δὲ τῷτο — est vero (haec scil.
explicatio nominis Anubidis) inter ea secreta, quae cum hu-
jus dei cultoribus tantum communicentur. Mez. aliquid ex-
cidit.

βιν, ἀπόρρητόν τι, καὶ πάλαι μὲν τὰς μεγίστας ἐν Αἰ-
γύπτῳ τιμὰς ὁ κύων ἔχεν· ἐπεὶ δὲ Καμβύσης τὸν Ἄ-
πιν ἀνελόντος καὶ ῥήψαντος, ἐδὲν προσῆλθεν ἐδὲ ἐγεύ-
σατο τῷ σώματος, ἀλλ' ἢ μόνος ὁ κύων, ἀπώλεσε τὸ
πρῶτος εἶναι καὶ μάλισα τιμᾶσθαι τῶν ἐτέρων ζώων. εἰ-
σὶ δὲ τινες οἱ τὸ σκῆσμα τῆς γῆς, εἰς ὃ τὴν σελήνην
ὀλισθαίνουσιν ἐκλείπειν νομίζουσι, Τυφῶνα καλῶντες.

XLV. Ὅθεν ἐκ ἀπέοικεν εἰπεῖν, ὡς ἰδίᾳ μὲν
ἐκ ὀρθῶς ἕκαστος, ὁμᾶ δὲ πάντες ὀρθῶς λέγουσιν. ἔ-
γὰρ αὐχμὸν, ἐδ' ἄνεμον, ἐδὲ θάλατταν, ἐδὲ σκότος,
ἀλλὰ πᾶν ὅσον ἡ φύσις βλαβερόν καὶ Φθαρτικὸν ἔχει
μύριον, τῷ Τυφῶνός ἐστιν ¹. ἔτε γὰρ ἐν ἀψύχοις σώ-
μασι τὰς τῷ παντός ἀρχὰς θετέον, ὡς Δημόκριτος καὶ
Ἐπίκερος, ἔτ' ἀποίε ² δημιουργὸν ὕλης, ἕνα λόγον καὶ
μῆαν πρόνοιαν, ὡς οἱ Στωϊκοί, περιγινόμενῃ ἀπάντων
καὶ κρατῶσαν. ἀδύνατον γὰρ ἢ Φλαῦρον ὅτιέν, ὅπερ
πάντων ³, ἢ χρητὸν, ὅπερ μηδενὸς ὁ θεὸς αἴτιος, ἐγγε-
νέσθαι.

L 3

cidisse putat. R. monet, posse quidem pro ἔτι aut pro seq. τι
subjici ἐστὶ, necesse tamen non esse, cum ἐστὶ quoque subaudiri
queat; forte tamen legendum ἔτι δὲ νῦν. W. ἔτι γὰρ, nunc
quoque Anubis cultioribus nefas est canem nominare. Petav.
omittit, quae sequuntur post ἐπίκλησιν ἔχεν usque ad alterum
ἔχεν.

¹ Baxt. & Squir. legendum monent εἶναι. Consentit R. si-
mul monens, comma ante μύριον retrahendum. — quidquid
natura noxium in se tenet, id pro Typhonis particula est ha-
bendum.

² Sic correxerunt Mez. Bentl. Baxt. item Lennep. ad Pha-
lar. p. 149. & dedi cum Squir. & W. Vulgo ἐδ' ἀποίον, & δ.

³ W. in his sum secutus. Vulgo corrupte: ἀδύνατον γὰρ
ἢ καὶ Φλαῦρον ὅτιέν ὁμᾶ πάντων. Petav. nec non E. & Flor.
καὶ omittunt. Pro ὁμᾶ W. cum Mez. bene correxit ὅπερ. Squir.
sic conjectit: ἀδύν. γ. ἢ Φλαῦρον ὅτιέν ὁμᾶ πάντων, ἢ χρητὸν
(ἐπεὶ μηδενὸς κακῆς ὁ θεὸς αἴτιος) ἀρχὴν γενέσθαι — fieri ne-
quit, quod unum idemque Principium, sive Malum statuas,
sive Bonum, omnium rerum possit esse causa & auditor; Deus
quip-

νέθαι· παλίντονος γὰρ ἁρμονίη κόσμῳ ὥσπερ ¹ λύρῃς
καὶ τόξῳ ², καὶ Ἡράκλειτον· καὶ κατ' Εὐριπίδην,

Οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐθλὰ καὶ κακὰ,

Ἄλλ' ἔσι τις σύγκρασις, ὥς ἔχειν καλῶς.

διὸ καὶ παμπάλαιος αὕτη κάτεισιν ἐκ θεολόγων καὶ
νομοθετῶν εἰς τε ποιητὰς καὶ φιλοσόφους δόξα, τὴν
ἄρχὴν ἀδέσποτον ἔχουσα, τὴν δὲ πῖσιν ἰχυρὰν καὶ δυσ-
εξάλειπτον, ἐκ ἐν λόγοις μόνον, εἰ δὲ ἐν Φήμασι, ἀλ-
λὰ ἐν τε τελεταῖς, ἐν τε θυσίαις, καὶ βαρβάροις καὶ
Ἑλλήσι πολλαχῶς περιφερομένην, ὥς ἔτ' ἄνεν ³ καὶ
ἄλογον καὶ ἀκυβέρνητον αἰωρεῖται τῷ αὐτομάτῳ τὸ πᾶν,
ἔτε εἰς ἐσιν ὁ κρατῶν καὶ κατευθύνων, ὥσπερ οἶαζεν
ἢ τισι πειθηνίοις χαλιναῖς, λόγος, ἀλλὰ πολλὰ καὶ
μεμιγμένα κακοῖς καὶ ἀγαθοῖς· μᾶλλον δὲ μηδέν, ὥς
ἀπλῶς εἰπεῖν, ἄκρατον ἐνταῦθα τῆς φύσεως φερέσης,
ὃ δυνεῖν πίδων εἰς ταμίαν, ὥσπερ νάματα τὰ πράγμα-
τα καπηλικῶς διανέμων ἀνακεράννυσιν ἡμῖν· ἀλλ' ἀπὸ
δυνεῖν ἐναντίων ἀρχῶν, καὶ δυνεῖν ἐναντιάλων δυνάμεων
τῆς μὲν ἐπὶ τὰ δεξιὰ, καὶ κατ' εὐθείαν ὑψηγμένης,
τῆς δ' ἐμπαλιν ἀναστροφῆς καὶ ἀνακλώσης, ὃ τε βίος
μικτός, ὃ τε κόσμος, εἰ καὶ μὴ πᾶς, ἀλλ' ὁ περίγειος
ἔτος καὶ μετὰ σελήνην, ἀνάμαλος καὶ ποικίλος γένο-
ναι· καὶ μεταβολὰς πάσας δεχόμενος. εἰ γὰρ εἴδεν
ἀναι-

quippe nullius mali artifex est. Semler. vertit: denn es wä-
re nicht möglich, daß bey allen Dingen sich etwas böses und
gutes zugleich finden sollte, wenn nicht Gott dergleichen ver-
ursachte. R. susp. ἄδ. γ. ἢ φλ. ὅτις ὁμοίως τῶν (aut διὰ)
πάντων, ἢ καὶ χρηστὸν ὁμοίως, ὡν μηδενὸς ὁ θεὸς αἴτιος ἔργου
νέθαι — nequit enim fieri, ut existat aliquid aut aequaliter per
omnes sui partes pravum, aut aequaliter bonum & praeclarum,
deo nullam ejus rei causam praebente. Kaltw. eum sequitur.

¹ Ald. Baf. Xyl. A. E. Venet. ὥπως περ, unde, W. mo-
nente, Jonica forma ὅπως περ apparet.

² De integritate hujus loci, ex Heraclito desumpti, dubitat
Seml.

³ Petav. ὥς τ' ἄνεν.

ἀναιτίως πέφυκε γενέσθαι, αἰτίαν δὲ κακῆ τὰγαθὸν ἐκ
 ἂν παράχοι, δεῖ γένεσιν ἰδίαν καὶ ἀρχὴν, ὥσπερ ἀγα-
 θῶ καὶ κακῶ ¹, τὴν φύσιν ἔχειν.

XLVI. Καὶ δοκεῖ τῷτο τοῖς πλείοσι καὶ σοφωτά-
 τοις. νομίζουσι γὰρ οἱ μὲν θεοὺς εἶναι δύο, κατὰπερ
 ἀντιτέχνες· τὸν μὲν ² ἀγαθόν, τὸν δὲ φαύλῳν δη-
 μιουργόν. οἱ δὲ τὸν μὲν ἀμείνονα, θεόν, τὸν δὲ ἕτε-
 ρον δαίμονα καλεῖσιν. ὥσπερ Ζωρόαστρις ὁ μάγος, ὃν πεν-
 τανικηλίοις ἔτεσι τῶν Τρωϊκῶν γεγονέναι πρεσβύτερον
 ἰσοῦσιν. ἔτος ἔν ἐκάλει τὸν μὲν Ὀρομάζην, τὸν δ'
 Ἀρειμάνιον· καὶ προσαπεφαινέτο, τὸν μὲν εὐκέναι φω-
 τὶ μάλισα τῶν αἰδητῶν, τὸν δ' ἔμπαλιν σκότῳ καὶ ἀ-
 γνοίᾳ ³, μέσον δ' ἀμφοῖν τὸν Μίθρην εἶναι. διὸ καὶ
 Μίθρην Πέρσαι τὸν Μεσίτην ὀνομάζουσιν. ἐδίδαξε τῷ
 μὲν ⁴ εὐκταῖα θύειν καὶ χαριστήρια, τῷ δ' ἀποτρόπαια
 καὶ σκυθρωπά. πόαν γὰρ τινα κόπτοντες Ὀρωμι ⁵ κα-
 λεμένην ἐν ὄλμῳ, τὸν ἄδην ἀνακαλεῖν καὶ τὸν σκό-
 τον· εἴτα μίξαντες αἵματι λύκας σφαγέντας, εἰς τόπον
 ἀνήλιον ⁶ ἐκφέρουσι καὶ ῥίπτουσι. καὶ γὰρ τῶν φυτῶν
 νομίζουσι τὰ μὲν, τῶ ἀγαθῶ θεῷ, τὰ δὲ, τῶ κακῶ δαί-
 μονος εἶναι· καὶ τῶν ζώων, ὥσπερ ⁷ κύνας καὶ ὄρ-
 νιδας καὶ χερσαίους ἐχίνας, τῶ ἀγαθῶ· τῶ δὲ φαύλῳ,
 τὰς ἐνύδρας ⁸ εἶναι. διὸ καὶ τὸν κλείναντα πλείους εὐ-
 δαιμονίζουσιν.

L 4

XLVII.

¹ Petav. ὥσπερ ἀγαθῶ, κακῶ.

² Vulgo τὸν μὲν γάρ. Delevi γὰρ cum Squir. probante Markl.

³ Vocem ἀγνοίᾳ suspectam habet Squir. ut e glossmate ad-
 notatoris in textum intrusam.

⁴ Sic cum Squir. ex Ald. Bas. Xyl. reposui. Vulgo μὲν
 τῷ. Benth. ante ἐδίδ. reponi vult καὶ; Markl. & R. post h. v.
 inferi volunt δέ.

⁵ Petav. Ὀρωμιν.

⁶ Ald. Bas. ἀνήλιον. Xyl. corrigendum monuit.

⁷ Markl quaerit, num leg. ὡσαύτως, vel ὁμοίως. W. le-
 gendum monet ὥσπερ καὶ τῶν ζώων.

⁸ Squir. e Plut. Sympos. l. 4. prob. 5. recepit μὲς ἐνύδρας.

XLVII. Οὐ μὴν κἄκεῖνοι ¹ πολλὰ μυθώδη περὶ τῶν θεῶν λέγουσιν· οἷα καὶ ταῦτά ἐστιν. ὁ μὲν Ὀρμαξῆς ἐκ τῆς καθαρωτάτης Φάεος, ὁ δ' Ἀρειμάνιος ἐκ τῆς ζόφου γεγωνῶς, πολεμῆσιν ἄλλήλοισι. καὶ ὁ μὲν ἐξ θεῶς ἐποίησε, (τὸν μὲν πρῶτον, εὐνοίας, τὸν δὲ δευτερον, ἀληθείας, τὸν δὲ τρίτον, εὐνομίας· τῶν δὲ λοιπῶν, τὸν μὲν σοφίας, τὸν δὲ πλάτης, τὸν δὲ τῶν ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἡδέων δημιουργόν) ὁ δὲ τέτοις ὥσπερ ἀντιτέχνος ἴσως τὸν ἀριθμόν. εἴθ' ὁ μὲν ² Ὀρμαξῆς τρίς ἑαυτὸν αὐξήσας ἀπέσκησε τῆς ἡλίας τοσῶτον, ὅσων ὁ ἥλιος τῆς γῆς ἀφέσκηκε, καὶ τὸν ἥρανόν ἄστροις ἐκόσμησεν. ἓνα δ' ἀστέρα πρὸ πάντων, οἶον Φύλακα καὶ προόπῃην ἐγκατέστησε, τὸν σείριον. ἄλλους δὲ ποιήσας τέσσαρας καὶ εἴκοσι θεῶς, εἰς ὧν ἔθηκεν. οἱ δὲ ὑπὸ τῆς Ἀρειμανίης γενόμενοι, καὶ αὐτοὶ τοσῶτοι, διατρέσαντες τὸ ὧν γινώσκειν ³, ἀναμεινῆσαι τὰ κακὰ τοῖς ἀγαθοῖς, ἔπεισι δὲ χρόνος εἰσαρμένος, ἐν ᾧ τὸν Ἀρειμάνιον, λοιμὸν ἐπάγοντα ⁴ καὶ λιμὸν, ὑπὸ τέτων ἀνάγκη φθαρῆναι παντάπασι καὶ ἀφανισθῆναι, τῆς δὲ γῆς ἐπιπέδου καὶ ὁμαλῆς γενομένης, ἓνα βίον καὶ μίαν πολιτείαν ἀνθρώπων μακαρίων καὶ ὁμογλώσσων ἀπάντων γενέσθαι.

Θεό-

¹ R. fusp. & μὴν ἀλλὰ κἄκεῖνοι — porro quoque illi, scil. Persae. Tale quid Xyl. legisse videtur, vertens: *enim vero illi quoque*.

² W. supplendum monet ὡς ὁ μὲν Ὀ.

³ Xyl. monente, vox γινώσκειν ob oscitante librario, ex aliqujus verbi fine, ejus principium periit (fortasse cum aliquot vocum jactura) & particula ὅθεν conflata videtur, ut scribendum foret τὸ ὧν γιν. ὅθεν ἀναμ. Markl. consentit. Squir. fusp. τὸ ὧν ἡνοίγον, ὅθεν. &c. quod Semler. amplectitur. R. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Ἀρειμανίης (subaudi ὄντες vel ὑπάρχοντες vel γεγεννημένοι) γενόμενοι καὶ αὐτοὶ τοσῶτοι, διατρέσαντες τὸ ὧν διέλεψεν (aut παρεισέδυσεν.) ὅθεν ἀναμ. W. quaedam excidisse suspicatur, & corrigendum διέτρησαν τὸ ὧν ὅθεν.

⁴ Ald. Bas. ἐπάγοντα. Xyl. correxit, monens tamen, ne sic quidem plenam esse constructionem.

Θεόπομπος δέ Φησι κατὰ τὰς μάχας ἀνὰ μέρος τρισχίλια ἔτη τὸν μὲν κρατεῖν, τὸν δὲ κρατεῖσθαι τῶν Θεῶν, ἅλλα δὲ τριχίλια μάχεσθαι καὶ πολεμεῖν καὶ ἀναλύειν τὰ τῷ ἑτέρῳ τὸν ἕτερον· τέλος δ' ἀπολείπεσθαι ¹ τὸν ἄδην, καὶ τὰς μὲν ἀνθρώπους εὐδαίμονας ἕσεσθαι, μήτε τροφῆς δευμένους, μήτε σκιᾶν ποιῶντας· τὸν δὲ ταῦτα μηχανησάμενον Θεόν, ἡρεμεῖν καὶ ἀναπαύεσθαι χρόνον ², καλῶς μὲν ἔκ πολλὸν τῷ Θεῷ, ὥσπερ ἀνθρώπῳ κοιμωμένῳ μέτριον. ἡ μὲν ἔν μάγων μυθολογία τοιῶτον ἔχει τρόπον.

XLVIII. Χαλδαῖοι δὲ τῶν πλανητῶν τὰς Θεὰς γενέσθαι, ἕς καλῶσι ³, δύο μὲν ἀγαθουργὰς, δύο δὲ κακοποιὰς, μέσας δὲ τὰς τρεῖς ἀποφαίνουσι καὶ κοινὰς. τὰ δὲ Ἑλλήνων, πᾶσι περ δῆλα, τὴν μὲν ἀγαθὴν, Διὸς Ὀλυμπίας μερίδα, τὴν δ' ἀποτρόπαιον ⁴, Ἄδης ποιημένων. ἐκ δ' Ἀφροδίτης καὶ Ἀρεως ἁρμονίαν γεγονέναι μυθολογῶνται. ὣν ὁ μὲν ἄπηνῆς καὶ Φιλόνεικος, ἡ δὲ μειλίχιος καὶ γενέθλιος. σκόπει δὲ τὰς Φιλοσόφους τέτοις συμφερομένους. Ἡράκλειτος μὲν γὰρ ἀντικρυς πόλεμον ὀνομάζει πατέρα καὶ βασιλέα καὶ κύριον πάντων, καὶ τὸν μὲν Ὀμηρον, εὐχόμενον ⁵ ἐκ τε Θεῶν ἔριν, ἐκ

L 5

τ'

¹ Markl. & R. susp. ἀπολείδαι, quod W. probat. Benti. ἀπολείδαι. In τὸν ἄδην remanere tamen quid difficultatis, W. monet.

² Vulgo χρόνῳ. Petav. ἀναπαύσασθαι χρόνον. Ex eo, adficientibus E. Flor. Venet. cum W. recepi χρόνον. Probant id Benti. Markl. Squir. & R. In seqq. iidem omnes pro καλῶς volunt legi ἄλλως; Markl. deinde ὡς τῷ Θεῷ, ὡς δὲ ἀνθρ. Squir. ὥσπερ δὲ ἀνθρ. R. ὡς Θεῷ, ὥσπερ δ' α. W. turbatum vocum ordinem sic restituendum censet ὡς μὲν ἀνθρώπῳ κοιμωμένῳ πολλόν, ὡς δὲ Θεῷ μέτριον. Paulo ante Squir. cum Markl. legendum monet μηχανησόμενον pro μηχανησάμ.

³ Markl. susp. inter ἕς & καλῶσι deesse vocem Chaldaicam.

⁴ Sic dedi e Markl. & R. correctione. Vulgo ἀποτροπαία. Baxt. Benti. Squir. ob hanc vocem mutati volunt ἀγαθὴν in ἀγαθῶ.

⁵ Hom. Iliad. XVIII. 107.

τ' ἀνθρώπων ἀπολέσθαι, λαμβάνειν Φησὶ τῇ πάντων γενέσει καταρῶμενον, ἐκ μάχης καὶ ἀντιπαθείας τὴν γενέσειν ἔχόντων, ἥλιον ¹ δὲ μὴ ὑπερβήσεσθαι τὰς προσήκοντας ὁρας· εἰ δὲ μὴ, γλώττας μιν δίκης ἐπικέρως ἐξευρήσειν. Ἐμπεδοκλῆς δὲ τὴν μὲν ἀγαθουργὸν ἀρχὴν, Φιλότητα καὶ Φιλίαν, πολλάνικς δὲ ἀρμονίαν καλεῖ Θεμερῶπιον ², τὴν δὲ χεῖρα, νεῖκος ἐλόμενον καὶ δῆριν αἰματώεσσαν. οἱ μὲν ³ Πυθαγορικοὶ διὰ πλείονων ὀνομάτων κατηγοροῦσι, τὰ μὲν ἑκατὸν τὸ ἐν, τὸ ⁴ πεπερασμένον, τὸ μένον, τὸ εὐθύ, τὸ περισσόν, τὸ τετράγωνον ⁵, τὸ δεξιόν, τὸ λαμπρόν· τὰ δὲ κακὰ, τὴν δυάδα, τὸ ἄπειρον, τὸ Φερόμενον, τὸ καμπύλον, τὸ ἄρτιον, τὸ ἐτερόμηκες, τὸ ἄνισον, τὸ ἀρισερόν, τὸ σκοτεινόν· ὥς τε ταύτας ⁶ ἀρχὰς γενέσεως ὑποκειμένας. Ἀναξαγόρας δὲ νῦν καὶ ἄπειρον· Ἀριστοτέλης δὲ, τὸ μὲν εἶδος, τὸ δὲ εἶρησιν· Πλάτων δὲ πολλαχῇ μὲν οἷον ἐπι-

¹ Squir. pro ἥλιον legendum censet ἔριν, & μοῖρας pro seq. γλώτταις, ut sit sensus: contentionem vero hanc limites sibi positos nunquam transgressuram esse; quod si foret unquam, fata iustitiae patrocinantia eam inventura esse, & in ordinem redactura. R. monente, vulgata commodum affert sensum — vel ipsum solem habere principium sibi adversarium, quod non finat eum fines ei praescriptos transgredi; iustitiae, vel recti, linguam ejus injurias statim esse indicaturam, & ad rerum omnium supremum dominum delaturam. In lib. περὶ Φυγῆς Plutarchus habet ἐριννύες pro γλώσσαις; Mez. corrigit μοῖρας vel ποινάς.

² Dedi sic cum Squir. e Bentl. correptione, W. probata. Vulgo καλεῖσθαι μέτροπι. Particulam δὲ post τὴν omittit Petav.

³ μὲν mutandum in δὲ, judice Mez.

⁴ Artic. τὸ, quem recepi, vulgo abest ante πεπερ. Squir. eum dedit ex Bentl. & Baxt. correptione; W. ex cod. E.

⁵ Post haec Squir. ex correptione Bentl. Baxt. Markl. & Xyl. versione inserit τὸ ἴσον, ut sit, cui respondeat τὸ ἄνισον, in secundo periodi membro.

⁶ W. susp. ὡς ἐναντίας ἀρχάς.

ἐπιλυγίζομενος ¹ καὶ παρακαλυπόμενος, τῶν ἐναντίων ἀρχῶν, τὴν μὲν ταυτὸν ὀνομάζει, τὴν δὲ θάτερον. ἐν δὲ τοῖς νόμοις ἤδη πρεσβύτερος ὢν, ἔ δι' αἰνιγμῶν, ἐδὲ συμβολικῶς, ἀλλὰ κυρίοις ὀνόμασιν, ἔ μιᾷ ψυχῇ Φησὶ κινεῖσθαι τὸν κόσμον, ἀλλὰ πλείοσιν ἴσως, δυοῖν δὲ πάντως ἐκ ἐλάττωσιν. ὅθεν ² τὴν μὲν ἀγαθουργὸν εἶναι ³, τὴν δ' ἐναντίαν ταύτη, καὶ τῶν ἐναντίων δημιουργόν. ἀπολείπει δὲ καὶ τρίτην τινὰ μεταξὺ φύσιν, ἐκ ἄψυχον, ἐδ' ἄλογον, ἐδ' ἀκίνητον ἐξ αὐτῆς, ὥσπερ ἔνιοι νομίζουσιν, ἀλλ' ἀνακειμένην ἀμφοῖν ἐκείναις. ἐφιεμένην δὲ τῆς ἀμεινόνος αἰεί, καὶ ποθῆσαν, καὶ διώκασαν, ὥς ⁴ τὰ ἐπίοντα δηλώσει τῇ λόγῃ, τὴν Αἰγυπτίαν θεολογίαν μάλιστα ταύτῃ τῇ φιλοσοφίᾳ συνοικεῖντος.

XLIX. Μειμιγμένη γὰρ ἡ τῷδε τῷ κόσμῳ γένεσις καὶ σύσασις ἐξ ἐναντίων, ἔ μὴν ἰσοθενῶν, δυνάμειν, ἀλλὰ τῆς βελτίονος τὸ κρᾶτος ἐσίν. ἀπολέσθαι δὲ τὴν φαύλην παντάπασιν ἀδύνατον, πολλὴν μὲν ἐμπεφυκυῖαν τῷ σώματι, πολλὴν δὲ τῇ ψυχῇ τῷ παντός, καὶ πρὸς τὴν βελτίονα αἰεί δυσμαχῆσαν ⁵. ἐν μὲν ἐν τῇ ψυχῇ
νῆς

¹ Xyl. scribendum monuit, & dedit ἐπηλυγίζομενος, Baxt. quoque & Bentl. probatum; R. ἐπηλυγασόμενος. Utrumque valet verbum apud Hesychium. Prius Squir. recepit. Mihi tamen cum W. vulgata non temere damnanda videtur, cum non solum dicatur ἡλύγη, unde derivatur ἐπηλυγίζ. & ἐπηλυγάζ. sed & Hesych. habeat voces λυγαῖαν — σκοτεινὴν, λυγαῖως — σκοτανῶς; item Suid. λυγίζομενος — καλυπόμενος, unde legitime deduci potest ἐπιλυγίζ.

² Squir. pro ὅθεν legi vult ὢν.

³ Markl. inferi vult καὶ τῶν ἀγαθῶν αἰτίων.

⁴ R. legi vult ὢν, quod cohaereat cum sequenti ταύτῃ, subaudiendo φιλοσοφίῳ. Petav. paulo ante ἀφιεμένων & ποθῆσαν.

⁵ Vulgo τῷ παντός αἰεί πρὸς τὴν βελτ. καὶ δυσμαχῆσαν. Squir. & W. voces αἰεί & καὶ trasponendas censuerunt. Markl. consentit, nisi participium aliquod ante vel post αἰεί desit. R. susp. inferendum ὑπαντῶσαν, i. e. ἐναντιομένην; & διαμαχῆσαν legendum pro δυσμαχῆσαν.

νῆς καὶ λόγος ὁ τῶν ἀρίστων πάντων ¹ ἡγεμῶν καὶ κύριος, Ὁσίρις ἐστίν· ἐν δὲ γῇ καὶ πνεύματι καὶ ὕδατι ² καὶ ἔραυνῷ καὶ ἄστροις τὸ τεταγμένον καὶ καθεστηκός καὶ ἐγιατῖνον, ὥραις καὶ κράσεσι καὶ περιόδοις, Ὁσίριδος ἀποβροχὴ καὶ εἰκὼν ἐμφαινομένη ³. Τυφῶν δὲ, τῆς ψυχῆς τὸ παθητικὸν καὶ τιτανικὸν καὶ ἄλογον καὶ ἐμπληκτὸν ⁴. τῷ δὲ σωματικῷ τὸ ἐπικλητὸν ⁵ καὶ νοσῶδες, καὶ ταρακτικὸν ἀωρίαις ⁶ καὶ δυσκρασίαις, καὶ κρύψεσιν ἡλίε καὶ ἀφανισμοῖς σελήνης, οἷον ἐνδρομαὶ καὶ ἀφανισμοὶ Τυφῶνος ⁷. καὶ τὸνομα κατηγορεῖ τὸ Σήθ, ὃ ⁸ τὸν

¹ abest πάντων a Petav.

² Ald. Steph. ὕδασι.

³ Xyl. cum hoc participio junxit praemissas voces ὥραις καὶ κράσεσι καὶ περιόδ. vertendo: temperatum, temperamentorum ac conversionum vicibus conspicua. Post haec Markl. addendum censuit Ὁρος.

⁴ Markl. susp. ἐμπληκτὸν.

⁵ Xyl. dubitat quidem an vox ἐπικλητὸν sit genuina, & mavult ἐπικλητὸν; explicat tamen, ἐπικλητὸν per adsciticiū, haec addendo: quae praeter naturam adsciscit sibi corpus, morbis non raro ansam praebent. Bentl. Markl. corrigunt ἐπικλητὸν. Probat id Squir. Mavult item W. vel ἐπιληπτικὸν cum Mez. Judice autem R. ἐπικλητὸν rectum est — illud, quod expositum est reprehensioni.

⁶ Dedi sic cum Squir. probante W. e correctione Bentl. & Baxt. Vulgo ἀθρίαις. Xyl. ad h. l. ἀθρί” in suo exemplari se legisse monet, cujus loco αἰθρίαις legendum suspicatur. Idem scripserat Salmas. & assertur e Petav.

⁷ Vulgo ἀφανισμοὶ καὶ Τυφῶνες. Pro duabus ultimis vocibus cum W. recepi Τυφῶνος ex A. E. Venet. Proxime accedit lectio Petav. Τυφῶνος. Pro ἀφανισμοὶ x. T. Bentl. correxit εἰκονισμοὶ τῷ Τυφῶνος. Markl. post σελήνης deesse aliquid suspicatur; porro legi vult ἀφηνιασμοὶ τῷ Τυφ. Probat W. ἀφηνιασμοὶ. R. judice, vulgata sana esse potest, si ἀφανισμοὶ pro devastatione, destructione, corruptione rerum accipiantur, τυφῶνες pro procellis omnia sternentibus & evertentibus, & subaudiatur εἰσὶ, & punctum commate mutetur.

⁸ Recepi ᾧ e Xyl. Salmas. & Markl. correctione, W. probata,

τὸν Τυφῶνα καλεῖσι· Φράζει μὲν ¹ τὸ καταδυναστεῦον καὶ καταβιαζόμενον, Φράζει δὲ τὴν ² πολλάκις ἀνατροφήν καὶ πάλιν ὑπερπήδησιν. Βεβαιῶνα ³ δὲ τινὲς μὲν ἓνα τῶν τῷ Τυφῶνος ἐταίρων γεγονέναι λέγασιν, Μανέως δ' αὐτὸν τὸν ⁴ Τυφῶνα, καὶ Βέβωνα καλεῖσθαι. σημαίνει δὲ τένομα κάδεξιν, ἢ κάλυσιν, ὡς τοῖς πράγμασιν ὁδῶ βαδίζουσι καὶ πρὸς ὃ χρὴ φερομένοις, ἐνισαμένης τῆς τῷ Τυφῶνος δυνάμεως.

L. Διὸ καὶ τῶν μὲν ἡμέρων ζώων ἀπονέμεσιν αὐτῷ τὸ ἀμαθέστατον, ὄνον ⁵. τῶν δ' ἀγρίων τὰ θηριωδέστατα, κροκόδειλον καὶ τὸν ποτάμιον ἵππον. περὶ μὲν ⁶ τῷ ὄντι προδεδηλώκαμεν. ἐν Ἑρμεσίλει δὲ Τυφῶνος ἀγαλμα δεικνύσιν ἵππον ποτάμιον· ἐφ' ᾧ βέβηκεν ἰέραξ, ὅφει μαχόμενος· τῷ μὲν ἵππῳ τὸν Τυφῶνα δεικνύντες, τῷ δὲ ἰέρακι δύναμιν καὶ ἀρχὴν, ἣν βία κτάμενος ὁ Τυφὼν πολλάκις ἐκ ἀνιᾶται ⁷ ταραττόμενος ὑπὸ

τῆς
bata, pro vulg. αὔ. Squir. susp. κατηγορεῖ τῆτο, τὸ Σήθ, ᾧ τὸν Τυφ. R. αὐτὸ, ᾧ vel ὃ τ. T. κ. ut sit constructio τῷ σωματικῷ τὸ ἐπικλήτον κατηγορεῖ αὐτὸ τὸ ὄνομα, ὃ τὸν Τυφῶνα καλεῖσι, scil. Σήθ.

1 Markl. & Squir. volunt Φράζει μὲν γὰρ; W. ὃ Φράζας. Omīssa sunt haec Φράζει μὲν — καταβιαζ. in R. edit. — Petav. Φράζει δὲ τὸ δυναστεῦον.

2 Dedi τὴν ex consensu Markl. Squir. R. & W. Vulgo τὸ. Petav. in seq. ἀνατροφήν καὶ ὑπερπήδησιν absque πάλιν.

3 Petav. Βεβῶνα. Receptit id W. ex A. & E. R. dubitat, quatenam vox sit restor.

4 Vulgo Μανέως αὔ τὸν T. Dedi, quod Markl. & Squir. dari voluerunt. Salmas. quoque αὐτὸν uno vocabulo scripsit. W. αὔ mutandum censuit in δέ.

5 Squir. cum Markl. mavult τὸν ὄνον; & in seq. τὸν κροκόδ.

6 Mez. καὶ περὶ μὲν; Markl. περὶ μὲν ἔν; R. ὡν περὶ μὲν.

7 Xyl. vertit: quibus vi potitus ille saepe numero non defatigatur prae malitia turbatus atque turbans. Semler. der (scil. Gewalt und Ueberlegenheit) er (der Typho) nicht los werden kann, ob er sich gleich aus Bosheit äufferst bestrebt. Markl. susp. ἐκ ἀνιᾶται; R. idem censet, aut ἐκ πικύετα; W. αὔ καὶ νιᾶται, vel ἐξανίσταται.

τῆς κακίας καὶ ταρατῶν. διὸ καὶ θύοντες ἐβδόμη τῇ
 Τυβί μηνός, ἣν καλεῖσιν Ἄφιξιν Ἰσίδος ἐν Φοινίκῃς,
 ἐπιπλάτῃσι τοῖς ποπάνοις ἵππον ποτάμιον δεδεμένον.
 ἐν δ' Ἀπόλλωνος πόλει νενομισμένον ἐς ἡεροδείλῃ Φα-
 γεῖν πάντως ἕκαστον. ἡμέρῃ δὲ μιᾷ θηρεύσαντες, ὅσας
 ἂν δύνωνται, καὶ κλείναντες ἀπαντινὸν τῷ ἱερῷ προβάλ-
 λασσι, καὶ λέγουσιν, ὡς ὁ Τυφῶν τὸν Ὠρον ἀπέδρα κρο-
 κόδειλος γενόμενος, πάντα καὶ ζῶα καὶ φυτὰ καὶ πά-
 θη τὰ Φαῦλα καὶ βλαβερά, Τυφῶνος ἔργα καὶ μέρη
 καὶ κινήματα ¹ ποιάμενοι.

LI. Τὸν δ' Ὅσιριν αὖ πάλιν ὀφθαλμῶν καὶ σκή-
 πρῳ γράφουσιν, ἃν τὸ μὲν τὴν πρόνοιαν ἐμφαίνει, τὸ
 δὲ τὴν δύναμιν, ὡς Ὅμηρος ² τὸν ἄρχοντα καὶ βασιλεύ-
 οντα πάντων Ζῆν ὑπατον καὶ μήτωρα καλῶν, εἶκοι τῷ
 μὲν ὑπᾶτῳ τὸ κράτος αὐτῷ, τῷ δὲ μήτῳ τὴν εὐβελίαν
 καὶ τὴν Φρόνησιν σημαίνειν. γράφουσι καὶ ³ ἱέρακι τὸν
 θεὸν τῷτον πολλάκις. εὐτονία γὰρ ὄψεως ὑπερβάλλει,
 καὶ πλήσεως ὀξύτητι, καὶ διοικεῖν αὐτὸν ἐλαχίστη ⁴ τῇ
 τροφῇ πέφυκε. λέγεται δὲ καὶ νεκρῶν ἀτάφων ὄμμα-
 σι ⁵ γῆν ὑπερπετόμενος ἐπιβάλλειν. ὅταν δὲ πιάμενος
 ἐπὶ τὸν ποταμὸν ⁶ καταίρει, τὸ πλερὸν ἱερῶν ὀρθόν-
 πίων

¹ Ald. Baf. μέρη κινήματα. Hinc Xyl. monet, aut μέρη
 abundare, aut καὶ abesse.

² Iliad. IX, 22.

³ R. mavult γράφουσι δὲ καὶ.

⁴ Recepi lectionem a W. datam pro vulgata αὐτὸν ἐλάχισα.
 De dictione ipsa Xyl. jam monuit, διοικεῖν ἑαυτὸν τῇ τροφῇ,
 esse cibum digerere etiam apud Aphrodisium, & Aerium ipsum-
 que Galenum. Markl. pro ἐλάχισα voluit τάχισα. Ita qui-
 dem Xyl. vertit: eaque est natura, ut celerrime alimentum di-
 gerat. R. susp. καὶ διώκειν πάντων τάχισα τὴν τροφὴν πέφυκε.

⁵ Xyl. ex Aelian. II. 42. legendum esse monuit σώμασι. W.
 id probat. Squir. vulgatam tuetur auctoritate Porphyrii (lib. de
 abstinentia) eadem cum Plut. de accipitre tradentis — γῆν τῇ
 ἐπαμώμενις εἰς τὰς ὀφθαλμοὺς. Petav. νεκρῶν τάφων.

⁶ Intellige Nilum. Vulgo ἐπὶ τῶν ποταμῶν. Squir. voluit
 τῷ

πιὼν δὲ κλίνει τὸτο πάλιν· ὧ δὴλός ἐστι σεσωσμένος καὶ διαπεφευγὼς τὸν κροκόδειλον. ἂν γὰρ ἀρπαδῇ, μένει τὸ πτερόν ὡς περ ἔστι πεπηγός. Πανταχῶς δὲ καὶ ἀνθρωπόμορφον Ὀσίριδος ἀγαλμα δεικνύεσιν, ἐξορδιάζον τῷ αἰδοίῳ, διὰ τὸ γόνιμον καὶ τὸ τρώφιμον. ἀμπεχόνη δὲ Φλογοειδεῖ τέλλουσιν ¹ αὐτῆ τὰς εἰκόνας, ἥλιον σῶμα τῆς τὰγαδῆ δυνάμεως, ὡς ὁρατὸν ἐσίας νοητῆς, ἡγέμενοι. διὸ καὶ καταφρονεῖν ἀξιόν ἐστι τῶν τὴν ἥλιον σφαῖραν Τυφῶνι προσιεμόντων, ὧ λαμπρὸν ἔδεν, ἐδὲ σωτήριον, ἐδὲ τάξις ², ἐδὲ γένεσις, ἐδὲ κίνησις μέτρον ἔχουσα καὶ λόγον, ἀλλὰ τὰναντία προσήκει. καὶ αὐχμὸν, ὃς ³ Φθαίρει πολλὰ τῶν ζώων καὶ βλασανόντων, ἐκ ἥλιου θετέον ἔργον, ἀλλὰ τῶν ἐν γῇ καὶ ἀέρι μὴ κατ' ὥραν κεραννυμένων πνευμάτων καὶ ὑδάτων, ὅταν ἡ τῆς ἀτάκῃς καὶ ἀορίστου δυνάμεως ἀρχὴ πλημμυρήσασα κατασβέσῃ τὰς ἀναδυμιάσεις.

LII. Ἐν δὲ τοῖς ἱεροῖς ὕμνοις τῷ Ὀσίριδος ἀνακαλῶνται τὸν ἐν ταῖς ἀγκάλαις κρυπτόμενον τῷ ἥλιῳ, καὶ τῇ τριακάδι τῷ Ἐπιφύμηνος, ἐορτάζουσιν ὀφθαλμῶν Ὠρεγενέθλιον, ὅτε σελήνη καὶ ἥλιος ἐπὶ μιᾷς εὐθείας γεγονάσιν, ὡς ἐ μόνον τὴν σελήνην, ἀλλὰ καὶ τὸν ἥλιον ὅμμα τῷ Ὠρε καὶ Φῶς ἡγέμενοι. τῇ δὲ ὁγδόῃ Φθίνον-

τος

τῷ ποταμῷ. Markl. τὸν ποταμόν. Dedl id cum W. ex A. E. Vener. idem reponente.

¹ Vulgo ἀμπεχόνη δὲ Φλογοειδῆς τέλλουσα. Pravitatem huius lectionis quisvis facile sentit. Hinc necesse duxi, ut sequar mutationem, Markl. & Squir. probatam, neque multum a vulgata discedentem. Voluit Squir. in seqq. sic legi: ὡς ἥλιον σ. τ. τὰ. δυνάμεις, καὶ ὄραμα & ν. ἡ. R. ὡς delendum censuit, ut e fine praemissi vocabuli perperam iteratum. Markl. ἥλιον σῶμα (quaerit. an ὅμμα?) τ. τὰ. δυνάμεις, Φῶς ὁρατὸν ἐσ. ν. ἡγ. Vocabula nimirum ὅμμα & Φῶς paulo post leguntur. W. cum Mez. ἡγέμενοι mutandum censuit in σημαίνει.

² Markl. συρ. & τάξις.

³ Reposui sic e Benth. & Baxt. correctione cum Squir. Vulgo οἷς φθ. Petav. καὶ αὐχμηρόν.

τος τῷ Φαωφί βακτηρίᾳς ἡλίας γενέθλιον ¹ ἄγασι μετὰ
 Φθινοπωρινὴν ἰσημερίαν, ἐμφαίνοντες οἷον ὑπερείσματος
 δεῖσθαι καὶ ῥάσεως, τῷ τε θερμοῦ γινόμενον ² καὶ τῷ
 Φατί ἐνδεᾶ, κλινόμενον καὶ πλάγιον ἅφ' ἡμῶν φερόμε-
 γον. ἔτι δὲ τὴν βῆν ὑπὸ τροπᾶς χειμερινᾶς ἐπ' ἡλίας πε-
 ρὶ τὸν ναὸν περιφέρουσι ³. καὶ καλεῖται ζήτησις Ὀσί-
 ριδος ἢ περιδρομὴ τῷ ἡλίᾳ ⁴, τὸ ὕδωρ χειμῶνος τῆς θεᾶς
 ποθέσης· τοσαυτάκις δὲ περίεστιν, ὅτι τὴν ἀπὸ τροπῶν
 χειμερινῶν ἐπὶ τροπᾶς θερινᾶς πάροδον ἐβδόμῳ μηνὶ
 συμπεραίνει ⁵. λέγεται δὲ καὶ θῦσαι τῷ ἡλίῳ τετραδὶ
 μηνὸς ⁶ ἱσαμένε πάντων πρῶτος Ὀρος ὁ Ἰσίδος ⁷, ὡς
 ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις γενεθλίοις Ὀρε γέγραπται. καὶ
 μὴν ἡμέρας ἐκάστης τριχῶς ἐπιθυμῶσι τῷ ἡλίῳ, ῥητί-
 νην μὲν ὑπὸ τὰς ἀνατολὰς, σμύρναν δὲ μεσερανεῖντι,
 τὸ δὲ καλέμενον κῦφι περὶ δυσμάς· ὧν ἕκασον ὄν ἔχει ⁸
 λόγον, ὕπερον ἀφηγήσομαι. τὸν δὲ ἥλιον πᾶσι τέτοις
 προτρέπεσθαι καὶ θεραπεύειν οἴονται. καὶ τί δεῖ πολ-
 λά τοιαῦτα συνάγειν; εἰσὶ γὰρ οἱ τὸν Ὀσίριν ἀντικρυς
 ἥλιον

¹ Sic Benti. Markl. Squir. R. corrigendum monuerunt vulga-
 tam γενέθλιον, ὄν. Eosdem W. est secutus.

² Vulgo post h. v. exhibetur ἐνδεᾶ, quod deinde suo loco
 legitur. Delevi id auctoritate Petav. cum Squir. & W.

³ Petav. ἐπ' ἡλίας περιφέρουσι absque περὶ τὸν ναόν.

⁴ W. susp. cum Mez. ἢ περιδρομὴ τῷ ἡλίῳ. Squir. sic distin-
 guendum & legendum censet: ἢ περιδρομὴ, τῷ ἡλίῳ τὸ πῦρ
 χειμῶνος τῆς θεᾶς ποθέσης — bovem femellam (quae est inter
 Isis symbola) sub solstitium hybernium septies circa templum
 ducunt, vocaturque circuitio haec Osiridis indagatio, solis ca-
 lorem, sive ignem tunc temporis, hieme scil. desiderante Dea.
 Benti. & Markl. susp. περιδρομὴ, τῷ Νεῖλῳ τ. ὕ. &c. &c.

⁵ Baxt. susp. deesse post haec ἥλιος. Pro πάροδον Markl.
 mavult περίοδον.

⁶ Markl. susp. post μηνὸς deesse nomen mensis Aegyptiaci,
 latens forte sub voce πάντων.

⁷ Squir. vel addendum censet καὶ Ὀσίριδος, vel Ἰσίδος in
 Ὀσίριδος immutandum.

⁸ Ald. ὧν ἕκασον ὧν ἔχει.

ἥλιον εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι σείριον ὕφ' Ἑλλήνων λέγον-
τες, εἰ καὶ παρ' Αἰγυπτίοις ἡ πρόθεσις τῆ ἀρθρα τῆ-
νομα πεποίηκεν ἀμφιγνοεῖσθαι· τὴν δ' Ἴσιν ἔχ' ἑτέραν
τῆς σελήνης ἀποφαίνοντες, καὶ τῶν ¹ ἀγαλμάτων αὐ-
τῆς τὰ μὲν κερασφόρα τῆ μηνοειδὲς γεγονέναι μιμήμα-
τα, τοῖς δὲ μελανοσόλοις ἐμφαίνεσθαι ² τὰς κρύψεις
καὶ τὰς περισκισμῆς, ἐν οἷς διώκει ποῖσσα τὸν ἥλιον.
διὸ καὶ πρὸς τὰ ἐρωτικά τὴν σελήνην ἐπικαλεῖνται, καὶ
τὴν Ἴσιν Εὐδοξὸς Φησι ³ βραβεύειν τὰ ἐρωτικά. καὶ
ἐταῖοις μὲν ἀμωσγέπως ⁴ τῆ πιθανῆ μέτεσι· τῶν δὲ
Τυφῶνα ποιόντων τὸν ἥλιον, ἐδ' ἀκύνει ἀξίον. ἀλλ'
ἡμεῖς αὖτις τὸν οἰκεῖον ἀναλάβωμεν λόγον ⁵.

LIII. Ἡ γὰρ Ἴσις ἔστι μὲν τὸ τῆς φύσεως Σῆ-
λυ, καὶ δεκτικὸν ἀπάσης γενέσεως, κατὰ τιθηνὴ καὶ
πανδεχὴς ὑπὸ τῆ Πλάτωνος, ὑπὸ δὲ τῶν ποτῶν κυ-
ριάνυμος κέκληται, διὰ τὸ πάσας ὑπὸ τῆ λόγε τρεπο-
μένη μορφῆς δέχεσθαι καὶ ἰδέας. ἔχει δὲ σύμφυτον
ἔρωτα τῆ πρώτης καὶ κυριωτάτης πάντων, ὃ τὰ γαμῶ ταύ-
τὸν ἐστὶ, ἀκύνει ποῖσει καὶ διώκει· τὴν δ' ἐκ τῆ κακῆς ⁶
φεύγει καὶ διαφεύγει μοῖραν, ἀμφοῖν μὲν ἔσα χώρα
καὶ ὕλη, ῥέπεσα δ' αἰεὶ πρὸς τὸ βέλτιον ἐξ ἑαυτῆς,
καὶ

¹ Vulgo ἀποφαίνοντες, ἐν καὶ τῶν ἀγ. αὐτῆς, τὰ μὲν δεσ.
Markl. praemissis εἰ καὶ — ἀμφιγνοεῖσθαι parenthesis inclusis,
post ἀποφαίνοντες per colon vult distingui, & pro ἐν καὶ legi ὅθεν
καὶ. Squir. probat id, licet ipse loco eandem vocum legendum
conjecerat εἶναι, cum prioribus jungendum, & a seqq. per com-
ma separandum. R. voluit ἀποφαίνονται ἐκ τῆ καὶ τῶν ἀγ.
W. cum Mez. delendum censuit ἐν; Id quod probandum mihi
videbatur.

² Dedi sic Markl. R. & W. iubentibus. Vulgo ἐμφαίνεσι.

³ R. mouente, Eudoxus id in Γῆς περιόδῳ tradidisse videtur.

⁴ Dedi sic Markl. & W. iubentibus. Vulgo ἄλλως γέ πως.

⁵ Petav. ordine inverso λόγον ἀναλάβωμεν.

⁶ Markl. dari voluit absque ἐκ.

PLVT. T. IX.

M

καὶ παρέχουσα γεννᾶν ἐκεῖνῳ ¹ καὶ κατασπείρειν εἰς ἑαυ-
τὴν ἀπορροίας καὶ ὁμοιότητος, αἷς χαίρει καὶ γέγηθε
κυῖσκομένη καὶ ὑποπιμπλαμένη τῶν γενέσεων. εἰκὼν γὰρ
ἐστὶν αἰσίας ἐν ὕλῃ ἢ γένεσις ², καὶ μῆμα τῷ ὄντι τὸ
γινόμενον.

LIV. Ὅθεν ἐκ ἄπο τρόπε μυθολογεῖσι τὴν Ὀσι-
ριδος ψυχὴν αἰδίου εἶναι καὶ ἄφθαρτον, τὸ δὲ σῶμα
πολλὰκις διασπᾶν καὶ ἀφανίζειν τὸν Τυφῶνα· τὴν δ'
Ἰσιον πλανωμένην καὶ ζητεῖν ³ καὶ συναρμόττειν πάλιν.
τὸ γὰρ ὅν καὶ νοητὸν καὶ ἀγαθόν, Φθορᾶς καὶ μετα-
βολῆς κρείττον ἐστίν· ὥς ⁴ δ' ἀπ' αὐτῆς τὸ αἰδητὸν καὶ
σωματικὸν εἰκόνας ἐκμάττεται, καὶ λόγος, καὶ εἶδη καὶ
ὁμοιότητος ⁵ ἀναλαμβάνει, καθάπερ ἐν κηρῷ σφραγι-
δες ἐκ αἰὲ διαμένουσιν, ἀλλὰ καταλαμβάνει τὸ ἄτακτον
αὐτὰς καὶ παραχῶδες, ἐνταῦθα ⁶ τῆς ἄνω χάρας ἀπ-
εληλαμένον καὶ μαχόμενον πρὸς τὸν Ὠρον, ὅν ἢ Ἰσις
εἰκόνα τῷ νοητῷ κόσμῳ αἰδητὸν ὄντα γεννᾷ. διὸ καὶ δι-
κην Φεύγειν λέγεται νοθείας ὑπὸ Τυφῶνος, ὡς ἐκ ὧν
καθαρὸς, ἔδὲ εἰλικρινής, οἷος ὁ πατὴρ λίγος αὐτὸς καθ'
ἑαυτοῦ ἀμύνης καὶ ἀπαθῆς, ἀλλὰ νενοθευμένος τῇ ὕλῃ
διὰ τὸ σωματικόν. περιγίνεται δὲ καὶ νικᾷ ⁷, τῷ Ἐρ-
μῇ,

¹ Sic Baxt. Bentl. Markl. vulgatam ἐκεῖνο corrigendam mo-
nuerunt, & dedi cum Squir. & W.

² Dedi cum articulo, qui vulgo abest, e R. & W. mente.
Markl. & Squir. voluerunt ἢ ἐν ὕλῃ γένεσις.

³ Markl. mavult ἀναζητεῖν.

⁴ Sic ex W. conjectura dare haud dubitavi, utpote quae
vitium vulgatae ἐστὶ τινὰς δ' commodissime corrigit, & inte-
gritatem totius loci optime restituit. Squir. post seq. ἀναλαμ-
βάνει de suo dedit αὐτῇ, quod etiam Markl. inferendum duxit;
Bentl. αὐτῇ, quod minus probandum videtur ob seq. αὐτὰς.

⁵ Markl. mavult ποιότητος. Pro seq. κηρῷ Petav. καιρῷ.

⁶ Markl. mavult ἐνταυθοί. R. monet, haud multum re-
ferre, utrum comma ante an post ἐνταυθα collocetur — in
hunc humilem terrarum orbem detrusum.

⁷ Cum Squir. dedi, quod Xyl. vertit, Markl. & Baxt. con-
jecerunt, & W. probat. Vulgo περιγίνονται δὲ καὶ νικάει τῷ Ἐρ-
μῇ.

μᾶ, ταῖς τε τῷ λόγῳ, μαρτυρεῖντος καὶ δεικνύοντος, ὅτι πρὸς τὸ νοητὸν ἢ φύσιν μεταχρηματιζομένη τὸν κόσμον ἀποδίδωσιν. ἡ μὲν γὰρ, ἐτι τῶν θεῶν ἐν γαστρὶ τῆς Ῥέας ὄντων, ἐξ Ἰσίδος καὶ Ὀσίριδος γενομένη γένεσις Ἀπόλλωνος αἰνίττεται τὸ πρὶν ἐκφανῆ γενέσθαι τὸνδε τὸν κόσμον, καὶ συντελεσθῆναι τῷ λόγῳ ¹ τὴν ὕλην, φύσει ἐλεγχομένην ἐφ' αὐτῆς ² ἀτελῇ, τὴν πρώτην γενεσιν ἐξευγενεῖν. διὸ καὶ φασὶ τὸν θεὸν ἐκείνον ἀνάπνηρον ὑπὸ σκότῳ γενέσθαι, καὶ πρεσβύτερον Ὡρον καλᾶσιν. εἰ γὰρ ἦν κόσμος, ἅλλ' εἰδωλὸν τι καὶ κόσμος φάντασμα ³ μέλλοντος.

LV. Ὁ δὲ Ὡρος ἔτος ⁴, αὐτὸς ἐστὶν ὠρισμένος καὶ τέλειος, ἐν ἀνερρηκῶς τὸν τυφῶνα παντάπασιν, ἅλλ' αὖ τὸ δραστήριον καὶ ἰχυρὸν αὐτῷ παρηρημένος. ὅθεν ἐν κοπῇ τὸ ἀγαλμα τῷ Ὡρε λέγεσθαι ἐν τῇ ἐτέρᾳ χειρὶ τυφῶνος αἰδοῖα κατέχειν· καὶ τὸν Ἑρμῆν μυθολογῶσιν, ἐξελόντα τῷ τυφῶνος τὰ νεῦρα, χορδαῖς χρῆσθαι, διδάσκοντες, ὡς τὸ πᾶν ὁ λόγος διαρρησάμενος, σύμφωνον ἐξ ἀσυμφώνων μερῶν ἐποίησε, καὶ τὴν φθαρτικὴν ἐκ ἀπώλεσεν, ἅλλ' ἀνεπλήρωσε ⁵, δύναμιν. ὅθεν ἐκείνη μὲν ἀθηνῆς καὶ ἀδρανῆς ἐνταῦθα, φερομένη ⁶ καὶ προσπλεομένη τοῖς παθητικοῖς καὶ μεταβολικοῖς μέλεσι ⁷, σεισμῶν μὲν ἐν γῇ καὶ τρώων, αὐχμῶν δὲ ἐν

M 2

ἀέρι,

¹ Dedi sic e Markl. correctione, W. probata, pro vulg. τῷ λόγῳ. Squir. inferi voluit ἀπὸ; Semler. ὑπὸ; R. idem vel ἐκ.

² Dedi sic e Markl. correctione, Squir. & W. probata; R. voluit ἐπ' αὐτῇ (scilicet in se) εἶσαν ἀτελῇ.

³ R. mavult καὶ φάντασμα κόσμος μέλλοντος.

⁴ Squir. pro ἔτος dari vult ἔτερος, cum jam sermo non esse possit de Horo seniore, cujus vix fecerat mentionem. W. susp. ὁ δὲ Ὡρ. ὁ νέος. In seqq. Squir. post αὐτὸς inferendum censet μέν, & δὲ post ἀνερρηκῶς. R. quoque hoc δὲ vult addi.

⁵ Baxt. Bentl. Markl. corrigunt ἀνεπλήρωσε. Squir. id recepit.

⁶ Markl. susp. ἀδρανῆς, ἐνταῦθα φερομένη.

⁷ Markl. susp. μέρεσι.

ἀέρι ¹, καὶ πνευμάτων ἀτόπων, αὐτοῖς δὲ πρηγῆραι καὶ
 κεραυνῶν δημιουργός ἐστι. Φαρμάττει δὲ καὶ λοιμοῖς ὕδα-
 τα καὶ πνεύματα, καὶ μέχρι σελήνης ἀνατρέχει καὶ
 ἀναχαιτίζει, συνέχεσα ² καὶ μελαίνεσα ποταμούς τὸ
 λαμπρόν, ὡς Αἰγύπιοι νομίζουσι, καὶ λέγουσιν, ὅτι τῷ
 Ὄρῳ νῦν μὲν ἐπάταξε, νῦν δ' ἐξελὼν κατέπιεν ὁ Τυ-
 φὼν τὸν Ὀφθαλμόν, εἴτα τῷ ἡλίῳ πάλιν ἀπέδωκε· πλη-
 γὴν μὲν αἰνιτίζοντες, τὴν κατὰ μῆνα μείωσιν τῆς σελή-
 νης, πῆρωσιν ³ δὲ τὴν ἑκλειψιν, ἣν ὁ ἥλιος ἰσθαι δια-
 φυγέσθαι ⁴ τὴν σκιάν τῆς γῆς εὐθὺς ἀντιλάμπων.

LVI. Ἡ δὲ κρείττων καὶ θειότερα φύσις ἐκ τριῶν
 ἐστὶ, τῷ νοητῷ καὶ τῆς ὕλης καὶ τῷ ⁵ ἐκ τέτων, ὃν
 κόσμον Ἕλληνας ὀνομάζουσιν. ὁ μὲν ἔν Πλάτων, τὸ
 μὲν νοητόν, καὶ ⁶ ἰδέαν καὶ παράδειγμα καὶ πατέρα,
 τὴν δὲ ὕλην, καὶ μητέρα καὶ τιθηνὴν, ἔδραν τε καὶ χώ-
 ραν γενέσεως, τὸ δὲ ἐξ ἀμφοῖν, ἐγγονον καὶ γένεσιν
 ὀνομάζειν εἶωθεν. Αἰγυπτίους δ' ἂν τις εἰκάσειε τῶν τρι-
 γώνων τὸ κάλλιστον ⁷, μάλιστα τέτῳ τὴν τῷ παντὸς φύ-
 σιν

¹ Sic e Baf. & Xyl. cum W. recepi. R. idem dandum cen-
 suit. Vulgo τρόμων καὶ αὐχμῶν, καὶ ἐν αἵρι δὲ. Ald. τρέ-
 μων αὐχμῶν, καὶ ἐν αἵρι. Recepit hoc Squir. commate post
 τρόμων dato.

² Baxt. Bentl. Markl. corrigendum censent συγχέεσα. Con-
 sentiunt Squir. & W.

³ Sic corrigendum censuerunt Mez. Bentl. Baxt. Markl.
 id., quod vulgo legitur πλήρωσιν, dedique cum Squir. & W.
 qui idem in cod. A. quamvis a secunda manu, notatum reperit.

⁴ Dedi sic cum Squir. e correptione Bentl. & Markl. Vul-
 go διαφυγέσθαι. W. quidem hoc non vitiosam censet, me-
 lius tamen διαφυγέσθαι. Petav. deinde ἀντὶ λαμπρῶν.

⁵ Turn. V. Bong. καὶ τὸ.

⁶ Hoc καὶ, nec non id, quod deinde ante μητέρα legitur,
 R. deleri vult.

⁷ Markl. aliquid deesse censuit, & locum sic supplevit: τῶν
 τριγώνων τὸ ὀρθογώνιον κάλλιστον ἡγεῖσθαι, μάλιστα — — καὶ
 καὶ ἡλ. Squir. & Bentl. corrigunt τῷ κάλλιστῳ. R. susp. Ἀ-
 γνῶναι

σιν ὁμοιῶντας, ὧ καὶ Πλάτων ἐν τῇ πολιτείᾳ δονεὶ τέ-
τω¹ προσνεχρῆσθαι, τὸ γαμήλιον διάγραμμα συντάτλων.
ἔχει δ' ἐκεῖνο τὸ τρίγωνον, τριῶν τὴν πρὸς ὀρθίαν²,
καὶ τετάρων τὴν βάσιν, καὶ πέντε τὴν ὑποτείνουσιν ἴσον
ταῖς περιεχέσασιν δυναμένην. εἰκασέον ἔν τὴν μὲν πρὸς
ὀρθὰς³ ἄρῃενι, τὴν δὲ βάσιν θηλείᾳ, τὴν δὲ ὑποτεί-
νουσιν ἀμφοῖν ἐγγόνῳ· καὶ τὸν μὲν Ὅσιριν ὡς ἀρχὴν,
τὴν δὲ Ἴσιν ὡς ὑποδοχὴν, τὸν δὲ Ὡρον ὡς ἀποτέ-
λεσμα. τὰ μὲν γὰρ τρία, πρῶτος περισσός ἐστι καὶ τέ-
λειος· τὰ δὲ τέτταρα, τετράγωνος ἀπὸ πλευρῆς ἀρτίε
τῆς δυάδος· τὰ δὲ πέντε, πῇ μὲν τῷ πατρὶ, πῇ δὲ τῇ
μητρὶ προσέοικεν, ἐκ τριάδος συγχεόμενα καὶ δυάδος.
καὶ τὰ πάντα τῶν πέντε γέγονε παρώνυμα, καὶ τὸ
ἀριθμῆσθαι πεμπάσθαι λέγασιν. ποιεῖ δὲ τετράγω-
νον ἢ πεντάς ἀφ' ἑαυτῆς, ὅσον τῶν γραμμάτων παρ'
Αἰγυπτίοις τὸ πλήθος ἐστίν, καὶ ὅσον ἐνιαυτῶν ἔζη χρό-
νον ὁ Ἄπις⁴. Τὸν μὲν ἔν Ὡρον εἰάθασιν Καλμιν
προσαγορεύειν, ὅπερ ἐστὶν ὀρώμενον. αἰθητὸν γὰρ καὶ
ὀρατὸν ὁ κόσμος. ἢ δ' Ἴσις ἐστὶν ὅτε καὶ Μὲθ καὶ πύ-
λιν

M 3

λιν

γυπτίαις δ' ἂν τις εἰκάσαι μιμῶμενον αὐτὸν ὀνομάσαι τὸ ὀρθογώ-
νιον τῶν τριγώνων τὸ κάλλιστον, *existimet aliquis, Platonem*
rectangulum triangulum omnium appellasse pulcherrimum ex
imitatione Aegyptiorum, qui illi praecipue rerum omnium na-
turam assimulant. W. ita ab auctore scriptum censet: τῷ
καλλίσῳ μάλιστα ἕτως τ. τ. π. φ. ὁμοιῶνται, ὡς καὶ Πλ.

1 Squir. quaerit, annon legendum ταύτῃ?

2 W. aut delendum censet πρὸς, aut legendum ὀρθὰς. Markl.
quaerit, annon scribendum τρία, τέτταρα?

3 Cum paulo ante dixerat, τὴν πρὸς ὀρθίαν, Squir. monet,
utramque lectionem defendi posse, cum haec ad angulum, illa
ad lineas, quae angulum efficiunt, referatur. R. mavult τὴν
μὲν πρὸς ὀρθίαν, subaudiendum esse monens ἵθυσιν vel ἕξιν,
lineam perpendiculararem.

4 Sic e Baf & Xyl. cum Squir. & W. restitui. Volgo χρό-
νον. ὁ ἅπσιον μὲν ἔν, Ὡ. Pro χρόνον R. maluit ἀριθμόν.

λιν Ἀθυρι καὶ Μεθύερ προσαγορεύεται ¹. σημαίνουσι δὲ τῷ μὲν πρώτῳ τῶν ὀνομάτων, μητέρα· τῷ δὲ δευτέρῳ, οἶνον Ὡρε κόσμιον· (ὥς καὶ Πλάτων χάραν γενέσεως καὶ δεξαμένην) τὸ δὲ τρίτον σύνθετόν ἐστιν ἐκ τε τῆ πλήρης καὶ τῆ αἰτίς ². πλήρης γὰρ ἐστὶν ἡ ὕλη τῆ κόσμος, καὶ τῷ ἀγαθῷ καὶ κατὰρτῷ καὶ νεκροσμημένῳ σύνεστιν.

LVII. Δόξεις δ' ἂν ἴσως καὶ Ἡσίοδος, τὰ πρῶτα πάντα ³ χάος καὶ γῆν καὶ τάρταρον καὶ ἔρωτα ποιῶν, ἐκ ἐτέρας λαμβάνειν ἀρχάς, ἀλλὰ ταύτας ⁴. εἴ γε δὴ τῶν ὀνομάτων τῇ μὲν Ἰσιδι τὸ τῆς γῆς, τῷ δ' Ὀσίριδι τὸ τῆς ἔρωτος, τῷ δὲ Τυφῶνι τὸ τῆς ταρτάρου μεταλαμβάνοντες, ἀποδίδομεν ⁵. τὸ γὰρ χάος δοκεῖ χάραν τινὰ καὶ τόπον τῆς παντὸς ὑποτίθεσθαι. προσκαλεῖται δὲ καὶ τὸν Πλάτωνος ἀμωσγέπως τὰ πράγματα μύθῳ, ὃν Σωκράτης ἐν συμπόσιῳ περὶ τῆς τῆς ἔρωτος γενέσεως διῆλθε, τὴν πενίαν λέγων τέκνων δεομένην τῷ πάρῳ καθεύδοντι παρακληθῆναι, καὶ κλύσασαν ἐξ αὐτῆς τεκεῖν τὸν ἔρωτα, φύσει μικρόν ⁶ ὄντα καὶ παντοδαπόν, ἅτε

¹ Sic cum W. e Baf. & Xyl. restitui. Vulgo προσαγορεύεσσι. Markl. legendum censuit aut τὴν δὲ Ἰσιν — προσαγορεύεσσι, aut ἡ δὲ Ἰσ. — προσαγορεύεσσι.

² R. susp. αἰτίς, quod si admittatur, πλήρες accipi posse monet pro περισσῷ. Markl. & Squir. τῆ ἀγαθῆς recipiendum censent, ob sequens τῷ ἀγαθῷ. W. τῆ αἰτίς sanum esse monet e Jablonsk. animadversione Panth. Aeg. P. I. p. 224. & P. II. p. 123. & τῷ ἀγαθῷ mutari vult in τῷ αἰτίῳ.

³ Baxt. Bentl. Squir. malunt πάντων.

⁴ Dedi ταύτας de meo pro vulg. ταύτας. In seq. e W. mente & Xyl. versione inserui εἰ. Vulgo nimirum legitur ἀλλὰ ταύτας γε δὴ. Bntl. ante ὀνομάτων poni voluit ἐάν. Pro praemisso λαμβάνειν Markl. maluit ὑπολαμβάνειν.

⁵ Vulgo ὥς ἀποδίδομεν. Delevi αἰς, ut prorsus otiosum, e W. mente. R. voluit pro eo dari πως, quomodo.

⁶ Necessè duxi, ut amplectar correctionem, quam Voss. Mez. & Bentl. debemus, & W. probavit, recipiendo μικρόν pro vulg. μακρόν. Jam Xyl. de hac voce dubitavit, & vertit varium & ad

ἄτε δὴ πατὴρ μὲν ἀγαθὸς καὶ σοφὸς καὶ πᾶσιν αὐτάρ-
 κης, μητὴρ δ' ἀμηχανὴ καὶ ἀπόρη, καὶ δι' ἐνδειαν αἰεὶ
 γλιχομένης ἐτέρης, καὶ περὶ ἕτερον λιπαρέσης, γεγεν-
 νημένον. ὁ γὰρ πόρος ἔχ' ἕτερός ἐστιν τῇ πρώτῃ ἐρα-
 τῇ¹ καὶ ἐφετῇ καὶ τελείῃ καὶ αὐτάρκει. πενίαν δὲ
 τὴν ὕλην προσεΐπεν, ἐνδεῶ μὲν ἔσαν αὐτὴν καὶ ἑαυτὴν
 τῇ ἀγαθῇ, πληρεμένην δὲ ὑπ' αὐτῇ, καὶ ποθῆσαν αἰεὶ
 καὶ μεταλαμβάνουσαν. ὁ δὲ γινόμενος ἐν τέτων κόσμος
 καὶ Ὠρος², ἐν αἰδίοις, ἐδ' ἀπαθῆς, ἐδ' ἀφθαρτος,
 ἀλλ' ἀειγενὴς ὢν, μηχανᾶται ταῖς τῶν παθῶν³ μεταβο-
 λαῖς καὶ περιόδοις αἰεὶ νέος καὶ μηδέποτε φθαρσόμε-
 νος διαμένειν⁴.

LVIII. Χρησέον δὲ τοῖς μύθοις, ἔχ' ὡς λόγοις πάμ-
 παν ἔστιν⁵, ἀλλὰ τὸ πρόσφορον ἐκάλεσε τὸ⁶ κατὰ τὴν
 ὁμοιότητα λαμβάνοντας. ὅταν ἔν ὕλην λέγωμεν, ἐδεῖ
 πρὸς ἐνίων φιλοσόφων δόξας ἀποφερομένους ἀψυχὸν τι
 σῶμα καὶ ἄπειρον ἀργὸν τε καὶ ἀπρακτικὸν ἐξ ἑαυτῇ δια-
 νοεῖσθαι. καὶ γὰρ ἔλαιον ὕλην μύρεα καλῶμεν, καὶ χρυ-
 σὸν ἀγάλματος, ἐν ὄντα πάσης ἐρημια ποιότητος⁷. αὐ-
 τῇ

M 4

ad omnia sese vertentem. R. susp. ἀβληχερόν, debilem, aut
 ἀμαυρόν; Markl. μικρόν.

¹ Markl. scribendum monuit ἐρατῇ, ab ἐρατός, amabilis.
 At valet quoque ἐρασός in eodem sensu. Vide Hesych. in vo-
 ce ἐρατά.

² Squir. maluit κόσμος, ὅς καὶ Ἔρως. R. tuetur vulgatam,
 cum mundus & ὦρος idem esse dicatur in superioribus, & utrum-
 que a munditie & venusta specie sit dictum.

³ Markl. quaerit, num τῶν παθῶν, vel τῶν παθητικῶν?

⁴ Markl. susp. διαμένειν δοκεῖν.

⁵ R. monente, ἔστιν h. l. positum est pro ἀληθῆς ἔστιν, aut
 ἀληθέστιν.

⁶ Hoc τὸ w. vult deleri. R. mavult τῷ, ut idem sit, at-
 que ἐν τῇ — id quod unicuique rei praesenti ob aliquam si-
 militudinem conveniens est.

⁷ Sic cum Squir. & w. dedi ex correctione Xyl. Bentl. Baxt.
 Markl. Vulgo ὁμοιότητος.

τὴν τε τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν τῷ ἀνθρώπῳ, ὡς ὕλην ἐπιστήμης καὶ ἀρετῆς τῷ λόγῳ κοσμεῖν καὶ ῥυθμίζειν παρέχομεν. τὸν τε νῦν ἔνιοι τόπον εἰδῶν ¹ ἀπεφύγαντο, καὶ τῶν νοητῶν οἶον ἐκμαγεῖον. ἔνιοι δὲ καὶ τὸ σπέρμα τῆς γυναικὸς, ἢ δύναμιν, ἢ δ' ἀρχὴν, ὕλην δὲ καὶ τροφὴν γενέσεως εἶναι δοξάζουσιν. ὧν ἐχομένους χρὴ καὶ τὴν θεὸν ταύτην ἔγω διανοεῖσθαι τῷ πρώτῳ θεῷ μεταλαγχάνεσαν αἰεὶ καὶ συνῆσαν ἔρωτι τῶν περὶ ἐκείνου αγαθῶν καὶ καλῶν, ἔχ' ὑπεναντίαν ². ἄλλ' ὥσπερ ἄνδρα νόμιμον καὶ δίκαιον ἔρῃ ἐν δικαιοσύνῃ ³, καὶ γυναῖκα χρηστὴν ἔχουσιν ἄνδρα καὶ συνῆσαν, ὅμως ποθεῖν λέγομεν. ἔτως αἰεὶ ⁴ γλιχομένην ἐκείνη, καὶ περὶ ἐκείνου παρῆσαν ⁵ καὶ ἀναπιμπλαμένην τοῖς κυριωτάτοις μέρεσιν καὶ κατάρωτάτοις.

LIX. "Ὅπως δὲ ὁ Τυφὼν παρεμπίπτει τῶν ἐχάταν ⁶ ἀπίσμενος, ἐνταῦθα δοκῆσαν ἐπισυνθροπάζειν καὶ πευθεῖν λεγομένην, καὶ ⁷ λείψανα ἄτλα καὶ σπαράγματα τῷ Ὀσίριδος ἀναζητεῖν καὶ σολίζειν, ὑποδεχομένην τὰ φθειρόμενα καὶ ἀποκρύπτειν, ὥσπερ ἀναφαίνει πάλιν τὰ γινόμενα ⁸, καὶ ἀνίησιν ἐξ ἑαυτῆς· οἱ μὲν γὰρ ἐν

¹ Squir. mavult ideῶν.

² R. susp. ὑπεναντιῶσαν. W. autem ὑπανεῖσαν, quae non remittat amorem.

³ Squir. iudice, voces ἄνδρα νόμιμον — δικαιοσύνη otiosa prorsus sunt & delenda, & quasi scholion adnotatoris cujusdam ad γυναῖκα χρηστὴν. Markl. praesertim notat, voces ἐν δικαιοσύνῃ monachum sapere. Consentit W. & corrigit γυναικὸς ἢ συζῆ. R. tuetur vulgatam.

⁴ Markl. mavult ἔτως ταύτην αἰεὶ.

⁵ Markl. Squir. R. W. susp. λιπαρῶσαν, quod supra adfuit in re prorsus simili.

⁶ Squir. docente, τὰ ἔχματα sunt praecipuae terrarum orbis partes, quatenus ad caetera τῷ Παντός membra, quae superiora quasi reputentur, opponantur.

⁷ Markl. iudice, hoc καὶ bene potest omitti.

⁸ Squir. susp. ὥστε ἀναφαίνει πάλιν ἀναγιγόμενα, quae scil. nascen-

ἐν ἑρανῶ καὶ ἄστροις λόγοι καὶ εἶδη καὶ ἀπαύροι τῷ
 θεῷ μένῃσι, τὰ δὲ τοῖς παθητικοῖς διεσπαρμένα ¹, γῇ
 καὶ θαλάττῃ καὶ φυτοῖς καὶ ζώοις, διαλεγόμενα ² καὶ
 φθειρόμενα καὶ θαπτόμενα, πολλάκις ³ αὖθις ἐκλάμπει
 καὶ ἀναφαίνεται ταῖς γενέσεσι. διὸ τὸν Τυφῶνα τῇ
 Νέφθυϊ συνοικεῖν φησὶν ὁ μῦθος ⁴, τὸν δὲ Ὅσιριν κρύ-
 Φα συγγενέσθαι. τὰ γὰρ ἔσχατα μέρη τῆς ὕλης, ἃ
 Νέφθυν καὶ Τελευτήν καλεῖσιν, ἡ Φθαρτικὴ μάστις
 κατέχει δύναιμις. ἡ δὲ γόνιμος καὶ σωτήριος ἀθροὺς
 σπέρμα καὶ ἀμαυρὸν εἰς ταῦτα διαδίδωσιν, ἀπολλύμε-
 νον ⁵ ὑπὸ τῷ Τυφῶνος, πλὴν ὅσον ἡ Ἴσις ὑπολαμβά-
 νουσα, σώζει καὶ τρέφει καὶ συνίστησι.

LX. Καθόλα δ' ἁμείνων ἔτος ⁶ ἐστίν, ὥσπερ καὶ
 Πλάτων ὑπονοεῖ καὶ Ἀριστοτέλης. κινεῖται δὲ τῆς φύ-
 σεως τὸ μὲν γόνιμον καὶ σωτήριο ἐπ' αὐτὸν, καὶ πρὸς

M 5

τὸ

nascencia rursum edat. Markl. voluit *ἕως περ, donec*, item
 ἀναγιγνώμενα.

1 W. mavult ἐνδιεσπαρμένα.

2 Xyl. susp. διαφλεγόμενα; Markl. διαλλαττόμενα; Baxt.
 διαλυόμενα, quod Squir. & W. probant. R. idem praeferen-
 dum censet, si vulgata mutanda esset. Hanc autem tuetur &
 explicat — quae decerpuntur, deleguntur, seorsim quaeque
 diversis in locis deponuntur — addens, posse quoque cogita-
 ri de διαφερόμενα.

3 ante hanc vocem vulgo legitur καὶ, quod delevi jubenti-
 bus Markl. Squir. R. W.

4 Petav. ὁ μῦθος φησὶ.

5 Sic dedi e Bentl. correctione, consensu Squir. R. & W.
 probata, ut redeat ad σπέρμα. Vulgo ἀπολλυμένη. In seq.
 Petav. ὑπὸ Τυφῶνος absque τῷ.

6 Vitiosa haec esse, facile patet. Squir. susp. ὦρος pro
 ἔτος, & deinde ἀπ' αὐτῆς pro ὑπ' αὐτῆς. R. ἁμείνων ἔτος
 ἐστίν, scil. διανοεῖται — aut potius καθόλα δ' ὁ γεννῶν ἔτος
 ἐστίν, scil. Osiris. W. totum locum sic corrigendum censet: καθό-
 λα δὲ ἁμείνον, ἔτος ὥσπερ καὶ Πλάτων ὑπονοεῖ καὶ Ἀριστοτέ-
 λης· κινεῖται δὲ τῆς φύσεως τὸ μὲν γόνιμον καὶ σωτήριο ἐπὶ τὸ
 ὄν καὶ πρὸς τὸ εἶναι· τὸ δὲ ἀν. κ. φθ. ἀπ' αὐτῆς καὶ πρὸς
 τὸ μὴ εἶναι.

τὸ εἶναι, τὸ δ' ἀναιρετικὸν καὶ Φθαρτικὸν, ὑπ' αὐτῶ, καὶ πρὸς τὸ μὴ εἶναι. διὸ τὸ μὲν Ἴσιν καλεῖται, παρὰ τὸ ἔσθαι μετ' ἐπισήμης καὶ Φέρεσθαι, κίνησιν ἔσαν ἔμψυχον καὶ Φρόνιμον. ἔ γάρ ἐστι τὸνομα βαρβαρικόν, ἄλλ' ὥσπερ τοῖς θεοῖς πᾶσιν ἀπὸ δυεῖν γραμμάτων ἰ τῷ θεατῷ καὶ τῷ θεόντος ἐστὶν ὄνομα κοινόν, ἔτω τὴν θεὸν ταύτην ἀπὸ τῆς ἐπισήμης ἅμα καὶ τῆς κινήσεως, Ἴσιν μὲν ἡμεῖς, Ἴσιν² δ' Αἰγύπτιοι καλεῖται. ἔτω δὲ καὶ Πλάτων Φησὶ τὴν ὁσίαν δηλῶν³ τὰς παλαιὰς, Ἰσίαν καλεῦντας. ἔτω καὶ τὴν νόησιν καὶ τὴν Φρόνησιν, ὡς καὶ Φορὰν καὶ κίνησιν ἔσαν, ἰεμένε καὶ Φερομένε, καὶ τὸ συνιέναι⁴ καὶ τὰγαθὸν ὅλως, καὶ ἀρετὴν ἐπὶ τοῖς ῥέεσι καὶ θέεσι⁵ θέσθαι. καθάπερ αὖ πάλιν τοῖς ἀντιφανῆσιν ὀνόμασι λοιδορεῖσθαι τὸ κακὸν⁶ τὸ τὴν φύσιν ἐμποδίζον καὶ συνδέον καὶ ἔχον καὶ κωλύον ἔσθαι καὶ ἰέναι

1 Markl. & Squir. volunt ῥημάτων, cum γράμμα vocem nequaquam significet. W. id probat. R. tuiet vulgatum, cum e vocabulis θεατῆς & θεῶν duae tantum primae literae servantur ad vocab. θεός formandum.

2 In vocabulo Ἴσις exarando aliam Graecos, aliam Aegyptios, rationem fuisse secutos, hoc e loco colligitur: non tamen patet, quae illa fuerit diversitas. R.

3 Ald. & Bas. δηλῶτος. Xyl. correxit δηλῶν. Extant haec apud Platon. Cratyl. Vol. VIII, ed. Bipont pag. 266. Squir. inde vult restitui ἔσαν & ἔσαν pro ὁσίαν & Ἰσίαν.

4 Plat. Crat. l. c. p. 288. 295. Sumfi inde, Squir. probante, τὸ συνιέναι loco vulg. τῷ συνιέναι.

5 Vulgo εὐρεῖται καὶ θεῖται. Posterius correxi cum W. Prius vitiosum esse, quivis facile concedit. Sumendum ergo censui ex Platone ipso, quod rationi textus convenit, Squir. & Benth. probantibus. R. susp. εὐροῖται, praefert tamen ῥέεσι.

6 Vulgo mendose τῶν κατὰ. Markl. voluit λοιδορεῖσθαι, τὸ κατὰ τὴν φύσιν ἐμποδ. Squir. τὸ καὶ τὴν φύσιν ἐμποδ. R. aut τῶν κατὰ delendum censuit, aut cum τὰς πάλαι, vel τὰς παλαιὰς permutandum, aut cum νενομικέται, stituisse. Quod nunc exhibetur, e W. mente dedi, & Platonis ipsius auctoritate nititur.

ἰέναι κακίαν, ἀπορίαν, δειλίαν, ἀνίαν προσαγορευόντων ¹.

LXI. Ὁ Ὅσιρις ἐν τῇ ὁσίᾳ καὶ ἱερῇ τένομαι μεμιγμένον ἔχθηκε· κοινὸς γάρ ἐστι τῶν ἐν ἑρανῶ καὶ τῶν ἐν ἕδᾳ λόγος· ὧν τὰ μὲν ἱερὰ, τὰ δὲ ὅσια τοῖς παλαιοῖς ² ἦν προσαγορεύειν. ὁ δ' ἀναφαίνων τὰ ἑράνια καὶ τῶν ἄνω φερομένων Ἀναβίς λόγος ³, ἔστι δὲ, ὅτε καὶ Ἑρμᾶναβίς ὀνομάζεται, τὸ μὲν, ὡς τοῖς ἄνω, τὸ δὲ, ὡς τοῖς κάτω προσήκον ⁴. διὸ καὶ θύκσιν αὐτῷ τὸν μὲν λευκὸν ἀλεῖνρυνά, τὸν δὲ ⁵ κροκίαν, τὰ μὲν εἰλικρινῇ καὶ Φανὰ, τὰ δὲ μικρὰ καὶ ποικίλα νομίζοντες. ἐπεὶ δὲ θαυμάζειν τῶν ὀνομάτων τὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἀνάπλασιν. καὶ γὰρ ἅλλα μυρία τοῖς μεθισαμένοις ἐκ τῆς Ἑλλάδος συνεκπεσόντα, μέχρι νῦν παραμένει καὶ ξενιτεύει παρ' ἐτέροις, ὧν ἓν αἰ τὴν ποιητικὴν ἀνακκλημένην διαβάλλασιν ὡς βαρβαρίζεσαν οἱ γλώττας τὰ τοιαῦτα ⁶ προσαγορεύοντες. ἐν δὲ ταῖς Ἑρμῇ λεγομέναις βίβλοις ἰσορᾷσι γεγράφεσθαι περὶ τῶν ἱερῶν ὀνομάτων, ὅτι τὴν μὲν ἐπὶ τῆς τῇ ἡλίας περιφορᾷ τεταγμέ-

¹ R. voluit προσαγορευόντας, cum pendeat a superiori φησι δηλῶν τὰς παλαιὰς: me iudice, praeter necessitatem.

² Deesse post παλαιοῖς ἔθος, aut ἐνέθει, aut νόμιμον, Markl. & R. conjiciunt. W. legit τοῖς πάλαις ἔθος ἦν.

³ Squir. mavult τῶν ἁ. φ. λόγος, ἔστιν ὅτε Ἀναβίς, ἔστι δὲ ὅτε καὶ Ἑρμ. ὀνομ. qui coelestia ostendit, superiorum quasi ratio, est quando Anubis, est quando etiam Hermanubis nominatur. R. mere vult transponi λόγος Ἀναβίς.

⁴ Venet. προσήκων.

⁵ Markl. corrigit haec & sequentia sic: θύκσιν αὐτῷ μὲν λευκὸν — τῷ δὲ κροκίαν· τῷ μὲν εἰλικρινῇ καὶ Φανὰ, τῷ δὲ μικρὰ καὶ ποικίλα προσήκων νομίζοντες. R. legi vult aut τὸ μὲν & τὸ δὲ, modo album, modo croceum gallum, aut νῦν μὲν & νῦν δὲ, eodem sensu, & deinde susp. τῷ μὲν τὰ εἰλικρινῇ καὶ Φανὰ, τῷ δὲ τὰ μικρὰ καὶ ποικίλα δηλῶσαι νομίζοντες.

⁶ Dedi sic e Xyl. Mez. Salmas. correctione, Squir. probata, Vulgo ταῖς τοιαύταις.

ταγμένην δύναμιν, Ὡρον ¹, Ἑλληνες δ' Ἀπόλλωνα
καλῶσι· τὴν δ' ἐπὶ τῷ πνεύματος, οἱ μὲν Ὀσίριν, οἱ
δὲ Σάραπιν ², οἱ δὲ, Σωθί, Αἰγυπλίσι. σημαίνει δὲ ³
κύησιν, ἢ τὸ κύειν. διὸ καὶ παρατροπῆς γενομένης τῷ
ὀνόματος, Ἑλληνιστὶ κύων κέκληται τὸ ἄστρον, ὅπερ ἴδιον
τῆς Ἰσιδος νομίζουσιν. ἡμεῖς μὲν ἔν δεῖ Φιλοτιμεῖσθαι
περὶ τῶν ὀνομάτων, ἔ μὴν ἀλλὰ μᾶλλον ὑφείμην ⁴ τῷ
Σαράπιδος Αἰγυπλίσι, ἢ τῷ Ὀσίριδος· ἐκεῖνο μὲν (ἔν ⁵)
ξενικόν, τῷτο δὲ Ἑλληνικόν, ἄμφω δὲ ἐνὸς Θεῷ καὶ
μῆς δυνάμεως ἡγόμενος.

LXII. Ἔοικε δὲ τέτοις καὶ τὰ Αἰγύπτια. τὴν
μὲν γὰρ Ἴσιν πολλαῖς τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ὀνόματι ⁶ κα-
λῶσι, Φράζοντι τοῖστον λόγον, ἦλθον ἀπ' ἐμαυτῆς· ὅπερ
ἐστὶν αὐτοκινήτης Φορᾶς δηλωτικόν· ὃ δὲ Τυφὼν (ὥσπερ
εἴρη-

¹ Squir. legendum censet Ὡρον μὲν Αἰγύπτιοι, Ἑλλ. δ. —
praeter necessitatem, W. iudice.

² Petav. σατράπην.

³ abest δὲ ab Ald. & Bas.

⁴ Cum Squir. & W. secutus sum Markl. & Benth. correctio-
nem. Vulgo ὑφείμην. Baxt. cum Xyl. voluit ὑφείμην.

⁵ Vocem ἔν, quam cum Markl. delendam censeo, uncis in-
clusi.

⁶ Xyl. haec manca censuit, quae restituere non valeat. Squir.
aliud sentit, & iusta explicatione & distinctione omnem rem ex-
pediri posse arbitratur, hoc modo: ipsa nomina, quae revera
Aegyptia sunt, nostrae notioni, nostrisque definitionibus ex
Graeca lingua petitis, quam maxime sunt affinia; uti videre
est in Isidis nomine, quod ego a Graecia primum petiisse
contendo: Dea enim haec, lingua gentis vernacula Athenae ap-
pellatur, quae quidem vox eandem prorsus notionem exhibet,
atque Isis secundum graecam nostram explicationem: uti enim
haec ἀπὸ τῷ ἰσθαι μετὰ ἐπισήμης, dicitur, ita Athenae signi-
ficat ἦλθον ἀπ' ἐμαυτῆς, ὅπερ ἐ. αὐ. φ. δ. Semler. haec ipsa
sic corrigit ὃν ἦλθον εἰπὼν περὶ αὐτῆς — der eben das anzeigt,
was ich jetzt von ihr gemeldet habe, nemlich eine ihr selbst ei-
gene Bewegung und Thätigkeit. W. iudice Plutarcho non opus
fuit, nomen diserte ponere, quod Xyl. excidisse putavit. Νηθ
voluisse videtur Jablonskio Panth. Aeg. P. I. p. 76.

εἴρηται) Σήθ, καὶ Βέβων, καὶ Σμὺ ὀνομάζεται, βλαίον
τινα καὶ κωλυτικὴν ἐπίχρουν, ὑπεναντίαςιν, ἢ ἀναστρο-
φὴν, ἐμφαίνειν βελομένων τῶν ὀνομάτων. ἔτι τὴν σι-
δηρίτιν λίθον, ὅσέον Ὠρεκ, Τυφῶνος δὲ τὸν σίδηρον,
ὡς ἰσορεῖ Μανεδῶς ¹, καλεῖται. ὥσπερ γὰρ ὁ σίδηρος
πολλὰς μὲν ἐλκομένῳ καὶ ἐπομένῳ πρὸς τὸν λίθον
ὅμοιός ἐστι, πολλὰς δ' ἀποσρέφεται καὶ ἀποκρέται πρὸς
τὸναντίον, ἥτοις ἢ σωτήριος καὶ ἀγαθὴ καὶ λόγον ἔχε-
σα τῇ κόσμῳ κίνησις ἐπισρέφεται τε καὶ προσάγεται καὶ
μαλακωτέρων ² ποιεῖ, πείθουσα τὴν σκληρίαν ἐκείνην καὶ
τυφῶνιον ³, εἴτ' αὖθις ἀναχεθεῖσα εἰς ἑαυτὴν ⁴ ἀνέρε-
ψε καὶ κατέδυσεν εἰς τὴν ἀπορίαν ⁵. ἔτι Φησὶ περὶ
τῆς Διὸς ὁ Εὐδόξος μυθολογεῖν Αἴγυπλίης, ὡς τῶν σκε-
λῶν συμπεφυκότων αὐτῷ μὴ δυνάμενος βαδίζειν, ὑπ'
αἰχύνῃς ἐρμηῖα ⁶ διέτριβεν. ἡ δὲ Ἴσις διατεμῶσα καὶ
διασχίσασα τὰ μέρη ταῦτα τῇ σώματος, ἀρτίποδα τὴν πο-
ρείαν παρέχεν· αἰνίττεται δὲ καὶ διὰ τούτων ὁ μῦθος,
ὅτι κατ' ἑαυτὸν ὁ τῆς θεᾶς νῦς καὶ λόγος, ἐν τῷ ἀορά-
τῳ καὶ ἀφανεῖ βεβηκώς, εἰς γένεσιν ὑπὸ κινήσεως προ-
ῆλθεν.

LXIII. Ἐμφαίνει καὶ ⁷ τὸ σείσρον, ὅτι σείεσθαι
δεῖ τὰ ὄντα καὶ μηδέποτε παύεσθαι φορᾶς, ἀλλὰ οἷον
ἐξ-

¹ Dedi hoc nomen, quale supra cap. IX. occurrit scriptum
cum Squir. Vulgo Μάνεδος.

² Dedi sic e R. e W. mente. Vulgo μαλακώτερον.

³ Markl. scribi voluit σκληράν & τυφῶνιον. Squir. consen-
tit. W. tuetur vocem σκληρίαν. R. voluit καὶ τυφῶνιον ἀπή-
νειαν, nisi malis τυφῶνιαν legere, idque τῷ τυφῶνιον in-
terpretari.

⁴ Dedi sic e Markl. & Squir. mente. Vulgo ἀναχεθεῖσα εἰς
ἑαυτὴν. R. probavit ἀναχεθεῖσα, aut voluit ἀναχυθεῖσα, aut
ἀνεθεῖσα, aut ἀναχθεῖσα. W. mavult συναχεθεῖσα εἰς ἑαυτήν.

⁵ R. susp. ἀπορμίαν, aut ἀπαδίαν, aut ἀπολασίαν, aut ἀπρα-
σίαν. W. mavult ἀπαρίαν, infinitivum. Hoc Xyl. vertendo
exprimit.

⁶ W. susp. ἐν ἐρμηῖα.

⁷ R. mavult ἐμφαίνει δὲ καὶ.

ἐξεγείρεσθαι καὶ κλονεῖσθαι καταδαρθάνοντα καὶ μαραινόμενα. τὸν γὰρ Τυφῶνα Φασὶ τοῖς σείεσσι ἀποτρέπειν καὶ ἀποκρῖναι, δηλύντες, ὅτι τῆς Φθορᾶς συνδέσεως καὶ ἰσάσεως, αὖτις ἀναλύει τὴν φύσιν καὶ ἀνίστησι διὰ τῆς κινήσεως ἢ γένεσις. τῷ δὲ σείεσσι περιφερῶς ἀνωθεν ὄντος, ἡ ἀψὶς ¹ περιέχει τὰ σειόμενα τέτλαρα. καὶ γὰρ ἡ γεννωμένη ² καὶ Φθειρομένη μοῖρα τῷ κόσμῳ περιέχεται μὲν ὑπὸ τῆς σελήνιακῆς σφαίρας, κινεῖται δ' ἐν αὐτῇ πάντα καὶ μεταβάλλεται διὰ τῶν τετλάρων σοιχείων, πυρὸς, καὶ γῆς, καὶ ὕδατος, καὶ ἀέρος. τῇ δ' ἀψίδι τῷ σείεσσι κατὰ κορυφὴν ἐντορεῦσθαι αἴθερον ἀνθρώπων πρόσωπον ἔχοντα· κάτω δὲ ὑπὸ τὰ σειόμενα, πῇ μὲν Ἰσίδος, πῇ δὲ Νεφθυος πρόσωπον, αἰνιττόμενοι τοῖς μὲν προσώποις γένεσιν καὶ τελευτῇ, (αὐταὶ γὰρ εἰσι τῶν σοιχείων μεταβολαὶ καὶ κινήσεις) τῷ δ' αἰθέρῳ τὴν σελήνην, διὰ τὸ κοινὸν καὶ νυκτεργόν καὶ γόνιμον τῷ θῆρι. λέγεται γὰρ ἐν τίκτειν, εἴτα δύο καὶ τρία καὶ τέσσαρα καὶ πέντε· καὶ κατ' ἐν ἕτῳ ἀχρι τῶν ἐπ' αὐτῇ προστίθῃσιν, ὥς' ὁκτώ καὶ εἴκοσι τὰ πάντα τίκτειν, ὅσα καὶ τῆς σελήνης Φωτὰ εἰσιν. τῷτο μὲν ἐν ἰσῶς μυθώδεσσιν· αἱ δ' ἐν τοῖς ὁμμασιν αὐτῷ κόραι πληρῶσαι μὲν καὶ πλατύνεσθαι δοκῶσιν ἐν πανσελήνῳ, λεπτύνεσθαι δὲ καὶ μαραυγεῖν ἐν ταῖς μειώσεσι ³ τῷ ἄστρι. τῷ δ' ἀνθρωπομόρφῳ τῷ αἰθέρι τὸ νοερὸν καὶ λογικὸν ἐμφαίνεται τῶν περὶ τὴν σελήνην μεταβολῶν.

LXIV. Συνελόντι δ' εἰπεῖν, ἔτε ὕδωρ, ἔτε ἥλιον, ἔτε γῆν, ἔτε ἄρανόν, Ὅσιριν, ἢ Ἴσιν, ὁρθῶς ἔχει νομίζειν, ἔτε πῦρ Τυφῶνα πάλιν, ἔτ' αὐχμὸν, ἐδὲ θάλατταν, ἀλλ' ἀπλῶς ὅσον εἰσὶν ἐν τέτοις ἀμετρον καὶ ἄστα-

¹ W. sum fecutus, sic dantem e Pol. & Leonie. pro vulg. ἡ ὄψις. Squir. ἢ ἄψις e Baxt. Benti. Markl. correctione.

² Sic cum Squir. & W. restitui ex Ald. Baf. Xyl. adfientibus A. & E. pro vulg. γενωμένη.

³ Petav. μαραυγεῖν καὶ μειώσεις.

ἄτακτον ὑπερβολαῖς, ἢ ἐνδείαις, Τυφῶνι προσνέμον-
τες ¹, τὸ δὲ κεκοσμημένον καὶ ἀγαθὸν καὶ ὠφέλιμον,
ὡς Ἰσίδος μὲν ἔργον, εἰκόνα δὲ καὶ μῆγμα καὶ λόγον
Ὅσιριδος, σεβόμενοι καὶ τιμῶντες, ἐκ ἂν ἀμαρτάνοιμεν,
ἀλλὰ καὶ τὸν Εὐδοξον ἀπιστῶντα παύσομεν, καὶ διαπο-
ρῶντα, πῶς ἔτε Δημητρί τῆς τῶν ἐρωτικῶν ἐπιμελείας
μέτεσιν, ἀλλὰ Ἰσίδι τὸν τε Διόνυσον ἔ τὸν ² Νεῖ-
λον αὖξειν, ἔτε τῶν τεθυηκίων ἄρχειν δυνάμενον ³. ἐνὶ
γὰρ λόγῳ κινῶ τὰς θεὰς τέτας περὶ πᾶσαν ἀγαθῶν
μοῖραν ἡγάμεθα ⁴ τετάχθαι. καὶ πᾶν, ὅσον ἐνεσι τῇ
Φύσει, καλὸν καὶ ἀγαθόν, διὰ τέτας ὑπάρχειν, τὸν
μὲν, διδόντα τὰς ἀρχὰς, τὴν δὲ, ὑποδεχομένην καὶ
διανέμεσαν ⁵.

LXV. Οὕτω δὲ καὶ τοῖς πολλοῖς καὶ Φορτιστοῖς
ἐπιχειρήσομεν, εἴτε ταῖς κατ' ὥραν μεταβολαῖς τῶ πε-
ριέχοντος, εἴτε ⁶ ταῖς καρπῶν γενέσεσι καὶ σποραῖς καὶ
ἀρότοις ⁷ χαίρεσι, τὰ περὶ τὰς θεὰς τέτας συνοικειῶν-
τες, καὶ λέγοντες, θάπτεσθαι μὲν τὸν Ὅσιριν, ὅτε κρύ-
πτει-

¹ Petav. statim post προσνέμ. addit ἐκ ἂν ἀμαρτάνοιμεν, ut
sequentia ab eo abesse videantur.

² Mez. pro ἔ τὸν corrigit ἔτε N. probabiliter, W. iudice.

³ Squir. post haec verba deesse aliquid est suspicatus scil.
ἀλλ' Ὅσιριν, ut haberet quippe Bacchus, cui conferretur;
praetulit tamen Markl. correptionem διανοόμενον pro δυνάμενον
substituentis — scil. παύσομεν τὸν Εὐδοξον διανοόμενον. R. vo-
luit οἰόμενον.

⁴ R. susp. aut ἐπὶ πάσῃ ἀγαθῶν μοίρᾳ ἡγάμ. τετ. aut περὶ
πᾶσαν ἀγαθῶν μοῖραν ποιεῖν (vel σρέφειν) ἡγ. τετ. aut mini-
mo motu ἐπὶ pro περὶ.

⁵ Sic Squir. & R. vulgatam διαμέεσαν, quae certe h. l.
nil valet, corrigendam monuerunt, & dedi, W. probante.
Paulo ante Petav. ὁ μὲν pro τὸν μὲν.

⁶ Markl. h. l. & seq. legi posse observat οἱ τε.

⁷ Sic cum Squir. & W. dedi e Petav. assentientibus A. E.
Flor. Vulgo ἀρότοις.

πλεται τῇ γῇ ¹ σπειρόμενος ὁ καρπὸς, αὐθις δ' ἀναβιβῆσθαι καὶ ἀναφαίνεσθαι, ὅτε βλαστήσεως ἀρχή ². διὸ καὶ λέγεσθαι, τὴν Ἰσιν αἰθομένην, ὅτι κύει, περιέκλυσθαι Φυλακλήριον, ἑκτὴ μὲν ἡμέρας ἰσαμένους Φαωφί. τίτλεσθαι δὲ τὸν Ἀρποκράτην περὶ τροπὰς χειμερινὰς, ἀτελῆ καὶ νεαρὸν ἐν τοῖς ³ προανθῶσι καὶ προβλαστάνεσι. διὸ καὶ Φανῶν αὐτῷ Φυομένων ἀπαρχὰς ἐπιφέρεισι ⁴, τὰς δὲ λοχεύας ἡμέρας ἐορτάζειν μετὰ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν. ταῦτα γὰρ ἀκούοντες ἀγαπῶσι, καὶ πισεύουσιν, αὐτόθεν ἐκ τῶν προχείρων καὶ συνήθων τὸ πιθανὸν ἔλκοντες.

LXVI. Καὶ δεινὸν ἐδὲν ἂν πρῶτον μὲν ἡμῖν τὰς θεὰς φυλάττωσι κοινὰς, καὶ μὴ ποιῶσιν Αἰγυπτίων ἰδίαις, μηδὲ Νεῖλον, ἣν τε Νεῖλος ἄρδει μόνην χώραν τοῖς ὀνόμασι τέτοις καταλαμβάνοντες, μηδὲ ἔλη, μηδὲ λωτὰς, μὴ θεοποιῶν ⁵ λέγοντες, ἀποσερῶσι μεγάλων θεῶν τὰς ἄλλας ἀνθρώπους, οἷς Νεῖλος μὲν ἐκ ἔστιν, ἐδὲ Βῆτος, ἐδὲ Μέμφις. Ἰσιν δὲ καὶ τὰς περὶ αὐτὴν θεὰς ἔχουσι καὶ γινώσκουσιν ἅπαντες ⁶, ἐνὶς μὲν ἢ πάλαι τοῖς παρ' Αἰγυπτίων ὀνόμασι καλεῖν μεμαθηκότες, ἐκείνης δὲ τὴν δύναμιν ἐξαρχῆς ἐπιστάμενοι καὶ τιμῶντες. δευτέρου ⁷, ὃ μείζον ἐστίν, ὅπως σφόδρα προσέξουσι καὶ φοβήσονται.

¹ Dedi sic cum Squir. e correctione Bentl. Baxt. Markl. Vulgo τῇ γῇ. Petav. κρύψεσθαι pro κρύπτεσθαι.

² R. mavult ἀρχαι, incipit.

³ Markl. & Squir. inferi volunt ὡς post νεαρὸν.

⁴ R. legi vult aut προσφέρεισι aut ἀποφέρεισι.

⁵ Xyl. vertit: dum Nili Aegyptique nomine, ac paludum, Lotum, & decrum effectionem de his solis intelligant, quibus ea omnia sunt tributa. Squir. omittit μηδὲ ante Λωτὰς. R. susp. ἔλη, ἢ λωτὰς, μηδὲ Αἰθιοπίαν λέγοντες. Seml. μηδὲ ὅποια ἂν — oder irgend etwas dergleichen. Kaltw. idem amplectitur. W. μηδὲ πᾶν corrigendum censet.

⁶ Ut sententia prodeat expeditior, W. mavult ἅπαντας scil. Deos legi, & ἔχουσι καὶ γινώσκουσι pro dativis sumi, referendis ad οἷς. At sic quoque sequentia corrigi necesse esset.

⁷ Squir. inserit δὲ cum Markl. ut respondeat supra dictis ἂν πρῶτον μὲν.

βήσονται, μὴ λάθωσιν εἰς πνεύματα, καὶ ρεύματα, καὶ σπόρας, καὶ ἀρότας ¹, καὶ πάθη γῆς καὶ μεταβολὰς ὥρων διαγράφωντες ² τὰ θεῖα καὶ διαλύοντες. ὥσπερ οἱ Διόνυσον τὸν οἶνον, Ἡφαιστον δὲ τὴν φλόγα ³. Φερσεφόνην δὲ Φησί περ Κλεάνθης τὸ διὰ τῶν καρπῶν Φερόμενον καὶ Φορευόμενον πνεῦμα. ποιητῆς δὲ τις ἐπὶ τῶν περιζόντων.

Τῆμος ὅτ' αἰζήροι Δημήτερα κωλοτομεῦσιν ⁴. εἰδέν γὰρ ἔσται ⁵ διαφέρουσι τῶν ἰσίων καὶ κάλως καὶ ἀγκυραν ἠγεμένων κυβερνήτην, καὶ νήματα καὶ κρόκας, ἐφάντην, καὶ σπονδεῖον ⁶, ἢ μελίκρατον, ἢ πῖσανην, ἰατρόν. ἀλλὰ δεινὰς ⁷ καὶ ἀθέας ἐμποῖσι δόξας, ἀναιδήτοις καὶ ἀψύχοις καὶ φθειρομέναις ⁸ ἀναγκαιῶς ὑπ' ἀνθρώπων δεομένων καὶ χρωμένων φύσεσι καὶ πράγμασιν ονόματα θεῶν ἐπιφέρουντες. ταῦτα μὲν γὰρ αὐτὰ νοῆσαι θεὸς ἐν ἑσιν.

LXVII. Οὐ γὰρ ἄνευ ⁹ ἐδ' ἀψυχον ἐδὲ ¹⁰ ἀνθρώποις ὁ θεὸς ὑποχείριον. ἀπὸ τέτων δὲ τὰς χρωμένους

¹ Dedi sic, Xyl. ita legi iubente, cum Squir. & W. ex Petav. A. E. Vulgo ἀρότας.

² Sic e Petav. recepi cum W. adficientibus A. E. Venet. Xyl. Mez. Vulgo διαγράφωντες. Pro ὥρων Markl. quaerit, num αἰρων?

³ Squir. post haec desiderat καλῶντες, aut quid huiusmodi.

⁴ Xyl. adnotat: „in lib. de Homero citatur ex ipso, & ibi est κωλοτομεῖν, & pro ὅτ' legitur ἄρ', & profecto nimis affectatum est κωλοτομεῖν: quanquam ad institutum quadret optime.“

⁵ Recepi sic cum Squir. e Baf. & Xyl. pro vulgata τέττα; item dedi κάλως cum eodem, Xyl. ita legi iubente.

⁶ R. mavult σπογγίον.

⁷ R. mavult ἄμα δὲ δεινὰς.

⁸ Xyl. scribi vult φθειρομένοις.

⁹ Sic dedi e R. & W. conjectura. Vulgo εἰ γὰρ ἔν ἐδ' ἀψ.

¹⁰ Vulgo deest h. l. ἐδὲ. Inferendum id monuerunt Bentl. Squir. W.

μένους αὐτοῖς ¹ καὶ δωρεμένους ἡμῖν, καὶ παρέχοντας
 ἀένναα καὶ διαρκῆ, θεὸς ἐνομίσσαμεν, ἔχ' ἑτέρας παρ'
 ἑτέροις, ἔδδ' βαρβάρους καὶ Ἑλλήνας, ἔδδ' νοτίους καὶ
 βορείους· ἀλλ' ὥσπερ ἥλιος καὶ σελήνη καὶ ἄρανός καὶ
 γῆ καὶ θάλασσα κοινὰ πᾶσιν, ὀνομάζεται δ' ἄλλως ἐπ'
 ἄλλων, ἕτως ἐνός λόγῳ τῷ ταῦτα κοσμεύοντος καὶ μῖξ
 προνοίας ἐπιτροπεύσεως, καὶ δυνάμεων ὑπεργῶν ἐπὶ
 πάντας ² τεταγμένων, ἕτεροι παρ' ἑτέροις κατὰ νό-
 μους γηγόνασι τιμαὶ καὶ προσηγορίαι· καὶ συμβόλοις
 χρῶνται, καθιερωμένοις, οἱ μὲν ἀμυδροῖς ³, οἱ δὲ τρα-
 νατέροις, ἐπὶ τὰ θεῖα τὴν νόησιν ὀδηγῶντες ἐκ ἀκινδύ-
 νως. ἐνιοὶ γὰρ ἀποσφαλέντες ⁴ παντάπασιν εἰς δεισι-
 δαιμονίαν ὤλιθον· οἱ δὲ Φεύγοντες ὥσπερ ἔλος ⁵ τὴν
 δεισιδαιμονίαν, ἔλαθον αὖθις ὥσπερ εἰς κρημνὸν ἐμπε-
 σόντες τὴν ἀδεότητα.

LXVIII. Διὸ δεῖ μάλιστα πρὸς ταῦτα λόγον ⁶ ἐκ
 Φιλοσοφίας μυσαγωγὸν ἀναλαμβάνοντας, ὅσις διανοεῖσθαι
 τῶν ⁷ λεγομένων καὶ δρωμένων ἕκαστον· ἵνα μὴ, καθά-
 περ Θεόδωρος εἶπε, τὰς λόγους αὐτῷ τῇ δεξιᾷ προτείνον-
 τος, ἐνίς τῇ ἀριστερᾷ δέχεσθαι τῶν ἀκρωμένων, ἕτως
 ἡμεῖς,

¹ Markl. haec sic corrigenda censuit τὰς ἐχ' χρωμένους αὐτοῖς;
 Bentl. ἐκ αὐτὰς χρωμένους αὐτοῖς; Squir. τὰς ποικίλους αὐτὰ;
 W. τὰς χαρίζομένους αὐτὰ. R. vulgatam probam existimat, &
 accipit pro illis, quibus cum ejusmodi rebus quaecunque
 consortium est — κρηται οἷον Bacchus, qui vinum invenit &
 hominibus largitur; Ceres frugibus, & sic porro.

² Squir. cum Markl. mavult ἐπὶ πάντα.

³ Sic cum Salmas. legendum censuerunt R. & W. & dedi.
 Vulgo καθιερωμένοι, μὲν ἀμυδροῖς. Markl. quoque & Squir. vo-
 luerunt inferi οἱ ante μὲν quae sequens οἱ δὲ. Pro οἱ δὲ Petav. ἔδδ'.

⁴ ante hanc vocem Markl. deesse suspicatur τῆς εὐσεβείας.

⁵ Ald. Bas. ὥσπερ ἔδος. Hinc Xyl. susp. ἔδος, sicuti fieri
 solet, aut ἔδα, ut par erat; aut denique ἔλος, quod Steph.
 recepit.

⁶ Ald. & Bas. πρὸς ταυτόλογον. Xyl. legit πρὸς τῷτο λόγον.

⁷ R. susp. διανοεῖσθαι πρὸς τῶν &c.

ἡμεῖς, ἃ καλῶς οἱ νόμοι περὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς ἐρ-
 τὰς ἐταξαν, ἑτέρως ¹ ὑπολαμβάνοντες, ἐξαμάρτυμεν.
 ὅτι γὰρ ἐπὶ τὸν λόγον ἀνοίσειον ² ἅπαντα, καὶ παρ'
 αὐτῶν ἐνεύειαν ἐστὶ λαβεῖν ³. τῇ μὲν γὰρ ἐνάτῃ ἐπὶ δέ-
 κα τῷ πρώτῃ μηνὸς ἐορτάζοντες τῷ Ἑρμῇ, μέλι καὶ
 σῦκον ἐδίδοσαν, ἐπιλέγοντες, Γλυκὺ ἢ ἀλήθεια. τὸ δὲ
 τῆς Ἰσίδος Φυλακῆριον, ὃ περιάπτεσθαι μυθολογῶσιν
 αὐτήν, ἔξερμηνεύεται, Φωνὴ ἀληθείας. τὸν δὲ Ἄρπο-
 κράτην ἔτε θεὸν ⁴ ἀτελῆ καὶ νήπιον, ἔτε χειροπῶν
 τινὰ νομίσαιον, ἀλλὰ τῷ περὶ θεῶν ἐν ἀνθρώποις λόγῳ
 νεαρῷ καὶ ἀτελεῖ καὶ ἀδιάρθρωτῃ προσάτην καὶ σωφρο-
 νιστήν. διὸ τῷ σώματι τὸν δάκτυλον ἔχει προσκειμένον
 ἐχεμυθίας καὶ σιωπῆς σύμβολον. ἐν δὲ τῷ Μεσορῇ
 μηνὶ τῶν χειροπῶν ἐπιφέρουτες ⁵ λέγουσιν, Γλῶσσα τύ-
 χη, γλῶσσα δαίμων. τῶν δ' ἐν Αἰγύπτῳ φυτῶν μά-
 λιστα τῇ θεῷ ⁶ καθερῶσθαι λέγουσι τὴν περσέαν, ὅτι
 καρδία μὲν ἡ καρπὸς αὐτῆς, γλώττῃ δὲ τὸ φύλλον ἑοι-
 κεν. ἐδὲν γὰρ, ὃν ἄνθρωπος ἔχειν πέφυκε, θεϊότερον
 λόγῳ

N 2

λόγῳ

¹ Sic cum Squir. & w. recepi ex Bas. Xyl. E. Mez. Vulgo
 ἑτέρως. Pro ὑπολαμβ. Markl. fusp. ἀπολαμβάνοντες.

² Haud dubitavi, in his w. sequi, ita dantem ex Exempl.
 Turn. & var. leſt. in margine Venet. codicis. Vulgo περὶ τὸν
 λόγον ἀνοίσειον. Markl. fusp. κατὰ τ. λ. α. Squir. ὅτι μὲν
 γὰρ παρὰ τ. λ. R. voluit κατὰ aut πρὸς. Mez. περὶ τῶν λό-
 γων ἀνοίσειον.

³ Markl. fusp. μαθεῖν.

⁴ Sic ex Ald. Bas. Xyl. adſentiente E. recepi cum Squir.
 & w. Vulgo θεῶν. Codex deinde, cujus nomen reticetur,
 χειροπῶν τινὰ, quod praestare videtur Squirio. Idem pro νή-
 πιον reponendum suspicatur νεαρὸν, quod statim sequitur, &
 jam supra de Harpocrate dicitur. Petav. deinde περὶ θεὸν pro
 περὶ θεῶν.

⁵ R. mavult ἀποφέροντες. Petav. deinde λέγουσιν, τὴν Περ-
 σέαν Γλῶσσα τύχη.

⁶ Cuper. Harpocrat. p. 21. legi vult τῷ Θεῷ. Petav. τῇ
 Θεῷ καθερῶσαι.

λόγῃ καὶ μάλιχα τῷ περὶ Θεῶν, ἐδὲ μείζονα ¹ ῥοπὴν ἔχει πρὸς εὐδαιμονίαν. διὸ τῷ μὲν εἰς τὸ χρηστὴριον εἰταῦθα κατιόντι παρεγγυῶμεν ², ὅσια Φρονεῖν, εὐ-Φημα ³ λέγειν. οἱ δὲ πολλοὶ γελοῖα δρῶσιν ἐν ταῖς πομπαῖς καὶ ταῖς ἐορταῖς, εὐφημίαν προηιρῶντες, εἴ-τα περὶ τῶν Θεῶν αὐτῶν τὰ δυσφημότατα καὶ λέγοντες καὶ διανοόμενοι ⁴.

LXIX. Πῶς ἔν χρηστὸν ἐστὶ ταῖς συνθροπαῖς καὶ ἀγέλασις καὶ πενθήμοις θυσίαις, εἰ μήτε παραλι-πεῖν τὰ νενομισμένα καλῶς ἔχει, μήτε Φύρειν τὰς πε-ρὶ Θεῶν δόξας, καὶ συνταράττειν ὑποψίας ἀτόποις; καὶ παρ' Ἑλλήσιν ⁵ ὅμοια πολλὰ γίνονται περὶ τὴν αὐτὸν ὁμῆ-τι χρόνον, οἷς Αἰγύπτιοι δρῶσιν ἐν τοῖς ὁσίοις ⁶. καὶ γὰρ Ἀθήνησι νησεύουσιν αἱ γυναῖκες ἐν θεσμοφορίοις χα-μαὶ καθήμεναι. καὶ Βοιωτοὶ τὰ τῆς Ἀχαιῆς μέγαρον ⁷ κινῶσιν, ἐπαχθῆ τὴν ἐορτὴν ἐκείνην ὀνομάζοντες, ὡς

διὰ

¹ Markl. fusp. ἰδ' ὃ μείζονα.

² Sic e Petav. dedl, quod W. ex E. & Venet. recepit. Vulgo παρεγγυῶμαι. Xyl. voluit παρεγγυῶν; Bentl. Squir. R. παρεγγυῶνται — hortantur scil. & mandant sacerdotes, qui ora-culo praesunt.

³ Dedi sic cum Squir. & W. e correptione Mez. Bentl. Markl. Vulgo εὐφημα.

⁴ Petav. λέγοντες διανοόμενοι absque καί.

⁵ Markl. fusp. καίτοι παρ' Ἑλ. Squir. καὶ γὰρ π. Ἑ.

⁶ R. fusp. ἐν τοῖς Ὀσιείοις.

⁷ Ἀχαιῶν, Hesychio teste, Epitheton Cereris ἀπὸ τῆς περὶ τὴν κόρην ἄχης, ὅπερ ἐποιεῖτο ἀναζητῆσα αὐτὴν. *Megara Cereris movere* Squir. ita interpretatur — Boeotos, dum tri-stes ritus Cereri perfecerint, parva quaedam *fana* circumtu-lisse, quae Achaeae Cereris d' ita essent. Semler. leg. fusp. τὰ τῆς Ἀχαιῆς *Μογάρος* ἄχης; Spanhem. ad Callim. Cer. 12. cor-rigit *Μεγαλάρτια* κινῶσιν; Toup. Append. ad Theocrit. p. 44. *μέγαρον οἰκῶσιν*. W. notat, unum E. a vulgato aliud habere, idque a prima manu, *κινῶσι*, quod forte sit *pulvere adspersum*: correctorem autem *κινῶσι* reposuisse.

διὰ τὴν τῆς κόρης κάθοδον ¹ ἐν ἔχει τῆς Δήμητρος
ἔσης. ἔσι δὲ ὁ μὴν ἔτος περὶ πλειάδα σπόριμος, ὃν
Ἀθὺρ Αἰγύπτιοι, Πυανεψιώνα δ' Ἀθηναῖοι, Βοιωτοὶ
δὲ Δαμάτριον καλεῖσι ². τὰς δὲ πρὸς ἐσπέραν οἰκῶντας
ἰσορεῖ Θεόπομπος ἡγεῖσθαι καὶ καλεῖν, τὸν μὲν χειμῶνα
Κρόνον, τὸ δὲ θέρος, Ἀφροδίτην, τὸ δ' ἔαρ, Περσε-
φόνην· ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ἀφροδίτης γεννᾶσθαι πάντα.
Φρύγες δὲ τὸν θεὸν οἰόμενοι χειμῶνος καθεύδειν, θέ-
ρος δ' ἐγρηγορέναι, τοτὲ μὲν κατευνασμέας, τοτὲ δ' ἀν-
εγέρσεις βακχεύοντες αὐτῷ τελῶσι. Παφλαγόνες δὲ
καταδεῖσθαι καὶ ³ καθεύδοντα χειμῶνος, ἥρος δὲ κι-
νεῖσθαι καὶ ἀναλύεσθαι φάσκουσι.

LXX. Καὶ δίδωσιν ὁ καιρὸς ⁴ ὑπόνοιαν ἐπὶ τῶν
καρπῶν τῇ ἀποκρύψει γενέσθαι ⁵ τὸν σκυθρωπασμόν,
ὅς οἱ παλαιοὶ θεὸς μὲν ἐκ ἐνόμιζον, ἀλλὰ δῶρα θεῶν
ἀναγκαῖα καὶ μεγάλα ⁶ πρὸς τὸ μὴ ζῆν ἀγρώως καὶ θη-
ριωδῶς. καὶ δ' ἦν δὴ ⁷ ὥραν τὰς μὲν ἀπὸ δένδρων ἐώ-
ρων ἀφανιζομένους παντάπασιν καὶ ἀπολείποντας, τὰς
δὲ ⁸ καὶ αὐτοὶ κατασπείραντες ἔτι γλήχρως καὶ ἀπό-
ρως, διαμώμενοι ταῖς χερσὶ τὴν γῆν καὶ περιεβλόντες

N 3

αῖ-

¹ R. non probat κάθοδον, *reditum*; Eo iudice, sententia
flagitat ἀρπαγὴν.

² Quae nunc sequuntur usque ad φάσκουσι Squirio inconcin-
ne dicta & ad aliud argumentum pertinentia videntur, quare
ea vel amovenda prorsus vel saltem inter uncas includenda
censet.

³ abest hoc καὶ a Petav.

⁴ Petav. δίδωσιν ὁ θεός.

⁵ Recepi cum Squir. γενέσθαι e Petav. Dedit idem W. acce-
dentibus A. E. Flor. Pol. Jannot. Vulgo γεννᾶσθαι.

⁶ Vox haec Markl. & Squir. est suspecta. R. hoc ordine legi
vult δῶρα θεῶν μεγάλα καὶ ἀναγκαῖα πρὸς —.

⁷ Dedi sic e mente Markl. Squir. W. Vulgo καὶ δ' ἦν δὲ.
In seq. R. legi vult ἀπὸ τῶν δένδρων.

⁸ Dedi sic e W. mente. Vulgo ἔς δὲ. Squir. pro κατα-
σπείραντες legi voluit κατέσπειραν.

αὐθις, ἐπ' ἀδήλῳ τῷ πάλιν ¹ ἐκτελεῖσθαι καὶ συντελεῖαν
 εἶναι ἀποθέμενοι, πολλὰ θάπτουσιν ὅμοια καὶ πενθεσιν
 ἔπραττον. εἴτα ὥσπερ ἡμεῖς τὸν ὠνέμενον βιβλία Πλά-
 τωτος, ὠνεῖσθαι Φαμέν Πλάτωνα, καὶ Μένανδρον ὑπο-
 κρῖναι τὸν ² τὰ Μένανδρος ποιήματα ὑποτιθέμενον ³,
 ἕτως ἐκεῖνοι τοῖς τῶν θεῶν ὀνόμασι τὰ τῶν θεῶν δῶρα
 καὶ ποιήματα καλεῖν δι' ἐφείδοντο, τιμῶντες ὑπὸ χρείας
 καὶ σεμνύνοντες. οἱ δὲ ὕπερον, ἀπαιδεύτως δεχόμενοι
 καὶ αμαθῶς ἀνασρέφοντες ἐπὶ τὰς θεὰς τὰ πύθη τῶν
 καρπῶν, καὶ τὰς παρσίας τῶν ἀναγκαίων καὶ ⁴ ἀπο-
 κρύψεις, θεῶν γενέσεις καὶ Φθοράς ἐπροσαγορεύοντες
 μόνον, ἀλλὰ καὶ νομίζοντες, ἀτόπων καὶ παρανόμων
 καὶ τεταραγμένων διζῶν αὐτὰς ⁵ ἐνέπλησαν, καίτοι τὰ
 παραλόγῃ τὴν ἀτοπίαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἔχοντες. Ὁ μὲν
 ἐν ⁶ Ξενοφάνη οὗ Κολοφώνιος ἠξίωσε τὰς Αἰγυπτίας, εἰ
 θεὰς νομίζουσι, μὴ θρηνεῖν, εἰ δὲ θρηνεῖσι, θεὰς μὴ νο-
 μίζειν. ἄλλως δὲ ⁷ γελοῖον ἅμα θρηνεύτας εὐχεσθαι, τὰς
 καρ-

¹ Markl. susp. τὰ πάλιν; Squir. τὴν γῆν, καὶ σπέρματα αὐ-
 θις, ἐπ' ἀδήλῳ τὰ πάλιν —.

² Dedi sic, R. probante, e Bas. cum W. Vulgo Μένανδρον
 τὸν ὑποκρίνεναι τὰ &c.

³ W. mavult διατιθέμενον.

⁴ Abest hoc καὶ a Frst. Squir. & R. Id restitui ex edd.
 prioribus. Dari etiam id voluit Squir. In Bas. deest τὰς ante
 παρσίας.

⁵ Sola Frst. quam R. sequitur, αὐτὰς. Correxī e rell.

⁶ Vulgo legitur ἔχοντες, & μόνον Ξεν. ὁ Κολοφώνιος. ἢ ἐξῆς
 οἱ τ. Αἰγ. Squir. desideravit verbum ὑπέμνησαν post ἔχοντες,
 deletis & μόνον, & ἢ ἐξῆς οἱ mutandum censuit in καὶ οἱ ἐξῆς;
 aut si & μόνον retinendum foret, sic legi posse monuit ἔχοντες &
 μόνον ὑπέμνησαν ἂν. R. post seq. θρηνεῖν deesse censuit ἐκ-
 λευον. Salmaf. ἢ ἐξῆς correxit ὅς ἀξιοῖ. Correctio, quam W.
 proponit, mihi multis nominibus probanda videbatur. Eam
 recepi.

⁷ Vulgo ἄλλ' ὅτι. Squir. susp. ἄλλ' ἔτι. W. legendum
 proposuit aut ἄλλοι δὲ ἐγείλων, aut ἄλλως δὲ γελ. Posterius
 dedi. R. deinde cum Frst. θρηνεύτας. Restitui θρηνεύτας.

καρπὸς πάλιν ἀναφαίνειν καὶ τελειῶν ἑαυτὸς ¹, ὅπως
πάλιν ἀναλίσκωνται καὶ θρηνηῦνται.

LXXI. Τὸ δ' ἐν ἑσὶ τοῖσιν, ἀλλὰ θρηνησὶ μὲν
τὰς καρπὰς, εὐχονται δὲ τοῖς αἰτίοις καὶ δοτήρσι θεοῖς,
ἐτέρως πάλιν νέας ποιεῖν καὶ ἀναφύειν ἀντὶ τῶν ἀπολ-
λυμένων. ὅθεν ἄριστα λέγεται παρὰ τοῖς Φιλοσόφοις,
τὸ τὰς μὴ μανθάνοντας ὁρθῶς ἀνέειν ὀνομάτων, κακῶς
χρηῖσθαι καὶ τοῖς πράγμασιν· ὥσπερ Ἑλλήνων, οἱ τὰ
χαλκῶ καὶ τὰ γραπτῶ καὶ λίθινα μὴ μαθόντες μηδ'
ἐθιθέντες ἀγάλματα καὶ τιμὰς θεῶν, ἀλλὰ θεὸς καλεῖν,
εἴτα τολμῶντες λέγειν, ὅτι τὴν Ἀθηνᾶν Λαχάρης ἐξέ-
δυσε, τὸν δ' Ἀπόλλωνα χρυσῆς βασιρυχὸς ἔχοντα Διο-
νύσιος ἀπέκτεινεν, ὁ δὲ Ζεὺς ὁ Καπετώλιος περὶ τὸν ἐμ-
φύλιον πόλεμον ἐνεπρήθη καὶ διεφθάρη, λανθάνειν ²
ἐφελκόμενοι καὶ παραδεχόμενοι δόξας πονηρὰς ἐπομέ-
νας τοῖς ὀνόμασιν. τῆτο δ' ἐχ' ἥκιστα πεπόνθασιν Αἰγύ-
πτιοι περὶ τὰ τιμώμενα τῶν ζώων. Ἑλλήνες μὲν γὰρ
ἐν γε τέτοις λέγουσιν ὁρθῶς καὶ νομίζουσιν, ἱερὸν Ἀφρο-
δίτης ζῶον εἶναι τὴν περιεράν, καὶ τὸν δράκοντα τῆς
Ἀθηνᾶς, καὶ τὸν κόρακα τῷ Ἀπόλλωνος, καὶ τὸν κύ-
να τῆς Ἀρτέμιδος, ὡς Εὐριπίδης·

Ἐκείτης ἄγαλμα Φωσφόρε κύων ἔσθ' ³.

Αἰγυπτίων δὲ οἱ πολλοὶ θεραπεύοντες αὐτὰ τὰ ζῶα,
καὶ

N 4

¹ Squir. sum secutus, sic dantem de suo pro vulg. ἑαυ-
τοῖς. Probat correctionem W.

² Sic ex mente Baxt. Bentl. Markl. Squir. dedi. Vulgo
διεφθάρη· μανθάνειν ἔν. R. quoque monuit, deleto ἔν,
& puncto cum commate permutato, legendum λανθάνειν ἑαυ-
τὸς ἐφελκόμενοι. W. corrigi vult λανθάνειν ὁμῶς.

³ R. sic dedit, haud dubie Xyl. secutus. Recepit idem,
Salmas. & Markl. correctione probatum, Squir. & W. Vulgo
κύων ἔσθ'· In suppl. var. lect. Frst. collector adnotat, legen-
dum videri κύων ἔσθ'· Xyl. insuper monet, ἄγαλμα non esse
proprie simulacrum, sed quod habetur in deliciis, jocale bar-
baris, quo quis se oblectat. Semler. tuetur ἔσθ'·, nec probat
Xylandri interpretationem vocis ἄγαλμα.

καὶ περιέποντες ὡς θεοί, ἢ γέλωτος μόνον, ἔδδ' χλευα-
σμεῖ, καταπεπλήκασιν τὰς ἱερουργίας· ἀλλὰ τῷτο ¹ τῆς
ἀβελτηρίας ἐλάχισόν ἐστι κακόν· δόξα δ' ἐμφύεται δει-
νῇ, τὰς μὲν ἀδενεῖς καὶ ἀκάκους εἰς ἄκρατον ὑπερείπα-
σα ² τὴν δεισιδαιμονίαν, τοῖς δὲ δριμυτέροις καὶ θρα-
συτέροις εἰς ἀθέτους ἐμπέπασα ³ καὶ θηριώδεις λογισμὰς.
ἢ καὶ περὶ τέτων τὰ εἰκότα διελθεῖν ἐν ἀνάρμοσόν
ἐστι.

LXXII. Τὸ μὲν γὰρ εἰς ταῦτα τὰ ζῶα τὰς θεοὺς
τὸν Τυφῶνα ⁴ δέξαντας μεταβαλεῖν, οἷον ἀποκρύψον-
τας ἑαυτοὺς σώμασιν ἵβρων καὶ πυλῶν καὶ ἱερῶν, πᾶ-
σαν ὑπερπέπειαιε ⁵ τερατείαν καὶ μυθολογίαν· καὶ τὸ
ταῖς ψυχαῖς τῶν θανόντων ὅσαι διαμένουσιν, εἰς ταῦτα
μόνα ⁶ γίνεσθαι τὴν παλιγγενεσίαν, ὁμοίως ἄπιστον. τῶν
δὲ βελομένων πολιτικὴν τινα λέγειν αἰτίαν, οἱ μὲν Ὀσι-
ριν ἐν τῇ μεγάλῃ ἐρατῇ Φασὶν εἰς μέρη πολλὰ διανεί-
μαντα τὴν δύναμιν, (λόχους καὶ τάξεις Ἑλληνικῶς ⁷
καλεῖ-

¹ R. mavult τῷτο μὲν τῆς. Squir. locum sic vult refingi ἢ
γέλωτος μὲν μόνον — ἱερουργίας (τῷτο γὰρ — κακόν) ἀλλὰ
δόξα δὲ ἐμφ.

² Hand dubitavi, sic dare ex R. & W. mente — deji-
ciens, subruens — pro vulg. ὑπερείδασα. Baxt. voluit ἐπε-
ρίδασα.

³ Salmas. correxerat τὰς δὲ δριμυτέρας καὶ θρασυτέρας εἰς
ἀθέτους ἐρέπασα. Markl. quaerit, utrum recte usurpetur ἐμπέπασ-
σα transitive, pro ἐμπέπασαν ποιῶσα? Cum deinde Bas. (nec
non Ald.) exhibeat ἢ καὶ, Xyl. monet, interrogative haec esse
legenda, aut potius ἢ legendum, particulam, ut vocant, illati-
vam.

⁴ Petav. θεοὺς εἰς τὸν Τυφ.

⁵ Squir. susp. ὑπερβέβηκε.

⁶ abest μόνα a Petav.

⁷ Cum Squir. secutus sum Xylandrum, dando Ἑλληνικῶς
pro vulg. Ἑλληνικῶς, parenthesique haec includendo. Salmas.
Ἑλληνικῶς aut Ἑλληνες conjecerat. Markl. Ἑλληνες; R. ἢ λό-
χοι; Sic quoque W. ἢ λόχοι κ. τ. Ἑλληνες καλεῖσιν.

καλῶσιν) ἐπίσημα δῆναι ζωόμορφα ¹ πᾶσιν, ὧν ἕκασον
 τῷ ² γένει τῶν συννεμηθέντων ἱερὸν γενέσθαι καὶ τί-
 μιον. οἱ δὲ τὰς ὕπερον βασιλεῖς, ἐκπλήξεως ἕνεκα τῶν
 πολέμιων, ἐν ταῖς μάχαις ἐπιφαίνεσθαι θηρίων χρυσᾶς
 προτομᾶς καὶ ἀργυρᾶς περιτιθεμένους. ἄλλοι δὲ ³ τῶν
 θειῶν τινα καὶ πανέργων βασιλέων ἰσορᾶσι, τὰς Αἰ-
 γυπίας καταμαθόντα τῇ μὲν φύσει κέφας, καὶ πρὸς
 μεταβολὴν καὶ νεωτερισμὸν ὀξυρόπους ὄντας, ἄμαχον δὲ
 καὶ δυσκἀθεῖλον ὑπὸ πλήθους δύναμιν ἐν τῷ συμφρονεῖν ⁴
 καὶ κοινοπραγεῖν ἔχοντας, αἰδίου αὐτοῖς ἐγκατασπεῖραι ⁵,
 δεῖξαντα δεισιδαιμονίαν, διαφορᾶς ἀπαύστου πρόφασιν.
 τῶν γὰρ θηρίων, ἃ προσέταξεν ἄλλοις ἄλλα τιμᾶν καὶ
 σέβεσθαι, δυσμενῶς καὶ πολεμικῶς ἀλλήλοισι προσφερο-
 μένων, καὶ τροφὴν ἑτέραν ἑτέραν προσίεσθαι πεφυκό-
 των ⁶, ἀμύνοντες ⁷ αἰεὶ τοῖς οἰκέοις ἕκαστοι, καὶ χαλε-
 πῶς

N 5

¹ Vulgo ante ζωόμορφα fuit καὶ, quod delevi ex mente Markl. Squir. & R.

² Secutus sum Salmas. & Markl. correctionem. Vulgo ὧν ἕκασον γένος. Squir. pro ὧν voluit ὁ; R. γένος τὸ συννεμηθέν; W. ὧν ἕκασον τῷ γενεῖ συννεμηθέντι. Bas. συννεμηθέντων, quod Xyl. corrigendum monuit; Petav. συννεμηθέντων.

³ Post haec vulgo extat τῶν δέ. Delevi id ex mente Mez. R. & W. ut iteratum e sequentibus.

⁴ Dedi sic e Markl. correctione, W. probata. Vulgo συμφρονεῖν.

⁵ Secutus sum in his corrigendis R. conjecturam, Mez. & W. consensu firmatam. Vulgo αὐτοῖς ἐν κατασπορᾷ δεῖξαντα δεισιδαιμονίαν δ. α. π. — *sparfisse inter ipsos aeternae discordiae argumentum docenda superstitione.* Markl. & Squir. δεῖξαν pro δεῖξαντα voluerunt. Uterque etiam de voce αἰδίου dubitat.

⁶ Sic Bentr. Salmas. & Squir. legendum monuerunt dedique pro vulg. ἑτέρας προσίεσθαι πεφυκότας. Markl. correxit ἄτα δῆ, vel ὡς, vel ὡς καὶ, τροφὴν ἑτέραν ἑτέρα προσίεσθαι πεφυκότα, parenthesi includendo. R. susp. ἑτέρας προσί. πεφυκότας; W. τροφὴν ἑτέρων ἑτέρα προσίεσθαι πεφυκότων.

⁷ Sic Baxt. Bentr. Markl. Squir. & W. corrigendum censuerunt, & dedi pro vulg. ἀμύνοντες.

πῶς ἀδικημένων ¹ φέροντες, ἐλάνθανον ταῖς τῶν θηρίων ἐχθραῖς συνελκόμενοι ² καὶ συνεκπολεμήμενοι πρὸς ἀλλήλους. μόνοι γὰρ ἔτι νῦν Αἰγυπτίων Λυκοπολιταὶ πρόβατον ἐθίσκιν, ἐπεὶ καὶ λύκος, ὃν θεὸν νομίζουσιν· οἱ δὲ Ὀξύρυγχίται καὶ ἡμᾶς, τῶν Κυνοπολιτῶν τὸν ὀξύρυγχον ἰχθὺν ἐδιόντων, κύνας ³ συλλαβόντες καὶ θύσαντες, ὡς ἱερεῖον κατέφαγον. ἐκ δὲ τέττα κατασάντες εἰς πόλεμον, ἀλλήλους τε διέθηκαν κακῶς, καὶ ὕφερον ὑπὸ Πρωμαίων κολαζόμενοι διετέθησαν ⁴.

LXXIII. Πολλῶν δὲ λεγόντων εἰς ταῦτα τὰ ζῶα τὴν τῷ Τυφῶνος αὐτῷ δόξαται ⁵ ψυχὴν, αἰνίττεσθαι ὁξείην ἂν ὁ μῦθος, ὅτι πᾶσα φύσις ἄλογος καὶ θηριώδης τῆς τῷ ⁶ κακῷ δαίμονος γέγονε μοίρας, κηκῆινον ἐκμειλισσόμενοι καὶ παρηγορεῖντες περιέπεσι ταῦτα καὶ θεραπεύουσιν· ἂν δὲ πολὺς ἐμπίπῃ καὶ χαλεπὸς αὐχμὸς, ἐπάγων ὑπερβαλλόντως ⁷ ἢ νόσος ὀλεθρία ἢ συμφορὰς ἄλλας παραλόγας καὶ ἄδοκότες, ἕνα τῶν τιμωμένων οἱ ἱερεῖς ἀπάγοντες ⁸ ὑπὸ σιότας μετὰ σιωπῆς καὶ ἡσυχίας, ἀπειλᾷσι καὶ δεδίδονται τοπρῶτον, ἂν δ' ἐπιμείνῃ, καθιερέσι ⁹ καὶ σφάττουσιν, ὡς δὴ τινα κολασμὸν ὄντα τῷ δαίμονος τέτον, ἢ καθαρμὸν ἕλκως μέγαν ἐπὶ μεγί-

¹ scil. θηρίων. Dedi sic e Markl. & Squir. mente. Vulgo ἀδικήμενοι.

² W. mavult συνεφελκόμενοι. Petav. deinde συμπολεμήμενοι.

³ R. mavult κύνα. Sic vertit Kaltw.

⁴ R. mavult διελύθησαν, i. e. συηλλάγησαν, reconciliati fuerunt.

⁵ W. quaerit, an διηρῆσθαι, distributam fuisse? Petav. τὴν Τυφῶνος, omisso articulo τῷ.

⁶ abest τῷ a Petav.

⁷ Bene monet W. legendum αὐχμὸς ἐπάγων ὑπερβάλλοντας, ut πολὺς, ad Typhonem redeat.

⁸ Si Markl. Squir. & W. dari voluerunt, dedique pro vulg. ἐπάγοντες — abaucentes, quod Xyl. quoque vertit.

⁹ R. mavult καθιερέσι, cum infra occurrat αἱ καθιερέσαι.

μεγίστοις· καὶ γὰρ ἐν Εἰληθυίας ¹ πολεῖ ζῶντας ἀν-
 θρώπους κατεπίμπρασαν, ὡς Μανεθῶς ² ἰσόρηκε, Τυ-
 Φῶνιες καλῶντες, καὶ τὴν τέφραν αὐτῶν λιμνῶντας;
 ἡφάνιζον καὶ διέσπειρον. ἀλλὰ τῆτο μὲν ἐδρῆτο Φανε-
 ρῶς καὶ κατ' ἓνα καιρὸν ἐν ταῖς κυνάσιν ἡμέραις· αἱ
 δὲ τῶν τιμωμένων ζώων καθιερεύσεις ἀπόρρητοι καὶ χρό-
 νοις ³ ἀτάκτοις πρὸς τὰ συμπύπλοντα γινόμεναι, τὰς
 πολλὰς λανθάνουσι, πλὴν ὅταν ταφὰς ⁴ ἔχωσι, καὶ τῶν
 ἄλλων ἀναδεικνύντες ἓνα πάντων παρόντων συνεμβάλλω-
 σιν ⁵, οἴομενοι τῇ Τυφῶνι ἀντιλυπεῖν καὶ κολᾶειν τὸ
 ἡδόμενον. ὁ γὰρ Ἄπις δοκεῖ μετ' ὀλίγων ἄλλων ἱερὸς
 εἶναι τῇ Ὀσίριδος· ἐκεῖνῳ ⁶ δὲ τὰ πλεῖστα προσνέμεσι.
 καὶ ἀληθὴς ὁ λόγος ἔτος, σημαίνει ⁷ ἡγεῖμαι τὸ ζητέ-
 μενον ἐπὶ τῶν ὁμολογεμένων καὶ κοινὰς ἐχόντων τὰς
 τιμὰς. οἷον ἔστιν Ἰβις καὶ ἱέραξ καὶ κυνοκέφαλος, αὐ-
 τὸς ὁ Ἄπις ⁸. ἔτω δὴ γὰρ τὸν ἐν Μένδητι τράχον
 καλῶσι.

LXXIV. Λέιπεται δὲ δὴ τὸ χρεῖδες καὶ τὸ
 συμβολικόν, ὧν ἓνικ θυτέρη, πολλὰ δ' ἀμφοῖν μετέχη-
 κε.

¹ *Lucinae*. Ita legendum monuerunt Marsham. Can. Chron.
 p. 317. & Wesseling. ad Diod. Sic. I. 88. Probant idem R.
 & W. vertuntque Semler. & Kaltw. & dedi pro vulg. Ἰδιθυίας.

² Dedi sic cum Squir. Vulgo Μανεθων.

³ Squir. mavult ἐν χρόνοις ἀτ.

⁴ Xyl. supplet Ἄπιδος; item Baxt. at Squir. τινων. Pro-
 xima mire turbata esse, monent Squir. & W.

⁵ W. corrigi vult συνεμβάλλουσι. Squir. inferendum censet
 τότε inter καὶ & τῶν ἄλλων.

⁶ reedit ad Typhonem. W.

⁷ Markl. Squir. & W. legendum censent συμβαίνειν. Pro
 τὸ ζητέμ. Squir. mavult τὸ ποιεῖμενον.

⁸ Markl. legi vult αὐτὸς τε ὁ Ἄ. vel καὶ αὐτὸς ὁ Ἀπ. Po-
 theius probat Squir. Inse i quoque idem vult in seq. post γὰρ.
 Semler. post Ἄπις excidisse suspicatur καὶ ὁ Μένδης, quod
 Kaltw. amplectitur, & vertendo exprimit. Etiam W. deside-
 rat ὁ Πᾶν, vel aliud ejus numinis nomen ὁ Μένδης, vel ὁ
 Θμῆς, cum Wesseling. ad Diod. Sic. I. 84.

κε. βῶν μὲν ἔν καὶ πρόβατον καὶ ἰχνεύμονα δῆλον
ὅτι χρείας ἕνεκα καὶ ὠφελείας ἐτίμησαν· ὡς Λήμνιοι
κορύδας, τὰ τῶν ἀττελάβων εὐρίσκοντας ¹ ὡς καὶ κό-
προντας· Θεσσαλοὶ δὲ πελαργὸς, ὅτι πο² ἄς ὄφεις τῆς
γῆς ἀναδιδάσκει ἐπιφανέιντες ἐξώλεσαν ἅπαντας· διὸ
καὶ νόμον ἔθεντο Φεύγειν, ὅτις ἂν ἀποκτείνῃ πελαργόν.
ἄσπιδά δὲ καὶ γαλῆν καὶ κύνδαρον ², εἰκόνας τινὰς
ἐν αὐτοῖς ³ ἀμαυρὰς, ὥσπερ ἐν σαγόσιν ἡλίῃς, τῆς τῶν
θεῶν δυνάμειος κατιδόντες· τὴν μὲν γὰρ γαλῆν ἐτι πολ-
λοὶ νομίζουσι καὶ λέγουσι κατὰ τὸ ἔς ὀχνευομένην, τῷ
δὲ σόματι τίθησκαι, εἰκασμα τῆς τῆς λόγος γενέσεως εἶ-
ναι· τὸ δὲ κύνδαρον γένος ⁴ ἐν ἔχειν θηλείαν, ἄρ-
ρενας δὲ πάντας ἀφίεναι τὸν γόνον εἰς τὴν σφαιροποι-
ομένην ὕλην, ἣν κυλινδρῶσιν ἀντιβάδην ὠθῶντες, ὥσπερ
δοκεῖ τὸν ἥραν ὁ ἥλιος ἐς τὸναντίον περιστρέφειν, αὐ-
τὸς ἀπὸ δυσμῶν ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς Φερόμενος· ἄσπιδά
δὲ, ὡς ἀγήρω καὶ χρωμένῃ κινήσειν ἀνοργάνοις μετ'
εὐπετείας καὶ ὑγρότητος ἄσρῳ ⁵ προσείκασαν.

LXXV. Οὐ μὲν ἐδὲ ὁ κροκόδειλος αἰτίας πιθα-
νῆς ἀμοιβῶσαι ἔχουσε τιμὴν, ἀλλὰ μίμημα ⁶ θεῶν λέγε-
ται γεγονέναι, μόνος μὲν ἀγλωσσος ἦν· Φανῆς γὰρ ὁ
θεῖος ⁷ λόγος ἀπροσδεῆς ἐστὶ, καὶ δι' ἀψόφου βαίνων κε-
λεύθε

¹ R. mavult ἀνευρίσκοντας.

² Subaudiendum e superiori ἐτίμησαν. W. illa ὡς Λήμνιοι
— πέλαργον, in parenthesi accipienda monet.

³ Sic Squir. dedit e correptione Bentl. Baxt. Markl. Rece-
pit idem W. ex E. & Mez. Vulgo ἑαυτοῖς.

⁴ Ald. τὸν δὲ κύνδαρον γ. ἂ. ἔ.

⁵ Solem intelligendum esse monet R. Vulgo fuit post hanc
vocem particula ἦ, prorsus otiosa. Eam deleui cum Squir. &
W. auctoritate Xyl.

⁶ Vulgo ἀλλὰ ἔ μίμημα. Particulam negantem haud agno-
scit Bas. & Xyl. eamque deleri iubent Salmas. & R. Delevi
cum Squir. & W. Pro ἔ μίμ. Mez. correxit ὁμοίωμα.

⁷ R. cum Frft. θεοῦ. Restitui priorem lectionem.

λεύθε καὶ δίκης τὰ θνητὰ ἄγει κατὰ δίκην ¹. μόνος
 δέ Φασιν ἐν ὑγρῷ διαιτωμένους ² τὰς ὄψεις ὑμένα λείπον
 καὶ διαφανῇ παρακαλύπτειν ³ ἐν τῷ μετώπῳ κατερχό-
 μενον, ὥς βλέπειν μὴ βλέπόμενον, ὃ ⁴ τῷ πρώτῳ θεῷ
 συμβέβηκεν. ὅπερ δ' ἂν ἡ θήλεια τῆς χώρας ἀποτέκη,
 τῆτο Νεῖλος πέρας ἐπίσταιται ⁵ τῆς αὐξήσεως γενόμενον.
 ἐν ὑγρῷ γὰρ ἐδυνάμεναι ⁶, πόρρω δὲ φοβέμεναι τίθειν,
 ἕως ἀκριβῶς προαιθάνονται τὸ μέλλον, ὥς τῷ ποταμῷ
 προσελθόντι χρῆσθαι λοχευόμεναι καὶ θάλλεσσαι ⁷, τὰ
 δ' ὡς ξηρὰ καὶ ἄβρεκτα φυλάσσειν. ἐξήκοντα δὲ τίθη-
 σιν· καὶ τοσαύταις ἡμέραις ἐκλέπεσι ⁸, καὶ τασέτας
 ζῶσιν ἐνιαυτὸς οἱ μακρότατον ζῶντες, ὃ τῶν μέτρων
 πρῶτόν ἐστι τοῖς περὶ τὰ ἑρᾶνια πραγματευομένοις. ἄλ-
 λὰ μὴν τῶν δι' ἀμφοτέρω τιμωμένων, περὶ μὲν τῷ κυ-
 νὸς εἴρηται πρόσθεν· ἡ δ' ἵβις ἀποκτείνεσθαι μὲν τὰ θα-
 νατηφόρα τῶν ἐρπετῶν, ἐδίδαξε πρώτη κενώματος ἱατρι-
 κῆς χρεῖαν κατιδόντας, ἔτω κλυζομένην ⁹ καὶ κατὰιρο-
 μένην

¹ Sententia est Euripidis Troad. 888. Voces καὶ δίκης de-
 leri vult Squir. & in eorum locum promoveri κατ' δίκην. Idem
 sensit Salmast. Sed Markl pro istis mavult καὶ σιγῆς. R. tue-
 tur vulgatam, subaudiendo δι' ἀπόφθξ δίκης. — Deus per se-
 mitam tacitam tacitumque jus procedens agit coram se res
 humanas. Pro κατὰ δίκην reponendum suspicatur κατ' Εὐρι-
 πίδην. W. iudice delendum καὶ δίκης.

² Dedi sic cum Squir. & W. e Petav. Vulgo διαιτωμένους.

³ R. susp. παρακαλύπτειν.

⁴ Dedi sic cum Squir. & W. e correctione Mez. Salm. Bentl.
 Markl. Vulgo ᾧ. Etiam in suppl. Var. lect. Fift. adnotatur,
 pro ᾧ legendum vide i ὃ vel ἄς.

⁵ Mez. Markl. & R. susp. ἐπίσανται, scil. Aegyptii.

⁶ Vulgo δυνάμενοι, & deinde φοβέμενοι. Cum Squir. & W.
 resti ui femininum e mente Mez. & Markl.

⁷ R. subaudiri vult ἑαυταῖς. W. autem sic distinguendum
 monet λοχευόμεναι, καὶ θάλλεσσαι δὲ τὰ ὠ. &c.

⁸ Ald. & Bas. ἐκλείπεσι. Xyl. correxit.

⁹ Pro ἔτω κλυζ R. susp. uno verbo ὑποκλυζομένην, sibi
 priores infirmas elucens.

μένην ὑφ' ἑαυτῆς, οἱ δὲ νομιμώτατοι τῶν ἱερέων κατὰ
 σιον ὕδωρ ἀγνιζόμενοι λαμβάνουσιν, ὅθεν ἴβρις πέπωκεν.
 ἔπειτα πίνει γὰρ ἢ ¹ νεσῶδες, ἢ πεφαρμαγμένον, ἐδὲ πρόσ-
 εισι· τῇ δὲ τῶν ὑδάτων διαβάτει πρὸς ἀλλήλους καὶ τὸ
 ῥύγχος ² ἰσόπλευρον ποιεῖ τρίγωνον. ἔτι δὲ ἡ τῶν με-
 λάνων πτερῶν περὶ ³ τὰ λευκὰ ποικιλία καὶ μίξις ἐμ-
 φαίνει σελήνην ἀμφικυρτον. ἔδει δὲ θαυμάζειν, εἰ
 γλίσχρος ὁμοιότητας ἔτως ἠγάπησαν Αἰγύπτιοι. καὶ
 Ἑλλήνες ⁴ ἐν τε γραπτοῖς ἐν τε πλαστοῖς, εἰκασμασι
 θεῶν ἐχρήσαντο πολλοῖς τοιούτοις. οἷον ἐν Κρήτῃ Διὸς
 ἦν ἀγαλμα μὴ ἔχον ὦτα· τῷ γὰρ ἄρχοντι καὶ κυρίῳ
 πάντων, ἔδενός ἀκέειν προσήκει. τῷ δὲ τῆς Ἀθη-
 νᾶς, τὸν δρέκοντα Φειδίας παρέθηκε· τῷ δὲ τῆς Ἀφρο-
 δίτης ἐν Ἡλίδι, τὴν χελώνην, ὥς τὰς μὲν παρθένους
 Φυλακῆς δεομένας, ταῖς δὲ γαμεταῖς οἰκερίαν καὶ σιω-
 πὴν πρέπεσαν. ἡ δὲ τῷ Ποσειδῶνος τρίαινα σύμβολόν
 ἐστὶ τῆς τρίτης χώρας, ἣν θάλαττα κατέχει μετὰ τὸν
 ἔρανον καὶ τὸν αἶρα τεταγμένη ⁵. διὸ καὶ τὴν ἀμφι-
 τρίτην καὶ τὰς τρίτωνας ἔτως ὠνόμασαν. οἱ δὲ Πυθα-
 γόρειοι καὶ ἀριθμὸς καὶ χήματα θεῶν ἐνόμισαν προση-
 γορίαις. τὸ μὲν γὰρ ἰσόπλευρον τρίγωνον, ἐκάλεον Ἀθη-
 νᾶν κορυφαγενῆ ⁶ καὶ τριτογένειαν, ὅτι τρισὶ κατέτοις ἀπὸ
 τῶν τριῶν γωνιῶν ἀγομέναις διαιρεῖται· τὸ δὲ ἐν, Ἀπόλ-
 λωνα,

¹ R. iudice, hoc ἢ videri potest e sequente v iteratum, aut cum τε mutandum.

² Squir. cum Markl. voluit καὶ τῷ ῥύγχει. R. tuetur vulgatum, subaudiendo πρὸς a communi.

³ R. legi vult πρὸς.

⁴ Xyl. susp. ὅπερ καὶ Ἑλ. vel καὶ γὰρ καὶ Ἑ. Consentiant Baxt. Bentl. Markl. cum eo. Squir. & R. suppleant εἰ καὶ Ἑλ.

⁵ Sic W. ex E. Venet. Mez. Markl. reposuit pro vulg. τεταγμένην. Tuetur quidem hanc Squir. ut sit sensus: Neptuni tridens signum est tertiæ regionis, quam regionem post coelum aëremque collocatam mare occupat.

⁶ Ald. Bas. Steph. κορυφαγενῆ.

λωνα, πείθασα προφάσει καὶ διπλοτάτοις μονάδος ¹.
 ἔριν δὲ, τὴν δυάδα καὶ τόλμαν ². δίκην δὲ, τὴν τριά-
 δα. τῇ γὰρ ἀδικεῖν καὶ ἀδικεῖσθαι κατ' ἔλκειψιν καὶ ὑπερ-
 βολὴν ὄντος, ἰσότητι ³ δίκαιον ἐν μέσῳ γέγονεν· ἡ δὲ
 καλκμένη τετρακῦς τὰ ἕξ καὶ τριάκοντα, μέγιστος ἦν
 ὄρκος, ὡς τεθρύλληται· καὶ κόσμος ὠνόμασαι, τεσσά-
 ρων μὲν ἀρτίων τῶν πρώτων, τεσσαρῶν δὲ τῶν περισσῶν
 εἰς τὸ αὐτὸ συντιθεμένων, ἀποτελέμενος.

LXXVII. Εἴπερ ἔν οἱ δοκιμώτατοι τῶν φιλοσό-
 φων, ἐδ' ἐν ἀψύχοις καὶ ἀσωμάτοις πράγμασιν αἰνίγμα ⁴
 τῷ θεῷ κατιδόντες ἤξιον ἀμελεῖν ἐδέν, ἐδ' ἀτιμάζειν,
 ἔτι μᾶλλον οἶμαι τὰς ἐν αἰθανομέναις καὶ ψυχὴν ἐχέ-
 σαις καὶ πάθος καὶ ἥθος φύσεσιν ιδιότητος κατὰ τὸ
 ἥθος. ἀγαπητέον ἔν τ' αὐτὰ ⁵ τιμῶντας, ἀλλὰ διὰ
 τέτων τὸ θεῖον, ὡς ἐναργεστέρων ⁶ ἐσώπῳ καὶ φύσει
 γεγο-

¹ Locus hic, Xyl. iudice, a librario arithmetices imperito
 corruptus. Squir. cum Buxt. voces πείθασα — μονάδος e tex-
 tu de endas censet, e margine male in eum intrusas, cum tex-
 tus sine eis optime procedat. R. susp. πείθῃς γὰρ φασὶ καὶ ἀ-
 πλότητος σημεῖον εἶναι τὴν μονάδα; W. πλήθους ἀποφάσει καὶ
 ἀπλότητι τῆς μονάδος — quod nomen multitudinem recusat,
 simplicitatem proficitur unitatis. Kaltw. cum Semlero haec
 omittit. Pro διπλοτάτοις Ald. Bal. διπλοτάτης.

² R. quaerit, num πόλεμον?

³ Squir. susp. ὥς τὸ δίκαιον. R. τὸ ἰσότητι δίκαιον.

⁴ Mez. μίμημα.

⁵ Relinquo haec, qualia sunt vulgo, corrupta aut mutila.
 Markl. pro κατὰ τὸ ἥθος conjecit κατὰ τὸ εἶκος, & sequentia
 cum praemissis junxit, deleta distinctione & particula ἔν, sic:
 ιδιότητος κατὰ τὸ εἶκος ἀγαπητέον, & ταῦτα τιμῶντας, ἀλ-
 λά &c. Squir. pro ιδιότητος maluit οἰκειότητος, & κατὰ τὸ
 ἥθος aut prorsus delendum censuit, aut pro iis substituendum
 καταδουμάζαν, aut quid ejusmodi. Salmas. ita locum consti-
 tuit ἐχέσσαις κατὰ πάθος καὶ ἥθος φύσεσιν ιδιότητος, ἀγαπη-
 τέον, & τ. τ. R. quoque delet κατὰ τὸ ἥθος, legens ιδιότη-
 τας ἀγαπητέον, & τ. τ. Mez. & W. consentiunt Marklando.

⁶ R. mavult ἐναργεστῶν.

γεγονότων, ὡς ὄργανον ἢ τέχνην αἰεὶ τὰ πάντα κοσμεῖν-
τος θεῶ νομίζειν καλῶς. ἀξιὸν τε μηδὲν ἄψυχον ἐμ-
ψύχε, μηδ' ἀναίδητον αἰθανομένην κρεῖττον εἶναι ¹. μηδ'
ἂν τὸν σύμπαντά τις χρυσὸν ὁμῶς καὶ σμάραγδον εἰς ταύ-
τὸ συμφορήσῃ. ἐκ ἐν χροιαῖς γὰρ, εἰδ' ἐν χήμασιν,
εἰδ' ἐν λειότησιν ² ἐγγίνεται τὸ θεῖον, ἂλλ' ἀτιμωτέραν
ἔχει ³ νεκρῶν μοῖραν, ὅσα μὴ μετέχε, μηδὲ μετέχειν
τὰ ζῆν πέφυκεν. ἡ δὲ ζῶσα καὶ βλέπασα καὶ κινήσασα
ἀρχὴν ἐξ αὐτῆς ἔχασα, καὶ γινώσιν οἰκείων καὶ ἄλλο-
τρίων φύσις, ἄλλως τε ⁴ ἔσπακεν ἀπορροήν καὶ μοῖραν
ἐκ τῆς φρουρῆτος, ὅπως κυβερνᾶται τὸ σύμπαν ⁵ καὶ
Ἡράκλειτον. ὅθεν & χειρὸν ἐν τέτοις ⁶ εἰκάζεται τὸ
θεῖον, ἢ χαλκίοις ⁷ καὶ λιθίνοις δημιουργήμασιν, & φθο-

ρὰς

¹ Locus iterum corruptus, quem variis modis Eruditi cor-
rigendum statuerunt. Pro αἰεὶ τὰ Markl. susp. αἰεὶδῶς, & ἄψυχον
ἐμψύχε pro ἐμψυχον ἀψύχε, quod vulgo legitur. Squir. pro αἰεὶ
voluit αὐτά, pro καλῶς cum Bentl. καὶ ὅλως; pro ἀξιὸν τε,
ἀξιώτεον; nec non ἄψυχον ἐμψύχε, Bentl. & Baxt. consentienti-
bus; R. sic legendum censuit καὶ ὡς ὄργ. ἢ τ. δεῖ τὰ πάντα κα-
λῶς κοσμεῖντος θεῶ νομίζειν, per vocem τέχνην opus arte perfe-
ctum significari monens; item ἀξιὸν γε pro ἀξιὸν τε. W. sic lo-
cum constituit: γεγονότων ὡς ὄργανον τὴν ψυχὴν δεῖ τὰ πάντα
κοσμεῖντος θεῶ νομίζειν καὶ ὅλως ἀξίαν μηδὲν ἄψυχον ἐμψύ-
χε, μηδὲ ἀναίδητον αἰθανομένην κρεῖττον εἶναι. Venetus praebuit
ἀξίαν; Jannot. & var. lect. cod. A. ἄψυχον ἐμψύχε. Ultima
haec in textum recipere, haud dubitavi.

² Petav. εἰδὲ λειότησιν.

³ Ald. & Bas. ἔχεν. Recepit id Squir. praemissa ἐκ ἐν χρ-
— θεῖον parenthetice sumendo.

⁴ W. iudice, corruptum, pro quo Xyl. legisse videri idem
monet ὅλως γε. Vertit nimirum omnino.

⁵ Vulgo τὸ τε σύμπαν. Delevi τε ex Bentl. & Squir. men-
te. Markl. susp. ὅτω κυβερνᾶται τῷ το σύμπαν, id quod
Xyl. vertendo exprimit: qua gubernari hoc Universum Hera-
cletus dixit.

⁶ Squir. susp. ἐν τοιέτοις, in rebus scil. supra memoratis qua-
litatibus gaudentibus.

⁷ Markl. χαλκοῖς; Salmaf. idem voluit, & εἰκάζεται pro
εἰκάζεται; R. aut χαλκίοις vult poetice, aut χαλκοῖς.

ρὰς μὲν ἰμοίως δέχεται καὶ ἐπιχρώσεις, αἰδήσεως δὲ πάσης φύσει καὶ συνέσεως ἐσέρηται. περὶ μὲν ἐν τῶν τιμωμένων ζώων ταῦτα δοκιμάζω μάλιστα τῶν λεγομένων.

LXXVIII. Στολαὶ δὲ αἱ μὲν Ἴσιδος, ποικίλαι ταῖς βαφαῖς· (περὶ γὰρ ὕλην ἢ δύναμιν αὐτῆς, πάντα γινόμενὴν καὶ δεχομένην, Φῶς, σκότος· ἡμέραν, νύκτα· πῦρ, ὕδωρ· ζῶην, θάνατον· ἀρχὴν, τελευτήν) ἢ δ' Ὀσίριδος ἐκ ἔχει σιάν, ἐδὲ ποικιλμὸν, ἀλλὰ ἐν ἀπλῶν τὸ Φωτοειδές ¹. ἄκρατον γὰρ ἢ ἀρχή, καὶ ἀμιγῆς τὸ πρῶτον καὶ νοητὸν. ὕδεν ἅπαξ ταῦτα ² ἀναλαβόντες, ἀποτίθενται καὶ φυλάττεσιν, τὸ γὰρ νοητὸν ³ ἀόρατον καὶ ἄψαυτον· τοῖς δ' Ἰσιανοῖς ⁴ χράνται πολυλάκεις, ἐν χρήσει γὰρ τὰ αἰδητὰ καὶ πρέχειρα ὄντα πολλὰς ἀναπύξεις καὶ θέας αὐτῶν ⁵ ἄλλοι· ἄλλως ἀμειβομένων δίδωσιν. ἢ δὲ τὰ νοητὰ καὶ εἰλικρινῆς καὶ ἀγνῆ νόησις, ὥσπερ ἀεραπὴ διαλάμψασα, τῇ ψυχῇ ⁶ ἅπαξ ποτὲ θιγεῖν καὶ προσιδεῖν παρέχε ⁷. διὸ καὶ Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης ἐποπτικὸν τῆτο τὸ μέρος τῆς φιλοσοφίας καλεῖσιν, ὡς οἱ ⁸ τὰ δοξαστὰ καὶ μικρὰ καὶ παντοδαπὰ ταῦτα παραμειψάμενοι τῷ λόγῳ, πρὸς τὸ πρῶτον ἐκεί-

¹ Markl. monet, auctorem alibi scribere Φλογουίδης.

² W. cum Squir. & Markl. corrigendum monet ταύτην, ut redeat ad *stolam* Osiridis. R. susp. τῆτο. Xyl. vertit: Osiridis simulacra.

³ Voces τὸ γὰρ νοητὸν defunt in Ald. Bas. Xyl. A. E. Flor. — facile desiderandae, Squir. & W. iudiciis. Eas addiderunt Pol. Leonie. Schott. Anon.

⁴ Squir. cum Markl. mavult ταῖς δ' Ἰσιαναῖς, ut ad *stolas* Isis referatur.

⁵ Squir. susp. αὐτῶν. Deinde Markl. ἀγνῆ pro ἀγνῆ.

⁶ Sic e Markl. & Squir. mente dedi pro vulg. τῆς ψυχῆς.

⁷ Sic e Bentl. correctione dedi. Vulgo προσίχε.

⁸ R. pro ὡς οἱ susp. ὅσοι; W. καλεῖσιν· καὶ τὰς ὅσοι τὰ δοξαστὰ — καὶ θίγοντας.

ἐκείνο καὶ ἄπλῶν καὶ ἄϋλον ἐξάλλονται, καὶ θίγοντες ἄλλως ¹ τῆς περὶ αὐτὸ καθαράς ἀληθείας, οἷον ἐντε-
λῇ ², τέλος ἔχειν Φιλοσοφίαν νομίζουσι.

LXXIX. Καὶ τῆτα ὅπερ οἱ νῦν ἱερεῖς ἀφοσιούμενοι καὶ παρακαλυπόμενοι ³ μετ' εὐλαβείας ὑποδηλῶσιν, ὡς ὁ θεὸς ἔτος ἄρχει καὶ βασιλεύει τῶν τεθνηκότων, ἐκ ἑτερος ὧν τῆ καλεμένῃ παρ' Ἑλλήσιν ἄδῃ καὶ Πλάτωνος, ἀγνοούμενον, ὅπως ἀληθές ἐστι, διαταράττει ⁴ τὰς πολλὰς ὑπονοῶντας ἐν γῇ καὶ ὑπὸ γῇ τὸν ἱερόν καὶ ὅσιον ὡς ἀληθῶς Ὅσιριν οἰκεῖν, ὅπερ τὰ σώματα κρύπτεται τῶν τέλος ἔχειν δοκούντων. ὁ δ' ἐστὶ μὲν αὐτὸς ἀπώτα-
τω τῆς γῆς ἄχραντος καὶ ἀμίαντος καὶ καθαρὸς ἕως ἀπάσης φθορὰν δεχομένης καὶ θάνατον. ἀνθρώπων δὲ ψυχαῖς ἐνταυθοῖ μὲν ὑπὸ σωμάτων καὶ παθῶν περι-
χομέναις ⁵ ἐκ ἑστὶ μετασῖα τῇ θεῷ, πλην ὅσον οὐεῖρα-
τος ἀμαυρῆ θιγεῖν νοήσει διὰ Φιλοσοφίας. ὅταν δ' ἀπο-
λυθεῖσαι μετασῶσιν εἰς τὸ αἰεδὲς καὶ ἀόρατον καὶ ἀπα-
θές καὶ ἀγνόν, ἔτος αὐταῖς ⁶ ἡγεμῶν ἐστὶ καὶ βασι-
λεὺς ὁ θεός, ἐξηρημέναις ὡς ἂν ἀπ' αὐτῆς ⁷ καὶ θεω-
μέναις ἀπλήρως καὶ ποθέσαις τὸ μὴ Φατὸν, μηδὲ ῥη-
τὸν ⁸ ἀνθρώποις κάλλος. ἔ τὴν Ἰσιν ὁ παλαιὸς ἀπο-
φαίνει λόγος ἐρῶσαν αἰεὶ καὶ διόκτισαν καὶ συνῶσαν,
ἀναπιμπλάναι τὰ ἐνταῦθα πάντων καλῶν ⁹ καὶ ἀγαθῶν,
ὅσα

1 R. susp. ἀδόλως, aut ὅλως, aut ἀπλῶς. W. probat ἀπλῶς.

2 R. & W. susp. οἷον ἐν τελετῇ, τέλος ἔχον Φιλοσοφίας. Markl. ἐντελεῖς; Salmaf. delet τέλος ἔχον.

3 R. mavult περικαλυπῇ.

4 Sic Xyl. Salmaf. Bentr. Baxt. Markl. legerunt, dedique cum Squir. & W. pro vulg. διαταράττειαν.

5 Markl. quaerit, an περιαγχομέναις?

6 Ald. & Basf. αὐτὸς.

7 W. transponi vult ὡς ἂν ἀπ' αὐτῆς ἐξηρημέναις.

8 Bene W. monet, vix haec esse serenda. Susp. μὴ φαν-
τὸν, μηδὲ ῥητὸν, aut μὴ φαντὸν, μηδ' ὄρατὸν.

9 Markl. susp. πάντα καλῶν.

ὅσα γενέσεως μετέχῃς. ταῦτα μὲν ἐν ἔτῳ ἔχει τὸν
 μάλισα θεοῖς πρέποντα λόγον.

LXXX. Εἰ δὲ δεῖ καὶ περὶ τῶν θυμιωμένων ἡμέ-
 ρας ἐκάστης εἰπεῖν, ὥσπερ ὑπεχόμην, ἐκεῖνο διανοηθεῖν
 τις πρότερον, ὥς καὶ μὲν οἱ ἄνδρες ἐν σπεδῷ μεγίστῃ
 τίθενται τὰ πρὸς ὑγίαιν ἐπιτηδεύματα, μάλισα δὲ ταῖς¹
 ἱερεργίαις καὶ ταῖς ἀγνείαις καὶ διαίταις ἐχ² ἥττον ἐσι-
 ταστὶ τῷ ὅσις² τὸ ὑγιεινόν. ὁ γὰρ ὢντο καλῶς ἔχειν
 ἔτε σώμασιν, ἔτε ψυχαῖς ὑπέλοις καὶ νοσώδεσι θερα-
 πεύειν τὸ κατὰρὸν καὶ ἀβλαβές πάντῃ καὶ ἀμείαντον.
 ἐπεὶ τοίνυν ὁ ἄνθρωπος, ὃν πλείστα χρώμεθα καὶ σύνεσμεν,
 καὶ αἰετὴν αὐτὴν ἔχει διάθεσιν καὶ κρᾶσιν, ἀλλὰ νύκτωρ
 πυκνῆται καὶ πιέζει τὸ σῶμα καὶ συνάγει τὴν ψυχὴν
 εἰς τὸ δύσθυμον καὶ πεφροντινός, οἷον ἀχλυώδη γινω-
 μένην καὶ βαρεῖαν, ἀναστάντες εὐθὺς ἐπιθυμιῶσι βῆτι-
 νην, θεραπεύοντες καὶ καθαίροντες τὸν ἀέρα τῇ διακρί-
 σει, καὶ τὸ σύμφυτον τῷ σώματι πνεῦμα μεμαρασμέ-
 νον ἀναρρίπίζοντες, ἐχέσης τι τῆς ὁσμῆς σφοδρὸν καὶ
 καταπληρησιόν. αὐτοῖς δὲ μεσημβρίας αἰδανόμενοι σφό-
 δρα πολλὴν καὶ βαρεῖαν ἀναθυμίασιν ἀπὸ γῆς ἐλκοντα
 βίᾳ τὸν ἥλιον καὶ καταμιγνύοντα³ τῷ ἀέρι, τὴν σμύρ-
 ναν ἐπιθυμιῶσι. διαλύει γὰρ ἡ θερμότης καὶ σκιδνῇσι
 τὸ συνιστάμενον ἐν τῷ περιέχοντι θελερὸν καὶ ἰλυώδες.
 καὶ γὰρ οἱ ἱατροὶ πρὸς τὰ λοιμικὰ πάθη βοηθεῖν δο-
 κῶσι φλόγα πολλὴν ποιεῖντες ὥς λεπτύνεσαν τὸν ἀέρα.
 λεπτύνει δὲ βέλτιον, ἔαν εὐώδη ξύλα καίωσιν, οἷα κυ-
 παρίτῃ καὶ ἀρκεύθῃ καὶ πεύκῃ. Ἄφρανα⁴ γὰρ τὸν
 ἱατρὸν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὸν μέγαν λοιμὸν εὐδοκιμήσαι

Ο 2

λέγε-

¹ Markl. & Squir. inferi volunt ἐν ante ταῖς.

² W. legendum censet ἔστι τῷ ὅσις.

³ Sic cum Squir. & W. dedi e Xyl. Mez. & Markl. cor-
 rectione pro vulg. καταμιγνύοντες. R. voluit ἐγκαταμιγνύοντα.

⁴ de Acrone Agrigentino v. Fabric. B. Gr. T. XIII. p. 32.
 Eam autem pestem indicat auctor, quae Athenas invasit tempo-
 re belli Peloponnesiaci.

λέγουσι, πῦρ κελεύοντα παρακαίειν τοῖς νοσῶσιν. ὤνη-
σε γὰρ ἐν ὀλίγῃς. Ἀριστοτέλης δὲ Φησι καὶ μύραν καὶ
ἀνθέων καὶ λειμώνων εὐώδεις ἀποπνοίας ἐν ἐλάτῳ ἔχειν
τὸ πρὸς ἡδονὴν τὸ πρὸς υἱείαν, ψυχρὸν ὄντα φύσει
καὶ παγετώδη τὸν ἐγνέφαλον ἡρέμα τῇ θερμότητι¹
καὶ λειότητι διαχεέσας. εἰ δὲ καὶ τὴν σμύρναν παρ'
Αἰγυπτίοις Βάλλ καλέουσιν, ἐξερμηνευθὲν δὲ τὸτο μάλισ-
τα Φράζει τῆς ληρήσεως ἐκσκορπισμὸν, ἔστιν ἦν καὶ τὸτο
μαρτυρίαν τῷ λόγῳ τῆς αἰτίας δίδωσιν.

LXXXI. Τὸ δὲ Κῦφι, μίγμα μὲν ἐκκαίδεκα μνῶν²
συντιθεμένων ἐς, μέλιτος καὶ οἶνου καὶ σαφίδος καὶ κυ-
πέρου, ῥητίνης τε καὶ σμύρνης καὶ ἀσπαλάθου καὶ σεσέ-
λεως, ἔτι δὲ χοίνε³ τε καὶ ἀσφάλτου καὶ θρύου⁴ καὶ
λαπάθου, πρὸς δὲ τέτοις, ἀρκευθίδων ἀμφοῖν (ὡν τὴν
μὲν, μείζονα, τὴν δὲ, ἐλάττονα καλέουσι) καὶ καρδαμύ-
με καὶ καλάμῃ. συντίθενται δ' ἐχ' ὅπως ἔτυχεν, ἄλ-
λὰ γραμμάτων ἱερῶν τοῖς μυρεψοῖς, ὅταν ταῦτα μινύω-
σιν, ἀναγινωσκομένων. τὸν δ' ἀριθμὸν, εἰ καὶ πᾶν
δοκεῖ τετράγωνος ἀπὸ τετραγώνου, καὶ μόνος ἔχων τὸν
ἴσον ἰσάνει ἀριθμὸν τῷ χωρίῳ τὴν περίμετρον ἴσην ἀγα-
γέσθαι προσηκόντως⁵, ἐλάχιστα ῥητέον εἰς γε τὸτο συν-
εργεῖν, ἀλλὰ τὰ πλεῖστα⁶ τῶν συλλαμβανομένων, ἀρω-
ματι-

¹ R. ad haec: „atqui frigidae sunt exhalationes florum. Sed in illis causarum enarrationibus frigida & frivola multa vetustis sibi indulserunt.“

² Xyl. Baxt. corrigunt γενῶν. Squir. id in textum recepit. W. conjecerat δυνάμεων. Salmaf. ἐξ ἐκκ. μ. συντιθέμενον. Kaltw. eine Mischung von sechzehnerley Dingen, jedes einer Mine schwer.

³ junci odorati, vel lentisci. Sic Bentl. & R. correxerunt, & recepi, cod. E. teste W. idem exhibente. Vulgo χοίνε.

⁴ Xyl. reposuit θρύε; Squir. susp. κρίνε.

⁵ Squir. cum Markl. voces εἰ καὶ πᾶν — προσηκόντως parenthesi vult includi. R. comma ante προσηκόντως retrahendum censet. W. περίμετρον ἴσην, ἀγαγέσθαι προσηκόντως.

⁶ Dedi sic e mente Markl. Squir. R. W. Vulgo ἄλλα πλεῖστα. Ipse Squir. in textu habet ἄλλα πλ.

ματινάς ἔχοντα δυνάμεις, γλυκὺ πνεῦμα καὶ χρηστὴν
μεθίστησιν ἀναθυμιάσιν, ὑφ' ἧς ὁ τε ἀήρ τρεπόμενος καὶ ¹
τὸ σῶμα διὰ τῆς πνοῆς κινούμενον λείως καὶ προσηνῶς
ὑπνᾷται ² καὶ κρᾶσιν ἐπαγωγὸν ἔχει, καὶ τὰ λυπηρὰ
καὶ σύντονα τῶν μεθημερινῶν Φροντίδων ἀνευ μέθης,
οἷον ἄμματα χαλᾷ καὶ διαλύει καὶ τὸ Φανταστικὸν καὶ
δεικνὺν ὀνείρων μόριον ³, ὥσπερ κάτοπτρον ἀπολεαίνει,
καὶ ποιεῖ καθαρώτερον, ἐδὲν ἦτον, ἢ τὰ κρέματα τῆς
λύρας, οἷς ἐχρῶντο πρὸ τῶν ὑπνῶν οἱ Πυθαγόρειοι, τὸ
ἐμπαθές καὶ ἄλογον τῆς ψυχῆς ἐξεπάρχοντες ἔτω καὶ
θεραπεύοντες. τὰ γὰρ ὁσφραντὰ πολλὰκις μὲν τὴν αἴ-
θησιν ἀπολείπασαν ἀνακαλεῖται, πολλὰκις δὲ πάλιν ἀμ-
βλύνει καὶ κατηρεμίζει διαχρεομένων ἐν τῷ σώματι τῶν
ἀναλωμάτων ⁴ ὑπὸ λειότητος. ὥσπερ ἔνιοι τῶν ἱατρῶν
τὸν ὑπνον ἐγγίνεσθαι λέγουσιν, ὅταν ἡ τῆς τροφῆς ⁵ ἀνα-
θυμιάσις οἷον ἔρπασα λείως περὶ τὰ σπλάγχχνα, καὶ ψη-
λαφῶσα ποιῇ ⁶ τινα γαργαλισμόν. τῷ δὲ κῦφι χρῶν-

O 3

ται

1 Markl. Bentr. & Squir. deleri volunt hoc καὶ — aēr a
suavi τῇ κῦφι exhalatione immutatus corpus suo motu affe-
ctum — ad fomnum leniter ducit.

2 Vox ὑπνᾷται e Frft. in R. transit. In vell. legitur ὑπνᾷ-
ται. Corrige quidem sic voluit Squir. & recepit ὑπνᾷται W.
Priora autem vulgo sic leguntur κινούμενον ὡς δεῖ, καὶ πρὸς ἡμᾶς.
Ald. & Bas. Xyl. E. Ven. Flor. δεῖ ὡς. Mendosa haec esse,
Xyl. sensit. R. bene conjecit, quod dedi cum W. Etiam Mez.
Bentr. Baxt. Markl. voluerunt προσηνῶς. Baxt. porro conjecit
ὑπνᾷται; Mez. ὑπνᾷ τε κρᾶσιν.

3 Recepti μόριον, quod vulgo abest, cum W. ex Petav. cui
accedunt E. & Jun. Potest quidem, Squir. iudice, facile sub-
intelligi.

4 Squir. de voce ἀναλ. dubitavit, nisi velis ἀναλώματα di-
ci minutissimas illas corporum particulas, quae secundum quo-
rundam philosophorum opiniones ex superficiebus eorum con-
tinuo fluitant. Susp. ἀναθυμιάσεων. R. ἀναθυμιαμάτων. W.
διαχρεομένων — λειότητος transponenda censet post ὅταν.

5 Petav. ἡ τροφῆς absque τῆς.

6 Dedi ποιῇ e Markl. mente pro vulg. ποιεῖ.

ται καὶ πόματι καὶ κράματι ¹. πινόμενον γὰρ δοκεῖ
τὰ ἐντὸς καθαίρειν, κοιλίας μαλακτικόν ὄν ². ἄνευ δὲ
τέτων, ῥητίνη μὲν ἐστὶν ἔργον ἡλίου καὶ σμύρνα πρὸς τὴν
εἴλην ³ τῶν φυτῶν ἐκδακρύνοντων. τῶν δὲ τὸ κῦφι ⁴
συντιθέντων ἔστιν ἂν νυκτὶ χαίρει μᾶλλον, ὥσπερ ὅσα πνεύ-
μασι ψυχροῖς καὶ σκιαῖς καὶ δρόσοις καὶ ὑγρότησι τρέ-
φεσθαι πέφυκεν. ἐπεὶ ⁵ τὸ τῆς ἡμέρας Φῶς ἐν μὲν ἐστὶ
καὶ ἀπλῆν (καὶ τὸν ἥλιον ὁ Πίνδαρος ⁶ ὀρᾶσθαι Φησὶν
ἐρήμης δι' αἰθέρος) ὁ δὲ ⁷ νυκτερινὸς ἀὴρ κράμα καὶ
σύμμιγμα ⁸ πολλῶν γέγονε φώτων καὶ δυνάμεων. οἶον
σπερμάτων ⁹ εἰς ἐν ἀπὸ παντὸς ἄερος καταρρέοντων. εἰ-
κότως ἐν ἐκείνῳ μὲν, ὡς ἀπλᾶ καὶ ἄφ' ἡλίου τὴν γένε-
σιν ἔχοντα, δι' ἡμέρας, ταῦτα δὲ ὡς μικρὰ καὶ παντο-
δαπὰ ταῖς ποιότησιν, ἀρχομένης νυκτὸς ἐπιθυμῶσιν.

1 R. iudice, κράματι videtur idem hic loci, atque Φαρμά-
κῳ, vel κυκῶνι, significare. Squir. καὶ κράματι ex glossema-
te in textum descendisse putavit.

2 Addidi ὄν e R. & W. mente. Vulgo abest. Ald. Basf.
Xyl. A. E. Venet. χρῆ μαλακτικόν; unde R. efficiendum mo-
net χρῆμα μαλ. ὄν. E Steph. prodiit κοιλίας in rel.

3 Dedi sic e R. mente. Vulgo καὶ σμύρναν πρὸς τὴν σελή-
νην. — *resina & myrrha est opus solis, germinibus ad so-
lis teporem lacrymanibus*, seu succum suum oleosum exsudantibus. Mez. correxit τὸ σέλας; Squir. susp. πρὸς τὸν ἥλιον.

4 Squir. susp. εἰς τὸ κ.

5 Squir. susp. ἔπειτα.

6 Olympion I. ubi vulgo legitur ἐρήμας.

7 Sic Ald. & Basf. — dedique cum W. & Squir. pro vulg.
ὁ καί.

8 Vulgo κράμα σύμμιγμα. Restitui καὶ cum Squir. ex
Ald. & Basf.

9 Squir. mavult βρυμάτων — nocturnus vero aër mixtus
est & temperatus e variis luminibus, quae, *veluti rivuli*, in
unum ab omnibus stellis confluunt.

Π Λ Ο Τ Τ Α Ρ Χ Ο Τ

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤ

ΕΙ ΤΟΥΤ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ ¹.

Στιχιδίοις τισὶν ἔ Φαύλως ἔχουσιν, ὧ Φίλε Σαραπίων, ἐνέτυχον πρῶην, ἃ Δικαίάρχος ² Εὐριπίδην οἶεται πρὸς Ἀρχέλαου εἶπεῖν.

Οὐ βέλομαι πλατῆντι δωρεῖσθαι πένης,

Μή μ' ἄφρονα κρίνης ³, ἢ διδῶς αἰτεῖν δοῦν.

χαρίζεται μὲν γὰρ ἐδὲν ὁ διδῶς ἀπ' ὀλίγων μικρὰ τοῖς πολλὰ πενήμενοις· ἀπισέμενος δὲ ἀντὶ μηδενὸς δίδοναι, κακοηθείας καὶ ἀνελευθερίας προσλαμβάνει δόξαν. ἄρα δὴ ὅσον ἐλευθεριότητι καὶ κίχλει τὰ χρηματικὰ δῶρα λείπεται τῶν ἀπὸ λόγου καὶ σοφίας, καὶ δίδοναι καλόν ἐστι ⁴, καὶ δίδοντας ἀνταπεῖν ὅμοια παρὰ τῶν λαμβανόντων. ἐγὼ γὰρ πρὸς σε, καὶ διὰ σέ ⁵, τοῖς αὐτόθι φίλοις τῶν Πυθικῶν λόγων ἐνίς, ὥσπερ ἀπαρχὰς ἀποσέλλων, ὁμολογῶ προσδοκῶν ἑτέρας καὶ πλείους καὶ βελτίους παρ' ὑμῶν, ἅτε δὴ καὶ πόλει χρωμένων μεγάλῃ,

Ο 4

λη,

¹ Dialogi personae sunt Ammonius, Lamprias, Plutarchus, Theon, Eustrophus, Nicander. De EI monent Xyl. & Camer. sciendum, non modo ejus quam diphthongum grammaticī vocant, sed vocalis quoque apud veteres figuram fuisse.

² Celebris historicus & geographus e Messana Siciliae ortus. Archelaus, cujus fit mentio, fuit rex Macedoniae, in cujus aula Euripides aliquandiu versatus, tandem a canibus dilacerabatur.

³ R. *ὑπὸν*. Me iudice, bene habet vulgata, cum omnis sermo ad Archelaum, per *πλατῆντι*, i. e. σοὶ *πλατῆντι*, intelligendum, referatur.

⁴ R. *ὑπὸν* καὶ δίδοναι ταῦτα, ἢ ἐλεῖν, κάλλιόν ἐστι.

⁵ R. mavult διὰ σέ. In seq. αὐτόθι, ibi, *Αἰθνας* significari, ubi Serapion agebat, idem monet.

λη, καὶ χολῆς μᾶλλον ἐν βιβλίοις πολλοῖς καὶ παντο-
 दापाῖς διατριβαῖς εὐπορέντων. ὁ δ' ἐν Φίλος Ἀπόλ-
 λων εἰσὶν τὰς μὲν περὶ τὸν βίον ἀπορίας ἵσθαι καὶ δια-
 λύειν, θεμιτεύων τοῖς χρωμένοις, τὰς δὲ περὶ τὸν λό-
 γον αὐτὰς ἐνιέναι ¹ καὶ προβάλλειν τῷ φύσει φιλοσό-
 Φῳ τῆς ψυχῆς, ὁρεξιν ἐμποιῶν ἀγωγὸν ἐπὶ τὴν ἀλή-
 θειαν, ὡς ἄλλοις τε πολλοῖς δῆλόν ἐστι καὶ τῇ περὶ ²
 τῆ εἰς καθιέρωσει. τῶτο γὰρ εἶδος εἰ κατὰ τύχην, ἐδ'
 οἶον ἀπὸ κλήρε τῶν γραμμάτων μόνον ³ ἐν προσδρίκῃ
 παρὰ τῷ θεῷ γενέσθαι, καὶ λαβεῖν ἀναθήματος τάξι
 ἱερῆ καὶ θεάματος· ἀλλ' ἡ δύναμιν αὐτῆς κατιδόντας
 ἰδίαν καὶ περιττὴν, ἢ συμβόλῳ χρωμένους πρὸς ἕτερον τι
 τῶν ἀξίων σπεδῆς τὰς ἐν ἀρχῇ περὶ τὸν θεὸν φιλοσο-
 φήσαντας, ἕτως προσέειπαι. πολλὰν οὖν ἐν ἄλλοτε τὸν
 λόγον ἐν τῇ χολῇ προβαλλόμενον ⁴ ἐκκλίνας ἀτρέμα καὶ
 παρελθὼν, εὐαγχος ὑπὸ τῶν υἱῶν ἐλήφθην ξένοις τισὶ
 συμφιλοτιμέμενος, ἕς εὐθὺς ⁵ ἐν Δελφῶν ἀπαίρειν μέλ-
 λοντας, ἐν ᾗ ἐν εὐπρεπὲς παράγειν, ἐδὲ παραιτεῖσθαι,
 πάντως αἰεῖσαι τι προδυμεμένους. ὡς δὲ καθίσας περὶ
 τὸν νεὼν, τὰ μὲν αὐτὸς ἡρξάμην ζητεῖν, τὰ δ' ἐκεῖνες
 ἐρωτᾶν, ὑπὸ τῇ τόπῃ καὶ τῶν λόγων αὐτῶν ⁶, ἃ πάλαι
 ποτὲ

¹ Sic R. conjecit — *ipse immittere* — dedique, Petav. eo-
 dem ex parte ducente, e quo enotatur ἐκίνα. Vulgo αὐτὰς
 ἐνιέναι. W. simul dedit αὐτὰς e Mez. & Ven. ἐνιέναι ex B.
 D. Ven.

² R. & W. delendum censent περὶ. A Petav. abest ar-
 tic. τῇ.

³ ante μόνον vulgo datur comma, quod ex R. mente de-
 levi, cum μόνον cum γραμμάτων cohaereat — *unicum & so-
 lum e numero litterarum.*

⁴ Secutus sum W. ita dantem ex B. & Mez. pro vulg. πω-
 ραβαλλόμενον.

⁵ R. susp. αὐθις. Kaltw. minus recte vertit: weil sie so-
 gleich nach Delphi reisen wollten.

⁶ Excidit, quod etiam W. monet, hoc loco verbum ἀνεμνήσθην,
 vel tale quid. Xyl. ἀναμνηθεῖς; R. eis μνήμην ἡλθον aut ἀν-
 ἡλθον. Consentiant Amiot. Mez.

ποτὲ καὶ ὃν καιρὸν ἐπεδήμει Νέρων, ἠγάσαμεν Ἀμμωνίαν καὶ τινῶν ἄλλων διεξιόντων, ἐνταῦθα τῆς αὐτῆς ἀπορίας ὁμοίως ἐμπεσέσης ¹.

II. Ὅτι μὲν γὰρ ἔχῃ ἦτον ὁ θεὸς φιλόσοφος, ἡ μάντις, ἐδόκει ² πᾶσιν ὁρθῶς πρὸς τῆτο τῶν ὀνομάτων ἕκαστον Ἀμμώνιος τίθεσθαι, καὶ διδάσκειν, ὡς Πύθιος μὲν ἐστὶ τοῖς ἀρχομένοις μανθάνειν καὶ διαπυνθάνεσθαι· Δῆλιος δὲ καὶ Φαναῖος, οἷς ἤδη τι δηλεῖται καὶ ὑποφαίνεται τῆς ἀληθείας· Ἰσμήνιος δὲ, τοῖς ἔχουσι τὴν ἐπισήμην, καὶ Λεσχηνόριος δὲ ³, ὅταν ἐνεργῶσι καὶ ἱπολαύωσι, χρώμενοι τῷ διαλέγεσθαι καὶ φιλοσοφεῖν πρὸς ἀλλήλους. ἐπεὶ δὲ τῷ φιλοσοφεῖν, ἔφη ⁴, τὸ ζητεῖν, τὸ θαυμάζειν καὶ ἀπορεῖν, εἰκότως τὰ πολλὰ τῶν περὶ τὸν θεὸν ⁵ εἰκὲν αἰνίγμασι κατακεκρύφθαι, καὶ λόγον τινὲ ποθεῖντα ⁶ διὰ τί, καὶ διδασκαλίαν τῆς αἰτίας· οἷον ἐπὶ τῷ πυρὸς τῷ ἀθανάτῃ, τὸ καίεσθαι μόνον αὐτόθι τῶν ξύλων ἐλάτῃν, καὶ δάφνην ἐπιθυμιᾶσθαι, καὶ τὸ δύο μοίρας ἰδρύσθαι ⁷, πανταχῇ τριῶν νομιζομένων· καὶ τὸ

O 5

μηδε-

¹ Ald. ἐμπετάσης.

² Dedi sic, R. jubente, e Turn. & V. pro vulg. δοκεῖ. Recepit idem W. accedentibus Xyl. & Anon.

³ Dedi sic cum W. pro vulg. λέσχην· ὅριος δαί. Vox Λεσχηνόριος extat in Basf. vertitur a Xyl. & Amiot. & restituenda videbatur Mez. & R. Habet eandem Joach. Camerarius, haec adnotans: „λεσχηνόριος est ἀπὸ τῆς λέσχης. Nam λέσχος huic Divo vestitus consecravimus. Quod nomen in editis libris notis accentuum corruptum extat.“

⁴ Tolerari quidem posse ἔφη, Xyl. monet; mavult tamen ἔφω. R. mutandum censet in ἐστὶ.

⁵ Ald. & Basf. τῶν περὶ τῶν θεῶν. Hinc Xyl. & Camer. vertunt *de Diis*.

⁶ scil. πολλὰ εἰκὲν ποθεῖντα, pro ποθεῖν, quod quidem constructioni convenientius esse, haud negaverim. R. susp. καὶ λόγον ἔχον τινὰ ποθεῖντα τὸ διὰ τί. Melius W. legendum censet ποθεῖν τῷ, quorum prius est in Ven. a secunda manu.

⁷ Petav. ἰδρύσασθαι.

μηδεμιᾷ γυναικὶ πρὸς τὸ χρησῆριον εἶναι προσελθεῖν ¹. καὶ τὸ τῆ τρίπαδος, καὶ ὅσα τοιαῦτα, τοῖς μὴ παντά-
 πασιν ἀλόγοις καὶ ἀψύχοις ὑφειμένα δελεάζει καὶ πα-
 ρακαλεῖ πρὸς τὸ σιοπεῖν τι καὶ ἀκέειν καὶ διαλέγεσθαι
 περὶ αὐτῶν. ὅρα δὲ καὶ ταυτὶ τὰ προγράμματα, τὸ ²
 Γνώθι σαυτὸν, καὶ τὸ Μηδὲν ἄγαν, ὅσας ζητήσεις κε-
 κίνηκε Φιλοσόφους, καὶ ὅσων ³ λόγων πλήθος ἀφ' ἐκά-
 στου, καὶ ἰσχυρὰ ἀπὸ σπέρματος ἀναπέφυκεν. ὧν ἕδενός
 ἦτον οἶμαι γόνιμον λόγον εἶναι τὸν νῦν ζητούμενον.

III. Εἰπόντος δὲ ταῦτα τῷ Ἀμμανίᾳ, Παιμπρίας
 ὁ ἀδελφὸς ⁴ εἶπεν. Καὶ μὴν ὃν ἡμεῖς ἀκηνοῶμεν λό-
 γον ἀπλῆς τίς ἐστὶ καὶ νομιδῇ βραχύς. λέγεσι γὰρ ἐνεί-
 νες τὰς σοφὰς, ὑπ' ἐνίων δὲ σοφιστὰς προσαγορευθέντας,
 αὐτὰς μὲν εἶναι πέντε, Χίλων καὶ Θαλῆν καὶ Σόλωνα
 καὶ Βίαντα καὶ Πιττακόν. ἐπεὶ δὲ Κλεόβελος ὁ Λυ-
 δίων τύραννος, εἴτα Περικλῆς ὁ Κορίνθιος, ἐδὲν αὐ-
 τοῖς ἀρετῆς μετὸν ἐδὲ σοφίας, ἀλλὰ δυνάμει καὶ φίλοις
 καὶ χάριτι καταβιαζόμενοι τὴν δόξαν, ἐνέβαλον εἰς τῶ-
 νομα τῶν σοφῶν, καὶ τινὰς γνώμας καὶ λόγους ἐξέπεμ-
 πον, καὶ διέσπειρον ⁵ εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῖς ὑπ' ἐκείνων
 λεγομένοις ὁμοῖς ⁶, δυσχερῆντας ἄρα τὰς ἑνδράς,
 ἐξελέγχειν μὲν ἐν ἐδέλειν τὴν ἀλαζονείαν, ἐδὲ Φανερώς
 ὑπὲρ δόξης ἀπεχθάνεσθαι καὶ διαμάχεσθαι πρὸς ἀνδρά-
 πους μέγα δυνάμενας. ἐνταῦθα δὲ συνελθόντας αὐτὰς
 καὶ ἑαυτὰς, καὶ διαλεχθέντας ἀλλήλοις, ἀναδεῖναι τῶν
 γραμ-

¹ quare foeminae nulli oraculum liceat consulere. R.

² abest hoc τὸ ab Ald. & Bas.

³ Petav. ὅσων, forte ut referatur ad πλήθος. Paulo post idem τὸν νῦν ζητούμενον pro τὸν νῦν ζητ. Recepi inde τὸν pro vulg. τὸ cum W. assentientibus A. & B.

⁴ Sic Bas. Xyl. Mez. Ven. dedique, R. probante, cum W. pro vulg. ὁ ἀδελφός. Correxuit quoque Camer.

⁵ Sic Bas. Xyl. Turn. & dedi, R. jubente, cum W. Accedunt A. & Mez. Vulgo διέσπειρον.

⁶ Secutus sum W. sic ex B. & Ven. dantem. Vulgo ὁμοίως.

γραμμαμάτων ὃ τῇ τε τάξει πέμπτον ἐστὶ καὶ τῷ ἀριθμῷ τὰ πέντε δηλοῦν μαρτυρομένους ¹ μὲν ὑπὲρ αὐτῶν πρὸς τὸν θεόν, ὅτι πέντε εἰσὶ, τὸν δὲ ἕκτον καὶ τὸν ἑβδομον ² ἀποποιεμένους καὶ ἀποβάλλοντας, ὡς ἐπὶ προσήμιντας αὐτοῖς. ὅτι δ' ἐν ἀποσκοπῇ ³ ταῦτα λέγεται, γνοίη τις ἂν ἀνάσας τῶν κατὰ τὸ ἱερὸν τὸ μὲν χρυσῆν εἰ Λιβίας τῆς Καίσαρος γυναικὸς ὀνομαζόντων· τὸ δὲ χαλκῆν, Ἀθηναίων· τὸ δὲ πρῶτον καὶ παλαιότατον, τῇ δὲ ἐστὶ ξύλινον, ἔτι νῦν τῶν σοφῶν καλεῖσιν, ἐκ ἐνός, ἀλλὰ κοινὸν ἀνάδημα πάντων γενόμενον.

IV. Ὁ μὲν ἔν Ἀμμώνιος ἡσυχῇ διεμειδίασεν, ἱππονεήσας ἰδίᾳ τὸν Λαμπρίαν δόξῃ κεχρηῆσθαι, πλάττεσθαι δ' ἰσορίαν καὶ ἀκοῇν ἐτέρων πρὸς τὸ ἀνυπεύθυνον. ἕτερος δὲ τις ἔφη τῶν παρόντων, ὡς ὅμοια ταῦτ' ἔστιν οἷς πρώην ὁ Χαλδαῖος ἐφλυάρει ξένος, ἐπὶ μὲν εἶναι τὰ Φωνὴν ἰδίαν ἀφίεντα τῶν γραμμάτων, ἐπὶ δὲ τὰς κίνησιν αὐτοτελῇ καὶ ἀσύνδετον ἐν ἑρανῶ κινεμένους ἀσέρας· εἶναι δὲ τῇ τάξει δεύτερον τότε εἰ τῶν Φωνηέντων ἀπ' ἀρχῆς, καὶ τὸν ἥλιον ἀπὸ σελήνης τῶν πλαυητῶν. ἡλίῳ δ' Ἀπόλλωνα τὸν αὐτὸν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, πάντας Ἑλλήνας νομίζειν. ἀλλὰ ταυτὶ μὲν (ἔφη) παντάπασιν ἐν πίνακος καὶ πυλαίας ⁴. ὁ δὲ Λαμπρίας ἔλαθεν, ὡς εἶοικε, τὰς ἀφ' ἱερῶ ⁵ κινήσας ἐπὶ τὸν αὐτῷ λόγον. ὁ μὲν γὰρ ἐκεῖνος εἶπεν, ἐδεῖς ἐγίνωσκε Δελφῶν.

¹ Dari sic voluit R. dedique cum W. accedente Ven. Vulgo μαρτυρομένους.

² Dedi haec eo ordine, quo R. dari voluit. Vulgo τὸν δὲ ἑβδομον καὶ τὸν ἕκτον. A R. insuper abfuit τὸν ante ἕκτον.

³ Basf. ἀποσκοπῇ, quod Xyl. ex Ald. corrigendum monuit.

⁴ R. docente, proverbialis dictio significans: haec sunt trivialia, qualia rhapsodi e suspenſa ſua tabula piſta canentes & bacillo ſingula demonſtrantes recitant, & qualia in πυλαίας confluentibus hominum jaſtari ſolent.

⁵ R. mavult ἀπὸ τῶ ἱερῶ.

Φῶν. τὴν δὲ κοινὴν καὶ περιηγητικὴν δόξαν εἰς τὸ μέ-
σον προῆγον, ἔτε τὴν ὄψιν ¹ ἀξιοῦντες, ἔτε τὸν Φθόγ-
γον, ἀλλὰ τέννομα μόνον ² τῷ γράμματι ἔχειν τι σύμ-
βολον.

V. Ἐστὶ γὰρ, ὡς ὑπολαμβάνουσι Δελφοί, καὶ τό-
τε προηγοῦν ἔλεγε ³ Νίκανδρος ὁ ἱερεὺς, ὄχημα ⁴
καὶ μορφὴ τῆς πρὸς τὸν θεὸν ἐντεύξεως, καὶ τάξιν
ἡγεμονικὴν ἐν τοῖς ἐρωτήμασιν ἔχει τῶν χρωμένων ἐκά-
στοτε, καὶ διαπνυδανομένων, εἰ νικήσασιν ⁵, εἰ γαμήσασ-
ιν, εἰ συμφέρει πλεῖν, εἰ γεωργεῖν, εἰ ἀποδημεῖν. τοῖς
δὲ διαλεξιμένοις χαίρειν ἔλεγε σοφὸς ὢν ὁ θεός, ἔδδεν οἰο-
μένοις ⁶ ἐν τῷ εἰ μορία, καὶ τῷ μετ' αὐτῷ ἀξιώματος
πρᾶγμα γίνεσθαι, πάσας τὰς ἐρωτήσεις ὑποτεταγμένας
τέτρω, καὶ νοῶν ὡς πράγματα καὶ προσιέμενος. ἐπεὶ δ'
ἴδιον τὸ ἐρωτᾶν ὡς ⁷ πρὸς μέντιν ἐστὶν ἡμῖν, καὶ τὸ
εὔχε-

1 R. haec sic illustrat: „respicit ad Lampriae sententiam, in EI vel E numeri quinaril notam sibi reperisse visi, ut Φθόγ-
γον ad Chaldaei, EI vel E pro secundo vocali habentis. Nam E pro numero habitum nota simplex est oculum feriens, non sonus, neque vocabulum, sed inter pronunciandum aliter, atque scribitur, effertur, non e, sed πέντε. Igitur eatenus ipsi cum folis oculis, non item cum auribus, res est.“

2 id solummodo, quod significatur per ei ore prolatum. Si-
gnificat autem e, vel si, num, utinam, vel, si cum circum-
flexo exaretur, es. R.

3 Vulgo καὶ τε προηγ. ἔλ. R. monet, se e vestigiis lite-
rarum aliud nequivisse exsculpere, quam hoc: καὶ τότε πρὸς
ἡμᾶς ὁρᾶν ἔλ. W. susp. καὶ τότε προηγ. aut potius καὶ τότε
παρῶν, quod in versione Xyl. cum Amiot. expressit. Recepi τότε.

4 Mez. bene, me iudice, corrigit ὄχημα.

5 Bas. κινήσασιν. Xyl. id correxit, Ald. consentiente. Eo-
dem monente, Naogeorgus minus apte legit, εἰ κινήσασιν, an
sint concepturae.

6 Secutus sum W. sic e Xyl. Am. Mez. dantem pro vulg.
οἰόμενος. Idem Camer. legit, qui putantes vertit. Pro seq.
μορία W. susp. μόνη.

7 Secutus sum W. ὡς ex D. reponentem. Vulgo abest. Pe-
ταρ. ἴδιόν τ' ἐρωτᾶν.

εὐχεσθαι κοινὸν ὡς πρὸς θεὸν, ἐχ' ἡττον αἰῶνται τῆς πρηνείας τὴν εὐκλειὴν τὸ γράμμα περιέχειν δύναμιν. εἰ γὰρ ὦφελον, Φησὶν ¹ ἕκαστος τῶν εὐχομένων. καὶ Ἀρχιλόχος·

Εἰ γὰρ ὡς ἐμοὶ ² γένοιτο χεῖρα Νεοβέλης θίγειν.
καὶ τῷ εἴθε τὴν δευτέραν συλλαβὴν παρέλκεσθαι Φησὶν,
οἷον τὸ Σώφρονος ³, ὅμα τέκνων θὴν δευομένα· καὶ τὸ Ὀμηρικόν ⁴.

Ὡς θὴν καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος — —

ἐν δὲ τῷ Εἰ τὸ εὐκλειδὸν καὶ ἀποχρώντως δηλεῖται.

VI. Ταῦτα τῷ Νικάνδρῳ διεληθόντος, οἶδα γὰρ δὴ Θέωνα τὸν ἐταῖρον, ἤρετο τὸν Ἀμμόνιον, εἰ διαλεκτικῇ παρρησίας μέτεσιν ἔτω περιυβρισμένη· τῷ δ' Ἀμμόνι ⁵ λέγειν παρακλειευόμενα καὶ βοηθεῖν. Ἀλλ' ὅτι μὲν (ἔφη ⁶) διαλεκτικώτατος ὁ θεὸς ἐστίν, οἱ πολλοὶ τῶν χρησμῶν δηλεῖσιν. τῷ γὰρ αὐτῷ δήπερ ἐστὶ καὶ λύειν καὶ ποιεῖν ἀμφιβολίας. ἔτι δ', ὥσπερ Πλάτων ἔλεγε, χρησμὸς δοθέντος, ὅπως τὸν ἐν Δήλῳ ⁷ βωμὸν διπλασιάζουσιν, ὃ τῆς ἄκρας ἕξεως περὶ γεωμετρίαν ἔργον ἐστίν, ἐ τῷτο ⁸ προστάττειν τὸν θεόν, ἀλλὰ καὶ γεωμετρεῖν διακελεύεσθαι τοῖς Ἑλλήσιν· ἔτις ἄρα χρησμέας ἀμφιβόλους ἐκ-

¹ Mez. fufp. Φησὶν.

² R. fufp. εἰ γὰρ πως ἐμοὶ γέν. aut εἰ γὰρ ἐξ ἐμοὶ γένοιτο, ut per tmefin dictum fit pro εἰ γὰρ ἐμοὶ ἐκγένοιτο.

³ Est nomen proprium poetæ Sophronis, cujus extra Plutarchum etiam mentio fit apud Suidam, Athenæam & alios. Deinde pro ὅμα Baf. Peiav. A. B. D. ὅμα. Hinc R. quaerit, num leg. ἡ μάτηρ τέκνων θὴν δευομένα, mater liberos desiderans, liberorum indigens, liberis orba.

⁴ Illad. XVII, 29.

⁵ Turn. V. Bong. περιυβρισμένη ἀνηκουῖα. τῷ Ἀμ.

⁶ Secutus sum Xyl. dando ἔφη pro vulg. ἔφην, cum haec Theonem loqui, non Plutarchum, constet ex fequentibus.

⁷ Xyl. vertit: aram Delphicam.

⁸ Post τῷτο aut deesse, aut saltim subaudiri debere, μόνον, R. monet.

ἐκφέρων ὁ θεὸς, αὖξει καὶ συνίησι διαλεκτικῇν, ὡς ἀναγκάειν τοῖς μέλλουσιν ὀρθῶς αὐτῇ συνήσει. ἐν δὲ διαλεκτικῇ δῆπερ μεγίστην ἔχει δύναμιν ὁ συναπτικός ἔσσι σύνδεσμος, ἅτε δὴ τὸ λογικώτατον σχηματίζων ἀξίωμα. πῶς γάρ¹ ἔ τοῖσδε τὸ συνημμένον, εἴ γε τῆς μὲν ὑπάρξεως τῶν πραγμάτων ἔχει καὶ τὰ θηρία γινώσιν, ἀκολούθῃ δὲ θεωρίαν καὶ κρίσιν ἀνθρώπῳ μόνῳ² παρέδωκεν ἡ φύσις. ὅτι γὰρ ἡμέρα ἐστὶ καὶ φῶς ἐστίν, αἰδιάνονται δὴ περ καὶ λύκοι καὶ κύνες καὶ ὄρνιθες· ὅτι δὲ εἰ ἡμέρα, φῶς ἐστίν³, ἂν δὲν ἄλλο συνίησι, πλὴν ἀνθρώπος, ἡγεμένους καὶ λήγοντος, ἐμφάσεώς τε καὶ συναρτήσεως τέτων πρὸς ἄλληλα καὶ χέσεως· καὶ διαφορᾶς μένος⁴ ἔχων ἔννοιαν, ἐξ ὧν αἱ ἀποδείξεις τὴν κυριωτάτην ἀρχὴν λαμβάνουσιν. ἐπεὶ τοίνυν φιλοσοφία μὲν περὶ ἀλήθειαν ἐστίν, ἀληθείας δὲ φῶς ἀποδείξεις, ἀποδείξεως δ' ἀρχὴ⁵ τὸ συνημμένον, εἰκότως ἡ τέτο συνέχευσα καὶ ποιῶσα δύναμις ὑπὸ σοφῶν ἀνδρῶν τῷ μάλιστα τὴν ἀλήθειαν ἡγαπηότι θεῷ καθιερώθη· καὶ μάντις μὲν ὁ θεὸς, μαντική δὲ τέχνη περὶ τὸ⁶ μέλλον, ἐκ τῶν παρόντων, ἢ παρωχημένων. ἔδενός γάρ ἐδ' ἀναίτιος ἢ γένεσις, ἔτ' ἄλογος ἢ πρόγνωσις· ἀλλ' ἐπεὶ πάντα τοῖς γεγονόσι τὰ γιγνόμενα, τὰ τε γενησόμενα τοῖς γιγνομένοις ἔπεται καὶ

συν-

1 Turn. V. Bong. πῶς γάρ ἂν ἔ τοι.

2 Dedi μόνῳ e Petav. pro vulg. μόνον.

3 R. haec sic illustrare tentat: ὅτι γάρ, εἰ (i. e. ὅταν) ἡμέρα ἐστίν, καὶ φῶς ἐστίν — nam lucem esse, quando dies est, sentiunt etiam bestiae; at sic variocinari: εἰ (i. e. ἐάν) ἡμέρα, καὶ φῶς ἐστίν — si dies est, etiam lucet, solus homo novit. Petav. δῆπερ λύκοι absque interjecto καὶ. Idem deinde post εἰ ἡμέρα, statim exhibet ἐστίν ἐμφάσεως καὶ συναρτ. omiffis interjacentibus.

4 Sic Xyl. jubente, dedi cum W. idem ex A. B. D. Ven. Mez. reponente pro vulg. μένος.

5 Inferendum duxi particulam δ' e R. mente. Vulgo abest.

6 R. susp. τέχνη προειπεῖν τὸ μ. Post seq. ἐκ Petav. omitit τῶν.

συνήρτηται, κατὰ διέξοδον ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος περαινέσαν, ὃ τὰς αἰτίας εἰς ταὐτὸ συνδεῖν ¹ τε πρὸς ἄλληλα καὶ συμπλέκειν Φυσικῶς ἐπιστάμενος, οἶδε καὶ προλέγειν ²

Τὰ τε ὄντα τὰ τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα ³. καὶ καλῶς Ὅμηρος πρῶτον ἔταξε τὰ παρόντα, εἴτα τὸ μέλλον καὶ τὸ παρωχημένον. ἀπὸ γὰρ τῆς ὄντος ὁ συλλογισμὸς κατὰ τὴν τῆς συνημμένης δυνάμιν· ὥς, εἰ τόδ' ἐστὶ, τότε προηγείται· καὶ πάλιν, εἰ τότε ἐστὶ, τότε γενήσεται. τὸ γὰρ τεχνικὸν καὶ λογικὸν (ὥσπερ εἴρηται) γνῶσις ἀπολαθίας· τὴν δὲ πρόσληψιν ἡ αἰσθησις τῷ λόγῳ δίδωσιν. ὅθεν (εἰ καὶ αἰσχροὺς ⁴ εἵπειν) ἐκ ἀποσρέψομαι ⁵ τῆτον εἶναι τὸν τῆς ἀληθείας τρίποδα τὸν λόγον, ὃς ⁶ τὴν τῆς λήγοντος πρὸς τὸ προηγούμενον ἀπολαθίαν θέμενος, εἴτα προσλαβὼν ⁷ τὴν ὑπαρξιν, ἐπάγει τὸ συμπέρασμα τῆς ἀποδείξεως. τὸν ἔν Πύθιον, εἰ δὴ μεσικῇ τε ἥδεται, καὶ κύνων Φωναῖς καὶ κισθάρας ψόφοις, τί θαυμαστόν ἐστι διαλεκτικῆς Φιλίᾳ τῆτο ἀσπάζεσθαι τῆς λόγῳ τὸ μέρος καὶ ἀγαπᾶν, ᾧ μάλιστα καὶ πλείω προσχρωμένους ὁρᾷ τῆς Φιλοσόφας; ὃ δ' Ἡρακλῆς ἔπω τὸν Προμηθεά λελυκώς, ἐδὲ τοῖς περὶ τὸν Χεί-

¹ Sic R. legendum censuit pro vulg. συνιδεῖν, & dedi cum W. idem ex A. B. D. Mez. reponente.

² Secutus sum W. sic ex D. & Mez. dantem pro vulg. προλίγα.

³ Hom. Iliad. I. 70. Ald. & Bas. πρῶτ'. Xyl. correxit.

⁴ W. legendum censet γλίσχρον.

⁵ Secutus sum W. sic ex B. D. dantem pro vulg. ἀποτρέψομαι. Ven. ἀποσρέψομαι. Simul cum W. recepi τῆτον ex Petav. assentientibus A. B. Ven. pro vulg. τῆτο. Turn. V. τρίπας pro τρίποδα.

⁶ Sic R. legi voluit pro vulg. ἔ. Bas. ὄν. Id, quod in Ald. legitur, propius accedit ad voculam οὐ littera posteriori male formata. W. quidem sumfit id pro ὄς, quod ipse dedit ex A. B. D. Ven.

⁷ Turn. V. Bong. προσλαθῶν.

Χείρωννα καὶ Ἀτλαντα σοφισταῖς διειλεγμένος, ἀλλὰ νέος ὢν καὶ κομιδῇ Βοιωτός ¹, ἀναιρῶν τὴν διαλεκτικὴν καὶ καταγελῶν τῷ ἔ τὸ πρῶτον, τὸ δεύτερον ² ὑποσπᾶν ἔδοξε βίᾳ τὸν τρίποδα καὶ διαμάχεσθαι πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ τῆς τέχνης. ἐπεὶ προΐων γε τῷ χρόνῳ καὶ ἔτος ³ ἔοικε μαντικώτατος ὁμῆ γενέσθαι καὶ διαλεκτικώτατος.

VII. Πausaμένους δὲ τῷ Θεῶνος, Εὐστροφον Ἀθηναῖον οἶμαι τὸν εἰπόντα εἶναι πρὸς ἡμᾶς ⁴. Ὁρᾶς, ὡς ἀμύνει τῇ διαλεκτικῇ Θεῶν προθύμως, μονοεχὶ ⁵ τὴν λεοντῆν ἐπενδυσάμενος. ἔτως ⁶ ἐδ' ἡμᾶς τὰς πάντα συλλήβδην πράγματα καὶ φύσεις καὶ ἀρχὰς θεῶν ὁμῆ καὶ ἀνθρωπείων ἐν ἀριθμῷ τιθεμένους, καὶ πολὺ μέλιστα τῶν καλῶν καὶ τιμίων, τῶν ⁷ ἡγεμόνα ποιεμένους καὶ κύριον, εἰδὸς ⁸ ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλ' ἀπάρχεσθαι τῷ θεῷ τῆς Φίλης μαθηματικῆς ⁹, αὐτὸ μὲν ἐφ' ἑαυτῇ μήτε δυνάμει, μήτε μορφῇ, μήτε τῷ ῥήματι τὸ ¹⁰ τῶν

1 Turn. V. Bong. Βοιωτός. Petav. omittit καὶ ante καταγελ.

2 R. susp. καταγελῶν τῷ εἰ τὸ πρῶτον ἀληθές, ἀληθές καὶ τὸ δεύτερον, deridens illud philosophorum usu contritum: Si verum est prius, verum quoque est posterius.

3 R. monente, idem est, atque αὐτός. Ald. Basf. Petav. ἔτως.

4 i. e. ἐμὲ, Plutarchum. R. — In Petav. est πρὸς ἡμᾶς.

5 Sic R. dedit, Turn. V. Bong. secutus, pro μονεχί, quod in Steph. & Frst. extat. W. dedit μονονὲ ex A. Eo facile ducit μόνον &, quod est in Ald. Basf. Petav.

6 Recepti sic ex W. mente pro vulg. ἔπω. R. iudice, sententia flagitat & τοῖνον vel ἐκὼν. Pro seq. ἡμᾶς idem maluit ὑμᾶς. Petav. ἔπω & δι' ὑμᾶς.

7 Ald. Basf. Petav. τέτων.

8 Vulgo εἰδώς. Ejus loco dedi, quod e V. enotatur, & Exempl. Turn. Anon. & Amiot, firmatur, & W. probandum videtur. R. susp. ἐπίδω, nolim vos videri.

9 Post hanc vocem vulgo legitur βελομένους. Cum W. id delevi auctoritate B. Ven. Xyl. Amiot.

10 Ita R. monet recte habere Basf. dedique pro vulg. τῷ & αὐ. idem recepit ex D. & Mez.

τῶν ἄλλων σοιχείων διαφέρειν ἡγεμένους, ὥς δὲ ¹ μεγά-
 λε πρὸς τὰ ὅλα καὶ ² κυρίως σημείον ἀριθμῶ προτετι-
 μῆθαι ³ τῆς πεμπλᾶδος, ἀφ' ἧς τὸ ἀριθμεῖν αἱ σοφοὶ
 πεμπάζειν ἀνόμαζον. ταῦτα δὲ πρὸς ἡμᾶς ἔλεγεν ἡ
 παῖζων ὁ Εὐερόφος, ἀλλ' ἐπεὶ τηνικαῦτα προσενείμην
 τοῖς μαθημασιν ἐμπαθῶς, τάχα δὲ μέλλων ⁴ εἰς πάντα
 τιμήσειν τὸ μηδὲν ἄγαν, ἐν Ἀκαδημίᾳ γενόμενος.

VIII. Εἶπον οὖν, κάλλιστα τὸν Εὐερόφον τῷ ἀριθ-
 μῷ λύειν τὴν ἀπορίαν. ἐπεὶ γὰρ (ἔφη) εἰς τὸ ἄρτιον
 νενεμημένους παντὸς ἀριθμῶ καὶ τὸ περιτλόν, ἡ μὲν μο-
 νὰς ἀμφοτέρων ἐπίνοιός ἐστι τῇ δυνάμει διὸ καὶ προσ-
 τιθεμένη τὸν μὲν περιτλὸν ἀριθμὸν ἄρτιον ποιῇ ⁵, τὸν
 δὲ ἄρτιον περιτλόν· ἀρχὴν ⁶ δὲ τῶ μὲν ἀρτίῳ τὰ δύο,
 τῶ δὲ περιττῷ τὰ τρία ποιεῖνται ⁷. τὰ δὲ πάντες γεν-
 νῶνται

¹ Haec est lectio Aldinae. In Basl. ita legitur διαφέρειν, ἡγε-
 μένους δὲ ὥς. R. iudice locus ita est constituendus: αὐτὸ μὲν
 ἐφ' ἑαυτῇ δεικνύντας μῆτε δυνάμει, μῆτε μορφῇ, μῆτε αὐτῇ
 τῇ ῥήματι, τὸ E τῶν ἄλλων σοιχείων διαφέρειν, ἡγεμένους δὲ,
 ὥς μέγα τῷ πρὸς τὰ ὅλα κυρίως σημείον ἀριθμῶ προτετιμῆθαι —
 primitias vestrorum profectuum in cara mathematica deo offerte
 in eo, ut demonstretis, in se quidem literam E nihil habere
 vel virtutis, vel formae, vel ipsius denique pronunciationis,
 quo praestet aliis literis, contra autem statuat, eam literam
 propterea praelatam reliquis fuisse, quod grandis esset nota nu-
 meri in tota rerum universitate capitalis, quinarum puta, quo
 a numero. —

² Secutus sum W. καὶ, quod vulgo abest, e Ven. inferen-
 tem. Exprimat idem Camer.

³ W. susp. τετιμῆθαι, ut B. Ven.

⁴ R. susp. τάχα δ' ἔμελλον εἰς αὐτῶς τιμήσαν. W. susp.
 δὴ μέλλων.

⁵ Ald. Basl. Petav. ποιεῖν. Xyl. correxit.

⁶ Xyl. legit ἀρχή.

⁷ Vulgo ποιεῖνται. Xyl. legit ποιεῖνται. Probat idem R. sub-
 audiendo homines vel arithmetici — & e Petav. notatur. De-
 di id cum W. accedente A.

νῶται τέτων πρὸς ἄλληλας μιγνυμένων· εἰκότως ἔχῃ-
κε τιμὴν, πρῶτος ἐκ πρώτων ἀποτελέμενος, καὶ γά-
μος ἐπωνόμασαι ¹ τῇ τῆ ἀρτίᾳ πρὸς τὸ θῆλυ, περιττῶ
δὲ αὖ πρὸς τὸ ἄρρεν ὁμοιότητι· ταῖς γὰρ εἰς ἴσα το-
μαῖς τῶν ἀριθμῶν, ὁ μὲν ἄρτιος πάντη ² διῃσάμενος
ὑπολείπει τινὰ δευλικὴν ἀρχὴν οἷον ἐν ἑαυτῷ καὶ χά-
ραν, ἐν δὲ τῷ περιττῷ τὸ αὐτὸ παθόντι, μέσον αἰ-
περίεσι τῆς νεμήσεως γόνιμον· ἢ γονιμώτερός ἐστι τῶ
ἐτέρου, καὶ μιγνύμενος αἰεὶ κρατεῖ, κρατεῖται δὲ ἑδέ-
ποτε· γίνεται γὰρ ἐξ ἀμφοῖν κατ' ἑδεμῶν μίξιον ἄρ-
τιος, ἀλλὰ κατὰ πάσας περιττός. ἔτι ³ δὲ μᾶλλον αὐ-
τὸς ἐπιβάλλων αὐτῷ καὶ συντιθέμενος, δεικνυσὶ τὴν
διαφορὰν ἐκότερος. ἄρτιος μὲν γὰρ ἑδείς ἀρτίῳ συνελ-
θὼν περισσὸν παρέχεν, ἑδ' ἐξέβη τὸ οἰκτεῖον ὑπ' ἑδε-
νείας ἄγονος ⁴ ἢ ἐτέρου καὶ ἀτελὲς· περισσοὶ δὲ μι-
γνύμενοι περισσοῖς, ἀρτίες πολλὰς διὰ τὸ πάντη γόνι-
μον ἀποτελεῖσι. τὰς δ' ἄλλας ἐκ ἂν τις ἐν καιρῷ νῦν
ἐπεξίλοι δυνάμεις καὶ διαφορὰς τῶν ἀριθμῶν. ὥς ἔν
ἄρρενος τῶ πρώτου ⁵ καὶ θήλεος ὁμοιότητι τὰ πέντε γι-
νόμενα γάμον οἱ Πυθαγόρειοι προσεῖπον. ἔστι δὲ ἡ καὶ
Φύσις ⁶ λέλειπται τῷ περὶ αὐτὸν πολυπλασιασμῷ πά-
λιν εἰς ἐκυτὸν περαινῶν. ὥς γὰρ ἡ Φύσις λαβῆσα πυ-
ρὸν ἐν σπέρματι καὶ χεαμένη ⁷, πολλὰ μὲν ἐν μέσῳ Φύει
χῆ-

¹ Xyl. sic legit, & probat R. Dedi cum W. exhibentibus
idem B. & D. Vulgo ἀπωνόμασαι.

² quacunque ex parte. R.

³ Sic Xyl, legit pro ἔτι, quod est in Ald. & Bas. Habent
idem ἔτι Turn. & Bong. & dedi cum W. accedentibus B. &
Mez.

⁴ Xyl. sic legit, & dedi, R. probante, pro vulg. ἀπόγονος.

⁵ R. susp. ὥς ἔν ἄρρενος τῶ πρώτου ἀρτίᾳ, καὶ τῶ πρώτῳ πε-
ριττῷ θήλεος.

⁶ R. susp. ἔτι δὲ καὶ Φύσις, porro quoque Pythagorei qui-
nario numero nomen naturae tribuerunt, vel virtutis procrea-
tricis.

⁷ Turn. Bong. Petav. χθαμένη.

χρήματα καὶ εἶδη, δι' ὧν ἐπὶ τέλος ἐξάγει τὸ ἔργον, ἐπὶ πᾶσι δὲ πυρὸν ἀνέδειξεν, ἀποδῶσα τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ τέλει τῷ παντός· ἔτω τῶν λοιπῶν ἀριθμῶν ὅταν αὐτὸς πολλαπλασιάσῃσιν ¹ εἰς ἑτέρας, τελευτῶντων ἢ αὐξήσῃ ², μόνος ὁ τῶν πέντε καὶ ἐξ γενόμενος τοσαυτάκις αὐτὸς ἀναφέρει καὶ ἀνασώζειν. ἐξάκις γὰρ τὰ ἐξ ³, τριακονταεξ, καὶ πεντάκις τὰ πέντε, εἰκοσιπέντε γίνεται ⁴. καὶ πάλιν ὁ μὲν τῶν ἐξ ἅπαξ τὸτο ποιεῖ, καὶ μοναχῶς αὐτὸς ἀφ' ἑαυτῆς τετράγωνος γινόμενος· τῇ δὲ πεντάδι καὶ τὸτο μὲν συμβέβηκε κατὰ πολυπλασιασμόν, ἰδίως δὲ τὸ κατὰ σύνθεσιν ἑαυτὴν, ἢ δεκάδα ποιεῖν ⁵ παρὰ μέρος ἐπιβαλλέσης αὐτῇ, καὶ τὸτο γίνεσθαι μέχρι παντός, ἀπομιμνεμένη τῷ ἀριθμῷ τὴν τὰ ὅλα διακοσμεῖσαν ἀρχήν. ὥς γὰρ ἐκείνην φυλάττεσαν ⁶ ἐκ μὲν ἑαυτῆς τὸν κόσμον, ἐκ δὲ τῷ κόσμῳ πάλιν αὖ ⁷ ἑαυτὴν ἀποτελεῖν, πυρὸς τ' ἀνταμείβεσθαι ⁸ πάντα, Φησὶν ὁ Ἡράκλειτος, καὶ πῦρ ἅπαντων, ὡς περ χρυσοῦ χρήματα, καὶ χρημάτων χρυσός· ἔτως ἢ τῆς πεντάδος πρὸς ἑαυτὴν σύνοδος ἔδεν ἔτε ἀτελές,

P 2

ἔτε

¹ Petav. πολλαπλασιάσωσιν.

² R. mavult ἐν τῇ αὐξήσει.

³ Dedi sic e R. mente. Vulgo τὸ ἐξ.

⁴ Petav. γίνονται.

⁵ Vulgo κατὰ σύνθεσιν καθ' ἑαυτὴν, ἢ δεκάδα ποιεῖ. In illis corrigendis W. sum secutus, καθ' ἑαυτὴν cum Ven. ἢ summentem e Mez. & ποιεῖν ex A. & Ven. Pro ἰδίως, quod praecedit, W. legendum censet ἰδίον.

⁶ R. susp. ἐκείνην τὴν αὐτὴν ἀεὶ τάξιν φυλάττεσαν. Mez. διαλλάττεσαν. W susp. addendum ἑαυτὴν.

⁷ Ald. Steph. Fift. πάλιν ἀφ' ἑαυτὴν. Bas. πάλιν ἑαυτὴν. R. recepit αὖ e Turn. V. Bong. Petav. Idem dedit W. ex A. monens deesse in B. & Ven.

⁸ Recepi id, quod W. dedit inferendo τ' ex B. & infinitivum verbi ponendo ex sententiae necessitate. Vulgo πυρὸς ἀνταμείβεται. R. voces πυρὸς ἀντ. — usque ad χρημάτων χρυσός parenthesis includendas censuit. A Camer. hoc fuit observatum.

ἔτε ἄλλοτριον γεννᾶν πέφυκεν, ἀλλ' ὀρισμένως ἔχει μεταβολάς· ἢ γὰρ αὐτὴν ἢ τὴν δεκάδα γεννᾶ, τετέστιν, ἢ τὸ οἰκεῖον ἢ τὸ τέλειον.

IX. Ἐὰν ἔν ῥηταί τις, τί ταῦτα πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα, φήσομεν, ἐχί μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν Διόνυσον, ὧ τῶν Δελφῶν ἐδὲν ἤτλον ἢ τῶ Ἀπόλλωνι μέτεσιν. ἀκούμεν ἔν τῶν θεολόγων τὰ μὲν ἐν ποιήμασι, τὰ δ' ἄνευ μέτρα λεγόντων καὶ ὑμνούντων, ὡς ἄφθαρτος ὁ θεὸς καὶ ἰδίος πεφυκώς, ὑπὸ δὴ τινος εἰμαρμένης γνώμης καὶ λόγῃ μεταβολαῖς ἑαυτῇ χρώμενος, ἄλλοτε μὲν εἰς πῦρ ἀνῆψε τὴν φύσιν¹ πάντα ὁμοιώσας πᾶσιν, ἄλλοτε δὲ παντοδαπὸς ἐν τε μορφαῖς καὶ ἐν πάθεσι καὶ δυνάμεσι διαφόροις γιγνόμενος, ὡς γίνεται νῦν² κόσμος, ὀνομάζεται δὲ τῶ γνωριμωτάτῳ τῶν ὀνομάτων. κρυπτόμενοι δὲ τὰς πολλὰς οἱ σοφώτεροι, τὴν μὲν εἰς πῦρ μεταβολὴν Ἀπόλλωνα τε τῇ μονώσει³, Φοῖβόν τε τῶ καθαρῷ καὶ ἀμείαντῳ καλεῖσι. τῆς δ' εἰς πνεύματα⁴ καὶ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἄερα καὶ φυτῶν ζώων τε γενέσεις τροπῆς αὐτῇ καὶ διακοσμήσεως, τὸ μὲν πάθημα καὶ τὴν μεταβολὴν, διασπασμὸν τινα καὶ διαμελισμὸν αἰνίττονται. Διόνυσον δὲ καὶ Ζαγρέα καὶ Νυκτέλιον καὶ Ἴσοδαίτην αὐτὸν ὀνομάζεσι, καὶ Φθοράς τινας καὶ ἀφανισμούς, καὶ τὰς⁵ ἀποβιώσεις καὶ παλιγγενεσίας, οἰκεῖα ταῖς

¹ Dedī sic e R. & W. mente pro vulg. τῇ φύσει.

² R. susp. γιγνόμενος, γίνεται μὲν κόσμος, fit quidem mundus, h. e. ordinatus & cohaerens sibi que consentiens & semet fulciens atque tuens rerum diversissimarum & numero infinitarum complexus, appellatur autem nomine poetissimo, scil. κόσμος, i. e. totum hoc rerum universum & est, & audit id, quod est, scil. κόσμος, mundus. W. legi vult, γίνεται, ὡς νῦν, cum Amiot.

³ ἀπόλλων ita erit, quasi ἄνευ πολλῶν, cum particula α pri-vante. Camerar.

⁴ W. susp. πνεῦμά τε cum Mez.

⁵ W. mavult καὶ abesse. B. D. καὶ οἱ τὰς ἀπορ. Ald. Bal. εἰ τὰς absque καί.

ταῖς εἰρημέναις μεταβολαῖς αἰνίγματα καὶ μυθεύματα, περαίνεσι καὶ ἄδεσι ¹ τῷ μὲν διδυραμβικῶν μέλη παῖδων μεσὰ καὶ μεταβολῆς, πλάνην τινὰ καὶ διαφόρησιν ἐχέσης· μίξοβόαν γὰρ, Αἰχύλος Φησί, πρέπει ² διδυραμβον ὁμαρτεῖν σύγκοινον Διούσῳ· τῷ δὲ παιᾶνα τεταγμένην καὶ σάφρονα Μῆσαν. ἀγήρω τε τῶτον ³ αἰεὶ καὶ νέον, ἐκείνου δὲ πολυειδῆ καὶ πολύμορφον ἐν γραφαῖς καὶ πλάσμασι δημιουργεῖσι· καὶ ὅλως τῷ μὲν ὁμοιότητα ⁴ καὶ τάξιν καὶ σπεδὴν ἄκρατον, τῷ δὲ μεμιγμένην τινὰ παιδιᾶ καὶ ὕβρει καὶ σπεδῇ καὶ μανίᾳ προσφέροντες ⁵ ἀνωμαλίαν, εὖιον ὀρσιγύναικα μαινομέναις Διόνυσον ἀνθρόντα τιμαῖς ἀνακαλῶσιν, ἢ Φαύλως ἐκατέρως μεταβολῆς τὸ οἰκεῖον λαμβάνοντες. ἐπεὶ δ' ἐν ἴσος ὁ τῶν περιόδων ἐν ταῖς μεταβολαῖς χρόνος, ἀλλὰ μείζων ὁ τῆς ἐτέρας, ἣν κόρον καλῶσιν, ὁ δὲ τῆς χρησμοσύνης ἐλάττω, τὸ κατὰ λόγον τηρῶντες ἐνταῦθα, τὸν μὲν ἄλλον ἐνι-αυτὸν παιᾶνι χρωῖνται περὶ τὰς θυσίας, ἀρχομένους δὲ χειμῶνος ἐπεγεύραντες τὸν διδυραμβον, τὸν δὲ παιᾶνα καταπαύσαντες, τρεῖς μῆνας ἀντ' ἐκείνης τῆς κα-τακαλῶνται ⁶ τὸν θεόν· ὅπερ τρία πρὸς ἓν, τῶτο

P 3

τῇν

¹ Ita cum W. fuit interpungendum. R. post περαίνεσι plane nulla utitur distinctione. In aliis περαίνεσι καὶ ἄδεσι· τῷ μὲν —.

² Steph. F. ft. & R. includunt μίξοβόαν — Φησί notis parenthefeos. Hinc R. monet, illis sublatis legendum πρέπει. Idem pro σύγκοινον mavult σύγκοιτον.

³ R. mavult καὶ ἀγήρων μὲν τῶτον. — scil. Apollinem.

⁴ W. susp. ἀμελότητα.

⁵ Dedi sic e W. mente. Vulgo μεμιγμένην τινὰ παιδιάν καὶ ὕβριν καὶ σπεδὴν καὶ μανίαν προσφέροντες, ἀνωμαλίαν εὖιον &c. Baccho mixtam jocis & petulantia & severitate & furore inaequalitatem tribuentes. R. susp. καὶ ἀνωμαλίαν. εὖιον. Dedi porro ὀρσιγύναικα e Camer. & R. correctione cum W. pro vulg. ὀραγύναικα. Valckenar. Epist. ad Rover. p. 80. corrigit: Εὖιον ὀρσιγύναικα Διόνυσον, Μαινομέναις συνθρόντα τιθῆ-ναι.

⁶ W. susp. ἀνακαλῶνται ut Ven. a secunda ignau.

τὴν διακόσμησιν οἰόμενοι χρόνῳ πρὸς τὴν ἐκπύρωσιν εἶναι ¹.

X. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἱκανῶς καιρῶς μᾶλλον ἀπομεμήκυνται· δῆλον δὲ, ὅτι συνοικεῖσιν ² αὐτὸν οἱ τὴν πεντάδα, νῦν μὲν αὐτῇ ἑαυτὴν ὡς τὸ πῦρ, αὐτὴς δὲ τὴν δεκάδα ποιῶσιν ἐξ ἑαυτῆς, ὡς τὸν κόσμον, λέγοντες. τῆς δὲ δὴ μάλιστα κεχαρισμένης τῷ θεῷ μαθητικῆς ἐκ οἰόμεθα τέτρω τῷ ἀριθμῷ μετεῖναι. τὸ γὰρ πλεῖστον, ὡς ἐνὶ εἰπεῖν ³, ἔργον ἀρμονικῆς περὶ τὰς συμφωνίας ἐστίν. αὐταὶ δ' ὅτι πέντε καὶ ἡ πλείας, ὁ λόγος ἐξελέγχει, τὸν ἐν χορδαῖς καὶ τρυπήμασι ταῦτα θηρῶν ἀλόγως τῇ αἰσθῆσει βαλλόμενον. πᾶσαι γὰρ ἐν λόγοις τὴν γένεσιν ἀριθμῶν ⁴ λαμβάνουσιν, καὶ λόγος ἐς τῆς μὲν διὰ τετάρων ἐπίτριτος· τῆς δὲ διὰ πέντε, ἡμιόλιος· διπλάσιος δὲ τῆς διὰ πασῶν· τῆς δὲ διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε τριπλάσιος· τῆς δὲ δις διὰ πασῶν, τετραπλάσιος· ἣν δὲ ταύταις ἐπεισάγασιν οἱ ἀρμονικοὶ διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων ὀνομάζοντες, ἔξω μέτρα βαίνουσιν, ἐκ ἄξιόν ἐστι δέχεσθαι, τῆς ἀνοῆς τῷ ἀλόγῳ παρὰ τὸν λόγον, ὥσπερ νόμον, χαριζομένους. ἵνα τοίνυν ἀπὸ πέντε τετραχόρδων θέσεις, καὶ πέντε τὰς πρώτας εἴτε τόνους, ἢ τρόπους, εἴτε ἀρμονίας χρή κελεῖν, ὡς ⁵ ἐπιτάσσει καὶ ὑφέσει τρεπομένων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον,

¹ W. vertit haec: tempus exustionis ad tempus inflaurati mundi ut unum ad tria esse censentes. Xyl. monet, haec de Apolline & Baccho esse vitata.

² Sic R. susp. & dedit W. ex A. Vulgo συνοικεῖσιν. Bas. συνοικῶσιν. In seq. R. conjicit αὐτὰ οἱ τὴν πεντάδα, νῦν μὲν αὐτὴν ἑαυτῇ ἐπανακαυομένην (vel ἐπαναλυομένην) ὡς τὸ πῦρ. W. αὐτὸν οἱ corrigendum censet in αὐτῷ cum Mez. — Camer. vertit: *accommodari ad ipsum* scil. illum Divum — mendosa haec esse addens.

³ Camer. vertit, *ut semel dicam*, legendo ἐνὶ scil. λόγῳ. nisi verius sit, ὡς ἔπος εἰπεῖν.

⁴ Secutus sum W. sic dantem ex B. & Xyl. Vulgo ἀριθμῶν.

⁵ W. legi vult ὡς ἐπιτάσσει.

τον, αἱ λοιπαὶ βαρύτητές εἰσι καὶ ὀξύτητες. ἄρ' εἰ
πολλῶν, μᾶλλον δὲ ἀπείρων διασημάτων ὄντων, τὰ με-
λωδόμενα πέντε μόνα εἰσὶ; δῖεςις καὶ ἡμιτόνιον, καὶ τό-
νος, καὶ τριημιτόνιον, καὶ δίτονον, ἄλλο δὲ ἑδέν, ἔτε
μικρότερον, ἔτε μείζον ἐν Φανῇ¹ χωρίον ὀξύτητι καὶ βα-
ρύτητι περατόμενον μελωδητὸν ἐστίν.

IX. Πολλὰ δ' ἄλλα τοιαῦτα, ἔφην ἐγὼ, παρελ-
θὼν², τὸν Πλάτωνα προσέξομαι λέγοντα κόσμον ἓνα,
ὡς εἴπερ³ εἰσὶ παρὰ τῆτον ἕτεροι καὶ μὴ μόνος ἔτος
εἰς⁴, πέντε τὰς πάντας ὄντας καὶ μὴ πλείονας. ἔ-
μην ἄλλα καὶ εἰς ἔτος ἢ μονογενῆς, ὡς οἶεται καὶ Ἀρι-
στοτέλης, τρόπον τινὰ⁵ καὶ τῆτον ἐν πέντε συγχείμε-
νον κόσμων⁶ καὶ συνηρμοσμένον εἶναι. ὧν ὁ μὲν ἐστὶ
γῆς, ὁ δὲ ὕδατος, τρίτος δὲ πυρὸς, καὶ τέταρτος ἀέ-
ρος⁷. τὸν δὲ πέμπτον⁸, ἔρανον, οἱ δὲ Φῶς, οἱ δ'
αἰθέρα καλεῖσιν, οἱ δ' αὐτὸ τῆτο, πέμπτην ἐστίαν, ἢ τὸ
κύκλῳ περιφέρεισθαι μόνῃ τῶν σωμάτων, κατὰ φύσιν
εἶναι, ἐκ ἀνάγκης ἔτ' ἄλλως συμβεβηκός⁹. διὸ δὴ
καὶ τὰ πέντε κάλλιστα καὶ τελεώτατα χήματα τῶν ἐν
P 4 τῇ

¹ Ald. Bas. ἐν Φανῇς χωρ. Petav. ἐν Φαναιῖς.

² Sic Xyl. Camer. & R. legi voluerunt, dedique pro vulg. προσελθὼν cum W. idem ex B. D. Mez. reponente. Xyl. porro monet, Platonis sententiam hic mutilatam referri de quinque mundis, de qua satis prolixè disputatum sit in libro de defectu oraculorum.

³ R. susp. λέγοντα, ὅπερ κόσμον ἓνα ἀποφαίνεται (vel ἰχυρίζεται) εἶναι, ὡς εἴπερ — &c.

⁴ Secutus sum W. sic ex sententiae necessitate bene corrigentem. Vulgo ἔτος, εἰς πέντε &c. R. susp. ἔτος ἐστὶ πέντε &c.

⁵ R. susp. Ἀριστοτέλης, ἀνάγκη τρόπον τινὰ.

⁶ Sic Xyl. scribi voluit, dedique cum W. adsentientibus B. D. Vulgo κόσμον.

⁷ W. susp. τρίτος δὲ αἶρος, καὶ τέταρτος πυρὸς.

⁸ Dedi sic e Petav. Vulgo τὸ δὲ πέμπτον. Idem W. concessit, qui deinde vult inferi οἱ μὲν ante ἔρανον.

⁹ W. cum Mez. legi vult συμβεβηκός.

τῇ φύσει κατανοήσας ¹, πυραμίδα καὶ κύβον, καὶ ὀκτάεδρον, καὶ εἰκοσάεδρον, καὶ δωδεκάεδρον, ἔκαστον οἰκείως ἐκάστῳ προσένειμεν.

XII. Εἰσὶ δ' οἱ καὶ τὰς τῶν αἰδήσεων δυνάμεις ἰσαριθμῶς ἔσας τοῖς πρώτοις ² ἐκείνοις συνοικειῖσι, τὴν μὲν ἄφην ὁρῶντες ἀντίτυπον ἔσαν καὶ γεῶδη, τὴν δὲ γεῦσιν ὑγρότητι τῶν γευσῶν τὰς ποιότητας προσιεμένην. ἀήρ δὲ πληγεῖς, ἐν ἀκοῇ γίνεται Φωνὴ καὶ ψόφος. δυεῖν δὲ τῶν λοιπῶν, ὁσμὴ μὲν, ἣν ἡ ὀσφρησις εἴληχεν, ἀναθυμίασις ἔσα καὶ γεννωμένη θερμότητι, πυρῶδές ἐστιν· αἰθέρι δὲ καὶ φωτὶ διὰ συγγένειαν διαλαμπέσεως ³ τῆς ὀφσεως γίνεται κρᾶσις ἐξ ἀμφοῖν ὁμοιοπαθῆς καὶ συμπλησις ⁴. ἄλλην δ' ἔτε τὸ ζῶον αἰθέρσιν, ἔθ' ὁ κόσμος ἔχει φύσιν ἀπλὴν καὶ ἀμιγρὴν· ἀλλὰ θαυμασὴ τις, ὥς εἰκοι, διανομὴ γέγονε τῶν πέντε πρὸς τὰ πέντε καὶ σύλληξις ⁵.

XIII. Ἄμα δὲ πῶς ἐπισήσας καὶ διαλιπὼν· Οἶον, (εἶπον) ὦ Εὐερόφε, πεπόνθαμεν, ὀλίγα παρελθόντες τὸν Ὀμηρον, ὥς ἔχῃ πρῶτον εἰς πέντε νεύμαντα ⁶ μερῶν τὸν κόσμον, δὲ τὰς μὲν ἐν μέσῳ τρεῖς ἀποδέδωκε τοῖς τρισὶ θεοῖς, δύο δὲ τὰς ἄκρας Ὀλυμπον καὶ γῆν, ἃν ἡ μὲν ἐστὶ τῶν κάτω πέρας, ἡ δὲ τῶν ἄνω, κοινὰς καὶ ἀνεμήτεας ἀφῆκεν. ἀλλ' ἀνοισέος ὁ λόγος, ὥς Εὐριπίδης φησὶν. οἱ γὰρ τὴν τετράδα σεμνύοντες ⁷, ἐφαύλας

¹ scil. Plato. R.

² subaudi στοιχείοις. R.

³ R. fufp. διὰ βλέψεως τ. ζ.

⁴ Sic Steph dedit. Ald. Baf. nec non A. B. D. Ven. habent σύμπληξις. W. id retinuit. Ven. a secunda manu σύμπληξις; S. L. συμπλησις; Vera lectio, W. iudice, esse videtur συμπληξις.

⁵ distributio quasi per sortes. R. E Petay. notatur σύλληψις.

⁶ Iliad. 15, 190. sqq.

⁷ W. fufp. σεμνύοντες.

λως διδάσκουσιν, ὅτι τῷ ταύτης λόγῳ πᾶν σῶμα γένε-
σιν ἔχῃμεν. ἐπεὶ γὰρ ἐν μήνῃ καὶ πλάτει βάθος λα-
βόντι πᾶν τὸ σερεῶν ἐστὶ, καὶ μήκας μὲν προϋφίσταται
σιγμὴ κατὰ μονάδα ταττομένη· μήκος δ' ἀπλάτεις ἡ
γραμμὴ καλεῖται, καὶ μήκος ¹ ἐστὶν· ἡ δ' ἐπὶ πλάτος
γραμμῆς κίνησις ² ἐπιφανείας γένεσιν ἐν τριάδι παρέ-
χε· βάθος δὲ τέτοις ³ προσγενομένε δια τετάρων εἰς
σερεῶν ἡ αὐξησις προβαίνει· παντὶ δῆλον, ὅτι μέχρι
δεῦρο ⁴ τὴν φύσιν ἡ τετράς προαγαγῆσα ⁵ μέχρι τῆ σῶ-
μα τελειῶσαι, καὶ παραχεῖν διτλὸν ⁶ ὄγκον καὶ ἀντί-
τυπον, εἴτ' ἀπολέλοιπεν ἐνδεῶ τῆ μεγίστη. τὸ γὰρ ἀψυ-
χον ⁷, ὡς ἡπλῶς εἰπεῖν, ὀρφανὸν καὶ ἀτελὲς καὶ πρὸς
ἐδ' ὅτιεν, μὴ χρωμένης ψυχῆς, ἐπιτήδειον· ἡ δὲ τὴν
ψυχὴν ἐμποιῶσα κίνησις ἡ διάθεσις μεταβολὴ διὰ πέντε
γινομένη, τῇ φύσει τὸ τέλειον ἀποδίδωσι, καὶ τοσούτῳ
κυριώτερον ἔχει τῆς τετράδος λόγον, ὅσω τιμῇ διαφέρει
τῆ ἀψύχου τὸ ζῶον. ἔτι δ' ἰχύσασα μᾶλλον ἢ τῶν πέν-
τε συμμετρία καὶ δύναμις ἐκ εἶασεν εἰς ἅπειρα γένη
προελθεῖν τὸ ἐμψυχον ⁸, ἀλλὰ πέντε τῶν ζώντων ἀπάν-

P 5

τῶν

¹ R. & W. fusp. καὶ δυνάς ἐστι, — & obtinet locum numeri dualis. Vertit id Kaitw.

² Vulgo post h. v. legitur καὶ, quod delevi e R. mente.

³ Sic R. legi voluit, & dedi cum W. assentientibus Ven. & Mez. Vulgo τέτα.

⁴ Ald. Bas. Petav. ὅτι μὴ δεῦρο. Xyl. hoc μὴ vitiosum, aut otiosum esse iudicavit. Camer. legit ὅτι δὴ δεῦρο.

⁵ Vulgo post h. v. datur καὶ, quod R. delendum censuit, nisi addatur προβεβάσασα, vel simile quid. Delevi cum W. auctoritate D.

⁶ Quid sibi hic velit διτλὸς ὄγκος, Xyl. fatetur se nescire. Vertit *taclui renitentem molem*. R. fusp. ὀπλὸν, *conspicui patentem*, aut potius ληπλὸν, aut ἀπλὸν, *palpabilem*.

⁷ Sic ex Ald. & Bas. restitui pro vulg. ἐμψυχον, quod ex Steph. in rell. transit. Dedit W. idem. Consentiant A. B. D. Ven. S. L. nec non Petav.

⁸ Ad hunc locum referenda fuit haud dubie Xyl. annotatio, pro

των ιδέας παρέχεν. εἰσι γὰρ θεοὶ δὴ πε καὶ δαίμονες, καὶ ἥρωες, εἴτα μετὰ τήτας τὸ τέταρτον ἄνθρωποι γένος· ἔχατον δὲ καὶ πέμπτον τὸ ἄλογον καὶ θηρίωδες. ἔτι δ' εἰ τὴν ψυχὴν αὐτὴν κατὰ φύσιν διακίρει¹, πρῶτον αὐτῆς καὶ ἀμαυρότατόν ἐστι τὸ θρεπτικόν, δεύτερον δὲ τὸ αἰσθητικόν, εἴτα τὸ ἐπιθυμητικόν, εἴτα ἐπὶ τῶν τῶ θυμοειδές. εἰς δὲ τὴν τῷ λογιστικῷ δύνάμιν, ἐξικωμένη² καὶ τελεώσασα τὴν φύσιν, ὥσπερ ἐν ἄκρῳ τῷ πέμπτῳ καταπέπαυται.

XIV. Τοσαύτας δὲ καὶ τηλικαύτας ἔχοντος³ τῷ ἀριθμῷ δυνάμεις, καλὴ καὶ ἡ γένεσις ἐστίν, ἔχ ἢν ἤδη διήλθομεν, ἐκ δυάδος ἔσα⁴ καὶ τριάδος, ἄλλ' ἢν ἀρχὴ τῷ πρῶτῳ συνελθῶσα τετραγώνῳ παρέχεν. ἀρχὴ μὲν γὰρ ἀριθμῷ παντὸς ἡ μονάς, τετράγωνος δὲ πρῶτος, ἡ τετράς· ἐκ δὲ τῶν, ὥσπερ ιδέας καὶ ὕλης πέρας⁵ ἐσχάσης, ἡ πεμπάς. εἰ δὲ δὴ καὶ τὴν μονάδα τετράγωνον ὁρθῶς ἐνίοι τίθενται, δύνάμιν ἔσαν ἑαυτῆς καὶ περαίνεσαν εἰς ἑαυτήν, ἐκ δυεῖν πεφυκυῖα τῶν πρῶτων τετραγώνων ἡ πεμπάς, ἐκ ἀπολέλοιπεν ὑπερβολὴν ἐγγενείας.

XV.

pro ἄψυχον, quod vulgo legitur, scribendum esse τὸ ἔμφυχον, qua male a Steph. ad superius translata, textus vitio laboravit. Firmant vocem ἔμφυχον, cum W. receptam, A. B. Ven. nec non Turn. Bong. Petav. Legit veritque eandem Camerar.

1 Petav. διαροῖς. D. διαροῖς.

2 Ald. & Bas. ἐξικωμένη. Hinc Xyl. corrigendum censuit ἐξικνωμένη. Steph. dedit ἐξικωμένη. Petav. deinde τὸ πέμπτῳ.

3 Fuit hoc in R. — num consulto, Xyl. duce, an fortassis? latet — quod W. ex B. Ven. se recepisse monet pro vulg. ἔχοντες.

4 W. ex Ven. dedit ἔσαν.

5 Vulgo πέρας ἐσχάσης, quod R. suspectum fuit. Dedi cum W. πέρας ex B. D. S. Anon. Mez. E. Turn. V. Bong. enotatur πρῶτος πέρας, ut videantur abesse quae interjacent inter πρῶτος, quod praecessit, & πέρας, nisi variantem esse velis pro ἡ τετράς. Petav. πρῶτως.

XV. Τὸ δὲ μέγιστον, ἔφην ¹, δέδωκε μὴ ῥηθὲν πιέ-
 ζῃ τὸν Πλάτωνα ἡμῶν ², ὡς ἐκεῖνος ἔλεγε πιέζεσθαι τῷ
 τῆς σελήνης ὀνόματι τὸν Ἀναξαγόραν, παμπάλαιον ἔ-
 σάν τινα τὴν περὶ τῶν Φωτισμῶν δόξαν αὐτῆς ἰδίαν ³
 ποιόμενον. ἥ γὰρ ἐ ταῦτα εἴρηκεν ἐν Κρατύλῳ ⁴; πᾶ-
 νυ μὲν ἔν· (ὁ Εὐστροφος ἔφη) τί δ' ὅμοιον πέφυκεν ἔ
 συνορῶ. καὶ μὴν ⁵ οἶδα δὴπεθεν, ὅτι πέντε μὲν ἐν
 Σοφιστῇ ⁶ τὰς κυριωτάτας ἀποδείκνυσιν ἀρχὰς, τὸ ὄν,
 τὸ ταυτὸν, τὸ ἕτερον, τέταρτον δὲ καὶ πέμπτον ἐπὶ
 τέτοις κινήσιν καὶ εἰσίν. ἔλλω δ' αὖ τῷ τρόπῳ διαιρέσεως
 ἐν Φιλήβῳ χράμενος, ἐν μὲν εἶναι Φησί τὸ ἄπειρον,
 ἕτερον δὲ, πέρας. τῶν δὲ μιγνυμένων πᾶσαν συνίσα-
 δαι γένεσιν. αἰτίαν δ', ὑφ' ἧς μίγνυται, τέταρτον γέ-
 νος τίθεται· καὶ πέμπτον ἡμῶν ὑπονοεῖν ἀπολέλοιπεν,
 ὃ τὰ μιχθέντα πάλιν ἔχει διέκρισιν καὶ διάσασιν. τε-
 μαίρομαι δὲ ταῦτ' ἐκείνων ὥσπερ εἰκόνας λέγεσθαι, τῶ
 μὲν ὅντος τὸ γινόμενον, κινήσεως δὲ τὸ ἄπειρον, τὸ δὲ
 πέρας, τῆς εἰσσεως, ταυτὲ δὲ τὴν μιγνύσαν ἀρχὴν, θα-
 τέρως δὲ τὴν διακρίναν. εἰ δ' ἕτερα ταῦτ' ἐσὶ, καμεί-
 νως ἂν εἴη καὶ ἕτως ἐν πέντε γενέσεσι ⁷ καὶ διαφο-
 ραῖς. πυθόμενος (Φησί ⁸) δὴ τις ταῦτα πρότερος συν-
 ιδῶν

¹ Ald. ἐφ' ἧν. Hinc Camer. monet, se legere ἔφην.

² W. cum Mez. legi vult ἡμῶν. R. Iuspr. μὴ τὸ ῥηθὲν ὑφ' ἡμῶν πιέζῃ τὸν Πλάτ.

³ R. Iuspr. Φωτισμῶν αὐτῆς δόξαν. W. forte reponendum αὐτῶ ex D. adnotat.

⁴ Vol. III. edit. Bipont. p. 282.

⁵ Sic R. legi voluit, & dedi e Turn. V. Bong. Petav. pro vulg. καὶ μὲν.

⁶ Vol. II. p. 279. & deinde Vol. IV. p. 233.

⁷ Turn. V. Bong. S. L. Anon. γένεσι, hoc loco & paulo infra.

⁸ Locus corruptus, ad quem collustrandum Xyl. haec habet : „Sententia quidem haec est, Platonem cum in Sophista, tum in Philebo, ita de quinque rerum principiis disputasse, ut a se eam rationem excogitatam velit videri. Idem autem ei, quod Ana-

ιδὼν Πλάτωνος, δύο εἰ καθιέρωσε τῷ Θεῷ, δῆλωμα καὶ σύμβολον τῆς ἀριθμῆ τῶν πάντων. ἀλλὰ μὴν καὶ ταγαδὸν ἐν πέντε γενέσεσι φανταζόμενον κατανοήσας, ὃ πρῶτόν ἐστι τὸ μέτριον, δεύτερον δὲ τὸ σύμμετρον, καὶ τρίτον ὁ γῆς, καὶ τέταρτον αἰ περὶ ψυχὴν ἐπιστῆμαι καὶ τέχναι καὶ δόξαι ἀληθεῖς, πέμπτον εἴ τις ἡδονὴ κατὰρὰ καὶ πρὸς τὸ λυπεῖν ἄκρατος, ἐνταῦθα λήγει τὸ Ὀρφικὸν ὑπειπὼν ¹.

Ἐκτὴ δ' ἐν γενεᾷ καταπαύσατε θυμὸν ἀειδῆς ².

XVI. Ἐπὶ τέτοις, ἔφην, εἰρημένοις πρὸς ὑμᾶς ³ ἐν βραχὺ τοῖς περὶ Νίκανδρον ἀείσω ξυνοετοῖσι ⁴. τῆς γὰρ

Anakagorae, evenisse. Nam ut is deprehensus est, vetustam de Lunae illuminatione rationem sibi falso arrogasse: ita multo ante Platonem tempore quendam perspecta quinque principiorum ratione, E apud Delphos consecrassie. Is hic vocatur (si recte tamen legitur, quod non credo) Πυθόμενος proprio nomine. Pro Φησι, aut Φασι, aut Φηαί, apparet legendum. Sed δύο εἰ falsum est; & unicum fuit ligneum, de quo disputatur, ut ex hoc ipso loco patuit, forte διὰ τῶτο τὸ εἶ.
R. susp. πυθόμενος (Φησὶ δὴ τις) ταῦτα πρότερος, ἢ συνιδὼν — forsitan aliquis Platone vetustior, his seu traditione & doctrina compertis, seu sua meditatione deprehensis & excogitatis, consecravit Deo litteram E ut indicium & notam numeri rerum omnium: nam non deerunt, qui haec dicant. W. forte ita corrigendum censet: διαφοραῖς αἷς παθόμενος, Φασι, δὴ τις ταῦτα πρότερος συνιδὼν Πλάτωνος δοκεῖ τὸ εἰ καθιερωσθαι τῷ Θεῷ. Notat idem esse παθόμενος in D. & δύο εἰ in B. — Camerar. legit vertitque Φασι. Reliqua ei sunt suspensa.

¹ Ven. secunda manu ἐπειπὼν.

² R. susp. καταπαύσατε θυμὸν ἀειδῆ, exuetis animum conspectui haud patentem. Vid. Plat. Opp. IV. pag. 321. Camerar. legit καταπαύσατε, vel pro hoc positum censet καταπαύσατε — sexta aetate animo exemistis carminis usum. Petav. ἀηδῆς.

³ Dedi ἔφην pro vulg. ἔφην, & ὑμᾶς pro vulg. ἡμᾶς, e R. mente, probante W. Vertit quoque Camer. inquam. Ald. Bas. Petav. deinde ἐμβραχυ.

⁴ R. monente, videtur ad versum aliquem Orphei aut Empedoclis respicere. Sequentia idem sic restituenda censet: τῆς

γὰρ ἔκλῃς τῷ νέῃ μηνὸς ὅταν κατάγῃ, εἰς τὴν Πυθίαν εἰς τι πρυτανεῖον, ὁ πρῶτος ὑμῖν γίνεται τῶν τριῶν κλήρων εἰς τὰ πέντε πρὸς ἀλλήλους ἐκείνοις τὰ τρία ¹ ἔδὲ τὰ δύο βάλλοντες. ἥ γὰρ ἐχ' ἔτις ἔχει; καὶ ὁ Νίκανδρος· Οὕτως, εἶπεν· ἥ δ' αἰτία πρὸς ἑτέρους ἀρρητός ἐστι. Οὐκ ἔν (ἔφην ἐγὼ μειδιάσας) ἄχρι ἔ τὰληθές ἡμῖν ὁ θεὸς ἱεροῖς γενομένοις γινῶναι παράχῃ, προσκίσειται καὶ τῷτο ² τοῖς ὑπὲρ τῆς πεντάδος λεγομένοις. τοῦτο μὲν καὶ ὁ τῶν ἀριθμητικῶν καὶ ὁ τῶν μαθηματικῶν ἐγνωμίῳν τῷ ἔ λόγος, ὡς ἐγὼ μέμνημαι, πέρας ἔχεν.

XVII. Ὁ δὲ Ἀμμώνιος, ἅτε δὴ καὶ αὐτὸς ἐ τὸ Φαυλοτατον ἐν μαθηματικῇ Φιλοσοφίας ³ τιθέμενος, ἡθῆ

δὲ (cur δὲ pro γὰρ, quod meo quidem sensu commode legitur?) ἔκλῃς τῷ Πανέμῳ μηνός, ὅταν κατάγῃς (annon κατάγῃς?) τὴν Πυθίαν εἰς τὸ πρυτανεῖον — nam sexto die Panem mensis, quum Pythiam in Prytaneum deducis, bisce adjectis: „alloquitur Nicandrum, sacerdotem Delphicum. De Panemo Boeotorum mense v. Corfini T. II. Fast. Attic. p. 412. Quis autem ille ritus fuerit Pythiae a sacerdote eo die in Prytaneum introducendae, nobis in tanta Boeoticarum antiquitatum obscuritate latet.“ W. susp. ὅταν κατάγῃτε τὴν Πυθίαν εἰς τὸ Πρ. Βαβ. non habet εἰς ante τὴν Πυθ. Camer. vertit quoque — deducitis.

¹ Locum hunc se non expedire, R. fatetur. Monet, sententiam flagitare: κλήρων τὰ πέντε, προσδέχασθε γὰρ ἐκεῖνον, ἔδὲ τὰ τρία —. Kaltw. vertit: am sechsten Tag eines jeden Monats nemlich, wenn er die Pythia ins Prytaneum führt, nehmt ihr unter den drey Loosen zuerst die Fünfe, ohne die Dreie oder Zweye zu werfen. W. susp. κλήρων' εἰ τὰ πέντε πρὸς ἀλλήλους, ἐκεῖνος τὰ τρία, ἔ δὲ τὰ δύο, βάλλοντες — sexta novi mensis die, cum Pythiam in Prytaneum introducitis, prima vobis de tribus fortibus ducitur quinario, per binarium simul & ternarium jacto. — Petav. pro ὑμῖν habet ἡμῖν; pro εἰς τὰ πέντε Turn. V. Bong. εἰς τὰς ἑ.

² Petav. τοῦτο.

³ Sic R. legi voluit, dedique cum W. accedentibus B. & Ven. — non postremam philosophiae partem in mathematica scientia ponens. Vulgo Φιλοσοφία.

ἦθη τε τοῖς λεγομένοις καὶ εἶπεν· Οὐκ ἄξιον πρὸς ταῦτα λίαν ἀκριβῶς ἀντιλέγειν τοῖς νέοις, πλὴν ὅτι τῶν ἀριθμῶν ἑκαστος ἐκ ὀλίγα βελομένοις καὶ ἡμῖν ¹ ἐπαινεῖν παρέξει. καὶ τί δεῖ περὶ τῶν ἄλλων λέγειν; ἡ γὰρ ἱερὰ τῷ Ἀπόλλωνος ἐβδομάς ἀναλίσκει τὴν ἡμέραν πρότερον, ἢ λόγῳ τὰς δυνάμεις αὐτῆς ἀπάσας ἐπεξελεῖν. εἴτα τῷ κοινῷ νόμῳ πολεμῶντας ἅμα καὶ τῷ πολλῷ χρόνῳ τὰς σοφὰς ἀποφανῶμεν ἄνδρας, εἰ τὴν ἐβδομάδα τῆς προεδρίας παρώσαντες, τῷ θεῷ τὴν πεντάδα κατίερωσαν ², ὡς μᾶλλον τι προσήκεισαν. ἔτ' ἔν ἀριθμὸν ³, ἔτε τάξιν, ἔτε σύνδεσμον, ἔτ' ἄλλο τῶν ἑλλειπῶν μορίων ἔδὲν οἶμαι τὸ γράμμα σημαίνειν. ἀλλ' ἔστιν αὐτοτελὴς τῷ θεῷ προσαγόρευσις καὶ προσφώνησις, ἅμα τῷ ῥήματι τὸν φεγγόμενον εἰς ἔννοϊον κατίεσσα τῆς τῷ θεῷ δυνάμεως. ὁ μὲν γὰρ θεὸς ἑκαστον ἡμῶν ἐνταῦθα προσ-

¹ Sic e Petav. dedi pro vulg. καὶ ὑμῖν. Idem Camerar. legit verititque. Etiam W. id legendum suspicatur, aut ex D. ὑμνεῖν καὶ ἐπαινεῖν. Ven. ἐπαινεῖν καὶ ὑμνεῖν.

² Secutus sum W. sic e Mez. reponenten pro vulg. κατίερωσαν.

³ R. ad hunc locum haec adnotat: „ἀριθμὸν respicit ad sententiam Lampriae, qui volebat quinque Graeciae sapientes eo numero foribus Delphici templi inscripto, quot ipsi numero essent, significare voluisse: — τάξιν ad sententiam Chaldaei, nescio cuius, respicit, statuentis, eum, qui literam Eī templo Delphico inscripsisset, illud numen, cui sacrum esset templum Delphicum, h. e. Apollinem, quod cum sole idem est, eandem locum in septem planetis obtinere putasse, quem obtinet litera E in septem vocalibus. Eī σύνδεσμος est particula Si. In ἄλλο τῶν ἑλλειπῶν μορίων videtur ad illos respici, qui eī pro *voio* vel exclamatione *utinam* accipiebant. Τὰ ἑλλειπῆ μόρια, scil. τὰ λόγῃ, sunt particulae, quia saepius omittuntur.“ W. monet, totum hunc locum usque ad τῷ μὴ ὄντος cap. 20. exhiberi ab Euseb. Praep. Evang. XI, 11. Petav. ἑλλειπῶν. Pro ἔδὲν Ald. Basf. Petav. οἶδεν. Quare Camer. adnotat, mendosa haec esse, quae non nisi hariolando latine exposuerit. Vertit: neque aliquam adhuc *reli quarum partium* litera ista significare *scit*.

προσιόντα οἶον ἀσπαζόμενος προσαγορεύει τὸ ¹ Γινῶσι
 σαυτόν· ὃ τῷ χαῖρε δὴ, ἐδὲν μεῖον ἐσιν. ἡμεῖς δὲ πάλιν
 ἀμειβόμενοι τὸν θεόν, Εἰ Φαμέν, ὡς ἀληθῆ καὶ
 ἀψευδῆ καὶ μόνην μόνῳ προσήκεσαν τὴν τῷ εἶναι προσ-
 αγόρευσιν ² ἀποδιδόντες.

XVIII. Ἡμῖν μὲν γὰρ ὄντως ³ τῷ εἶναι μέτεσιν
 ἐδὲν, ἀλλὰ πᾶσα θνητὴ φύσις ἐν μέσῳ γενέσεως καὶ
 φθορᾶς γενομένη φάσμα παρέχει καὶ δόκησιν ἀμυδράν
 καὶ ἀβέβαιον αὐτῆς· ἂν δὲ τὴν διάνοιαν ἐπείσσης λα-
 βέθαι βελλόμενος, ὥσπερ ἡ σφοδρὰ περίδραξις ὕδατος τῷ
 πίεζειν εἰς ταῦτό καὶ συνάγειν διαρρέον ἀπόλλυσι τὸ πε-
 ριλαμβανόμενον, ἔγω τῶν παθιῶν καὶ μεταβλητῶν ⁴
 ἐνάσσει τὴν ἄγαν ἐνάργειαν ὁ λόγος διώκων ἀποσφάλλεται,
 τῇ μὲν εἰς τὸ γινόμενον αὐτῆ, τῇ δ' εἰς τὸ φθειρόμε-
 νον, ἐδενὸς λαβέθαι μένοντος, ἐδὲ ὄντος ὄντως δυνά-
 μενος. Ποταμῷ γὰρ ἐν ἐσιν ἐμβῆναι δις τῷ αὐτῷ, καὶ
 Ἡράκλειτον, ἐδὲ θνητῆς ἐσίας δις ἀψαθαι κατὰ ἕξιν·
 ἀλλ' ὀξύτητι καὶ τάχει μεταβολῆς σκιδνησι καὶ πάλιν
 συνάγει ⁵, μᾶλλον δὲ ἐδὲ πάλιν ἐδὲ ὕπερον, ἀλλ' ἅμα
 συνίσταται καὶ ἀπολείπει· πρόσσεισι καὶ ἄπεισι· ἴθιεν
 ἐδ' εἰς τὸ εἶναι περαίνει τὸ γινόμενον αὐτῆς, τῷ μη-
 δέποτε λήγειν ⁶, μηδ' ἴσαθαι τὴν γένεσιν, ἀλλ' ἀπὸ
 σπέρματος αἰεὶ μεταβάλλεσαν, ἐμβρυον ποιεῖν, εἴτα βρέ-
 φος,

¹ Mez. corrigit τῷ.

² V. τὴν τῷ εἰ προσαγόρευσιν. Ita quoque Euseb.

³ Petav. ὄντος, & deinde βέβαιον αὐτῆς pro ἀβέβαιον αὐ-
 τῆς.

⁴ Sic Xyl. ex Euseb. legendum censuit, & enotatur e V.
 dedique pro vulg. τῶν παθιμάτων μεταβάντων.

⁵ Quae sequuntur usque ad ἀπολείπει, cum Xyl. & W. rece-
 pi ex Eusebio. Vulgo absunt. Petav. συνάγει καὶ πρόσσει.

⁶ Sic ex Ald. & Euseb. legendum monuit Xyl. pro λέγειν,
 quod est in Bas. & e Petav. notatur. Recepi deinde cum W.
 ἴσαθαι pro vulg. ἡτῶσθαι, Xyl. monente, ex Euseb. Af-
 fertur quoque a V.

Φας, εἴτα παῖδα, μερικάκιον ¹, ἐφεξῆς νεανίσκων, εἴτα
 ἄνδρα, πρεσβύτην, γέροντα, τὰς πρώτας Φθείρασαν γε-
 νέσεις καὶ ἡλικίας ταῖς ἐπιγιγνομέναις. ἀλλ' ἡμεῖς ἕνα
 Φοβέμεθα γελοῖως θάνατον, ἥδη τοσάκτας τεθνηκότας καὶ
 θνήσκοντες. ἔ γάρ μόνον (ὡς Ἡράκλειτος ἔλεγε) πυ-
 ρὸς θάνατος, ἀέρι γένεσις, καὶ ἀέρος θάνατος, ὕδατι
 γένεσις, ἀλλ' ἐτι σαφέστερον ἐπ' αὐτῶν ² ἰδοὺς ἂν
 Φθίρεται μὲν ἀκμάζων γινομένης γέροντος, ἐφθάρη δ' ὁ
 νέος εἰς τὸν ἀκμάζοντα, καὶ ὁ παῖς εἰς τὸν νέον, εἰς
 δὲ τὸν παῖδα τὸ νήπιον. ὁ τε χθὲς εἰς τὸν σήμερον τέ-
 θνηκεν, ὁ δὲ σήμερον εἰς τὸν αὔριον ἀποθνήσκει· μένει
 δὲ ἑδείς, ἑδ' ἔστιν εἰς, ἀλλὰ γιγνόμεθα πολλοί, περὶ
 ἐν φάντασμα, καὶ κοινὸν ἐκμαγεῖον, ὕλης περιελαυνο-
 μένης καὶ ολιθαινώσεως. ἐπεὶ πῶς οἱ αὐτοὶ μένοντες
 ἑτέροις χαίρομεν νῦν, ἑτέροις πρότερον ³, ταναυτῆα φι-
 λῶμεν, ἢ μισῶμεν ⁴, καὶ θαυμάζομεν, καὶ ψέγομεν,
 ἄλλοις δὲ χρώμεθα λόγοις, ἄλλοις πάθεσιν, ἢ ἐκ εἶδος, ἢ
 μορφῇ, ἢ δίκνυον ἐτι τὴν αὐτὴν ἔχοντες; ἔτε γὰρ ἄνευ
 μεταβολῆς ἕτερα πάχειν εἶδος, ἔτε μεταβάλλων ὁ αὐ-
 τὸς ἐστίν· εἰ δ' ὁ αὐτὸς ἢ ἐστίν, ἑδ' ἔστιν, ἀλλ' ἐκ τέ-
 τε αὐτῷ μεταβάλλει ⁵, γιγνόμενος ἕτερος ἐξ ἑτέρου.
 ψεύδεται δ' ἢ αἰσθησις, ἀγνοῖα τῷ ὄντος, εἶναι τὸ φαι-
 νόμενον.

XIX.

1 R. vult repeti εἴτα ante μερικάκιον.

2 V. ἀλλ' ἐτι σαφέστερον ἐπ' αὐτῷ. R. post ἰδοὺς ἂν addi
 vult τῶν ἀνθρώπων, & deinde inseri γὰρ post μὲν.

3 Recepi πρότερον cum Xyl. & W. ex Euseb. Vulgo abest.
 R. Idem desideravit, legendum monens ἑτέροις δὲ πρότερον scilicet
 ἢ χαίρομεν.

4 Malim cum R. καὶ μισῶμεν.

5 Vulgo ἑδ' ἔστιν ἅμα τῷ αὐτῷ μεταβάλλει, unde certe
 nil sanè prodit. R. susp. καὶ μεταβάλλει γιγνόμενος, non est
 simul idem ipse, & in alium statum transit. Euseb. ἑδ' ἔστιν,
 ἀλλ' ἐκ τῷ αὐτῷ μεταβάλλει. Ex his W. bene conjecit,
 quod recipere haud dubitavi — ne est quidem: sed ex illo
 ipso ESSE dejicitur alius ex alio mutationibus factus.

XIX. Τί ἔν ὄντως ὄν ἐσι; τὸ αἰδίον καὶ ἀγέννη-
τον ¹ καὶ ἄφθαρτον, ἔν χρόνος μεταβολὴν ἔδδ εἰς ἐπ-
άγει. κινήτὸν γάρ τι, καὶ κινεμένη συμφανταζόμενον
ἔλη, καὶ ῥέον αἰεὶ καὶ μὴ σέγον ², ὥσπερ ἀγγεῖον Φθο-
ρᾶς καὶ γενέσεως, ὁ χρόνος. ἔ γε δὴ τὸ μὲν ἔπειτα
καὶ τὸ πρότερον, καὶ τὸ ἔσαι λεγόμενον, καὶ τὸ γέγο-
νεν, αὐτόθεν ἐξομολόγησίς ἐστι τῷ μὴ ὄντος. τὸ γὰρ ἐν
τῷ εἶναι τὸ μηδέπω γεγόνος, ἢ πεπαυμένον ἤδη τῷ εἶ-
ναι λέγειν, ὡς ἐστίν ³ εὐηθες καὶ ἄτοπον. ἔν δὲ ⁴ μά-
λιστα τὴν νόησιν ἐπερείδοντες ⁵ τῷ χρόνῳ, τὸ ἐνέσημε,
καὶ τὸ πάρεσι καὶ τὸ νῦν Φθγγόμεθα, τῷτο αὖ πάλιν
ἄγαν ἐκλυόμενος ⁶ ὁ λόγος ἀπόλλυσιν. ἐκθλίβεται γὰρ
εἰς τὸ μέλλον καὶ τὸ παρωχημένον, ὥσπερ αὐγὴ, βε-
λομέ-

¹ Petav. ἀγέννητον.

² Secutus sum W. sic ex Euseb. pro vulg. *σερρόν* reponen-
tem, & vertentem: mobile enim quiddam & cum mota appa-
rens materie, semper fluens, *nullam rem retinens*, sed veluti
vas ortuum & interituum est tempus.

³ W. *deleiri vult ὡς*, aut legi *δεινῶς*. Annon liceat, cum
exclamatione, cui *ὡς* saepius inservit, haec legere? — *quam
fatuum & absurdum est!*

⁴ Restitui ex Ald. & Bas. *ἔν δὲ* pro vulg. *ᾧδε*, R. probante
— *id autem, quo*. W. *susp. εἰ δὲ*.

⁵ Dedi sic cum W. ex Euseb. pro vulg. *ἐπεριδόντες*. Ver-
tit idem Xyl. — *id autem, in quo maxime unimur intel-
lecturi tempus*. Bryan. quoque corrigendum monuit *ἐπερίδον-
τες*. R. voluit: *ἔν δὲ μάλιστα τὴν νόησιν ἐπερίδομιν* vel *ἐπερ-
είδομιν* — *Φθγγόμενοι*. Sic omnino constructio foret planior.
W. pro τῷ χρόνῳ mavult τῷ χρόνῳ.

⁶ R. iudice, ἄγαν aut transferendum est ad sequentia, &
ante *δυσάμενον* collocandum, aut mutandum in *ἄμα*. Euseb.
ἄγαν ἐκλυόμενος, quod Xyl. exprimere videtur *elanguescens
vario*. W. non probat. Suspiciatur *ἄμα καὶ λεγόμενον*, *simul-
ac dictum est*. Camer. vertit: *id rursus ipsum ratio plane
explicando evertit*.

λομένοις ¹ ἰδεῖν, ἐξ ἀνάγκης διϊσάμενον. εἰ δὲ ² ταῦ-
τὰ τῷ μετρεῖντι πέπονθεν ἢ μετρεμένη ³ φύσις, ἔδεν
αὐτῆς μένον ἔδὲ ὄν ἐστιν, ἀλλὰ γινόμενα πάντα καὶ φθι-
ρόμενα κατὰ τὴν πρὸς τὸν χρόνον συννέμησιν ⁴. ὁθεν
ἔδ' ὅσιόν ἐστιν ἔδὲν τῷ ὄντος ⁵ λέγειν, ὡς ἦν, ἢ ἔσαι
ταῦτα γὰρ ἐγκλίσεις τινές εἰσι καὶ μεταβάσεις καὶ παρ-
αλλάξεις τῷ μένειν ἐν τῷ εἶναι μὴ πεφυκότος.

XX. Ἀλλ' ἐστὶν ὁ θεός, καὶ ⁶ χρῆσθαι, καὶ ἐσι-
κατ' ἔδένα χρόνον, ἀλλὰ κατὰ τὸν αἰῶνα τὸν ἀκίνητον,
καὶ ἄχρονον, καὶ ἀνέγκλιτον, καὶ ⁷ πρότερον ἔδεν ἐστίν,
ἔδ' ὕστερον ⁷, ἔδὲ μέλλον, ἔδὲ παρωχημένον, ἔδὲ πρε-
σβύτερον, ἔδὲ νεώτερον. ἀλλ' εἰς ὧν ἐνὶ τῷ νῦν τὸ
ἀεὶ πεπλήρωκε, καὶ μόνον ἐστὶ τὸ κατὰ τῶτον ὄντως ὂν,
ἔ

¹ Vulgo ὥσπερ ἀκμῇ βελλόμενος. Ald. & Bas. ἀκμῇ. Ca-
mer. vertit: nam eliditur in futurum atque praeeteritum, quasi
una acie id quod necessario distat contemplari volens — & adno-
tat: „ἀκμῇ μὲν legimus. Sed & ἀκμῇ posse legi suspicamur.“
Quod nunc exhibetur, legi voluit Xyl. ex Euseb. dedique cum
W. locum ita vertente: *eliditur enim spectare volentibus diffi-
raturque ut repentina lux, in futurum & praeeteritum*. R.
susp. ὥσπερ ὄγκον βελλόμενος συνδεῖν ἐξ ἀνάγκης διϊσάμενον, ut
si quis velit molem aliquam colligare, quae nequeat non bisce-
re & hiare. E codice, cujus nomen reticetur, enotatum est
ὥσπερ ἂν γῆ.

² Sic dedi cum W. ex Euseb. Vulgo ὁ δὲ.

³ Sic V. & dedi cum W. ex Euseb. Vulgo corrupte πέπον-
θεν, ἢ μέτρον μὲν ἢ φ. R. sic leg. susp. ὅπῃ δὲ ταῦτα τῷ
μετρεῖντι πέπονθεν ἢ μετρεμένη φύσις, (ἔδεν γὰρ αὐτῆς —)
quum vero, quod tempori contingit naturam metienti, id ipsi
quoque naturae mensae (vel mensuratae) contingat, (nihil enim
ejus in eodem statu manet —) Pro seq. μένον Petav. μόνον.

⁴ Sic ex Euf. cum W. dedi. Vulgo κατ' αὐτὴν πρὸς τὸν
χρόνον συννέμη. R. susp. κατ' ἀνάγκην πρὸς τ. χρό. σ. non
potest non cum tempore coalescere.

⁵ R. susp. ἔδὲ ὅσιόν ἐστι πρὸς τῷ ὄντος λέγειν.

⁶ Xyl. vertit εἰ χρῆ ex Euseb. Tuetur W. vulgatam.

⁷ Quae sequuntur, usque ad πρεσβύτερον, W. reposuit ex
Euseb. cum Xyl. Vulgo desunt. Enotantur quoque e V.

ἔ γεγονός, ἐδ' ἐσόμενον, ἐδ' ἀρχόμενον, ἐδὲ παυσόμε-
νον. ἕτως ἔν¹ αὐτὸ δεῖ σεβομένους ἀσπάζεσθαι καὶ
προσαγορεύειν², ἢ καὶ νῆ Δία, ὡς ἐνιοὶ τῶν παλαιῶν,
εἰ ἔν. ἔ γὰρ πολλὰ τὸ θεῖόν ἐστιν, ὡς ἡμῶν ἕκαστος ἐκ
μυρίων διαφορῶν ἐν πάθεσι γινομένων, ἄθροισμα παν-
τοδαπὸν καὶ πανηγυρικῶς μεμιγμένον. ἅλλ' ἐν εἶναι δεῖ
τὸ ὄν, ὥσπερ ὄν τὸ ἔν. ἢ δ' ἑτερότης, διαφορὰ τῷ
ὄντος³, εἰς γένεσιν ἐξίσταται τῷ μὴ ὄντος. ὅθεν εὔ
καὶ τὸ πρῶτον ἔχει τῷ θεῷ τῶν ὀνομάτων, καὶ τὸ δεύ-
τερον καὶ τὸ τρίτον. Ἀπόλλων μὲν γὰρ, οἷον ἀρνεύμε-
νος τὰ πολλὰ καὶ τὸ πλήθος ἀποφάσκων ἐστίν. Ἴητος⁴
δὲ, ὡς εἰς καὶ μόνος. Φαῖβον δὲ δὴ πε τὸ καθαρόν
καὶ ἄγνόν οἱ παλαιοὶ πᾶν ὠνόμαζον, ὡς ἔτι Θεσσαλοὶ
τὰς ἱερέας ἐν ταῖς ἀποφράσιν⁵ ἡμέραις αὐτὰς ἐφ' ἑαυ-
τῶν ἔξω διατρίβοντας⁶, οἶμαι, Φοιβονομεῖσθαι λέγεσθαι.
τὸ δὲ ἔν, εἰληρινὲς καὶ καθαρὸν. ἐτέρως γὰρ μίξει
πρὸς ἕτερον ὁ μiasμός⁷, ὡς πε καὶ Ὅμηρος ἐλέφαν-
τά τινα Φοινισσόμενον βαφῇ μιάνεσθαι φησι. καὶ τὰ
μιγνύμενα τῶν χρωμάτων οἱ βαφεῖς, φθείρεσθαι, καὶ
φθαρὴν τὴν μίξιν ὀνομάζουσιν. ἔκῃν ἔν τε εἶναι καὶ ἁ-
κρατον αἰεὶ τῷ ἀφθάρτῳ καὶ καθάρῳ προσήκει.

Q 2

XXI.

¹ Recepi ἔν cum Xyl. & W. ex Euf. Vulgo deest. Pro
αὐτὸ W. mavult αὐτόν.

² Dedi sic cum W. ex Euf. Vulgo καὶ προσεδίξαν. Hinc
R. aut καὶ deleri voluit, aut addi προσειπεῖν, vel προσαγο-
ρεῖν — hoc modo appellare & alloqui Deum, dum colimus &
reverentiam nostram ipsi exhibemus, nos decet, ut affuesca-
mus.

³ R. mavult ἕσα τῷ ὄντος. Petav. τῷ ὄντος. ὅθεν εὔ, omis-
sis interjacentibus.

⁴ Xyl. & Camer. Ἴητος legunt. Cf. Hom. Iliad. 15, 365.

⁵ Petav. ἀποφράσσειν.

⁶ Sic Xyl. & Camer. legerunt — extra templa domi suae
privatim degentes — & dedi cum W. accedentibus A. B. D.
Vulgo ἐξώδια τρίβοντας.

⁷ Subaudi γίνεται. R.

XXI. Τὸς δ' Ἀπόλλωνα καὶ ἥλιον ἡγεμένους τὸν αὐτὸν, ἀσπάζεσθαι μὲν ἄξιόν ἐστι καὶ φιλεῖν δι' εὐφημίαν ¹, ὃ μάλιστα τιμῶσιν ὡς ἴσασι καὶ ποθεῖσιν, εἰς τῆτο τιθέντας τῷ θεῷ τὴν ἐπίνοιαν ². ὥς δὲ νῦν ἐν τῷ κάλλει τῶν ἐνυπνίων τὸν θεὸν ὀνειροπολῶντες ³, ἐγείρωμεν καὶ παρακαλῶμεν ἀνωτέρω προσάγειν ⁴, καὶ θεάσασθαι τὸ ὑπὲρ αὐτὸς ⁵ καὶ τὴν ἐσίαν· τιμῶν δὲ καὶ τὴν εἰκόνα τήνδε, καὶ σέβεσθαι τὸ περὶ αὐτὴν γόνιμον, ὥς ἀνυσόν ἐσιν αἰδητῷ νοητῇ, καὶ φερομένῳ μένοντος, ἐμφάσεις τινὰς καὶ εἰῶλα διαλάμπουσιν ἀμωσγέτως τῆς περὶ ἐκείνου εὐμενείας ⁶ καὶ μακαριότητος. ἐκασταις ⁷ δ' αὐτῇ καὶ μεταβολῇ πῦρ ἀφιέντος ⁸, αἰ αὐτὸν ἅμα σπῶσιν, ὥς λέγασιν, αὐτῆς τε καταθλίβοντος, ἐνταῦθα κατατείνοντος ⁹ εἰς γῆν καὶ θάλασσαν καὶ ἀνέμους καὶ ζῶα καὶ τὰ δεινὰ παθήματα, καὶ ζώων

¹ Secutus sum W. sic ex D. dantem pro vulg. δι' εὐφωμίαν.

² W. susp. ἐπωνυμίαν.

³ R. susp. ὅμως δὲ νῦν, οἷον τὸ κάλλιστον τῶν ἐνυπνίων, τὸν θεόν, ὀνειροπολῶντες. W. adnotat, R. voluisse ὀνειροπολῶντας, quod ipse probat — eos Deum quasi in pulcherrimo omnium somniorum somnio imaginantes.

⁴ W. legi vult προάγειν, ut habet B. in margine. Petav. deinde θεᾶσθαι.

⁵ W. legi vult ὑπὲρ αὐτὸς. Posterius est in Petav.

⁶ R. susp. εὐγενείας, vel εὐδοκμονίας.

⁷ Restitui ἐκαστάς ex Ald. Baf. Steph. Petav. pro εἰσάσας, quod in Frft. & R. legitur.

⁸ Quae sequuntur, vitiosa sunt & turbata. Refutantur, Xyl. monente, ea, quae supra disputabantur de Apollinis in ignem & alias res mutationibus fatalibus, ob quas etiam Dionysus diceretur. Pro αἰ αὐτὸν Petav. nec non A. B. D. αὐτὸν Hinc R. susp. καὶ αὐτὸν ἀνασπῶντος, ὅσοι λέγασιν, αὐτῆς τε καταθλίβοντος ἐνταῦθα, καὶ κατατείνοντος. W. susp. ἀφιέντος, αὐτὸν ἀνασπῶντος, ὥς λέγασιν, in rell. consentiens cum R.

⁹ Ald. Baf. Pet. κατατείνοντος εἰς καὶ θάλ. Hinc Xyl. se legere monet καὶ κατατείνοντος εἰς.

ζώων καὶ φυτῶν, ἐδ' ἀνέκειν ὅσιον ¹. ἡ τὲ ποιητικὴ
 παιδὸς ἔσαι ² Φαυλότερος, ἣν ἐκεῖνος ἐν τινι ψαμάθῳ
 συντιθεμένη καὶ διαχρεομένη πάλιν ὑφ' ἑαυτῆς ³ παίζει
 παιδιάν, ταύτῃ ⁴ περὶ τὰ ὅλα χρώμενος ἀεὶ καὶ τὸν
 κόσμον, ἐκ ὅντα πλάττων, εἴτ' ἀπολλύων γενόμενον.
 τὸν αὐτὸν γὰρ ὅσον ἀμωσγέπως ⁵ ἐγγέγονε τῷ κόσμῳ,
 τῷτο συνδεῖ τὴν ἐσίαν καὶ κρατεῖ τῆς περὶ τὸ σωματικὸν
 ἀθροείας ἐπὶ Φθορὰν Φερομένης. καὶ μοι δοκεῖ μάλιστα
 πρὸς τῷτον τὸν λόγον ἀντιπατάμενον τὸ ῥῆμα καὶ μαρ-
 τυρούμενον, Εἰ Φῶναι πρὸς τὸν θεόν, ὡς ἐδέποτε γενο-
 μένης περὶ αὐτὸν ἐκστάσεως καὶ μεταβολῆς, ἀλλ' ἐτέρῳ
 τινὶ θεῷ, μᾶλλον δὲ δαίμονι τεταγμένῳ περὶ τὴν ἐν
 Φθορᾷ καὶ γενέσει φύσιν τῷτο ποιεῖν καὶ πάχειν προσ-
 ῆκον ⁶. ὡς δὴ λόγος ἐστὶν ἀπὸ τῶν ὀνομάτων εὐθύς, οἷον
 ἐναντίων ὄντων καὶ ἀντιφώνων. λέγεται γὰρ ὁ μὲν,
 Ἀπόλλων ⁷, ὁ δὲ, Πλάτων καὶ ὁ μὲν, Δῆλιος, ὁ
 δὲ,

Q 3

¹ R. susp. καὶ τὰ δανότατα παθήματα καὶ ζώων καὶ φυτῶν
 ἀπεργαζομένα, ἐδ' ἀνέκειν ὅσιον — *impium est illos ferre atque
 probare, qui solis aliquos e statu & velut mente sua excres-
 sus & mutationes jactant, ignes emittentis & semetipsum in
 altum attrahentis, rursusque velut pressu & restrictu ad hanc
 terram derivantis & deorsum promittentis in terram & ma-
 re, & ventos & animalia, efficientisque gravissimas concita-
 tiones tam in animalibus quam in plantis* — id est verbis
 paulo planioribus: qui autem solem volunt modo sursum ferri
 & ignem de se emittere, modo deorsum ferri & terram maria-
 que & ventos & animalia movere atque gravissimis modis per-
 cellere, eoque statum suum mutare, illos oportet, ut impia
 sciscentes, averfari.

² scil. ὁ ἀνέκειν τῶν ταῦτα λεγόντων.

³ R. mavult ἐφ' ἑαυτῆς, pro se, in solitudine sua, cum so-
 lus est & sibi indulget.

⁴ Sic legendum monuit Xyl. cum Ald. & Bas. habeat ταύ-
 την. Pro seq. περὶ R. mavult πρὸς.

⁵ W. leg. susp. ἀσώματον.

⁶ Dedi sic. R. & W. jubentibus, pro vulg. προσῆκον; Pen-
 det enim ab αἷς.

⁷ tanquam multitudine carens — Πλάτων, quasi dicas πω-
 λυτίων. R.

δὲ, Αἰδωνεύς· καὶ ὁ μὲν, Φοῖβος ¹, ὁ δὲ, Σκότιος·
καὶ παρ' ᾧ μὲν αἱ Μῆσαι καὶ ἡ Μνημοσύνη, παρ' ᾧ δὲ
ἡ Λήθη καὶ ἡ Σιωπή· καὶ ὁ μὲν Θεωρίος καὶ Φαναῖος,
ὁ δὲ Νυκτὸς αἰδωνῶς ² ἀεργηλοῖο τε Ἵπνεα κοίρανος· καὶ
ὁ μὲν

— Βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων·
πρὸς ὃν δὲ Πίνδαρος εἴρηκεν, ἐκ ἀηδῶς,
Κατεκρίθη, θνατοῖς ἀγανάτατος ἔμμεν ³.
εἰκότως ἔν ὃ Εὐριπίδης εἶπεν·

Λοιβαὶ νεκύων φθιμένων
Ἀοιδαὶ ⁴, ἅς ὁ χρυσοκόμας
Ἀπόλλων ἐκ ἐνδέχεται.

καὶ πρότερος ἔτι τότε ὁ Στησίχορος,
Μάλα τοι (μάλισα ⁵) παιγμοσύνας Φιλεῖ μολπὰς
τε Ἀπόλλων,

Κήδεά τε σουαχῆς τε Αἴδας ἔλαχε.
Σοφοκλῆς δὲ καὶ τῶν ὀργάνων ἐκατέρω ⁶ προσνέμων
ἐκάτερον ⁷ δῆλός ἐστι διὰ τῶν.

Ου

¹ hoc est καθαρὸς, purus, liquidus, clarus. R.

² Petav. Νυκτὸς αἰδωνῶς.

³ Valgo ἐκ ἀηδῶς κατεκρίθη, Δέον αὐτοῖς ἀγανάτατος ἔμμεν. Hinc R. legi voluit εἴρηκεν ἐκ ἀηδῶς· κατεκρίθη ὅδε θνατοῖς ἀγανάτατος ἔμμεν — Pindarus non inficere dixit: condemnatus hic est laza deorum lege, ut mortalibus sit humanissimus & jucundissimus. In restituendo loco W. sum secutus, qui eum, adjuvantibus duobus aliis Plut. locis, in lib. de def. Orac. & adversus Epicur. & monente Valcken, ad Eurip. Phoen. p. 12. & Hippol. p. 275. sic exhibuit. Schneider. in fragm. Pindar. pag. 74. legi mavult κατεκρίθη θεῶν θνατοῖς ἀγαν. ἔμ. ⁴ R. mavult εἶπεν· αἰοιδαὶ νεκύων φθιμένων, ἅς ὁ χρ. cum αἰοιδαὶ post φθιμένων positum nihil aliud sit quam emendatio pravae scriptionis λοιβαὶ.

⁵ Vocem μάλισα, quam uncis inclusi, R. delendam censuit, ut scholion dictionis μάλα τοι.

⁶ tam Apollini, quam Plutoni. R.

⁷ Apollini lyram, Plutoni tibiam. Pro δῆλός ἐστι Petav. δῆλος δὲ διὰ τ.

Οὐ νάβλα ¹ κωκυτοῖσιν, ἔ λύρα Φίλα,
καὶ γὰρ ὁ αὐλὸς ὁψέ καὶ πρῶν ἐτόλμησε Φωνὴν ἐφ'
ἡμερτοῖσιν ² ἀφιέναι. τὸν δὲ πρῶτον χρόνον εἴλκετο ³
πρὸς τὰ πένθη, καὶ τὴν περὶ ταῦτα αὐτεργίαν ⁴ ἔ μά-
λα ἐντιμον, ἐδὲ Φαιδρὸν εἶχεν, εἴτ' ἐμίχθη παντάπα-
σι. μάλιστα δὲ τὰ θεῖα πρὸς τὰ δαιμόνια συγχέοντες,
εἰς ταραχὴν αὐτὰς κατέστησαν ⁵. Ἀλλὰ γε τῷ Ε τοῦ
Γινῶσι σεαυτὸν ἔοικέ πως ἀντιμεῖσθαι, καὶ τρόπον τινὰ
πάλιν συνάδειν. τὸ μὲν γὰρ ἐκπλήξει καὶ σεβασμῶ
πρὸς τὸν θεόν, ὡς ὄντα διαπαντός, ἀναπεφώνηται, τὸ
δ' ὑπόμνησις ἐστὶ τῷ θυητῷ τῆς περὶ αὐτὸ φύσεως καὶ
ἀδενείας.

¹ Dedi sic cum W. auctoritate Brunck. ad Sophocl. T. II. p. 43. Vulgo ναῦλα. R. monente, Sophoclis versus hic est: αὐλὸς δὲ κωκυτοῖσιν, ἔ λύρα Φίλα — lamentationibus amica est tibia, non lyra.

² Ald. Bas. Petav. ἐφινερθίσιν. Hinc Xyl. monet, confusa haec esse & manca. Paulo ante pro ὁ αὐλὸς Petav. cum iisdem edd. ὁ αὐτὸς. Hinc Xyl. vertit: idem ille.

³ Dedi sic e Petav. cum W. accedentibus A. B. D. Vulgo εἴλκε. R. susp. τὸν δὲ πρὸ τῆς χρόνον, addens, verbum εἴλκε ἑαυτοῖς haud satis placere, sententiamque flagitare ἐφθίγγετο πρὸς τὰ πένθη, aut ἐξέκαε τὰ πένθη, aut εἰλήχεα τὰ πένθη.

⁴ R. susp. ὑπεργίαν aut λευτεργίαν. Posterius probat W.

⁵ Dedi sic cum W. e Petav. A. B. D. Ven. Vulgo ἐστησαν.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ

ΜΗ ΧΡΑΙΝ ΕΜΜΕΤΡΑ ΝΤΝ ΤΗΝ ΠΤΟΙΑΝ ¹.

Βασιλοκλῆς.

Εσπέραν ἐποιήσατε βασιῆαν, ὦ Φιλῖνε, διὰ τῶν ἀνα-
 θημάτων παραπέμποντες τὸν ξένον. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς
 ἀναμένων ἀπηγόρευσα.

Φιλῖνος. Βραδέως γὰρ ᾠδεύομεν, ὦ Βασιλόκλεις,
 σπείροντες λόγους καὶ θερίζοντες εὐθὺς μετὰ μάχης ὑπέ-
 λας καὶ πολεμικὰς, ὥσπερ οἱ Σπαρτοὶ ², βλασάνοντας
 ἡμῖν καὶ ὑποφυσόμενους κατὰ τὴν ὁδόν.

Βασ. Ἐτερον ἔν δεήσει τινὰ παραναλεῖν τῶν πα-
 ραγεγονότων, ἢ σὺ βάλει χαριζόμενος ἡμῖν διελθεῖν ³,
 τίνες ἦσαν οἱ λόγοι, καὶ τίνες οἱ λέγοντες;

Φιλ. Ἐμὸν, ὥς ἔοικεν, ὦ Βασιλόκλεις, τὸ ἔρ-
 γον. τῶν γὰρ ἄλλων ἔδενι ῥαδίως ἂν ἐντύχοις κατὰ πό-
 λιν. τὰς γὰρ πλείους ἐώρων αὐτὸς εἰς τὸ Κωρίκιον τῶ
 ξένῳ καὶ τὴν Λυκαρίαν ⁴ συναναβαίνοντας.

Βασ.

¹ Dialogi personae primae sunt Basilocles & Philinus. Ille initium colloquii facit, hunc alloquens. Secundae personae sunt Philinus, Diogenianus, Theon, Serapion, Boethus, Interpretes.

² illi, qui serpentis dentibus a Cadmo disseminatis orti credebantur.

³ Ald. Bas. διελθεῖν.

⁴ R. ad haec: „Λυκάριαν scribit Pausanias p. 811. (five L. X. c. 6.) ubi ait, oppido huic vicinum esse antrum Corycium, quod p. 878. (f. L. X. c. 32.) describit, unde constat, in eo saxum fuisse stillicidium, seu fodinam lapidis stalactitae.“
 V. Λυκάριαν.

Βασ. Ἡ ¹ Φιλοθεάμων τις ἡμῖν καὶ περιτῶς
Φιλήμοος ² ἐστὶν ὁ ξένος;

Φιλ. Φιλόλογος δὲ ³ καὶ Φιλομαθῆς ἐστὶ μᾶλλον.
ὁ μὴν ταῦτα μάλιστα θαυμάζειν ἄξιον, ἀλλὰ πραότης τε
πολλὴν χάριν ἔχουσα, καὶ τὸ μάχιμον ⁴ καὶ διαπορητι-
κὸν ὑπὸ συνέσεως, ἔτε δύσκολον, ἔτε ἀντίτυπον πρὸς
τὰς ἀποκρίσεις· ὥς τε καὶ βραχὺ συγγενόμενον, εὐθύς
εἶπεῖν. Τέκος ἀγαθὸς πατὴρ. οἶδα γὰρ Διογενιανὸν
ἀνδρῶν ἄριστον.

Βασ. Αὐτὸς μὲν ἐκ εἶδον, ὦ Φιλῖνε ⁵, πολλοῖς
δὲ ἐντετύχηκα καὶ τὸν λόγον καὶ τὸ ἥθος τῶ ἀνδρὸς
ἰχυρῶς ἀποδεχομένων, ὅμοια δὲ τέτοις ἕτερα περὶ τῶ
νεανίσκου λέγεσιν. ἀλλὰ τίνα ἀρχὴν ⁶ ἔχον οἱ λόγοι καὶ
πρόφασιν;

II. Φιλ. Ἐπέραινον ⁷ οἱ περιηγηταὶ τὰ συντε-
ταγμένα, μηδὲν ἡμῶν φροντίσαντες δεηθέντων ἐπιτεμεῖν
τὰς ῥήσεις καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἐπιγραμμάτων. τὸν δὲ
ξένον ἢ μὲν ἰδέα καὶ τὸ τεχνικὸν τῶν ἀνδριάντων με-
τρίως προσήγετο, πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων, ὡς εἶοικε,

Q 5

Θεα-

¹ Secutus sum in his W. ita dantem & personis distinguen-
tem ex B. & E. Vulgo continua erant, & ἡ φιλοθεάμων le-
gebatur.

² Dedi sic e Mez. & R. mente, W. probante, pro vulg. Φι-
λήμοος ἐστίν.

³ W. particulam δὲ mutandam censet in γι vel τε.

⁴ W. quaerit, an ἀρχίνεν?

⁵ Quae sequuntur πολλοῖς δὲ — ὅμοια W. restituit textui
ex B. & E. Vulgo ὦ Φιλῖνε, πολλοὶ δὲ τέτοις ἕτερα. Hinc
R. susp. τέτοις ἀδελφὰ ἕτερα. Turn. V. πρὸς τέτοις vel τέ-
τοις ὅμοια ἐταῖρε.

⁶ Vulgo ante hanc vocem legebatur ἐτέρων. Eam delevit W.
auctoritate B. & E. Conjecit R. ἀλλὰ τίνα γὰρ, ὦ τῶν, ἀρ-
χὴν.

⁷ R. post hanc vocem inferi voluit ἐφη, scil. Philinus. Eo-
dem docente περιηγητῆς est interpretes sacrorum, qui aliquem
in templis circumducit, eique sacra commonstrat, &, quid quid-
que sit, exponit.

δεατὴν γεγεννημένον. ἐθαύμαζε ¹ δὲ τῆ χαλκῆ τὸ ἀν-
 θρῶν, ὡς ἔ πίνω προσεικὸς ἔδὲ ἴω, βαφῇ δὲ κυανῇ
 εἰλβαντος, ὥς καὶ πέμψαι τι πρὸς τὰς νεάρχους ², (ἀπ'
 ἐκείνων γὰρ ἦρται τῆς θέας) οἷον ἀτεχνῶς θαλαττίως
 τῇ χροῇ καὶ βυθίως ἐσῶτας. Ἄρ' ἔν (ἔφη) πρᾶσις
 τις ἦν καὶ φάρμαξις τῶν πάλαι τεχνιτῶν περὶ τὸν χαλ-
 κὸν ³; ὥσπερ ἡ λεγομένη τῶν ξιφῶν σόμωσις, ἥς ἐκ-
 λειψέσης ἐνεχειρίαν ἔχε πολεμικῶν ἔργων ὁ χαλκός;
 τὸν μὲν γὰρ Κορίνθιον, ἔ τέχνη ⁴, ἀλλὰ συντυχία τῆς
 χροῆς λαβεῖν τὸ κάλλος, ἐπινειμαμένῃ πυρὸς οἰκίαν ἔχε-
 σάν τι χρυσὸν καὶ ἀργύρεα, πλείστον δὲ χαλκὸν ἀποκείμε-
 νον. ὧν συγχυθέντων καὶ συντακέντων, ὄνομα τῆ χαλ-
 κῆ τῶ μείζονι τὸ πλήθος παρέχεν. ὁ δὲ Θέων ὑπο-
 λαβὼν Ἀλκον (ἔφη) λόγον ἡμεῖς ἀκηκόαμεν πανερ-
 γέστερον ⁵. ὡς ἀνὴρ ἐν Κορίνθῳ χαλκιστύπος, ἐπιτυ-
 χῶν θῆκη χρυσίου ἐχέσῃ πολὺ, καὶ δεδοικὼς Φανερός
 γενέσθαι, κατὰ μικρὸν ἀποκόπτων καὶ ὑπομιγνύς ἀτρέμα
 τῷ χαλκῷ, θαυμαστὴν λαμβάνοντι κρᾶσιν, ἐπίπρασσε
 πολλὴ διὰ τὴν χροῶν καὶ τὸ κάλλος ἀγαπώμενον. ἀλ-
 λὰ

¹ Sic cum W. restitui, probante R. ex Baf. Xyl. Amiot.
 Vulgo ἐθαύμαζον.

² Locus depravatus. Pro πέμψαι τι Mez. ἐπισηδαι, & ita
 fere Amiot. R. susp. ὥς καὶ βλέψας πρὸς τὰς νεάρχους, adeo
 ut adspiciens Nearchi filios — diceret: Estne? — W. con-
 jecit πάσχων τι, vel πρίψας, ut color valde deceret Navar-
 chos. Nam ναύαρχους corrigendum monet cum Amiot. ex Vita
 Lysandri, c. 18. Vol. III. pag. 154. Turn. V. πρὸς τὰς ἀν-
 θρώπους.

³ Quae sequuntur ὥσπερ ἡ — ὁ χαλκός W. restituit textui
 ex B. & E.

⁴ Secutus sum W. sic ex B. & E. dantem. Vulgo τέχνη.
 R. susp. ἔ τέχνη ἐποίησεν, ἀλλὰ συντυχία, non ars sed casus
 fortuitus effecit, ut aes Corinthium dictum eam, qua se
 commendat, coloris venustatem adipisceretur.

⁵ relationem de artificiosa eaque calliditatis & versutiae
 plena ratione. R.

λὰ καὶ ταῦτα κἀκεῖνα μῦθος ἐστίν. ἦν δέ τις (ὡς εἶ-
κε) μίξις καὶ ἄρτυσις, ὡς πε καὶ νῦν ἀναπεραννύντες
ἀργύρῳ χρυσόν, ἰδίαν τινὰ καὶ περιτλήν, ἐμοὶ δὲ Φαι-
νομένην νοσώδη χλωρότητα καὶ Φθορὰν ἀκαλλῆ παρέ-
χουσι.

III. Τίνα ἔν αιτίαν (ἔφη ὁ Διογενιανὸς) οἶε τῆς
ἐνταῦθα τῆ χαλκῆς χροῖας γεγενῆσθαι; καὶ ὁ Θεῶν. Ὅταν
(ἔφη) τῶν πρώτων καὶ φυσικωτάτων καὶ ἐσομένων καὶ
ὄντων, πυρὸς καὶ γῆς καὶ ἀέρος καὶ ὕδατος ¹, μηδὲν
ἄλλο τῷ χαλκῷ πλησιάζῃ, μηδὲ ὁμιλῇ, πλὴν μόνος ὁ
ἄηρ, δῆλός ἐστιν ὑπὸ τέττε πεπονθὼς, καὶ διὰ τῆτον
ἐχρηκὼς ἦν ἔχει διαφορὰν ἀεὶ συνόντα καὶ προσκείμενον,
ἢ τῆτον μὲν ἦδεις ², πρὶν Θεόγνιν γεγενῆσθαι, κατὰ τὸν
κωμικόν. ἦν δ' ἔχων φύσιν ὁ ἄηρ, ἢ τε χρώμενος δυ-
νάμει κατὰ τὰς ἐπιψεύσεις ἐπικέχρωκε τὸν χαλκὸν ἐπι-
θυμείς μαθεῖν; Φήσαντος δὲ τῆ Διογενιανῆ. Καὶ γὰρ
ἐγὼ, (εἶπεν) ὦ παῖ. ζητῶμεν ἔν κεινῇ καὶ πρότερον,
εἰ βέλει, δι' ἣν αιτίαν μάλιστα τῶν ὑγρῶν ἀναπλήρηται
ἰὲ τέλειαν. εἰ γὰρ αὐτό γε δὴ πε τῷ χαλκῷ προσ-
τρίβεται τὸν ἰόν, ἅτε δὴ κατὰρὸν αὐτῷ καὶ ἀμίαν-
τον πλησιάζοντα ³. Οὐδαμῶς, (εἶπεν ὁ νεανίας) ἄλλο
δ'

¹ Vulgo post hanc vocem legitur καὶ. Id deleui auctorita-
te Bas. probantibus R. & W.

² Vulgo post μὲν est lacuna. W. recepit ἦδεις ex Anon. Exempl.
Turn. Mez. nec non Turn. & V. unde quidem in cod. Var.
enotatum video ἦσαι. R. monuit, nil deesse praeter οἶδα,
& proverbium fuisse Graecum: novi haec, antequam nascere-
tur Theognis — forte ex eo natum, quod carmina Theogni-
dis Megarensis pueris in schola traderentur memoriae mandan-
da, ut itaque proverbium hoc velit dicere: novi hoc, antequam
Theognidis sententias ediscerem, i. e. admodum puer adhuc.
Cf. Erasm. Chil. IV. cent. III. 100.

³ Ad vocem προστρίβεται R. monet, esse hic loci pro ἀφί-
νο προστρίβαν, affricare, applicare, non affricari, vel se-
met affricare. Pro πλησιάζοντα autem idem legi vult πλη-
σιάζον,

δ' αὐτῷ δοκεῖ τέτε¹ τὸ αἷτιον ὑπάρχειν· λεπτῷ γάρ
 ὄντι καὶ καθαρῷ καὶ διαυγεῖ προσπίπλων ὁ ἰὼς, ἐμφα-
 νέσατός ἐστιν, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ὑγροῖς ἀφανίζεται· καὶ
 ὁ Θεὸς· Εὖγε (εἶπεν) ὦ παῖ, καὶ καλῶς²· σκόπει
 δὲ, εἰ βέλει, καὶ τὴν ὑπὸ Ἀριστοτέλους αἰτίαν λεγομέ-
 νην· Ἀλλὰ βέλομαι, εἶπε³· Φησὶ τοίνυν τῶν μὲν ἄλλων
 ὑγρῶν ἐπιόντα διέχειν⁴ ἀδήλως καὶ διασπείρεσθαι τὸν ἰὸν,
 ἀνωμάλων καὶ μανῶν ὄντων⁵· τὰ δ' ἐλαία τῇ πυκνό-
 τητι σέγεσθαι, καὶ διαμένειν ἀθροίζομενον· ἂν ἔν καὶ
 αὐτοὶ⁶ τι τοῖσιν ὑποθέσθαι δυνηθῶμεν, ἐ παντάπα-
 σιν ἀπορήσομεν ἐπ' αὐτῆς καὶ παραμυθίας πρὸς τὴν ἀπο-
 ρίαν.

IV. Ὡς ἔν ἐκελεύομεν καὶ συνεχωρῶμεν, ἔφη
 τὸν ἰὸν τὸν ἐν Δελφοῖς πυκνὸν ὄντα καὶ συνεχῇ, καὶ
 τόνον ἔχοντα, διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἀνάκλασιν καὶ
 ἀντέ-

σιάζον, cum redeat ad τὸ ἔλαμον, non ad τὸν ἰὸν — non
 enim credibile est, oleum aëri aeruginem inducere, cum pu-
 rum ei applicetur. W. corrigendum putat, nisi quid excide-
 rit: ἀναπύμπλησιν (scil. ὁ αἷρ) ἐξ ἐλαίου· ἔ γάρ αὐτός γε
 δήπε τῷ ἐλαίῳ προστρέβεται τὸν ἰὸν, ὥτε δὴ καθαρὸς αὐτῷ
 καὶ ἀρίαντος πλησιάζων.

¹ Sic R. e Turn. & V. legi voluit, dedique cum W. ad-
 sentiente Anon. Vulgo τῆτο.

² Vulgo est post καὶ lacuna. R. monente, nil deest nisi,
 aut καλῶς aut ἀληθῶς; W. iudice, supplendum καλῶς vel ἀν-
 θρικῶς. Recepi καλῶς. Turn. ὦ παῖ καὶ σύ αἰτιάσω.

³ Dedi sic, R. iubente, pro vulg. εἶπεν. W. εἶπεν recepit
 e Xyl.

⁴ W. fusp. legendum διαθρεῖν.

⁵ Vulgo post ἀνωμάλων fuit lacuna, sequentibus deinde καὶ
 μενόντων. Explevi eam cum W. dante καὶ μανῶν ὄντων ex
 Exempl. Turn. Mez. nec non Turn. & V. unde quidem in cod.
 Var. enotatur καὶ μανῶν ὄντων. R. coniecerat ἀνωμάλων τῶν
 πῶρων καὶ μανῶν ὄντων.

⁶ R. iudice, aut post αὐτοὶ, aut post ὑποθέσθαι deest τῆδε,
 hic, in re praesenti.

ἀντέρεισιν, ἔτι καὶ δηλῆκόν, λεπλὸν εἶναι ¹, ὥσπερ μαρ-
τυρεῖ καὶ τὰ περὶ τὰς πέψεις τροφῆς. ἐνδυνόμενον ἔν ὑπὸ
λεπλότητος καὶ τέμνοντα τὸν χαλκόν, ἀναχαράσσειν πο-
λὺν ἰὸν ἐξ αὐτῆ καὶ γεώδη ², σέγειν δὲ τέτον αὖ πά-
λιν καὶ πιέζειν τῆς πυκνότητος διάχυσιν ³ μὴ διδέσης,
τόνδε ὑφιστάμενον αὐτὴν διὰ πλήθος ἐξανθεῖν, καὶ λαμ-
βάνειν αὐγὴν καὶ γάμμα περὶ τὴν ἐπιφάνειαν. ἀπο-
δεξαμένων δὲ ἡμῶν, ὁ ξένος ἔφη τὴν ἐτέραν ἀρνεῖν
ὑπόθεσιν πρὸς τὸν λόγον. Ἡ δὲ λεπλότης (ἔφη) δό-
ξει μὲν ὑπεναντιῶσθαι καὶ ⁴ πρὸς τὴν λεγομένην πυκνό-
τητα τῷ ἀέρος, λαμβάνεται δ' ἐκ ἀναγκαίως. αὐτὸς
γὰρ ὕφ' ἑαυτῆ παλαιόμενος ὁ χαλκὸς ἀποπνεῖ ⁵ καὶ
μεθίησι τὸν ἰὸν, ἐν ἡ πυκνότης συνέχευσα καὶ παχυνῶσα,
ποιεῖ ἐκφανῆ διὰ τὸ πλήθος. ὑπολαβὼν δὲ ὁ Θεάν, τί
γὰρ, (εἶπει) ὦ ξέने, κωλύει ταῦτὸ εἶναι καὶ λεπλὸν καὶ
πυκνόν, ὥσπερ τὰ σιμηὰ καὶ τὰ βύσσινά τῶν ὑφασμά-
των, ἐφ' ὧν καὶ Ὅμηρος εἶπε·

Καιροσέων ⁶ δ' ὀθονῶν ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον,
ἐνδαινύμενος τὴν ἀκρίβειαν καὶ λεπλότητα τῷ ὕφει,
τῷ μὴ προσμένειν τὸ ἔλαιον, ἀλλ' ἀπορρεῖν καὶ ἀπολι-
θαί-

¹ W. ex B. & E. addidit voces λεπλὸν εἶναι. Vulgo absunt.
R. susp. ἔτι δὲ καὶ δηλῆκόν, ὥσπερ μαρτυρεῖ, cui rei, vel as-
sertioni nostrae, testimonium vel argumentum fert. Resti-
tui deinde τὰς ante πέψεις; abest a Frst. & R.

² R. susp. καὶ πῖνον γεώδη.

³ Voce διάχυσιν W. explevit lacunam, quae vulgo post
πυκνότητος extitit, ex Anon. Idem voluisse videntur Turn. &
V. e quibus enotatur διάλυσιν. Mez. διέξοδον. Idem R. deesse
monuit, locum ita corrigens: τῆς πυκνότητος διέξοδον μὴ διδέ-
σης. τὸν δὲ ὑφιστάμενον αὐτῆ (ibi) διὰ πλήθος. E cod. non
nominato affertur ὑφιστάμενον αὐτῆς.

⁴ R. hoc καὶ delendum censet.

⁵ Cum W. restitui ex Ald. Bas. Xyl. consentientibus B. E.
& probante R. ἀποπνεῖ pro vulg. ἀποκνεῖ — exspirat, velut
spirando e se protrudit.

⁶ Xyl. monente, ex ipso Homero locum integrabis. Odyss.
7, 107.

θαίνειν, τῆς πυκνότητος ἔ διείσης ¹. καὶ μὴν ἔ μό-
νον πρὸς τὴν ἀναχάραξιν τῆ ἰᾷ χρήσαιο ² τῇ λε-
πτότητι τῆ ἀέρος, ἀλλὰ καὶ τὴν χροάν αὐτὴν ³ ποιεῖν
ἔοικεν ἡδίονα καὶ γλαυκοτέραν, ἀναμιγνύεσα τῷ κυανῷ
φῶς καὶ αὐγὴν.

V. Ἐκ τέτα γενομένης σιωπῆς, πάλιν οἱ περιη-
γῆται προσχειρίζοντο ⁴ τὰς ῥήσεις. χρησμῶ δέ τινας
ἐμμέτρῃ λεχθέντος, οἶμαι, περὶ τῆς Αἰγῶνος ⁵ τῆ Ἀρ-
γείᾳ βασιλείας, πολλὰ καὶ ἔφη θαυμάσαι τῶν ἐπῶν ὁ Διο-
γενιανὸς, ἐν οἷς οἱ χρησμοὶ λέγονται, τὴν φαυλότητα
καὶ τὴν εὐτέλειαν. καίτοι μισηγέτης ὁ θεὸς, καὶ τῆς
λεγομένης λογιότητος ἔχ ἦτλον αὐτῷ τὸ καλὸν, ἢ τῆς
περὶ μέλη καὶ ῥῥὰς καὶ εὐφωνίας ⁶ μετεῖναι, καὶ πο-
λὸν τὸν Ἡσίοδον εὐπεῖρα καὶ τὸν Ὅμηρον ὑπερφθγγε-
σαι. τὰς δὲ πολλὰς τῶν χρησμῶν ὁρῶμεν καὶ τοῖς μέ-
τροις καὶ τοῖς ὀνόμασι πλημμελείας καὶ φαυλότητος ἀνα-
πεπλησμένους ⁷. παρὼν ἔν Ἀθήνῃθεν ὁ ποιητὴς Σερα-
πίων. Εἶτα (ἔφη) ταῦτα τὰ ἔπη τῆ θεᾷ πισεύοντες
εἶναι,

¹ Vulgo τῆς πυκνότητος, ἔ διήσι καὶ μὴν —. R. mutata
distinctione voluit τ. πυκν. ἔ διείσης. καὶ μὴν. W. διείσης,
quod recepi. Ald. Bas. ἔ διήσι. B. E. ἔ διήσι.

² R. legendum monet χρήσαιτό τις τῇ λ. aut χρήσαιο,
utaris, cum in Bas. sit χρήσατο, unde χρήσαιο facile effici
possit.

³ R. legi vult αὐτῇ, scil. ἡ λεπτότης τῆ ἀέρος.

⁴ Sic cum W. dedi, auctoritate B. E. Xyl. Potuisset quo-
que e Turn. & V. recipi πρὸς χειρίζοντο. Ald. Bas. προσχειρί-
ζοντο. Vulgo προσχειρίζοντο, de quo corrigendo monuit quo-
que R.

⁵ De Aegone, & quo modo Argis regnum adeptus fuerit,
vid. supra pag. 69.

⁶ R. sup. ἔχ ἦτλον αὐτῷ ἐν τοῖς χρησμοῖς καλὸν εἶναι, ἢ τῆς
περὶ τὰ μέλη καὶ ῥῥὰς εὐφωνίας μετεῖναι — eumque decere
non minus in oraculis edendis praeferre facundia, quam so-
nora voce in canendis canticis.

⁷ Sic cum W. restitui ex Bas. Xyl. probante R. & acceden-
tibus B. E. Vulgo ἀναπεπλησμένους..

εἶναι, τὸ ἄσωμον ἔν παλιν, ὡς λέγεται, κἀλλεῖ τῶν
 Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδα λέγειν, ἔ¹ χρησόμεθα τάτοις ὡς
 ἄριστα καὶ κἀλλιστα πεποιημένοις, ἐπανορθούμενοι τὴν αὐ-
 τῶν κρίσιν προκατελημμένην ὑπὸ Φαύλης συνηθείας. ὑπο-
 λαβὼν ἔν Βόηθος ὁ γεωμέτρης· (οἶδα γὰρ τὸν ἄνδρα
 μεταταττόμενον ἤδη πρὸς τὸν Ἐπίκροτον) Ἄρ' ἔν ἐφη
 τὸ τῷ ζωγράφῳ Παύσανος ἀκήμοας; Οὐκ ἔγωγε (εἶπεν
 ὁ Σεραπίων) Ἄλλὰ μὴν ἄξιον. ἐκλαβὼν γὰρ, ὡς εἴοι-
 κεν, ἔπτον ἀλινδόμενον γράψαι, τρέχοντα ἔγραψεν.
 ἀγχανιζῶντος δὲ τῷ ἀνθρώπῳ, γελάσας ὁ Παύσαν κατ-
 ἔσρεψε τὸν πίνακα· καὶ γενομένων ἄνω τῶν κάτω, πάλιν
 ὁ ἔππος ἔ τρέχων, ἀλλ' ἀλινδόμενος ἐφαίνετο. τῷ-
 τό φησιν ὁ Βίαν ἐνίσξ τῶν λόγων πάχειν, ὅταν ἀνα-
 στραφῶσι². διὸ καὶ τὰς χρησμάς ἐνιοὶ ἔ φήσκουσιν³ κα-
 λῶς ἔχειν, ὅτι τῷ θεῷ εἰσιν· ἀλλὰ τῷ θεῷ μὴ εἶναι,
 ὅτι

1 Haec lectio, quam corruptam esse facile patet, ex Ald. &
 Steph. in rell. transit. Bas. πισεύετε εἶναι; ἔάσωμον ἔν παλιν
 ὡς λέγεται κ. τ. Ὁ. κ. Ἡ. ἀποδεῖν. ἔ χρησόμεθα — R. iudice,
 est haec correctoris παραδιώρθωσι, qua vetusta scriptio obscurata
 fuit. Xyl. eam sequitur vertendo. B. & E. habent τὸ ἄμω-
 μον αὐτὸ πάλιν. R. susp. πισεύοντες εἶναι. τολμήσομεν ἔν (vel
 αὐτὸ) πάλιν, ὡς λείπεται κἀλλεῖ τῶν Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδα λέγειν,
 εἰδὲ χρησόμεθα — at, qui tamen, quamvis credentes, ea
 carmina a Deo profecta esse, nihilominus audebimus asseve-
 rare, venustate Homericis & Hesiodicis ea cedere, neque ute-
 mur — ? W. autem: τολμῶμεν αὐτὸ πάλιν ὡς λείπεται — λέ-
 γαν εἰδὲ χρησόμεθα — itane hos Dei versus esse putantes,
 audeamus rursus eos dicere, Homericis & Hesiodicis pulchri-
 tudine longe inferiores esse? annon utemur iis? — Turn.
 V. ἔάσωμον ἔμπανιν λείπαι αὐτὰ πάλιν.

2 Dedi sic ex emendatione Perizon. ad Ael. V. H. XIV, 15.
 Vulgo ἀναστρέφωσι. R. voluit ἀναστρέφωσι.

3 Vulgo φήσκουσιν ἔ. Ordinem inverti, Xyl. versionem secu-
 tus, R. & W. probantibus. Perizon. loc. cit. maluit deleri ἔ,
 & deinde legi ἄλλοι pro ἄλλὰ, ut sit sensus: idcirco & ora-
 cula nonnulli dicunt bene composita esse, quia dei sunt, alii,
 non esse dei, quia male composita sunt.

ὅτι Φαίλως ἔχουσιν. ἐκεῖνο ¹ μὲν γὰρ ἐν ἀδήλῳ τὸ δὲ τὰ ἔπη ἐν εὖ πεπονηθαι ² τὰ περὶ τὰς χρησμάς, καὶ σοι κριτῇ δῆπεθεν, ὧ Φίλε Σεράπιον, (εἶπεν) ἐναργές ἐστι. ποιήματα γὰρ ³ γράφεις, τοῖς μὲν πράγμασι φιλοσόφως καὶ αὐστηρῶς, δυνάμει δὲ καὶ χάριτι καὶ κατασκευῇ ⁴ περὶ λέξιν ἐοικότα τοῖς Ὀμήρῳ καὶ Ἡσίοδῳ μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑπὸ τῆς Πυθίας ἐκφερομένοις.

VI. Καὶ ὁ Σεραπίων· Νοσῶμεν γὰρ, εἶπεν, ὧ Βόηθε ⁵, καὶ τὰ ὦτα καὶ τὰ ὄμματα, συνειδισμένοι διὰ τρυφὴν καὶ μαλακίαν τὰ ἡδῖα καλὰ νομίζειν καὶ ἀποφαίνεσθαι. τάχα δὴ μεμψόμεθα τὴν Πυθίαν, ὅτι Γλαύκης κ' φθέγγεται τῆς κιθαριδῆς λιγυρώτερον, ἐδὲ χρισμένη ⁶ μύροις, ἐδὲ ἀλαργίδας ἀμπεχομένην κάτεισιν εἰς τὸ ἄδυτον, ἐδὲ ἐπιθυμιᾷ κασσίαν, ἢ λήθανον, ἢ λιβανωτὸν, ἀλλὰ δάφνην καὶ κρίθινον ἄλευρον. ἔχ' ὁρᾶς, (εἶπεν) ὅσην χάριν ἔχει τὰ Σαπφικὰ μέλη, κηλόντα καὶ

¹ scil. τὸ τῷ Θεῷ ταῦτα εἶναι.

² Vulgo τὸ δὲ πεπονηθαι. Xyl. susp. τὸ δὲ ἐκ ἐκπεπονηθαι, non elaboratum esse, vertens. R. iudice, deest Φαίλως. Verba, quibus nunc lacuna expleta apparet, sunt e W. correctione, licet dubius fuerim, annon praeferenda sint, quae e Turn. enotantur τὸ δὲ μὴ καλῶς πεπονηθαι.

³ Vulgo μὲν γὰρ. Delevi μὲν, ut prorsus otiosam, e R. mente.

⁴ R. mavult κατασκευῇ τῇ περὶ λ.

⁵ Vulgo νοσῶμεν γὰρ ἐν τενῶ Βόηθε. Restitui lectionem Bas. & Xyl. quam Amiot. Mez. & R. probarunt, cum W.

⁶ Sic cum W. ex Turn. V. Anon. dedi pro vulg. χρισμένην. Simul necesse fuit cum eodem dare deinde ἀμπεχομένην κάτεισιν pro ἀμπεχομένην. καὶ τισιν — e R. mente, quam quoque secutus sum dando εἰς τὸ ἄδυτον, ἐδὲ ἐπιθυμιᾷ. pro vulg. εἰς τὸ ἐδὲ ἐπιθυμιᾷ. Ad εἰς τὸ Xyl. jam monuit aliquid excidisse; ἐπιθυμιᾷ autem est in Ald. & Bas. In his quidem W. retinet vulgatam, cum pro εἰς τὸ legendum ei videatur εἶσω. Glaucē fuit celeberrima citharistria apud regem Ptolemaeum Philadelphum. Cf. Plin. X. 22. Aelian. Hist. anim. VIII, 11.

καὶ καταδέλγοντα τὰς ἀπρωμένους; Σίβυλλα δὲ μαινο-
μένῳ σώματι, καὶ Ἡράκλειτον, ἀγέλασα καὶ ἀπαλῶ-
πισα καὶ ἀμύρισα φθγγομένη, χιλίαν ἐτῶν ἐξιννεῖται
τῇ Φωνῇ διὰ τὸν θεόν. ὁ δὲ Πίνδαρος ἀκῆσαι Φησὶ τῷ
θεῷ τὸν Κάδμον ἔμεικτὸν ὄρθην¹, ἔχ' ἡδεῖαν, ἐδὲ
τρυφερὰν, ἐδὲ ἐπιτεκλασμένην τοῖς μέλεσιν. ἡδονὴν γὰρ
ἔ προσέεται τὸ ἀπαδὲς καὶ ἀγνόν, ἀλλ' ἐνταῦθα μετὰ
τῆς αὐτῆς² ἐρρίφη καὶ τὸ πλεῖστον αὐτῆς, καὶ, ὡς εἰ-
κειν, εἰς τὰ αὐτὰ τῶν ἀνθρώπων συνεβρύκειν.

VII. Εἰπόντος δὲ ταῦτα τῷ Σεραπίωνος, ὁ Θεὸς
μειδιάσας· Ὁ Σεραπίων μὲν (εἶπε) τὸ εἰωθὸς ἀποδέ-
δωκε τῷ τρόπῳ, λόγε περὶ αὐτῆς³ τῆς ἡδονῆς παρα-
πεσόντος ἀπολαύσας· ἡμεῖς δὲ, ὦ Βῶνθε, καὶ ἡ Φαυ-
λότερα⁴ τῶν Ὀμήρου ταῦτα τὰ ἔπη, μὴ νομίζωμεν αὐτὰ
πεποιημένα τὸν θεόν, ἀλλὰ ἐκείνους τὴν ἀρχὴν τῆς κινή-
σεως ἐνδιδόντος, ὡς ἐκάστη πέφυκε κινεῖσθαι τῶν προφη-
τίδων⁵. καὶ γὰρ εἰ γράφειν ἔδει μὴ λέγειν τὰς χρησ-
μῆς, ἐκ αὐ, οἶμαι, τῷ θεῷ τὰ γράμματα νομίζοντες⁶
ἐψέγομεν, ὅτι λείπεται καλλιγραφία τῶν βασιλικῶν⁷.

3

1 R. ὄρθην mavult, deleto ἔ ante μεμικτὸν, utpote quod
e fine nominis Cadmi sit natum. Amiot. quoque Mez. & W.
ἔ delendum censent.

2 Sic cum W. ex Turn. & V. recepi, R. probante, pro vulg.
ἡδονῆς, quod Stephano debetur, id danti ex Leonico. — Ald & Bas.
μετὰ τῆς αὐτῆς, pro quo Xyl. conjecit αὐδῆς. Voluptatem
una cum Noxa e choro deorum expulsum, & in hunc terra-
rum orbem dejectam fuisse, praeclara est, & philosopho poe-
ta, qualis Serapio fuisse hic perhibetur, digna sententia.

3 R. αὐτῆς delendum censet. W. susp. περὶ ἡδονῆς τε καὶ
ἡδονῆς.

4 W. susp. excidisse post haec καὶ βελτίονα.

5 Post hanc vocem R. susp. deesse ἕως ἐξηνέχθαι, vel simi-
le quid.

6 R. mavult ἔ νομίζοντες.

7 Kaltw. adnotat ad hanc vocem: „Königliche Buchstaben
sollen wohl solche seyn, deren man sich für Könige bedient;

PLVT. T. IX.

R

oder,

ἔ γάρ ἐστι θεὸς ἢ γῆρυς, ἐδὲ ὁ Φθόγγος, ἐδὲ ἡ λέξις, ἐδὲ τὸ μέτρον, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς· ἐκεῖνος δὲ μοῖας τὰς φαντασίας παρίσῃσι, καὶ φῶς ἐν τῇ ψυχῇ ποιεῖ πρὸς τὸ μέλλον. ὁ γὰρ ἐνθεσιασμός τοιούτων ἐστὶ καὶ θόλα δὲ εἰπεῖν, ὑμᾶς τὰς τῷ Ἐπικέρῳ προφήτας (δῆλος γὰρ εἶ καὶ αὐτὸς ὑποφερόμενος) ἐν ἐστὶ διαφυγεῖν, ἀλλὰ κακίας αἰτιάσθαι¹ τὰς πάλαι προφήτιδας, ὡς φαύλοις πειρήμασι χρωμένους, καὶ τὰς νῦν, καταλογάδην καὶ διὰ τῶν ἐπιτυχόντων ὀνομάτων τὰς χρησμούς λεγέσας, ὅπως ὑμῖν ἀνεφάλων καὶ λαγαρῶν μέτρων καὶ μειέραν εὐθύνας μὴ ὑπέχωσι. καὶ ὁ Διογενειανός· Μὴ παίζῃς (εἶπεν) ὦ πρὸς θεῶν, ἀλλὰ δίκλυσον ἡμῖν ταύτην τὴν ἀπορίαν κοινὴν ἔσαν. ἐδεῖς γὰρ ἐστὶν ἄλλων², ὅς ἐκ αἰτίας ἐπιζητεῖ καὶ λόγον, ὡς³ πέπαυται τὸ μαντεῖον ἔπεισι καὶ λόγοις⁴ χρωμένον. ὑπολαβὼν ἔν ὁ Θέων· Ἀλλὰ καὶ νῦν, (εἶπεν) ὦ παῖ, δοκῶμεν ἐπηρεῖν τινα τὰς περιηγητὰς ἀφαιρεῖσθαι τὸ οἰκεῖον ἔργον. ἔασον ἔν γενέσθαι τὸ τέτιον πρότερον, εἴτα περὶ ὧν βέλει καὶ ἡσυχίαν διαπορήσεις.

VIII. Ἦδη δὲ προϊόντες ἤμεν κατὰ τὸν Ἰέρωνος ἀνδρίαντα τῷ τυράννῳ· καὶ τῶν μὲν ἄλλων ὁ ξένος, εἰδὼς ἅπαντα, παρεῖχεν ὅμως ὑπὸ εὐκολίας ἀκροατὴν αὐτόν. ἀκῆσας δὲ, ὅτι πίων τις ἐσὼς ἄνω χαλκῆς Ἰέρωνος

oder, die nach unsrer Art zu reden, aus königlichen Canzleien kamen. Sonst müßte man annehmen, daß alle Könige schön geschrieben hätten.“

¹ Dedi sic cum W. e. Basf. Turn. Bong. Xyl. Leonie. Mez. probante R. Vulgo αἰτιάσθαι. W. κακίας mutari mavult in κακείνας.

² R. iudice, aut legendum est ἀνθρώπων, aut ἐστὶ τῶν ἄλλων, i. e. τῶν πάντων. W. fufp. ἄλλως, vel ἡμῶν. E. ἀλλήλων.

³ R. mavult ὅπως, qui factum fit, ut —

⁴ W. καὶ λόγοις vel delendum censet, vel cum R. corrigendum καὶ ἄλλοις μέτροις.

ρωνος ἔπεσεν αὐτομάτως τῆς ἡμέρας ἐκεῖνης, ἥ τὸν Ἰέρωνα συνέβαινεν ἐν Συρακούσαις τελευτᾶν, ἐθαύμασε. καὶ γὰρ τῶν ὁμοίων ἅμα συνανειμίμησιν, οἷα δὴ τῷ Ἰέρωνος ¹ μὲν τῷ Σπαρτιάτῃ, ὅτι πρὸ τῆς ἐν Λεύκτροις αὐτῷ γενομένης τελευτῆς ἐξέπεσον οἱ ὀφθαλμοὶ τῷ αἰδριάντῳ· οἱ δὲ ἄσέρες ἠφανίσθησαν, ὃς Λύσανδρος ἀνέδηκεν ἀπὸ τῆς ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίας. ὁ δὲ αὐτῷ τῷ Λυσάνδρῳ λίθινος ἀνδρὶς ἐξήνθησεν ἀγρίαν λόχμην καὶ πᾶν τοσαύτην τὸ πλῆθος, ὥστε κατακρύψαι τὸ προσωπον. ἐν δὲ τοῖς Σικελικοῖς τῶν Ἀθηναίων αὐτοχρήμασιν αἱ τε χρυσαῖ τῷ Φοίνικος ἀπέβρεον βέλαντι ², καὶ τὴν ἀσπίδα τῷ παλλαδίᾳ κόρακες περιέκυον. ὁ δὲ Κνιδίων σέφανος, ὃν Φαρσαλίᾳ τῇ ὀρχηστρίδι Φιλόμηλος, ὁ Φωκέων τύραννος, ἐδωρήσατο, μεταστᾶσαν αὐτὴν ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀπώλεσεν ἐν Μεταποντίῳ ³ παίζεσαν περὶ τὸν νεῶν τῷ Ἀπόλλωνος· ὁρμήσαντες γὰρ ἐπὶ τὸν σέφανον οἱ νεανίσκοι, καὶ μαχόμενοι περὶ τῷ χρυσίῳ πρὸς ἀλλήλους, διέσπασαν τὴν ἀνδραπῶν. Ἀριστοτέλης μὲν ἔν μόνον Ὅμηρον ἔλεγε κινέμενα ποιεῖν ὀνόματα ⁴ διὰ τὴν ἐνάργειαν· ἐγὼ δὲ Φαίην ἂν καὶ τῶν ἀναθημάτων τὰ ἐνταυτοῖς μάλιστα συγκινεῖσθαι καὶ συνεπισημαίνειν τῇ τῷ Θεῷ προνοίᾳ· καὶ τέτων μέρος μὴδὲν εἶναι κενόν, μὴδὲ ἀναίδητον, ἀλλὰ πεπληῆσθαι

R 2

πάν-

¹ R. monente, Hieronis nomen in Spartanis suspectum. Forte librarius illud e superioribus repetiit per socordiam. Possitan illud Cleombroti fuit, qui, Sparta rex in pugna Leontica occubuit. W. corrigendum suspicatur τοῖς Ἰέρωνος, εἶα δὴ τῶν μὲν Σπαρτιατῶν.

² Paulo aliter rem narrari a Pausania p. 834, R. monet.

³ R. legi vult Μεταπόντιῳ, addens, se non videre, quid sibi velit hoc exemplum, cum Plutarchus afferat exempla prodigiorum funestorum in donariis, exitium illis, ad quos ea donaria pertinerent, significantium.

⁴ Post hanc vocem vulgo repetitur ποιεῖν, quod delendum fuit auctoritate Bas. Xyl. Mez. E. Leonic. Pro ἐνάργειαν Ald. & Bas. ἐνέργειαν.

πάντα θειότητος. καὶ ὁ Βόηθος. Ναί. (εἶπεν) ἔγχε
ἀρκεῖ τὸν θεὸν εἰς σῶμα καθεργαζόμεναι θυητὸν ἅπαξ ἐκά-
στῃ μηνός ¹, ἀλλὰ καὶ λίθῳ παντὶ καὶ χαλκῷ συμφο-
ράσομεν αὐτὸν, ὥσπερ ἐν ἔχοντες ἀξιόχρεω ² τῶν τοιό-
των συμπλημάτων τὴν τύχην δημιουργὸν καὶ τὸ αὐτόμα-
τον. εἶτα (εἶπεν ἐγὼ ³) τύχῃ σοι δοκεῖ καὶ αὐτομάτῳ
τῶν τοιούτων ἕκαστον εἰσπέναι ⁴, καὶ πιθανόν ἐστὶ τὰς ἀτό-
μους ἐξολιθεῖν καὶ διαλυθῆναι καὶ παρεγκλιῖναι, μήτε πρό-
τερον μήτε ὕστερον, ἀλλὰ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον, ἐν
ᾧ τῶν ἀναστάντων ἕκαστος ἢ χειρόν ἤμελλε πράξειν ἢ βέλ-
τιον; καὶ σὲ μὲν Ἐπίκουρος ὠφελεῖ ὧν, ὥς εἰσιν, ἀφ'
ᾧ εἶπεν, ἢ ἔγραψε, πρὸ ἐτῶν τριακοσίων ⁵. ὁ θεὸς
δὲ, εἰ μὴ συνείρξει φέρων ἑαυτὸν εἰς ἅπαντα, μηδὲ
ἀνακραδεῖν ⁶ πᾶσιν, ἐκ ἂν σοι δοκεῖ κινήσεως ἀρχὴν καὶ
πάσης αἰτίας ⁷ παραχεῖν ἑδενὶ τῶν ὄντων;

IX. Τοιαῦτα μὲν ἐγὼ πρὸς τὸν Βόηθον ἀπεκρινά-
μην. ὅμοια δὲ περὶ τῶν Σίβυλλείων. ἐπεὶ γὰρ ἔσημεν
κατὰ τὴν πέτραν γενόμενοι τὴν κατὰ τὸ βασιλευτήριον,
ἐφ' ἧς ⁸ λέγεται καθίσθαι τὴν πρώτην Σίβυλλαν ἐκ
τῆς Ἑλικωνος παραγενομένην, ὑπὸ τῶν Μισσῶν τραφεῖ-
σαν,

¹ R. quaerit, an nonnisi semel per mensem oracula dederit Pythia? Voces τὸν θεὸν absunt a V.

² R. mavult ἀξιόχρεων. Deinde cod. innominatus τῇ αὐτομάτῳ pro τὸ αὐτόματον, nisi id ad seq. αὐτομάτῳ referendum censeas.

³ Philinus loquitur. R.

⁴ R. legi vult γεγονέναι.

⁵ Late hoc sumendum monet R. & bene addi πρὸ ἐτῶν, cum a morte Epicuri ad mortem Plutarchi anni 390 fere exierint.

⁶ Aut sic, aut ἀνακραδεῖν legi voluit R. Dedit cum W. quod e Turn. enotatur. Vulgo ἀνακραδεῖν. Baf. habet ἀνακραδεῖν.

⁷ Ald. Baf. εἰάν. Steph. dedit αἰτίαν ex Leonie. & Schott.

⁸ Sic cum W. restitui ex Ald. Baf. Xyl. quibus accedunt B. & E. probante R. pro vulg. ἐφ' οὗ.

σαν, (ἐνιοι δὲ Φασιν εἰς Μαλεῖνα ¹ ἀφιέσθαι, Λαμίας
 ἔσαν θυγατέρα τῆς Ποσειδῶνος) ὁ μὲν Σεραπίων ἐμνή-
 θη τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς ὕμνησεν ἑαυτὴν, ὡς ἐδὲ ἀποθα-
 νῆσα λήξει μαντικῆς· ἀλλ' αὕτη ² μὲν ἐν τῇ σελήνῃ πε-
 ρίεισι τὸ καλόμενον Φαινόμενον γενομένη πρόσωπον, τῷ
 δὲ ἄερί τὸ πνεῦμα συγκραθὲν, ἐν Φήμαις ἀεὶ Φορήσεται
 καὶ ὑληρόσιν· ἐκ δὲ τῆ σώματος μεταβαλόντος ἐν τῇ
 γῇ πόας καὶ ὕλης ἀναφυσμένης, βροχήσεται ταύτην ἰε-
 ρὰ θρέμματα, χροῶς τε παντοδαπὰς ἔχοντα καὶ μορφὰς
 καὶ ποιότητας ἐπὶ τῶν σπλάγχχνων, ἀφ' ὧν αἱ προδη-
 λώσεις ἀνθρώποις τῶ μέλλοντος. ὁ δὲ Βόηθος ἔτι μάλ-
 λον ἦν Φανερός καταγελῶν· τῶ δὲ ξένῃ ³ εἰπόντος, ὡς,
 εἰ καὶ ταῦτα μύθοις ἔοικεν, ἀλλὰ ταῖς γε ⁴ μαντικαῖς
 ἐπιμαρτυρεῖσι πολλά· μὲν ἀνασχέσεις καὶ μετοπισμοί· ⁵
 πόλεων Ἑλληνίδων, πολλά· δὲ βαρβαρικῶν στρατῶν ἐπι-
 φάνειαι, καὶ ἀναίρεσεις ἡγεμονιῶν ⁶. ταυτὶ δὲ τὰ πρόσ-
 φατα καὶ νέα πάθη περὶ τε Κύμην καὶ Δικαιαρχίαν,
 ἔχ ⁷ ὑμνόμενα πάλαι καὶ ᾄδόμενα διὰ τῶν Σιβυλλείων

R 3

¹ R. fusp. Μαλεῖαν. Cf. de hac Sibylla Pausan. p. 825.

² R. mavult αὐτῇ, ἰψῆ, scil. mens Sibyllae.

³ Vulgo Ζῶα; ad quod R. adnotat, posse Ζωῶας conjici,
 sed rectius fore ξίνα, & Diogenianum significari. Recepi ξίνα
 cum W. firmatum codd. B. & E.

⁴ Recepi γε pro vulg. τε ex R. & W. mente.

⁵ Ald. μεταπισμένοι.

⁶ Vulgo ἡγεμονικῶν, quod R. monet defendi quidem posse
 ex eo more, qui declinante Graeco sermone & imperio Roma-
 no increbrescebat, ut pro nominibus substantivis adjectiva ex iis
 ducta usurparent. Vix tamen putat, Plutarchi aetate eum in-
 valuisse, & indignum tanto auctore iudicat. Quare legi vult
 aut ἡγεμονίων, aut ἡγεμονιῶν. Posterius est in Bas. & Xyl. qui-
 bus accedunt B. E. Leonic. Mez. Amlot. & dedi cum W.

⁷ R. iudice, ἔχ delendum est. Retinuit, cum sententia in-
 terrogative sumi queat, auctoritate Xyl. & W. Notat porro R.
 significari h. l. illud Vesuvii incendium, quo Plinius major
 periit, & Campanus ager corruptus fuit A. C. 79. unde colligi
 queat, libellum hunc A. C. 80. ad 90. scriptum fuisse.

ο χρόνος ὥσπερ ὀφείλων ἀποδέδωκεν; ἐκρήξεις πυρὸς ορεῖς, καὶ ζέσεις θαλασσίας, καὶ πετρῶν καὶ Φλεγμονῶν ὑπὸ πνεύματος ἀναρρίψεις, καὶ Φθορὰς πόλεων ἅμα τοσάτων καὶ τηλικάτων, ὥς μεθ' ἡμέραν ἐπελθῶσιν ἄγνοϊαν εἶναι καὶ ἀσάφειαν ὅπως κατάνηκτο τῆς χώρας συγκεχυμένης. ταῦτα γὰρ εἰ γέγονε πισεῦσαι ¹ χαλεπόν ἐστὶ, μὴ τοι γε προειπεῖν ἄνευ θειότητος.

X. Καὶ ὁ Βόηθος. Ποῖον γὰρ, (εἶπεν) ὦ δαιμόνιε, τῇ φύσει πάθος ὁ χρόνος ἐν ὀφείλει; τί δέ ἐστι τῶν ἀτόπων καὶ ἀπροσδοκῆτων περὶ γῆν ἢ θάλασσαν, ἢ πόλεις, ἢ ἄνδρας, ὃ τις ἂν προειπὼν ἔτυχαι γενομένου· καίτοι τῷτό γε χεδὸν ἐδὲ προειπεῖν ἐστίν, ἀλλ' εἰπεῖν, μᾶλλον δὲ ῥίψαι καὶ διασπεῖραι λόγους ἐν ἔχοντα ἀρχὴν εἰς τὸ ἀπειρον. οἷς πλανωμένοις ἀπήντησε πολλάκις ἡ τύχη καὶ συνέπεσεν αὐτομάτως. διαφέρει γὰρ (οἶμαι) γενέσθαι τὸ ῥηθῆναι, ἢ ῥηθῆναι τὸ γενησόμενον. ὁ γὰρ εἰπὼν τὰ μὴ ὑπάρχοντα λόγος ² ἐν ἑαυτῷ τὸ ἡμαρτημένον ἔχων, ἔ δικαίως ἀναμένει τὴν ἐν τῷ αὐτομάτῃ πῆν, ἐδὲ ἀληθεῖ τεκμηρίῳ χρῆται τῷ προειπεῖν ἐπιστάμενος τὸ μετὰ τὸ εἰπεῖν γενησόμενον ³, πάντα τῆς ἀπειρίας φερέσης· μᾶλλον ⁴ δὲ ὁ μὲν εἰκάζων καλῶς,

¹ Secutus sum W. ita dantem ex B. & E. Locum, quem Xyl. vertendo omisit, ita W. exprimit: *Quae vel credere difficile est, nedum praedicere sine divinitate.* Vulgo πισεῖσθαι. R. coniecit, εἰ νῦν, ὅτι γέγονε, πισεῖσθαι — nam si nunc difficile est, ea sic contigisse, probare, multo erit difficilius, a numine quidem non actō, praedicere, ea sic esse evenitura.

² R. monet subaudiendum ἄνευ βεβαίης τεκμηρίῳ, quae verba, aut similia, adesse mavult, & aegre desiderat.

³ Vulgo ἐπιστάμενος, μετὰ τὸ εἰπεῖν γενομένη. De meo inferui τὸ; e R. mente autem recepi γενησόμενον, quod Turn. & V. habuisse videntur, e quibus enotatur γενησόμενον, & quod Xyl. vertit — *sciens, postquam dixit futurum.*

⁴ Vulgo φερέσης καλ. sequente lacuna. R. pro mutilato & corrupto vocabulo legendum censuit aut νῦν aut μᾶλλον. Posteriorius

καλῶς, ὃν ἄριστον μάντιν ἀνηγόρευμεν ἢ παροιμία ¹,
 ἰχθυοσκοπῶντι καὶ εἰβεύοντι διὰ τῶν εὐλόγων τὸ μέλλον
 ὁμοίως ἐστὶ. Σίβυλλαι δὲ αὐταὶ καὶ Βάκιδες ² ὥσπερ
 εἰς πόντον ἀτενέμεντος τὸν χρόνον κατέβαλον καὶ διέ-
 σπειραν ὥς ἔτυχε παντοδαπῶν ὀνόματα καὶ ῥήματα πα-
 θῶν καὶ συμπωματάων. οἷς ³, γινομένων ἐνίων ἀπὸ τύ-
 χης, ὁμοίως ψεῦδος ἐστὶ τὸ νῦν λεγόμενον, καὶ ὕστερον
 ἀληθῶς, εἰ τύχοι, γένηται.

XI. Τοιαῦτα τῷ Βοήθῃ διελθόντος, ὁ Σεραπίων,
 Δίκαιον (ἔφη) τὸ ἔξιλωμα περὶ τῶν ἔτους, ὡς ⁴ λέγει

R 4

Bōh-

rius recepi. Aliter locum corrigi vult W. προειπεῖν ἐπιστάμενος
 τῷ μετὰ τὸ εἰπεῖν γενομένῳ, πάντα τῆς ἀπειρίας Φερύκῃ· ἀλλ'
 ὁ μὲν εἰκάζων. &c. & sentum correctionis vertendo ita expri-
 mit: *neque si postea evenit res, ex hoc eventu recte demon-*
strat, se scientem praedixisse, quippe infinitas omnia fert. At
bene conjiciens &c.

¹ Proverbium ipsum e Turn. & Bong. allatum videtur μά-
 ρτος (sine dubio corrupte pro μάντις) ἄριστος δὲ ἂν εἰκάζῃ κα-
 λῶς.

² Sic R. cum Xyl. legi voluit, & dedi cum W. adfentien-
 tibus B. & E. pro vulgari βᾶκιδες. Notum est Bacidis arloli
 nomen ex Aristophane & Paulania. v. Fabric. B. Gr. T. I.
 p. 108.

³ W. susp. ἐν οἷς vel ἐφ' οἷς. R. locum ita vult corrigi: συμ-
 πλωμάτων, ὧν γενομένοις ἐνίοις ἀπὸ τύχης ὁμοίως ψεῦδος ἐστὶ
 τὸ νῦν ἔπω γεγόμενον, quorum quibusdam evenit datis, simi-
 liter illud, quod nondum evenit, falsum est, seu aliis ver-
 bis: pariter falsa sunt, quae praedicta evenere, & quae non-
 dum evenere; nam quamvis fortuna contigerint aliqua, quae
 aliquis praedixerat: non tamen dici potest ille ea praedixisse,
 quia non magis fiebat, ea eventura, quam ea, quae post
 ejus praedictionem nondum in eventum abierant, quamvis for-
 sitan fiat aliquando, ut revera contingant post nostram aetatem.
 Ald. pro καὶ ὕς. habet καὶ ὕς.

⁴ Vulgo περὶ τῶν ἔτους λέγει Βοήθης. W. corrigendum
 censuit aut λέγει Βοήθης περὶ τῶν ἔτους ἀορίστων, &c. aut, ut
 Xyl. venit: περὶ τῶν ἔτους, ὡς λ. B. &c. Posterius dare haud
 dubitavi, cum id defendi posse videatur auctoritate Turn. &
 V. e quibus enotatur περὶ τῶν ἔτους ὡς.

Βόηθος, κορίτως καὶ ανυποθέτως λεγομένων· εἰ νίκη
 στρατηγῷ προεΐρηται, νενίκηκεν· εἰ πόλεως ἀναίρεσις,
 ἀπόλωλεν. ὅπερ δὲ ἔ μόνον λέγεται τὸ γενησόμενον,
 ἀλλὰ καὶ πῶς καὶ πότε καὶ μετὰ τί καὶ μετὰ τίνος,
 ἐκ ἔσιν εἰνασμός τῶν τάχα γενησόμενων, ἀλλὰ τῶν
 πάντως ἔσομένων προδήλωσις. καὶ ταῦτα¹ ἔσιν εἰς
 τὴν Ἀγησιλάεω χωλόγητα.

Φράζο δὴ, Σπάρτη, καίπερ μέγαλαυχος ἔδσα,
 Μη² σέθεν ἄρτίποδος βλάβη χωλὴ βασιλεία.
 Δηρὸν γὰρ μόχθοι σε καταχήσασιν ἄελπτοι,
 Φθισίβροτόν τ' ἐπὶ κῆμα κυλινδομένη πολέμοιο.
 καὶ τὰ περὶ τῆς νῆσε πάλιν, ἣν ἀνῆκεν ἡ πρὸ Θήρας καὶ
 Οηρασίας θάλασσα, καὶ περὶ τῶν Φιλίππε καὶ Ῥω-
 μαίων πολέμων³.

Ἄλ· ὁπότε Τρώων γενεὰ κατ' ὑπερθε γένηται,
 Φοινίκων ἐν ἀγῶνι, τότε ἔσσεται ἔργα ἅπιστα⁴.
 Πόντος μὲν λάμψει πῦρ ἄσπετον, ἐκ δὲ κεραιῶν

Πρη-

¹ Xyl. legendum monuit οἷα καὶ ταῦτα, vel καὶ τοιαῦτα.
 Prius quoque mavult W. cum Mez.

² Vulgo καὶ. Dedi μὴ e Turn. Recepit idem W. ex Anon.
 Xyl. Mez. Conf. Vol. III. pag. 161. not. 3. & Vol. IV. p. 75.
 not. 6. ubi iidem versus citantur, adiecta lectionum diversitate.
 R. pro βλάβη mavult βλάση, proveniat, progerminet, &
 φθισίβροτα, aut φθισίβροτα pro φθισίβροτον (hoc in Lys.
 legitur; illud in Ages.) & denique κυλινδόμενον, quod in utro-
 que loco occurrit.

³ Vulgo θάλασσα καὶ περὶ τὸν Φ. κ. Ῥ. πόλεμον. W.
 punctum majus habet post θάλασσα. R. voluit punctum &
 καὶ deleri, quod Kaltw. sequitur, vertens: So auch das Orakel
 von jener Insel, welche das Meer vor Thera und Therasia um
 die Zeit des Krieges zwischen Philipp und den Römern hervor-
 gebracht hat. Ego ductus cod. Turn. & V. e quibus affertur
 περὶ τῶν Φιλίππε, malui punctum cum commate mutare, & de-
 inde πόλεμον cum πολέμων.

⁴ Post finitum bellum Punicum secundum Romani bellum
 Philippo Macedoni inferebant, Cf. Just. 30, 4. Strab. p. 99.
 ult. & ibi Casaubon.

Πρηστῆρες μὲν ἔνω διὰ κύματος ἀΐξεσιν
 Ἀμμίγα σὺν πέτρῃ¹, ἣ δὲ σηρίζεται αὐτῇ,
 Οὐ Φατὸς ἀνδράποισ νῆσος, καὶ χεῖρανες ἄνδρες²
 Χερσὶ βηισάμενοι, τὸν κρείσσονα³ νικῆσαι.

το γὰρ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ Ῥωμαῖς τε Καρχηδονίων πε-
 ριγενέθαι καταπολεμήσαντας Ἀνίβαν, καὶ Φίλιππον
 Αἰτωλοῖς συμβαλόντα καὶ Ῥωμαίοις, μάχῃ κρατηθῆναι,
 καὶ τέλος ἐν βυθῷ νῆσον ἀναδύναι μετὰ πυρὸς πολλῆ καὶ
 κλύδωνος ἐπιζέσαντος, ἐκ αὐτοῦ εἶποι τις, ὡς ἀπήντησεν
 ἅμα πάντα καὶ συνέπεσε κατὰ τύχην αὐτομάτως, ἀλλ'
 ἡ τάξις ἐμφαίνει τὴν πρόγνωσιν. καὶ τὸ Ῥωμαίοις⁴
 πρὸ ἐτῶν ὁμῶς⁵ τι πεντακισίων πρεσιπεῖν τὸν χρόνον,
 ἐν ᾧ ἅπαντα τὰ ἔθνη πολεμήσοιεν ἅμα· τέτο δὲ ἦν
 τὸ πολεμῆσαι τοῖς οἰκέταις ἀποσᾶσιν. ἐν τέτοις γὰρ
 εἴδεν ἀτένμαρτον, ἐδὲ τυφλὸν, ἀμφὶ τε τύχην⁶ ζη-
 τεῖν ἐν ἀπειρίᾳ ὁ λόγος· ἀλλὰ πολλὰ τῆς πείρας ἐνέ-
 χυρα δίδωσι, καὶ δεικνύσι τὴν ὁδὸν, ἣ βαδίζει τὸ πε-
 πρωμένον. εἰ γὰρ οἶμαι τινα εἶρεῖν, ὅτι μετὰ τέτων⁷

R 5

ὡς

1 R. mavult πέτραις, cum ἡ redeat ad seq. νῆσος — meo
 quidem sensu, praeter necessitatem.

2 Aetoli puta, neque opibus, neque numero, neque belli-
 carum artium peritiā, neque fama cum Philippo comparandi. R.

3 Philippum scil. Macedonem. R.

4 Dedi sic e R. mente pro vulg. Ῥωμαῖς. Etiam Xyl.
 vertit: Romanis praedictum est tempus.

5 Sic R. legendum monuit pro vulg. ὁμῶς τοι. Dedit idem
 W. ex E.

6 R. susp. ἀρνέταις δὲ τύχην — negat ratio causam rei in
 infinito tempore penes fortunam quaerere. Attamen haud parum
 tribuit huic conjecturas, cum ἀρνέταις pro εἰ τίλει latinismus
 sit. W. non dubitat, quin corrigendum sit ἀφίησι τῇ τύχῃ.
 Ego sic suppleo: εἰ τὴν αἰτίαν ἀμφὶ τὴν τύχην ζητεῖν ἀναγκά-
 ζεται ἐν ἀπ. ὁ λ.

7 R. fatetur, se haec non intelligere. Quaerit, num ἔτι
 (αὐτὸς πλεῖστα) τέτων. Ego lego ὅτι τέτων τι, delete μετὰ.

ὡς προεῖρήθη συνέπεσε κατὰ τύχην. ἐπεὶ τί¹ κωλύει εἰπεῖν ἕτερον, ὡς ἐκ ἔγραψε τὰς κυρίας ἡμῶν² Ἐπικουρος, ὃ Βόηθε, δόξας, ἀλλ' ἀπὸ τύχης καὶ αυτομάτως ἔτω πρὸς ἄλλα τῶν γραμμάτων³ συνεμπεσόντων, ἀπετελέσθη τὸ βιβλίον;

XII. Ἀμα δὲ τῶν λεγομένων προήειμεν⁴. ἐν δὲ τῷ Κορινθίων⁵ οἴκῳ τὸν Φοῖνικα θεωμένοις τὸν χαλκῶν, ὅσπερ ἔτι λοιπὸς ἐστὶ τῶν ἀναθημάτων, οἱ περὶ τὴν ῥίζαν ἐντορνεύοντες βάρτραχοι καὶ ὕδροι θαῦμα τῷ Διογενίανῳ παρεῖχον, ἀμέλει δὲ καὶ ἡμῖν. ἔτε γὰρ Φοῖνιξ, ὡς ἕτερα δένδρα, λιμναῖόν ἐστι καὶ Φλυδρον⁶ φυτὸν, ἔτε Κορινθίοις τὶ βάρτραχοι προσήκησιν, ὥς τε σύμβολον ἢ παράσημον εἶναι τῆς πόλεως· ὥσπερ ἀμέλει Σελινέντιοι ποτὲ χρυσὸν σέλινον ἀναθεῖναι λέγονται, καὶ Τενεδιοὶ τὸν πέλεκυν ἀπὸ τῶν καρκίνων τῶν γινομένων περὶ τὸ καλέμενον Ἀσέριον παρ' αὐτοῖς· μόνον γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἐν τῷ χελωνίῳ⁷ τύπον πελέκews ἔχουσι. καὶ μὴν

1 Ald. Bas. ἐπὶ τί. Xyl. correxit. In seqq. vulgo κωλύει ἕτερον. Inferui ex Turn. & V. adfentien e Mez. εἰπεῖν, quod R. pro ἕτερον poni voluit. W. recepit λέγειν ex B. & E.

2 Bas. μὴν praemisso asterisco, signo lacunae.

3 Ald. Bas. τῶν γραμμάτων. Epicuri liber κυρίων δοξῶν notus est ex aliis Plutarchi libris, Tullio II. de finibus, Laërtio, aliis.

4 Ald. Bas. προεῖρημεν. Turn. V. προήειμεν.

5 Secutus sum W. sic dantem e Mez. pro vulg. Κορινθίων. Etiam Xyl. vertit in *Corinthiorum* domo. Kaltw. adnotat: „angesehene Städte Griechenlands hatten bey dem Tempel in Delphi gewisse Häuser oder Capellen, die *Θησαυροὶ* hießen, worinn die von ihnen verehrten Weyhgeschenke aufbewahrt wurden. Diese *Θησαυροὶ* wurden in dem heiligen Kriege aller ihrer Kostbarkeiten beraubt.“ Cf. Plut. Opp. Vol. VIII. p. 51. lin. ult. Herodot. I. 14.

6 Repetitur vulgo ἐστὶ post hanc vocem. Id deleui. R idem censuit, aut ἐστὶ cum τι mutandum.

7 Sic scriptam dedi hanc vocem e Bas. cum vulgo detur χελωνίῳ. Quid autem sibi velit χελώνιον, dubius est R. Quaerit, num

μην αὐτῷ γε τῷ θεῷ νόρανας καὶ κύνας καὶ λύκας
καὶ ἰέρανας καὶ πάντα μᾶλλον ἢ ταῦτα εἶναι προσφιλή
τὰ θηρία νομίζομεν. εἰπόντος δὲ τῷ Σεραπίωνος, ὅτι τὴν
ἐξ ὑγρῶν ἠνίξατο τροφήν τῇ ἡλίῃ καὶ γένεσιν καὶ ἀναδυ-
μιασιν ὁ δημιουργὸς, εἴτε Ὀμήρῳ λέγοντος ἀκηκοῶς.

Ἡέλιος δ' ἀπόρρασε λιπῶν περιπαλλέα λιμνῇ ¹.

εἴτ' Αἴγυπτις ἐωρακῶς ἀρχὴν ² ἀνατολῆς παιδίου νεογνὸν
γράφοντας ἐπὶ λωτῷ καθεζόμενον· γελάσας ἐγὼ. Πᾶ
σὺ πάλιν, (εἶπον) ὦ χρησέ, τὴν Στοᾶν δευρὶ παρω-
θεῖς, καὶ ὑποβάλλεις ἀτρέμα τῷ λόγῳ, τὰς ἀνάψεις
καὶ ἀναδυμιάσεις; ἔχ ὥσπερ αἱ Θετταλαὶ κατάγων ³
τὴν σελήνην καὶ τὸν ἥλιον, ὥς ἐντεῦθεν ἀπὸ γῆς καὶ
ὕδατων βλασκάνοντας καὶ ἐρχομένους ⁴. ὁ μὲν γὰρ Πλά-
των καὶ τὸν ἄνθρωπον, ἐράνιον ὠνόμασε Φυτὸν, ὥσπερ
ἐν ῥίζῃς ἄνω τῆς κεφαλῆς ὀρθόμενον· ὑμεῖς δὲ τῷ μὲν
Ἑμπεδοκλέῃ καταγελάτε, Φάσκοντος τὸν ἥλιον περὶ
γῆν ⁵ ἀνακλάσει Φωτὸς ἐρανίᾳ γενόμενον, αὐτὸς ἀνταυ-
γεῖν πρὸς ὄλυμπον ἀταρβήτοις προσώποις· αὐτοὶ δὲ γή-
γενές ζῶον, ἢ Φυτὸν ἔλειον, ἀποφαίνετε τὸν ἥλιον, εἰς
βα-

num fuerit nomen numi Tenedii, an potius fuerit vocabulum
plebejum, idem atque νόμισμα significans? Posterius ei pluri-
mum arridet, quod, cum Peloponnesii numis suis testudinem
incuderent, factum ex eo fuit, ut χελῶνας, quemadmodum
γλαῦκας, pro numis univèrsim fuerint dictae. V. Hesych. in
voce χελῶνας; Polluc. 9, 74. & Franc. Wise ad numos populo-
rum Graecorum in Catalogo numerum antiquorum in scriniis
Bodlejanis reconditorum. Kaltw. amplectitur hanc sententiam.
Xyl. vertit *in testa*, & refert μόνοι ἔχασι ad cancos.

¹ Hom. Odyss. 3, 1.

² Bas. ἀντὶ ἀνατ.

³ R. iudice, post κατάγων desunt ἀλλ' ἀνάγων — non de-
ducens de coelo in terram solem & lunam, quod dicitur
Thessalae mulieres facere, sed e terra in coelo sublevans eos-
dem.

⁴ W. corrigendum putat ἀρδομένους.

⁵ W. legendum censet τὸν ἥλιον περιανγῇ; & deinde ἀταρ-
βήτοις.

βατράχων πάτριδα ἢ ὕδρων ¹ ἐγγράφοντες. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰς τὴν Στωϊκὴν ἀναθώμεθα τραγωδίαν ². τὰ δὲ τῶν χειροτέχνων πάρεργα παρέργως ἐξετάσωμεν. ἐν πολλοῖς γὰρ εἰσι κομψοί, τὸ δὲ ψυχρὸν & πανταχῶς καὶ περιέργον ἐκπεφύγασιν. ὥσπερ ἔν ὁ τὸν ἀλεκτρυόνα ποιήσας ἐπὶ τῆς χειρὸς τῷ Ἀπόλλωνος ἐωθινήν ὑπεδήλωσεν ὦραν, καὶ καιρὸν ἐπίστασις ἀνατολῆς. ἔτως ἐν ταῦθα τὰς βατράχους ἐαρινῆς ὥρας Φαίη τις ἂν γεγονέναι σύμβολον, ἐν ἣ κρατεῖν ἀρχεται τῷ ἀέρος ὁ ἥλιος, καὶ τὸν χειμῶνα διαλύειν. εἶγε δεῖ καὶ ὑμᾶς τὸν Ἀπόλλω καὶ τὸν ἥλιον, μὴ δύο θεοὺς, ἀλλ' ἓνα νομίζειν. καὶ ὁ Σεραπίων. Σὺ γὰρ (εἶπεν) ἐχ' ἔγω νομίζεις; ἀλλὰ οἶε τὸν ἥλιον διαφέρειν τῷ Ἀπόλλωνος; Ἐγώ γε, (εἶπεν) ὥς τῷ ἡλίῳ τὴν σελήην. ἀλλ' αὐτῇ ³ μὲν & πολλάκις ἐδὲ πᾶσιν ἀποκρύπτει τὸν ἥλιον, ὁ δὲ ἥλιος ὁμῶς τι πάντα ἀγνοεῖν τὸν Ἀπόλλωνα πεποίηκεν, ἀποσρέφων τῇ αἰδήσει τὴν διάνοιαν ἀπὸ τῷ ὄντος ἐπὶ τὸ Φαινόμενον.

XIII. Ἐκ τάδε τὰς περιηγητὰς ὁ Σεραπίων ἤρετο, τί δὴ τὸν οἶκον, & Κυψέλλης ⁴ τῷ ἀναθέντος, ἀλλὰ Κορινθίων ὀνομάζεσιν. ἀπορία δ' αἰτίας ἐμοὶ γένεσθαι ⁵ σιωπῶντων ἐμείνων, ἐπιγελάσας ἐγώ. Τί δὲ (εἶ-

¹ Vulgo ἢ ὕδωρ, quod R. aut delendum censuit, ut scholium, aut legendum τὸ ὕδωρ, ut sit enarratio dictionis ejusdem ab ipso auctore profecta. Kaltw. legit vertitque ἢ ὕδρων, quod cum W. recepi, firmatum codd. B. & E.

² τραγωδίαν appellat illas magnificas & augustas Stoicorum de virtute & rebus naturalibus opiniones atque sanctiones, quae sua quidem majestate feriunt animos audientium, & aures grandibus implent sonis, verum aut in rerum natura non existunt, aut humanas vires superant & ipso exerceri opere nequeunt. R.

³ R. mavult αὐτῇ, haec.

⁴ Alii, ut R. monet, nomen Cypseli nno laxarant. Haec quoque scriptio, W. iudice, rectior. Reddidit eam Xyl. Fuit Cypselus Corinthiorum tyrannus, Periandri pater.

⁵ R. susp. ἀπορία δ' αἰτίας, ὡς ἐμοὶ γένεσθαι ἐδόκει, σιωπ. De di ἀπορία in dat. cum W. Vulgo ἀπορία.

(εἶπον) ἔτι τέττες οἴομεθα γινώσκειν, ἢ μνημονεύειν, ἐκ-
 πεπληγμένους παντάπασι, ὅμῶν ¹ μετεωρολεχάντων;
 ἐπεὶ πρότερόν γε αὐτῶν ἠέκομεν λεγόντων, ὅτι, τῆς
 τυραννίδος καταλυθείσης, ἐβέβηκον Κορίνθιοι καὶ τὸν ἐν
 Πίσῃ ² χρυσὸν ἀνδριάντα καὶ τὸν ἐνταῦθα τετονὶ θη-
 σαυρόν ἐπιγράψαι τῆς πόλεως. Δελφοὶ μὲν ἔν ἐδοσαν,
 ὥς δίκαιον, καὶ συνεχώρησαν, Ἡλείας δὲ Φθινήσαντας
 ἐψηφίσαντο μὴ μετέχειν Ἰθμίων. ὅθεν ἑδείς ἐξ ἐκείνων
 γέγονεν Ἰθμίων ἀγωνιστῆς Ἡλείας. ὁ δὲ Μολιουιδῶν Φό-
 νος ὅφ' Ἡρακλέας περὶ Κλεωνᾶς, ἑδέν ἐσι μεταίτιος (ὥς
 ἔνιοι νομίζουσιν) Ἡλείοις τῷ εἶργεσθαι. τὸναντίον γὰρ ἦν
 αὐτοῖς προσήκον εἶργειν ³, εἰ διὰ τῷτο Κορινθίοις προσ-
 κειράνεσαν. ἐγὼ μὲν ἐν ταῦτα εἶπον.

XIV. Ἐπεὶ δὲ τὸν Ἀκανθίων καὶ Βρασίδα ⁴ παρ-
 ελθῶσιν οἶκον ἡμῶν ἐδείξεν ὁ περιηγητὴς χωρίον, ἐν ᾧ
 Ῥοδάπιδος ⁵ ἔκειντο ποτὲ τῆς ἐταίρας ὀβελίσκοι σιδη-
 ροῖ, δυσχεράνας ὁ Διογενειανός. Ἦν ἄρα τῆς αὐτῆς
 (εἶφη) πόλεως Ῥοδάπιδι μὲν χάραν παραχεῖν, ὅπερ τὰς
 δεκάτας Φέρεσσα καταθήσεται τῶν μισθῶν, Αἴσωπον δὲ
 ἀπολέσαι τὸν ὁμόδελον αὐτῆς. καὶ ὁ Σεραπίων. Τί
 δὲ ταῦτα (εἶφη) μακάριε, δυσχεραίσεις ⁶; ἐκεῖ βλέψον
 δῶ, καὶ τὴν χρυσὴν ἐν τοῖς στρατηγοῖς καὶ βασιλεῦσι
 θέα-

¹ R. mavult ἡμῶν. Xyl. ita vertit.

² V. hac de re Pausan. p. 378, ubi etiam de caede Molionidarum narrat, quam attingit quoque Aelian. V. H. IV, 5.

³ Subaudi τὰς Κορινθίους — e contrario oportuerat Eleos a suis ludis Olympicis arcere Corinthios. R.

⁴ R. ad haec: „De Acanthiorum & Brasidae donariis nil habet Pausanias. Videntur autem hujus civitatis donaria cum Spartanis viri juncta fuisse, quod Brasidas Acanthum a societate Atheniensium abstraxisset, auctore Thucydida.“

⁵ De Rhodopide meretrice v. Herod. 2, 135.

⁶ Vulgo signum interrogandi datur post ἐκεῖ, quod post δυσχεραίσεις collocandum monuit R. Exhibent id hoc loco Baf. Xyl. B. E. & dedi cum W. In Ald. nulla est interpunctio.

θέσσαι Μνησαρέτην, ἣν Κράτης εἶπε ¹ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας ἀνακείσθαι τρόπαιον. ἰδὼν δὲ ὁ νεανίας· Εἶτα περὶ Φρύνης ² (εἶφη) τῆτο ἦν εἰρημένον τῷ Κράτητι; Ναί· (εἶπεν ὁ Σεραπίων) Μνησαρέτη γὰρ ἐναλεῖτο, τὴν δὲ Φρύνην ἐπίκλησιν ἔχε διὰ τὴν ὠχρότητα. πολλὰ δὲ, ὡς εἶπες, τῶν ὀνομάτων ἀποκρύπτειν αἱ παρωνυμῖαι. τὴν γὰρ Ἀλεξάνδρα μητέρα, Πολυξέναν, εἶτα Μυρτάλην, Ὀλυμπιάδα τε καὶ Στρατοσίκεν κληθῆναι λέγεται· τὴν δὲ Κορινθίαν ³ Εὐμητιν, ἄχρι νῦν Κλεοβέλην πατρώθεν οἱ πλείοι καλεῖσιν· Ἡροφίλην δὲ τὴν Ἐρυστραίαν, μαντικὴν γενομένην, Σίβυλλαν προσηγόρευσαν. τῶν δὲ γραμματικῶν ἀκρόση καὶ τὴν Λήδαν, Μνησιόνην ⁴, καὶ τὸν Ὀρέτην, Ἀχαιοὺς ὀνομάσθαι ⁵ Φασκόντων. Ἀλλὰ πῶς, εἶφη, διανοῇ σὺ, βλέψας πρὸς τὸν Θέωνα ⁶, τρεῖς διαλύσαι τὸ περὶ Φρύνης αἰτίημα ⁷;

XV.

¹ Aelian. V. H. 9, 32.

² R. susp. εἶτα εἰ περὶ Φ. tu vero audesne negare, id de Phryne dictum fuisse?

³ E. Ῥοδίαν. Deinde pro Κλεοβέλην Xyl. Κλεοβερίνην, quale nomen hoc exhibet var. lect. B. & Mez. cf. Vol. VIII. pag. 7. not. 2. Dubius porro est Xyl. an Cleobuline dici possit Corinthia, cum constet, Lindium fuisse Cleobulum. De Herophila Erythraea Sibylla v. Pausan. p. 825. sq.

⁴ Xyl. observat, Ledam Nemesein fuisse dictam, non tamen vulgatam mutandam putat, cum fieri potuerit, ut tria nomina habuerit: quando Olympiadi tribuuntur quatuor. Νέμεσιν corrigit quoque Mez. ad Ovid. Epist. T. II. p. 346.

⁵ Ante ὀνομάσθαι vulgo & in codd. scriptis est lacuna. Sed continentur Ἀχαιοὺς cum ὀνομάσθαι, nec quid excidisse statuunt Amiot. Xyl. Mez. Ad sensum quidem nil deesse monet R. & posse locum integrum videri; potuisse tamen auctor in suis schedis vacuum spatium reliquisse, in quo plura deponeret exempla nominum propriorum & primitivorum a cognominibus posterius additis extinctorum, quod vacuum spatium librarii etiam in suis codd. servare consultum duxerint. Ego cum W. textum contineavi.

⁶ Bas. πρὸς τὸν θεὸν Θέωνα. Hinc Xyl. monet, male θεὸν esse repetitum a Θέωνα.

⁷ Recepi cum W. ex Ald. Bas. Xyl. assentientibus B. & E. αἰτίημα pro vulg. αἵτημα, quod ex Steph. prodiit.

XV. Κῆκεῖνος διαμειδιάσας· Οὕτως, (εἶπεν) ὥς γε ¹ καὶ σοὶ προσεγναλεῖν τὰ μικρότατα τῶν Ἑλληνικῶν πλημμελημάτων ἐλέγχοντι. καθάπερ γὰρ ὁ Σωκράτης ἐσιώμενος ἐν Καλλίᾳ τῷ μύρῳ πολεμεῖ ² μόνον, ὀρχήσεις δὲ παίδων καὶ κυβισήσεις, καὶ Φιλήματα καὶ γελωτοποιῶς ὁρᾶν ἀνέχεται· καὶ σύ μοι δοκεῖς ὁμοίως γύναιον εἶργειν τῷ ἱερῷ χρησάμενον ὥρα σώματος ἐν ἐλευθερίῳ, Φόνων δὲ καὶ πολέμων καὶ λεηλασιῶν ἀπαρχαῖς καὶ δευαταῖς πύκλῳ περιεχόμενον τὸν θεὸν ὁρᾶν, καὶ τὸν νεῶν σκύλων Ἑλληνικῶν ἀνάπλεω ³ καὶ λαφύρων, αὐτοὺς δυσχεραίνει· εἰ δὲ οἰκτεῖς τὰς Ἑλλήνας, ἐπὶ τῶν καλῶν ἀναθημάτων αἰχίσιας ⁴ ἀναγινώσκων ἐπιγραφάς, Βρασίδας καὶ Ἀκάνδιοι ἀπὸ Ἀθηναίων, καὶ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Κορινθίων, καὶ Φωκεῖς ἀπὸ Θεσσαλῶν, Ὀρνέαται ⁵ δ' ἀπὸ Σικυωνίων, Ἀμφικλύονες δ' ἀπὸ Φωκῶν. ἀλλὰ Πραξιτέλης, ὡς εἶπες, μόνος ἠνίασε Κράττηα τῇ ἐρωμένη τυχὼν αὐτόθι δωρεᾶς ⁶, ὃν ἐπαινεῖν ὤφειλε Κρέτης, ὅτι τοῖς χρυσοῖς βασιλεῦσι τέτοις παρέστησε χρυσὴν ἐταῖραν, ἐξονοιδίζων τὸν πλεῖστον ὡς εἶδεν ἔχοντα θαυμάσιον εἰδὲ σεμνόν. δικαιοσύνης γὰρ ἀναθήματα καὶ σωφροσύνης καὶ μεγαλοψυχίας καλῶς ἔχει τίθεσθαι παρὰ τὸν θεόν, καὶ ⁷ τὰς βασιλεῖς καὶ τὰς ἀρχοντας, αὐτοὺς χρυσῆς καὶ τρυφῶσης εὐπορίας, ἧς μέτεσι καὶ τοῖς αἰχίσια βεβιωκόσιν.

XVI.

¹ R. mavult ὥς καὶ σοί.

² Dedi sic e R. emendatione pro vulg. αἰτιώμενος ἐν Καλλίᾳ τῷ μύρῳ πολεμεῖν — Socrates in aedibus Calliae convivio addibitum. Vid. Xenoph. Sympof. unde locus desumptus est. W. recepit πολεμεῖ, reliquis retentis.

³ R. mavult ἀνάπλεων.

⁴ Sic R. dedit. In omnibus rell. legitur αἰχίσια.

⁵ De Orneatarum donariis, victoriarum monumento de Sicyoniis sibi partae, vid. Pausan. p. 841. R.

⁶ R. susp. τῇ ἐρωμένη λιπὼν αὐτόθι δωρεάν; W. susp. λαχών.

⁷ R. delendum censet hoc καί.

XVI. Ἐκεῖνο δὲ ἐ λέγεις, (εἶπεν ἄτερος τῶν περιηγητῶν) ὅτι Κροῖσος ἐνταῦθα καὶ τῆς ἀρτοποιῆς χρυσὴν εἰκόνα ποιησάμενος ἀνέθηκε ¹, πλὴν ἐκ ἐντροφῶν τῶ ἱερῶ, καλὴν δὲ λαβὼν αἰτίαν καὶ δικαίαν. λέγεται γὰρ Ἀλυάττην τὸν πατέρα τῷ Κροίσῳ δευτέραν ἀγαγέσθαι γυναῖκα, καὶ παῖδας ἑτέρας τρέφειν· ἐπιβλεύουσιν ἔν τῷ Κροίσῳ τὴν ἀνδραπον, φάρμακον δῆναι τῇ ἀρτοποιῇ ², καὶ μελεῦσαι διαπλάσασθαι ἄρτον ἐξ αὐτῆ, τῷ Κροίσῳ παραδεῖναι ³. τὴν δ' ἀρτοποιὸν κρύφα τῷ Κροίσῳ φράσαι, παραδεῖναι δὲ τοῖς ἐκείνης παισὶ τὸν ἄρτον· ἀνθ' ὧν βασιλεύσαντα τὸν Κροῖσον, οἷον ἐπὶ μάτυρι τῷ θεῷ ⁴ τὴν χάριν ἀμείψασθαι τῆς γυναικὸς, εὖ γε ποιεῦντα ἐνεῖνον ⁵. ὅθεν (εἶπεν) ἄξιον δὴ καὶ τῶν πόλεων εἶ τι τοιοῦτόν ἐστιν ἀνάθημα τιμᾶν καὶ ἀγαθὰ ⁶, οἷον τὸ Ὀπεντίαν. ἐπεὶ γὰρ οἱ Φωκέων τύραννοι πολλὰ τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν ἀναθημάτων συγχέαντες ἐνοψαν νόμισμα καὶ διέσπειραν εἰς τὰς πόλεις, Ὀπεντίοι συναγαγόντες ὅσον ἀργύριον ⁷, ὑδρίαν ἀνέπεμψαν ἐνθάδε τῷ θεῷ καὶ καθιέρωσαν. ἐγὼ δὲ καὶ Μυρινάϊας ⁸ ἐποίησα

¹ Vulgo post h. v. est lacuna. Xyl. Amiot. R. integra haec esse monent. Quare haud dubitavi textum continuare. W. putat excidisse Εὖ γ', εἶπεν ὁ Σαραπίων.

² Dedi sic cum W. ex Turn. V. Bong. adficientibus Leonie. Schott. Anon. Mez. pro vulg. ἀρτόπω; Xyl. ἀρτοποιῶ. Sic deinde quoque corrigendum fuit τὴν ἀρτοποιὴν pro vulg. τὴν ἀρτοπον.

³ Dedi sic, R. & W. habentibus, pro vulg. παραδεῖναι.

⁴ Ald. μάρτυρι τῶν θεῶν.

⁵ W. iudice, his vertis εὖ γε ποι. ἐκ. Theo responsionem ordiri videtur. Quo probato, ab antecedentibus sunt disjunctenda, & cum proximis connectenda.

⁶ Ald. & Basf. ἄγαν; V. ἄγιστα.

⁷ R. susp. οἱ Ὀπέντιοι συναγαγόντες ὅσον ἔλαβον τοιοῦτο ἀργύριον, ὑδρίαν.

⁸ Dedi, quod Xyl. vertit, & R. probavit pro vulg. Μυρινάϊας. Mez. Σμυρναίϊας.

ἐπαινῶ καὶ Ἀπολλωνιάτας, θέρη χρυσᾶ¹ δεῦρο πέμψαντας· ἐτι δὲ μᾶλλον Ἑρετριεῖς καὶ Μάγνητας, ἀνθρώπων ἀπαρχαῖς δωρησαμένους τὸν θεόν, ὡς καρπῶν δοτῆρα, καὶ πατρῶον καὶ γενέσιον καὶ Φιλάνθρωπον· αἰτιῶμαι δὲ Μεγαρεῖς, ὅτι μόνοι χεδὸν ἐνταῦθα λόγχην ἔχοντα τὸν θεὸν ἔξησαν ἀπὸ τῆς μάχης, ἥ Ἀθηναῖες μετὰ τὰ Περσικὰ τὴν πόλιν ἔχοντας² αὐτῶν, νικῆσαντες ἐξέβαλον. ὕπερον μέντοι πληῆλρον ἀνέδημαν τῷ θεῷ χρυσᾶν ἐπιστήσαντες³, ὡς εἴκοι, Σκυθινῷ⁴ λέγουσι περὶ τῆς λύρας, ἣν ἀρμόζεται Ζηνὸς εὐειδῆς Ἀπόλλων, πῆσαν ἀρχὴν καὶ τέλος συλλαβῶν· ἔχει δὲ λαμπρὸν πληῆλρον ἥλις φάος.

XVII. Ἐπιβάλλοντος δὲ τῷ Σεραπίωνος εἰπεῖν τε περὶ τάτων, ὁ ξένος· Ἡδὺ μὲν (ἐφη) τὸ τοιούτων ἀκυροῦσθαι λόγων, ἐμοὶ δὲ ἀναγκαῖον εἶναι τὴν πρώτην ὑπόχρεσιν ἀπαιτῆσαι περὶ τῆς αἰτίας, ἥ πέπαυκε τὴν Πυθίαν ἐν ἔπεσι καὶ μέτροις ἄλλοις θεσπίζουσαν· ὥστε, εἰ δοκεῖ, τὰ λειπόμενα τῆς θεᾶς ὑπερθέμενοι, περὶ τάτων ἀκτέσωμεν, ἐνταῦθα καθίσαντες. ἔτος γάρ ἐστιν ὁ μάλιστα πρὸς τὴν τῷ χρηστήρι πρὶν ἀντιβαίνειν λόγος· ὡς δοῦν θάτερον⁵, ἢ τῆς Πυθίας τῷ χωρίῳ μὴ πελαγίσσης,

¹ *spicas aureas*, R. monente, non *messes*, quod Xyl. ex-
primit.

² Dedi ἦ & ἔχοντας e R. mente pro vulg. ἦν & ἔχοντες.
Posterius quoque W. recepit ex B. E. Xyl. Hanc Megaren-
sium de Atheniensibus victoriam narrari a Thucydide L. IV.
monet R.

³ Mez. *πιστεύσαντες*. Teneri posse vulgatam, W. monet.

⁴ Scythius Tejus, historicus & poeta. Cf. Voss. de hist. Gr.
p. 412.

⁵ R. deesse quaedam suspicatur, e. c. ὡς, δοῦν θάτερον,
ἀναγκαῖον τῷτο γίνεσθαι ὑπολαμβάνειν, quare necesse est hoc
fieri (seu Pythiam non amplius carmine respondere) existima-
re alterutra de causa, aut quod ea ad locum non accedat,
unde aura divina spirat, aut —.

σης, ἐν ᾧ τὸ θεῖόν ἐστιν, ἢ τῷ πνεύματος παντάπασιν
 ἀπεσβεσμένα, καὶ τῆς δυνάμεως ἐκλελοιπούς. περιελ-
 θόντες ἔν ἐπὶ τῶν μεσημβρινῶν καθεζόμεθα κρηπιδῶν
 νεῶν ¹ πρὸς τὸ τῆς γῆς ἱερὸν τό τε ὕδωρ ἀποβλέποντες ².
 ὥς εὐθὺς εἶπεῖν τὸν Βόηθον, ὅτι καὶ ὁ τόπος τῆς ἀπο-
 ρίας συνεπιλαμβάνεται τῷ ξένῳ. Μεσῶν γὰρ ἦν ἱερὸν
 ἐνταῦθα περὶ τὴν ἀναπνοὴν τῷ νάματος ³, ὃθεν ἐχρῶν-
 το πρὸς τε τὰς λοιβὰς ⁴ τῷ ὕδατι τέτρω, ὥς Φησι Σι-
 μωνίδης. Ἐνθα χερνίβεσσιν ἀρύεται ⁵ Μεσῶν καλλι-
 κόμων ὑπένερθεν ἀγνὸν ὕδωρ. μικρῶν δὲ περιεργότερον
 αὐθις ὁ Σιμωνίδης, τὴν Κλειῶν προσεπτῶν ἀγνάν ἐπι-
 σκοπον, χερνίβων (Φησί) πολὺλινον ἀρκιόν τέ ἐστιν ἀ-
 χρυσόπεπλον — — — εὐῶδες ἀμβροσίῳ ἐν μυχῶν
 ἔρανόν ὕδωρ ⁶. ἐκ ὁρῶς ἔν Εὐδοξος ἐπίστευσε τοῖς ⁷
 Στυγὸς ὕδωρ τῷτο καλεῖσθαι ἀποφῆνασι ⁸. τὰς δὲ μέ-
 σας

¹ R. νεῶ delendum censet.

² Vulgo post hanc vocem est lacuna. R. iudice nihil deesse potest. Hinc continuavi textum cum W. qui adnotat, E. lacunam ponere inter ὕδωρ & ἀποβλέποντες.

³ R. aut ἀναπνοὴν depravatam putat, aut ναμάτων. Mavult πνεύματος — spiraculum aurae divinae.

⁴ R. aut post λοιβὰς, aut post τέτρω deesse suspicatur καὶ τὰς χερνίβας.

⁵ Recepi ἀρύεται, R & W. probantibus, e Turn. V. Anon. Mez. Vulgo εἰρύεται. Delevi simul τε, quod vulgo post hanc vocem legitur, e R. mente.

⁶ Corrupta haec R. sic reformanda putat ἀγνάν ἐπίσκοπον χερνίβων, ἔν, Φησί, πολὺλινον ἀρύοντα ἐς κανὼν χρυσόπεπλον εὐῶδες ἀμβροσίῳ ἐν μυχῶν ἔρανόν ὕδωρ, postquam Clionem Musam appellasset praesidem lavacrorum, addit, quorum lavacrorum multis supplicationibus consecratam, bene odoratam, amabilem aquam e sacris specubus hauriunt aureis vasis. W. susp. πολὺλινον ἀρύοντι ταῖσιν αἰ χρυσόπεπλοι θυνάδες ἀμβροσίῳ ἐν μυχῶν ἔρανόν ὕδωρ.

⁷ Restitui τοῖς, R. probante, cum W. ex Ald. Bas. Xyl. B. E. pro vulg. τῆς.

⁸ R. sic legi voluit, & dedi cum W. e Turn. V. Anon. Mez. Vulgo πεφῆνασι.

σας ἰδρύσαντο παρέδρας τῆς μαντικῆς καὶ Φύλακας αὐ-
τὰ παρὰ τὸ νῦμα, καὶ τὸ τῆς γῆς ἱερὸν, ἧς λέγεται
τὸ μαντεῖον γενέσθαι, διὰ τὴν ¹ ἐν μέτροις καὶ μέλεσι
χρησμοδίαν. ἔνιοι δὲ καὶ πρῶτόν Φασιν ἡρώων ἐνταῦ-
θα μέτρον ἀκιδῆναι.

Συμφέρετε πλερὰ οἶωνοι, κηρόν τε μέλισσαι,
ἔτε ² τῷ θεῷ ἐπιδεῖν γενομένην ἀποβαλεῖν τὸ σεμνόν.

XVIII. Ὁ Σεραπίων. Ἐπεικέερα ταῦτα (εἶ-
πεν) ὦ Βόηθε καὶ μεσιχώτερα. δεῖ γὰρ μὴ μάχεσθαι
πρὸς τὸν Θεῶνα ³, μηδὲ ἀναιρεῖν μετὰ τῆς μαντικῆς ἅμα
τὴν πρόνοιαν καὶ τὸ θεῖον, ἀλλὰ τῶν ὑπεναντιῶσαι δο-
κέντων λύσεις ἐπιζητεῖν. τὴν δὲ εὐσεβῆ καὶ πάτριον
μὴ προέειπαι πίσειν. Ὁρῶς (εἶπεν ἐγὼ) λέγεις, ἄριστε
Σεραπίων. ἐδὲ γὰρ φιλοσοφίαν ἀπεγινώσκομεν ὡς ἀνη-
ρημένην παντάπασι καὶ ⁴ διεφθορυῖαν, ὅτι πρότερον
μὲν ἐν ποιήμασιν ἐξέφερον οἱ φιλόσοφοι τὰ δόγματα
καὶ τὰς λόγους, ὥσπερ Ὁρφεὺς καὶ Ἡσίοδος καὶ Παρ-
μενίδης καὶ Ξενοφάνης καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Θαλῆς·
ἔπειτα δ' ἐπαύσαντο καὶ πέπαινται ⁵ χρώμενοι μέτροις
πλήν σθ'. διὰ σθ' δὲ αὐτοῖς εἰς φιλοσοφίαν ποιητικὴ κάτ-
τισιν, ὁρθίον καὶ γενναῖον ἐγκειλενομένην τοῖς νέοις. ἐό^ρ

S 2

ἀερε-

¹ Vulgo abest διὰ. Dedi id e W. mente, expressum ab eo-
dem in Xyl. versione, ad sententiae nexum ordinandum. R.
post χρησμοδίαν deesse conjecit χορηγέσας, vel simile quid, ad
Μῦσας rediens.

² Ante ἔτε lacunam esse, R. notat. W. fatetur, se obscu-
ritatem loci hujus non expedire, & complura excidisse suspi-
catur. Turn. ὥτε τῷ θεῷ.

³ Amiot. Xyl. Mez. θεόν.

⁴ Ald. Bas. δὲ pro καί.

⁵ R. admonet, videri posse καὶ πέπαινται supervacaneum
& delendum, cum idem dicat atque ἐπαύσαντο: falli autem,
qui sic existimet; ἐπαύσαντο nimirum pertinere ad tempus prae-
teritum: desierunt vel abstinuerunt se; πέπαινται autem ad
praesens: adhuc hac aetate nostra cessant & sibi cavent a phi-
losophia carmine tradenda.

ασρολογίην ἀδοξοτέραν ἐποίησαν οἱ περὶ Ἀρίσταρχον ¹ καὶ Τιμόχαριν καὶ Ἀρίστου καὶ Ἰππάρχου, καταλογάδην γράφοντες, ἐν μέτροις πρότερον Εὐδόξου ² καὶ Ἡσιόδου καὶ Θαλᾶ γραφόντων, εἶγε Θαλῆς ἐποίησεν, ὥς ἀληθῶς εἰπεῖν, τὴν αὐτῶν ³ ἀναφερομένην ἀσρολογίαν. Πίνδαρος δὲ καὶ περὶ τρόπῳ μελωδίας ἀμελεμένε καὶ αὐτὸν ἀπορεῖν ὁμολογεῖ, καὶ θαυμάζει, ὅτι ⁴ — — — ἔθεν γὰρ ἐστὶ δεινὸν ἔδδ' ἀτοπον αἰτίας ζητεῖν τῶν τοιούτων μεταβολῶν. ἀναιρεῖν δὲ τὰς τέχνας καὶ τὰς δυνάμεις, ἂν τι κινήσῃ καὶ παραλλάξῃ τῶν κατὰ ταύτας, ἔ δύναιεν.

XIX. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Θεών. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν (εἶπεν) μεγάλας ἔρχημε τῶν ὄντι παραλλαγὰς καὶ καινοτομίας. τῶν δ' ἐνταῦθα ⁵ πολλὰς καὶ τότε καταλογάδην ἐκφερομένους καὶ περὶ πραγμάτων ἐ τῶν τυγχόντων. Λακεδαιμονίους τε γὰρ (ὡς Θεκυδίδης ἰσόρησε) περὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους πολέμου χρωμένους, ἀνείλε νίκην καὶ κράτος, καὶ βοηθήσει αὐτὸς καὶ παρακαλέμενος καὶ ἀπαράκλητος ⁶. καὶ Παιστανίαν

¹ ad hunc locum conferendum monet R. c. 5. L. III. B. Gr. Fabricii T. II. ubi agit de vetustis mathematicis.

² an suo loco sit hoc nomen inter poetas, dubium videtur W.

³ Ald. Bal. εἰπεῖν αὐτὴν ἀναφ. Turn. V. τὴν εἰς αὐτόν. W. cum Mez. legendum censet τὴν ἐκ' αὐτόν.

⁴ Mez θαυμάζει διὰ τί: & ita nil excidisse putat. R. θαυμάζαν legi vult. & deinde desiderat ipsum Pindari locum, quem eundem fuisse suspicatur, qui infra cap. XXIII. e Pindaro affertur: ὅτι, αἵτροις ἔδεῖς, ἔδδ' ὦδ' αἵς εἰμυα παιδίοις τοξέυας μελιγῆρας ὕμνος.

⁵ R. susp. τῶν δὲ ἐνθάδε χρησμάτων οἶδαμεν πολλὰς, oraculorum hoc e templo editorum multa novimus sermone libero prolata. W. notat, deesse οἶδαμεν.

⁶ R. ad haec ita: „Thucydides I, 118. sine, unde locus hic petitus est, habet ἀκλήτος: neque tamen propterea damnare lectionem in Plutarcho vulgatam ausim; potuit enim ille e memoria locum citare. Porro videtur mihi Plat. ex eo, quod Thucyd.

νίαν ¹ εἰ μὴ καταγάγοιεν ἀργυρέα εὐλάκη εὐλάξεν ².
 Ἀθηναίοις περὶ τῆς ἐν Σικελίᾳ μαντευομένοις στρατείας
 προσέταξε τὴν ἐξ Ἐρυθρῶν ἰέρειαν ἀνάγειν τῆς Ἀθη-
 νᾶς· ἐκαλεῖτο δὲ Ἑτυχία τὸ γύναιον. Δεινομένεος δὲ
 τῷ Σικελιώτῃ μαντευομένῃ περὶ τῶν υἱῶν, ἀνεῖλεν,
 ὥς οἱ τρεῖς τυραννήσοιεν. ὑποτυχόντος δὲ τῷ Δεινομέ-
 νῃ, οἰμωζόμενός γε, ὧ δέσποτα Ἀπολλών, καὶ τῷτό
 σοι ³ (ἔφη) δίδοναι καὶ προσαναιρεῖν. ἔτε τοιοῦν, ὅτι
 Γέλων μὲν ὑδραπῖων, Ἰέρων δὲ λιθίων ἐτυράνησεν·
 ὁ δὲ τρίτος Θρασύβελος ἐν σάσσει καὶ πολέμοις γενόμε-
 νος χρόνον ἔκλειπεν τῆς ἀρχῆς. Προκλῆς τοί-
 νυν, ὁ Ἐπιδάυρος ⁴ τύραννος, ἄλλας τε πολλὰς ὥρως

S 3

καὶ

Thucyd. oraculum velut pedestri sermone editum retulit, haud
 satis tuto argumento confecisse, iisdem id verbis, quibus Thu-
 cydides usus fuit, conceptum & prolatum fuisse. Nam potuit
 reapse carmen fuisse, Thucydides autem satis habuisse, id suo
 more referre, h. e. solam ejus reddere sententiam suis verbis.
 Tandem hoc praeteriri non debet, Wasse in Observ. ad didum
 Thucydidæ locum recte nostrum sic emendare: ἀνέλε, νύκην
 κατὰ κράτος πολεμῶσιν ἔσθαι (infinitivum praeteriit vir do-
 ctus, sed necessarius est) καὶ βιηθήσαν.

1 Non Pausaniam solum, sed Pausaniae filium, Plistoana-
 stem, una cum patre ab exilio domum reducere jussos fuisse ab
 oraculo Lacedaemonios, a Thucyd. 5, 16. R. adnotat. W. ex
 eodem Πλειστοάνῃ legendum statuit.

2 Sic R. cum Waffio l. c. ex Thucydide locum hunc inte-
 grandum monet, & dedit cum W. — *argenteo vomere avatu-
 ros esse*, i. e. Kaltw. e Scholiast adnotante: es würde sie eine
 Hungersnoth befallen, und sie würden alles so theuer kaufen
 müssen, daß es eben das wäre, als wenn sie mit silbernen Pflü-
 gen ackerten. Vulgo cum lacuna: ἀργύρεα — συλλέξεν.

3 R. (sup. καὶ) τῷτό οἱ ἔφη δίδοναι, se idem ipsi quoque da-
 re aiebat, Dinomeni puta. Post καὶ προσαναιρεῖν eidem vi-
 detur εαυτὸν ἐκλείπειν deesse — & praeterea suofit ei, ut
 ipse de medio se tolleret. W. adnotat, Mez. δίδοναι mutare
 in δίδεται.

4 Sic cum W. probante R. restitui e Bas. Xyl. adficienti-
 bus B. E. Amiot, Mez. Refert Herodot. III. 50. & 52. Proclum,
 Epi-

καὶ παρανόμως ἀνεῖλε, καὶ Τίμαρχον ἀπ' Ἀθηνῶν παραγενόμενον μετὰ χρημάτων πρὸς αὐτὸν ὑποδεξάμενος καὶ Φιλοφρονηθεὶς ἀπέκλεινε, καὶ τὸ σῶμα κατεπόντισεν ἐμβαλὼν εἰς Φορμόν. ἔπραξε δὲ ταῦτα διὰ Κλεάνδρου τῷ Αἰγινήτῃ, τῶν ἄλλων ἀγνοούντων. ὕστερον δὲ τῶν πραγμάτων αὐτῷ ταραττομένῳ, ἔπεμψεν ἐνταῦθα Κλεότιμον τὸν ἀδελφὸν ἐν ἀπορρήτῳ μαντευσόμενον περὶ Φυγῆς αὐτοῦ καὶ μεταστάσεως. ἀνεῖλεν ἔν ὃ θεός, διδόναι Προκλεῖ Φυγὴν καὶ μεταστάσιν, ὅπως τὸν Φορμόν ἐκέλευσε καταθέδαι τὸν Αἰγινήτην ξένον, ἢ ὅπως τὸ κέρας ἀποβάλλει ὁ ἔλαφος. συνεῖς ἔν ὃ τύραννος, ὅτι κελύει καταποντίζειν αὐτὸν ἢ κατορύττειν ὁ θεός, (οἱ γὰρ ἔλαφοι κατορύττῃσι καὶ ἀφανίζῃσι κατὰ τῆς γῆς, ὅταν ἐκπέσῃ τὸ κέρας) ἐπέχευ ὀλίγον χρόνον, εἴτα τῶν πραγμάτων παντάπασι μοχθηρῶν γενομένων, ἐξέπεσε. λαβόντες δ' αὐτὸν οἱ τῷ Τιμάρχῃ φίλοι καὶ διαφθείραντες, ἐξέβαλον τὸν νεκρὸν εἰς τὴν θάλασσαν. ὃ δ' ἔτι μέγιστον, αἱ ῥῆτραι, δι' ἧν ἐκόσμησε τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν Λυκῆργος, ἐδόθησαν αὐτῷ καταλογάδην. Ἀλυρίῃ¹ τοίνυν καὶ Ἡροδότῃ καὶ Φιλοχόρῃ καὶ Ἰσρῃ, τῶν μάλιστα τὰς ἐμμέτρους μαντείας Φιλοτιμηθέντων συναγαγεῖν, ἄνευ² μέτρα χρησμῶς γεγραφόταν, Θεόπομπος ἑδενὸς ἡγήσας ἀνθρώπων ἐσπεδακῶς περὶ τὸ χρηστήριον, ἰχυρῶς ἐπιτετίμηκε τοῖς μὴ νομίζουσι κατὰ τὸν τότε³

χρόν

Epidauri tyrannum, Periandri socerum, a genero bello afflictum captumque, sed in vivis servatum fuisse. Vulgo Ἐπιδάυρῃ.

¹ R. susp. Ἀλυρίῃ, ut ille *Alypius Andronicus* intelligatur, quem inter Graecos historicos ad Danielis extrema recte intelligenda necessarios laudat Hieronymus in praefat. ad Danielelem. Consentit W. — *Philochorus* scripsit *Atthidas*, quas citant scholia ad Sophoclem, item *Olympiadas*, s. indices annales *Olympiadum*. *Ister* quoque *Atthidas* scripsit, & de rebus ab Alexandro M. gestis, item ἀποικίας, alia.

² R. iudice, ante ἄνευ excidisse videtur τὰς πλοίστας.

³ cum scilicet Theopompus historiam suam conderet. R. ad haec

χρόνον ἔμμετρα τὴν Πυθίαν θεσπίζειν· εἶτα τὸτο βελο-
μενος ἀποδεῖξαι, παντάπασιν ὀλίγων χρησμῶν ὑπόρηκεν¹,
ὡς τῶν ἄλλων καὶ τότε ἤδη καταλογάδην ἐκφερομένων.

XX. Ἐνιοὶ δὲ καὶ νῦν μετὰ² μέτρων ἐντρέχου-
σιν, ὧν ἓνα καὶ πρῶγμα περιβόητον πεποίηκε. Μισο-
γύνη³ Ἡρακλέους ἱερόν, ἐστὶν ἐν τῇ Φωκίδι, καὶ νομί-
ζεται τὸν ἱερωμένον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ⁴ γυναικὶ μὴ ὀμι-
λεῖν· διὸ καὶ πρεσβύτας ἐπιεικῶς ἱερεῖς ἀποδεικνύουσι.
πλὴν ἔμπροσθεν ὀλίγω χρόνῳ νεανίας ἔκ πονηρός, ἀλλὰ
Φιλότιμος, ἐρῶν παιδίσκης, ἔλαβε τὴν ἱερωσύνην. καὶ
τὸ πρῶτον ἦν ἐγκρατής ἑαυτῷ, καὶ ἔφυγε τὴν ἀνδρω-
πον· ἀναπαυμένῳ δ' αὐτῷ ποτε μετὰ πότον καὶ χορείαν
προσπεπῆσαν διεπράξατο. Φοβούμενος ἔν καὶ ταρατ-
τόμενος, ἐπὶ τὸ μαντεῖον κατέφυγε, καὶ περὶ τῆς ἀμαρ-
τίας ἡρώτα τὸν θεόν, εἴ τις εἴη παράκλησις, ἢ λύσις.
καὶ ἔλαβε τόνδε τὸν χρησμόν· Ἄπαντα ἀναγκαῖα⁵
συχχωρεῖ θεός· ἔ μὴν ἄλλα δὲς ἄν τις, ὡς ἔδεν⁶

S 4

ἀνευ

haec adnotat: „Caeterum comparatio Theopompi cum Alypio
& Ilfro & Philochoro non ita debet accipi, ac si hi antiquiores
illo essent, ut Herodotus fuit, quicum hi iugantur. Haud paul-
lo enim sunt recentiores, saeculo fere, aut quidam horum for-
sitan duobus tribusve. Nam Theopompus sub Philippo & Alex-
andro M. floruit, discipulus Isocratis. Ilter fuit discipulus Cal-
limachi, quo certe vetustiores non fuerunt, sed facile potue-
runt multo recentiores esse Philochorus & Alypius.“

¹ Ald. ὑπόρηκεν; Bas. εὐπόρηκεν.

² Secutus iam W. μετὰ dantem ex B. & E. pro vulg. κα-
τὰ. In seqq. vulg. ὧν ἓνεκα. R. susp. ὧν ἓνα καὶ ἄτροπον (vel
παράδοξον) πρῶγμα περιβ. πεπ. quorum oraculorum unum ca-
sus aliquis minus celebre fecit. W. probat ὧν ἓνα — quod
dare haud dubitavi.

³ Sic Amiot. Xyl. Mez. R. legendum censoerunt, dedique
pro vulg. μισῶν γάρ.

⁴ R. subaudiendum monet τῷ, ἧ ἱερῶτα — illo anno,
quo sacerdotio fungitur. W. cum Mez. susp. ἐν αὐτῷ.

⁵ Mavult R. τὰ ἀναγκαῖα.

⁶ R. susp. ὡς ἔδεν ἐν μέτρῳ, ἅπαντα δ' ἀνευ μέτρα.

ἄνευ μέτρου θροσπίζεται καὶ ἡμᾶς, ὁ μᾶλλον διαπορήσει καὶ περὶ ¹ τῶν παλαιῶν, ποτὲ μὲν μέτροις, ποτὲ δ' ἄνευ μέτρων διδόντων τὰς ἀποκρίσεις. ἔστι δ' ἄδεύτερον, ὡ παῖ, παράλογον, μόνον ἂν ὀρθῶς καὶ καθαράς περὶ τῆ θεῆ δόξας ἔχωμεν, καὶ μὴ νομίζωμεν αὐτὸν ἐκείνον εἶναι τὸν τὰ ἔπη συντιθέμεντα πρότερον, καὶ νῦν ὑποβάλλοντα τῇ Πυθίᾳ τὰς χρησμούς, ὥσπερ ἐν προσωπεῖων φθεγγόμενον.

XXI. Ἀλλ' αὖθις ἄξιον μὲν ἐστὶ διὰ μικροτέρων εἰπεῖν τι καὶ πυθέσθαι περὶ τέτων, τὰ δὲ νῦν ἐν βραχεῖ μαθόντες διαμνημονεύωμεν, ὥς σῶμα μὲν ὀργάνοις χρῆται πολλοῖς, αὐτῷ δὲ σώματι ψυχὴ καὶ μέρεσι τοῖς σώματος· ψυχὴ δὲ ὄργανον θεῶ γέγονεν· ὄργανον δ' ἀρετὴ μάλιστα μιμεῖσθαι τὸ χρώμενον ἢ πέφυκε δυνάμει, καὶ παρέχειν τὸ ἔργον αὐτῇ τῇ νοήματος ἐν αὐτῷ (δυναμένη ²,) δεικνύναι δ' ἔχουσιν ἦν ἐν ³ τῷ δημιουργῷ καθαρὸν καὶ ἀπαθές καὶ ἀναμάρτητον, ἀλλὰ μειγμένον πολλῷ τῷ ἄλλοτρίῳ ⁴. καὶ αὐτὸ ⁵ γὰρ ἄδηλον ἡμῖν· ἕτερον δὲ καὶ

1 R. susp. διαπορήσει περὶ τῶν π.

2 W. δυναμένη delendum censet. Ego uncis inclusi.

3 Secutus sum W. voculas ἦν ἐν ex B. & E. recipientem. Vulgo absunt. R. susp. τὸ ἔργον αὐτῇ, & τῇ τῇ ἐνοικῶντος ἐν αὐτῷ (vel & τῇ τῇ οἰκονομήσαντος αὐτῷ) δυνάμει, δεικνύναι δὲ ἔχουσιν τὸ τῷ δημιουργῷ καθαρὸν —.

4 W. has tres voces πολλῷ τῷ ἄλλοτρίῳ ad explendam lacunam, quae vulgo extat, e sua conjectura dedit.

5 Ad καὶ αὐτὸ W. subaudiendum monet τὸ τῷ χρώμενῳ ἔργον. R. susp. ἀλλὰ μειγμένον λῶβαις. καὶ αὐτὸ γὰρ ἄδηλον ἡμῖν τὸ θεῖον, ἕτερον δὲ ἐπιλαμβανόμενον (vel ἀπλόμενον, vel μετέχον) καὶ δι' ἑτέρας φαινόμενον. Locum totum W. in Xyl. versione sic exprimit: Est autem virtus instrumenti, ut quam maxime qua fert natura ejus, facultate uniter uti utentem ejusque consilium effectu reddat: quod consilium quum reddere & ostendere nequeat, ut est in utente & orifice, purum, & motus errorisque vacuum, ostendit mixtum nec fin-

καὶ δι' ἑτέρε Φαινόμενον ἀναπίμπλαται τῆς ἐκείνης φύ-
σεως. καὶ κηρὸν μὲν ἔω, καὶ χρυσὸν, ἄργυρόν τε καὶ
χάλκον, ὅσα τε ἄλλα πλαττομένης ¹ ἐσίας εἶδη δέχεται
μὲν ἰδέαν μίαν ἐκτυπαμένης ὁμοιότητος, ἄλλο δ' ἄλλην
ἂφ' ἑαυτῆς τῷ μίμηματι διαφορὰν προστίθῃσι, καὶ τὰς
ἐν κατόπλοις ἐπιπέδοις τε καὶ κοίλοις καὶ περιηγέσι ²
Φασμάτων καὶ εἰδώλων ἂφ' ἐνὸς εἶδους μυρίας παρατυ-
πώσεις. καὶ γὰρ ἡλίῳ ³ ἔθεν ἔτε μᾶλλον ἰδέαν ἔοικε,
ἔτε ὡς ὄργανον ⁴ χρῆσθαι φύσει γέγονεν εὐπειθέστερον
σελήνης· λαμβάνουσα δὲ παρ' ἡλίου τὸ λαμπρὸν καὶ πυ-
ρωπὸν ⁵, ἔχ' ὅμοιον ἀποπέμπει πρὸς ἡμᾶς, ὥσπερ μιχθεὺς
αὐτῇ, καὶ χρόαν μετέβαλε καὶ δύναμιν ἔχεν ἑτέραν· ἡ
δὲ θερμότης καὶ παντάπασιν ἐξοίχεται καὶ προλέλοιπε
τὸ φῶς ὑπὸ ἀθενείας. οἶμαι δὲ γινώσκειν τὸ παρ' Ἑρα-
κλείῳ λεγόμενον, ὡς ὁ ἀναξ ⁶, ἔ τὸ μαντεῖόν ἐστι τὸ

S 5

*sincerum. Per se enim nobis ignotum est: aliud autem & in
alio apparens, contaminatur ab instrumenti natura ejus na-
tura.*

1 W. sic dedit ex B. E. Mez. — *alia genera materiae for-
mabilis, excipientia unam formam impressae similitudinis.* R.
susp. πλαττομένα ἐσίας εἶδη δέχεται, νῦν μὲν ἰδίαν μίαν ἐκτυ-
παμένης τῆς ὁμοιότητος, ἄλλοτε δ' ἄλλην ἂφ' ἑαυτῆς τῷ μι-
μήματι διαφορὰν προστιθείσης.

2 τοιυτάτοις. Aut sic aut περιηγέσι R. voluit pro vulg. πε-
ριανγέσι. W. probat correctionem, accedente auctoritate T.
Hemsterhuis. apud Musgrav. ad Eurip. Suppl. 652.

3 Vulgo εἰσί, relicta lacuna. W. bene conjicit, si εἰσί mu-
tetur in ἡλίῳ, ad integritatem sententiae nil requirendum vi-
deri.

4 R. susp. μᾶλλον τὴν ἰδέαν ἔοικεν, ἔτε ὡς ὄργανον χρῆσθαι.

5 Sic R. legi voluit, & dedi cum W. id ex B. & E. reci-
piente pro vulg. πυρωπὸν.

6 Vulgo ὁς' ὀναξ. E. Turn. & V. assertur ὁ ἀναξ vel ὀναξ.
Prius dedi, R. probante, praemissa quoque sic corrigenda mo-
nente: οἶμαι δὲ καὶ σὲ γινώσκειν τὸ παρ' Ἑρακλείῳ (in libris
Heracliti, an παρ' Ἑρακλείῳ, ab Heraclito, parum re-
fert,) λεγόμενον. Xyl. ὡς ὀναξ. Mez. ὡς ὠ' ναξ; B. E.
ὡδ' ὀναξ.

ἐν Δελφοῖς, ἔτε λέγει, ἔτε κρύπτει, ἀλλὰ σημαίνει, πρόσλαβε δὲ τέτοις εὖ λεγομένοις καὶ νόησον τὸν ἐνταῦθα θεὸν χράμενον τῇ Πυθίᾳ, πρὸς ἀκοήν, καθὼς ἥλιος χρῆται σελήνῃ πρὸς ὄψιν· δείκνυσι ¹ μὲν γὰρ καὶ ἀναφαίνει τὰς αὐτὰ νοήσεις, μεμιγμένας δὲ δείκνυσι διὰ σώματος θνητῆ καὶ ψυχῆς ἡσυχίαν ἄγειν μὴ δυναμένης, μηδὲ τῷ κινῶντι παρέχειν ἑαυτὴν ἀκίνητον ἐξ αὐτῆς καὶ καθεσῶσαν, ἀλλ' ὥσπερ ἐν σάλῳ ψοθεῖσαν καὶ συμπλεκομένην τοῖς ἐν αὐτῇ κινήμασι καὶ πάθεσιν ἐπιταράττεισιν αὐτήν ². ὡς γὰρ οἱ δῖνοι τῶν ἔμα κύκλῳ καταφερομένων σαιμῶν ἐν ἐπικρατῶσι βεβαίως, ἀλλὰ κύκλῳ μὲν ὑπ' ἀνάγκης φερομένων, κάτω δὲ φύσει βεπόντων, γίνεται τις ἐξ ἀμφοῖν ταραχώδης καὶ παράφορος ἐλιγμός, ἔτις ὁ καλέμενος ἐνθουσιασμός· εἰς μίξις εἶναι κινήσεων δυοῖν, τὴν μὲν ὡς πέπονθε τῆς ψυ-

¹ Lubentissime secutus sum in his emendandis W. sic ex B. & E. recipientem. Vulgo τῇ Πυθίᾳ πρὸς ὄψιν πρὸς ἀκοήν, καθὼς ἥλιος χρῆται σελήνῃ. δείκνυσι διὰ σώματος &c.

² In his quoque necesse duxi, ut amplecterer W. conjecturam, qua locus depravatus optime illustratur. Vulgo nimirum post ψυχῆς est lacuna, & sequentia sic leguntur ἡσυχίαν ἄγειν. μὴ δυναμένη δὲ τῷ κινῶντι παρέ. ε. ἀκίν. ἐξ αὐτ. καθεσῶσαν, ἀλλ' ὥσ. ε. σ. φεύσσαν αὐτήν καὶ συμπ. τ. ε. αὐ. κ. καὶ πάθεσιν ἐπιταρατῆσης. In hoc solo recessi a W. quod retinui καθεσῶσαν, quod ille amovendum censuit e textu, de meo praemittens καὶ auctoritate Xyl. versionis — & sibi constanter. R. susp. δεικνύσῃ (ut redeat ad τῇ Πυθίᾳ) διὰ σώματος θνητῆ καὶ ψυχῆς ἀθανάτη τὴν θεῖαν ἔννοιαν, βελομένη μὲν ἡσυχίαν ἄγειν, μὴ δυναμένη δὲ. Deinde ἐξ αὐτῆς καθεσῶσαν explicat, cum ex semet, φύσει, natura sua tranquilla consistat, monens, posse quoque legi ἐξ ἀρχῆς, a principio inde. Sequentia denique sic corrigenda putat: ἀλλ' ὥσπερ ἐν σάλῳ ψαίρεσα ναῦς, πλαγίῃν καὶ συμπλεκομένην — ἐπιταράττεισιν — sed ut navis in aestu vacillans, vel nans, jactatam & implicitam in motus & affectus eam quatientes. Turn. & V. ἐπιταράττεισαν; paulo ante Ald. & Baf. μὴ δυνάμενος δὲ.

ψυχῆς ἅμα ¹, τὴν δὲ ὡς πέφυκε κινεμένης ². ὅπερ γὰρ ἀψύχοις σώμασι καὶ κατὰ ταῦτ' ἀνιόντες ἐν ἑστὶ χρήσασθαι παρ' ὃ πέφυκε βιαζόμενον, ἐδὲ κινῆσαι σφαιρικῶς κύλινδρον, ἢ κυβικῶς ³, ἢ λύραν αὐλητικῶς, ἢ σάλπιγγα κιθαρισικῶς· ἀλλ' ἔχ' ἕτερον ⁴, ἢ ὡς εἴοικε, τὸ τεχνικῶς ἐκάστω χρήσασθαι καὶ ὡς πέφυκεν. ἢ περὶ τὸ ἔμψυχον καὶ αὐτοκίνητον, ὁρμῆς τε καὶ λόγου μετέχον, ὡς ἄλλως ἂν τις ἢ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ⁵ προϋπάρχουσαν ἔξιν ἢ δύναμιν ἢ φύσιν μεταχειρίσασθαι, μασικῶς κινῶν ⁶ τὸν ἄρμεσον, ἢ γραμματικῶς τὸν ἀγράμματον, ἢ λογίως τὸν ἐν λόγοις ἀθεώρητον καὶ ἀνάσκητον, ἐν ἑστὶ εἰπεῖν.

XXII. Μαρτυρεῖ δέ μοι καὶ Ὅμηρος ⁷, αἰτίως μὲν ἄνευ θεῶν ἐδὲν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ὑποτιθέμενος περικινούμενον, ἔ μὴν πᾶσι πρὸς πάντα χρώμενον ποιῶν τὸν θεόν, ἀλλ' ἐκάστω κατ' ἣν ἔχει τέχνην ἢ δύναμιν. ἢ γὰρ

¹ Recepit sic W. ex B. & E. Vulgo ἄλλα. Recte ἄλλα omitti a Baf. monet R.

² Sic quoque W. dedit ex B. & E. Vulgo κινεμένη, Baf. κινούμενης, unde R. efficiendum & legendum monet κινεμένης.

³ R. fufp. ἢ κύβον; W. addendum videtur σφαιῖραν, vel fimile.

⁴ Turn. ἐδ' ἄλλο ἕτερον; V. ἐδὲν ἄλλο; W. vult deleri ἢ — vertens: neque aliud est secundum artem re uti, quam secundum naturam. R. fufp. ἀλλ' ἔχ' ἕτερόν ἐστιν, ὡς εἴοικε, τὸ τεχνικῶς ἐκάστω χρήσασθαι, ἢ (vel τῷ) ὡς πέφυκε.

⁵ Dedit sic e R. & Mez. correctione. Vulgo ἐαυτῶν. Ante ἄλλως praemittendum censui ὡς, quod vulgo deest, e Turn. & V. Ille exhibet ὡς ἄλλως ἂν τις; hic ὡς ἂν τις.

⁶ Sic legendum censuit W. dedique pro vulg. κινῶντι. Ald. deinde & Baf. νῦν ἄρμεσον. Steph. dedit τὸν ex Leonic. quocum consentit Schott. & Anon. R. fufp. μασικῶς γὰρ κινῶντι, & post ἐκ ἑστὶν εἰπεῖν deesse putat ὡς προχωρήσει — bonum illi successum spondere non licet, qui mentem a mufis alienam mufice movere instituat. Hoc assumpto deesse mihi videtur in praemissis ἐκ ante ἄλλως, nisi thefin interrogative pronuncies.

⁷ Cf. ad haec Iliad. II. 169. fqq. IV. 86. fqq. V. 1. fqq.

γὰρ ἔχ' ὄρε' (εἶπεν) ὧ φίλε Διογενιανέ τὴν Ἀθηνᾶν,
 ὅτε πεῖσαι βέλεται τὰς Ἀχαιῖδας, τὸν Ὀδυσσεῖα παρακα-
 λῶσαν, ὅτε συγχέαι τὰ ὄρη, τὸν Πένδαρον ζητῶσαν,
 ὅτε τρέψασθαι τὰς Τρῶας, ἐπὶ τὸν Διομήδην βαδίζεσαν;
 ὁ μὲν γὰρ εὐρωστος καὶ μάχιμος· ὁ δὲ τοξικὸς καὶ
 ἀνόητος· ὁ δὲ δεινὸς εἰπεῖν καὶ Φρόνιμος. ἔ γὰρ εἶ-
 χεν Ὅμηρος τὴν αὐτὴν Πενδάρην διάνοιαν, εἴ γε Πέν-
 δαρος ἦν ὁ ποιήσας· Θεὸς δὲ λούτος, καὶ ἐπὶ ῥίπος ¹
 πλέοις. ἀλλὰ ἐγίνωσκεν ² ἄλλας πρὸς ἄλλα δυνάμεις
 καὶ φύσεις γεγεννημένας, ἃν ἐκείνη κινεῖται διαφόρως,
 καὶ ἐν ἣ τὸ κινεῖν ἀπάσας. ὥσπερ ἐν τὸ κινεῖν τὸ πε-
 ζόν, ἔ δύναται πητικῶς, ἐδὲ ³ τορῶς τὸ τραυλόν, ἐδὲ
 εὐφώνως τὸ ἰχνόφωνον. ἀλλὰ καὶ τὸν Βάττον ⁴ (οἶ-
 μαι) διὰ τῆς ἐπὶ τὴν ῥώμην ⁵ παραγεγνημένον εἰς Λι-
 βύην ἐπεμψαν οἰκιστὴν, ὅτι τραυλὸς μὲν ἦν καὶ ἰχνό-
 φωνος, βασιλικὸς δὲ καὶ πολιτικὸς καὶ Φρόνιμος· ἔτως
 ἐδύνατον διαλέγεσθαι ⁶ ποιητικῶς τὸν ἀγράμματον καὶ
 ἀνὴρ

¹ W. legendum monet ἐπὶ ῥίπας. Vulgata tamen ubique le-
 gitur locorum, in quibus hoc proverbium repetitur. Cf. Suid.
 in voce ῥίπος; Schneid. fragm. Pind. pag. 62. Ald. ἐπὶ
 ῥεπεῖν.

² Sic cum W. e Xyl. dedi, R. probante. Vulgo ἀλλὰ γί-
 νωσκε.

³ R. susp. ἔ δύναται πητικῶς κινεῖν, ἔτως ἐδὲ τορῶς scil.
 δύναται κινεῖν.

⁴ Sic R. dedit pro vulg. Βάτον; Recepit idem W. e Xyl.
 Leonie. Collat. Mur. Schott. Mez. Anon. Turn. V. Beng.

⁵ R. legendum censet ἐπὶ τὴν φωνὴν, cum eo fine adisset
 oraculum, ut doceretur, qua ratione claram & sonoram vo-
 cem adipisceretur. Consentit W. ex verbis Oraculi apud He-
 rodot. IV, 155. Deinde R. mavult ἐπεμψεν scil. ὁ Θεός, vel
 Apollo, pro vulg. ἐπεμψαν.

⁶ Quae sequuntur ποιητικῶς — λατρεύσας, W. textui re-
 stituit ex B. & E. Mentionem quoque eorum facit Kaltw. a
 Ricardo, interprete Plut. Gallico, ex eodem codice depromptorum,
 quem W. signat litera E. Locum R. sic integrandum esse con-
 jecit:

ἀνῆκουσιν ἐπῶν. ὥσπερ ἡ νῦν τῷ θεῷ λατρεύουσα γέγονε μὲν εἴ τις ἄλλος ἐνταῦθα νομίμως καὶ καλῶς, καὶ βεβίωκεν εὐτάκτως· τραφεῖσα ¹ δ' ἐν οἰκίᾳ γεωργῶν πενήτων, ἔτ' ἀπὸ τέχνης ἐδὲν, ἔτ' ἀπ' ἄλλης τινὸς ἐμπειρίας καὶ δυνάμεως ἐπιφερομένη, κάτεισιν εἰς τὸ χρησέριον, ἀλλ' ὥσπερ ὁ Ξενοφῶν ² οἶεται δεῖν, Ἐλάχισα τὴν νύμφην ἰδῶσαν, ἐλάχισα δὲ ἀκέσασαν εἰς ἀνδρὸς βαδίζειν, ἔτως ἀπειρος καὶ ἁδαῆς ὀλίγη δεῖν ἀπάντων, καὶ παρθένης ὡς ἀληθῶς τὴν ψυχὴν, τῷ θεῷ σύνεσιν. ἀλλ' ἡμεῖς ἐρωδιόεις οἰόμεθα καὶ τροχίλοις καὶ κόραξι χρῆσθαι φεγγομένοις σημαίνοντα τὸν θεόν, καὶ ἐν ἀξιῶμεν ³, ἢ θεῶν ἀγγελοι καὶ κήρυκες εἰσι, λογικῶς ἔπασα καὶ σαφῶς ⁴ φράζειν, τὴν δὲ τῆς Πυθίας Φωνὴν καὶ διάλεκτον ὥσπερ ⁵ ἐν θυμέλῃς, ἐν ἀνύδυντον, ἐδὲ λιτὴν, ἀλλ' ἐν μέτρῳ καὶ ὄγκῳ ⁶ καὶ πλάσματι καὶ μεταφοραῖς ὀνομάτων, καὶ μετ' αὐτῆς φεγγομένην παρέχειν ⁷ ἀξιῶμεν.

XXIII. Τί ἐν φήσομεν περὶ τῶν παλαιῶν; ἔχον, ἀλλὰ πλείονα, οἶμαι. πρῶτον μὲν γὰρ, ὥσπερ εἴρηται, τὰ πλείστα κηκεῖναι καταλογάδην ἀπεφθέγγοντο. δεύ-

jecit: ἔτι αὐτῶν τὴν ἀπαίδευτον ἐν μέτρῳ καὶ γλαφυρῶς διαλέγεσθαι, ἢ γέγονε μὲν.

1 Sic R. dedit e Bas. & Xyl. Idem recepit W. adfentientibus Amiot. & Mez. Vulgo γραφεῖσα.

2 Oeconomic. c. 7.

3 R. mavult καὶ ἐκ ἀπαξιῶμεν, non indignum censemus, aut recte nos facere judicamus, existimantes, eos sapienter & perspicue quaeque pronunciare. Pro seq. ἢ Bas. εἰ. Hoc εἰ recepit W. & notat, ἢ habere Bas. Xyl. De priori falsum est.

4 Dedi σαφῶς e R. mente, W. probata. Vulgo σοφῶς.

5 Vulgo post hanc vocem lacuna. At Xyl. R. W. monentibus, locus integer videtur. Quare continuavi absque nota lacunae.

6 R. susp. ἐν μέτρῳ ὄγκῳ.

7 R. susp. παρελθεῖν, procedere in medium. Ego ad παραχρῆν e communi subintelligo τὸν θεόν.

δεύτερον δὲ καὶ σωμάτων ἤνεγκε κράσεις καὶ φύσεσσι ο
 χρόνος ἐκείνος, εὔρεν τι καὶ Φορὸν ἐχέσας πρὸς ποιή-
 σιν ¹, αἷς εὐθὺς ἐπεγίνοντο προθυμία καὶ ὄρμαι καὶ
 παρασπνευαὶ ψυχῆς ², ἐτοιμότητα ποιῆσαι μικρὰς ἔξω-
 θεν ἀρχῆς καὶ παρατροπῆς τῇ Φανταστικῇ δεομένην ³,
 ὡς εὐθὺς ἔλκεσθαι πρὸς τὸ οἰκεῖον & μόνον, ὡς λέγει
 Φιλῖνος ⁴, ἀσρολόγος καὶ Φιλοσόφος, ἀλλ' ἐν οἴῳ τε
 πολλῶ καὶ πάθει ⁵ γινομένων, οἷα τινὸς ὑποβρέντος,
 ἢ χαρᾶς προσπασέσης ὠλίδανον ⁶ εἰς εὐωδὸν γῆρυν, ἐρω-
 τικῶν τε κατεπίμπλαντο μέτρων καὶ ἀσμάτων τὰ συμ-
 πόσια καὶ τὰ βιβλία γραμμάτων. ὁ δ' Εὐριπίδης εἰπὼν
 ὡς Ἔρως ποιητὴν διδάσκει, καὶ ἄμασος ἢ τοπρίν, ἐνε-
 νόησεν ⁷, ὅτι ποιητικὴν καὶ μεσικὴν ἔρως δύναμιν ἐκ ἐν-
 τίστησιν, ἐνυπάρχεσαν δὲ κινεῖ, καὶ ἀναθερμαίνει λαν-
 θάνεσαν καὶ ἀργέσαν. ἢ μηδένα νῦν ἔρῳ, ὡς ἔνε, λέ-
 γωμεν, ἀλλὰ φρεσὶν οἷχεσθαι τὸν ἔρωτα, ὅτι μέτροις
 ἔδειξ

¹ Sic e. Bas. & Xyl. probante R. restitui pro vulg. ἔχουσα
 προσποίησιν. Dedit idem W. adfentientibus B. E. Mez. — ad
 proesin proclivem habentes indolem.

² Promovi comma post ψυχῆς, quod vulgo est post παρα-
 σπνευαί.

³ Sic omnino legendum fuit, dedique, R. & W. probanti-
 bus, pro vulgari δεομένης. Redit enim ad ἐτοιμότητα. Pro πα-
 ρατροπῆς R. susp. προτροπῆς, instigatione, impulsu.

⁴ R. iudice, non videtur ille Philinus significari, qui hujus
 libelli initio collocutorem agebat, sed Philinus rhetor. Phili-
 nos alios recensuit Fabric. B. Gr. T. XIII. p. 365.

⁵ R. quaerit, num πάντα?

⁶ Dedi sic e R. mente pro vulg. ὠλίδανον. Continuavi de-
 inde textum, cum, Xyl. R. W. iudicibus, nihil desit. Vulgo
 inter εὐωδον & γῆρυν est lacuna.

⁷ Secutus sum W. partim ex E. partim e Bas. & Xyl. ita re-
 cipientem, ἐνενόησεν autem de suo dantem. Vulgo legitur: Εὐ-
 ριπίδης εἰπὼν διδάσκειν ποιητὴν, ὡς ἔρως καὶ ἄμασος ἢ τοπρίν
 ἐννοῶσαι. Bas. nimirum habet εἰπὼν, διδάσκειν ποι. ἔρως καὶ
 ἄμασος ἢ τοπρίν, ἐνόησε. Ald. ἐνοῶσαι. Turn. V. διδάσκει με-
 σικὴν ἔρως. R. probavit lectionem Bas.

ἑδείς ἐδὲ ῥαδαῖς ῥίμφα παιδίοις¹, ὥσπερ Πίνδαρος ἔφη, τοξεύει μελιγυρῆας ὕμνος. ἀλλ' ἄτοπον ἔρωτες γὰρ ὅτι² πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπιστρέφονται, ψυχαῖς ὁμιλῶντες³ ἐκ εὐφύως ἐδὲ ἐτοίμως πρὸς μεσιτὴν ἐχέουσιν, ἀναυλοὶ μὲν⁴ καὶ ἄλυροι, λάλοι δὲ ἐδὲν ἡτλόν εἰσι καὶ διάπυροι τῶν παλαιῶν. ὅτι⁵ ἐδὲ ὅσιον εἰπεῖν ἢ καλὸν ὡς ἀνέραςτος ἦν ἡ ἀκαδημία, καὶ ὁ Σωκράτης καὶ Πλάτωνος χορὸς, ὧν λόγοις μὲν ἐρωτικοῖς ἐντυχεῖν ἐστὶ, ποιήματα δὲ ἐκ ἀπολελοῖσσι. τί δ' ἀπολείπει⁶ τῷ λέγοντος ἐρωτικὴν μόνην γεγενῆσθαι Σαπφῶ γυναικῶν, ὁ μαντικὴν μόνην Φάσκων γεγενῆσθαι⁷ Σίβυλλαν, καὶ Ἀριστονίκαν, καὶ ὅσαι διὰ μέτρων ἐθεμίσευσαν. ὁ μὲν γὰρ οἶνος, ὡς ἔλεγε Χαιρήμων, τοῖς τρόποις κεράννυται τῶν πινόντων· ὁ δὲ μαντικὸς ἐνθασιασμὸς, ὥσπερ ὁ ἐρωτικὸς, χρῆται τῇ ὑποκειμένῃ δυνάμει, καὶ κινεῖ τῶν δεξαμένων ἕκασον κατ' ὃ πέφυκεν.

XXIV.

1 i. e. πρὸς παιδία — *nemo mellitos hymnos jaculatur in pueros, velut ad scopum celeres sagittas, h. e. nemo puero- rum formam & amores carminibus celebrat.*

2 R. legi vult ἔτι. W. οἱ πολλοί. Dedit deinde τῶν ἀνθρώπων e Turn. & V. cum ἐπιστρέφονται in sensu curandi cum Genit. jungi soleat. W. in textu habet τὸν ἀνθρώπων, & adnotat, se ἀνθρώπων ex ἀνθρώπων ipsam correxisse.

3 R. legi vult ψυχῶν δ' ὁμιλῶντες.

4 Recepit W. μὲν ex B. & E. Vulgo abest.

5 R. judice, ante ὅτι deest aliquid, e. c. πρὸς τέτοις δὲ σκόπει, aut legendum est ἔτι δ' ἐδὲ ὅσιον. W. legi vult ὅθεν.

6 Sic R. legi voluit, dedique e Turn. & V. pro vulg. ἀπολείπειν. Consentit Anon. deditque ex iisdem W.

7 Vulgo γυναικῶν, μαντικὴν γεγενῆσθαι. Ad explendam lacunam dedi, quae e Turn. & V. enotantur. Dedit eadem W. hoc ordine ὁ Φάσκων μ. μ. γ. adficiente Anon. Conjecit R. γυναικῶν ὁ μόνος λέγων μαντικὰς γεγενῆσθαι τὴν Σίβυλλαν — *quid differt ab asseverante, solam Sapphonen amore fuisse percitam, ille, qui solas divino varidico numine afflatus pronunciat Sibyllam & Aristonicam.* Fuit Aristonica celebris Pythia, cujus aliquod oraculum refert Herodot. VII, 142.

XXIV. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ τῷ θεῷ καὶ τῆς προ-
νοίας σκοπῶντες, ὁψόμεθα πρὸς τὸ βέλτιον γεγενημέ-
νην τὴν μεταβολήν. ἀμοιβὴ γὰρ ἔοικε νομίσματος ἢ τῷ
λόγῳ χρεία, καὶ δόκιμον μὲν ¹ αὐτὸ τὸ σύνηδός ἐστι
καὶ γνώριμον, ἀλλὰ ἐν ἄλλοις χρόνοις ἰχὺν λαμβάνον-
τος. ἦν ἐν ὅτε λόγῳ νομίσμασιν ἐχρῶντο μέτροις καὶ
μέλεσι καὶ ὥδαϊς, πᾶσαν μὲν ἰσορίαν καὶ φιλοσοφίαν,
πᾶν δὲ πάθος, ὡς ἀπλῶς εἶπεῖν, καὶ πρᾶγμα σεμνοτέ-
ρας Φωνῆς δεόμενον εἰς ποιητικὴν καὶ μαστικὴν ἄγοντες.
ἃ γὰρ ² μόνον νῦν ὀλίγοι μόλις ἐπαίεσι, τότε δὲ ³ πάν-
τες ἠμροῶντο, καὶ ἔχαιρον ἀδομένοισι ⁴ μηλοβόται τε
ἄρόται τε, ὀρνιθολόχοι τε, κατὰ Πίνδαρον. ἀλλὰ ὑπὸ
τῆς πρὸς ποιητικὴν ἐπιτηδεύσεως, οἱ πλεῖστοι διὰ λύ-
ρας καὶ ὥδης ἐνεδέτεν, ἐπαρρησιάζοντο, παρεκλεύοντο,
μύθοις καὶ παροιμίαις ἐπέβαινον ⁵, ἔτι δὲ ὕμνας, θεῶν
εὐχὰς, παιᾶνας, ἐν μέτροις ἐποιῶντο καὶ μέλεσιν, οἱ
μὲν δι' εὐφύην, οἱ δὲ διὰ συνήθειαν. ἐκέν δὲ μαντι-
κῇ ⁶ κόσμος καὶ χάριτος ἐφθόνηι ὁ θεός, ἐδὲ ἀπήλυν-
εν ἐνθένδε τιμωμένην μέσαν τῷ τρίποδος, ἀλλὰ ἐπήγε-
το, μᾶλλον ἐγείρων τὰς ποιητικὰς φύσεις καὶ ἀσπαζό-
μενος,

¹ R. deleri vult μὲν. Ejus loco Basf. Ald. repetunt καί.

² R. mavult ὡν γὰρ. Ald. Basf. ἃ γὰρ, quod non absolu-
to repudiandum monet W. ἃ γὰρ dedit Steph. ex Leonico,
quocum facit Schott. & Anon.

³ Sic dedi e R. mente. Vulgo δέ.

⁴ Vulgo post h. v. est lacuna. Ad eam explendam haud
dubitavi, ex Pindar. Isthm. Od. I. 67. μηλοβόται τε textual
restituere. Alius quoque extat locus in Plutarcho, ubi iis-
dem Pindari vocibus utitur, in libell. nimirum de *Tranquil-
litate*, c. 13. Xyl. idem legendum monuit & vertit. Falso
ex ejus adnotatione a R. affertur, voluisse eum pro ἀρόται
τε poni μηλοβόται τε. Voluit haec pro asterisco poni. Eum
porro secutus sum, scribendo e Pindaro ὀρνιθολόχοι loco vulg.
ἐρνηθολόγοι.

⁵ W. legi vult aut μύθους καὶ παροιμίας, aut παρήγαν.

⁶ Legi sic voluit R. e Turn. & Xyl. versione, dedique cum
W. adficientibus Anon. Mez. Vulgo μαντικὴν.

μενος ¹, αὐτός τε Φαντασίας ἐνεδίδα, καὶ συνεξώρμα
τὸ σοβαρὸν καὶ λόγιον ὡς ἀρμότῳ καὶ θαυμαζόμενον.
ἐπεὶ δὲ τῷ βίῃ μεταβολὴν ἅμα ταῖς τύχαις καὶ ταῖς
Φύσεσι λαμβάνοντος ², ἐξωθῆσα τὸ περιττὸν ἢ χρεῖα,
κρωβύλης τε χρυσῆς ἀφῆρει, καὶ ξυσίδας μαλακὰς ἀπ-
ημφίαζε, καὶ πε καὶ κόμην σοβαρωτέραν ἀπέκτειρε, καὶ
ὑπέλυσε κοδορνὸν, ἔ Φαύλως ἐδιζομένων ἀντικαλλωπί-
ζεσθαι πρὸς τὴν πολυτέλειαν εὐτελεῖα, καὶ τὸ ἀφελές
καὶ λιτὸν ἐν κόσμῳ τίθεσθαι μᾶλλον, ἢ τὸ σοβαρὸν καὶ
περίεργον. ἔτω τῷ λόγῳ συμεταβάλλοντος ἅμα καὶ
συναποδυομένης, κατέβη μὲν ἀπὸ τῶν μέτρων, ὥσπερ
ὀχηματιῶν, ἢ ἰσορία, καὶ τῷ πεζῷ μάλιστα ³ τῷ μυ-
θῶδες ἀπεκρίθη τὸ ἀληθές. Φιλοσοφία δὲ τὸ σαφές
καὶ διδασκαλικὸν ἀσπασμένη μᾶλλον ἢ τὸ ἐμπλήτῳ,
διὰ λόγων ἐποίητο τὴν ζήτησιν ⁴. ἀπέπαυσε δὲ τὴν
Πυθίαν ὁ θεὸς, πυρρίκας μὲν ὀνομάζουσιν τὰς αὐτῆς πο-
λίτας, ἑφιοβόρας δὲ τὰς Σπαρτιάτας, ὀρεάνας δὲ τὰς
ἄνδρας, ὀρέμποτας δὲ τὰς ποταμὸς. ἀφελῶν δὲ τῶν
χρησμάτων ἔπη καὶ γλώσσας καὶ περιφράσεις καὶ ἀσά-
φειαν, ἔτω διαλέγεσθαι παρεσκεύασε τοῖς χρωμένοις ὡς
νόμοι τε πόλεσι διαλέγονται, καὶ βασιλεῖς ἐντυγχάνου-
σι δήμοις, καὶ μαθηταὶ ⁵ διδασκάλων ἀκροῶνται, πρὸς
τὸ συνετὸν καὶ πιθανὸν ἀρμολόμενος.

XXV.

¹ Vulgo τὰς ποιητικὰς ἀσπασόμενος Φύσαι. Recipiendum
daxi καὶ e V. & Φύσαι suo loco restituendum.

² Restitui sic, R. iubente, e Basf. Dedit idem W. adfent-
tientibus S. E. Xyl. Vulgo λαμβάνοντες.

³ R. mavolt μᾶλλον — verum potius quam fabulosum at-
tribuebatur sermone pedestri, sanciebatur, ut pedestri sermone
verum magis enarraretur, quam fabulosum.

⁴ articulum τὴν, qui vulgo legitur ante διὰ λόγων reponen-
dum censui ad substantivum cum R.

⁵ Legi sic voluit R. e Xyl. versione & cod. innominato,
quem Turnebianum vult esse, dedique cum W. accedentibus Leo-
nic. Schott. Anon. Amiot. Xyl.

XXV. Εὖ γὰρ εἶδέναι χρὴ τὸν Θεόν, ὡς Φησι Σοφοκλῆς,

Σοφοῖς μὲν αἰνιγῆρα θεσφάτων αἰεῖ,

Σκαιοῖς δὲ Φαῦλον κἄν βραχεῖ¹ διδάσκαλον.

μετὰ δὲ τῆς σαφηνείας καὶ ἡ πῖσις ἔτως ἐσρέφετο συμ-
μεταβάλλασα τοῖς ἄλλοις πράγμασιν, ὥς πάλαι μὲν τὸ
μὴ σύνηδες μηδὲ ποιὸν, ἀλλ' ἄδοξον² ἀτεχνῶς καὶ
περιπεφασμένον³, εἰς ὑπόνοιαν ὁσιότητος ἀνάγοντας ἐκ-
πλήττεσθαι καὶ σέβεσθαι τὰς πολλὰς. ὕστερον δὲ τὸ σα-
φὺς καὶ ῥαδίως ἔκαστα καὶ μὴ σὺν ὄγκῳ μηδὲ πλάσμα-
τι μανθάνειν ἀγαπῶντες, ἡτιῶντο τὴν περιειμένην τοῖς
χρησμοῖς ποίησιν, & μόνον⁴ ὡς αντιπράττεισαν τῇ νοή-
σει πρὸς τὸ ἀληθές, ἀσάφειάν τε καὶ σιάν τῷ Φρα-
ζομένῳ μινύεσαν, ἀλλὰ ἤδη καὶ τὰς μεταφοὰς καὶ τὰ
αἰνίγματα καὶ τὰς ἀμφιβολίας, ὥσπερ μυχὰς⁵ καὶ κα-
ταφυγὰς ἐνδύεσθαι, καὶ ἀναχωρεῖν τῷ πλείοντι πεποι-
μένῳ⁶ τῆς μαντικῆς ὑφωρᾶντο. πολλῶν δ' ἦν ἀκρίβει,
ὅτι ποιητικοὶ τινες ἄνδρες ἐνδεχόμενοι τὰς Φωνὰς καὶ
υπολαμβάνοντες ἔτι κἀθηνται⁷ περὶ τὸ χρησῆριον, ἔπη
καὶ μέτρα καὶ ῥυθμὸς οἷον ἀγγεῖα τοῖς χρησμοῖς ἐκ
τῆς προστυχόντος περιπλέκοντες. Ὀνομάκριτοι δ' ἐκεί-
νοι καὶ Προδόται⁸ καὶ Κινέσωνες ὅσῃν αἰτίαν ἠνέγνω-
το τῶν χρησμῶν⁹, ὡς τραγωδίαν αὐτοῖς καὶ ὄγκον ἐξεν-
δεο-

¹ Sic Turn. & V. dedique, R. probante, pro vulg. βραχύν.

² R. corrigendum censet ἀλλὰ λοξὸν ἀτεχνῶς, unde Loxias Apollo dicitur. Consentit W.

³ W. mavult περιπεφασμένον cum Mez. & Θεότητος pro ὁσιότητος.

⁴ R. iudice, aut comma pone & μόνον est promovendum, aut, quod mavult, & μόνον ante ἡτιῶντο collocandum.

⁵ Sic, probante R. e Turn. & V. dedi. Recepit quoque W. adsen ientibus E. & Anon. pro vulg. χυμὰς.

⁶ R. sic dari voluit, dedique pro vulg. πεποιημένα, cum red-
eat ad καταφυγὰς. Consentit Mez.

⁷ W. susp. pro ἔτι κἀθηνται legendum ὑποκἀθηνται.

⁸ R. susp. leg. Ἡρόδοτοι, aut Ἡρόδωροι. Prius probat W.

⁹ R. susp. ἐπὶ τῶν χρησμῶν.

δεομένοις προσθέντες, ἔω λέγειν· ἔδὲ προσεῖναι τὰς μεταβολάς ¹. πλείους μέντοι ποιητικὴν ² ἐνέπλησεν ἀδοξίας τὸ ἀγυρτικὸν καὶ ἀγοραῖον καὶ περὶ τὰ μητρῴα καὶ σεράπεια βωμολόχον ³ καὶ πλανώμενον γένος, οἱ μὲν αὐτόθεν, οἱ δὲ κατὰ κλῆρον ἐκ τινων γραμματίων χρησμούς περαίνοντες οἰκέταις καὶ γυναίοις ὑπὸ τῶν μέτρων ἀγομένοις ⁴ μάλισα καὶ τῇ ποιητικῇ τῶν ὀνομάτων· ὅθεν ἔχῃς ποιητικὴν ⁵ δοκῶσα κοινὴν ἐμπαρῆχειν ἑαυτὴν ἀπατεῶσι καὶ γόησιν ἀνθρώποις καὶ ψευδομάντεσιν, ἐξέπεσε τῆς ἀληθείας καὶ τῇ τρίποδος.

XXVI. Οὐ τοίνυν θαυμάσαιμ' ἂν, εἰ διπλῆς τινὸς ἔδει καὶ περιαγωγῆς καὶ ἀσαφείας ἔστιν ὅτε τοῖς παλαιῖς ⁶. ἔδὲ γὰρ ὁ δεῖνα κατέβαινε μὴ Δία περὶ ἀνῆς ἀνδραπόδε χρησόμενος, ἔδὲ ὁ δεῖνα περὶ ἐργασίας· ἀλλὰ πόλεις μέγα δυνάμεναι, καὶ βασιλεῖς καὶ τύραννοι μέτριον ἔθεν φρονέοντες, ἐνετύγχανον τῷ θεῷ περὶ πραγμάτων· ἔς ἀνὴν καὶ παροξύνειν ἀπέχθεα ⁷ πολλὰ τῶν ἀβελήτων ἀκούοντας, ἐκ ἐλυσιτέλει τοῖς περὶ τὸ χρησῆριον ⁸. ἔπειθεται γὰρ ὁ θεὸς τῷ Εὐριπίδῃ ὥσπερ ⁹ νομοθετῶντι καὶ λέγοντι· Φοῖβον ἀνθρώποις μό-

T 2

νον

¹ R. haec verba ἔδὲ προσεῖναι τ. μεταβ. se non intelligere fatetur, & esse indicium lacunae, aut huc non pertinere arbitratur. Bene W. legendum susp. προσέμεναι τὰς διαβολάς, neque admitto istas calumnias. Turn. & V. ἔδὲ προσεῖναι.

² Sic legi voluit R. e Turn. aut potius τὴν ποιητικὴν μαντεῖαν. Dedi cum W. pro vulg. ποιητικῆς.

³ Turn. V. βωμολόχας; Baf. βωμολοχῶν; Ald. βωμολοχῆς.

⁴ Legi sic voluit R. dedique pro vulg. ἀγομένους. W. idem recepit e Mez. Proxime accedit lectio Baf. & Xyl. ἀγομένους.

⁵ R. mavult ἢ ποιητικῇ.

⁶ Sola Steph. παλαιοῖς; haud dubie vitio typothetarum. Pro seq. ἔδὲ γὰρ E. ἔ γὰρ, quod rectius susp. W.

⁷ R. idem esse monet atque πρὸς ἀπέχθεαν.

⁸ Ald. Baf. δικασῆριον pro χρησ.

⁹ Vulgo ὥσπερ τῷ Εὐριπ. νομοθ. Transponenda fuit particula ὥσπερ, & dedi ordinem vocum cum W. — R. sic voluit dari ὥσπερ νομοθ. τῷ Εὐριπ.

νον χρηθ' θεσπιωδεῖν. χρώμενος δὲ θυητοῖς ὑπηρέταις καὶ προφήταις, ὧν μὴδεομαι προσήκει καὶ φυλάττειν, ὅπως ὑπ' ἀνθρώπων ἐκ ἀπολῶνται πονηρῶν θεῶν λατρεύοντες, ἀφανίζειν μὲν ἐθέλει τὸ ἀληθές, παρατρέπων δὲ τὴν δήλωσιν αὐτῶν ¹, καθάπερ αὐγὴν ἐν τῇ ποιητικῇ πολλὰς ἀνακλάσεις λαμβάνουσιν, καὶ πολλὰ καὶ περιχιζομένην, ἀφῆρει τὸ ἀντίτυπον αὐτῆ καὶ σιληρόν. ἦν δὲ ἄρα ² καὶ τυράννας ἀγνοῆσαι καὶ πολεμίας μὴ προαιδέσθαι. τάτοις ἔν περιέβαλεν ³ ὑπονοίας καὶ ἀφιλογίας, αἱ πρὸς ἑτέρας ἀποκρύπτειν τὸ φραζόμενον, ἐξ διέφευγον αὐτὰς, ἐδὲ παρεκτρέοντο τὰς δεομένας καὶ προσέχοντας. ὁθεν εὐηθέσατός ἐστιν ὁ τῶν πραγμάτων ἑτέρων γεγονότων, εἰ μὴκέτι τὸν αὐτὸν ἡμῖν τροπον, ἀλλ' ἕτερον οἶεται δεῖν βοηθεῖν ὁ θεὸς ⁴ ἐγκυλῶν καὶ συκοφαντῶν.

XXVII. Ἐτι τοίνυν ἐξέν ἀπὸ ποιητικῆς λόγῳ χρησιμώτερον ὑπάρχει, τὰ δεθέντα μέτροις τὰ φραζόμενα καὶ συμπλακέντα μᾶλλον μνημονεύεσθαι καὶ κρατεῖσθαι. τοῖς μὲν ἔν τότε πολλὰν ἔδει ⁵ μνήμην παρῆναι. πολλὰ γὰρ ἐφράζετο καὶ τόπων σημεῖα καὶ πράξεων καιροὶ, καὶ θεῶν ἱερὰ διαποντίων, καὶ ἡρώων ἀπὸρρήτοι θῆκαι καὶ ⁶ δυσεξεύρετοι μακρὸν ἀπαίρει τῆς Ἑλλάδος. ἔσε γὰρ τὸν ⁷ Χίον καὶ Κρήτινον καὶ

¹ Xyl. vertit *ejus*, & W. habet αὐτῆ, referendum ad τὸ ἀληθές. Basf. autem, Steph. Frst. & R. αὐτῶν, quod mutare nolui, cum intelligi queat explicatio quæ per eos — Deo sacros — fit.

² R. mavult ἐχρῆν δὲ ἄρα.

³ R. mavult περίβαλεν, aut παρέβαλεν, *projecit, objecit*.

⁴ Sic R. legi voluit, & est in Ald. & Basf. dedique cum W. accedentibus Xyl. B. E. Vulgo βοηθεῖν ὁ θεός.

⁵ Ald. ἔτι.

⁶ R. inferi voluit καί, quod vulgo abest. Id dedi, cum facillime a finali syllaba vocis præcedentis absorberi potuit.

⁷ Vulgo εἰς γὰρ τὸ. R. monet, Basf. dare ἔσε γὰρ τὸν X. Habet

καὶ ¹ Νήσιχον καὶ Φάλανθον, ἅλλες τε πολλὰς ἡγε-
μόνας εὐλῶν ὅσοις ² ἔδει τεκμηρίοις ἀνευρεῖν τὴν διδο-
μένην ἐκείνῳ καὶ προσήκησαν Ἰδρυσίην. ὧν ἔνιοι καὶ διη-
μάρτανον, ὥσπερ Βάκχος. ἔλεξε ³ γὰρ ἐκπεσεῖν, ἐ κα-
ταλαβὼν ἐφ' ὃν ἐπέμφθη τόπον. εἶτα ἦκε δεύτερον
ποινιῶμενος. ὑπειπὼν ἔν ὃ θεός·

Ἄσυ ἐμεῦ Λιβύαν μαλοτρόφον οἶδας ἄρειον,

Μὴ ἐλθὼν ἐλθόντος· ἄγαν ἔγκαιρ' ἀσφίην σεῦ ⁴.

ἔτω πάλιν αὐτὸν ἐξέπεμψε. Λύσανδρος δὲ καὶ παν-
τάπασιν ἀγνοήσας τὸν Ἀρχελίδην λόφον ⁵ καὶ Ἀλώ-

T 3

ποκον

Habet ea quidem τὸν; non tamen ἔει. Sed hoc ex ipsius cor-
rectione videtur prodixisse, quam nemo non probandam censuit,
& ego recepi. Chius fuit conditor Chii. v. Pausan. p. 532.

¹ Post haec vulgo est lacuna. Ad sensum quidem nil deesse
videtur. Fortassis tamen aliis nominibus haec auxit Plutarchus;
aut, quod magis amplectendum puto, nomen Νήσιχον est cor-
ruptum & mutilum. R. cogitavit de Ἡγησίλοχον, aut Μνησί-
λοχον; Amiot. Ονήσιχον. Deinde e Bas. & Xyl. restitui Φά-
λανθον pro vulg. Φάλαινον. Phalanthus conditor fuit Tarenti.
v. Strab. nec non Pausan. p. 823. De Cretino & Nesicho nihil
constat.

² Non dubium est, quin ὅσοις sententiae magis conveniat,
quam quod vulgo legitur ὅσας. Dedi id e R. mente.

³ R. susp. ἔδοξε — videbatur enim sibi e patria in exsilium
actus fuisse. W. id probat. Deinde, R. iudice, sententia po-
tius requirere videtur ἐφειδῶν, aut ἐξηπατήσας — videbatur
sibi ab oraculo deceptus & illusus.

⁴ Vulgo post ὃ θεός est lacuna; deinde legitur με Λιβύαν
μαλοτρόφον, οἶδας ἄρειον, Μὴ ἐλθὼν· ἐλθόντος ἄγαν ἔγκαιρ'
σεῦ. Restituenda censui haec, monente R. ex Herodot.
IV, 157. unde jam Turn. V. Bong. enotarunt ἄσυ ἐμεῦ. Xyl.
idem vertit. Bas. μελιβοίαν μαλοτρόφον οἶδα σάρειον; Ald. με-
λιβοάν. W. notat, a Wesselingio & Valckenario hoc oraculum
ita fuisse constitutum: Δὲ τυ (quid hoc sibi velit, me latet)
ἐμεῦ Λιβύην μαλοτρόφον οἶδας ἄμενον. Μὴ ἐλθ. ἐλθ. &c.

⁵ Conferendus est ad haec locus in vita Lylandri, c. 29.
Vol. III. pag. 172. Pro Ἀρχελίδην ibi legitur Ὀρχαλίδην;
nec non Ἀλώποκον pro Ἀλώποκον. Haud dubie hujus loci im-
memor,

ποκον προσαγορευόμενον καὶ τὸν Ὀπλίτην ποταμὸν, γῆς τε δράκοντα υἱὸν δόλιον κατόπιθεν ἰόντα, μάχη κρατηθεὶς, ἔπεσεν ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις ὑπὸ Νεοχώρου Ἀλιαρτίε¹ ἄνδρὸς ἀσπίδα Φορᾶντος ἐπίσημον ὄφιν ἔχουσαν. ἄλλα δὲ τοιαῦτα πολλὰ δυσκάθεκτα καὶ δυσμνημόνευτα τῶν παλαιῶν διεξιέναι πρὸς ὑμᾶς εἰδότας, ἐκ ἀναγκαῖον ἐστὶ.

XXVIII. Τὰ δὲ νῦν πράγματα καθεστῶτα, περὶ αὐτῶν ἐρωτῶσι τὸν Θεόν, ἀγαπῶ μὲν ἔγωγε καὶ ἀσπάζομαι πολλή γὰρ εἰρήνη καὶ ἡσυχία, πέπαυται δὲ πόλεμος, καὶ πλύναι καὶ εἴσεις ἐκ εἰσίν, ἐδὲ τυραννίδες, ἐδὲ ἄλλα νοσήματα καὶ κακὰ τῆς Ἑλλάδος, ὥσπερ πολυφαρμάκων δυνάμεων² χρῆζοντα καὶ περιτλῶν. ὅπερ δὲ ποικίλον ἐδὲν, ἐδ' ἀπόρροητον, ἐδὲ δεινόν, ἀλλ' ἐπὶ πράγμασι μικροῖς καὶ δημοτικοῖς ἐρωτήσεις, οἷον ἐν χολῇ προτάσεις, εἰ γαμητέον³, εἰ πλευστέον, εἰ δανειτέον. τὰ δὲ μέγιστα πόλεων μαντεύματα, Φορᾶς καρπῶν πέρι, καὶ βοτῶν ἐπιγονῆς, καὶ σωμάτων υγείας· ἐνταῦθα περιβάλλειν μέτρα, καὶ πλάττειν περιφράσεις, καὶ γλώσσας ἐπάγειν πύσμασιν ἀπλῆς καὶ συντόμως δεομένοις ἀποκρίσεως, ἔργον ἐστὶ Φιλοτίμου σοφιστῆ καὶ ἀποκρίνοντος ἐπὶ δόξῃ χρησέριον. ἡ δὲ Πυθία καὶ κατ' αὐτὴν μὲν ἐστὶ γενναία τὸ ἥθος, ὅταν δ' ἐκεῖ κατέλθῃ καὶ γένηται

memor, R. notat, se de Archelida colle, Alopoco & Hopli-ta fluvio nihil reperire. Vid. insuper de Lyfandri morte Diod. Sic. 14, 81. & Pausan. p. 774.

¹ Vulgo ἐν τ. τ. ἐκείναις. Ὑφ' αὐτοῦ ὁ χῶρος Ἀλιαρτίε ἀνδρὸς &c. Nihil haec valere posse, facile est intellegi. Hinc non dubitavi, ea ex ipso Plutarcho in Vit. Lys. l. c. corrigere, praesertim cum vestigia corruptae lectionis meliorem haud obscure innuunt & probent. Bas. ὑπὸ Ἰναχίωνος Ἀλιαρτίε α. quod Xyl. vertit ab Inachione Haliartio — at, quod R. bene monet, certe non ex bano codice, sed ex ingenio correctoris. Turn. V. ὁ χῶρος ἀρτίε.

² R. mavult ὥσπερ πολυδυνάμων Φαρμάκων χρεῖς.

³ W. sum secutus, dando bis εἰ pro vulg. ἦ.

ται παρὰ τῷ θεῷ, πλέον ἀληθείας ἐκείνη μέλει ἢ δόξης ¹, καὶ ἀνθρώπων ἐπαινέτων, ἢ ψευδώντων.

XXIX. Ἐδει δὲ ἴσως καὶ ἡμᾶς ἔχειν ὅτως· νῦν δὲ ὥσπερ ἀγωνιῶντες καὶ δεδιότες, μὴ τριχιλίων ἐτῶν ἀποβίβη δόξαν ὁ τόπος, καὶ τῷ χρηστήρι κατὰ περ σοφιστῶν διατριβῆς ἀποφοιτήσωσιν ἔνιοι, καταφρονήσαντες, ἀπολογέμεθα καὶ πλάσσομεν αἰτίας καὶ λόγους ὑπὲρ ὧν ἔτ' ἴσμεν, ἔτ' εἶδέναι προσήμιον ἡμῖν ἐστὶ· παραμυθόμενοι τὸν ἐγκαλῶντα καὶ πείθοντες, ἢ χαίρειν ἔχοντες.

Αὐτῷ γάρ οἱ πρῶτον ἀνηρώτερον ἔσται ², τοιαύτην ἔχοντι περὶ τῷ θεῷ δόξαν· ὥστε ταυτὶ μὲν τὰ προγεγραμμένα τῶν σοφῶν, τὸ Γυνῶθι σαυτὸν, καὶ τὸ Μηδὲν ἄγαν, ἀποδέχεσθε, καὶ θαυμάζετε ³ ἔχ' ἡμῖς διὰ τὴν βραχυλογίαν, ὡς πυκνὸν καὶ σφυρήλατον νῦν ἐν ἡλίγῳ περιέχουσιν ὄγκῳ· τὰς δὲ χρησμούς, ὅτι συντόμως καὶ ἀπλῶς καὶ δι' εὐθείας τὰ πλείστα φράζουσιν, αἰτιῶμεθα ⁴. καὶ τὰ τοιαῦτα μὲν ἀποφθεγμάτων τῶν σοφῶν ταυτὸν τοῖς εἰς σενὸν συνθλιβεῖσι πέπονθε ρεύμασιν. ἢ γὰρ ἔχει τῷ νῦν δίοψιν, ἐδὲ ⁵ διαύγειαν, ἀλλ' ἐὰν σιοπῆς, τί γέγραπται καὶ λέλειπται περὶ αὐτῶν τοῖς ὅπως ἔκαστον ἔχει βελομένοις καταμαθεῖν, ἢ ῥαδίως τέτων λόγους ἐτέρους εὐρήσεις μακροτέρους. ἢ δὲ τῆς Πυθίας

T 4

διά-

¹ Vulgo post πλέον est lacuna, & deinde legitur ἢ ἐκείνη μέλει δόξης. E cod. non nominato affertur πλέον ἀληθείας. Hinc amplexus sum, quod W. ex Anon. Exempl. Turn. Mez. legendum censet. R. consentit, solum τε post πλέον inferi volens.

² Odyss. 2. 191.

³ Sic R. voluit, & dedi e Turn. pro vulg. θαυμάζαν. V. θαυμάζεσθε. W. ἀποδέχεσθαι καὶ θαυμάζαν.

⁴ Sic ob antecedentia dandum fuit, R. probante, pro vulg. αἰτιῶμεθα.

⁵ Vulgo post ἐδὲ est lacuna. R. monet, nil desse nisi διαύγειαν, quod e Turn. & V. exhibetur. Dedi id cum W. accedente Anon. Forte tamen Plut. scripsisse monet W. δίοψιν, ὥσπερ ἐδὲ ἐκείνα τῷ βυθῷ.

διάλεκτος, ὥσπερ οἱ μαθηματικοὶ γραμμὴν εὐθεΐαν καλεῖ-
σι τὴν ἐλαχίστην τῶν τὰ αὐτὰ πέρατα ἔχασῶν, ἕτως ἔ-
ποιῃσα καμπὴν, ἐδὲ κύκλον, ἐδὲ διπλόην, ἐδ' ἀμφιβο-
λίαν, ἀλλὰ εὐθεΐα πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἔσα, πρὸς δὲ πί-
στιν ἐπισφαλὴς ¹ καὶ ὑπεύθυνος, ἐδένα καὶ αὐτῆς ἐ-
λεγχον ἄχρι νῦν παραδέδωκεν, ἀναθημάτων δὲ καὶ δό-
ρων ἐμπέπληκε βαρβαρικῶν καὶ Ἑλληνικῶν τὸ χρησέ-
ριον, οἰκοδομημάτων δὲ καὶ ἄλλοις καὶ κατασκευαῖς Ἀμ-
φικυονικαῖς. ὁρᾷτε δὴ παρθεὺς αὐτοὶ πολλὰ μὲν ἐπεκλισμέ-
να τῶν πρότερον ἐκ ὄντων, πολλὰ δ' ἀνεκλημένα τῶν
συγκεχυμένων καὶ διεφθαρμένων. ὥς δὲ τοῖς εὐθαλέσι
τῶν δένδρων ἕτερα παραβλαστάνει, καὶ τοῖς Δελφοῖς ἡ
Πυλαία ² συνηβᾷ καὶ συναναβόσκειται, διὰ τὰς ἐντεῦ-
θεν εὐπορίας χῆμα λαμβάνουσα καὶ μορφὴν καὶ κόσμον
ιεῶν καὶ συνεδρίων καὶ ὑδάτων, οἷον ἐν χιλίοις ἔτεσι
τοῖς πρότερον ἐκ ἔλαβεν. οἱ μὲν ἔν περὶ τὸ γαλάξιον ³
τῆς Βοιωτίας κατοικῶντες ἤθοντο τῇ θεῇ τὴν ἐπιφάνειαν,
ἀφθονία καὶ περισσὴ γάλακτος. „προβάτων γὰρ ἐκ
πάντων κελάρυξεν, ὥς ἀπὸ κρηνῶν φέρτατον ὕδωρ,
θήλειον γάλα· τοὶ δὲ ἐπίμπλων ἐσσύμενοι πίθας· ἄσκος
δ' ἔτε τις ἀμφορεὺς ἐλίνυσε δόμοις, πέλαι δὲ ξύλινοι
πίθοι πλᾶθεν ἅπαντες ⁴.“ ἡμῖν δὲ λαμπρότερα καὶ
κρείττονα καὶ σαφέστερα σημεῖα τῶν ἀναδίδωσιν, ὥσπερ
ἐξ αὐχμῆ τῆς πρόθεν ἐρημίας καὶ πενίας, εὐπορίαν καὶ
λαμπρότητα καὶ τιμὴν πεποιηκώς. καίτοι Φιλῶ μὲν
ἐμαυτὸν ἐφ' οἷς ἐγενόμην εἰς τὰ πράγματα ταῦτα πρό-
θυμος

¹ W. dubius est, an corrigendum sit ἐπιφανής, vel εὐ-
λαβής.

² R. ex h. l. colligit, Pylaeam non solummodo nomen fuisse
conventus Amphistyonum, sed etiam suburbii Delphici, in quo
Amphistyones convenire solebant.

³ De Galaxio sese nil reperire, R. monet.

⁴ Citata haec sunt e poeta nescio quo. R. voluit καὶ ξύλινοι
π. & monet, addi ξύλινοι ad πίθοι, quia πίθοι proprie dice-
bantur serinae fictiles.

Θυμος καὶ χρήσιμος μετὰ Πολυκράτες καὶ Πετραίη ¹, Φιλῶ δὲ τὸν καθηγεμόνα ταύτης τῆς πολιτείας γενόμενον ἡμῖν καὶ τὰ πλεῖστα τέτων ἐκφροντίζοντα καὶ παρασκευάζοντα· ἀλλ' ἐν ἑσιν ἄλλως ἐστὶ ² τηλικαύτην καὶ τοσαύτην μεταβολὴν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ γενέσθαι δι' ἀνθρωπίνης ἐπιμελείας, μὴ θεῶ παρόντος ἐνταῦθα καὶ συνεπιδείκνυτος τὸ χρηστῆριον.

XXX. Ἀλλ' ὥσπερ ἐν τοῖς τότε χρόνοις ἦσαν οἱ τὴν λοξότητα τῶν χρησμῶν καὶ ἀσάφειαν αἰτιώμενοι, καὶ νῦν εἰσιν οἱ τὸ λίαν ἀπλὲν συνοφαντῶντες. ὧν καὶ Ἀδινόν ³ ἐστὶ κομιδὴ καὶ ἀβέλτερον τὸ πάθος. καὶ γὰρ οἱ παῖδες Ἰρίδας μᾶλλον καὶ ἄλλως καὶ κόμητας, ἢ σελήνην καὶ ἥλιον ὁρῶντες γεγῆθαι καὶ ἀγαπῶσι· καὶ ἔτοι τὰ αἰνίγματα καὶ τὰς ἀλληγορίας καὶ τὰς μεταφορὰς ⁴ τῆς μαντικῆς ἀνακλάσεις ἔσας πρὸς τὸ θνητὸν καὶ φαντασικόν, ἐπιποθῶσι· καὶ τὴν αἰτίαν μὴ ἱκανῶς πύθονται τῆς μεταβολῆς, ἀπίασι τῶ θεῶ καταγνόντες, ἐχῆμῶν ἐδ' αὐτῶν, ὡς ἀδυνάτων ὄντων ἐξικνεῖσθαι τῷ λογισμῷ πρὸς τὴν τῶ θεῶ δίκαιοιαν.

1 Haud constat, quinam hi fuerint. Kaltw. conjicit, fuisse viros, cum Plutarcho Delphorum adornandorum causa publice constitutos.

2 adhuc, his praesertim temporibus. Dedi sic e W. mente pro vulg. ὅτι. R. aut deleri voluit ἄλλως ὅτι, aut legi ἐν ἑσιν ἀνθρώπῳ γ' ὄντι εἰπεῖν (vel ὑπολαβεῖν) τοσαύτην. Est autem vulgo post παρασκευάζοντα lacuna. R. docente, aut nihil deesse videtur, aut nomen Imperatoris, qui tum orbi Romano praeerat, forsitan Adriani, desideratur. Malo ad W. sententiam accedere, quo iudice, aut nihil aut pauca desunt; obscuritas autem in καθηγεμόνα fuit, qua voce quum se ipse significaret Plutarchus, ab ignorante librario signum lacunae positum est.

3 W. susp. παιδικόν.

4 Ald. Bas. τὰς ἀλληγορίας τῆς μεταφορᾶς.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ

ΕΚΔΕΛΟΙΠΟΤΩΝ ΧΡΗΣΤΗΡΙΩΝ ¹.

Αετός τις ², ἡ κύων, ὧ Τερέντιο Πρίσκει, μυθολογῶσιν ἀπὸ τῶν ἀκρων τῆς γῆς ἐπὶ τὸ μέσον φερομένους εἰς ταῦτ' οὐκ ἀποβῆναι Πυθοῖ ³, περὶ τὸν καλλέμενον ὀμφαλόν. ὕστερον δὲ χρόνῳ τὸν Φαίσιον Ἐπιμενίδην ⁴ ἐλέγχοντα τὸν μῦθον ἐπὶ τῷ θεῷ ⁵, καὶ λαβόντα χρησμὸν ἀσαφῆ καὶ ἀμφίβολον, εἶπεν.

Οὔτε γὰρ ἦν γαίης ⁶ μέσος ὀμφαλός, ἐδὲ θαλάσσης.

Εἰ δέ τις ἐστὶ, θεοῖς δῆλος, θυητοῖσι δ' ἄφαντος. ἐκεῖνον μὲν ἐν εἰκότι ὁ θεὸς ἡμίνατο, μῦθε παλαιῷ, καὶ ἄλλῳ ζῶντι ἀποπειρώμενον.

II. Ὅλιγον δὲ πρὸ Πυθίων τῶν ἐπὶ Καλλιστράτῃ ⁷, πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐναντίων τῆς οἰκισμένης περάτων ἐτυ-
χου

¹ Personae dialogi sunt Lamprias, Cleombrotus, Didymus, Philippus, Demetrius, Ammonius, Heracleo.

² v. Strabon. p. 649. & Pausan. p. 835.

³ idem, quod Delphi. Credidit antiquitas Delphos orbis terrarum medium esse, quod ex pluribus auctorum veterum locis constat. Pausanias scribit, qui a Delphis appelleretur umbilicus, eum e lapide candido factum esse, & a Delphis medium terrae censeri.

⁴ qui parum tribuebat divinationi, cum tamen ipse vates esset, verum non de futuris vaticinabatur, sed de praeteritis, quae obscura & ignota aliis essent. v. Menage ad Diog. Laërt. I, 109.

⁵ Ald. ἐπὶ τῷ θεῷ, quod nihil valere, Xyl. monet.

⁶ Ald. Βασιλ. γῆς. Ut versus stet, monuit Xyl. legendum aut εἰν γῆς, aut ἦν γαίης. Posterius a Steph. receptum fuit.

⁷ R. docente, significat Callistratum, Leonis filium, Sophistam, Plutarchi aequalem, Amphistyonum in Pythiis procuratorem,

χον ἄνδρες ἱεροὶ δύο συνδραμόντες εἰς Δελφούς, Δημήτριος μὲν ὁ γραμματικὸς ἐκ Βρετανίας εἰς Ταρσὸν ἀνακομιζόμενος οἴκας, Κλεόμβροτος δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος, πολλὰ μὲν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ περὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν γῆν πεπλανημένος, πόρῳ δὲ τῆς Ἑρυθρᾶς θαλάσσης ἀναπεπλευκὼς ἔκατ' ἐμπορίαν, ἀλλ' ἄνῃρ Φιλοθεάμων, καὶ Φιλομαθῆς, ἑστίαν δὲ ἔχων ἱκανὴν, καὶ τὸ ¹ πλείονα τῶν ἱκανῶν ἔχειν ἐκ ἀξίου πολλὰ ποιεύμενος, ἐχρήματο τῇ χολῇ πρὸς τὰ τοιαῦτα, καὶ συνῆγεν ἱστορίαν, οἷον ὕλην Φιλοσοφίας θεολογίαν, ὥσπερ αὐτὸς ἐκίλει, τέλος ἐχέσης. νεωστὶ δὲ γεγωνὼς παρ' Ἀμμωνα, τὰ μὲν ἄλλα τῶν ἐνεῖ δῆλος ἦν μὴ πάνυ τεθραυμακῶς, περὶ δὲ τῷ λύχνῳ τῷ ἀσβάτῃ διηγείτο λόγον ἀξίου σπαδῆς, λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἱερέων. αἰεὶ γὰρ ² ἑλαττον ἀναλίσκειν ἔλαιον ἔτις ἐκίει, καὶ τῷ τοιοῦτῳ τεκμήριον ἐκείνης τῆς τῶν ἐνικυτῶν ἀνωμαλίας, τὸν ἕτερον ³ τῷ προάγοντος αἰεὶ τῷ χρόνῳ βραχυτέρον ποιήσης. εἰκὸς γὰρ ἑλάττονι χρόνῳ τὸ δαπανώμενον ἑλαττον εἶναι.

III. Θαυμασάντων δὲ τῶν παρόντων, τῷ δὲ Δημητρίῳ καὶ γέλοιον φήσαντος ⁴ εἶναι, ἀπὸ μικρῶν πραγμάτων ἔτι μεγάλα θηρεῖν, ἔκατ' Ἀλκίαν ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα γράφοντας, ἀλλὰ θραυκῶς καὶ λύχνῳ τὸν

torem, de quo v. Symposiac. 4, 4. & 7, 5. Deinde vulgo κατ' ἡμᾶς. Recipiendo πρὸς secutus sum W. sic dantem ex D. Paulo ante Petav. ὀλίγων, infra autem Βρετανίας; nec non Φιλοθνάμων καὶ ΦιλοΦανῆς. Est quoque ΦιλοΦανῆς in Ald. & Basf.

¹ Turn. V. καὶ τῷ πλ. (In adnott. observat Turn.: „in eodice Graeco lego: καὶ ὃ πλείονα. an forte vitio typosetae? nam Xyl. quoque notat, Turn. putasse legendum τῷ.“) Xyl. tuetur vulgatam τὸ.

² Turn. V. αἰεὶ γὰρ ὕστερον ἑλαττον.

³ Turn. legit τὸν ὕστερον.

⁴ Ald. Basf. ἀφάντος. Xyl. reponendum monuit Φάντος aut φήσαντος. Turn. V. Φάντος. R. quaerit, num εἰπόντος, an ἀποφάναντος?

ἔρανδον ἰμᾶ καὶ τὰ σύμπαντα μεθίσαντας, καὶ τὴν μαθη-
ματικὴν ἄρδην ἀναίρωντας· ὁ Κλεόμβροτος· Οὐδὲν,
ἔφη, τέτων διαταράξει τὰς ἀνδρας· ἀλλὰ τοῖς μαθημα-
τικοῖς ἔχ' ὑφίστανται τῆς ἀκριβείας, ὡς μᾶλλον ἂν ἐνεί-
νης διαφυγόντα τὸν χρόνον ἐν κινήσει καὶ περιόδοις
ἔτω μακρὰν ἀφελώσας, ἢ τὸ μέτρον ἑαυτὰς τῶ ἐλαίᾳ,
προσέχοντας αἰεὶ διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶ παραλόγῳ καὶ πα-
ραφυλάττοντας. τὸ δὲ μικρὸν μὴ διδόναι συμείνα γίνε-
σθαι μεγάλων, ὦ Δημήτριε, πολλοῖς ἐστὶ ¹ τέχναίς ἐμ-
ποδόν· ἐπεὶ καὶ πολλῶν μὲν ἀποδείξεις παραιρεῖσθαι
συμβήσεται, πολλῶν δὲ προαγορεύσεις· καίτοι καὶ ὑμεῖς ²
ἔ μικρὸν ἀποδείκνυτε πρᾶγμα, λεγόμεθα ξυρῶ τὰ σώ-
ματα τὰς ἥρωας, ἐντυχόντες Ὀμήρῳ ξυρὸν ὀνομάσαν-
τι· καὶ δανείζειν ἐπὶ τόκοις, ὅτι πα χρέος ὀφέλλε-
σθαι ³ φησὶν, ἔτι νέον, ἔδ' ὀλίγον, ὡς τῶ ὀφέλλεσθαι
τὸ αὐξεσθαι δηλῶντος· αὐτῶς δὲ τὴν νύκτα θοῶν ⁴ εἰ-
πὺν-

¹ Petav. ἔταμ.

² Secutus sum in his Xyl. & Turn. versionem, correptione Mez. firmatam, & W. probatam. Vulgo καίτοι καὶ ἡμῖν ἔ μ. ἀποδείκνυται πρᾶγμα, — ἥρωας, ἐντυχόντες γὰρ Ὀμ. ξ. ὄν. Grammaticos, i. e. viros, qui in explicandis poetis, prae- fertim Homero versabantur, compellat Cleombrotus, & in eo- rum numero fuit Demetrius, quocum disputat. Quare ἡμῖν locum habere non potest. Etiam R. maluit εἰπὺν, & W. dedit, consentiente Venet. 1. T. Xyl. Si quid deinde corrigendum fuit, haec, quam sum amplexus, correptione haud dubie fuit fa- cillima maximeque in promptu. R. post ἥρωας deesse voluit ἀποδεικνύσαι, vel ἀποδεικνύσασαι, & post ὀνομάσαντι, e. c. τῶ το αὐτῶ τεκμήριον αὐτῶ φησὶν εἶναι, καὶ δανείζειν, scil. φησὶ αὐτῶς. Notatur autem locus ex Homer. Iliad. X. 173. & deinde Odys. 3, 367.

³ Sic Turn. & Xyl. ex Homero pro vulg. συμβόλλεσθαι, nec non deinde pro vulg. ὀφειλέσθαι legendum monuerunt, & de- di, V. adficiente. Turn. simul & V. pro χρέος voluerunt χρεῖος, & post ὀλίγον addunt περ. Petav. χρεῖος. Ald. porro & Bas. τῶτο αὐξεσθαι. Correxerunt Turn. & Xyl. Consentit V. & dedit Steph. τὸ. Petav. τῶ αὐξ.

⁴ Pluribus locis, e. c. Iliad. X, 394. 468. XXIV, 366. Odyss.

πόντος, ἀγαπητῶς ἐμφύεθε ¹ τῷ ῥήματι. καὶ τῆτ' ἐκεῖνο Φατέ Φράζεσθαι τὴν σκίαν τῆς γῆς ὑπ' αὐτῆ κα- νικὴν ἔσαν ἀπὸ σφαιροειδῶς· ἰατρικὴν δὲ λοιμῶδες θά- ρος ἀραχνίων πλήθει προδὴλῶν, καὶ θρίοις ἐαρινοῖς, ὅταν κοράννης ποδὶ εἰμελα γένηται, τίς ἐάσει τῶν ἀξιέντων μικρὰ σημεῖα μὴ γίνεσθαι τῶν μεγάλων; τίς δ' ἀνέξεται πρὸς χάα καὶ κοτύλην ὕδατος τὸ τῆ ἡλίου μέγεθος με- τρέμενον, ἢ τῆς ἐνταῦθα πλινθίδος, ἢ ποιεῖ γαλίαν ὀξείαν κεκλιμένην πρὸς τὸ ἐπίπεδον, μέτρον εἶναι λεγομένην τῆ ἐξάρματος, ὃ ἐξῆρται τῶν πόλων ὃ ἀεὶ Φανερὸς ἀπὸ τῆ ὀρίζοντος ². ταῦτα γὰρ ἦν ἀκείν τῶν ἐκεῖ προφη- τῶν, ὥς εἰ ἄλλο τι λέγωμεν ³ πρὸς αὐτάς, εἰ βελόμεθα τῷ ἡλίῳ κατὰ τὰ πάτρια τὴν νενομισμένην τάξιν ἀπα- ράβατον ποιεῖν ⁴.

IV. Παρὼν ἐν ἀνεφώνησεν Ἀμμώνιος ὁ Φιλόσο- Φος, ἐ τῷ ἡλίῳ μόνον εἰπεῖν, ἀλλὰ τῷ ἑρᾶνῳ παντί. συσέλλεσθαι γὰρ ἀνάγκη τὴν ἀπὸ τροπῶν ἐπὶ τροπὰς πάροδον αὐτῆ, καὶ μὴ διαμένειν τηλικῶτον μέρος ἔσαν τῆ

Odyss. XII, 284. Turn. adnotat, varie θοὴν νύκτα a Gramma- tictis exponi: quosdam *quietam*, quia membra deponunt somno animantia, a θῶ, pono: quosdam *velocem* explicare, a θίω, curro, quod nobis non sentientibus & dormientibus cito prae- terire videatur; alios *citam*, *austam* & *fastigiatam* per meta- lepsin interpretari: quam sententiam hic commemoret Plutar- chus, quod umbra terrae, quae nox est, in metam se colligat.

¹ Sic Turn. Xyl. & R. dandum monuerunt pro vulg. ἐμ- φύεσθαι, dedique cum W. consentiente Venet. a secunda manu & Mez.

² Post ὀρίζ. R. aliquid videtur deesse.

³ Dedi sic, R. probante, e Turn. & Mez. pro vulg. λε- γόντων. Xyl. quoque de vulgata dubius fuit, monens, Attice dici λεγόντων pro λεγέτωσαν, quo assumpto pro βελόμεθα di- cendum foret βέλονται. Petav. ληγόντων. W. monet, si vulga- ta vera sit, requirere eam videri οἱ βελόμενοι pro εἰ βελόμεθα.

⁴ Dedi sic e Petav. & Xyl. conjectura pro ποιῶσι. Idem recepit W. e Schott. Pol. Leonie. Exempl. Turn. forte latere monens τηρεῖν, quod R. quoque maluit,

τῷ ὀρίζοντος, ἤλικον οἱ μαθηματικοὶ λέγουσιν, ἀλλ' ἐλάττονα γίνεσθαι, ἀεὶ πρὸς τὰ βόρεια τῶν νοτίων συναγωγὴν λαμβανόντων, καὶ τὸ θέρος ἡμῖν βραχύτερον, καὶ ψυχροτέραν εἶναι τὴν κρᾶσιν, ἐνδοτέρῳ κἄμπλοντος αὐτῷ, καὶ μειζόνων παραλλήλων ἐφαπτομένους τοῖς τροπικοῖς σημείοις· ἔτι δὲ τὰς μὲν ἐν Συήνῃ ¹ γνώμονας, ἀσπίδας μῆκετι φαίνεσθαι περὶ τροπὰς θερινὰς, πολλὰς δὲ ὑποδεδραμημέναι ² τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων· ἐνίαις δὲ ψαύειν, καὶ συγκεχύθαι πρὸς ἀλλήλας, τῷ διαστήματος ἐκλελειπότος. εἰ δ' αὖ φήσῃσι τῶν ἄλλων ὁμοίως ἐχόντων ἀταλβεῖν ταῖς κινήσεσι τὸν ἥλιον, ἔτε τὴν μόνον ³ τῶτον ἐκ τούτων ἐπιταχύνουσαν αἰτίαν εἶπειν ἔξῃσι, καὶ τὰ πολλὰ τῶν φαινομένων συνταράξῃσι, τὰ δὲ πρὸς σελήνην καὶ παντάπασιν, ὥς μὴ δεῖσθαι μέτρων ⁴ ἐλαίε, τὴν δια-

¹ ad haec intelligenda Kaltw. adnotat: „eine Stadt im obern Theil von Aegypten an der Gränze von Aethiopien. Sie lag unter dem Wendezirkel, so daß die als Sonnenzeiger dienende Obeliske um die Sonnenwende im Sommer gar keinen Schatten warfen.“

² R. fufp. ἀποδεδρακέναι, velut servos fugitivos e conspectu abissi. Vulgata servata, subaudiendum monet ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα.

³ Dedi sic e Turn. probantibus Xyl. & R. pro vulg. μόνην. Quaeritur, cur, omnibus sideribus suos motus servantibus, solus sol cursum non teneat, sed celerius jam, quam ante, suum spatium conficiat.

⁴ Sic R. legi voluit, & dedi pro vulg. μέτρον. W. quoque recepit μέτρων ex A. pro varia lectione, Venet. 2. Pol. Jannot. Leonic. Exempl. Turn. Mez. in Xyl. adnot. legitur, voluisse eum μέτρον; sed monet R. typothetarum errore mentem ejus scilicet redditam fuisse, nec dubitandum, quin voluerit μέτρων. Etiam W. hanc lectionem Xylandro tribuit. At parum observatum videtur, quod Xyl. vertendo exprimit, & sua insuper adnotatione illustrat: *nihil ergo istis opus habemus, qui olei mensura discrimen arguant.* Hinc sane patet, eum legisse μέτρον, commate deletο post ἐλαίε, & constructione vocum sic instituta ὥς μ. δ. ἐλεγχόντων τὴν διαφ. μέτρον ἐλαίε. Ipse ait: „δεῖσθαι cum μέτρον construī non potest: sed cum ἐλεγχόντων congruit, quod verbum porro dativum instrumenti requirit.“

διαφορὰν ἐλεγχόντων. αἱ γὰρ ἐκλείψεις ἐλέγξασιν αὐ-
τὲ τε τῇ σελήνῃ πλεονάκεις ἐπιβάλλοντος, καὶ τῆς σε-
λήνης, τῇ σικῆ¹, τὰ δ' ἄλλα δῆλα, καὶ ἄδεν δεῖ πε-
ραιτέρω τὴν ἀλαζονείαν τῆ λόγῃ διελίττειν. Ἀλλὰ μὲν
ὁ Κλεόμβροτος ἔφη, καὶ τὸ μέτρον αὐτὸς εἶδον· πολ-
λὰ² γὰρ ἐδείκνυσαν. τὸ δ' ἐπέτειον ἀπέδει τῶν παλαιότη-
των ἐκ ὀλίγων. ὑπολαβὼν δὲ αὖθις ὁ Ἀμμόνιος· Εἴ-
τα τὰς ἄλλας ἀνθρώπους (εἶπεν) ἔλαθε παρ' οἷς ἄσβεστα
θεραπεύεται πυρὰ³, καὶ σώζεται χρόνον ἐτῶν, ὡς ἔπος
εἰπεῖν, ἀπειρον. εἰ δ' ἔν ὑποδοιτό τις ἀληθὲς εἶναι τὸ
λεγόμενον, ἐ βέλτιόν ἐστι ψυχρότητας αἰτιᾶσθαι τινος,
καὶ ὑγρότητας ἀέρος, ὃν τὸ πῦρ μαραινόμενον, εἰ-
κὸς ἐστὶ μὴ κρατεῖν πολλῆς μηδὲ δεῖσθαι τροφῆς, ἢ τέταν-
τίον ξηρότητας καὶ θερμότητας; ἥδη γὰρ ἀκήκοα λεγόν-
των τινῶν περὶ τῆ πυρὸς, ὡς ἐν χειμῶνι καίεται βέλ-
τιον ὑπὸ ῥάμης, εἰς αὐτὸ συσελλόμενον τῇ ψυχρότητι
καὶ

1 R. susp. τῇ τῆς γῆς σικῆ, idque Xylandrum expressisse
monet. W. haec turbata & ita restituenda arbitratur: τὴν γῆν
σελήνῃ πλεονάκεις ἐπιβάλλοντος καὶ γῆν σελήνης τὴν σικῆν. In
seq. dedi e W. mente τὰ δ' ἄλλα δῆλα, pro vulg. τὰ δ' ἄλ-
ληλα. Turn. τὰ δ' ἄλλα. Xyl. nisi ea, quae vulgo legun-
tur, sunt mutila, hoc velle monet: mutuo & vicissim solem a
luna, lunam a sole obscurari, & esse atēpienda, ut concise &
quasi κατ' ἀποσιώπῃσιν ob indignationem propter absurditatem
opinionis prolata. R. susp. τὰ δ' ἄλλα ἄτοπα παντὶ πε δῆ-
λα. Deinde pro διελίττειν Turn. ἐλέγχαν.

2 Xyl. vertit: *frequentier* ab eis monstratam. R. monet πολ-
λὰ hic non idem esse, atque πολλάκις, sed subaudiri μέτρα
ἑλάε, *multas diversae magnitudinis mensuras olei vidi* —
his additis: „nam prout magis magisque decresceret anni spa-
tium, eo minores atque minores fieri mensuras necesse fuerat,
quas omnes Cleombrotus ait servatas in templo sibi que monstra-
tas fuisse.“

3 Ald. & Bas. omittunt ἄσβεστα. Turn. θεραπεύεται πῦρ.
Anotat: „in Prytaneis, quae erant, ut interpretatur Livius,
urbium penetralia, ignis perpetuus & inextinctus erat.“ Cf.
Suid. in v. πρυτανεῖον.

καὶ πυκνόμενον, ἐν δὲ τοῖς αὐχομοῖς ἐξαθενεῖ, καὶ γί-
νεται μανὸν καὶ ἄτονον, καὶ ἐν ἡλίῳ καίηται, χεῖρον
ἐργάζεται, καὶ τῆς ὕλης ἀπλεται μαλακῶς, καὶ κατα-
ναλίσκει βράδιον. μάλιστα δ' ἂν τις εἰς αὐτὸ τὴν αἰτίαν
ἐπανάγοιτο ¹ τέλειον. ὁ γὰρ ἀπεικός ἐστι, πάλαι μὲν
ἄτροφον καὶ ὑδατῶδες εἶναι, γεννόμενον ἐν φυτάδος
νέας, ὕπερον δὲ πεπτόμενον ἐν τελείοις ² καὶ συνιστάμενον,
ἀπὸ πλήθους ἴσα μᾶλλον ἰχύειν καὶ τρέφειν βέλτιον, εἰ
δεῖ ³ τοῖς Ἀμμωνίοις ἀνασῶζειν, καὶ περὶ ἄτοπον καὶ ἀλ-
λόκοτον ἔσαν τὴν ὑπόθεσιν.

V. Πασταμένε δὲ τῷ Ἀμμωνίῳ. Μᾶλλον (ἔφη
ἐγὼ ⁴) περὶ τῷ μαντεῖα διελθεῖ ἡμῖν, ὃ Κλεόμβροτος
μεγάλη γὰρ ἡ παλαιὰ δόξα τῆς ἐκεῖ θεϊότητος, τὰ δὲ
νῦν ἔοικεν ὑπομκραίνεσθαι. τῷ δὲ Κλεομβρότῳ σιωπῶν-
τος καὶ κάτω βλέποντος, ὁ Δημήτριος. Οὐδὲν, ἔφη,
δεῖ περὶ τῶν ἐκεῖ πυκνάνεσθαι καὶ διαπορεῖν τὴν ἐνταῦθα
τῶν χρηστηρίων ἀμαύρωσιν, μᾶλλον δὲ πλὴν ἐνός ἢ δυεῖν
απάντων ἐκλειψιν ὀρῶντας. ἄλλ' ἐκεῖνο σιοπεῖν, δι' ἣν
αἰτίαν ἔτως ἐξηθένηκε. τὰ γὰρ ἄλλα τί δεῖ λέγειν;
ὅπερ τὴν Βοιωτίαν ἕνεκα χρηστηρίων πολύφωνον ἔσαν ἐν
τοῖς πρότερον χρόνοις, νῦν ἐπιλέλοιπε κομιδῇ, καὶ περὶ
νόματα, καὶ πολὺς ἐπέσχηκε μαντικῆς αὐχομὸς τὴν χά-
ραν. ἔδομ' γὰρ ἄλλαχόθι νῦν, ἢ περὶ τὴν Λεβαδίαν ⁵,
ἢ

¹ R. mavult ἐπανάγοι, in attivo.

² scil. ταῖς φυταῖς, vel ἐλαίαις, in adultis oleabus & perfectis. Mavult tamen R. ἐντελής, plene, perfecte.

³ Dedi ei δεῖ e Mez. probante W. Vulgo ἔδει. Xyl. asterisco notavit, quia aliquot verba excidisse conjecit, fortassis tantum ἔτως ἐν. Turn. vertit sic. R. susp. ἦν ἔδει τὰς Ἀμμωνίας, ut redeat ἦν ad seq. ὑπόθεσιν, addens verbum ἀνασῶζειν pro μεμνηῶσαι insolens esse.

⁴ Lamprias loquitur. R.

⁵ Ald. & Bas. ἢ Λεβαδίᾳ. Hinc Xyl. legit ἢ ἐν Λεβαδίᾳ, quod e Turn. & V. enotatur. Hanc lectionem praefert R. vulgatae. Euseb. notante Turn. περὶ Λεβαδίας. Erat Lebadiae Trophonii oraculum.

ἡ Βοιωτία παρέχει τοῖς χρήξεσιν ἀρύσασθαι μαντιῆς, τῶν δ' ἄλλων τὰ μὲν σιγή, τὰ δὲ παντελὲς ἐρημία κατέχρηκε. καίτοιγε περὶ τὰ Μηδικὰ μὲν εὐδοκίμησεν ἔχῃτον¹, τὸ τῷ Ἀμφιάρεω ἀπεπειράδῃ² μὲν ὡς ἔοικεν ἀμφοτέρων. ὡς ὁ μὲν³ ἔν τῷ μαντεῖσι προφήτης Φωνῇ Αἰολίδι χρώμενος, τὸ πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων χρήσιμον

¹ Subaudi τῷ ἐν Λεβαδίᾳ. R.

² Depravata sunt haec misere. Turn. voluisse Plutarchum dicere existimat, oraculum barbaris barbara voce editum fuisse, ita ut ab antistitibus & flaminibus non intelligeretur, qui barbare nesciebant. Legi vult ἀπεπειράδμεν, ὡς ἔοικεν ἀμφοτέρων, ὧν ὁ μὲν τῷ μαντεῖσι προφήτης Φωνῇ Αἰολίδι χρώμενος, τὸν πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων χρησμόν &c. & deinde ὁσίων παρόντων ἐκείνων. Xyl. notat, nomen ejus, qui consulaverit utrumque oraculum, excidisse, & susp. leg. Ἀμφιάρεω. Ἀπεπειράδῃ (verbo forma passiva significante adive) μὲν, ὡς ἔοικεν, ἀμφοτέρων ὁ Μαρδόνιος. Ὁ μὲν ἔν τῷ ἐν Λεβαδίᾳ μαντεῖσι πρ. Φων. Αἰ. χρ. τὸν πρὸς τὰς βαρβάρους χρησμόν ἐξ. ὥς μηδὲν ἔ. ὁσίων τῶν παρόντων ἐκείνων ὡς τῷ ἐνδ. λέγοντος, (aut σημαίνοντος) ὅτε τοῖς βαρβάροις &c. R. notat, Amphiarat oraculum fuisse apud Thebas, & ex Herodot. 8, 135. legendum censet τὸ τῷ Ἀμφιάρεω. ὧν ἀπεπειράδμεν (aut ἀπεπειράδῃ ὁ Μαρδόνιος) ἀμφοτέρων. ὁ μὲν ἔν τῷ παρὰ Πτάω Ἀπόλλωνι μαντεῖσι προφήτης Φωνῇ Κάρῃ χρώμενος τὸν πρὸς τὰς ἀπὸ τῶν βαρβάρων (scil. πεμφθέντας) χρησμόν ἐξ. ὡ. μηδ. ξυν. ἀπάντων τῶν παρόντων ἐκείνους — audeo ut nemo unius e tota corona eum intelligeret — aut μηδ. ξυν. ἀπάντων τῶν παρόντων, ἂν ἔλεγεν ἐκείνους. Monet porro, didionem ἐνδοσιασμῷ τι τοῖς βαρβάροις ἐν ἔστι. non admodum elegantem esse, neque tersam pro τοῖς βαρβάροις ἐνδοσιασμῷ ἐδὲν μέτεσι, rariem nullam barbaris esse divinae mentis, & legit deinde ἐδὲ δέδοται. W. conjectura haec est: ἔχῃτον τὸ Πτάω ἢ τὸ τῷ Ἀμφιάρεω. Καὶ ἀπεπειράδῃ Μαρδόνιος, ὡς ἔοικεν, ἀμφοτέρων. Ὁ μὲν ἔν τῷ Πτάω μαντεῖσι προφήτης Φωνῇ Αἰολίδι χρώμενος τὸ πρὸς τῷ βαρβάρων χρησμόν ἐξήνεγκεν ὥς μηδὲν ξυνεῖναι ἀπὸ τῶν παρόντων ἂν ἔχει νῦν. τῷ δ' ἐνδοσιασμῷ ὁ βαρβάρους ἤκεσεν, ἐδὲ δέδοτο Φωνῇ Ἑλληνίδα λαβεῖν τὸ προστατόμενον ἐρμηνεύσαν. Petav. ἀπεπειράδῃ. Turn. ἀπεπειράδῃ δέ.

³ Petav. ὡς μὲν. Turn. V. ὧν ὁ μὲν ἔν.

PLVT. T. IX.

V

σιμον¹ ἐξήνεγκεν. ὥς μὴδὲνα ζυνεῖναι ἀγίων τῶν παρ-
όντων ὃν ἐκεῖνον², ὡς τῷ ἐνδεσσιασμῷ τι τοῖς βαρ-
βάροις ἐκ ἔσιν. ἐ δέδοται Φωνὴν Ἑλληνίδα λαβεῖν τὸ
προσταττόμενον ὑπηρεῖσαν. ὁ δὲ πεμφθεὶς εἰς Ἀμ-
φιάρεω δῆλος³ ἔδοξε κατὰ τὰς ὕπνας ὑπρέτην τῷ θεῷ
Φανέντα, πρῶτον μὲν ἀπὸ Φωνῆς ἐκβάλλειν αὐτόν, ὡς
τῷ θεῷ μὴ παρόντος⁴, ἔπειτα ταῖς χερσὶν ἄθεῖν, ἐπι-
μένοντος δὲ, λίθον εὐμεγέθη λαβόντα τὴν κεφαλὴν πα-
τάξαι. ταῦτα δ' ἦν ὥσπερ ἀντίφωνα τῶν γενησομέ-
νων· ἠτήληθη γὰρ ὁ Μαρδόνιος, ἐ βασιλέως, ἀλλ' ἐπι-
τρέψα καὶ διακίονα βασιλέως ἡγεμένους⁵ τῶν Ἑλλήνων,
καὶ λίθῳ πληγεὶς ἔπεσεν, ὥσπερ ὁ Λυδὸς ἔδοξε πλη-
γῆναι κατὰ τὰς ὕπνας. ἤμαρ δὲ τότε καὶ ὁ τὸ περὶ
τὰς Τεγύρας χρησῆριον, ὅπως καὶ γενέσθαι τὸν θεὸν⁷
ἰσορῆσι, καὶ ναμάτων εὐεῖν παραρρέοντων, τὸ μὲν, Φοί-
νικα, θάτερον δ' ἐλαίαν καλεῖσθαι ἄχρι νῦν, ὡς⁸ ἔνισι
λέγουσιν. ἐν μὲν ἐν τοῖς Μηδικοῖς Ἐχεκράτης προφη-
τεύοντος, ἀνείλε νίκην καὶ κράτος πολέμου τοῖς Ἑλλη-
σιν ὁ θεός· ἐν δὲ τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ Δηλίοις
ἐκπεσῶσι τῆς νήσῃ⁹ Φασὶ χρησμὸν ἐκ Δελφῶν κομισθῆ-
ναι, προσταττόντα τὸν τόπον ἀνευρεῖν, ἐν ᾧ γέγονεν ὁ
Ἀπόλλων, καὶ θυσίας τινὰς ἐκεῖ τελέσαι. θαυμαζόν-
των δὲ καὶ διαπορέντων, εἰ μὴ παρ' αὐτοῖς ὁ θεός,
ἀλλ'

¹ Bas. τὸν πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων χρησμὸν.

² Turn. ζυνεῖναι ὁσίων τῶν παρόντων ἐκεῖνων; Turn. V. ἐκεί-
νον absque ὃν; Petav. ζυνεῖναι ἀγίων παρόντων.

³ W. legi vult Lydis.

⁴ R. & W. sup. μὴ παρόντος, deo intrare eum non finente.

⁵ R. sup. ἐ βασιλεὺς, ἀλλ' ἐπίτροπος βασιλέως προσητημέ-
νης τῶν Ἑλλήνων.

⁶ Petav. καὶ τότε.

⁷ scil. Apollinem. R.

⁸ R. delendum censet ὧς. Paulo ante Turn. τῷ μὲν Φοί-
νικα θάτερον δ' ἐλαίαν. Petav. deinde προφητεύσαντος.

⁹ De Delis ex insula sua per vim Atheniensium ejectis v.
Thucyd. init. L. V. R.

ἀλλ' ἐτέρωθι γέγονει, τὴν Πυθίαν προσανελεῖν, ὅτι κο-
ρώνη Φράσσι τὸ χωρίον αὐτοῖς. ἀπionτας ¹ ἔν ἐν Χαι-
ρωνείᾳ γενέσθαι, καὶ τῆς πανδοκευτρίας ἀκῆσαι, πρὸς
τινας ξένους βαδίζοντας ² εἰς Τεγύρας περὶ τῷ χρηση-
ρίᾳ διαλεγόμενης· τῶν δὲ ξένων, ὡς ἀπήρσαν, ἀσπα-
ζομένων καὶ προσαγορευόντων τὴν ἀνδρωπον, ὅπερ ὠνο-
μάζετο, Κορώνην, συνεῖναι τὸ λόγιον, καὶ θύσαντας ἐν
ταῖς Τεγύραις τυχεῖν καθόδε μετ' ὀλίγον χρόνον ³.
γεγόνασι δὲ καὶ νεώτεροι τέτων ἐπιφάνειαι περὶ τὰ
μαντεῖα ταῦτα, νῦν δ' ἐκλέλοιπεν· ὥς τὴν αἰτίαν
ἄξιον εἶναι παρὰ τῷ Πυθίῳ διαπορῆσαι τῆς μεταβολῆς.

VI. Ἦδη δὲ πῶς ἀπὸ τῶ νεῷ προϊόντες ⁴ ἐπὶ ταῖς
θύραις τῆς Κνιδίῳ λέχης ἐγεγόνειμεν· παρελθόντες
ἐν εἴσω, τὰς Φίλας, πρὸς ὧς ἐβαδίζομεν, ἐωρῶμεν κατῆ-
μένους, καὶ περιμένοντας ἡμᾶς· ἦν δὲ τῶν ἄλλων ἡσυ-
χία διὰ τὴν ὥραν, ἀλειφομένων ἢ θεωμένων τὰς ἀθλη-
τάς. καὶ ὁ Δημήτριος διαμειδιάσας· Ψεύσομαι (εἶπεν)
ἢ ἔτυμον ἐρέω ⁵; δοκεῖτέ μοι μηδὲν ἄξιον σπένμα διὸς
χειρῶν ἔχειν. ὁρῶ γὰρ ὑμῶς ⁶ ἀνειμένως σφόδρα κατῆ-
μένους καὶ διακεχυμένους τοῖς προσάποις. ὑπολαβὼν ἔν
ὁ Μεγαρεύς Ἑρακλέων· Οὐ γὰρ ζητῶμεν (ἔφη) τὸ
βάλλω ῥῆμα, πότερον τῶν δύο τὸ ἐν λάμβδα κατὰ τὸν
μέλλοντα χρόνον ἀπόλλυσιν, ἢ δ' ἀπὸ τίνων ἀπλῶν ὀνο-
μάτων τὸ χεῖρον καὶ τὸ βέλτιον, καὶ τὸ χεῖρισον καὶ
τὸ

V 2

¹ Sic, R. iubente, ex Ald. & Bas. restitui cum W. acce-
dentibus Xyl. A. B. D. E. Venet. 1. 2. Colleg. Nov. Petav.
Vulgo ὑπionτας, quod Steph. recepit ex Schott. Jannot. Coll.
Muret.

² Petav. ξένους εἰς βαδίζοντας.

³ altero anno, postquam ab Atheniensibus expulsi fuissent
Delii, rediit sunt ab iisdem. R.

⁴ Petav. προϊόντες.

⁵ Odyss. 4, 140.

⁶ Petav. ἡμᾶς; deinde διζαδωῖ idem pro διζαδι; nec non
αἰ δὴ pro αἰ δὴ.

τὸ βέλτιστον ἐχρημάτιστα. ταῦτα γὰρ ἴσως καὶ τὰ τοιαῦτα συντείνει καὶ συνίστησι τὸ πρόσωπον. τὰ δ' ἄλλα ἔξει τὰς ὀφρῦς κατὰ χώραν ἔχοντας φιλοσοφεῖν καὶ ζητεῖν, ἀτρέμα μὴ δεινὸν βλέποντας, μηδὲ χαλεπαίνοντας τοῖς παρῶσιν. Δέξαθε ἔν, ὁ Δημήτριος, ἡμῶς, ἔφη, καὶ μεθ' ἡμῶν λόγον, ὃς δὴ προσπέπληκεν ἡμῖν οἰκείος ἂν τῷ τόπῳ, καὶ διὰ τὸν θεὸν ἅπασι προσήκων. καὶ ὅπως ἔσ' ἀσυνάξετε τὰς ὀφρῦς ἐπιχειρῶντες σκοπεῖτε.

VII. Ὡς ἔν ἀνεμίχθημεν διακαθεζόμενοι, καὶ πρὸ βαλεῦ εἰς μέσον ὁ Δημήτριος τὸν λόγον, εὐθὺς ἀναπηδήσας ὁ κυνικὸς Δίδυμος, ἐπίκλησιν Πλανητιάδης, καὶ τῇ βακηρίᾳ δις ἢ τρίς πατάξας, ἀνεβόησεν. Ἴδ' ἰδ', δύσιριτον πρᾶγμα καὶ ζητήσεως δεόμενον πολλῆς, ἤνετε νομίζοντες ἡμῖν. θανμαστὸν γὰρ ἔστιν, εἰ τοσαύτης¹ κινῆσεως ὑπονεχυμένης μὴ μόνον, ὡς προεῖπεν Ἡσίοδος², αἰδῶς καὶ νέμεσις τὸν ἀνθρώπινον βίον ἀπολελοιπάσιν, ἄλλα καὶ πρόνοια θεῶν συσπνευσασμένη³ τὰ χρησθήσια πανταχόθεν οἴχεται. τὲν αὐτίον δ' ἡμῖν ἐγὼ προβάλλω διαπορῆσαι, πῶς ἔχ' καὶ τότε ἀπείρημεν, ἔδδ' Ἡρακλῆς αὐθις ἢ τις ἄλλος θεῶν ὑπέσπανε τὸν τρίποδα, καταπιμπλάμενον αἰχρῶν καὶ ἀθέων ἐρωτημάτων, ἃ τῷ θεῷ προβάλλασιν, οἱ μὲν ὡς σοφιστὰς διάπειραν λαμβάνοντες, οἱ δὲ περὶ θησαυρῶν ἢ κληρονομιῶν, ἢ γάμων παρὰ νόμων διερωτῶντες. ὥς κατὰ κράτος ἐξελέγησθαι τὸν Πυθαγόραν εἰπόντα, βελτίστες ἑαυτῶν γίνεσθαι τὲς ἀνθρώπους, ὅταν πρὸς τὰς θεὰς βαδίζωσιν.

ἔτως

¹ Volgo ex Ald. εἰ εἰς τοσαύτ. κκκ. Abest εἰς a Basf. & Petav. & delevi, R. probante. Omisit idem W. adficientibus A. D. Venet. 1. 2. Colleg. Nov. Schott. Jannot. Coll. Mur. Xyl. Sulp. porro R. auctorem dedisse θανμαστὸν γὰρ ἔδδ' ἐστ', ob sequens τὲν αὐτίον.

² Operum v. 198.

³ Petav. συγκυττισμυσμῆν; deinde idem ὑπέπληκε pro ὑπίσπ.

ἔτι καλῶς εἶχεν, ἀνδράπε πρεσβυτέρη παρόντος ἀρ-
νεῖσθαι καὶ ἀποκρύπτειν νοσήματα τῆς ψυχῆς καὶ πά-
θη, ταῦτα γυνὰ καὶ περιφανῇ κομίζουσιν ¹ ἐπὶ τὸν
θεόν. ἐτι δὲ αὐτῶ βελομένη λέγειν, ὅ τε Ἑρακλέων
ἐπελάβετο τῶ τρίβανος, καὶ γὰρ, σχεδὸν ἀπάντων αὐτῶ
συνηθέστατος ἦν. Παῦς (ἔφην) ὦ φίλε Πλανητιάδην,
παροξύνων τὸν θεόν. εὐόργητος ² γάρ ἐσι καὶ ἐπὶ πρὸς,
κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν, ὡς φησιν ὁ
Πίνδαρος ³. καὶ εἴτε ἡλιός ἐστιν εἴτε κύριος ἡλίου, καὶ
πατήρ, καὶ ἐπέκεινα τῶ ὀρατῶ παντός, ἐν εἰκὸς ἀπ-
αξίσου Φανῆς τὰς νῦν ἀνθρώπους, οἷς αἰτίος ἐστὶ γενέσεως
καὶ τροφῆς, καὶ τῶ εἶναι καὶ φρονεῖν. ἐδ' ἄμα τὴν
πρόνοιαν, ὥσπερ εὐγνώμονα μητέρα καὶ χρηστὴν, πάν-
τα ποῖσεν ἡμῖν, καὶ φυλάττεισιν, ἐν μόνῃ μνηστῆκαυ
εἶναι τῇ μαντικῇ, καὶ ταύτην ἀφαιρεῖσθαι δῶσαν ἐξ ἀρ-
χῆς. ὥσπερ ἐχὶ καὶ τότε πλείονων ὄντων ἐν πλείοσιν ἀν-
δράπων πονηρῶν, ὅτε πολλὰ χόθεν τῆς οἰκισμένης χρηστῆρας
καθεῖσθαι. δεῦρο δὲ πάλιν καθίσας, καὶ πρὸς τὴν ναίαν,
ἦν εἰώθας ἀεὶ τῷ λόγῳ κολάζειν, πυθινὸς ⁴ ἐνεχειρίας σπει-
σάμενος, ἐτέρων τινὰ μετ' ἡμῶν αἰτίαν ζῆτει τῆς λεγομένης
ἐκλείψεως τῶν χρηστῆρων. τὸν δὲ θεὸν εὐμενῇ φύλαττε καὶ
ἀμύνειτον. ἐγὼ μὲν ἐν ταύτ' εἰπὼν τοσῶτον διεπραξάμην,
ὅσον ἀπελθεῖν διὰ θυρῶν σιωπῇ τὸν Πλανητιάδην.

V 3

VIII.

¹ E Turn. sic enotatur: ταῦτα. καὶ δὲ γ. κ. π. κομίζουσιν.
Paulo ante Ald. ἔτι καλῶς εἶχεν. Hinc Turn. vertit: ac
videlicet honestum erat, & assertor ex eod. conjectura, legendum
forsan ἄνευ, quod e compendio scripturae prave notatum vide-
tur pro ἀνδράπε.

² Petav. εὐοργίτος, s. εὐοργίλος.

³ Vide supra pag. 246. W. susp. καίτοι κατεκρίθη, ut
Xyl. vertit *quantquam*.

⁴ Ad haec illustranda Kaltw. notat: Die Griechen pflegten
bey den pythischen und überhaupt bey allen grossen und feyer-
lichen Spielen ihre Uneinigkeiten eine Zeitlang zu vergessen,
und solange jene dauerten, mit einander in Ruhe und Friede
zu leben.

VIII. Ἑσυχίας δὲ γενομένης ἐπ' ὀλίγον¹, ὁ Ἀμ-
μώνιος ἐμὲ προσαγορεύσας· Ὅρα, τί ποῖμεν, (εἶπεν) ὦ
Λαμπρία, καὶ πρόσεχε τῷ λόγῳ τὴν δίκην, ὅπως μὴ
τὸν θεὸν ἀναίτιον ποίῳμεν. ὁ γὰρ ἄλλω τινὶ, καὶ μὴ θεῷ
γνώμῃ τὰ παυσάμενα τῶν χρηστηρίων ἐκλιπεῖν ἡγόμενος,
υπόνοιαν δίδωσι τῷ μὴ γενέσθαι μηδ' εἶναι διὰ τὸν θεόν, ἀλλ'
ἐτέρῳ τινὶ τρόπῳ νομίζειν. ἐ γὰρ ἄλλῃ γέ τις ἐς μείζων
ἐδὲ κρείττων δύναμις, ὥς ἀναιρεῖν καὶ ἀφανίζειν ἔργον θεῷ
τὴν μαντικὴν ἔσαν. ὁ μὲν ἔν Πλανητιάδῃ λόγος ἐκ ἀρε-
τῆς ἐμοί, διὰ τε τὰλλα καὶ τὴν ἀνωμαλίαν, ἣν περὶ
τὸν θεὸν ποιεῖ, πῇ μὲν ἀποσρεφόμενον, καὶ ἀπαξιῶν-
τα τὴν κακίαν, πῇ δὲ πάλιν αὖ προσιέμενον· ὥσπερ εἰ
βασιλεὺς τις, ἢ τύραννος, ἐτέραις ἀποκλείων θύραις τὰς
πονηρὰς, καθ' ἐτέρας εἰσδέχοιτο καὶ χρηματίζῃ. τῷ
δὲ μεγίστῃ καὶ ἱκανῷ², καὶ μηδαμῶς περιττῷ, πανταχῇ
δὲ αὐτάρκεις, μάλιστα τοῖς θεοῖς πρέποντος ἔργα, εἰ ταύ-
την

¹ Dedi, R. jubente, comma post ὀλίγον, quod vulgo est
post γενομένης.

² R. susp. τῷ δὲ βελτίστῃ καὶ ἱκανῷ ὅντος — cum optima
rerum illa sit, quae sit sufficiens & nusquam redundet, sed
ubique tantum praestet, quantum satis sit — μάλιστα τοῖς
θεοῖς πρέπον οἷμαι ποιεῖν ἔργον, εἰ ταύτην — existimem eum
rem facturum diis maxime decoram, qui hoc usus a princi-
pio agit. &c. W. judice, aut complura exciderunt, aut pro-
banda Xylandri interpretatio. Haec est: Sed cum deos id opus
maxime deceat, quod maximum sit & sufficiens, nusquam
supervacaneum, ubique plenum & nihil extra se requirens:
si quis hoc sumens — — sic ratiocinetur, deum si multa re-
liquisset, nihil aliud acturum fuisse, quam Graeciae vastita-
tem arguturum: hujus ego subtilitatem commenti admodum
probavero. In his apodoteos verbis Xylandro suspecta est vox
παράχοιμι. Turn. vertit: equidem ei plus satis orationis sup-
peditare possim. R. susp. καὶ τὰτῳ οἶδα ἀκριβῶς, ὡς ἂν τῷ
παράχοι πρόσθωσιν τῆς εὐρεσιλογίας, eaque in re (i. e. id si
fecisset deus, si multa reliquisset oracula) certo scio, eum ali-
cui praestitutum fuisse causam comminiscendi aliquas in deum
accusationes vel reprehensiones. W. haec verba ita concipienda
suspi-

την λαβὼν ἀρχὴν ¹ Φαίη τις, ὅτι τῆς κοινῆς ὀλιγαν-
δρίας, ἣν αἱ πρότεραι εἰσέσεις καὶ οἱ πόλεμοι περὶ ² πᾶ-
σαν ὁμῶς τι τὴν οἰκουμενὴν ἀπειργάσαντο, πλείους μέρος
ἢ Ἑλλάς μετέχθηκε, καὶ μόλις ἂν νῦν ὅλη παράχοι
τριχιλίας ὀπλίτας, ὅσας ³ ἡ Μεγαρέων μία πόλις ἐξέ-
πεμψεν εἰς Πλαταιάς. ἐδὲν δὲ ἕτερον ἦν τὸ πολλὰ
καταλιπεῖν χρησθήρια τὸν θεόν, ἢ τῆς Ἑλλάδος ἐλέγ-
χειν τὴν ἐρημίαν, ἀκριβῶς ἂν αὐτῷ παράχοιμι τῆς εὐ-
ρυσιλογίας. τίνας γὰρ ἦν ἀγαθόν ⁴, εἰ ἐν Τεγύραις
ὡς πρότερον ἦν μαντεῖον, ἢ περὶ τὸ Πτώον ⁵, ὅπερ μέ-
ρος ἡμέρας ⁶ ἐντυχεῖν ἐσιν ἀνθρώπων νέμονται. καὶ γὰρ
τῆτο δὴ πᾶς ἐνταῦθα πρεσβύτατον ὃν χρόνῳ τε καὶ δό-
ξῃ ⁷ κλεινότατον, ὑπὸ θηρίᾳ χαλεπῇ δρακονίᾳ πολὺν
χρόνον ἐρημον γενέσθαι καὶ ἀπροσπέλαστον ἰσορῶσιν. δι-
ὀρθῶς τὴν ἀργίαν ⁸, ἢ ἀνὰ πάλιν λαμβάνοντες. ἢ
γὰρ ἐρημία τὸ θηρίον ἐπηγάγετο μᾶλλον, ἢ τὸ θηρίον
ἐποίησε τὴν ἐρημίαν ⁹. ἐπεὶ δὲ τῷ θεῷ δόξαν ἔτιως,

V 4

η

supplicatur ἀκριβῶς αὐτῷ μαρτυρίαν παράχοιμι τῆς εὐρυσιλογίας.
De sensu vocis εὐρυσιλ. confule Xylandri notam, Vol. VII.
p. 101. n. 3. allatam.

1 abest ἀρχὴν ab Ald. & Bas.

2 Turn. susp. παρὰ.

3 Bas. ὅσον; Ald. ὅσον; Xyl. correxit. De re ipsa conf.
Herod. 9, 28.

4 Insolens, R. iudice, dictio pro τίνι, vel πρὸς τί γὰρ ἦν
ἀγαθόν, cui enim boiini proderat, aut cui rei? cui bono
erat? Inferendum deinde censui εἰ. Vulgo ἀγαθόν ἐν Τεγύ-
ραις, ὡς πρότ. ἦν μ. Bryan. pro hoc ἦν maluit εἶναι ad Plat.
Vit. T. II. p. 574. W. susp. εἰ Τεγύραις, vel εἰ ἐν Τεγ. aut
leg. εἶναι cum Br.

5 R. mavult περὶ τὸν Πτ. sc. Apollinem, ut sit μαντεῖον
περὶ τινὰ idem quod μαντεῖον τινός.

6 Turn. μεθ' ἡμέρας. W. quaerit, an ἔργον ἡμέρας, integri
diei opus est unum deprehendere pascentem.

7 R. mavult χρόνῳ τε πρεσβύτατον ὃν, καὶ δόξῃ κλ.

8 W. corrigi vult cum Mez. αἰτίαν.

9 Petav. ἢ γὰρ ἐρημία τὸ θηρίον ἐποίησε τὴν ἐρημίαν.

ἢ τε Ἑλλάς ἐρράσθη πόλεσι, καὶ το χωρίον ἀνθρώποις ἐπλήθυε, δυσὶν ἐχρῶντο προφήτῃσιν ἐν μέρει καθιεμέναις ¹, καὶ τρίτῃ δ' ἑφεδρος ἦν ἀποδεδειγμένη. νῦν δ' ἐστὶ μία προφήτις, καὶ ἐκ ἐγκαλῶμεν· ἐξαρκεῖ γὰρ αὐτῇ ² τοῖς δεομένοις. ἔ τούτων αἰτιατέον ἐδὲ τὸν θεόν· ἢ γὰρ ἔσα μαντιῇ καὶ διαμένεσα πᾶσιν ἐσιν ἱκανή, καὶ πάντας ἀποπέμψει τυγχάνοντας ὧν χρήξιν. ὥσπερ ἔν ἐννέα κήρυξιν ὁ Ἀγαμέμνων ἐχρήτο ³, καὶ μάλιστα κατεῖχε τὴν ἐκκλησίαν διὰ πλῆθος, ἐνταῦθα ⁴ δὲ ὁ ψευδὲς μεθ' ἡμέρας ὀλίγας ἐν τῷ θεάτρῳ μίαν Φωνὴν ἐξινεμένην εἰς πάντας· ἔτως τότε πλείοσιν ἐχρήτο Φωναῖς πρὸς πλείους ἢ μαντιῇ, νῦν δὲ τεναυτίον ἔδει θαυμαζεῖν τὸν θεόν, εἰ περιεώρα τὴν μαντιῇν ἀχρήτως δίκην ὕδατος ἀπορρέεσαν, ἢ, καθάπερ αἱ πέτραι, ποιμένων ἐν ἐρημίᾳ καὶ βοσκημάτων Φωναῖς ἀντηχῶσαν.

IX. Εἰπόντος δὲ ταῦτα τῷ Ἀμμανίᾳ, κἄμᾳ σιωπῶντος, ὁ Κλεόμβροτος ἐμὲ προσαγορεύσας· Ἦδὲ σὺ τῷτο δέδωκας (ἔφη) τὸ καὶ ποιεῖν ταυτὶ τὰ μαντεῖα καὶ ἀναιρεῖν τὸν θεόν. Οὐκ ἔγωγε· (εἶπον) ἀναιρεῖσθαι μὲν γὰρ ἐδὲν αἰτία θεῷ Φημί ⁵ μαντεῖον, ἐδὲ χρητήριον· ἀλλ' ὥσπερ ἄλλα πολλὰ ποιῶντος ἡμῖν ἐκείνη καὶ παρασκευάζοντος, ἐπάγει Φθορὰν ἐνίοις καὶ σέρησιν ἢ φύσις, μᾶλλον δ' ἢ ὕλη σέρησις ἔσα ἀναφεύγει ⁶ πολ-

¹ R. hoc quidem accipi posse monet pro καταβαινύσας, scil. eis τὸ ἄδυτον vel ἄντρον. Mavult tamen καθιεμένας, quod Xyl. quoque & W. probant. Petav. καθισμέναις. Paulo ante W. dedit ἐπλήθυε pro ἐπλήθυε. Idem valet utraque vox. Petav. ἐπλήθυε.

² Petav. Ald. ἐξαρκεῖ παρ' αὐτῇ.

³ Iliad. II. 96. 199.

⁴ Kaliw. adnotat: „bey den pythischen Spielen, bey welchen dramatische Dichter und Schauspieler mit einander um den Preis stritten.“

⁵ Petav. Φήμη, ad quod subaudiendum foret ἐστὶ, monente Collectore suppl. var. lect. Erst.

⁶ Xyl. conjecit & vertit ἀνφαίνεσθαι, reserere. W. id probat.

πολλῶν καὶ ἀναλύει τὸ γινόμενον ὑπὸ τῆς κρείττονος αἰτίας, ἔτω μαντικῶν οἶμαι δυνάμεων σκοτώσεις ἐτέρας¹ καὶ ἀναιρέσεις εἶναι, πολλὰ καλὰ τῷ θεῷ διδόντος ἀνθρώποις, ἀθάνατον δὲ μηθέν· ὥς θνήσκειν καὶ τὰ θεῶν, θεὸς δὲ ὁ, κατὰ τὸν Σοφοκλέα. τὴν δ' ἐσίαν αὐτῶν καὶ δύναμιν τὰς ἐν τῇ φύσει καὶ τῇ ὕλῃ φασίν² δεινὸς ὀφείλειν ζητεῖν, τῷ θεῷ τῆς ἀρχῆς, ὥς περ ἐστὶ δίκαιον, φυλαττομένης. εὐηθὲς γάρ ἐστι καὶ παιδικὸν νομιδῇ τὸ οἶδαι τὸν θεὸν αὐτὸν, ὥς περ τὰς ἐγγαστριμύθας, Εὐρυκλέας πάλαι, νυνὶ³ Πύθωνας προσαγορευόμενας, ἐνδύμενον εἰς τὰ σώματα τῶν προφητῶν ὑποφθέγγεσθαι, τοῖς ἐκείνων σώμασι καὶ φωναῖς χρώμενον ὀργάνοις. ὁ γὰρ θεὸν ἐγκαταμιγνύς⁴ ἀνθρωπίναις χρεῖαις ὁ φεῖδεται τῆς σεμνότητος, ἐδὲ τηρεῖ τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ μέγεθος αὐτοῦ⁵ τῆς ἀρετῆς.

X. Καὶ ὁ Κλεόμβροτος· Ὁρῶς λέγεις· ἀλλ' ἐπεὶ τὸ λαβεῖν καὶ διορίσαι, πῶς χρῆσθαι καὶ μέχρι τίνων τῇ προνοίᾳ, χαλεπὸν, οἱ μὲν ἔθενός ἀπλῶς τὸν θεόν, οἱ δὲ ὁμᾶ τι πάντων αἰτίων ποιῶντες, ἀσυχῆσι τῷ μετρίᾳ καὶ πρέποντος. εὖ μὲν ἔν λέγεσιν οἱ λέγοντες⁶, ὅτι Πλάτων τὸ ταῖς γεννωμέναις ποιότησιν ὑποκείμενον

V 5

501-

1 R. fufp. σκοτώσεις ὑπ' αἰτίας ἐτέρας.

2 Turn. φημί. Sic quoque vertit — censeam. W. fufp. ἔτως ἐν τῇ φύσει καὶ τῇ ὕλῃ φημί δεῖν, ὃ φίλε, ζητεῖν.

3 R. fufp. ὥς περ εἰς τὰς ἐγγαστριμύθας, Εὐρ. πάλαι, νυνὶ δὲ Πύθ.

4 Sic ex Turn. supplevi, quae vulgo deesse videntur. Conſentiunt Amiot. Xyl. Mez. & probat W. Vulgo nimirum legitur ὀργάνοις. καταμιγνύς. R. fufp. ὀργάνοις, οἷς ἑαυτὸν καταμιγνύς & φ. per quae instrumenta ſe immiſcens in res humanas participat ſuae majeſtati. Mavult deinde τηρεῖν pro τηρεῖ, cum reſpiciat ad ſuperius ὑποφθέγγεσθαι.

5 Dedi αὐτῷ cum Pol. Leonie. Mez. pro vulg. αὐτό. Colleg. Nov. αὐτῶν, quo recepto etiam θεός ponendum foret pro θεόν. R. mavult αὐτᾶ.

6 Petav. λέγουσι καὶ οἱ λέγοντες. Paulo poſt Euseb. ἢ ἔλην, quod Xyl. mavult, pro ὃ νῦν ἔλην.

σοιχεῖον ἐξευρὼν, ὃ νῦν ὕλην καὶ φύσιν καλεῖσιν, πολλῶν ἀπήλλαξε καὶ μεγάλων ἀποριῶν τὰς φιλοσόφους. ἐμοὶ δὲ δοκᾷσι πλείονας λῦσαι καὶ μείζονας ἀπορίας οἱ τὸ τῶν δαιμόνων γένος ἐν μέσῳ θεῶν καὶ ἀνθρώπων ¹, καὶ τρόπον τινὰ τὴν κοινωνίαν ἡμῶν συνάγον εἰς ταὐτὸ καὶ συνάπτον ἐξευρόντες· εἴτε μάγων τῶν περὶ Ζωροάστρην ὁ λόγος ἔστος ἐστίν, εἴτε Θράκιος ἀπ' Ὀρφῆως, εἴτ' Αἰγύπτιος, ἢ Φρύγιος, ὡς τεκμαιρόμεθα ταῖς ἐκατέρωθεν τελεταῖς ἀναμειγμένα πολλὰ θνητὰ καὶ πένθος ² τῶν ὀργιζομένων καὶ δρωμένων ἱερῶν ὀρῶντες. Ἑλλήνων δὲ Ὅμηρος μὲν φαίνεται κοινῶς ἀμφοτέροις χράμενος τοῖς ὀνόμασι, καὶ τὰς θεὰς ἐστίν ὅτε δαίμονας προσαγορεύων· Ἡσίοδος δὲ καθαρῶς καὶ διωρισμένως πρῶτος ἐξέθηκε τῶν λογικῶν τέσσαρα γένη, θεὰς, εἴτα δαίμονας πολλὰς κῆρυγας ³, εἴτα ἥρωας, εἴτα ἀνθρώπους, τῶν ἡμιθέων εἰς ἥρωας ἀποκριθέντων. ἕτεροι δὲ μεταβολὴν τοῖς τε σώμασιν ὁμοίως ποιᾷσι καὶ ταῖς ψυχαῖς, ὥσπερ ἐν γῆς ὕδωρ, ἐκ δὲ ὕδατος ἀήρ, ἐκ δ' αἶρος πῦρ γεννῶμενον ὁρᾶται, τῆς ἐσίας ἀνω φερομένης· ἕτως ἐκ μὲν ἀνθρώπων εἰς ἥρωας, ἐκ δὲ ἡρώων εἰς δαίμονας, αἱ βελτίους ψυχαὶ τὴν μεταβολὴν λαμβάνουσιν.

ἐκ

¹ V. addit θέντες. Deinde Frft. & R. ὁμῶν. Correxī. Deinde μάγων τῶν περὶ ex Euseb. probante Xyl. pro vulg. μάγων τῶν τε περὶ.

² Sic Euseb. qui hunc locum refert Praep. Evang. V. 4. dedique cum W. Vulgo ἀναμειγμένα πρὸς τὰ θνητὰ καὶ πένθος τινα. V. πολλὰ τὰ θνητὰ. F. & Venet. 2. omittunt quoque τινα. Xyl. versf. & Mez. πολλὰ θνητὰ.

³ Lacunam hic esse, Xyl. monet, ex Euseb. ita explendam: εἴτα δαίμονας, εἴτα ἥρωας, τὸ δ' ἐπὶ πᾶσιν, ἀνθρώπους. ἐξ ὧν ἔοικε ποιεῖν τὴν μεταβολὴν, τῶν μὲν χρυσῶ γένεσι εἰς δαίμονας πολλὰς κῆρυγας, τῶν δὲ ἡμιθέων εἰς ἥρωας ἀποκριθέντων. Vertit idem Xyl. At, R. iudice, nil deesse videtur, sed haec sententia esse, Hesiodum ex heroibus & semidiis, quos alii pro iisdem habent & in unam classē coniiciunt, duas diversas classes efficere. Cum Xyl. consentit W.

ἐκ δὲ δαιμόνων ὀλίγαι μὲν ἔτι ¹ χρόνῳ πολλῶ δι' ἀρε-
τῆς καθαρθεῖσαι παντάπασι θεότητος μετέχον· ἐνίαις
δὲ συμβαίνει μὴ κρατεῖν ἑαυτῶν, ἀλλ' ὑφιεμέναις καὶ
ἐνδουμέναις ² πάλιν σώμασι θνητοῖς, ἀλαμπῇ καὶ ἀμυ-
δρὰν ζῶν, ὥσπερ ἀναθυμίασιν, ἔχειν.

XI. Ὁ δὲ Ἡσίοδος οἶεται καὶ περιόδοις τισὶ χρό-
νων γίνεσθαι τοῖς δαίμοσι τὰς τελευτάς ³. λέγει γὰρ ἐν
τῷ τῆς Ναΐδος προσώπῳ, καὶ τὸν χρόνον αἰνιττόμενος·

Ἐννέα τοι ζῶει γενεὰς λακέρυζα κορώνη,

Ἀνδρῶν ἡβώντων· ἑλαφος δέ τε τετρακόρωνος·

Τρεῖς δ' ἐλάφες ὁ κόραξ γηράσκειται· αὐτὰρ ὁ Φοῖνιξ

Ἐννέα τὰς κόρακας· δέκα δ' ἡμεῖς ⁴ τὰς Φοίνικας

Νύμφαι εὐπλόκαμοι, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο.

τῶτον τὸν χρόνον εἰς πολὺ πλῆθος ἀριζμῆ συνάγεσθαι οἱ
μὴ καλῶς δεχόμενοι τὴν γενεάν. ἔτι γὰρ ἑναιαυτός·
ὥστε γίνεσθαι τὸ σύμπαν ἐννεακιχίλια ἔτη καὶ ἐπ' αὐτό-
σια καὶ εἴκοσι τῆς τῶν δαιμόνων ζωῆς. ἑλαττον μὲν ἔν
νομίζουσιν οἱ πολλοὶ τῶν μαθηματικῶν, πλέον δ' ἂν δὲ
Πίνδαρος εἴρηκεν ⁵, εἰπὼν τὰς νύμφας ζῆν ἰσοδένδρε τέκ-
μαρ αἰῶνος λαχέσας, διὸ καὶ καλεῖν αὐτὰς ἀμαδρυάδας.
ἔτι δ' αὐτᾷ λέγοντος, Δημήτριος ὑπολαβόν· Πῶς (ἔφη)
λέγεις, ὦ Κλεόμβροτε, γενεὰν ἀνδρὸς εἰρῆσθαι τὸν ἐνιαυ-
τὸν;

¹ R. pro ἔτι legi vult ἐν. Pro seq. καθαρθεῖσαι Petav. καὶ θαρ-
θεῖσαι.

² Sic R. legendum monuit e Turn. & dedi pro vulg. ἀνα-
λυομέναις. In ind. var. lect. exhibetur quidem ἐνδουμέναις.
Xyl. maluit ἀναδουμέναις. W. probat ἐνδουμέναις.

³ Petav. τελευτάς, & deinde αἰνιττόμενη.

⁴ Secutus sum W. ἡμεῖς dantem pro vulg. ὑμεῖς ex Schott.
& Mez. nam nymphea est, quae loquitur. Turn. quoque ex-
hibet ἡμεῖς. Locus Hesiodi depromptus est ex opere deperdi-
to, cui, Kaltw. iudice, inscriptio fuit θεῶν λόγος.

⁵ Sic Xyl. legit, & e Turn. enotatur, dedique pro vulg.
πλέον δ' ἔ. Πίνδαρος δ' εἴρ. W. scripturam minime certam esse
monet. Praefert tamen, ut in re incerta, Turnebianum. Cf.
Schneid. fragm. Pindar. pag. 77. ubi est τέκμαρ, quod quoque
e Turn. & Bong. affertur.

τόν; ἔτε γὰρ ἡβώντος, ἔτε γηράντος, (ὡς ἀναγινώσκουσιν ἔτιοι) χρόνος ἀνθρωπίνης βίης τοσούτος ἐστίν. ἀλλ' οἱ μὲν ἡβώντος ¹ ἀναγινώσκοντες, ἔτη τριάκοντα ποιεῖσιν τὴν γενεάν καθ' Ἡράκλειτον· ἐν τῷ χρόνῳ γεννῶντα παρέχει τὸν ἐξ αὐτῶ γεγενημένον ὁ γεννήσας. οἱ δὲ γηράντων πάλιν ἔχ' ἡβώντων γράφοντες, ὁκτώ καὶ ἑκατὸν ἔτη νέμει τῇ γενεᾷ. τὰ γὰρ πεντήκοντα καὶ τέσσαρα μεσάσης ὥρου ἀνθρωπίνης ζωῆς εἶναι, συγμείμενον ἔτι τε τῆς μονάδος καὶ τῶν πρώτων δυεῖν ἐπιπέδων καὶ δυεῖν τετραγώνων καὶ δυεῖν κύβων ², ἔς καὶ Πλάτων ἀριθμὸς ἔλαβεν ἐν τῇ ψυχογονίᾳ. καὶ ὁ λόγος ὅλος ἡνίχθαι δοκεῖ τῷ Ἡσιόδῳ πρὸς τὴν ἐκπύρωσιν, ὑψηλὰ συνεκλείπειν τοῖς ὑγροῖς εἰκός ἐστὶ τὰς Νύμφας,

— Αἱ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται

Καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πείσεα ποιήεντα.

XII. Καὶ ὁ Κλεόμβροτος· Ἀνέω ταῦτ' (ἔφη) ποσσὶν καὶ ὀρῶ τὴν Στωϊκὴν ἐκπύρωσιν, ὥσπερ τὰ Ἡρακλεῖτε καὶ Ὀρφῆως ἐπιμενομένην ἔπη, ἔτω καὶ τὰ Ἡσιόδου καὶ συνεξαπατώσαν ³. ἀλλ' ἔτε τῷ νόσμε τὴν Φθορὰν ἀνέχομαι λεγομένην, τὰ τ' ἀμήχανα ⁴ καὶ ὧν ὑπόμνησις τῶν Φωνῶν μάλιστα περὶ τὴν κορώνην καὶ τὴν ἔλα-
Φον

¹ R. mavult ἡβώντων, cum respiciatur ad citatum modo dictum Hesiodi, in quo alii legerunt ἀνδρῶν γηράντων.

² i. e. ex uno, duobus, tribus, quatuor, novem, octo, viginti septem. Turn.

³ W. corrigendum censet συνεξάπτεισαν.

⁴ Haec, & quae proxime sequuntur, sunt corruptissima, quae W. nec ex libris neque conjectura se expedire fatetur. Turn. pro ἐπὶ τὰς ὑπερβάλλοντας legendum conjecit ἐπ' ἐνιαυτὰς ὑπερβ. & pro καὶ ἐνιαυτὸς, Ὁ δ' ἐνιαυτὸς. Utrumque Xyl. probat, & e V. quoque enotatur. Anon. consentit. R. susp. post ἀμήχανα aliquid deesse, & deinde legit καὶ ὧν ὑπίμνησα τῶν Φωνῶν μάλιστα τὰς περὶ. &c. nec non ἐκλύεσθαι εἰς ἐνιαυτὰς ὑπερβάλλοντας. Xyl. vertit: sed neque mundi interitum ego admitto, neque alia, quae fieri non queunt: cum maxime ipsa vox cornicis & cervi moneat, in tantam animorum summam excrescere non posse rem.

Φον ἐκδύεσθαι ἐπὶ τὰς ὑπερβάλλοντας. ἐν ἐνιαυτὸς ἀρχὴν ἐν αὐτῷ καὶ τελευτὴν ὁμῶς τι πάντων ὧν Φέρασιν ἄραι, γῇ δὲ Φύει περιέχων, ἔδδ' ἀνθρώπων ἀπο τρόπῃ γενεὰ κέκληται ¹. καὶ γὰρ ὑμεῖς ὁμολογεῖτε δήπῃ ² τὸν Ἡσίοδον ἀνθρωπίνην ζωὴν τὴν γενεάν ³ λέγειν. ἦ γὰρ ἔχ' ὅτως; συνέφησεν ὁ Δημήτριος. Ἀλλὰ μὴν καὶ κεῖνο δῆλον (ὁ Κλεόμβροτος εἶπεν) τὸ πολλάνικis τὸ μετρῆν καὶ τὰ μετρέμενα ⁴ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι προσαγορεύεσθαι, κοτύλην καὶ χοῖνικα καὶ ἀμφορέα, καὶ μέδιμνον. ὃν τρόπον ἐν τῷ παντὸς ἀριθμῷ τὴν μονάδα μέτρον ἴσαν ἐλάχισον καὶ ἀρχὴν, ἀριθμὸν καλῶμεν. ὅτως τὸν ἐνιαυτὸν, ὃν πρώτῳ μετρήμεν ἀνθρώπῃ βίον ⁵, ὁμωνύμως τῷ μετρεμένῳ γενεάν ὀνόμασεν ⁶. καὶ γὰρ ἔς μὲν ἐκεῖνοι ποῖσιν ἀριθμῶς, ἔδδ' ἔχουσι τῶν νεονομισμένων ἐπιφανῶν καὶ λαμπρῶν ὡς ἐν ἀριθμοῖς. ὁ δὲ τῶν ἐνυακισιχλίων ἐπιτακσίων εἴκοσι τὴν γένεσιν ἔχῃκε, συνδέσει μὲν ἐν τῶν ἀπὸ μονάδος τεσσάρων ⁷ ἐφεξῆς τετρά-

νικis

¹ R. fufp. ἐν ἐν ἐνιαυτὸς — κέκλησεται, annus igitur, cum in se contineat initiumque finemque omnium rerum, quas ferunt tempeftates, & terra suo finu effundit, non male hominis quoque γενεὰ dicitur. Ald. & Petav. pro περιέχων exhibent περιεχώς, cui lectioni in ind. var. adjicitur conjectura περιεχόντως. Turn. coniecit περιέχων, quod in Baf. legitur.

² Sic e Turn. dedi, R. probante, pro vulg. μήπῃ. W. fufp. male conjuncta esse a librariis, quae ab auctore ita disjuncta fuerint: καὶ γὰρ ὑμεῖς πᾶ μὴ ὁμολογεῖτε. &c.

³ R. mavult τὴν ἀνθρωπίνην γενεάν λέγειν.

⁴ R. mavult aut τὸ μετρεῖν καὶ τὸ μετρέμενον, aut τὰ μετρεῖν καὶ τὰ μετρέμενα. Petav. deinde προσαγορεύεσθαι.

⁵ R. docente, idem valet ac ἀνθρώπῃ γενεάν.

⁶ Subandi Hesiodus. R. fufp. ὀνομάσαμεν.

⁷ Mez. plenius legit γενομένων ἢ δεκάδης τεσσάρων. Id probat W. Addere lubet, quae Joach. Camerar. ad hunc locum est commentatus. Mutilum eum censet, hoc modo explendum: συνδέσει μὲν ἐν τῶν ἀπὸ τῆς δεκάδης τεσσάρων καὶ τῶν ἀπὸ τῆς μονάδος τεσσάρων ἐφεξῆς τετράδης γενομένων τεσσάρων, ut compositione a decem quatuor, & ab uno eodem quatuor quater ordine sumtis quadraginta utrimque existant — his adjectis:
,,nam

κίς γενομένων τεσσάρων. τεσσαράκοντα γὰρ ἑκατέρως γίνεται. ταῦτα δὲ πεντάκις τριγωνιδέντα¹ τὸν ἐκκεῖ-
μενον ἀριθμὸν παρέχεν. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ἐκ ἀν-
αγκαῖον ἡμᾶς Δημητρίῳ διαφέρεισθαι. καὶ γὰρ ἂν πλείων
ὁ χρόνος ἢ, καὶ ἐλάττω ἢ², καὶ τεταγμένος, καὶ
ἄτακτος, ἐν ᾧ μεταλλάττει δαίμονος ψυχὴ καὶ ἥρωος
βίος

„nam dispositis duobus numerorum ordinibus hoc modo: 1, 2, 3, 4 — quae est series ab uno, & rursus 6, 7, 8, 9, quae series est numerorum retro a numero denario, si illa componantur addendo, exeunt de priore serie 10, de posteriore 30, & ita consummantur 40. Sed adhuc obstat illud, quod dicitur ἐφεξῆς τετράκις γενομένων τεσσάρων: quo omnino multiplicatio indicari videtur, ut ne sic quidem emendatus iste locus sit, & adhuc aliquid desideretur. Cum quidem primis ab uno, i. e. ἀπὸ τῆς μονάδος numeris 1, 2, 3, 4. quater sumtis, seu in quatuor singulis ductis, ita quoque conficiantur 40. Nam quater unum sunt 4, quater duo 8, quater tria 12, quater quatuor 16. Quibus compositis existunt 40.“

1 Xyl. ad haec adnotat: „Hic locus depravatus est. Nam τριγωνίζαν quidem in hoc argumento est progressione (ut vocant) arithmetica instituta, cujus initium sit unitas, caeteri deinceps ea proximum quisque excedentes, ultimus ille, de quo agitur, numerus (ut hic 40) omnium summam indagare. At summa huius trigoni est 820. cujus quincuplum 4100, non 9720. Jam neque proportionem aliquam nobili adfines hi numeri sunt: neque quinta pars e 9720, utpote 1944, & trigonus est vel quadratus etiam; sed sextans ejus aut fescuplum, quadrata sunt. Itaque haec ratio non constat: incuria haud dubie librariorum.“ — Huic quoque loco Joach. Camerar. medelam quandam adhibuit, cujus mentionem facere, nostrum est ex instituti ratione. Suspicatur nimirum, τριγωνιδέντα ex eo, quod esset in archetypo, τριπλασιαιδέντα, a librario exaratum fuisse, & addit: „triplicatio pulchre procedit. Ter enim quadraginta fiunt 120, & ter 120 fiunt 360, & ter 360 fiunt 1080, & ter 1080 fiunt 3240, & ter 3240 fiunt quinta jam triplicatione 9720, qui est numerus, quem confici oportebat.“ Hanc correctionem sequitur Kaltw. E Turn. notatur τετραγωνιδέντα; e Pe-tav. ἐκτριγωνιδέντα.

2 Vulgo ὁ χρόνος, ἢ καὶ ἐλάττω, ἢ καὶ τετ. In illis corrigendis W. sum secutus, sic dantem ex B.

βίος ¹, ἐδὲν ἦτον ἐφ' ᾧ ² βέλεται δεδείξεται μετὰ μαρ-
τύρων σοφῶν ³ καὶ παλαιῶν, ὅτι φύσεις εἰσὶ τινες ὡς-
περ ἐν μεθορίῳ θεῶν καὶ ἀνθρώπων, δεχόμεναι πάντα
θνητὰ καὶ μεταβολὰς ἀναγκαίας, ἕς δαίμονας ὁρῶς
ἔχει κατὰ νόμον πατέρων ἡγεμένους καὶ ὀνομάζοντας
σέβεσθαι.

XIII. Παράδειγμα δὲ τῷ λόγῳ Ξενοκράτης μὲν, ὁ
Πλάτωνος ἐταῖρος, ἐποίησατο ⁴ τὸ τῶν τριγώνων, θεῖω
μὲν ἀπεικάζας τὸ ἰσόπλευρον, θνητῷ δὲ τὸ σκαληνόν,
τὸ δ' ἰσοσκελὲς δαιμονίῳ. τὸ μὲν γάρ, ἴσον πάντη. τὸ
δ', ἄνισον πάντη, τὸ δὲ, πῇ μὲν ἴσον, πῇ δ' ἄνισον,
ὡςπερ ἡ δαιμόνων φύσις ἔχουσα καὶ πάθος θνητῶ καὶ θεῶ
δύναμιν. ἡ δὲ φύσις αἰδητὰς εἰκόνας ἐξέθηκε καὶ ὁμοί-
τητας ὁρῶμένας, θεῶν μὲν ⁵ ἥλιον καὶ ἄσρα, θνητῶν δὲ
σέλα καὶ κομήτας καὶ διάττοντας. ὡς Εὐριπίδης εἶκα-
σεν, ἐν οἷς εἶπεν·

Ὁ δ' ἄρτι θάλλων σάρκα, διοπετὴς ὅπως

Ἀστὴρ ἀπέσβη, πνεῦμ' ἀφείς εἰς αἰθέρα.

μικλὸν δὲ σῶμα καὶ μίμημα δαιμόνιον ⁶ ὄντως τὴν σε-
λήνην, τῷ τῇ τέτε τῶ γένεσ ⁷ συνάδειν περιφορᾷ, φθί-
σεις

¹ Vulgo ψυχὴν καὶ ἦρ. βίον. R. voluit ψυχὴ & βίος. W. dedit, Eusebio duce.

² Subaudiendum, R. monente, κριτῇ — sub arbitrio, quemcumque Demetrius optet. W. corrigendum suspicatur ἔχω, εἰ βέλειδε, ἐνδείξασθαι.

³ Dedi cum W. ex Turn. & Petav. adsentientibus B. Col- leg. Nov. Euseb. Vulgo σοφῶν.

⁴ R. mavult ἐταῖροι, ὅς ἐποίησατο. Petav. omittit seq. τὸ.

⁵ Sic cum W. recepi ex Amiot. Xyl. Turn. Mez. Vulgo ὁρῶμένων θεῶν, ὡς. R. quoque coniecit ὁρῶμένας, θεῶν μὲν, ὡς. &c. Pro seq. σέλα mavult idem σελήνην.

⁶ Voces μικλὸν — δαιμόνιον vulgo ut tertius versus legi solent. In illis corrigendis W. sum secutus, dando quoque μικλὸν pro vulg. μικρόν, ex auctoritate Amiot. Turn. Xyl. Mez. Legit quoque Xyl. δαιμόνων cum Turn. Locus, eodem iudice, lacer.

⁷ R. susp. ἔτως τὴν σελήνην, τῷ τῇ τῶ ἡμέτερε γένεσ.

σεις Φαινόμενας δεχομένην καὶ αὐξήσεις καὶ ¹ μεταβολάς, ὁρῶντες, οἱ μὲν ἄστρον γεῶδες, οἱ δ' ὀλυμπίαν γῆν, οἱ δὲ χθονίαν ὁμῶς καὶ θρανίαν πληῖρον Ἐνάτης προσεῖπον. ὥσπερ ἔν εἰ τὸν αέρα τις ἀνέλοι καὶ ὑποσπάσει τὸν μεταξὺ γῆς καὶ σελήνης, τὴν ἐνότητα διαλύσει καὶ τὴν κοινωσίαν τῷ παντός, ἐν μέσῳ κενῆς καὶ ἀσυνδέτης χώρας γενομένης, ἕτως οἱ δαιμόνων γένος μὴ ἀπολείποντες, ἀνεπίμικτα τὰ τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων ποιεῖσι καὶ ἀσυνάλλακτα, τὴν ἐρμηνευτικὴν (ὥς Πλάτων ἔλεγε) καὶ διακονικὴν ἀναιρῶντες Φύσιν, ἢ πάντα Φύσει ἅμα καὶ ταράττειν ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς τοῖς ἀνθρωπίνοις πάθεσι καὶ πράγμασι τὸν θεὸν ἐμβιβάζοντας, καὶ κατασπῶντας ἐπὶ τὰς χρείας, ὥσπερ αἱ Θετταλαὶ λέγονται τὴν σελήνην. ἄλλ' ἐκείνων μὲν ἐν γυναιξὶ τὸ πανῆργον ἔχε πῖσιν, Ἀγλαουκῆς τῆς Ἠγήτορος, ὥς Φασιν, ἀερολογικῆς γυναικὸς ἐν ἐκλείψει σελήνης ἀεὶ προσποιεμένης γοητεύειν καὶ καθαιρεῖν αὐτήν. ἡμεῖς δὲ μήτε μαντείας ² τινὰς ἀδεικτεῖς εἶναι λέγοντας, ἢ τελετὰς καὶ ὀργιασμὸς ἀμελεμένους ὑπὸ θεῶν, ἀκώωμεν. μήτ' αὖ πάλιν τὸν θεὸν ἐν τέτοις ἀνατρέφεσθαι ³ καὶ παρεῖναι καὶ συμπραγματεύεσθαι δοξάζωμεν, ἄλλ' οἷς δίκαιόν ἐστι ταῦτα λειτουργοῖς θεῶν ἀνατιθέντες, ὥσπερ ὑπῆρέταις καὶ γραμματεῦσι δαίμονας νομίζωμεν, ἐπισκόπους θεῶν ἱερῶν ⁴ καὶ μυσηρίων ὀργιασάς. ἄλλας δὲ τῶν ὑπερφάνων καὶ μεγάλων τιμωρὰς ἀδικιῶν περιπολεῖν ⁵. τὰς

δδ

¹ Vulgo abest hoc καὶ. Dedi id e Turn. & Petav. jubente R.

² R. mavult μήτε τὰς μαντείας.

³ Voces, quae sequuntur, καὶ παρεῖναι καὶ συμπραγματεύεσθαι, in R. omittas, restitui.

⁴ R. susp. θεῶν ἱερῶν; W. autem θεῶν.

⁵ R. post h. v. nonnulla deesse suspicatur, e. c. ὧν τὰς μὲν ἀποτροπαίας καὶ ἀλάστορας καὶ ποινοποιὸς καλεῖσιν. Mez. transponendo corrigit: μυσηρίων ὀργιασάς. ἄς δὲ πάντων σεμνῶς —

εε

δὲ πάνυ σεμνῶς ὁ Ἡσίοδος ἀγνὸς προσεῖπε πλατοδότας,
καὶ τῆτο γέρας βασιλῆϊον ἔχοντας, ὡς βασιλικῇ τῇ εὖ
ποιεῖν ὄντος. εἰσὶ γὰρ ὡς ἐν ἀνθρώποις καὶ δαίμοσιν
ἀρετῆς διαφοραὶ καὶ τῇ παθητικῇ καὶ ἀλίγῃ, τοῖς μὲν
ἀθηνῆς καὶ ἀμαυρὸν ἔτι λείψανον, ὥσπερ περίτλωμα,
τοῖς δὲ πολὺ καὶ δυσνατάσβεσον ἔνεσιν, ἃν ἵχνη καὶ
σύμβολα πολλαχῇ θυσίαι καὶ τελεται καὶ μυθολογίαι
σώζουσι καὶ διαφυλάττουσιν ἐνδισπαρμένα ¹.

XIII. Περὶ μὲν ἐν τῶν μυθικῶν, ἐν οἷς τὰς μεγί-
στας ἐμφάσεις καὶ διαφάσεις ² λαβεῖν ἐστὶ τῆς περὶ δαι-
μόνων ἀληθείας, εὖτομά μοι κείθω, καὶ ὁ Ἡρόδοτος
ἐορτὰς δὲ καὶ θυσίας ὥσπερ ἡμέρας ἀποφράδας καὶ συν-
θραπᾶς, ἐν αἷς ὠμοφαγίαι καὶ διασπασμοί, νηστῆαί τε
καὶ νοπετοί, πολλαχῇ δὲ πάλιν αἰχρολογίαι πρὸς ἱεροῖς,
μανίαι τε ἀλαλαί τε ³ ὀρνόμεναι ῥιψαύχει σὺν κλό-
νῳ, θεῶν μὲν ἔδενι, δαιμόνων δὲ φαύλαν ἀποτροπῆς
ἐνεκα φῆσαιμ' ἃν τελεῖσθαι ⁴ μειλίχια καὶ παραμύθια·
καὶ τὰς πάλαι ποιημένους ἀνθρωποθυσίας ἔτε θεὸς ἀπαιτεῖν
ἢ προσδέχεσθαι πιθανόν ἐστιν, ἔτε μάτην ἃν ἐδέχοντο ⁵
βασιλεῖς καὶ στρατηγοί, παῖδας αὐτῶν ἐπιδιδόντες καὶ κατ-
ἀρχό-

εὖ ποιεῖν ὄντος· ἄλλες δὲ τῶν ὑπερφάνων καὶ μεγ. — περιπο-
λεῖν. Εἰσὶ γὰρ ὡς ἐν ἀνθρ. Hesiodi locus est Opp. v. 125. ubi
autem pro ἀγνὸς legitur ἰσθλὸς.

¹ Euseb. διεσπαρμένα. Vulgatam praefert Xyl.

² Suspectum est vocabulum R. ut insolens, & ob praecedens
ἐμφάσεις. Susp. διασαφύσεις.

³ Haud dubitavi, sic dare e Turn. & Xyl. mente, W. pro-
bata, consentiente loco parallelo Sympos. I. VII. Vulgo ἄλλαι.
Cf. Schneid. fragm. Pindar. pag. 59.

⁴ Sic ex Euseb. dedi pro vulg. τελεῖν. R. aut τελεῖσθαι vo-
luit, aut τελεῖν ἡμαῖ.

⁵ Vulgo μάχην ἀνέχοντο. Turn. & Xyl. sensum secuti, le-
geront μάτην. W. ex Euseb. se summisse notat. Idem de-
di. R. susp. ἔ γε μὴν μάτην, (aut ἔ μίντοι γε μάτην) ἀν-
έχοντα.

αρχόμενοι καὶ σφάττοντες ¹, ἀλλὰ χαλεπῶν καὶ δυσ-
τρόπων ὀργὰς καὶ βαρυθυμίας αφοσιόμενοι ² καὶ ἀπο-
πιμπλάντες ἀλαστόρων· ἐνίων δὲ μανικὸς καὶ τυραννι-
κὸς ἔρωτας ³, ἔδυναμένων ἐδὲ βελομένων σώμασι καὶ
διὰ σωμάτων ὁμιλεῖν. ἀλλ' ὥσπερ Ἡρακλῆς Οἰχα-
λίαν ἐπολιόρκει διὰ παρθένου, ἕτως ἰχυροὶ καὶ βίαιοι
δαίμονες, ἐξαιτέμενοι ψυχὴν ἀνθρωπίνην περιεχομένην
σώματι, καὶ διὰ σωμάτων ὁμιλεῖν ἔδυνάμενοι ταύτῃ,
λοιμὲς τε πόλεσι καὶ γῆς ἀφορίας ἐπάγουσι, καὶ πολέ-
μας καὶ εἰσσεις ταράττουσιν, ἄχρις ἢ λάβωσι καὶ τύ-
χωσιν ἔρῳσιν. ἐνιοὶ δὲ τέναντίον ⁴, ὥσπερ ἐν Κρή-
τῃ χρόνον συχνὴν διάγων ἔγνω ἀτοπὸν τινα τελεμέ-
νην ἑορτὴν, ἐν ἣ καὶ εἰδάλον ἀνδρὸς ἀκέφαλον ἀνα-
δεικνύουσι, καὶ λέγουσιν· ὥς ἕτος ἦν Μόλος ⁵ ὁ Μη-
ρίονος πατήρ, νύμφῃ δὲ πρὸς βίαν συγγενόμενος, ἀκέ-
φαλος εὐρεθείη.

XIV. Καὶ μὴν ὅσας ἐν τε μύθοις καὶ ὕμνοις λέ-
γουσι καὶ ᾄδουσι, τῆτο μὲν ἀρπαγὰς, τῆτο δὲ πλάντας
θεῶν, κρύψεις τε καὶ Φυγὰς καὶ λατρείας, ἔθεῶν εἰ-
σιν, ἀλλὰ δαιμόνων παθήματα, καὶ τύχαι μνημονευό-
μεναι δι' ἀρετὴν καὶ δύναμιν αὐτῶν· καὶ ἔτ' Αἰχύλος ⁶
εἶπεν

¹ Vulgo καὶ ἀρχόμενοι καὶ φυλάττοντες. Corrigi haec vo-
luit Turn. ex Euseb. (Xyl. ex eodem quidem notat ἀπαρχόμε-
μενοι) & cum W. dedi. R. voluit ἐπιιδόντας τοῖς καταρχομέ-
νοισι καὶ σφάττεσιν, ἀλλὰ &c.

² Sic ex Euseb. legi voluit Xyl. & dedi cum W. Vulgo
ἀποσιόμενοι. Pro seq. ἐνίων δὲ Euseb. ἐν τοῖς δὲ. Xyl. prae-
ferendam monet vulgatam.

³ R. monet, posse quidem hos accusativos ad participia prae-
terita referri; manere tamen scabram & impeditam orationem,
& deesse forsitan, e. c. δεῖ πρᾶνεν, vel δεῖ κορέσαι, vel simile.

⁴ R. post τέναντίον deesse susp. διαφθεῖρσαι τὰς ἐρωμένους.

⁵ Petav. αὖς ἕτος ἦν μόνος.

⁶ Xyl. susp. excidisse καλῶς aut ὀρθῶς, vel tale quid. R.
quoque deesse monet ὀρθῶς. Turn. legit ἕτως, vertens: ac
sane sic.

εἶπεν ἀγνόν τε Απόλλω Φυγάδα ἀπ' ἔρανθ' ἑαδὺν, ἔτε
ὁ Σοφοκλέης Ἀδμητος ¹,

Οὐμός δὲ ἀλέκτωρ αὐτὸν ἦγε πρὸς μύλην.

πλείστον δὲ τῆς ἀληθείας διαμαρτάνουσιν οἱ Δελφῶν θεο-
λόγοι, νομίζοντες ἐνταῦθά ποτε πρὸς ὅφιν τῷ θεῷ περὶ
τῆ χρησιμῆς μάχην γενέσθαι, καὶ ταῦτα ποιητὰς καὶ
λογογράφους ἐν θεάτροις ἀγωνιζομένους λέγειν ἑαυτοὺς, ὥς-
περ ἐπίτηδες ἀντιμαρτυροῦντας ὧν ² δρῶσιν ἱεροῖς τοῖς
ἀγιοτάτοις. θαυμάσαντος δὲ τῆ Φιλίππου (παρῆν γὰρ ³
ὁ συγγραφεὺς) καὶ πυθομένου, τίσιν ἀντιμαρτυρεῖν ἱε-
ροῖς ⁴ οἴεται τὰς ἀνταγωνιζομένους. Τέτοις (ἔφη) τοῖς
περὶ τὸ χρησέριον, οἷς ἄρτι τὰς ἔξω Πυλῶν πάντας
Ἑλλήνας ἢ πόλιν κατοργιάζεσθαι μέχρι Τεμπῶν ἐλήλα-
μεν· ἢ τε γὰρ ἰσαμένη καλῶς ἐνταῦθα περὶ τὴν ἄλω
δι' ἐννέα ἐτῶν, ἢ Φωλεώδης τῆ δράκοντος χειρὶ, ἀλλὰ
μίμημα τυραννικῆς ἢ βασιλικῆς ἐστὶν οἰκίσεως· ἢ τε με-
τὰ σιγῆς ἐπ' αὐτὴν διὰ τῆς ἐνομαζομένης Δολωνείας ⁵

X 2

ἔφο-

¹ R. monente, *Admetus* hic nomen fabulae est, non perso-
nae loquentis. Persona loquens est *Alceſtis*, *Admeti* uxor —
meus maritus eum (*Apollinem*) *ad pistrinum duxit*. Xyl.
cum Turn. inepte vertit: hunc Gallus ad molam excitans duxit
meus.

² Turn. V. ἐξ ὧν.

³ Inferui γὰρ e Turn. & Bong. quod Xyl. quoque legit.
Vulgo abest. W. notante, idem Mez. & Anon. recipiant. Vi-
tium tamen quid ei remanere videtur. R. monet, significari forte
Philippum Prussensem, philosophum Stoicum, cujus Plut. me-
minit Sympos. 7, 7.

⁴ Sic e Turn. & V. dedi, R. idem suspicante legendum,
pro vulg. θεοῖς.

⁵ R. susp. Δολονείας, cum in var. lect. e Petav. enotatum le-
gatur Δολονείας. Kaltw. hanc conjecturam non probat, licet ipse
fatetur, aegre posse decidi, quid per hanc vocem sit intelligen-
dum. Notat praeterea, *Hardionem* (*Memoires de l'Acad. des
Inscr. & bell. lettr. T. III. p. 166.*) interpretari *durch das
dolonäische Thor*.

ἔφοδος, μὴ αἰόλα δὲ ¹ τὸν ἀμφιθαλῆ κόρον ἡμέταις
 δασὶν ἄγασι, καὶ προσβάλλοντες τὸ πῦρ τῇ καλιάδι,
 καὶ τὴν τράπεζαν ἀνατρέψαντες ἀνεπισρεπτεῖ Φεύγαςι
 διὰ τῶν θυρῶν τὰ ἱερᾶ καὶ τελευταῖον αἱ τε πλάται
 καὶ ἡ λατρεία τῶ παιδός, οἳ τε γινόμενοι περὶ τὰ
 Τέμπη καθαρμοὶ, μεγάλῃ τινός ἄγας καὶ τολμήματος
 ὑποψίαν ἔχασι. παγγέλσιον γὰρ ἔστιν, ὃ ἐταῖρε, τὸν
 Ἀπόλλω κλείναντα θηρίον, Φεύγειν ἐπὶ πέρατα τῆς Ἑλ-
 λάδος ἀγνισμῷ δεόμενον, εἴτ' ἐκεῖ χοάς τινας χεῖδαι
 καὶ δρᾶν, ἃ δρᾶσιν ἄνθρωποι, μηνύματα δαιμόνων ἀφο-
 σιέμενοι καὶ πρᾶυνοντες, ὅς ἀλάστορας καὶ πάλιν μναίης
 ὀνομάζουσιν, ὡς ἀλήττων τινῶν καὶ παλαιῶν μiasμάτων
 μνήμαις ἐπεξιόντας ². οὐ δὲ ἤκιστα λόγον ἤδη περὶ
 τῆς Φυγῆς ταύτης καὶ τῆς μεταστάσεως, ἄτοπος μὲν ἐστὶ
 δεινῶς καὶ παράδοξος· εἰ δ' ἀληθείας τι μετέχει, μὴ
 μικρὸν οἰώμεθα μηδὲ κοινὸν εἶναι τὸ πραχθὲν ἐν τοῖς τό-
 τε χρόνοις περὶ τὸ χρηστήριον. ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ ³ Ἐμ-
 πεδό-

¹ Xyl. fatetur, se, quid hae voces μὴ αἰ. δὲ valeant nesci-
 re, nisi forte significant: nonne autem hoc varium & mirum
 est — ut post θυρῶν τὰ ἱερᾶ ponatur nota interrogationis. R.
 adnotat: „si scirem, Aeoladarum gentem Delphis fuisse, re-
 scriberem ἔφοδος, ἐν ᾗ Αἰολιάδαι τὸν ἀμφ. sed nihil alibi de
 sacra hac ceremonia invenio. Quare satius est ab hoc loco mi-
 fere corrupto abstinere.“ W. non dubitat, quin μὴ mutan-
 dum sit in ᾗ. At istius αἰόλα δὲ se nondum habere probabi-
 lem correctionem monet. Quaerit, an Αἰολιάδαι vel Ἀλευάδαι?
 — De re ipsa cf. Quaest. Graec. XII. Vol. VIII. Opp. Plut. E
 Turn. & V. affertur μετ' ὀλίγα δὲ. Turn. quoque vertit μακ.
 Apud Hesych. extat vox Αἰόδα, hisce adjectis — παρὰ Δελ-
 φοῖς γένος τι; in nota legendum censet Stephan. Αἰαλεῖαι.

² Dedi sic, Xyl. & R. jubentibus, pro vulg. ἐπεξιόντας.
 Redit enim ad ¹.

³ Ald. & Baf. μοι τὸ. Xyl. correxit, quod Turn. quoque
 vertendo ne exprefferat. Eodem monente, versus ita videntur
 habuisse:

— Κορυφαῖς ἐτέραις ἐτέραισι προσάπων (mavult προσάπων)
 Μῦθων, μήτε λέγειν ἀτραπὸν μίαν —
 W. susp. μήτε λόγων. Turn. & V. ἵνα μὴ κατὰ τὸ.

πεδόκλειον εἰπεῖν δόξω, κορυφὰς ἐτέρας ἐτέραις προσ-
 ἀπλων μύθων, μήτε λέγειν ἀτραπὸν μίαν, ἐστατέ με
 τοῖς πρώτοις τὸ προσῆμον ἐπιθεῖναι τέλος· ἥδη γὰρ ἐπ'
 αὐτῷ γεγόναμεν· καὶ τετολμήθω μετὰ πολλὰς εἰρηθαι
 καὶ ἡμῖν, ὅτι τοῖς περὶ τὰ μαντεῖα καὶ χρησθήρια τε-
 ταγμένοις δαιμονίοις ἐκλείπῃσι τε κομιδῇ, συνεκλείπει
 τὰ τοιαῦτα, καὶ Φυγόντων ἢ μετασκύντων ἀποβάλλει τὴν
 δύναμιν, εἴτα παρόντων αὐτῶν διὰ χρόνον πολλόν, κατ'
 ἑπερ ὄργανα φθάνγεται τῶν χρωμένων ἐπισκύντων καὶ
 παρόντων.

XVI. Ταῦτα τῷ Κλεομβρότῃ διελθόντος, ὁ Ἡ-
 ρακλέων· Οὐδεὶς μὲν (εἶφη) τῶν βεβήλων καὶ ἀμυήτων
 καὶ περὶ θεῶν δόξας ἀσυγκράτους ἡμῖν ἐχόντων πάρεσιν·
 αὐτοὶ δὲ παραφυλάττωμεν αὐτὰς, ὦ Φίλιππε, μὴ λά-
 θωμεν ἀτόπως ὑποθέσεις καὶ μεγάλας τῷ λόγῳ διδόν-
 τες. Εὖ λέγεις, (ὁ Φίλιππος εἶπεν) ἀλλὰ τί μάλι-
 σά σε δυσωπεῖ τῶν ὑπὸ Κλεομβρότῃ τιθεμένων; καὶ ὁ
 Ἡρακλέων· Τὸ μὲν ἐφεσάναι τοῖς χρηστηρίοις (εἶπε)
 μὴ θεὸς, οἷς ἀπηλλάχθαι τῶν περὶ γῆν προσῆμόν ἐστιν,
 ἀλλὰ δαίμονας ὑπηρετας θεῶν, ἔδοκεῖ μοι κακῶς ἀξιῶ-
 θαι· τὸ δὲ τοῖς δαίμοσι τέτοις, μονονεχί ῥάγδην λαμ-
 βάνοντας ἐκ τῶν ἐπῶν τῶν Ἐμπεδοκλέους¹, ἀμαρτίας
 καὶ ἄτας καὶ πλάνας θεηλάτας ἐπιφέρειν, τελευτῶντας
 δὲ καὶ θανάτας ὥσπερ ἀνθρώπων ὑποτίθεσθαι, θρασύτε-
 ρον ἡγᾶμαι καὶ βραβυρικώτερον. ἠρώτησεν ἔν ὁ Κλεόμ-
 βροτος τὸν Φίλιππον, ὅστις εἴη καὶ ὁπόθεν ὁ νεανίας·
 πυθόμενος δὲ τὸνομα καὶ τὴν πόλιν· Οὐδ' αὐτὰς ἡμᾶς
 (εἶφη) λανθάνομεν, ὦ Ἡρακλέων, ἐν λόγοις ἀτόποις
 γεγονότες· ἀλλ' ἐκ ἑστὶ περὶ πραγμάτων μεγάλων μὴ

X 3

μεγέ-

¹ Extant hi versus in lib. de *Iside & Osiride*, p. 137.
 h. vol. Referunt quoque locum Euseb. Praep. Evang. V, 17.
 & 4. item Theodoret. Serm. X. p. 624. apud quem est *δράγμιν*,
 ut in margine Venet. 2. W. susp. *δράγδην*, plena *injecta*
ταμι.

μεγάλαις προσχρησάμενον ἀρχαῖς, ἐπὶ τὸ εἶδος τῇ δο-
ξῇ προσελθεῖν. σὺ δὲ σεαυτὸν λέληθας, ὃ δίδως ἀφαι-
ρέμενος. ὁμολογεῖς γὰρ εἶναι δαίμονας· τῷ δὲ μὴ Φαύ-
λος ἀξιῶν εἶναι μηδὲ θνητὸς, ἐκέτι δαίμονας φυλάτεις.
τίνι γὰρ τῶν θεῶν διαφέρουσιν, εἰ καὶ κατ' ἐρίαν τὸ
ἄφθαρτον, καὶ κατ' ἀρετὴν τὸ ἀπαθὲς καὶ ἀναμάρτητον
ἔχουσιν;

XVII. Πρὸς ταῦτα τῷ Ἡρακλέωνος σιωπῇ διανοσ-
μένη τι πρὸς αὐτόν. I. Ἀλλὰ Φαύλος μὲν (εἶφη) δαί-
μονας ἐν Ἐμπεδοκλῆς μόνον, ὧ Ἡρακλέων, ἀπέλειπεν,
ἀλλὰ καὶ Πλάτων καὶ Ξενοκράτης καὶ Χρυσίππος· ἐτι
δὲ Δημόκριτος, εὐχόμενος εὐλόγῃαν² εἰδῶλων τυγχά-
νειν, δῆλος³ ἦν ἕτερα δυστράπελα καὶ μοχθηρὰς γι-
νώσκειν ἔχοντα προαιρέσεις τινὰς καὶ ὁρμὰς. περὶ δὲ
θανάτου τῶν τοιούτων ἀκήνοχ λόγον ἀνδρὸς ἐκ ἀφρονος
ἔδ' ἀλαζόνοιο. Αἰμιλιανῶ⁴ γὰρ τῷ ῥήτορος, ὃ καὶ ὁμῶν
ἐνιοι

1 Sic Ald. In Bas. est αὐτόν. Euseb. διανοσμένη, πρὸς αὐ-
τὸν ὁ Φίλιππος, omisso τι. Turn. & V. διανοσμένη τι, ὁ Φί-
λιππος πρὸς αὐτόν.

2 Euseb. εὐλόγῃαν, male. Xyl. iudice. Cf. Plut. Opp. Vol. II.
pag. 168. ubi vox εὐλογος e Xyl. mente not. 3. explicatur.

3 Ante δῆλος vulgo extat ἦ. Delevi id e R. mente cum W.
natum ex proximo v. H & N in codd. mstis tam similiter ex-
arantur, ut saepe discerni nequeant. Absit quoque ab Euseb.
Si retineatur ἦ, Xyl. monente, oratio est interrogativa. Ma-
vult tamen idem μὴ legere, quam ἦ.

4 R. notat, Aemilianum forsitan illum significari, cujus me-
minit Seneca controvers. 24. De Epiberse quodam mentionem
facit Stephan. Byz. in artic. Νικαία. Echinades, exiguae 5
insulae Acarnaniae adjacentes ex adverso ostii Acheloi fluvii.
Paxae, insulae duae maris Jonii, inter Leucadiam & Corcy-
ram. Quanam regio per Palodes designetur, haud constat.
Turn. notat, Trapezuntium in Eusebio, si libri non sint deprava-
ti, vertere paludem, hisce adjectis: „Ego putem, παλῶδες
verbum esse Doricum, & sic illis in locis locum appellatum a
coeno & luto, ut & Paxae & Paxi Dorice vocantur a πήγνυμι,
quod, ut reor, illic scopuli sint & cautes. Sed & quodam lo-
co

ἐνιοι διακηκόασιν, Ἐπιθέρης ἦν πατήρ, ἐμὸς πολίτης καὶ διδάσκαλος γραμματικῶν. ἔτος ἔφη, ποτὲ πλέων εἰς Ἰταλίαν ἐπιβῆναι νεὼς, ἐμπορικὰ χρήματα καὶ συχρὺς ἐπιβάτας ἀγάσας. ἐσπέρας δὲ ἤδη περὶ τὰς Ἐχινάδας νήσους ἀποσβῆναι τὸ πνεῦμα, καὶ τὴν ναῦν διαφερομένην πλησίον γενέσθαι Παξῶν, ἐγρηγορέναι δὲ τὰς πλείους, πολλὰς δὲ καὶ πίνειν ἔτι δεδαιτυνηκότας. ἐξαίφνης δὲ Φωνὴν ἀπὸ τῆς νήσου τῶν Παξῶν ἀκηθεῖναι, Θαμῆν τινὸς βοῇ καλῆντος, ὥς θανμάζειν¹. ὁ δὲ Θαμῆς Αἰγύπτιος ἦν κυβερνήτης, ἡδὲ τῶν ἐμπλεόντων γνώριμος πολλοῖς ἀπ' ὀνόματος. δις μὲν ἐν κληθέντα σιωπῆσαι, τὸ δὲ τρίτον ὑπακῆσαι τῷ καλῶντι. κἀκεῖνον ἐπιτείναντα τὴν Φωνὴν εἰπεῖν, ὅτι Ὅταν γένῃ κατὰ τὸ Παλῶδες, ἀπάγγειλον, ὅτι Πᾶν ὁ μέγας τέθνηκε. τῇτ' ἀκῆσαντας, ὁ Ἐπιθέρης ἔφη, πάντας ἐκπλαγῆναι, καὶ δίδοντας ἑαυτοῖς λόγον, εἴτε ποιῆσαι βέλτιον εἴη τὸ προστεταγμένον, εἴτε μὴ πολυπραγμονεῖν, ἀλλ' ἔαν, ἔτις² γινῶναι τὸν Θαμῆν, εἰ μὲν ἦ πνεῦμα, παραπλεῖν ἡσυχίαν ἔχοντα, νηνεμίας δὲ καὶ γαλήνης περὶ τὸν τόπον γενομένης, ἀνείπειν ὁ ἦκεσεν. ὥς ἐν ἐγένετο κατὰ τὸ Παλῶδες, ἔτε πνεύματος ὄντος, ἔτε κλύδωνος, ἐκ πρύμνης βλέποντα τὸν Θαμῆν πρὸς τὴν γῆν εἰπεῖν, ὥσπερ ἦκεσεν, ὅτι ὁ μέγας Πᾶν τέθνηκεν. ἔφθῆναι δὲ παυσάμενον αὐτὸν, καὶ γενέσθαι μέγαν ἔχενός, ἀλλὰ πολλὰν συναγμὸν, ἅμα θαυμασμῷ μεριγμένον. οἳα δὲ πολλῶν ἀνθρώπων παρόντων, ταχὺ τὸν λόγον ἐν Ῥώμῃ σκεδαθῆναι, καὶ τὸν Θαμῆν γενέσθαι μετὰ πεμπτον ὑπὸ Τιβερίου Καίσαρος. ἔτω δὲ πισεῦσαι τῷ λόγῳ τὸν Τιβέριον, ὥς διαπυθένεσθαι καὶ ζητεῖν

X 4

περὶ

co de quodam mari scribit Plutarchus hunc in modum, βραδύπορον γὰρ εἶναι καὶ πηλῶδες ὑπὸ πλήθους ρευμάτων ἔξω πέλαιος, quod etiam dicitur de mari ad ostium Acheloi. “

1 R. mavult ὥς πάντας θαυμάζειν.

2 Vulgo est comma post ἔτις. Dedi id post ἔαν e R. memento — sed omittere, Thamiem ita agere decrevisse.

περὶ τῷ Πανός· εἰκάζειν δὲ τὰς περὶ αὐτὸν Φιλολόγους συχνὰς ὄντας, τὸν ἐξ Ἑρμῆ καὶ Πηνελόπης γεγενημένον. ὁ μὲν ἔν Φίλιππος εἶχε καὶ τῶν παρόντων ἑνὶς μάρτυρας, Αἰμιλιανὸς τῷ γέροντος ἀκηκοότας.

XVIII. Ὁ δὲ Δημήτριος ἔφη, τῶν περὶ τὴν Βρετανίαν νήσων εἶναι πολλὰς ἐρήμους σποράδας, ἃν ἑνὶας δαιμόνων καὶ ἡρώων ὀνομάζεσθαι· πλεῦσαι δὲ αὐτὸς ἱστορίας καὶ θέας ἔνεκα, πομπῇ τῷ βασιλέως, εἰς τὴν ἔγγιστα κειμένην τῶν ἐρήμων, ἔχουσιν ἔ πολλὰς ἐποικίζοντας, ἱερὰς δὲ καὶ ἀσύλητος πάντας ¹ ὑπὸ τῶν Βρετανῶν ὄντας· ἀφικομένους δ' αὐτῷ νεωσί, σύγχυσιν μεγάλην περὶ τοῦ ἀέρα καὶ διοσημείας πολλὰς γενέσθαι, καὶ πνεύματα καταρράγῃναι καὶ πεσεῖν πρησιῆρας. ἐπεὶ δ' ἐλάφισε, λέγειν τὰς νησιώτας, ὅτι τῶν κρείσσωνων τινὸς ἐκλειψίς γέγονεν. ὥς γὰρ λύχνος ἀναπτόμενος, φάναι ², δεινὸν ἔδδεν ἔχει, σβεννύμενος δὲ πολλοῖς λυπηρὸς ἐστίν, ὅτως αἱ μεγάλαι ψυχαὶ τὰς μὲν ἀναλάμπουσιν ³ εὐμενεῖς καὶ ἀλύπτες ἔχουσιν, αἱ δὲ σβέσεις αὐτῶν καὶ φθοραὶ πολλάνισ μὲν, ὥς νυνὶ, πνεύματα ⁴ καὶ ζῴας τρέψουσιν, πολλάνισ δὲ λοιμικοῖς πάθουσιν ἀέρα φαρμάτθουσιν. ἐνταῦθα μὲν τοι μίαν εἶναι νῆσον, ἐν ἣ τὸν Κρένον κατεῖρχθαι φερόμενον ὑπὸ τῷ Βριάρεω καθεύδοντα· δεσμὸν γὰρ αὐτῷ τὸν ὕπνον μεμηχανῆσθαι, πολλὰς δὲ περὶ αὐτὸν εἶναι δαίμονας ὁπαδὸς καὶ θεράποντας.

XIX. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Κλεόμβροτος· Ἐχω μὲν (ἔφη) καὶ ἐγὼ τοιαῦτα διελέθειν. ἀρκεῖ δὲ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, τὸ μηδὲν ἐναντιῶσθαι, μηδὲ κωλύειν ⁵ ἔτι

¹ Quae sequuntur ὑπὸ τ. Br. ὄντας, Petav. omittit.

² Sic scriptam dedi hanc vocem cum W. pro vulg. φᾶναι. R. voluit φῆναι.

³ Ald. Basf. ἀναλήψαι. Xyl. correxit.

⁴ R. sup. ὡς νῦν εἰς πνεύματα, aut ὡς νυνὶ πνεύματα καὶ ζῴας συστρέφουσιν, concieunt. V. καὶ ζῴας τρέφουσιν.

⁵ Sic Xyl. corrigendum monuit, dedique cum W. probante R. pro vulg. κώλυσιν.

ἔτι τὰ αὐτὰ. καίτοι τὰς Στωϊκὰς (ἔφη) γινώσκουσιν ὁ μόνον κατὰ δαιμόνων ἢν λέγω δόξαν ἔχοντας, ἀλλὰ καὶ θεῶν ὄντων τούτων ¹ τὸ πλήθος, ἐνὶ χρωμένεσσι αἰδῶ καὶ ἀφάρτῳ. τὰς δ' ἄλλας καὶ γεγονέναι καὶ φθαρῆσθαι νομίζοντας. Ἐπικερταίων δὲ χλευασμὸς καὶ γέλως ἔτι φοβητέον, οἷς τολμῶσι χρῆσθαι καὶ ² κατὰ τῆς προνοίας μῦθον αὐτὴν ἀποκαλῶντες. ἡμεῖς δὲ τὴν ἀπειρίαν ³ μῦθον εἶναι φαμέν ἐν κόσμοις τούτοις, μηδὲνα λόγῳ θεῶν κυβερνῶμενον ἔχασαν, ἀλλὰ πάντας ἐκ ταυτομάτης καὶ γεγονότας καὶ συνισταμένους. εἰ δὲ χρὴ γελῶν ἐν φιλοσοφίᾳ, τὰ εἰδῶλα ⁴ γελασέον τὰ κωφὰ καὶ τυφλὰ καὶ ἄψυχα, ποῖ μένουσιν ⁵ ἀπλέτες ἐτῶν περιόδους ἐπιφαίνόμενα, καὶ περινοσῶντα πάντη, τὰ μὲν ἔτι ζώντων, τὰ δὲ πάλαι κατακείμενων, ἢ καὶ κατασαπέντων ἀποβύοντα, φλεδόνας καὶ σπικὰς ἔλκοντες εἰς φυσιολογίαν. ἂν δὲ φῇ τις, εἶναι δαίμονας ἐφύσει ⁶ μό-

X 5

νον,

1 Dedi sic, R. jubente. Idem recepit W. a var. lect. Venet. 2. Pol. Jannot. Mez. Vulgo τούτων. Stoicis, Turn. notante, in exultatione Dii omnes praeter Jovem moriuntur, & rerum universitas in unum Jovem, id est, ignem tota mutatur. Ita non solum Daemonas mortales esse Stoici censent, sed etiam Deos.

2 R. susp. χρῆσθαι κατὰ θεῶν καὶ κατὰ τῆς προν.

3 Petav. τὴν ἀπρίαν. Idem deinde γελῶν ἐν σοφίᾳ.

4 R. ante has voces inferi vult τὰς, & deinde e Petav. nec non ob infra sequens δυσκολαίνοντας legi ἔλκοντας pro vulg. ἔλκοντες — si fas est in philosophia videre, eos oportet videre, qui umbras in physiologiam, seu disputationes de naturae viribus & causis rerum, irabuunt.

5 R. legi vult τοῖς μένουσιν, ut sint οἱ μένοντες iidem, qui aliis οἱ παραμένοντες, manentes in vita, vivi, in vivis superstites. Deinde inferendum censet μετ' ante ἀπλ. Amplectitur hoc Kaitw. vertens: welche noch nach einer unermesslichen Reihe von Jahren den Augen der Menschen vorkommen. Xyl. vertit: quas illi nescio ubi permanere ajont. W. susp. ἂν ποῖ μαίνουσιν, huc ducente Venet. 2. ποιμένουσιν.

6 Turn. & V. εἰ φάσκει vel ἀποφάσκει.

μον, ἀλλὰ καὶ λόγοις, καὶ το σῶζεσθαι καὶ διαμένειν
πολὺν χρόνον ἔχοντας, δυσκολαίνοντας.

XX. Ῥηθέντων δὲ τῶν, ο Ἀμμώνιος· Ὁρθῶς
(ἔφη) μοι δοκεῖ Θεόφραστος ¹ ἀποφίνασαι· (τί γὰρ
πῶλύει Φωνὴν δέξασαι σεμνὴν καὶ Φιλοσοφωτάτην) καὶ
γὰρ ἀδεκτέμενη πολλὰ τῶν ἐνδεχομένων, ἀποδειχθῆναι
δὲ μὴ δυναμένων ἀναιρεῖ, καὶ τιθεμένη, πολλὰ ² συν-
εφέλικται τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνυπάρκων. ὁ μέντοι μό-
νον ἀκήνοα τῶν Ἐπικουρείων λεγόντων πρὸς τὰς εἰσαγο-
μένους ὑπὸ Ἐμπεδοκλέους δαίμονας, ὡς ἐ δυνατόν ἐσι
Φαύλας καὶ ἀμαρτητικὰς ὄντας, μακαρίους καὶ μακραίω-
νας εἶναι, πολλὴν τυφλότητα τῆς κακίας ἐχάσης, καὶ
τὸ περιπτωτικὸν τοῖς ἀναιρετικοῖς ³, εὐηθές ἐστιν. ἔτω
γὰρ ⁴ Ἐπικυρός τε χεῖρων Γοργίας Φανεῖται τῷ σοφιστῇ,
καὶ Μητροδώρος Αλέξειδος τῷ κωμωδοποιῷ. διπλάσιον
γὰρ ἔτος ἔζησε τῷ Μητροδώρῳ, Ἐπικύρῳ ⁵ δ' ἐκείνος
πλέον,

¹ Anon Amiot. Mez. legunt Κλεόμβροτος. W. tuetur vul-
gatam, cum Theophrasti dictum censendum sit verbis illis: καὶ
γὰρ ἀδεκτέμενη — ἀνυπάρκων, quorum sensum W. in Xyl.
versione sic expressit: opinionem de Daemonibus, si rejiciatur,
multa eorum simul abolere quae fieri possunt, demonstratione
autem carent: sin admittatur, multa secum trahere impossi-
bilis & quae non extiterint.

² Turn. qui ad Φωνὴν σεμνὴν se putare notat, significari dae-
monem, i. e. quidni Daemonas esse dicamus — legit ἔδεν pro
πολλὰ. Probant id Xyl. & R. & e Turn. & V. enotatur. Ald.
& Basf. deinde ἀδυνάτων ἀνυπάρκων absque copula. Eam in-
ferendam monuit Xyl. & dedit Steph.

³ Xylander haec obscura esse monet, & locum mutilum pu-
tat. R. omnia esse liquida censet, & ab ipso Xylandro bene
expressa — proclivisque ad ea quae interimunt lapsus. Ma-
vult autem καὶ πολὺ τὸ περιπλ.

⁴ abest γὰρ a Petav.

⁵ R. ad haec illustranda notat: „Epicurus anno aetatis 73.
excessit. Gorgias centesimum superavit. Metrodorus, Epicuri
discipulus, ante magistrum obiit. De Alexidis comici aetate,
praeter hunc nostri locum, aliud nihil invenio, vetustis scripto-
ribus traditum.“

πλέον, ἢ ἐπίτριτον. ἄλλως γὰρ ἰχυρὸν ἀρετὴν καὶ κακίαν εἶναι ἀδενὲς λέγομεν, & ¹ πρὸς διαμονὴν καὶ διάλυσιν σώματος. ἐπεὶ καὶ τῶν ζώων ² πολλὰ μὲν δυσκίνητα καὶ νωθρὰ ταῖς ψυχαῖς ὄντα, πολλὰ δὲ ἀκόλαστα καὶ ἄτακτα, τῶν συνετώσιν καὶ πανέργων χρόνας ζῆ μακροτέρους. ὅθεν ἐκ εὖ τῷ θεῷ τὴν αἰδιότητα ποιῶσιν ἐκ Φυλακῆς καὶ διακρέσεως τῶν ἀναιρετιῶν. ἔδει γὰρ ἐν τῇ φύσει τῆς μακαρίας τὸ ἀπαθὲς καὶ ἀφθαρτον εἶναι, μηδεμίαν πραγματείας δεόμενον. ἀλλ' ἵσως τὸ λέγειν πρὸς μὴ παρόντας, ἐκ εὐγνωμον φαίνεται ³. παλιν ἔν ὃ Κλεόμβροτος ἡμῖν, ὃν ἄρτι περὶ τῆς μετασσεως καὶ Φυγῆς τῶν δαιμονίων ἀφῆκε λόγον, ἀναλαβεῖν δικαίος ἐστίν.

XXI. Καὶ ὁ Κλεόμβροτος. Ἀλλὰ θαυμάσαιμ' ἂν, (εἶπεν) εἰ μὴ πολὺ φαίνεται τῶν εἰρημέων ἡμῖν ἀτοπώτερος. καίτοι δοκεῖ Φυσιολογίας ἔχειν, καὶ Πλάτων αὐτῷ παρέχε τὸ ἐνδόσιμον, ἔχ' ἀπλῶς ἀποφνημασμένος ἐκ δόξης ἀμαυρῶς ⁴, καὶ ὑπένοιαν ἐμβαλὼν αἰνιγματάδῃ μετ' εὐλαβείας. ἀλλ' ὅμως πολλῇ ⁵ γέγονε κῆκεν κατὰ βόησιν ὑπὸ τῶν ἄλλων φιλοσόφων. ἐπεὶ δὲ μύθων καὶ λόγων ἀναμειγμένων κρατῇ ⁶ ἐν μέσῳ πρόκει-

¹ Vulgo ἀδενὲς λεγόμενα, πρὸς. In his corrigendis consentiunt Amiot. Turn. Xyl. T. V. (e duobus his in ind. Var. sic enotatur: ἀδενὲς vcl ἀδενῇ λεγόμενον & πρὸς) Mez. R. In W. (vitio typothetarum hand dubie) legitur ἀδενεῖς in textu & nota.

² Sic Turn. & Xyl. corrigendum monuerunt vulgatam θείων. Probat id R. & enotatur e Turn. V. Anon. Mez. Aut idem legi voluit W. aut θηρίων, quod propius sit vulgato. Post πολλὰ inferui μὲν e R. mente. Vulgo abest.

³ Turn. V. φανήσεται, nisi id ad infra sequens φαίνεται referre lubeat.

⁴ Codex, cujus nomen reticetur, ἐκ δόξης δὲ ἀμαυρῶς.

⁵ Sic e Bas. restitui. Habet idem Turn. legique voluit R. Vulgo πολὺ. W. πολλῇ recepit ex A. B. Colleg. Nov. T. Mez.

⁶ Ad haec illustranda, Kaltw. haec adnotat: „Ein Gleichniß,

κεῖται, καὶ περ τις ἐν εὐμενεσέροις ἀκροαταῖς ¹ ἐπιτυχὼν ὥσπερ νομίσματα ξενικὰ, τέρας δοκιμάσειε τὰς λόγους, ἐκ οὐκ ² χαρίζεσθαι βαρβάρου διήγησιν ἀνδρὸς, οὐ πλάναις πολλαῖς, καὶ μήνυτρα ³ τελέσας μεγάλα περὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ⁴, ἀνθρώποις ἀνὰ πᾶν ἔτος ἅπαξ ἐντυγχάνοντα, τὰλλα δὲ συνόντα ⁵ νόμοις νομάσι καὶ δαίμοσιν, ὡς ἔφασκε, μόλις ἐξανευρὼν, ἔτυχον λόγου καὶ Φιλοφροσύνης. κάλλιστος μὲν ἦν ὃν εἶδον ἀνθρώπων ὀφθῆναι, νόσος τε πάσης ἀπαθὴς διέτελει, καρπὸν τίνα πῶας Φαρμακώδῃ καὶ πικρὸν ἐκάσκη μὲν ἅπαξ προσφερόμενος· γλώσσῃς δὲ πολλαῖς ἥσητο χρῆσθαι, πρὸς

niss, das von den Gastmahlen der Griechen hergenommen ist. Es wurde nemlich, wenn das Essen vorbey war, ein Krater, oder ein Gefäß in Form eines Kessels oder einer Terrine, das den mit Wasser vermischten Wein enthielt, in die Mitte der Gäste hingesezt, woraus man dann das Getränke mit kleineren Gefäßen schöpfte.“

¹ Ald. Bas. εὐμενεσέροις ἀκροατεῖν. Hinc Xyl. susp. aut ἀκροαταῖς, aut εὐμενεσέρων ἀκροατῶν absque ἐν. R. iudice, vitium est in ἐπιτυχῶν. Quaerit, num ἐπιφήγων, an ἐπιζύων, αὐτίκῃ aut lima probet? — W. susp. & τις ἀν. Turn. & V. καὶ περ ἀν εὐμ. Ald. Bas. Petav. ὡς νομίσμα. Turn. adnotat: „hos sermones non multo pluris quam pecuniam peregrinam, quae non est tanti, quanti vernacula, saepeque improbat, fecerit, cum rationibus nitantur parum firmis, multaue in diversum occurrant.“

² Ald. & Bas. ἐχ ὄρω. Hinc Xyl. monet, videri deesse aliquid, e. c. πῶς & καλὸν ὑμῖν; vel leg. susp. ἐκ οὐκ, quod Steph. dedit. R. ex ἐχ ὄρω mavult effici & χειρὸν, non malum est donare vobis narrationem de homine barbaro. E Turn. lectio notatur & χειρὸν πλάναις.

³ Ald. & Bas. μήνατρα, quod corrigendum monnit Xyl. in μήνυτρα. Hoc Steph. dedit. Petav. μήνοτρα.

⁴ Post hanc vocem vulgo legitur εὔρον, quod abest ab Ald. Bas. Petav. nec non a F. Venet. 2. Delevi id cum W.

⁵ Dedi συνόντα e R. conjectura, W. probata, pro vulg. σύν ταῖς. R. porro legi vult νόμοις καὶ νομάσι δαίμοσιν, ὡς ἔφασκε. μόλις δὲ (vel εὖ) ἐξανευρὼν. Pro ἔτυχον Turn. ἔτυχς.

δ' ἐμὲ τὸ πλεῖστον ἐδώριζεν, & πόρρω μελῶν. Φθγγο-
 μένε δὲ, τὸν τόπον εὐωδία κατεῖχε, τῷ σώματος ἤδι-
 σον ¹ ἀποπνέοντος. ἡ μὲν ἔν ἄλλῃ μάθησις καὶ ἰσο-
 ρία συνῆν αὐτῷ τὸν πάντα χρόνον· εἰς δὲ μαντικὴν
 ἐνεπνεῖτο μίαν ἡμέραν ἔτας ἐκάστη, καὶ προεδέσπιζε
 κατιῶν ἐπὶ θάλατταν, ἐπεφοίτων δὲ καὶ δυνάσαι καὶ
 γραμματεῖς βασιλέων, εἴτ' ἀπήεσαν. ἐκεῖνος ἔν τὴν
 μαντικὴν ἀνῆγεν εἰς δαίμονας· πλεῖστον ² δὲ Δελφῶν
 λόγον εἶχε, καὶ τῶν ³ λεγομένων περὶ τὸν Διόνυσον
 ἐνταῦθα καὶ δρωμένων ἱερῶν, ἔδευος ἀνήκοος ἦν, ἀλλὰ
 κῆκεῖνα δαιμόνων ἔφασκεν εἶναι πάθῃ μεγάλα, καὶ
 ταῦτα δὴ περὶ Πύθωνα ⁴. τῷ δ' ἀποκλείναντι μῆτ'
 ἐννέα ἐτῶν, μῆτ' εἰς τὰ Τέμπη γενέσθαι ⁵ τὴν Φυγὴν,
 ἀλλ' ἐκπεσόντα ἐλθεῖν εἰς ἕτερον κόσμον· ὕστερον δ' ἐκεῖ-
 θεν

1 W. susp. πλεῖστον, ex Euseb. Praep. Evang. V, 5. At falsa
 huc relata videntur, quae ad locum inferiorem pertinent.

2 Hoc loco dedi πλεῖστον, quod Xyl. ex Euseb. l. c. & R.
 probant pro vulg. ἤδιστον.

3 Vulgo καὶ περὶ τῶν. Delendum censui περὶ e R. mente —
 & nihil eorum, quae de Libero hic dicuntur facta & ipso
 opere imitationeque repraesentantur, non audiverat. Ali-
 quamdiu Baccho Delphicum oraculum commune fuit cum Apol-
 line.

4 Reflius esse hoc, quam Πυθίας, quod est apud Eusebium,
 Xyl. monet.

5 Vulgo haec ita leguntur: γενέσθαι μετὰ τῷ Φυγεῖν αὐτὸν
 ἐκπεσόντα κόσμον. Turn. μετὰ τῷ Φυγῇ ἀλλ' αὐτὸν, ἐκ-
 πεσόντα κόσμῳ. V. μετὰ τῷ Φυγεῖν, ἀλλ' αὐτὸν ἐκπεσόντα
 κόσμον. Hinc R. monet, corrupta haec expectare boni codicis
 auxilium, & suspicatur: τῷ δ' ἀποκλείναντι (scil. serpentem Py-
 thonem) μῆτ' ἐννέα ἐτῶν γενέσθαι Φυγὴν, μῆτ' εἰς τὰ Τέμπη
 παραγενέσθαι μετὰ τὴν Φυγὴν αὐτὸν, ἀλλὰ — αὐτῷ τῷ κατ'
 ἡμᾶς ἐκπεσόντα κόσμῳ — illum, qui Pythonem occiderit,
 neque Delphis absuisse novennium, neque post susceptum exi-
 lium ad Tempe adisse, sed (forsitan ad Tartara penetrasse,
 eis τὸν Τάρταρον ἀφικέσθαι) prorsus extra nostri orbis vias
 ablatum. Quae nunc leguntur, dedi cum W. ex Euseb.

θεν ἐνιαυτῶν· μεγάλων ¹ ἐννέα περιόδοις ἀγνὸν γενόμενον, καὶ Φοῖβον ἀληθῶς, κατελθόντα ² τὸ χρησθήριον παραλαβεῖν, τέως ὑπὸ Θέμιδος ³ φυλαττόμενον. ἕτως δ' ἔχουσιν ⁴ καὶ τὰ Τυφωνικά καὶ τὰ Τιτανικά ⁵. δαιμόνων μάχας γεγονέναι πρὸς δαίμονας, εἴτα Φυγὰς τῶν κρατηθέντων, ἢ δικαιώσεις ⁶ ὑπὸ θεῶν τῶν ἑξαμαρτόντων, οἷα Τυφὼν λέγεται περὶ Ὀσίριν ἑξαμαρτεῖν, καὶ Κρόνος περὶ Οὐρανόν, ὧν ἀμαυρότεραι γεγόνασιν αἰτίαι· ἢ καὶ παντὶ κασι μετασάντων ⁷ εἰς ἕτερον κόσμον· ἐπεὶ καὶ Σολύμεγς πυνθάνομαι τὰς Λυκίαν προσοίκας ἐν τοῖς μάλι-

¹ Kaltw. illustrat haec his verbis: „Unter dem grossen Jahr verstehen die alten Philosophen denjenigen Zeitraum, binnen welchem alle Sterne ihre Laufbahn vollenden, und dann wieder an dem nemlichen Ort zu stehen kommen, wo sie sich zuerst zu bewegen anfingen. Nach Verlauf eines solchen Jahres soll die Natur erneuert, die ganze Welt in ihren vormaligen Zustand versetzt, und alle Menschen, die vorher gelebt hatten, wieder hervorgebracht werden. Ueber die Dauer eines solchen grossen Jahres sind aber die Philosophen nicht einstimmig gewesen. Censorinus (de die natali Cap. VI.) sagt, Aristarchus habe 2484 gewöhnliche Jahre, Arctes 5402, Heraclitus und Linus 10800, Dion 10984, Orpheus 13000, Cassander 60000 Jahre angenommen. Nach Macrobius gehören 15000, und nach Cicero (in der verlohren gegangenen Schrift Hortensius) 12954 Jahre dazu.“

² Dedi sic e R. conjectura, W. probata — *reversum velut in patriam* — pro vulg. καὶ ἐλθόντα.

³ Aeschylus in Eumenidibus primam omnium Terram oraculum Delphicum tenuisse dicit: deinde Themis, postea Phoeben: postremo Phoebum. Turn.

⁴ R. sic legi voluit, subaudiendo ἔφη, pro vulg. ἔχα, & dedi cum W. ex Euseb. Monet W. potuisse quoque scribi ἔφη.

⁵ Vulgo haec sic cohaerent: τὰ Τυφωνικά, καὶ τὰ Τιτανικά δαιμόνων μάχ. γεγ. Distinctionem mutandam censui, Xyl. secutus. Malim tamen, post δαιμόνων interi γάρ, cum R.

⁶ R. mavult δικαιωθέντων, ob sequens μετασάντων. Turn. V. τῶν ἑξαμαρτανόντων.

⁷ Turn. V. post παντὶ κασι inserunt ἠφανίσθαι. Exprimunt tale quid Turn. & Xyl.

μηλιστα τιμῶν ¹ τὸν Κρόνον, ἐπεὶ δ' ἀποκλείνας τὰς ἄρχοντας αὐτῶν, Ἀρσαλον καὶ Δρύον καὶ Τρωαβιόν ², ἔφυγε καὶ μετεχώρησεν ὁποῖός ποτε ³, (τῆτο γὰρ ἐν ἔχασιν εἶπεῖν) ἐκεῖνον ⁴ μὲν ἀμεληθῆναι, τὰς δὲ περὶ τὸν Ἀρσαλον σκληρὰς θεὰς προσαγορεύεσθαι ⁵, καὶ τὰς κατὰρας ἐπὶ τέτων ⁶ ποιεῖσθαι δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ Λυκίαις. τέτοις μὲν ἐν ὅμοια πολλὰ λαβεῖν ἐστὶν ἐκ τῶν θεολογμένων ⁷. εἰ δὲ τοῖς νενομισμένοις τῶν θεῶν ὀνόμασι δαίμονας τινὰς καλεῖμεν, ὁ Θαυμασέον, εἶπεν ὁ ξένος. ὦ γὰρ ἑκαστος θεῷ συντέτακται, καὶ παρ' ἡμῶν δυνάμει καὶ τιμῇ εἴληχεν, ἀπὸ τέττα φιλεῖ καλεῖσθαι. καὶ γὰρ ἡμῶν ὁ μὲν τις ἐστὶ Δίος ⁸, ὁ δὲ Ἀθηναῖος, ὁ δ' Ἀπολλώνιος, ἢ Διονύσιος, ἢ Ἑρμαῖος· ἀλλ' ἐνιοὶ μὲν ἐν ⁹ ὁρθῶς κατὰ τύχην ἐκλήθησαν, οἱ δὲ πολλοὶ μὴδὲν προσήκοντας, ἀλλ' ἐνηλλαγμένους ἐκλήσαντο θεῶν παρωνυμίας.

XXII.

1 R. susp. ἐν τοῖς μάλιστα πάσαι ποτὲ τιμῆσαι τ. Κρ.

2 Hos, Xyl. notante, Euseb. legit Ἀρταλον, Ἀρυτον, & Τόσιβιν; mox Ἀρσαλον. Petav. Τρωαβιδόν.

3 Sic scriptam dedi hanc vocem cum W. ex Euseb. Vulgo ἐποῖός ποτε.

4 Dedi ἐκεῖνον, R. probante, cum W. ex Euseb. pro vulg. ἐκεῖνας. R. simul mavult ἀμελήσαι pro ἀμεληθῆναι.

5 Sic W. ex Euseb. dedit, accedentibus D. & Colleg. Nov. Vulgo προσαγορεύοντες. Petav. προσαγορεύοντας. R. susp. τὰς δὲ περὶ τὸν Ἀρσαλον τιμῶν, σκλ. θεὰς προσαγορεύοντας. In Euseb. pro σκληρὰς legitur σκιρὰς; Xyl. hoc amplectitur, & vertendo exprimit: *Scirorum Deorum appellatione adfecisse*, improbens, quod Turn. vertit: *suevos Deos*, & suspicans, eos gypseos fuisse positos, i. e. statuas eis vel imagines e sciro positas, & divinos honores decretos.

6 Dedi τέτων, Xyl. & R. probantibus, ex Euseb. pro vulg. ἐπὶ τέττω.

7 Euseb. μυθολογμένων, quod probari posse monet Xyl. praeferens tamen vulgatam, utpote melius ad ea, quae sequuntur, quadrantem.

8 Euseb. Δίος.

9 Xyl. legit μὲν καὶ ὁρθῶς. R. ἐν aut vult deleri, aut cum αὐτῶν mutari.

XXII. Σιωπήσαντος δὲ τῷ Κλεομβρότῳ, πᾶσι μὲν ¹ ὁ λόγος ἐφάνη θαυμαστός. τῷ δ' Ἑρακλείωνος πυθομένης πῇ ταῦτα προσήκει ² Πλάτῳ, καὶ πῶς ἐκείνος τὸ ἐνδόσιμον τῷ λόγῳ τάτῳ παρέχεν, ὁ Κλεομβρότος. Εὖ μνημονεύεις, (εἶπεν) ὅτι τὴν μὲν ἀπειρίαν αὐτόθεν ἀπέγνω τῶν κόσμων, περὶ δὲ πλήθους ἄριστῆν, διηπόρησε, καὶ μέχρι τῶν πέντε τοῖς ὑποτιθεμένοις κατὰ στοιχεῖον ἕνα κόσμον ἐπιχωρήσας ³ τὸ εἶδος, αὐτὸς ἑαυτὸν ἐφ' ἐνὸς ἐτήρησεν. καὶ δοκεῖ τῷ Πλάτῳ ἴδιον εἶναι, τῶν ἄλλων σφόδρα φοβηθέντων τὸ πλήθος, ὡς τὰς ἐνὶ ⁴ τὴν ὕλην μὴ ὀρίσαντας, ἀλλ' ἐμβάντας εὐθὺς ἀρίστῃ καὶ χαλεπῇ ἀπειρίᾳ ὑπολαμβανέσθαι. Ὁ δὲ ξένος (ἐφην ἐγὼ) περὶ πλήθους κόσμων ἄριζεν, ἢ Πλάτῳ; ἢ, ὅτε συνεγένετο ⁵ τῷ ἀνδρὶ τάτῳ, ἀδὲ διηπειράθη; Ἀλλ' ἐκ ἐμεῶν (εἶπεν ὁ Κλεομβρότος) εἰ μηδὲν ἄλλο τῶν ⁶ περὶ ταῦτα λιπαρὴς εἶναι καὶ πρόθυμος ἀκροατῆς, ἐνδιδόντος ἑαυτὸν ἴλεω καὶ παρέχοντος. ἔλεγε δὲ μήτ' ἀπειρὴς, μήθ' ἕνα, μήτε πέντε κόσμους, ἀλλὰ τρεῖς καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν εἶναι, συντεταγμένους

¹ Petav. πᾶσι μὲν ἔν ὁ λ.

² Vulgo μὴ ταῦτα προσήκων. Dedi cum W. ex Turn. & V. accedentibus Anon. & Mez. πῇ & προσήκει. Posterius quoque Petav. exhibet. R. legendum monuit πῇ aut ὅπῃ, & προσήκει, quia ratione Platonis haec conveniant. Etiam Xyl. utrumque legit.

³ Turn. V. συγχωρήσας. Petav. deinde ἐτήρησα.

⁴ Secutus sum Turn. versionem, qui materiam uno mundo non definiant, & W. conjecturam, dando ἐνὶ pro vulg. ἐπὶ. R. hoc ἐπὶ deleri voluit. Turn. & V. ὡς τὰς ἐφ' ἐνὸς τὴν ὕ. μ. ὁ.

⁵ Vulgo ἄριζεν, ἢ Πλάτῳ, ὅθεν εὖ ἐγένετο. Xyl. correxit ἢ Πλάτῳ, ἢ ὅθεν (pro ἐξ & accipiendum, licet malit ὅτε) συνεγένετο. E. Turn. & V. ἢ Πλάτῳ ἢ ὅθεν συνεγένετο. Quod dedi, W. probavit.

⁶ E. Mez. & R. correptione, W. probata, dedi τῶν pro vulg. τῷ. Cohæret cum ἀκροατῆς.

υς εἰς χῆμα τριγωνοειδές, ὃ ¹ πλευρὰν ἐκάστην ἐξή-
κοντα κόσμους ἔχειν· τριῶν δὲ τῶν λοιπῶν ἑκατον ἰδρύ-
θαι κατὰ γωνίαν, ἅπτεσθαι δὲ τὰς ἐφεξῆς ἀλλήλων,
ἀτρεμέα περιένοντας ὥσπερ ἐν χορείᾳ· τὸ δ' ἐντὸς ἐπίπε-
δον τῶν τριγώνων, κοινὴν ἐστίαν εἶναι πάντων, καλεῖσθαι
δὲ πεδίου ἀληθείας, ἐν ᾧ τὰς λόγους καὶ τὰ εἶδη καὶ τὰ
παραδείγματα τῶν γεγονότων καὶ γενησομένων ἀκίνητα
κεῖσθαι, καὶ περὶ αὐτὰ τῷ αἰῶνος ὄντος, οἷον ἀποβροχὴν
ἐπὶ τὰς κόσμους ² φέρεσθαι τὸν χρόνον. ὅψιν δὲ τέγων
καὶ θεῶν ψυχῶν ἀνθρωπίναις ἀπαξ ἐν ἔτεσι μυριοῖς
ὑπάρχειν, ἂν γε εὖ βιώσωσι· καὶ τῶν ἐνταῦθα τελε-
τῶν τὰς ἀρίστας, ἐκείνης ὄνειρον εἶναι τῆς ἐποπτείας καὶ
τελετῆς. καὶ τὰς λόγους ἀνέμνησεν ³, ἕνεκα τῶν ἐκεῖ φι-
λοσοφεῖσθαι καλῶν, ἢ ⁴ μάτην περαινέσθαι. ταῦτ' (ἐφ' ἣ ⁵)
περὶ τῆτον μυθολογούντος ἤκουον ἀτεχνῶς, καθάπερ ἐν
τελετῇ καὶ μυήσει, μηδεμίαν ἀπόδειξιν τῶν λόγων μηδὲ
πίσιν ἐπιφέρουτος.

XXIII. Καὶ γὰρ τὸν Δημήτριον προσαγορεύσας, πῶς
ἔχει (ἐφ' ἣν) τὰ τῶν μυητῶν ἔπη, τὸν Ὀδυσσεά θαν-
μαστῶν τὸ τόξον μεταχειριζόμενον; ὑπομνηθέντος δὲ
Δημητρίου, ταῦτ', ἐφ' ἣν, ἐπέρχεται καὶ μοι περὶ τῶν ξέ-
νης

¹ Frst. & R. ὁ. Restitui ὁ, quod ipse R. legendum monue-
rat. Eodem probante, e Turn. recepi εἰς, quod praeceffit an-
te χῆμα. Vulgo abest.

² Dedi sic cum W. e Turn. & V. accedentibus Turn. &
Amiot. version. Anon. Mez. Vulgo ἐπὶ τὰς χρόνους.

³ W. de suo dedit ἀναμνήσεως, & vertendo exprimit: adde-
batque aut propter recordationem illorum, quae illic sunt bo-
na, hic homines literis philosophiaeque studere, aut inanem
sumere operam. At cur retinuit comma post ἀναμνήσεως? Col-
leg. Nov. ἀνέμνησας.

⁴ R. legendum monet μὴ.

⁵ Sic Xyl. legit, & Turn. cum eo vertit, dedique cum W.
ex D. Anon. Mez. Vulgo ἐφ' ἣν.

να εἰπεῖν· ἥ τις θηητήρ¹ καὶ ἐπίλοπος ἐπλετο δογμάτων τε καὶ λόγων παντοδαπῶν, καὶ πολυπλανῆς ἐν γράμμασι, καὶ ἐ βάρβαρος, ἀλλ' Ἐλὴν γένος ἦν, πολλῆς Ἐλὴνίδος μάσης ἀνάπλεως. ἐλέγχει δ' αὐτὸν ὁ τῶν κόσμων ἀριθμὸς, ἐκ ἧν Αἰγύπτιος ἐδὲ Ἰνδός, ἀλλὰ Δωριεὺς ἀπὸ Σικελίας, ἀνδρὸς Ἱμεραίης τένομα Πέτρωνος². αὐτῷ μὲν ἐκεῖνος βιβλίδιον ἐκ ἀνέγνων, ἐδὲ οἶδα διασωζόμενον· Ἴππυς³ δὲ ὁ Ῥηγῖνος (ᾧ μέμνηται Φανίας ὁ Ἐρέσιος⁴) ἰσορεῖ δόξαν εἶναι ταύτην Πέτρωνος καὶ λόγον, ὡς ἐκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα καὶ τρεῖς κόσμους ὄντας, ἀπλομένους δ' ἀλλήλων κατὰ σοιχειῶν· ὅ τι δὴ τέτ' ἐστὶ, κατὰ σοιχειῶν ἀπλεῖσθαι, μὴ προσδιασαφῶν, μηδ' ἄλλην τινὰ πιθανότητα προσέπλυν. ὑπολαβὼν δὲ Δημήτριος· Τίς δ' ἔν (εἶπεν) ἐν τοιείοις πράγμασιν εἴη πιθανότης, ὅπως καὶ Πλάτων ἐθεν εἰπὼν εὐλογον ἐδ' εἰκός, ἔτως κατέβαλε⁵ τὸν λόγον;

¹ Dedi ἥ τις, R. probante, e Turn. & V. pro vulg. εἴ τις, nec non θηητήρ, ex Homer. Odyss. XXI. 397. Xyl. & Mez. ita legentibus, pro vulg. θηητήρ.

² R. hoc nomen non Graecum esse putat. Hinc mavult Ἰέρωνος.

³ Bas. Ἴππης, quod Xyl. improbat. De Hippy Rhegino, qui Darii & Xerxis aetate floruisse perhibetur, v. Fabric. B. Gr. T. I. p. 354. & 819.

⁴ Sic legi voluit R. & dedi cum W. Ex Ald. prodiit in rell. edd. Αἰρέσιος, quod etiam e Petav. enotatur. Bas. Ἐρέσιος, ex Eresio, vel Ereffo, patria Theophrasti oriundus. De Phasia Eresio, Aristotelis discipulo, v. Fabric. B. Gr. T. II. p. 225. & 308.

⁵ Ald. & Bas. κατέλαβε. Turn. legendum censuit κατέβαλε, & exprimit vertendo: opinionem everterit, quasi dicat Platonem verbo nulla adjuncta ratione subvertisse opinionem illam de mundorum multitudine, cum scripserit in Timaeo, dictum verius esse, unum esse mundum. Confuse mihi videntur, vel potius vitiose impressa, quae a Xyl. ad verbum κατέλαβε adnotantur: „reponitur κατέβαλε, quod hic quidem nihil puto posse. Verum sensum esse arbitror, Platonem nulla probabili con-

καὶ ὁ Ἡρακλέων· Ἀλλὰ μὴν ὑμῶν (ἔφη) τῶν γραμμα-
 τικῶν ἀνέομεν εἰς Ὅμηρον ἀγόντων τὴν δόξαν, ὡς ἐκεί-
 νη τὸ πᾶν εἰς πέντε κόσμους διανεμόντος¹, ἔρανόν, ὕ-
 δωρ, ἀέρα, γῆν, Ὀλυμπον. ὣν τὰ μὲν δύο, κοινὰ κα-
 ταλείπει· γῆν μὲν τῷ κάτω παντὸς ἔσαν, Ὀλυμπον
 δὲ τῷ ἄνω παντὸς· οἱ δ' ἐν μέσῳ τρεῖς τοῖς τρισὶ
 θεοῖς ἀπεδόθησαν. ἔτω δὲ καὶ Πλάτων² ἔοικε τὰ κάλ-
 λιστα καὶ πρῶτα σωμάτων εἶδη καὶ χήματα συννέμων
 ταῖς τῷ ὅλῳ διαφοραῖς, πέντε κόσμους καλεῖν, τὸν γῆς,
 τὸν ὕδατος, τὸν ἀέρος, τὸν πυρός· ἔχρατον δὲ τὸν πε-
 ριέχοντα τέρας, τὸν τῷ δωδεκαέδρῳ, πολύχυτον καὶ πο-
 λύτροπλον, ᾧ μάλιστα δὴ ταῖς ψυχικαῖς περιόδοις καὶ
 κινήσεσι πρέπον χῆμα καὶ συναρμόττον ἀπέδωκε. καὶ
 ὁ Δημήτριος· Ὅμηρον (ἔφη) τί κινῶμεν ἐν τῷ παρόν-
 τι; μύθων γὰρ ἄλλος. Πλάτων δὲ πολλὰ δεῖ τὰς πέν-
 τε τῷ κόσμῳ διαφορὰς³ πέντε κόσμους προσαγορεύειν·
 ἐν οἷς γε⁴ μέχεται τοῖς ἀπείροις κόσμοις ὑποτιθεμένοις,
 αὐτῷ⁵ δὲ φησι δοκεῖν ἓνα τῶτον εἶναι μονογενῆ τῷ
 θεῷ καὶ ἀγαπητὸν, ἐν τῷ σωματοειδῶς παντὸς ὅλου καὶ
 τέλειον καὶ αὐτάρκη γεγεννημένον. ὅθεν ἂν τις καὶ θαυ-
 μάσειεν, ὅτι τάληθές εἰπὼν αὐτὸς ἑτέροις ἀπιθάνει καὶ
 Y 2 λό-

confirmatione munitam suam sententiam proposuisse; idem legis-
 se videtur Turnebus, quanquam diverso sensu, qui evertere
 usurpavit. R. tuetur κατέβαλε, projecit, in medio posuit,
 & dereliquit absque cura, velut infantem expositum, addens,
 Graecos etiam dicere καταβάλλαν pro in literas referre.

1 Iliad. 15, 187. sqq.

2 Cf. p. 231. b. Vol.

3 Turn. V. Bong. πέντε τῷ κόσμῳ διαφοραῖς; Petav. πέν-
 τε διαφορὰς absque τῷ κόσμῳ.

4 Dedi γε e R. mente pro vulg. τε.

5 Dedi αὐτῷ e V. idem legente Xyl. pro vulg. ταῦτα. Ald.
 & Bas. αὕτη δὲ φησι. Petav. δὲ φησι. W. legendum monet
 ὅς γε pro ἐν οἷς γε, & αὐτῷ δὲ pro ταῦτα δὲ. Petav. quoque
 ἀπείροις κόσμοις pro ἀπείροις κόσμοις.

λόγον ἐκ ἐχέσης ἀρχὴν παρέχε δόξης ¹. τὸ μὲν γὰρ
 εἶνα μὴ φυλάξαι κόσμον, εἶχεν ἀμωσγένπως ὑπόθεσιν
 τὴν τῷ ² παντός ἀπειρίαν· τὸ δ' ἀΦωρισμένως ποιῆ-
 σαι τοσάτας, καὶ μήτε πλείας τῶν πέντε, μήτ' ἐλάτ-
 τας, κομιδῇ παρὰλογον καὶ πάσης πιθανότητος ἀπρη-
 τημένον, εἰ μὴ τι σὺ λέγεις, ἔφη, πρὸς ἐμὲ βλέψας.
 καὶ γὰρ Δουεὶ γὰρ ³ ἔτως, (ἔφην) ἀΦέντας ἤδη τὸν
 περὶ χρησιμῶν λόγον, ὡς τέλος ἔχοντα, μεταλαμβάν-
 νειν ἕτερον τοσάτον; Οὐκ ἀΦέντας (εἶπεν ὁ Δημήτριος)
 ἐκεῖνον, ἀλλὰ μὴ παρελθόντας τῶτον ἀντιλαμβάνομενον
 ἡμῶν. ἐ γὰρ ἐνδιατρίψομεν, ἀλλ' ὅσον ἰσοῦσθαι τὴν πι-
 θανότητα θίγοντες αὐτῷ, μέτιμεν ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς
 ὑπόθεσιν.

XXIV. Πρῶτον τοίνυν (ἔφην ἐγὼ) τὰ καλῶντα
 ποιεῖν κόσμους ἀπείρας, ἐκ ἀπείργει πλείονας ἐνός ποιεῖν.
 καὶ γὰρ οἶον τ' εἶναι ⁴ εἶναι καὶ μαντικὴν καὶ πρόνοιαν
 ἐν πλείοσι κόσμοις, καὶ τὸ μικροτάτην τύχην ⁵ παρεμ-
 πίπτειν, τὰ δὲ πλείστα καὶ μέγιστα τάξιν λαμβάνειν πρὸς ⁶
 γένεσιν καὶ μεταβολὴν, ὧν ἐδὲν ἡ ἀπειρία δέχεσθαι πέ-
 φυκεν. ἔπειτα τῷ λόγῳ μᾶλλον ἔπεται τὸ τῷ θεῷ ⁷ μὴ
 μονο-

¹ Ald. Baf. Petav. παρέχε δι' αὐτῆς. Xyl. inde efficiendum
 putavit διανοίαι. Turn. V. forsan διαίτης. Steph. dedit δόξης.

² Petav. omittit τὴν.

³ itane vero placet —? Sic interrogative haec esse sumen-
 da, monuit R. Dedi interrogationis notam post τοσάτον pro
 vulg. puncto.

⁴ Dedi sic e Xyl. mente, Mez. consentiente, pro vulg. ὅσον
 εἶναι. R. susp. καὶ γὰρ ὅσων εἶναι εἶναι οἶδα (vel ὑπολαμβάν-
 νειν) μαντικὴν. Turn. V. καὶ γὰρ ὅλως vel ὅλον.

⁵ R. susp. τὸ μικρότατον, rariissime, τὴν τύχην, monens,
 alios tamen malle dicere, τὰ ὀλίγια, vel σπανιώτατα.

⁶ R. mentem amplectendam censui dando λαμβάνειν e Turn.
 & Baf. pro vulg. λαμβάνει & inferendo πρὸς, quod vulgo
 abest.

⁷ Baf. non habet τὸ. Turn. non exprimit vertendo τῷ θεῷ.
 Ex Turn. in lect. var. enotatur ἔπεται τὸ, θεὸν μὴ μονογ. Pe-
 tav. deinde omittit τὸν ante κόσμον.

μονογενῇ μὴδ' ἔρημον εἶναι τὸν κόσμον. ἀγαθὸς γὰρ ὢν τελείως, ἐδεμῖας ἀρετῆς ἐνδεής ἐστιν. ἡμῖς δὲ τῆς ¹ περὶ δικαιοσύνης καὶ Φιλίας· κἀλλίς γὰρ αὐταὶ ² καὶ θεοῖς πρέπσαι. μάτην δ' ἔδδεν ἔχειν ἐδ' ἀχρηστον θεὸς πέφυκεν. εἰσὶν ἔν ἐκείνῳ ἕτεροι θεοὶ καὶ κόσμοι, πρὸς ³ ἧς ³ χρῆται ταῖς κοινωνικαῖς ἀρεταῖς. ἐδὲ γὰρ πρὸς αὐτὸν, ἐδὲ μέρος αὐτῆς χρῆσις ἐστὶ δικαιοσύνης, ἡ χάρις, ἡ χρηστότης, ἀλλὰ πρὸς ἄλλας. ὥς' ἐν εἰκὸς ἀφίλον, ἐδ' ἀγέιτονα τόνδ', ἐδ' ἀμικτον ἐν ἀπειρῷ κενῷ τὸν κόσμον σαλεύειν. ἐπεὶ καὶ τὴν φύσιν ὁρῶμεν τὰ κατ' ἑκάστα γένεσιν καὶ εἶδεν οἷον ἀγγελίοις ἢ περικαρπίοις σπέρματος ⁴ περιέχουσαν. ἐδὲν γὰρ ἐν ἀριθμῷ

Y 3

τῶν

1 Restitui sic e Bas. volente idem legi R. Vulgo τῷ, unde W. de suo effecit τῶν. Petav. περὶ δικαιοσύνης.

2 Dedi sic e Turn. & V. ita corrigendam monentibus R. & W. Vulgo αὐτῷ.

3 Dedi sic e Turn. & V. probante R. Vulgo πρὸς οἷς. Petav. deinde omittit πρὸς ante αὐτόν.

4 R. voluit σπέρματα. W. legendum susp. ὥσπερ καρπὸς σπέρματι περιέ. In sequentibus occurrit haud pauca non modo per se obscura, sed & mendis laborantia. Xyl. pro ἐδὲ μὴν λόγος legit ἔ μὴ λόγος, & pro ποῖος δ' ὥς τοῖνον, εἶναι, ποῖος δὲ. Ὡς τοῖνον &c. sententiam loci his verbis explicans: „omnia ejusdem speciei individua habent quippeiam inter se ratione formae commune, & tamen suas ποιότητας quasdam, sua accidentia, quae simul omnia in alio non insunt: atque hac ratione inter se differunt: verbi gratia, omnes homines habent communem naturam, neque tamen ullus homo prorsus cum altero idem est: ut plurima communia habeat, habet tamen peculiare aliquid, quod eum ab aliis distinguat omnibus. Mundus ergo, cum ipse etiam sit qualis, etiam habere dicatur certa sua quaedam accidentia, videtur iis distingui ab aliis mundis.“ R. probato ἔ μὴ λόγ. ὑπ. κ. — leg. susp. ὃ μὴ, κοινῶς ὃν ὁμογενὲς, ποῖον ἰδίως ἐστὶν — quod Xyl. vertit: nisi praeter eam communem rationem, suis peculiaribus qualitatibus ab aliis ejusdem generis rebus distingueveretur — ἔ λέγεται κοινὸς εἶναι, ποῖος δὲ. πῶς τοῖνον ποῖος ἐστὶν ἐκ διαφορᾶς τῆς πρὸς ἄλλ-

τῶν ὄντων ἐστίν. ἔδδ' μὴν λόγος ὑπάρχει κοινός, ἔδδ' τυγχάνει τῆς τοιαύτης προσηγορίας, ὃ μὴ κοινῶς ποῖον, ἰδίως ἐστίν. ὁ δὲ κόσμος ἔ λέγεται κοινός εἶναι. ποῖοι δ' ἄς τοίνυν ποῖός ἐστιν ἐκ διαφορᾶς τῆς πρὸς ἄλληλα συγγενῆς καὶ μονοειδῆς γεγονώς τοιαύτος. εἰ γὰρ ἔτε ἀνθρώπος εἶς, ἔτε ἵππος ἐν τῇ φύσει γέγονεν, ἔτε ἄστρον, ἔτε θεός, ἔτε δαίμων, τί κωλύει μηδὲ κόσμον ἓνα τὴν φύσιν ἔχειν, ἀλλὰ πλείονας; ὁ γὰρ λέγων, ὅτι καὶ γῆν ¹ μίαν ἔχει καὶ θάλατταν, ἐμφανές τι παρορᾷ τὸ τῶν ὁμοιομερῶν· τὴν τε γὰρ γῆν εἰς ὁμίονυμα μέρη, καὶ τὴν θάλατταν ὡσαύτως διαίρῃμεν. τῷ δὲ κόσμῳ μέρος ἐκ ἐστὶ κόσμος, ἀλλ' ἐκ διαφορῶν φύσεων συνέστηκε.

XXV. Καὶ μὴν ὃ γε μάλισα Φοβηθέντες ἔνιοι καταναλίσκουσιν τὴν ὕλην εἰς τὸν κόσμον ἄπασαν, ὡς μηδὲν ὑπολείπμενον ² ἐνός ἐνστάσσειν ἢ πληγαῖς διαταράττοι ³ τὴν τῷδε σύστασιν, ἐκ ὁρθῶς ἐδείσαν. πλείονων

λον, ἀσυγγενῆς καὶ μονοειδῆς γεγονώς, *mundus non dicitur communis, sed qualis. Si ergo idea qualitaris nascitur e differentia ab alia quadam re, (vel ab alio quodam mundo) quomodo poterit mundus qualis dici, si, quod isti perpendunt, absque cognato & solitarius natus est?* W. sophisma esse dialecticum monet, cujus haec pars mire a librariis corrupta, sic refingenda videatur: ἔδδ' γὰρ ἐκ τῶν ὄντων· ἔτε τί ἐστιν, ὃ γε μὴ λόγος ὑπάρχει κοινός· ἔδδ' τυγχάνει τῆς τοιαύτης προσηγορίας, ὃ μὴ κοινῶς ποῖον ἰδίως τ' ἐστίν· Ὁ δὲ κόσμος λέγεται, τῷ κοινῶς εἶναι ποῖος· ἰδίως δ' αὖ ποῖός ἐστιν ἐκ διαφορᾶς τῆς πρὸς ἄλλα συγγενῆ καὶ ὁμοειδῆ γεγονώς, τοιαύτος. In ind. var. lect. hoc affertur: „ποῖος δὲ τοίνυν (ποῖός ἐστιν ἐκ διαφορᾶς. P. forsan ὅτι μὴ κοινῶς ποῖον, ἰδίως δ', ἐστὶ δῆλον ὅτι ποῖον. vel, ὃ μὴ κοινῶς ποῖον ἰδίως τε. quae lectio magis placet V. T.“ Simul e Petav. notatur τῆς τοιαύτης προσηγορίας.

¹ Petav. ἀλλ' ἢ πλείονας; ὁ γὰρ λέγων καὶ γῆν.

² Sic legit Ky. & dedi e Turn. & V. Idem recepit W. ex Anon. & Mez. Vulgo ὑπολείπμεν. R. susp. ὅπως μηδὲν ὑπολείπωσι (vel ὑπολείπμεν) τῶν ἐνός.

³ Restitui sic cum W. ex Ald. Basf. accedentibus D. F. Ven. i. Vulgo διαταράττον. Petav. διαπαράττει.]

νων γὰρ ὄντων κόσμων, ἰδίᾳ δ' ἐκάσῃ συνειληχότος ἐ-
 σία καὶ ὕλη μέτρον ὠρισμένον ἐχέσῃ καὶ πέρας, ἔδεν
 ἀτακτον ἐδ' ἀκατακόσμητον, οἷον περίτλωμα, λειψοθήσε-
 ται προσπίπλον ἐξωθεν. ὁ γὰρ περὶ ἑκαστον λόγος ¹
 ἐγκρατῆς ὢν τῆς συννευεμένης ὕλης, ἔδεν ἐκφορον ²
 ἔκσει καὶ πλανώμενον ἐμπεσεῖν εἰς ἄλλον ³, ἐδ' εἰς ἑαυ-
 ρὸν ἐξ ἄλλῃ· διὰ τὸ μήτε πλήθος ἀόριστον καὶ ἀπει-
 ρον τὴν φύσιν ἔχειν, μήτε κίνησιν ἄλογον καὶ ἀτακτον.
 εἰ δὲ καὶ τις ἀπορροή φέρεται πρὸς ἑτέρας ἀφ' ἑτέ-
 ρων, ὁμόφυλον εἶναι καὶ ⁴ προσηγὴ καὶ πᾶσιν οἰκείως
 ἐπιμιγνυμένην ⁵, ὥσπερ αἱ τῶν ἀστέρων αὐγαὶ καὶ συγ-
 κράσεις, αὐτὰς τε τέρπεσθαι καθορῶντας ἀλλήλους εὐμε-
 νῶς, θεοῖς τε πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς καδ' ἑκαστον ⁶ εἶσι,
 παρέχειν ἐπιμιξίας καὶ φιλοφροσύνας. ἀδύνατον γὰρ
 ἔδεν εἶναι τῶν, ἕτε μυθῶδες, ἕτε παράλογον· εἰ μὴ,
 νῆ Δία, τοῖς ⁷ τῷ Ἀριστοτέλει ὑπόφονται τινες, ὡς
 φυσικὰς αἰτίας ἔχοντα. τῶν γὰρ σωμάτων ἐκάσῃ τό-
 πον οἰκείου ἔχοντος, ὡς φησιν, ἀνάγκη τὴν γῆν παντα-
 χόθεν ἐπὶ τὸ μέσον φέρεσθαι, καὶ τὸ ὕδωρ ἐπ' αὐτῆς

Y 4.

διὰ

¹ Sic Xyl. legit, dedique, R. probante, e Turn. & V. Re-
 cepit idem W. ex Anon. & Mez. Vulgo λόγον.

² Ald. & Bas. ἐφορον (male notatur in ind. var. εὑφορον). Hinc
 Xyl. fusp. παράφορον, aut φορητόν. Steph. dedit ἐκφορον.

³ R. fusp. ἐμπεσεῖν ἐξ ἑαυτῆς εἰς ἄλλον.

⁴ R. fusp. εἶναι δι᾽.

⁵ Petav. οἰκείως ἐπιμιγνυμένην. Pro οἰκείως D. ἡπίως. Hinc
 W. fusp. veram lectionem fuisse ἡπίως εἰκός. Tale quid sen-
 tentia requirit.

⁶ Subaudi κόσμον. R.

⁷ Ald. Bas. τὰ. Si verbum ὑπόφονται probum esse con-
 staret, R. monet, se non dubitaturum τὰ probare, sed senten-
 tiam verbum illud repudiare. Mavult ὑπογράφονται, subscri-
 bent praeceptis Aristotelis, latinismum esse addens, pro πα-
 δῆναι, vel ὑπακέναι, vel συντίθεσθαι τινι; quo admissio legen-
 dum quoque ἔχουσι pro ἔχοντα. Ald. & Bas. omittant deinde
 αἰτίας. Hinc Xyl. pro φυσικὰς legendum monet φυσικῶς.

διὰ βάρους ὑφισταμένου ¹ τοῖς κατωτέροις. ἂν ἔν πλείονες ὥσι κόσμοι, συμβήσεται τὴν γῆν πολλαχῆ μὲν ἐπάνω τῆ πυρὸς καὶ τῆ ἀέρος κείθαι, πολλαχῆ δ' ὑποκάτω καὶ τὸν ἀέρα καὶ τὸ ὕδωρ ἐμοίως, ποῖ μὲν ἐν ταῖς κατὰ φύσιν χώραις ὑπάρχειν, ποῖ δ' ² ἐν ταῖς παρὰ φύσιν. ὧν ἀδυνάτων ὄντων, ὡς ³ οἶεται, μήτε δύο, μήτε πλείονας εἶναι κόσμους, ἀλλ' ἓνα τῶτον ἐκ τῆς ἐσίας ἀπάσης συγκεῖμενον, ἰδρυμένον κατὰ φύσιν, ὡς προσήκει ταῖς τῶν σωμάτων διαφοραῖς.

XXVI. Ἀλλὰ καὶ ταῦτα πιθανῶς μάλλον, ἢ ἀληθῶς, εἴρηται. σιόπει δὲ ἕως, (ἐφην ⁴) ὃ Φίλο Δημήτριε. τῶν γὰρ σωμάτων τὰ μὲν ἐπὶ τὸ μέσον καὶ κάτω κινεῖσθαι λέγων, τὰ δ' ἀπὸ τῆ μέτα καὶ ἄνω, τὰ δὲ περὶ τὸ μέσον καὶ κύκλῳ, πρὸς τί λαμβάνει τὸ μέσον; ἢ δήπε πρὸς τὸ κενόν. ἢ γὰρ ἐστὶ κατ' αὐτόν. καὶ δ' ἢ ἐστὶν, ἐν ἔχει μέσον, ὥσπερ ἔδὲ πρῶτον, ἐδ' ἔχατον. πέρατα γὰρ ταῦτα. τὸ δὲ ἄπειρον, καὶ ἀπεράτῳ. εἰ δὲ καὶ βιάσαιτό ⁵ τις αὐτόν λόγῳ βίῃ

κινε-

¹ R. mavult ὑφισταμένης. Petav. paulo ante ἐπ' αὐτοῖς.

² W. rectius esse censet πῇ μὲν — πῇ δὲ. Prius habent D. F. posterius B. Colleg. Nov. Xylandro post ὑπάρχειν videtur addendum ποῖ δ' ἔχει, aut aliquid tale. Desunt nimirum in Ald. & Bas. ποῖ δ' ἐ. τ. σ. φύσιν. Turn. supplevit, ver- tens; in aliis minime.

³ R. ὡς delendum suspicatur, quamvis se id non urgere moneat, cum οἶεται sic possit in medio positum existimari, ut etiam ad sequentia debeat tacite referri; aut omnis oratio obli- qua esse possit.

⁴ Xyl. jubente, dedi ἐφην pro vulg. ἐφην.

⁵ Corruptissima haec esse, facile patet. Xyl. βίῃ κινε- μόν, si recte verba habeant, interpretatur — Aristotelem vi eo adductum, ut fateatur inane esse, & pro ἄπειρον τολμήσαι le- gendum suspicatur ἄπειρον τὸ νοῆσαι, ut hic exhibeatur sensus: Si etiam extorqueatur Aristoteli esse inane: tamen adhuc in- telligi non poterit, quae causa sit, cur corpora naturalia suum quodque locum petat. Petav. omittit βίῃ; Turn. V. βίῃ

κινήμενον, ἄπειρον τολμῆσαι, τίς ἢ πρὸς τὶτο γινομένη τῶν κινήσεων διαφορὰ τοῖς σώμασιν; ἔτε γὰρ ἐν τῷ κενῷ ¹ δυνάμεις ἐσι τῶν σωμάτων, ἔτε τὰ σώματα προαίρεσιν ἔχει καὶ ὁρμὴν, ἢ τὲ μέσε γλίσχεται, καὶ πρὸς τὶτο συντείνει πανταχόθεν. ἀλλ' ὅμως ² ἄπορόν ἐστιν ἀψύχων σωμάτων ³ πρὸς ἀσώματος χωρεῖν ⁴ καὶ ἀδιάφορον, ἢ Φοράν ἐξ αὐτῶν ἢ ὁλικὴν ὑπ' ἐκείνης ⁵ γινόμενὴν νοῆσαι. λείπεται τοίνυν, τὸ μέσον ἔ τοπικῶς, ἀλλὰ σωματικῶς λέγεσθαι. τῷδε γὰρ τὸ κόσμη μίαν ἐν πλείονων σωμάτων καὶ ἀνομοίων ἐνότητα καὶ σύνταξιν ἔχοντες, αἱ διαφοραὶ τὰς κινήσεις ἄλλας πρὸς ἄλλα ⁶ ποιοῦσιν ἐξ ἀνάγκης. δῆλον δὲ τῷ μετακοσμημένῳ ⁷ ταῖς ἐσχαίς ἕκαστα καὶ τὰς χώρας ἅμα συμμεταβάλλειν. αἱ μὲν γὰρ διακρίσεις ἀπὸ τῆ μέσε τὴν ὕλην αἰρομένην ἄνω, κύκλῳ διανέμεισιν. αἱ δὲ συγκρίσεις καὶ πυκνώσεις πιέζουσι κάτω πρὸς τὸ μέσον καὶ συνελαύνουσι.

XXVII. Περί τῶν ἐν ἀναγκάσιν ἐνταῦθα πλείοσι λόγοις χρῆσθαι. ἦν γὰρ ἂν τις ὑποθῇται τῶν παθῶν τέτων καὶ τῶν μεταβολῶν αἰτίαν εἶναι δημικργόν, αὕτη

Y 5

συν-

tis autē vel autōn λέγειν, ἢ βία κενῷ ἀπείρῳ τολμῆσαι. R. iudice, post λόγῳ videtur deesse πλάτταν vel ὑποτίθεσθαι — quodsi autem tandem pertinaciter aliquis pertendat, Aristotelem fingere, vel supponere ratiocinio tenus, vel doctrinae tantummodo causa, fuisse ansum aliquod infinitum vi in motum adaptum. W. susp. εἰ δὲ καὶ βιάσ. τι αὐτόν λέγειν κενῷ μέσον, ἄπορον τὸ νοῆσαι.

¹ Petav. κενῷ. R. susp. ἀπείρῳ.

² W. legendum monet ἄλλως δ' ἄπορον. Turn. V. ὁμοίως pro ὅμως. Petav. ἄπειρόν ἐστι.

³ R. legi vult ἀψυχον σῶμα.

⁴ W. χωρεῖν mutandum censet in χώραν cum Mez.

⁵ Turn. V. ὑπ' ἐκείνη; R. susp. ἢ Φοράν ἐξ αὐτῆ, ἢ ὁλικὴν ἐπ' ἐκείνη.

⁶ scil. σώματα. Dedi sic e R. mente pro vulg. ἄλλες πρὸς ἄλλας. Bas. una voce ἄλλοπροσάλλες; Turn. V. ἄλλοπροσάλλας.

⁷ R. voluit τῷ μετακοσμεῖσθαι. Ald. Bas. Petav. τὸ μετακ.

συνέξει τὸν κόσμον ¹ ἕκαστον ἐν ἑαυτῷ. καὶ γὰρ γῆν καὶ
θάλατταν ἕκαστος ἔχει κόσμων ². ἔχει γὰρ καὶ μέσον
ἕκαστος ἴδιον, καὶ πάσῃ σαμμάτων, καὶ μεταβολῆς, καὶ
Φύσιν, καὶ δύναμιν, ἣ ³ σώζει κατὰ χώραν καὶ φυλάτ-
τει ἕκαστον. τὸ ⁴ μὲν γὰρ ἐκτὸς εἴτ' ἐδὲν ἐστίν, εἴτε
κενὸν ἄπειρον, & παρέχει ⁵ μέσον, ὡς εἴρηται· πλειό-
νων δὲ κόσμων ὄντων, καὶ ἕκαστόν ἐστιν ἴδιον μέσον·
ὥς κινήσεις ἰδία τοῖς μὲν ἐπὶ τῷτο, τοῖς δ' ἀπὸ τῆς,
τοῖς δὲ περὶ τῷτο, καθάπερ αὐτοὶ διαιρῶσιν. ὁ δ' ἀξίων,
πολλῶν μέσων ὄντων ⁶, ἐφ' ἐν μόνον ὠθεῖσθαι τὰ βάρη
πανταχόθεν, ἐδὲν διαφέρει τῶ, πολλῶν ὄντων ἀνθρώ-
πων, ἀξιῶντος εἰς μίαν φλέβα τὸ ⁷ πανταχόθεν αἶμα
συρρεῖν, καὶ μὴ μήνιγγι τῆς πάντων ἐγκεφάλου περι-
έχεσθαι, δεινὸν ἡγάμενος, εἰ τῶν φυσικῶν καὶ σαματι-
κῶν ⁸ & μίαν ἅπαντα τὰ στερεὰ καὶ μίαν τὰ μακρὰ χώ-
ραν ἐφέξει. καὶ γὰρ ἔτος ἄτοπος ἔσται, ἡκείνος, ἀγα-
νακῶν, εἰ τὰ ὅλα τοῖς αὐτῶν μέρεσι χρῆται ⁹, τὴν κα-
τὰ φύσιν θέσιν ἔχουσιν ἐν ἐνάσῳ καὶ τάξιν. ἐκεῖνο γὰρ
ἦν

¹ R. manvult τῶν κόσμων ἕκαστον.

² Sic e. Bas. restitui pro vulg. κόσμοι. Ald. κόσμον. Pro
καὶ γὰρ γῆν Bud. Turn. V. καὶ κατὰ γῆν.

³ Secutus sum W. recipiendo ἣ e. Mez. Vulgo abest. Xyl.
cum Turn. idem exprimit, & R. dari voluit.

⁴ Recepi τὸ e. Turn. & V. pro vulg. τῶ. Dedit idem W.
ex Anon.

⁵ R. docente, non datur, ut παρέχεται sit impersonale, sub-
audiendo ἑαυτόν.

⁶ Turn. πολλῶν κόσμων ὄντων; Petav. πολλῶν μέσων ὄντ.

⁷ abest τὸ a Petav.

⁸ Ald. τῶν φυσικῶν καὶ σαμμάτων. Bas. τῶν φυσικῶν σαμμά-
των. In ind. var. posterior haec lectio utrique editioni & Pe-
tav. tribuitur.

⁹ Sic V. Petav. Turn. dedique cum W. idem recipientes ex
A. B. D. F. Venet. 1. Colleg. Nov. Pol. Jannot. Anon. Mez.
Vulgo χρῆσθαι. R. voluit τὰ ὅλα πρὸς τὸ τοῖς αὐτῶν μέρεσι
χρῆσθαι, totum universum habere, quoad partes singulas, eam
indolem eumque ordinem, ut partibus suis uti queat.

ἦν ἄτοπον, εἴ τις ἔλεγε κόσμον εἶναι τὸν ἐν αὐτῷ σελήνην ἔχοντα ¹, καθάπερ ἄνθρωπον ἐν ταῖς πτέρυλαις τὸν ἐγκέφαλον φορῶντα, καὶ τὴν καρδίαν ἐν τοῖς πρὸς τὰς φάρυγγας. τὸ δὲ, πλείονας ποιεῦντας χωρὶς ἀλλήλων κόσμους, ἅμα τοῖς ὅλοις τὰ μέρη συναφορίζειν καὶ συνδιαβεβεῖν ἐν ἄτοπον. ἡ γὰρ ἐν ἐκείνῳ γῆ καὶ θάλασσα καὶ ἄρανός κείνεται κατὰ φύσιν ὡς προσήκει, τὸ τε ἄνω καὶ κάτω, καὶ κύκλῳ, καὶ μέσον, ἔκ πρὸς ἄλλον, ἐκ ἐκείνου, ἀλλ' ἐν αὐτῷ καὶ πρὸς αὐτὸν ἔχει ² τῶν κόσμων ἕκαστος.

XXVIII. Ὃν μὲν γὰρ ἔξω τῶν κόσμων λιβὸν ὑποτίθενται τινες, ἔτε μιν ὡς εὐπόρως παρέχει νόησιν ³, ἔτε κινήσεως. πῶς γὰρ ἡ μενεῖ βάρος ἔχων ἡ κινήσεται πρὸς τὸν κόσμον, ὥσπερ τὰ λοιπὰ βάρη, μήτε μέρος ὦν αὐτῷ, μήτε συντεταγμένος εἰς τὴν ἐστίαν; γῆν ⁴ δ' ἐν ἐτέρῳ κόσμῳ περιεχομένην καὶ συνδεδεμένην ἐν ἑδρῇ διαπορεῖν, ὅπως ἐν ἐνταῦθα μεταχωρεῖ διὰ βάρος ἀπορραγεῖσα τῷ ὅλῳ, τὴν φύσιν ὁρῶντας καὶ τὸν τόνον ⁵, ἢ Φ' ἔσυνέχεται τῶν μερῶν ἕκαστος. ἐπεὶ μὴ πρὸς τὸν κόσμον, ἀλλ' ἐκείνῳ αὐτῷ τὸ κάτω καὶ ἄνω λαμβάνοντες, ἐν ταῖς αὐταῖς ἀπορίαις Ἐπικέρω γεννησόμεθα, κινῶνται τὰς ἀτόμους ἀπάσας εἰς τὰς ὑπὸ πόδας τόπας, ὥσπερ ἡ τῷ κενῷ πόδας ἔχουτος, ἡ τῇ ἀπειρίας ἐν αὐτῇ κάτω τε καὶ ἄνω, διανοῆσαι διδασκῆς. διὸ καὶ Χρυσίππῳ ἐστὶ θαυμάζειν, μᾶλλον δὲ ὅλως διαπορεῖν, ὅτι δὴ παθῶν τὸν κόσμον ἐν μέσῳ φησὶν ἰδρῦσθαι, καὶ τὴν ἐστίαν αὐτῷ
τὸν

¹ W. judice, complura excludisse videntur. Mez. inferit κάτω, quod non satisfacit. R. susp. κόσμον ἡμέτερον μόνον κόσμον εἶναι.

² Turn. V. ἔξω.

³ Ald. & Bas. ὄνησιν. Xyl. conjecit νόησιν, deditque Steph.

⁴ Dedi γῆν e Turn. & V. Eandem vocem Turn. & Xyl. exprimunt. Vulgo τὴν.

⁵ Hanc vocem, quam Turn. *firmitatem* interpretatur, Xyl. haud probat. Mavult τύπον.

τὸν μέσον τόπον αἰδῶς κατεληφυσίαν, ἔχ ἤμισα τέτρω
 συνείργεσθαι ¹ πρὸς τὴν διαμονὴν καὶ οἰοῦναι ἄφθαρσίαν.
 ταυτὶ γὰρ ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ δυνατῶν λέγει, μέσον
 τε τῶ ἀπείρου τόπου ἐν ὁρῶς ὀνειρώτῳ, ἀτοπώτερον ²
 τε τῆς διαμονῆς τῶ κόσμῳ τῷ ἀνυπάρκῳ μέσῳ τὴν αἰ-
 τίαν ὑποθεῖς· καὶ ταῦτα πολλάκις εἰρηκώς ἐν ἑτέροις, ὅτι
 ταῖς εἰς τὸ αὐτῆς μέσον ἡ ἔσια, καὶ ταῖς ἀπὸ τῶ αὐ-
 τῆς μέσῃ ³ διοικεῖται καὶ συνέχεται κινήσει.

XXIX. Καὶ μὴν τὰ γε ἄλλα τῶν Στωϊκῶν τίς
 ἂν φοβηθεῖη, πυνθανομένων ⁴, πῶς εἰσαρμένη μία μέ-
 νει καὶ πρόνοια, καὶ ἔ πολλοὶ Δίος καὶ Ζήνης ἔσονται,
 πλειόνων ὧτων κόσμων; πρῶτον μὲν γὰρ εἰ τὸ πολ-
 λὲς εἶναι Δίος καὶ Ζήνας ἀτόπὸν ἐστὶ, πολλῶ δὴπεθεν
 ἔσαι τὰ ἐκείνων ἀτοπώτερα. καὶ γὰρ ἥλιος καὶ σελή-
 νας καὶ Ἀπόλλωνας καὶ Ἀρτέμιδας καὶ Ποσειδῶνας ἐν
 ἀπείροις κόσμων περιόδοις ἀπείρους ποιεῖσιν. ἔπειτα τίς
 ἀνάγκη πολλὰς εἶναι ⁵ Δίος, ἂν πλείονες ὥσι κόσμοι,
 καὶ μὴ ⁶ καὶ ἑκάστον ἄρχοντα πρῶτον καὶ ἡγεμόνα τῶ
 ὅλῳ

¹ Dedi τέτρω e Turn. & V. probante W. pro vulg. τέτρω.
 W. susp. quoque συνειργεῖσθαι, quod Xyl. vertendo expressit —
 qui non minimum ei — contulerit. Kaltw. sequitur. R. le-
 gi vult συνειργάσθαι, eum, scil. medium locum, non parum
 eo contulisse, non parum in causa fuisse, ut permaneat, ad-
 dens, forte quoque loco τέτρω, quod ad μέσον τόπον referri
 possit, legendum esse τέτρω — ea res, ille, scil. orbis terra-
 rum, in medio rerum situs.

² Dedi sic e Turn. & V. probante R. pro vulg. ἀτοπώτε-
 ρον — causam, quare medium sit, quod nullum est, fingens
 multo absurdiores, quam est causa, quare mundus perstet,
 ab ipso tradita.

³ Sic in R. legitur. Casus, an consilio, latet. Vulgo
 vitiose μέσον. Eandem correctionem dare voluisse videtur W.
 at simul praecedens μέσον vitiose in μέσῃ est mutatum, idque
 se dedisse adnotat ex F. pro vulg. μέσον.

⁴ Codex, cuius nomen reticetur, τῶν πυνθανομένων.

⁵ Post εἶναι subaudiendum monet R. ὑπολαμβάναν.

⁶ R. susp. καὶ μὴ ἓνα τῶν καὶ ἑκάστον, scil. κόσμον θεῶν.
 W.

ὅλα θεὸν ἔχοντα ¹ καὶ νῦν καὶ λόγον, οἷος ὁ παρ' ἡμῖν
κύριος ἀπάντων καὶ πατὴρ ἐπονομαζόμενος; ἢ τί κα-
λύπτει τῆς τῷ Διὸς εἰμαρμένης καὶ προνοίας ὑπηκόας
πάντας εἶναι, καὶ τῷτον ἐφορᾶν ἐν μέρει καὶ κατευ-
θύνειν, ἐνδιδόντα πᾶσιν ἀρχὰς καὶ σπέρματα καὶ λό-
γους τῶν περαινομένων; ἔ γάρ ἐνταῦθα μὲν ἐν συνίσα-
ται σῶμα πολλήνις ἐκ διεσώτων σωμάτων, οἷον ἐκκλη-
σία καὶ εὐαγγέλιον, καὶ χορός· Ἰὼν ἐκάστω καὶ ζῆν καὶ
φρονεῖν καὶ μανθάνειν συμβέβηκεν, ὡς οἶται Χρυσίπ-
πος· ἐν δὲ τῷ παντὶ δέκα κόσμοις ἢ πεντήκοντα καὶ
ἐκατὸν ² ὄντας ἐνὶ χρῆσθαι λόγῳ, καὶ πρὸς ἀρχὴν συν-
τετάχθαι μίαν, ἀδυνατόν ἐστιν. ἀλλὰ καὶ πάνυ πρόπει
θεοῖς ἡ τοιαύτη διάταξις. ἔ γάρ ὡς σήμερας ἡγεμόνας
δεῖ ποιεῖν ἀνεξόδας, ἐδὲ φρασεῖν συγκαλείσαντας τῇ ὕλῃ,
μᾶλλον δὲ συμφράξαντας, ὥσπερ ἔτοι τὰς θεὰς ἀέρων
ἔξεις ποιῶντες ³, καὶ ὑδάτων καὶ πυρὸς δυνάμεις ἐγ-
κεκραμένους ἡγούμενοι συγγενῶσι τῷ κόσμῳ, καὶ πάλιν
συγκατακαίσι, ἐκ ἀπολύτας, ἐδ' ἐλευθέρους, οἷον ἡνιό-
χους ἢ κυβερνήτας, ὄντας· ἀλλ' ὥσπερ ἀγάλματα ⁴
προσηλῆται καὶ συντήνεται βάσει, ἔτως ἐγκεκλησμέ-
νους εἰς τὸ σωματικὸν καὶ συγκαταγεγομφωμένους, κοι-
νωῦντας αὐτῷ μέχρι φθορᾶς καὶ διαλύσεως ἀπάσης καὶ
μεταβολῆς.

XXX.

W. iudice, sensus scriptoris requirit unum esse communem om-
nium Mundorum principem Jovem, quod in verbis, ut nunc
sunt, non continetur. Mavult idem εἷς ἄρχοντα πάντων καὶ
ἡγεμ. vel κατ' εἷα τὸν ἄρχοντα πάντων καὶ ἡγεμόνα τὰ ὅλα
θεὸν &c quo sensu vertit Xyl.

1 R. susp. θεόν, ἰσχυρὸν (vel κράτος) ἔχοντα καὶ νῦν.

2 Redius, W. iudice, ἢ ἐκατόν, ut Xyl. reddidit cum
Turn.

3 Dedi sic e Petav. quod W. recepit e var. lect. A. & Mez.
Vulgo ποιῶντας. R. susp. ποιῶν, qualitates quasdam, quodam-
modo habentes, qualitercunque comparatas.

4 Ald. & B.f. ἀγαλμάτων. Xyl. correxit, simul praemittit
volens τὰ, & addi ταῖς ἐαυτῶν, Steph. dedit ἀγάλματα,

XXX. Ἐκεῖνος δ', οἶμαι, σεμνότερος ὁ λόγος καὶ μεγαλοπρεπέστερος, ἀδεσπότης καὶ αὐτοκρατεὶς τὰς θεὰς οὐτας, ὥσπερ οἱ Τυνδαρίδαι τοῖς χειμαζομένοις βοηθῶσιν, ἐπερχόμενοι τε μαλάσσοντες βίαν τὸν πόντον ἰσχυρίας τε ἀνέμων ῥιπὰς, ἐκ ἐμπλέοντες αὐτοὶ καὶ συγκινδυνεύοντες, ἅλλ' ἄνωθεν ἐπιφαινόμενοι καὶ σώζοντες ἕτως ἐπιέναι τῶν κόσμων ἄλλοτε ἄλλον, ἡδονῇ τε τῆς θεᾶς ἀγομένους, καὶ τῇ φύσει συναπενδύνοντας ἕκαστον. ὁ μὲν γὰρ Ὀμηρικὸς Ζεὺς ἔκ παντὶ πρόσω μεταέθηκε τὴν ὄψιν ἀπὸ Τροίας ἐπὶ τὰ Θράκια καὶ τὰς περὶ τὸν Ἴστρον νομάδας· ὁ δ' ἀληθινὸς ἔχει καλὰς καὶ πρεπείσας ἐν πλείοσι κόσμοις μεταβολὰς, ἐχὶ κενὸν ἀπειρον ἔξω βλέπων, ἐδ' ἑαυτὸν, ἅλλο δ' ἐδὲν (ὡς ῥήθησαν ἔνιοι) νοῦν, ἅλλ' ἔργα τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων πολλὰ, κινήσεις τε καὶ φορὰς ἄερων ἐν περιόδοις καταθεώμενος. ἔ γὰρ ἀπεχθάνεται μεταβολαῖς, ἅλλ' αὖ καὶ πάνυ χαίρει τὸ θεῖον, εἰ δὲ τῶν φαινομένων τευμαρθεῖν ταῖς κατ' ἐρανὸν ἐξαμείψει καὶ περιόδοις. ἡ μὲν ἔν ἀπειρία παντάπασιν ἀγνώμων καὶ ἄλογος καὶ μηδ' αὖ προσιεμένη θεὸν, ἅλλ' αὖ χρωμένη πρὸς πάντα τῷ κατὰ τύχην καὶ αὐτομάτῳ. ἡ δ' ἐν ὠρισμένῳ πλήθει καὶ ἀριθμῷ κόσμων ἐπιμέλεια καὶ πρόνοια τῆς εἰς ἐν δεδουκυίας σῶμα καὶ προσηρτημένης ἐνὶ, καὶ τῷτο μετασχηματίζεσθαι καὶ ἀναπλατίζεσθαι ἀπειράκις, ἔμοιγε δοκεῖ μὴδὲν ἔχειν ἀσεμνότερον μῆτ' ἐπιπονώτερον.

XXXI.

1 R. mavult ἐπερχόμενοι τε, καὶ μαλάσσοντες βίαν τῶν πόντων, marium vim & impetum mitigantes.

2 Vulgo ἐπιέναι τὸν κόσμον. E Turn. & V. assertur ἐπιέναι vel ὑποδύναι. R. legi voluit ἐπιέναι τῶν κόσμων ἄλλοτε ἄλλον — adire & perlustrare tot diversorum mundorum modo hunc, modo alium. W. corrigendum monuit ἐπιέναι, vel ἐπ' αἶσαν, τῶν κόσμων. Arripui, quod textui convenire putavi.

3 Hom. Iliad. XIII. 3. ἴσῃ.

4 R. fulp. ἡ δὲ συγκαταλεισμένη ἐν ὠρισμένῳ.

XXXI. Ἐγὼ μὲν ἔν τῶτα εἰπὼν ἐπέχον ¹.
ὁ δὲ Φίλιππος ἔ πολὺν χρόνον διαλιπὼν. Τὸ μὲν ἀλη-
θές περὶ τέτων ἔτως ἔχειν ἢ ἑτέρως, ἐκ ἂν ἔγνωε διί-
χυρισταίμην. εἰ δὲ τὸν θεὸν ἐκβιβάζομεν ἐνὸς κόσμου,
διὰ τί πέντε μόνων ποιῶμεν, ἔ πλείονων, δημιουργόν,
καὶ τίς ἐστὶ τῶ ἀριθμῷ τέττε πρὸς τὸ πλήθος λόγος,
ἡδίου ἂν μοι δοκῶ μαθεῖν, ἢ τῆς ἐνταῦθα τῆ Εἰ καθε-
ρώσεως τὴν διάνοιαν. ἔτε γὰρ τρίγωνος ἢ τετράγωνος,
ἔτε τέλειος ἢ κυβικός, ἔτ' ἄλλην τινὰ φαίνεται ² κομ-
ψότηγα παρέχων τοῖς ἀγαπῶσι τὰ τοιαῦτα καὶ θαυμά-
ζουσιν. ἢ δ' ἀπὸ τῶν σοιχείων ἔφοδος, ἣν αὐτὸς ὑπη-
νίστατο, πάντῃ δύσληπτός ἐστι, καὶ μηδὲν ὑποφαίνεσθαι
τῆς ἐκείνου ³ ἐπεσπασμένης πιθανότητος εἰπεῖν, ὡς
εἰκός ἐστι πέντε σωμάτων ἰσογωνίων καὶ ἰσοπλεύρων καὶ
περιεχομένων ἴσοις ἐπιπέδοις, ἐγγενομένων τῇ ὕλῃ, τὸς-
έτας εὐθύς ἐξ αὐτῶν ἀποτελεσθῆναι κόσμους.

XXXII. Καὶ μὲν (ἔφην ἐγὼ) δοκεῖ Θεόδωρος ὁ
Σολεὺς ⁴ ἔ Φαύλως μετιέναι τὸν λόγον, ἐξηγήμενος τὰ
μαθηματικὰ τῶ Πλάτωνος. μέτεισι δὲ ἔτως. πυραμῖς,
καὶ οὐκίδρον, καὶ εἰκοσάεδρον, καὶ δωδεκάεδρον, ἃ πρῶ-
τα τίθεται Πλάτων, καλὰ μὲν ἐστὶ πάντα, συμμετρίας
λόγων καὶ ἰσότησι, καὶ κρείττον ἐδὲν αὐτῶν, ἐδ' ὅμοιον
ἄλλο συνθεῖναι τῇ φύσει καὶ συναρμόσαι λέλειπται. μίχς
γε μὲν πάντα ⁵ συστάσεως ἐκ εἴληχεν, ἐδ' ὁμοίαν ἔχει
τὴν

¹ *sustinui sermonem, conticui, desii.* Sic R. dari voluit, dedique cum W. ex Ald. Baf. Xyl. B. D. F. Ven. 1. Colleg. Nov. Mez. Idem Petav. voluisse videtur, e quo enotatur ἐπέχον. Deinde e Turn. affertur ἔχα περὶ τέτων; e V. ἢ ἑτέρως ἔχα.

² *Dedi φαίνεται* e Petav. cum W. idem dante e Colleg. Nov. Mez. pro vulg. φαίνεται.

³ Sic Xyl. legendum monuit, dedique e Turn. & V. cum W. id ex Anon. & Mez. recipiente pro vulg. ἐκείνων.

⁴ De hoc Theodoro Solensi nihil constat.

⁵ E Petav. affertur μὲν πάντων πάντων συστάσεως, adjecta conjectura, μὲν πάντα πάντων scribendum fuisse.

τὴν γένεσιν, ἀλλὰ λεπτότατον μὲν ἐστὶ καὶ μικρότατον ἢ πυραμὶς, μέγιστον δὲ καὶ πολυμερέςτατον ¹ τὸ δωδεκάεδρον. τῶν δὲ λειπομένων δυεῖν τὰ ὀκτώεδρα, μείζον ἢ διπλάσιον πλήθει τριγώνων τὸ εἰκοσάεδρον. διὸ τὴν γένεσιν ἅμα πάντα λαμβάνειν ἐν μιᾷς ὕλης ἀδύνατόν ἐστι. τὰ γὰρ λεπτὰ καὶ μικρὰ καὶ ταῖς κατασκευαῖς ἀπλέεσθαι, πρῶτα τῷ κινῆναι καὶ διαπλάττοντι τὴν ὕλην ὑπακύνει ἀνάγκη καὶ συντελεῖσθαι καὶ προὔφασθαι τῶν ἀδρομερῶν καὶ πολυσωμάτων, καὶ τὴν σύστασιν ἐργαδεύειν ἔχόντων, ἐξ ὧν ² τὸ δωδεκάεδρον. ἔπεται δὲ τῶν ³ ἄλλων μηδὲν, ἀπολειπομένη τῇ φύσει τῆς γενέσεως. ἔστιν ἔν ⁴ ἴσχυα καὶ ταύτης τῆς ἀτοπίας ἢ τῆς ὕλης εἰς πέντε κόσμους διαίρεσις καὶ διάστασις. ὅπερ μὲν γὰρ πυραμὶς (ὑπέστησε γὰρ πρῶτον) ὅπερ δ' ὀκτώεδρον, ὅπερ δ' εἰκοσάεδρον. ἐν δὲ τῷ προὔποσχύοντι ἐν ἐκάστῳ ⁵ τὰ λοιπὰ τὴν γένεσιν ἔχει, κατὰ σύγκρισιν καὶ διάκρισιν ⁶ μερῶν εἰς πάντα γινομένης πᾶσι μεταβολῆς, ὡς αὐτὸς ὁ Πλάτων ὑποδείκνυσιν διὰ πάντων χεδὸν ἐπεξιών. ἡμῖν δὲ βραχέως ἀρκέσει μαθεῖν. ἐπεὶ αἷρ μὲν σβεννυμένη πυρὸς ὑφέσται, καὶ λεπυνόμενος αὐτὸς ἐξ αὐτῆς πῦρ ἀναδίδωσιν, ἐν ταῖς ἐκατέροις σπέρμασι τὰ πάθη δεῖ δεῖσθαι καὶ τὰς μεταβολάς. σπέρματα δὲ πυρὸς ⁷ ἢ πυραμὶς,

¹ Post hanc vocem Turn. & V. inserunt τὸ ἔχον. Petav. deinde δεῖ pro δυεῖν.

² Voces hae ἐξ ὧν vulgo leguntur ante καὶ τὴν σύσ. Eas suo loco reponendas monuit W. Absque quoque mavult ἐξ.

³ Absit particula δ' a Turn. & V. Deinde Petav. ἀπολειπομένων.

⁴ Ald. Bas. Petav. ἐπεὶ ἔν. Deinde Turn. & V. ὑπέστη pro ἐπέστησε.

⁵ Dedi, quod W. ex Anon. & Mez. probat, pro vulg. ἐκάστῳ. Sequens τὰ omittit Petav.

⁶ Inferui καὶ διάκρισιν e Turn. & V. Probat W. idem ex Anon. & Mez.

⁷ Turn. & V. πυρὸς μὲν ἢ π.

μῆς, ἐξ εἵκοσι καὶ τεσσάρων πρώτων τριγώνων. τὸ δ' ἐκλήκερον ἄερος ἐκ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ τῶν αὐτῶν γίνεται. γίνεται τοίνυν ἄερος μὲν ἐν σοιχεῖον, ἐκ δευτέρου πυρὸς συγγραθέντων καὶ συσάντων, τὸ δ' ἄερος αὖ κερματιζόμενον, εἰς δύο πυρὸς διακρίνεται σώματα, συνθλιβόμενον δ' αὖθις αὐτῷ καὶ συμπίπλον, εἰς ὕδατος ἰδέαν ἄπεισιν. ὥστε πανταχῶς τὸ προϋφιστάμενον αἰεὶ, πᾶσι τοῖς ἄλλοις εὐπόρως παρέχειν¹ τὴν γένεσιν ἐκ τῆς μεταβολῆς. καὶ μὴ μόνον ἐν εἶναι πρῶτον, ἑτέρως δ' ἐν ἑτέρῳ συστήματι κίνησιν ἀρχηγὸν καὶ προληπτικὴν ἐς γένεσιν ἔχοντος, πᾶσι τηρεῖσθαι τὴν ὁμωνυμίαν.

XXXIII. Καὶ ὁ Ἀμμώνιος. Ἀνδριμῶς μὲν (ἔφη) ταῦτα τῷ Θεοδώρῳ καὶ Φιλοτίμῳ διαπεπνύηται. θανμάσαιμι δ' ἂν, εἰ μὴ δόξειεν χρῆσθαι λήμμασιν ἀναιρετικοῖς ἀλλήλων. ἀξιοῖ γὰρ ἅμα πᾶσι τοῖς πέντε μὴ γενέσθαι τὴν σύστασιν, ἀλλὰ τὸ λεπτότατον αἰεὶ καὶ δι' ἐλάχιστονους πραγματείας συνιστάμενον προεκπίπτειν εἰς γένεσιν. εἴτα ὥσπερ ἀκόλεθον, ἐμαχόμενον τέτρω, τίθῃσι, τὸ μὴ πᾶσαν ὕλην πρῶτον εἰσφέρειν τὸ λεπτότατον καὶ ἀπλάστατον², ἀλλ' ἐνιαχῇ τὰ ἐμβριθῇ καὶ πολυμερῇ φθάσειν προανίχοντα ταῖς γενέσεσιν ἐκ τῆς ὕλης. ἄνευ δὲ τέτρε, πέντε σωμάτων πρώτων ὑποκειμένων, καὶ διὰ τῶτο νόσμων λεγομένων εἶναι τοσάτων, πρὸς μόνον τὰ τέσσαρα τῇ πιθανότητι χρῆται, τὸν δὲ κύβον, ὥσπερ ἐν παιδιᾷ ψήφῳ ὑφίρηται, μὴτ' αὐτὸν εἰς ἐκεῖνα μεταβάλλειν πεφυκότα, μὴτ' ἐκεῖνοις παρέχειν μεταβολὴν εἰς ἑαυτὸν, ὅτε δὴ τῶν τριγώνων ἔχ' ὁμογενεῶν ὄντων. ἐκεῖνοις μὲν γὰρ ὑπόκειται κοινὸν ἐν πᾶσι τὸ ἡμιτρίγωνον³, ἐν

¹ Petav. παρέχει.

² Ald. & Bas. τὸ ἀπλότατον καὶ ἀπλάστατον. Xyl. corrigendum monnit τὸ λεπτότατον, & Steph. dedit. E. Turn. & V. enotatur λεπτότατον ἢ ἀπλάτατον, λεπτότατον διὰ τὸ ἐμβριθῇ ἢ κερματιζόμενον.

³ E. Turn. & V. sic enotatur: ἐν ᾧ πᾶσι τὸ ἡμιτρίγωνον δηλοδῇ (f. δηλαδῇ).

ἐν τῷ τῷ δὲ ἰδίῳ μόνῳ τὸ ἰσοσκελές, ἔποιεν πρὸς ἐκεί-
νο σύννευσιν ¹, ἕτε σύγκρασιν ἐνωτικήν. εἴπερ ἐν πέν-
τε σωματίων ὄντων καὶ πέντε κόσμων, ἐν ἐκάστῳ ² τὴν
ἡγεμονίαν ἔχει τῆς γενέσεως, ὅπε γέγονεν ὁ κύβος πρῶ-
τος, ἔθεν ἕσαι τῶν ἄλλων. εἰς ἔθεν γὰρ ἐκείνων μετα-
βάλλειν πέφυκεν. εἰ γὰρ, ὅτι καὶ τὸ τῷ καλεσμένῳ
δεκαέδρῳ σοιχεῖον ἄλλο ποιῶσιν ³, ἢ ἐκεῖνο τὸ σκαλη-
νόν, ἐξ ἧς τὴν πυραμίδα καὶ τὸ ὀκτάεδρον καὶ τὸ εἰ-
κοσάεδρον ὁ Πλάτων συνίστησιν. ὥστε ἅμα γελῶν ὁ Ἀμ-
μώνιος εἶπεν. Ἡ ταῦτά σοι διαλυτέον, ἢ ἰδίῳ τι λε-
κτέον περὶ τῆς κοινῆς ἀπορίας.

XXXIV. Κἄν. Πιθανώτερον ἔθεν ἔχω λέγειν
ἐν γε τῷ παρόντι· βέλτιον δ' ὥς ἐστὶν ἰδίῳ εὐθύνας ⁴
ὑπέχειν δόξης ἢ ἀλλοτριᾶς. λέγω τοίνυν αὖτις ἐξ ἀρ-
χῆς, ὅτι δυοῖν ὑποκειμένων φύσεων, τῆς μὲν αἰδητῆς ⁵
ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ μεταβολῆς καὶ φορητῆς ἄλλοτε ἄλ-
λως, ἐτέρας δ' ἐν εἰσὶ νοητῆς ἀεὶ κατὰ ταυτὰ ὡσαύ-
τως ἐχέσης, δεινόν ἐστιν, ὡς εἶπαίτε, τὴν μὲν νοητὴν δι-
ωρίσθαι καὶ διαφορὰν ἔχειν ἐν ἑαυτῇ, τὴν δὲ σωματι-
κὴν καὶ παθητικὴν, εἰ μὴ μίαν τις ἀπολείπει συμπεφυ-
κυῖαν αὐτῇ καὶ συννεύσαν, ἀλλὰ χωρίζει καὶ διέσκει,
ἀγανακτεῖν καὶ δυσχεραίνειν. τὰ γὰρ μόνιμα καὶ θεῖα
δήπε μᾶλλον αὐτῶν ἔχειναι προσήκει, καὶ φεύγειν ὡς
ἀνυσόν ἐστι τομὴν ἅπασαν καὶ δικάσιν. ἀλλὰ καὶ τέ-
των κατὰ τόπον διαστάσεων τοῖς νοητοῖς τὰς κατὰ λό-
γον καὶ ἰδέαν ἀνομοιότητας. ὅθεν ἐνίσταμενος τοῖς ἐν
τῷ πᾶν ἀποφαίνεσιν ὁ Πλάτων, τὸ τε εἶναι Φησι
καὶ τὸ ταυτὸν καὶ τὸ ἕτερον ⁶. ἐπὶ πᾶσι δὲ κίνησιν
καὶ

¹ Turn. V. συνίλευσιν. Petav. σύννευσιν.

² W. fufp. ἐν ἐκάστῳ.

³ Turn. V. ποιῶν.

⁴ Petav. ἀπευθύνας.

⁵ Petav. αἰδητικῆς; Turn. & V. deinde εὐμεταβολῆς.

⁶ Cum articulo, qui vulgo ante ἕτερον. abest, dedi e Petav.

καὶ εἰσίν. ὄντων ἔν πέντε τέτων, ἡ θαυμαστὸν ἦν, εἰ
τῶν πέντε σωματικῶν σοιχείων ἐκείνων ἕκαστον ἐκάστω μί-
μημα τῇ φύσει καὶ εἰδωλόν ἐστι γεγεννημένον, ἐκ ἀμικτον,
καὶ εἰλικρινές, ἀλλὰ τῷ μάλισα μετέχειν ἕκαστον ἐκάστης
δυνάμεως. ὁ μὲν γὰρ κύβος ἐμφανῶς εἰσαγωγῆς οἰκείον ἐστὶ
σῶμα ¹, διὰ τὴν τῶν ἐπιπέδων ἀσφάλειαν καὶ βεβαιότη-
τα· τῆς δὲ πυραμίδος πᾶς ἂν τις τὸ πυροειδές καὶ κί-
νητικὸν ἐν τῇ λεπτότητι τῶν πλευρῶν καὶ τῇ τῶν γωνιῶν
οξύτητι κατανοήσκειν· ἡ δὲ τῷ δωδεκαέδρῳ φύσις, περι-
ληπτικὴ τῶν ἄλλων σχημάτων ἔστω, τῷ ὅντος εἰκὼν πρὸς
πάν τὸ σωματικὸν γεγονέναι δόξει· τῶν δὲ λοιπῶν
δυσεῖν, τὸ μὲν εἰκοσάεδρον τῆς τῷ ἑτέρῃ, τὸ δ' ὀκτάεδρον
μάλισα τῆς ταυτῆς ² μετέληχεν ιδέας. διὸ τῷτο μὲν
ἀέρα χετικὸν ἁσίας πάσης ἐν μιᾷ μορφῇ, ἰσχυρὸν δὲ,
ἕδωρ ἐπὶ πλεῖστα τῷ κερύνυθαι γένη ποιότητων τρεπό-
μενον ³ παρείχεν. εἴπερ ἔν ἡ φύσις ἀπαιτεῖ τὴν ἰσο-
νομίαν ἐν πᾶσι, καὶ κόσμος εἰκὼς ἐστὶ μήτε πλεῖς γεγόνε-
ναι μήτ' ἐλάττω τῶν παραδειγμάτων, ὅπως ἕκαστον ἐκά-
στω ⁴ τέξιν ἡγεμονικὴν ἔχῃ καὶ δύναμιν, ὥσπερ ἐν ταῖς
συστάσεσι τῶν σωμάτων ἔχῃκεν.

XXXV. Οὐ μὲν ἀλλὰ τῷτο μὲν ἔσω παραμυθία
τῷ θαυμάζοντος, εἰ τὴν ἐν γενέσει καὶ μεταβολῇ φύσιν
εἰς γένη τοσαῦτα διαιρῶμεν. ἐκεῖνο δ' ἤδη σκοπεῖτε κοι-
νῇ προσέχοντες, ὅτι τῶν ἀνωτάτω ἀρχῶν, λέγω δὲ τῷ
ἐνός καὶ τῆς ἀορίστου οὐσίας, ἡ μὲν ἀμορφίας πάσης σο-
χεῖον ἔστω καὶ ἀταξίας, ἀπειρία ⁵ κέκληται· ἡ δὲ τῷ
ἐνός φύσις ὀρίστω καὶ καταλαμβάνωσα τῆς ἀπειρίας τὸ

Z 2

56-

¹ Xyl. maluit σῆμα, sicut deinde vocem εἰκὼν usurpavit.

² Sic Xyl. correxit. Ald. & Basf. τῆς αὐτῆς.

³ Dedi sic e Turn. & V. idem legendum monente W. pro
vulg. τρεπόμενα.

⁴ V. ἕκαστον ἐν ἐκάστω. Petav. ἔχῃ pro ἔχῃ.

⁵ Sic Xyl. correxit. Ald. & Basf. ἀπειρίας.

σεων¹ καὶ ἄλογον καὶ ἀόριστον, ἑμμορφον παρέχεται, καὶ τὴν ἐπομένην περὶ τὰ αἰδητὰ δείξει καταγόρευσιν ἀνωσ- γέπως ὑπομένον καὶ δεχόμενον. αὗται δὲ πρῶτον αἱ ἀρχαὶ περὶ τὸν ἀριθμὸν ἐπιφαίνονται, μᾶλλον δὲ ὅλως ἀριθμὸς ἐκ ἑστ² τὸ πληθὺς, ἂν μὴ καθάπερ εἶδος ὕλης τὸ ἐγγενόμενον ἐκ τῆς ἀπειρίας τῆ ἀορίστου, πῇ μὲν πλείον, πῇ δὲ ἑλάττω ἀποτεμένῃται³. τότε γὰρ ἀριθμὸς γίνε- ται τῶν πληθῶν ἑκάστων, ὑπὸ τῆ ἐνὸς ὀριζόμενον. εἰ δὲ ἀναιρεθῇ τὸ ἐν, πάλιν ἡ ἀόριστος δυὰς συγχέασθαι πᾶν ἀριθμὸν⁴ καὶ ἀπειρον καὶ ἄμετρον ἐποίησεν. ἐπεὶ δὲ τὸ εἶδος ἐκ ἀναίρεσιν ἐστὶ τῆς ὕλης, ἀλλὰ μορφὴ καὶ τάξις ὑποκειμένης, ἀνάγκη καὶ τῷ ἀριθμῷ τὰς ἀρχὰς ἐνυπάρχειν ἀμφοτέρως, ὅθεν ἡ πρώτη καὶ μεγίστη δια- φορὰ καὶ ἀνομοιότης γέγονεν. ἔστι γὰρ ἡ μὲν ἀόριστος ἀρχὴ τῆ ἀρτίας διμικρὸς, ἡ δὲ βελτίων τῆ περιττῆ⁵. πρῶτος δὲ τῶν ἀρτίων τὰ δύο, καὶ τὰ τρία τῶν περι- ττῶν, ἐξ ὧν τὰ πάντες, τῇ μὲν συνθέσει κοινὸς ὢν ἀμ- φοῖν ἀριθμὸς, τῇ δὲ δυνάμει γεγωνὸς περιττός. ἔδει γὰρ, εἰς πλείονα μέρη τῆ αἰδητῆ καὶ σωματικῆ μερι- ζομένη διὰ τὴν σύμφυτον, ἀνάγκη τῆς ἐτερότητας⁶, μή- δὲ τὸν πρῶτον ἀρτίον γενέσθαι, μήτε τὸν πρῶτον περι- ττὸν, ἀλλὰ τὸν τρίτον ἐκ τέτων ἀποτελέμενον, ὅπως ἀπ' ἀμφοτέρων τῶν ἀρχῶν γένηται, καὶ τῆς τὸ ἀρτίον δημι-

¹ Si senon retineatur, Turn. vertendum monet angustiar. Mavult tamen kenon, quod Xyl. & Mez reponi volunt. In var. lect. enotatur: foris. τό τε ἐνόν, ἢ, τὸ κενόν, ἢ, τὸ σθένος, ἢ τὸ σερρόν; item ξένον ἄτατον τό τε ὄναν.

² Petav. ἔστι περὶ τὸ πληθὺς.

³ Turn. V. ἀποτεμνεται.

⁴ Turn. V. Bong. πάντ' ἀριθμὸν.

⁵ Dedí sic cum W. recipiente haec partim e codicibus, partim e correptione Turn. & Xyl. pro vulg. εἰδὲν βελτίων, ὥσπερ ἡ τέτα. E Turn. V. Petav. enotatur ἡ δὲ βελτίων, ὥσπερ ἡ βελτίων τῆ περιττῆ.

⁶ W. legendum censet διὰ τὴν σύμφυτον ἀνάγκην τῆς ἐτε- ρότητας.

δημιουργήσης καὶ τῆς τὸ περιτλύν. ἔ γὰρ ἦν οἷόν τε τῆς
 ἑτέρας ἀπαλλαγῆναι τὴν ἑτέραν· ἐκατέρα γὰρ ἀρχῆς
 φύσιν ἔχει καὶ δύναμιν. ἀμφοτέρων ἔν συνδυαζομένων,
 ἡ βελτίων κρατήσασα τῆς ἁοριστίας διαιρέσεως, τὸ σωμα-
 τικὸν ἐνέστη ¹, καὶ τῆς ὕλης ἐν ἀμφοτέροις διΐσταμένης
 μέσση τὴν μονάδα θεμένη, δίχα νεμηθῆναι τὸ πᾶν ἐκ
 εἴασεν, ἀλλὰ πλήθος μὲν γέγονε κόσμων ὑπὸ τῆς ἑτε-
 ρότητος τῆ ἁορίσεως καὶ διαφορᾶς, περιτλὺν δὲ πλήθος ἡ
 ταυτὲ καὶ ὠρισμένη δύναμις ἀπείργασαι, περιτλὺν δὲ
 τοῦτον, ὅτι παρρωτέρω τὴν φύσιν ἡ βέλτιον ἔχει, προ-
 ελθεῖν ἐκ εἴασεν. εἰ μὲν γὰρ ἀμιγῆς καὶ καθαρὸν ἦν
 τὸ ἐν, ἐδὲ ὅπως εἶχεν ἡ ὕλη διάστασιν· ἐπεὶ δὲ τῷ
 διαιρετικῷ τῆς δυάδος μέμνηται, τομὴν μὲν ἐδέξατο καὶ
 διαίρεσιν, ἐνταῦθα δ' ἔστη τῷ περισσῷ τῆ ἀρτίως κρα-
 τηθέντος.

XXXVI. Διὸ καὶ πεμπάσασθαι τὸ ἀριθμῆσαι τοῖς
 παλαιοῖς ἔθος ἦν καλεῖν. οἶμαι δὲ καὶ τὰ πάντα τῶν
 πέντε παρώνυμα γεγονέναι κατὰ λόγον, ἅτε δὴ τῆς
 πεντάδος ἐκ τῶν πρώτων ἀριθμῶν συνεσῴσης. καὶ γὰρ
 οἱ μὲν ἄλλοι πολλαπλασιαζόμενοι πρὸς ἑλᾶς, εἰς ἕτε-
 ρον αὐτῶν ἀριθμὸν ἐκβαίνουσιν· ἡ δὲ πεντάς, ἂν μὲν
 ἀρτιόκεις λαμβάνηται, τὸν δέκεα ποιεῖ τέλειον· ἐὰν δὲ
 περισσάκεις, ἑαυτὸν πάλιν ἀποδίδωσιν. ἐὼ δ' ὅτι πρῶ-
 του ² μὲν ἐκ πρώτων δυεῖν τετραγώνων συνέσθηκε τῆς τε
 μονάδος καὶ τῆς τετράδος ἡ πεντάς, πρώτη δὲ ἴσου δυ-
 ναμένη τοῖς πρὸ αὐτῆς δυοῖ, τὸ κάλλιστον τῶν ὀρθογων-
 νίων τριγώνων συνέσκησι· πρώτη δὲ ποιεῖ τὸν ἡμιόλιον
 λόγον. ἔ γὰρ ἴσως οἰκεῖα ταῦτα τοῖς ὑποκειμένοις πράγ-
 μασιν. ἀλλ' ἐκεῖνο μᾶλλον, τὸ φύσει διαιρετικὸν τῆ
 ἀριθμῶ καὶ τὸ πλεῖστα τέτω ³ τὴν φύσιν διανέμειν. ἐν
 Z 3 μὲν

¹ Turn. V. τὸ σωματικὸν συνέσθηκε.

² Turn. V. πρώτη.

³ Sic corrigendum monuit W. dedique e Turn. pro vulg.
 τέτων.

μὲν γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς αἰδήσεις πέντε, καὶ μέρη ψυχῆς, Φυτικὸν ¹, αἰθητικὸν, ἐπιθυμητικὸν, θυμοειδές, λογιστικόν· καὶ δακτύλους ἑκατέρας χειρὸς τοσάτας· καὶ τὸ γονιμώτατον σπέρμα πενταχῇ ² χιζόμενον. ἃ γὰρ ἰσόρηται γυνὴ πλείονα τέκῃσα πέντε συχνὰ ³ ταῖς αὐταῖς ὥδισι· καὶ τὴν Ῥέαν Αἰγύπτιοι μυθολογῶσι πέντε θεὸς τέκεῖν, αἰνιτίζοντες τὴν ἐκ μιᾶς ὕλης τῶν πέντε κόσμων γένεσιν. ἐν δὲ τῷ παντὶ πέντε μὲν ζώοναι ὁ περὶ γῆν τόπος, πέντε δὲ κύκλοις ὁ ἕρηνος διάρκειαι, δυσὶν ἀρκητικοῖς καὶ δυσὶν τροπικοῖς καὶ μέσῳ τῷ ἰσημερινῷ. πέντε δ' αἱ τῶν πλανωμένων ἄστρον περίοδοι γέγονασιν, ἡλίου καὶ Φωσφόρου καὶ εἰλωβωνος ὁμοδρομούντων· ἐναρμόνιος δὲ καὶ ἡ τῶν κόσμων σύνταξις, ὥσπερ ἀμέλει καὶ τὸ παρ' ἡμῖν ἡρμοσμένον ἐν πέντε τετραχόρδων θέσεσιν ὁρᾷται τῶν ὑπατῶν, καὶ μέσων, καὶ συνημμένων, καὶ διεζευγμένων, καὶ ὑπερβολαίων· καὶ τὰ μελεθόμενα διαστήματα πέντε, δίεσις, καὶ ἡμιτόνιον, καὶ τόνος, καὶ τριημιτόνιον, καὶ δίτονον. ἕτως ἡ φύσις ἔοικε τῷ πέντε ποιεῖν ἅπαντα χαίρειν μᾶλλον ἢ τῷ σφαιροειδῇ ⁴, καθάπερ Ἀριστοτέλης ἔλεγε.

XXXVII. Τί δὴτα (Φῆσαι τις ἂν) ὁ Πλάτων ἐπὶ τὰ πέντε χήματα τὸν τῶν πέντε κόσμων ἀριθμὸν ἀνήνεγκεν, εἰπὼν, ὅτι τῇ πέμπτῃ συστάσει ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πᾶν κατεχρήσατο, ἐκεῖνο διαγράφων; εἶτα ⁵ τὴν περὶ

¹ Sic W. legendum monuit, & dedi pro vulg. Φυσικόν. Kaltw. jam bene vertit: die Kraft zu vegetiren.

² Siccum W. restitui ex Ald. & Bas. accedentibus Xyl. Turn. Mez. F. Vulgo πανταχῇ.

³ Bene Kaltw. conjicit, τέκνα vel τέκνων legendum pro συχνὰ. W. quoque susp. τέκνα. Cf. Quaest. Rom. II. in Vol. VIII. p. 311. Xylandro deesse aliquid videbatur.

⁴ Sic e Turn. & V. recepi, W. probante, pro vulg. σφαιροειδῇ — rebus quinario construendis, quam globi ad formam redigendis.

⁵ Turn. V. εἶτα τε.

ρὶ τῷ πλήθει τῶν κόσμων ὑποθεῖς ἀπορίαν, πότερον
 ἕνα, ἢ πέντε αὐτὰς ἀληθεῖς πεφυκότας λέγειν προσή-
 κει, δῆλός ἐστιν ἐντεῦθεν οἶστος ὡρμηθῆαι τὴν ὑπόνοιαν.
 εἴπερ ἔν δεῖ πρὸς τὴν ἐκείνη διάνοιαν ἀπάγειν ¹ τὸ εἰ-
 κὸς, σκοπῶμεν ², ὅτι ταῖς τῶν σωμάτων καὶ χημάτων
 ἐπεινῶν διαφοραῖς ἀνάγκη καὶ κινήσεων εὐθὺς ἐπεθεῖ
 διαφορὰς, ὥσπερ αὐτὸς διδάσκει, τὸ διακρινόμενον ἢ συγ-
 κρινόμενον ἅμα ³ τῆς ἐσίας τῇ ἑτεροιώσει καὶ τὸν τόπον
 μεταλλάττειν ἀποφαινόμενος. ἂν γὰρ ἐξ ἀέρος πῦρ γέ-
 νηται, λυθέντος τῷ οὐλεδρῷ καὶ κερματιζέντος εἰς πυ-
 ραμίδας, ἢ πάλιν ἀπὸ πυρὸς, συνωθέντος καὶ συν-
 θλιβέντος εἰς οὐλεδρον, ἔστι δυνατόν μένειν, ὅπερ πρότε-
 ρον ἦν, ἀλλὰ φεύγει καὶ φέρεται πρὸς ἑτέραν χώραν
 ἐκβιάζόμενον καὶ μαχόμενον τοῖς ἐνισαμένοις καὶ κατ-
 ἐπειγασιν. ἔτι δὲ μᾶλλον εἰκόνι τὸ συμβαίνειν ἐνδείκνυ-
 ται, τοῖς ἐπὶ τῶν πλοχάνων καὶ ὀργάνων τῶν περὶ τὴν
 τῷ σίτε κῆθαρσιν σειομένοις καὶ ἀναλισκωμένοις ⁴ ὁ-
 μοίως λέγων τὰ στοιχεῖα σείοντα τὴν ὕλην, ὑπ' ἐκείνης
 τε σείμενα, προσχωρεῖν ἀεὶ τὰ ὅμοια τοῖς ὁμοίοις, ἄλ-
 λην τε χώραν ἄλλα ἔχειν πρὶν ἐξ αὐτῶν ⁵ γενέσθαι τὸ
 πᾶν

Z 4

¹ W. legendum censet ἐπάγειν.

² Dedi sic e W. mente pro vulg. σκοπῶν. Xyl. legisse vi-
 detur σκοπῶν.

³ Sic e V. dedi cum W. idem ex Anon. Xyl. Turneb. Mez.
 recipiente pro vulg. ἑνῶμα.

⁴ Vulgo haec ita leguntur: ἐνδείκνυται τοῖς ἐπὶ τῶν ἐπαγόν-
 των καὶ ὀργάνων περὶ τ. τ. σ. κῆθαρσιν, ἐγκατέμεινον ἀναλίσκο-
 μένοις, ὁμοίως. Misere haec depravata esse, facile patet. Hinc
 non dubitavi, recipere Turnebi correptionem, ipso Platonis
Timaeo, unde locus est desumptus, satis firmatam. Probat ean-
 dem W. cum Xyl. πλοχάνων praesertim e Suida dandum mo-
 mente, non πλοκάμων, ut habetur apud Platonem. Etiam in
 ind. Var. e Turn. V. Petav. enotantur ἐνδείκνυται τῆς ὑπὸ
 τῶν πλοκάμων καὶ ὀργάνων τῶν σειομένων καὶ ἀναλίσκωμένων.

⁵ Vulgo χώραν ἄλλαις οἱ πρὶν ἐπ' αὐτῶν. In illis rectius e
 Platone exhibendis secutus sum Turn. Xyl. W. mentem. In
 adnot.

πᾶν διακοσμηθέν· ἔτιωσ ἔν τότε τῆς ὕλης ἐχέσης ὡς ἔ-
 χειν τὸ πᾶν εἶδος ¹, ἧ θεὸς ἄπεσιν, εὐθύς αἱ πρῶται
 πέντε ποιότητες ², ἰδίας ἔχουσι ῥοπὰς, ἐφέροντο χω-
 ρίς, ἐ παντάπασιν, ἐδ' εἰληρικῶς ἀποκρινόμεναι, διὰ
 τὸ πάντων ἀναμειγμένον αἰετὰ κρατέμενα τοῖς ἐπι-
 κρατέσι κατὰ ³ φύσιν ἔπεσθαι. διὸ δὴ τοῖς τῶν σω-
 μάτων γένεσιν ἄλλων ἄλλαχῇ φερομένων ἰσαρίθμους μερί-
 δας καὶ διαστάσεις ἐποίησαν· τὴν μὲν ἐ καθαρὰ πυ-
 ρὸς, ἀλλὰ πυροειδῆ· τὴν δὲ, ἐκ ἀμιγῆς αἰθέρος, ἀλλ'
 αἰθεροειδῆ· τὴν δ' ἐ γῆς αὐτῆς κατ' αὐτήν, ἀλλὰ
 γεωειδῆ· μάστιγα δὲ καὶ τὴν αἶρος κοινῶσιν τὴν ὕδατος ⁴,
 διὰ τὸ πολλῶν, ὥσπερ εἴρηται, τῶν ἄλλων φύλων ⁵ ἀνα-
 πεπλησμένα, ἀπελθεῖν. ἐ γὰρ ὁ θεὸς διέστησεν ἐδὰ διψ-
 κισε τὴν ἐσάν, ἀλλ' ὑπ' αὐτῆς διεσῶσαν αὐτήν, καὶ
 φερομένην χωρὶς, ἐν ἀνοσμίαις τοσαύταις παραλαβὼν,
 ἔταξε καὶ συνήρμοσε δι' ἀναλογίας καὶ μεσότητος· εἶδ'
 ἐκάστη λόγον ⁶ ἐγκαταστήσας ὥσπερ ἄρμωσιν καὶ φύλα-
 κα, κόσμους ἐποίησε τοσάτους, ὅσα γένη τῶν πρῶτων
 σωμά-

adnott. Turn. quidem & Xyl. est ὑπ' αὐτῶν, in ind. autem var.
 e Turn. & V. affertur ἄλλα ἔχειν πρὶν καὶ τὸ πᾶν ἐξ αὐτῶν.
 Petav. ἀλλ' οἱ pro vulg. ἄλλαις οἱ & διακομιθέν pro διακοσ-
 μηθέν.

¹ Apud Platonem est ὥσπερ εἶδος ἔχον ἅπαν, & deinde
 ὅταν ἀπὴ τινὸς θεός, unde cum W. sumsi ἧ θεός pro vulgari
 εὐθείως. A Bas. absunt voces εὐθείως ἄπεσιν. Turn. & V. αὐ
 θεός ἀπὴ; Xyl. αὐ θεός ἄπεσιν.

² Turn. notat, quinque qualitates apud Plutarchum hoc loco
 esse prima corpora, quatuor scilicet elementa, & coelum.

³ Dedi κατὰ e Xyl. mente pro vulg. παρὰ.

⁴ Petav. τῇ ὕδατος pro τὴν ὕδ. Turn. V. κοινῶσιν καὶ τὴν
 κοινῇ.

⁵ Uno λ scriptam dedi hanc vocem a φύλον pro vulg. φύλ-
 λων. Xyl. susp. φυλῶν, quod idem valet, monens, Turne-
 bum quoque ita legisse videri. Dedi quoque seq. ἀναπεπλησμέ-
 να pro vulg. ἀναπεπλησμένων. Turn. V. ἀναπεπλησμένα vel
 ἀναπεπλησμένα.

⁶ Turn. V. λόγῳ.

σωμάτων ὑπῆρχε. ταῦτα μὲν ἐν τῇ Πλάτωνος ἀνακεί-
θω χάριτι, δι' Ἀμμώνιον· ἐγὼ δὲ περὶ μὲν ¹ ἀριθμῶ
κόσμων ἐκ ἃν ποτε διΐχυρισαίμην, ὅτι τοσῆτοι, τὴν δὲ
πλείονας μὴν ἑνός, ἢ μὲν ἀπείρας, ἀλλ' ὠρισμένους πλή-
θει τιθεμένην δόξαν, ἐδετέρας ἐκείνων ἀναλογωτέραν ²
ἡγῆμαι, τὸ φύσει τῆς ὕλης σκεδαστὴν καὶ μεριστὴν ὄρῶν,
ἔτ' ἐφ' ἑνός μένον, ἔτ' εἰς ἀπειρον ὑπὸ τῆς λόγου βαδίζειν
ἐώμενον. εἰ δ' ἄλλαχόθι περὶ κενταῦθα τῆς ἀνακω-
μίας ³ ὑπομινύσκοντες, ἑαυτὰς, τὸ ἄγαν τῆς πί-
σεως ἀφαιρῶμεν, καὶ τὴν ἀσφάλειαν, ὥσπερ ἐν χω-
ρίῳ σφαλερῷ, τῷ περὶ τῆς ἀπειρίας λόγῳ, μόνον δια-
σώζωμεν.

XXXVIII. Ἐμὲ δὲ ταῦτα εἰπόντες, ὁ Δημήτριος
Ὀρθῶς (ἔφη) Λαμπρίας παραινεῖ. πολλοαῖς γὰρ οἱ θεοὶ
μορφαῖς ἢ σοφισμάτων, (ὥς Εὐριπίδης φησὶν) ἀλλὰ
πραγμάτων σφάλαις ἡμᾶς, ὅταν ὥς ἐπιστάμενοι τολ-
μῶμεν ἀποφαίνεσθαι περὶ τηλικύτων. ἀλλ' ἀνοσιεὸς ὁ
λόγος (ὥς αὐτὸς ἀνὴρ φησιν ⁴) ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπό-
θεσιν. τὸ γὰρ ἀφισαμένων καὶ ἀπολείποντων τὰ χρη-
σθήρια τῶν δαιμόνων, ὥσπερ ὄργανα τεχνιτῶν ἀργὰ καὶ
ἀναυδα κεῖσθαι λεχθέν, ἕτερον λόγον ἐγείρει τὸν περὶ
τῆς αἰτίας μείζονα καὶ δυνάμειος, ἣ ⁵ χρώμενοι ποιεῖσι
κατόχες τοῖς ἐνθεσιασμοῖς καὶ φαντασιαστικὰς τὰς προ-
φήτας καὶ τὰς προφήτιδας. ἢ γὰρ οἶδον τε τὴν ἐκλειψιν
αἰτιῶσαι τῇ ἀπαυδῶν τὰ μαντεῖα, μὴ πειθέοντας οὐ

Z 5

τρεῖς

¹ abest μὲν a Petav.

² Xyl. legit ἀλογωτέραν. R. aut idem legendum censuit, aut ἀναλογωτέραν, minus respondentem rationi.

³ Ald. Bas. καὶ τῆς ἀνακω. Xyl. correxit, consentiente Turnebi versione. R. mouet, omissionem commatis post περὶ, tenebras interpreti objecisse.

⁴ R. & Mez. ὡς ὁ αὐτὸς ἀνὴρ, W. iudice, praeter necessitatem. Xyl. omisit vertendo ὡς αὐτὸς α. φησιν.

⁵ Dedi ἦ ο Turn. & V. probante R. pro vulg. ᾧ, ut referatur ad αἰτίας & δυνάμειος.

τρόπον ἐφεσώτες αὐτοῖς καὶ παρόντες ἐνεργὰ καὶ λόγια ποιῶσιν οἱ δαίμονες. ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἀμμόνιος· Οἷε γὰρ ἕτερόν τι τὰς δαίμονας, εἶπεν ¹, ἡ ψυχὰς ὄντας περιπολεῖν καὶ Ἡσίοδον ², Ἡέρα ἐσσαμένους. ἐμοὶ μὲν γὰρ, ἢν ἄνθρωπος ἔχει διαφορὰν πρὸς ἄνθρωπον ὑποκρινόμενον τραγῳδίαν, ἢ κωμῳδίαν, ταύτην ἔχειν δοκεῖ ψυχὴ πρὸς ψυχὴν ³ ἐνεσκευασμένην σῶμα παρόντι βίῳ πρόσφορον ⁴. ἔδὲν ἔν ἄλογον ἔδὲ θαιμάσον, εἰ ψυχαὶ ψυχαῖς ἐντυγχάνουσαι, Φαντασίας ἐμποιοῦσι ⁵ τῷ μέλλοντος, ὥσπερ ἡμεῖς ἀλλήλοις ἐ πάντα διὰ Φωνῆς, ἀλλὰ καὶ γράμμασι, καὶ θίγοντες μόνον καὶ προσβλέψαντες, πολλὰ καὶ μνησόμεν τῶν γεγονότων καὶ τῶν ἐσομένων προσημαίνομεν. εἰ μήτι σὺ λέγεις ἕτερον ⁶, ὃ Λαμπρία· καὶ γὰρ ἐναγχος ἦέν τις Φωνὴ πρὸς ἡμᾶς, ὡς σὲ πολλὰ περὶ τέτων ἐν Λεβαδίᾳ ξένοις διαλεχθέντος, ὧν ἔδὲν ὁ διηγόμενος ἀκριβῶς διεμνημόνευσε. Μὴ θαιμάσης, (εἴην ἐγὼ) πολλὰ γὰρ ἅμα πράξεις διὰ μέσσης καὶ ἀχολίᾳ συντυγχάνουσαι, διὰ τὸ μαντεῖον εἶναι καὶ θυσίαν, τὰς λόγους ⁷ διεσπαρμένους ἡμῖν καὶ σποράδας ἐποίησαν. ἀλλὰ νῦν, ὁ Ἀμμόνιος εἴφη ⁸, καὶ χολὴν ἄγοντας ἀκροατὰς ἔχεις ⁹, καὶ προθύμως τὰ μὲν

¹ Dedi sic e Turn. & V. probante R. Idem recepit W. ex Anon. & Mez. Vulgo εἰπεῖν.

² Opp. v. 124.

³ Vulgo δοκεῖ ψυχὴν, ita ut defint voces ψυχὴ πρὸς. Eas e conjectura Xyl. recipiendas censui. R. voluit ψυχὴ ἐνεσκευασμένη; W. δοκεῖ δαίμων (vel ψυχὴ γυνή) πρὸς ψ. ἐν.

⁴ Vulgo προσφέρειν. Hinc Xyl. aliquid desiderari monet. Dedi πρόσφορον, R. & W. probantibus.

⁵ A d. & Baf. ἐμποιοῦσι. Xyl. correxit.

⁶ Petav. εἰ μή τις λέγειν ἕτερον.

⁷ W. καὶ τὰς λόγους, haud dubie vitio typothetarum.

⁸ Vulgo ἀλλὰ νῦν ὁ Ἀμμόνιος (εἴφη). Distinctionem mutavi e R. mente & Xyl. versione.

⁹ Restitui ἔχεις e Baf. consentientibus R. & W. Vulgo ἔχας. In seq. simul dandum fuit καὶ προθύμως pro vulg. καὶ πρό-

ζητεῖν, τὰ δὲ μανθάνειν, ἐρίδος ἐμποδὼν ἔσης καὶ φιλο-
νείκias ἀπάσης, συγγνώμης δὲ παντὶ λόγῳ ¹ καὶ παρ-
ρησίας, ὡς ὀρεῖς, δεδομένης.

XXXIX. Ταῦτα δὴ καὶ τῶν ἄλλων συμπαρακα-
λόντων, μικρὸν ἐγὼ σιωπήσας. Καὶ μὴν ἀπὸ τύχης τι-
νός, ὧ Ἀμμώνιε, τοῖς τότε λόγοις αὐτὸς ἀρχὴν τινα
καὶ πύροdon ἐνδέδωκας. εἰ γὰρ αἱ διακριθεῖσαι σώματος ἢ
μὴ μεταχῆσαι τὸ παράπαν ψυχὰι δαίμονές εἰσι, κατὰ
σε καὶ τὸν θεῖον Ἡσίοdon ²,

Ἄγνοι ἐπιχθόνιοι Φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
διὰ τί τὰς ἐν τοῖς σώμασι ψυχὰς ἐκείνης τῆς δυνάμεως
ἀποσερεῖμεν, ἢ τὰ μέλλοντα καὶ προγινώσκειν πεφύκα-
σι καὶ προδηλῶν οἱ δαίμονες; ἔτε γὰρ δύναμιν, ἔτε μέ-
ρος ἔθεν ἐπιγίνεσθαι ταῖς ψυχαῖς, ὅταν ἀπολείπωσι τὸ
σῶμα μὴ κενήμέναις πρότερον εἰκός ἐσιν. ἄλλ' αἰεὶ ³
μὲν ἔχειν, ἔχειν δὲ φαυλότερα τῷ σώματι μεμιγμένας,
καὶ τὰ μὲν ὅλως ἄδηλα καὶ κενρυμένα, τὰ δὲ ἀδεινῇ
καὶ ἀμαυρὰ, καὶ τοῖς δι' ὁμίχλης ὀρῶσιν, ἢ κινεμένοις
ἐν ὑγρῷ παραπλησίως δύσεργα καὶ βραδέα καὶ πολλὴν
ποδῶντα θεραπεύειν τῇ οἰκείᾳ καὶ ἀνάληψιν, ἀφαίρεσιν
δὲ καὶ κἀθάρσιν τῇ κλέπτοντος ⁴. ὥσπερ γὰρ ὁ ἥλιος
ἐχ

πρόθυμοι. Probant id R. & W. E. Turn. & V. assertur pro-
θύμωι, quae lectio non multum a nunc recepta abludit. Eam
R. falso ad cod. Petav. refert.

¹ R. mavult aut παντὶ τῷ λόγῳ, aut πάσης τῇ λόγῳ.

² Opp. v. 121.

³ Sic e. Baf. & Ald. restitui cum W. accedentibus Xyl. A.
B. Venet. 1. pro vulg. ἀλλ' εἰ. R. voluit ἀλλ' ἔχον μὲν.

⁴ R. docente, videtur τὸ κλέπτον hic significare clanculum
irrepentem labem & peccata atque vitia nefcio & non animad-
vertenti accrescentia. Turn. V. τῇ βλάπτοντος, quod, R. ju-
dice, non improbandum. Post haec vulgo legitur scholion in-
terjectum his verbis: ὅτι ἡ ψυχὴ καὶ συνδεδεμένη τῷ σώματι.
τὴν προγινωσκὴν ἔχει δύναμιν, ἐκτυφλεται δὲ διὰ τὴν πρὸς τὸ
γεῶδες ἀνάγκασιν τῇ σώματος. Turn. Xy. & R. id expungen-
dum

ἔχ' ὅταν διαφύγῃ τὰ νέφη γίνεται λαμπρὸς, ἀλλ' ἔτι
 μὲν αἰεὶ, φαίνεται δ' ἡμῖν ἐν ὁμίχλῃ δυσφανὲς ¹ καὶ
 ἀμαυρὸς. ἔτως ἡ ψυχὴ τὴν μαντικὴν ἐκ ἐπιλήτῃται δύ-
 ναμιν ἐμβᾶσα τῷ σώματος, ὥσπερ νέφος, ἀλλ' ἔχουσα
 καὶ νῦν, τυφλᾷται διὰ τὴν πρὸς τὸ θυγερὸν ἀνάμιξιν αὐ-
 τῆς καὶ σύγχυσιν. ἡ δὲ δὲ θαυμάζειν, ἐδ' ἀπιστεῖν,
 ὁρῶντας, εἰ μὴ θέν ἄλλο, τῆς ψυχῆς τὴν ἀντίστροφον τῇ
 μαντικῇ δυνάμει, ἣν μνήμην καλεῖμεν, ἡλίκον ἔργον
 ἀποδείκνυται τὸ σώζειν τὰ παρωχημένα καὶ φυλάττειν,
 μᾶλλον δὲ ὄντα. τῶν γὰρ γεγονότων ἔδεν ἔσιν, ἐδ' ὕφε-
 σηκεν, ἀλλ' ἅμα γίνεται πάντα καὶ φθίρεται, καὶ πράξεις,
 καὶ λόγοι, καὶ παθήματα, τῷ χρόνῳ, καὶ ὡς περ βέβητος,
 ἔκαστα παραφέροντες. αὕτη δὲ τῆς ψυχῆς ἡ δυνάμις ἐκ
 οἷδ' ὅτινα τρόπον ἀντιλαμβάνομένη, τοῖς μὴ παρῆσι
 φαντασίαν καὶ ἔσιν περιτίθησιν. ὁ μὲν γὰρ Θεσσαλοῖς
 περὶ Ἀργεῖς ² δοθεὶς χρησμὸς ἐκέλευε φράζειν, καὶ φᾶ-
 τ' ἀκοῇ, τυφλοῖο τε δέρεσιν. ἡ δὲ μνήμη, καὶ καὶ φᾶν
 πραγμάτων ἀκοή, καὶ τυφλῶν ὄψις ἡμῖν ἔσιν. ὅθεν
 (ὡς ἔφην) ἐκ ἔστι θαυμαστὸν, εἰ κρατῶσα τῶν μηκέτ'
 ὄντων, προλαμβάνει ³ πολλὰ τῶν μηδέπω γεγονότων.
 ταῦτα γὰρ ⁴ αὐτῇ μᾶλλον προσήκει, καὶ τέτοις συμπα-

dam monuerunt, nec non Collector leA. var. Frft. Delevi cum
 W. qui id abesse notat in A. B. F. Venet. 1. Schott. abest quo-
 que a Petav.

¹ aegre lucens. Sic R. legi maluit pro vulg. δυσφανὲς, li-
 cet hoc non sit improbandum, cum illud grandius sonet, &
 Plutarchum magis deceat, affectatorem poeticorum vocabulo-
 rum. Non dubitavi, id recipere, cum firmatum sit cod. F. &
 exquisitius id censeat W.

² Quod Turn. & Xyl. legendum monent, & enotatur e
 Turn. & V. in ind. Var. simulque habere Anon. notat W. de-
 di pro vulg. Ἀργεῖς. Fuit Arna Thessaliae urbs, colonia Boe-
 otorum, de qua hic loci sermo esse videtur. Alia fuit ejusdem
 nominis in Boeotia.

³ Dedi sic e Petav. cum W. idem ex A. B. F. Venet. 1. re-
 ponente pro vulg. προλαμβάνει.

⁴ Petav. post haec statim affert ἐπιβάλλεται, omisis interja-
 centibus.

θῆς ἐσι· καὶ γὰρ ἐπιβάλλεται καὶ προτίθεται¹ πρὸς τὰ μέλλοντα, καὶ παρωχημένων καὶ τέλος ἔχόντων ἀπῆλλαίαι, πλὴν τῷ μνημονεύειν.

XL. Ταύτην ἐν ἔχουσι τὴν δύναμιν ψυχῇ σύμφυτον μὲν καὶ ἀμυδρὸν² καὶ δυσφάντασον, ὅμως ἐξανθῶσι πολλαίαι καὶ ἀναλαμβάνουσιν ἐν τε τοῖς ἐνυπνίοις καὶ περὶ τὰς τελετὰς εἶναι, καθαρῶς γινομένης τῷ σώματος, ἢ τινα κρᾶσιν οἰκείαν πρὸς τὸτο λαμβάνοντος, ἢ τὸ λογιστικὸν καὶ φροντιστικὸν ἀνίστασθαι καὶ ἀπολύεσθαι τῶν παρόντων, ἀλόγῳ καὶ φαντασιαστικῷ τῷ μέλλοντος ἐπιερεφομένης³. ἔ γάρ, ὡς Εὐριπίδης Φησί, μάντις ἄριστος, ὅσις εἰκάζει καλῶς, ἀλλ' ἔτος ὁμόφρων⁴ μὲν ἀνὴρ καὶ τῶ νῦν ἔχοντι τῆς ψυχῆς καὶ μετ' εἰκότος ἡγεμνω καὶ ὁδὸν ἐπόμενος. τὸ δὲ μαντικόν, ὥσπερ γραμματεῖον ἄγραφον καὶ ἄλογον καὶ ἄοριον ἐξ αὐτῆς, δεκτικὸν δὲ φαντασῶν παθῶν⁵ καὶ προαιδήσεων, ἀσυλ-

λογί-

¹ Turn. προστίθεται.

² R. susp. σύμφυτον μὲν, ἀλλ' ἀδενῇ καὶ ἀμυδρὸν.

³ R. susp. ἢ τῷ λογιστικῷ καὶ φροντιστικῷ, διὰ τὸ ἀνίστασθαι καὶ ἀπολύεσθαι τῶν παρόντων ἀλόγων καὶ φαντασιακῶν, τῷ μέλλοντος ἐπιερεφομένης — aut ideo, quod pars hominis ratiocinando & meditando facta ad futura scienda se convertit, postquam a praesentibus turbidis & imaginationem exercensibus remissa atque absoluta fuit. Hanc conjecturam non probat Kaltw. & sensum loci vertendo sic exprimit: oder weil die Kraft zu denken und zu überlegen jetzt, da sie von allem Gegenwärtigen losgerissen und befreit ist, sich mit der, blos von der Einbildung, nicht aber von der Vernunft abhängenden Zukunft beschäftigen kann. W. locum ita restituendum censet: ἢ τῷ λογιστικῷ καὶ φροντιστικῷ ἀνίστασθαι καὶ ἀπολύεσθαι τῶν παρόντων, τῷ ἀλόγῳ καὶ φαντασιαστικῷ τῷ μέλλοντος ἐπιερεφομένης. Petav. λαμβάνοντος καὶ τὸ vel ἢ τῷ τὸ λογιστ. E codice, cuius nomen relinquitur, affertur τῶν παρόντων ἀλόγων καὶ φαντασιακῶν τῷ μέλλοντος ἐπιερεφομένον, ἢ τῷ ἀλόγῳ καὶ φαντασιακῷ τῷ μέλλοντος ἐπιερεφομένον. Petav. quoque φαντασιακῷ.

⁴ W. susp. ἑμφρων cum Mez.

⁵ Dedi sic o V. pro vulg. πάθεσι. R. susp. φαντασιῶν τοῖς πάθε-

λογίῳ ἀπλεται τῷ μέλλοντος, ὅταν ἐκτὴν μάλιστα τῷ παρόντος. ἐξίσταται δὲ κράσει καὶ διαθέσει τῷ σώματος, ἐν μεταβολῇ γινόμενον, ὃν ἐνθεσιασμόν καλεῖμεν. αὐτὸ μὲν ἔν¹ ἐξ αὐτῷ τὸ σῶμα τοιαύτην πολλακίς ἔχει διάθεσιν· ἡ δὲ γῆ πολλῶν μὲν ἄλλων δυνάμεων πηγὰς κινήσιν ἀνθρώποις, τὰς μὲν, ἐσφατικὰς καὶ νοσώδεις καὶ θανατηφόρας, τὰς δὲ, χρηστὰς καὶ προσηνεῖς καὶ ὠφελίμους, ὡς δῆλαι² γίνονται πείρα προστυγχάνειν. τὸ δὲ μαντικὸν ῥεῦμα καὶ πνεῦμα θεϊότατόν ἐστι καὶ ὁσιώτατον, ἃν τε καὶ ἑαυτὸ δι' αἶρος, ἃν τε μετ' ὑγρῆς νύκτος ἀφαιρῇται³. καταμιγνύμενον γὰρ εἰς τὸ σῶμα, κρᾶσιν ἐμποιεῖ ταῖς ψυχαῖς ἀήθη καὶ ἄτοπον· ἥς τὴν ιδιότητα χαλεπὸν εἰπεῖν σαφῶς, εἰκόσαι δὲ πολλὰχῶς ὁ λόγος δίδωσι. θερμότητι γὰρ καὶ διαχύσει πόρος τινὰς ἀνοίγειν⁴ φανταστικὰς τῷ μέλλοντος, εἰκός ἐστιν, ὡς οἶνος ἀναθυμιάσεις ἕτερα⁵ πολλὰ κινήματα καὶ λόγους ἀποκειμένους καὶ λανθάνοντας ἀποκαλύπτει. τὸ γὰρ βακχεύσιμον καὶ τὸ μανιῶδες μαντευτικὴν πολλὴν ἔχει, κατ' Εὐριπίδην, ὅταν ἐνθερμος ἡ ψυχὴ γενομένη καὶ πυρώδης ἀπώσεται τὴν εὐλάβειαν, ἢ ἣν ἡ θεῖα φρό-

πάθει, quod in affectibus suis (aut propter affectus suos) recipit phantasias. W. aut legendum censuit vel φαντασιῶν cum Mez. vel παθῶν cum Anon. vel καὶ φανταστικόν.

¹ Secutus sum W. ἔν recipientem ex Coll. Nov. Vulgo abest.

² Dedi sic, R. probante, e Turn. & V. pro vulg. δῆλαι, ut redeat ad πηγὰς.

³ Incommodum, R. iudice, hoc verbum, & ab hoc loco alienum. Sententia flagitat παραγίνεται. W. susp. ἀφίκηται. Turn. V. αὖ αἰρήται. Etiam Xylandro vulgata fuit suspecta. Verbitur percipitur.

⁴ Sic Xyl. & R. legendum monuerunt, dedique cum W. ex A. B. Venet. i. Colleg. Nov. pro vulg. ἀνοίγει.

⁵ W. susp. ἐγείρει. Xyl. quoque addit his verbum infert; Turn. ciet.

Φρόνησις ἐπάγασα πολλάκις ἀποσρέφει καὶ κατασβέννυσιν τὸν ἐνθουσιασμόν.

XLI. Ἄμα δ' ἂν τις ἐκ ἀλόγως καὶ ξηρότητα φαίη μετὰ τῆς θερμότητος ἐγγινομένην, λεπτύνειν τὸ πνεῦμα καὶ ποιεῖν αἰθερώδες καὶ καθαρόν. αὕτη γὰρ ξηρὰ ψυχὴ ², καὶ Ἡράκλειτον. ὑγρότης δὲ ἐ μόνον ὧσιν ἀμβλύνει καὶ ἀκοήν, ἀλλὰ καὶ κατόπτρων δίγασα καὶ μίχος καὶ πρὸς ἀέρας ³ ἀφαιρεῖ τὴν λαμπρότητα καὶ τὸ φέγγος. τὸναντίον πάλιν αὖ περιψύξει τινὶ καὶ πυκνώσει τὸ πνεύματος, οἷον βαφῇ ⁴ σιδήρε τὸ προγνωσικὸν μόριον ἐγγίνεσθαι ⁵ καὶ σμεῖσθαι τῆς ψυχῆς, ἐκ ἀδύνατόν ἐστι. καὶ μὴν ὡς κασσίτερος μανὸν ὄντα καὶ πολύπορον ⁶ τὸν χαλκὸν ἐντακεῖς ἅμα μὲν ἐσφίγγει

1 Vulgo τὴ ex Steph. Restitui τὸ ex Ald. & Bas. quod R. legi voluit, & e Petav. enotatur.

2 Talis est ea anima, quam siccam Heraclitus vocat, & praestantissimam dicit. Turneb. e Galeni loco legit vertitque αὐγὴ γὰρ ξηρὴ, ψυχὴ σοφωτάτη. Xyl. haud probat hanc correctionem. R. susp. αὕτη γὰρ ἡ ψυχὴ καὶ Ἡράκλειτον, his adiecit: „Vocabulum αὕτη, i. e. sicca, exposuerat aliquis lector in suo cod. per ξηρὰ; id alius in textum immisit, & sic deinceps natum ex αὕτη fuit αὕτη, non animadvertentibus, illud glossam, hoc scholium esse.“ W. tuetur vulgatam. Cf. Plut. in Vit. Romuli Vol. I. p. 82. not. 4.

3 Vocabula καὶ μίχος καὶ πρὸς ἀέρας, Xyl. iudice, sunt vitiosa. Vertit idem: sed & speculis incidens splendorem & aëri lucem adimit. Turn. verum etiam contagione sui, speculo nitorem, aëri suffusione sui, lucem eripit. R. quaerit, num καὶ λύχνων, καὶ πρὸς (ὅς praeterea) ἀέρος? Kaltw. hoc amplectitur. E Turn. & V. assertur καὶ μιχθεῖσι καὶ πρὸς ἀέρος ἀφαιρεῖ. An inde efficere licet, dum meliora proponi possint, καὶ προσμιχθεῖσα τῷ ἀέρι? W. vulgatam intactam relinquit.

4 Sic R. legi voluit, dedique cum W. e Colleg. Nov. Anon. Mez. Enotatur quoque e Turn. V. Petav. simul σιδήρεας pro σιδήρε exhibentibus.

5 W. legendum censet ἐντείνεσθαι.

6 Sic R. cum Xyl. legi voluit, dedique cum W. id fumente, ex A. B. Venet. i. Colleg. Nov. Anon. Enotatur quoque e Petav. Vulgo πολύπορον.

ξε¹ καὶ κατεπύκνωσεν, ἅμα δὲ λαμπρότερον ἀπέδειξε καὶ
καθαρώτερον· ὥτως ἔδεν ἀπέχει² τὴν μαντινὴν ἀνα-
θυμίασιν οἰκεῖν τὶ ταῖς ψυχαῖς καὶ συγγενὲς ἔχουσαν,
ἀναπληρῶν τὰ μανὰ καὶ συνέχειν ἐναρμότιστα. ἅλλα
γὰρ ἅλλοις οἰκεῖα καὶ πρόσφορα, καὶ ὅπερ τῆς μὲν πορ-
φύρας ὁ κύαμος, τῆς δὲ κόκκου τὸ νίτρον δονεῖ τὴν βα-
φὴν ἄγειν³ μεμιγμένον. βύσσω δὲ γλαυκῆς κρόκου κα-
ταμίσγεται⁴, ὥς Ἐμπεδοκλῆς εἴρηκε. περὶ δὲ τῷ Κύνου⁵
καὶ τῆς ἱερᾶς τῷ Ἀπόλλωνος ἐν Ταρσῷ μάχαιρας, ὃ
Φίλε Δημήτριε, σὲ λέγοντος ἠέρομεν, ὥς ὁ Κύνου
μᾶλλον ἐκκαθαίρει σίδηρον ἐκεῖνον, ἔτε ὕδωρ ἅλλο τὴν
μάχαιραν, ἢ ἐκεῖνο⁶. καὶ ὅπερ ἐν Ὀλυμπίᾳ τὴν τέ-
φραν προσπλάττῃσι τῷ βωμῷ καὶ περιπηγνύουσιν ἐν τῷ
Ἀλφειῷ παραχέοντες ὕδωρ, ἑτέρω δὲ πειρώμενοι πο-
ταμῷ, ἔδενι δύνανται συναγαγεῖν ἔδὲ κόλλῃσαι τὴν τέ-
φραν⁷.

XLII.

¹ Sic R. cum Xyl. legi voluit, & assertur e Turn. V. Pe-
tav. dedique cum W. id fumente ex A. B. F. Colleg. Nov. Anon.
Vulgo ἐσφύζε.

² Xyl. legi voluit ἐπέχει. R. ad ἀπέχει subaudiendum mo-
net τῷ πιδανῷ, cum ἐκ ἀπέχει Plutarcho significet ἐκ ἀπέουκε.

³ W. pro κόκκου legi vult κρόκου, & αὐξαν pro ἄγειν. Hu-
jus loco quoque R. quaerit, num αὐξαν, an contrarium λύειν
vel ἀμβλύνειν?

⁴ Xyl. susp. versum hunc ita legendum: Βύσσω δὲ γλαυκοῖο
κρόκου καταμίσγεται αἶθος, dubitans an κρόκου genere foemi-
nino usurpetur. Turn. & V. γλαυκοῖ κρόκου.

⁵ Flavius Ciliciae satis notus. Petav. κύαμος; Turn. κύκκος.

⁶ W. bene suspicatur, orta haec esse errore librarii e vera
lectione ἐκ ὕδωρ ἅλλο, qua corrupta in margine quis notavit
correctionem ἔτε ὕδωρ ἅλλο τὴν μάχαιραν, ἢ ἐκεῖνο, quae alius
postea in contextum inexit. R. quoque τὴν μάχαιραν delenti-
dum censuit ut scholium dictionis τὸν σίδηρον ἐκεῖνον.

⁷ Turn. ad haec adnotat: „E cinere hofliarum, quae Jovi
immolabantur, summa pars arae Jovis Olympii construebatur,
ut Pausanias scribit in Eliacis. Is autem cinis Alphei aqua
glutinabatur, alia non poterat: proinde censebatur Alpheus Jo-
vi Olympio amicissimus.“

XLII. Οὐ θαυμασέον ἔν, εἰ πολλὰ τῆς γῆς ἀνω
 ρεύματα μεδίεισης, ταῦτα μόνα τὰς ψυχὰς ἐνδασιασι-
 κῶς διατίθῃσι, καὶ Φαντασιῶς τῇ μέλλοντος. ἀμα-
 χεῖ ¹ δὲ καὶ τὰ τῆς Φήμης συνάδει τῷ λόγῳ. καὶ
 γὰρ ἐνταῦθα τὴν περὶ τὸν τόπον δύναμιν ἐμφανῇ γε-
 νέσθαι πρῶτον ἰσορῶσιν, νομέως τινὸς ἐμπεσόντος κατὰ
 τύχην, εἴτα Φωνὰς ἀναφέροντος ἐνδασιδέει, ὥν τὸ μὲν
 πρῶτον οἱ παραγενόμενοι κατεφρόνεν, ἔπειτα δὲ γενομέ-
 νων, ὥν προσέειπεν ὁ ἄνθρωπος, ἐθαύμασαν. οἱ δὲ λο-
 γιώτατοι Δελφῶν καὶ τέννομα τῷ ἀνθρώπῳ ² διαμνημο-
 νεύοντες Κορήταν λέγουσιν. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μάλιστα τοιαύ-
 την πρὸς τὸ μαντικὸν πνεῦμα λαμβάνειν σύγκρασιν ψυ-
 χῇ καὶ σύμπηξιν, οἷον πρὸς τὸ Φῶς ἢ ὄψις ὁμοιοπα-
 θὲς γινόμενον· ὁφθαλμῷ τε γὰρ ἔχοντος τὴν ὁρατικὴν
 δύναμιν, ἐδὲν ἄνευ Φωτὸς ἔργον ἐστίν· ψυχῇ τε τὸ
 μαντικὸν ὥσπερ ὄμμα δεῖται τῇ συνεξάπλυντος οἰκείᾳ ³
 καὶ συνεπιδήγοντος. ὅθεν οἱ μὲν πολλοὶ τῶν προγενεσέ-
 ρων ἕνα ⁴ καὶ τὸν αὐτὸν ἡγᾶντο θεὸν Ἀπόλλωνα καὶ
 ἥλιον· οἱ δὲ τὴν καλὴν καὶ σοφὴν ἐπιστάμενοι καὶ τι-
 μᾶντες ἀναλογίαν, ὅπερ ⁵ σῶμα πρὸς ψυχὴν, ὄψις δὲ
 πρὸς νῆν, Φῶς δὲ πρὸς ἀλήθειάν ἐστι, τῆτο τὴν ἡλίᾳ
 δύναμιν εἶναι πρὸς τὴν Ἀπόλλωνος Φύσιν, ἐκ-
 γονον ἐκείνης καὶ τόκον ὄντος ⁶ αἰὶ γινόμενον, αἰὶ τῶ-
 τον ἀποφαίνοντες ⁷. ἐξάπλει γὰρ καὶ προάγεται καὶ συν-
 ἔξαρ-

¹ W. legi vult ἀμάλα.

² Petav. omittit τῷ ἀνθρώπῳ. De re ipsa cf. Diod. B. 16, 26. Pausan. L. 10, c. 5.

³ W. susp. θεῖα.

⁴ abest ἕνα a Petav.

⁵ Cum W. ita dante ex B. restitui ἔπειτα ex Basf. pro vulg. ὅπως.

⁶ R. susp. ὄντως, reapse, vere.

⁷ Secutus sum W. ita dantem e Mez. pro vulg. ἀποφαίνον-
 τος. Verterunt idem Turn. & Xyl.

εξορμᾷ τῆς αἰθήσεως τὴν ὁρατικὴν δύναμιν ἔτος, ὡς ἰ
τῆς ψυχῆς τὴν μαντικὴν ἐνεῖνος.

XLIII. Οἱ μέντοι δοξάζοντες ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν
θεὸν εἶναι, εἰκότως Ἀπόλλωνι καὶ γῇ κοινῶς ἀνέθεσαν
τὸ χρησῆριον, οἰόμενοι τὴν διάθεσιν καὶ κρᾶσιν ἐμποιεῖν
τῇ γῇ τὸν ἥλιον, ἃφ' ἧς ἐκφέρεται ² τὰς μαντικὰς
ἀναθυμιάσεις. αὐτὴν μὲν ἔν τὴν γῆν ὥσπερ Ἡσίοδος,
ἐνίων φιλοσόφων βέλτιον διανοηθεῖς, πάντων ἔδος ἀσφα-
λές προσεῖπεν ³, ἕτως καὶ ἡμεῖς καὶ αἰθῆριον καὶ ἀφ' ὁρα-
του νομίζομεν. τῶν δὲ περὶ αὐτὴν δυνάμεων πῇ μὲν ἐκ-
λείψεις, πῇ δὲ γενέσεις, ἄλλαχθ' δὲ μετασάσεις καὶ με-
αῖς ἀλλὰχόθεν εἰκός ἐστι συμβαίνειν, καὶ κυκλεῖν ἐν
αὐτῇ τὰς τοιαύτας ἐν τῷ χρόνῳ παντὶ ⁴ πολλάκις πε-
ριόδους, ὡς ἐστὶ τεκμαίρεσθαι τοῖς φαινομένοις. λιμῶν τε
γὰρ γεγόνاسι καὶ ποταμῶν, ἔτι δὲ πλείονες ⁵ ναμύτων
θερμῶν, ὅπερ μὲν ἐκλείψεις καὶ φθοραὶ παντάπασι,
ὅπερ δ' οἷον ἀποδόσεις καὶ καταδύσεις· εἴτα πάλιν ἐπεὶ
διὰ χρόνου ⁶ ἐπιφαινόμενα τοῖς αὐτοῖς, ἢ πλησίον ὑποφ-
έρου-

¹ Inferi voluit ὡς, quod vulgo abest, R. & dedi e Petav. Recepit idem W. e Venet. 1. Colleg. Nov. F.

² Sic sensu ductus Xyl. legit, dedique e Turn. & V. pro vulg. ἐκφέρεται.

³ Ald. Bas. Petav. προσεῖπεν. Xyl. corrigendum monuit, deditque Steph. προσεῖπεν.

⁴ R. susp. ἐν τῷ μικρῷ χρόνῳ πάντῃ πολλάκις.

⁵ R. mavult πλεονάκις — multo frequentius calidos fontes defecisse, aut rarius ebullisse, quam fluvios aut lacus significat.

⁶ Sic Xyl. legendum monuit, — longo post temporis intervallo — dedique e Turn. Vulgo διὰ χρόνων. Dedi porro ἐπιφαινόμενα W. probante e Turn. V. Petav. pro vulg. ἐπιφαινόμενα. Xyl. susp. ἐπιφαίνεται; R. διὰ χρόνων ἐπιφαίνεται. Pro τοῖς αὐτοῖς W. mavult τοῖς τόποις; R. ἐν τοῖς αὐτοῖς τόποις. Ita certe est interpretandum. Sequentia R. ita constituta censuit — ἢ πλησίον ἐπιφαινομένη καὶ μεταλλῶν δὲ λεγόντων τὸ μὲν ἀναλάμψεις (vel ἀνακαλύψεις) τὸ δὲ αὐτῶν ἀμυνώσεις γεγονέναι καὶ κενώσεις, ὡς τῶν π.

ρέοντα· καὶ μεταλλῶν ἴσμεν ¹ ἑξαμαυρώσεις γεγενῆσθαι
καινὰς ², ὡς τῶν περὶ τὴν Ἀττικὴν ἀργυρεῶν, καὶ τῆς
ἐν Εὐβοίᾳ ³ χαλκίτιδος, ἐξ ἧς ἐδημιουργεῖτο τὰ ψυχρή-
λατα τῶν ξιφῶν, ὡς Αἰχύλος εἴρηκε

Λαβὼν γὰρ αὐτόθνητον ⁴ Εὐβοϊκὸν ξίφος·
τῆς τ' ἐν Καρύσῳ πέτρας, ἥ ⁵ χρόνος ἔ πολὺς, ἀφ'
ἧ πέπαιται μηρύματα λίθων μαλακὰ νηματώδη συνεκ-
φέρεσθαι ⁶. καὶ γὰρ ὑμῶν ἑωρακέναι τινὰς οἶμαι χει-
ρόμακτρα καὶ δίκτυα καὶ περυφάλεις ἐκείθεν, ἔτε περι-
ηχομένους ⁷, ἀλλ' ὅς' ἂν ῥυπανθῇ χρωμένων, ἐμβαλόν-
τες εἰς Φλόγα, λαμπρὰ καὶ διαφανῇ νομίζονται· νῦν
δ' ἠφάνισται, καὶ μόλις οἶον ἵνες, ἣ τρίχες ἀραιαὶ δια-
τρέχουσιν ἐν τοῖς μετάλλοις.

XLIV. Καὶ πάντων ⁸ τέτων οἱ περὶ Ἀριστοτέλην
δημιουργὸν ἐν τῇ γῇ τὴν ἀναθυμίασιν ἀποφαίνεσθαι, ἥ καὶ
συνεκλείπειν καὶ συμμεθίστασθαι, καὶ συνεξανθεῖν πάλιν

A a 2

τὰς

¹ Vulgo τὸ μὲν. Dedi, quod w. susp. & e Turn. & V.
enotatur.

² Vulgo καινὰς. W. voluit καινὰς delete γεγενῆσθαι. E Turn.
& V. affertor καινὰς — ita nimirum: καὶ μεταλλῶν, ἴσμεν
καινὰς ἢ καὶ μεταλλῶν γεγενῆσθαι καινὰς. W. ita vertendo ex-
primit: Jam metalla quaedam recentiore aetate defecisse no-
vimus.

³ Petav. εὐνοίᾳ.

⁴ Xyl. legit αὐτόθνητον, & R. interpretatur — ferrum, quod
solummodo frigidum cuditur absque igni, solum, merum per se
acuitur, quod candescere non debet, ut emollescat.

⁵ Arripui W. conjecturam. Vulgo τῆς δ' ἐν Καρύσῳ πείρας,
χρόνος ἔ π. Xyl. pro πείρας legit πέτρας. Idem R probavit, mo-
nens, esse hic anacoluthum; orationem in Genitivo coeptam
non continuari, sed auctorem ab hoc ad nominativum transiire;
posse autem illam duritiem sermonis evitari, si post πέτρας ad-
datur ἥ, quae; quo facto πέτρας pendeat a praecedente τῶν π.
τ. Α. E Turn. & V. ἥ δὲ ἐν Καρύσῳ πέτρα.

⁶ una cum aliis metallis, seu fossilibus proficiens. R.

⁷ Turn. περιηρόμενα.

⁸ Ald. & Basf. καὶ οἱ πάντων. Hinc Xyl. monet, esse
delendum, aut cum τοι mutandum.

τὰς τοιαύτας φύσεις ἀναγκαῖόν ἐστι. ταῦτα ¹ δὲ περὶ
μαντικῶν πνευμάτων διανοητέον, ὥς ἐν ἐχόντων αἰδίου
ἐδὲ ἀγῆρω τὴν δύναμιν, ἀλλ' ὑποκειμένην μεταβολαῖς.
καὶ γὰρ ὁμβρες ὑπερβάλλοντας εἶκος ἐστὶ κατασβεννύει
καὶ κερκυῶν ἐμπεσόντων διαφορεῖται, μάλιστα δὲ τῆς
γῆς ὑπὸ σάλας κινεμένης ² καὶ λαμβνέσης ἰζήματα καὶ
σύγχυσιν, ἐν βάθει μετρίσασθαι ³ τὰς ἀναδυμῖσεις, ἢ
τυφλεῖσθαι τοπαράπαν, ὥσπερ ἐνταῦθα Φασὶ παραμένειν ⁴
τὰ περὶ τὸν μέγαν σεισμόν, ὃς καὶ τὴν πόλιν ἀνέτρε-
ψεν. ἐν δ' Ὀρχομενῷ λέγεται λοιμὸς γενομένης πολλὰς
μὲν ἀνθρώπων διαφθαρῆναι, τὸ δὲ τῷ Τειρεσίᾳ χρηστή-
ριον ἐκλιπεῖν παντάπασιν, καὶ μέχρι τῆς νῦν ἀργὸν δια-
μένειν καὶ ἀναυδόν. εἰ δὲ καὶ τοῖς περὶ Κιλικίαν ὅμοιος
συμβέβηκε παθεῖν, ὥς ἀκούομεν, ἐδεῖς ἂν ἡμῖν, ὦ Δη-
μήτριε, σὲ φράσεις σαφέστερον.

XLV. Καὶ ὁ Δημήτριος. Οὐκ οἶδα ἔγωγε τάδε
νῦν ⁵. ἀποδημῶ γὰρ (ὥς ἴτε) πάμπολυν ἤδη χρόνον
ἔτι δ' ἡμαξεν ἐμὲ παρόντος καὶ τὸ Μόψα καὶ τὸ Ἀμ-
φιλόχε μαντεῖον. ἔχω δ' εἰπεῖν τῷ Μόψα ⁶ παραγε-
νόμενος πρᾶγμα θαυμασιώτατον. ὁ γὰρ ἡγεμὼν τῆς
Κιλι-

¹ Ita W. ex Anon. legi mavult, & R. Turn. & V. suspican-
tur, dedique pro vulg. ταῦτα. Cur W. δὲ pro seq. δὴ?

² Vulgo γενομένης; R. hinc legi voluit una voce ὑποσάλας,
convalescente. Idem probat Anon. & Mez. Praefert autem W.
ex eodem Anon. κινεμένης, quod dedi e Turn. & V. enotatum.

³ R. sic distingui legique voluit: καὶ σύγχυσιν ἐν βάθει,
μετρίσασθαι — obstrictis in profundo per infatigatam terram
meatibus.

⁴ παραμένειν, R. iudice, corruptum, cum sententia flagi-
tet ἐπιλελοιπέναι, aut σιγῆσαι. W. susp. ὥσπερ τὸ ἐνταῦθα ἔ-
Φασιν παραμένειν περὶ τὸν μ. σ. ut hoc Delphicum oraculum
non viginisse ajunt, sub illum terrae motum.

⁵ W. mavult τά γε νῦν.

⁶ Sic R. legi voluit, dedique cum W. id e Coll. Nov. re-
ponente. Vulgo τὸ Μόψα. E cod. innominato τῷ Μόψα, vel
περὶ τῷ Μόψα notatur.

Κιλινίας αὐτὸς μὲν ἐπιδοξὸς ὢν ἔτι ¹ πρὸς τὰ θεῖα,
δι' ἀθένηαν ἀπιστίας οἶμαι· τῆλ' αὖ γὰρ ἦν ὕβρισις καὶ
Φαῦλος· ἔχων δὲ περὶ αὐτὸν Ἐπικαρείας τινὰς τὴν κα-
λὴν ἐλ, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, Φυσιολογίαν ἐνυβρίζοντας τοῖς
τοιείοις ², εἰσέπεμψεν ἀπελεύθερον, οἷον εἰς πολέμιον ³
κατάσκοπον ἐνσπενάσας, ἔχοντα κατεσφραγισμένην δέλ-
τον, ἐν ᾗ τὸ ἐρώτημα ἦν ἐγγεγραμμένον, ἀδενὸς εἰδό-
τος· ἐνυχεύσας δ' ὁ ἄνθρωπος (ὥσπερ ἔθος ἐστὶ) τῷ
σημῷ, καὶ κατακοιμηθεὶς ἀπήγγειλε μεθ' ἡμέραν ἐνύπ-
νιον τοῖσιν. ἄνθρωπον ἔδοξεν αὐτῷ καλὸν ἐπισκάντα
φθάνειν τοσῶτον· μέλανα, καὶ πλέον ἐθὺς, ἀλλ'
εὐθὺς οἶχεσθαι ⁴. τῷτο ἡμῖν μὲν ἄτοπον ἐφάνη καὶ
πολλὴν ἀπορίαν παρέχεν· ὁ δ' ἡγεμὸν ἐκεῖνο ⁵ ἔξε-
πλήγη καὶ προσεκύνησεν, καὶ τὴν δέλτον ἀνοίξας, ἐπ-
εδείκνυσεν ἐρώτημα τοῖσιν γεγραμμένον· Πότερόν σοι
λευκόν, ἢ μέλανα θύσω ταῦτον; ὥς καὶ τὰς Ἐπικα-
ρείας διχτραπῆναι, καὶ κτείνον αὐτὸν τὴν τε θύσαν ἐπι-
τελεῖν, καὶ σέβεσθαι διὰ τὸ τέλος τὸν Μόψον.

A a 3

XLVI.

¹ Secutus sum W. ita dantem ex Colleg. Nov. pro vulg. ἐστὶ.
R. voluit aut ἔση, aut potius ἐτι, subaudito ἦν.

² Ita locum hanc W. refingendum censuit, & dedi: Vul-
go corrupte legitur τὴν καλὴν ἐλ καὶ Φυσιολόγον ἐνυβρίζοντας,
ὡς αὐτοὶ λέγουσι, τοῖς τοιείοις εἰσέπ. Xyl. monente, Turb.
legisse videtur διὰ τὴν καλὴν & Φυσιολογίαν, nisi subaudias Φι-
λοσοφίαν. R. si integer sit locus, subintelligi vult ὕβριν, qui
praeclaram illam, quae rerum causas exponit, insolentiam,
h. e. insolentem, protervam & arrogantem ferocemque philoso-
phiam, talibus afflictae, quales scil. sunt legati & alii magi-
stratus literis aut non imbuti, aut non satis instructi. Comma
idem post τοιείοις ponendum monuit. E Torn. & V. haec af-
feruntur: τοῖς καλοῖς λόγοις, τῷ καλῷ δὲ τῇ φύσει λόγῳ, ἢ
τὴν καλὴν δηλοῦν ἀλήθειαν· καλὰς δὲ τῆς φύσεως λόγους.

³ Subaudi ἐπιπράτταν. Possit quoque legi εἰς πολέμιον scil.
γῆν, R. monet. Petav. deinde κατάσκοπον & εὔχιντα pro
κατάσκοπον & ἔχοντα.

⁴ Vulgo vitiose interpungitur, Ald. praeeunte, οἶχεσθαι τῷ-
το. ἡμῖν. Correxī e Bas. probante R. cum W.

⁵ Petav. ἐκεῖνος; & sic R. legi voluit.

XLVI. Ὁ μὲν ἔν Διμήτριος ταῦτ' εἰπὼν, ἐσιώπησεν· ἐγὼ δὲ βεβλόμενος ὥσπερ τι κεφάλαιον ἐπιθεῖναι τῷ λόγῳ, πρὸς τὸν Φίλιππον αὖθις ἀπέβλεψα καὶ τὸν Ἀμμώνιον, οὓς καθήμενος. ἔδοξαν ἔν μοι βέλεσθαι τι διαλεχθῆναι, καὶ πάλιν ἐπέχον. ὁ δ' Ἀμμώνιος· Ἐχει μὲν (ἔφη) καὶ Φίλιππος, ὦ Λαμπρία, περὶ τῶν εἰρημένων εἰπεῖν. οἴεται γάρ, ὥσπερ οἱ πολλοί, καὶ αὐτὸς, ἔχ ἕτερον εἶναι τὸν Ἀπόλλωνα θεόν, ἄλλὰ τῷ ἡλίῳ τὸν αὐτόν. ἡ δ' ἐμὴ μείζων ἀπορία καὶ περὶ μειζόνων. ἄρτι γάρ ἐν οἷδ' ὅπως τῷ λόγῳ παρεχωρήσαμεν ἐν τῶν θεῶν τὴν μαντικὴν ἐς δαίμονας ἀτεχνῶς ἀποδιοπομπέμενοι ¹. νυνὶ δέ μοι δοῦμεν αὐτὸς πάλιν ἐκεῖνος ἐξωθεῖν καὶ ἀπελαύνειν ἐνθένδε τῆ χρηστηρίᾳ καὶ τῆ τρίποδος, εἰς πνεύματα καὶ ἀτμὰς καὶ ἀναθυμιάσεις τὴν τῆς μαντικῆς ἀρχὴν, μᾶλλον δὲ τὴν εἶσαν αὐτὴν καὶ τὴν δύναμιν ἀναλύοντες. αἱ γὰρ εἰρημέναι κράσεις καὶ θερμότητες αὐταὶ καὶ σομώσεις, ὅσῳ μᾶλλον ² ἀπάγῃσι τὴν δόξαν ἀπὸ τῶν θεῶν, καὶ τινα τοιοῦτον ἐπιβάλλῃσι τῆς αἰτίας ἐπιλογισμὸν, οἷῳ ποιεῖ τὸν Κύκλωπα χρώμενον Εὐριπίδης·

Ἡ γῆ δ' ἀνάγκη, καὶν θέλη, καὶν μὴ θέλη,

Τίχθεσσι ποτανοί, τὰμὰ πιαίνει βοτά ³.

πλὴν ἐκεῖνος μὲν ἐ Φησὶ θύειν θεοῖς, ἄλλ' ἐαυτῷ καὶ τῇ μεγίστῃ γαστρὶ δαιμόνων· ἡμεῖς δὲ καὶ θύομεν καὶ προσευ-

χόμε-

¹ R. mavult ἀποδιοπομπέμενῳ, ut redeat ad τῷ λόγῳ.

² R. iudice, post haec videtur aliquid deesse, & auctor sic propemodum fuisse ratioinatus: ὅσῳ μᾶλλον κατηναγκασμένα εἰσὶ καὶ φυσικαῖς αἰτίαις ἐγγίξῃσι, τοσούτῳ μᾶλλον ἀπάγῃσι τ. δ. quanto magis hae causae e rationibus naturalibus arcessuntur, & necessariis naturae illigantur, tanto magis opinionem causae efficien-
tis a diis auerunt.

³ Eurip. Cyclop. v. 331. sq. Petav. πιαίνειν pro πιαίνει, nec non deinde θύων pro θύειν.

χόμεθα, τί πάθοντες ¹ ἐπὶ τοῖς χρηστηρίοις ², εἰ δύ-
ναμιν μὲν ἐν ἑαυταῖς μαντικὴν αἱ ψυχαὶ νομίζουσιν, ἢ
δὲ κινῆσα ταύτην, ἄερος τίς ἐστι πρῶσις ἢ πνεύματος;
αἱ δὲ τῶν ἱερῶν ³ κατασάσεις τί βάλονται, καὶ τὸ
μὴ θεισιεύειν, εἰ μὴ τὸ ἱερεῖον ὅλον ἐξ ἄκρων σφυρῶν
υποτρομον γένηται καὶ κραδανθῇ κατασπενδόμενον ⁴; ἔ-
γὰρ ἀρκεῖ τὸ διασεῖται τὴν κεφαλὴν, ὥσπερ ἐν ταῖς
ἁλμαῖς θυσίαις, ἀλλὰ πᾶσι δεῖ τοῖς μέρεσι τὸν σῶλον ὁ-
μῶ καὶ τὸν παλμὸν ἐγγενέσθαι μετὰ ψόφου τρομώδους.
ἐὰν γὰρ μὴ τῆτο γένηται, τὸ μαντεῖον ἔφασι χρημα-
τίζειν, ἐδ' εἰσάγχει τὴν Πυθίαν. καίτοι θεῶν μὲν ἢ δαί-
μονι ⁵ αἰτίαν τὴν πλείην ἀνατιθέντας ⁶, εἰνός ἐστι ταῦ-
τα ποιεῖν καὶ νομίζειν. ὥς δὲ συ λέγεις, ἔτι εἰνός.
ἢ γὰρ ἀναθυμιάσις ἂν τε πλοῇται ⁷ τὸ ἱερεῖον, ἂν τε
μὴ, παρῆσα ποιήσει ⁸ τὸν ἐνθεσιασμόν, καὶ διαθήσει
τὴν

A a 4

1 Sic legi maluit Xyl. & probatur Colleg. Nov. Mez. item varia lectione codd. A. & B. dedique pro vulg. μαθόντες.

2 R. docente, voces ἐπὶ τ. χρηστ. valent eo fine, ut ora- culus utamur. W. autem ea referenda monet ad προσευχόμε- θα, precamur in aedibus oraculorum.

3 R. susp. ἱερῶν, victimarum requisitae qualitates, & ha- bitus cerni, absque quibus illae immolationi non sunt idoneae; item pro κατασάσεις susp. κατασπένσεις, consecrationes per in- fusas in caput molas salsas ἐξ uina. Xyl. ἱερῶν κατασάσεις explicat per vacuitatem variarum & turbulentarum affectionum, quas Enthusiasmus iniecit.

4 R. susp. κατασπένδοντων scil. τῶν ἱερῶν, quum propae mo- las salsas ἐξ uina in victimae caput effundunt, eaque cere- monia sacrificium ipsam auspicantur. κατασπένδεσθαι de ipsa vi- tima passive sumtum, eodem monente, est insolens.

5 Dedi sic e Turn. & V. pro vulg. θεῶν μὲν ἢ δαίμονος. R. voluit θεῶν μὲν ἢ δαίμοσι.

6 W. dedit ἀνευ τιθέντας ex A. B. Venet. Enotatur idem e Petav.

7 Sic Xyl. conjecit, dedique cum W. adsentiente Mez. E. Turn. & V. enotatur σείηται.

8 Sic R. legi voluit, dedique e Torn. & V. e quibus affertur ποιῇ vel ποιήσει. W. idem recepit e Colleg. Nov. Petav. ποιῇ.

τὴν ψυχὴν ὁμοίως, ἢ τῆς Πυθίας μόνου, ἀλλὰ καὶ τῷ
 τυχόντος ἄψεται σώματος. ὁθεν εὐηθές ἐστι τὸ μὴ
 γυναικί πρὸς τὰ μαντεῖα χρῆσθαι, καὶ ταύτῃ ¹ παρέ-
 χειν πράγματα, φυλάττοντας ἀγνὴν διὰ βίαν καὶ καθα-
 ρεύσαν. ὁ γὰρ Κορήτας ἐκεῖνος, ὃν Δελφοὶ λέγουσι
 πρῶτον ἐμπεσόντα τῆς περὶ τὸν τόπον δυνάμεως αἰδοῦσιν
 παραχεῖν, ἐδὲν (οἶμαι) διέφερε τῶν ἄλλων αἰπόλων καὶ
 ποιμένων· εἴ γε δὴ τῷτο μὴ μῦθος ἐστὶ, μηδὲ πλάσμα
 κενόν, ὥς ἔγωγε ἠγῶμαι· καὶ ² λογιζόμενος, πηλί-
 καν ἀγαθὴν τρεῖς τὸ μαντεῖον αἴτιον γέγονε τοῖς Ἑλλη-
 σιν ἐν τε πολέμοις καὶ ἡλώσεσι πόλεων, ἐν τε λοιμοῖς καὶ
 καρπῶν ἀφορίαις, δεινὸν ἠγῶμαι μὴ θεῶν καὶ προνοίᾳ τὴν
 εὖρεσιν αὐτῶ καὶ ἀρχὴν, ἀλλὰ τῷ κατὰ τύχην καὶ αὐ-
 τομάτῳ ³ ἀνατίθεσθαι. Πρὸς δὲ ταῦτ', (εἶπεν) τὸν
 Λαμπρίαν ⁴ βέβηκεν διαλεχθῆναι· περιμένους δέ; Πά-
 νυ μὲν ἐν (ὁ Φίλιππος εἶφη) καὶ πάντες ἔτοι· πάν-
 τας γὰρ ἡμᾶς ὁ λόγος κεκίνηκε.

XLVII. Καγὰ πρὸς αὐτόν· Ἐμὲ δ' (εἶπον) ἢ κεκί-
 νηεν, ὦ Φίλιππε, μόνου, ἀλλὰ καὶ συγκιέχουεν, εἰ ἐν ⁵
 τοσέτοις καὶ τηλικούτοις ἔσιν ὑμῖν, δοκῶ παρ' ἡλικίαν τῷ
 πίδα-

¹ Petav. ταύτην.

² abest hoc καὶ a Petav. Id. deinde κήτεσιν, & εὐφορίαις.

³ Dedi sic e Petav. Recepit idem W. ex A. B. Venet. i. Vulgo αὐτομάτως.

⁴ Vulgo ὁ Λαμπρία. Hinc R. monet, aut pro *Lampria* no-
 men *Philippi* esse subjiciendum, aut deinde legendum πάνυ
 μὲν ἐν, καὶ Φίλιππος (scil. περιμένον) εἶφεν. W. rectius legi
 adnotat τῷ Λαμπρίᾳ vel τὸν Λαμπρίαν. Prius legisse videtur
 Xyl. vertens cum *Lampria* differere; posterius, quod recepi,
 exprimit Turn. velim *Lamprias* differat; nec non Bud. proba-
 vit. Affertur porro e Turn. & V. ὁ Λαμπρίας.

⁵ Vulgo abest ἐν, quod Ald. & Baf. exhibent, & restituendum
 censui. In iisdem autem desit εἰ, quod Xyl. inferendum duxit.
 Petav. utrumque affert εἰ ἐν τοσ. Dedi porro e Xyl. mente ὑμῖν
 pro vulg. ἡμῖν. Idem W. reposuit ex B. Ven. i. addens, for-
 te ex iisdem & A. praestare εἰ ἐν τοσ.

πιθανῶ τῷ λόγῳ καὶ λαμπριζόμενος, ἀναιρεῖν τι καὶ κινεῖν τῶν ἀληθῶς καὶ θεῶς περὶ τῶ θεῶ νονομισμένων. ἀπολογήσομαι δὲ, μάρτυρα καὶ σύνδικον ὁμῶς Πλάτωνα παραισάμενος. ἐπεὶ γὰρ ἀνὴρ Ἀναξαγόραν μὲν ἐμέμψατο τὸν παλαιόν ¹, ὅτι ταῖς Φυσικαῖς ἔργων ἐνδεδυμένος ² αἰτίαις, καὶ τὸ κατ' ἀνάγκην τοῖς τῶν σωμάτων ἀποτελέμενον πάθεσι μετῴν ἀεὶ καὶ δύναν, τὸ δ' ἐνεκα καὶ ὕφ' ³, βελτίονας αἰτίας ἔσας καὶ ἀρχάς, ἀφῆκεν αὐτὸς δὲ πρῶτος ἢ μάλισα τῶν Φιλοσόφων ἀμφοτέρως ἐπεξῆλθε, τῷ μὲν θεῷ τὴν ἀρχὴν ἀποδίδας τῶν κατὰ λόγον ἐχόντων, ἐν ἀποσερῶν δὲ τὴν ὕλην τῶν ἀναγκαίων πρὸς τὸ γινόμενον αἰτιῶν, ἀλλὰ συνορῶν, ὅτι τῇδὲ πη καὶ τὸ πᾶν αἰδητὸν διακινεοσμημένον, ἔκαστα ῥόν δὲ ἐδ' ἀμιγῆς ἐστίν, ἀλλὰ τῆς ὕλης συμπλεκομένης τῷ λόγῳ λαμβάνει τὴν γένεσιν. ὅρα δὲ πρῶτον ἐπὶ τῶν τεχνιτῶν· οἷον εὐθύς ἢ περιβόητος ἐνταῦθα τῷ κρατῆρος ἔδρα καὶ βάσις ³, ἣν Ἡρόδοτος ὑποκρητηρίδιον ὠνόμασεν, αἰτίας μὲν ἔχοντος ὑλικᾶς, πῦρ καὶ σίδηρον, καὶ μάλαξιν διὰ πυρὸς, καὶ ὕδατος βαφῆν ⁴, ὡς ἄνευ γενέσθαι τὸ ἔργον ἔδεμῃ μηχανῇ· τὴν δὲ κυριωτέραν ἀρχὴν καὶ ταῦτα κινῆσαν, καὶ διὰ τέτων ἐνεργῆσαι, ἢ τέχνη ⁵ καὶ ὁ λόγος τῷ ἔργῳ παρέχεσθαι. καὶ μὴ τῶν γε μιμημάτων τέτων καὶ εἰδῶλων ὁ ποιητὴς καὶ δημιουργὸς ἐπιγέγραπται.

A a 5

Γ ρ α

¹ Cum articulo, qui vulgo abest, dari voluit R. dedique cum W. ex B. Venet. 1. Colleg. Nov.

² Vulgatam W. haud repudiandam esse monet. Colleg. Nov. ἐνδεδυμένος, quae lectio quoque in ind. Var. conjicitur. Locus, de quo agitur, est in Opp. Platon. I. p. 221. ed. Bip.

³ Sic Xyl. ex Herodot. I. & R. e Turn. & V. legendum monuerunt, dedique cum W. accedentibus Colleg. Nov. & Anon. Vulgo φύσις. Porro dedi ὑποκρητηρίδιον pro vulg. ἀποκρητηρίδιον cum W. ex Herodoto, Anon. Mez. Turn.

⁴ R. mavult καὶ δι' ὕδατος β.

⁵ Turn. V. ἢ τέχνη.

Γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος

Υἱὸς περδομέναν Ἰλίου ἀκρόπολιν ¹.

ὡς ὁράται γράψας· ἄνευ δὲ Φαρμάκων ² συντριβέντων καὶ συμφθαρέντων ἀλλήλοις, ἐδὲν ἦν οἶον τε τοιαύτην διάθεσιν λαβεῖν καὶ ὄψιν. ἄρ' ἐν ὁ βελλόμενος ἀπλεῖσθαι τῆς ὑλικῆς ἀρχῆς, ζητῶν δὲ καὶ διδάσκων τὰ παθήματα καὶ τὰς μεταβολὰς, ὡς ὥχρα μιχθεῖσα σινωπὶς ³ ἔχει, καὶ μέλανι μελιδί, ἀφαιρεῖται τὴν τῷ Πολυγνώτῃ ⁴ δόξαν; ὁ δὲ τῷ σιδήρῳ τὴν σόμωσιν ἐπεξῆλθεν, καὶ τὴν μέλαξιν ⁵, ὅτι τῷ μὲν πυρὶ χαλαθεῖς ἐνδίδωσι ⁶ καὶ ὑπεῖκει τοῖς ἐλαύνεσι καὶ πλήττεσιν ⁷, ἐμπεσὼν δὲ πάλιν εἰς ὕδωρ ἀκραιφνὲς, καὶ τῇ ψυχρότητι διὰ τὴν ὑπὸ πυρὸς ἐγγενομένην ἀπαλότητα καὶ μαλότητα, πληθεῖς καὶ καταπυκνωθεῖς, εὐτονίαν ἔχει καὶ πῆξιν, ἣν Ὀμηρὸς σιδήρῳ κράτος εἶπεν ⁸, ἥτιόν τι τῷ τεχνίτῃ τηρεῖ τὴν αἰτίαν τῆς τῷ ἔργῳ γενέσεως; ἐγὼ μὲν οὕτως οἶμαι. καὶ γὰρ τῶν ἱατρικῶν δυνάμεων ἐνιοὶ τὰς ποιότητας ἐλέγχουσι,

¹ Turn. ad haec adnotat: „In Cnidiorum conciliabulo, quod erat ad fanum Pythium, Polygnotus pinxerat excidium Trojae, ut scribit Pausanias: cuius, hic Plutarchus meminit, quod haec disputatio eo in loco habita est.“ Cf. Plin. H. N. L. 35. c. 35.

² Sic e Turn. V. Petav. legi voluit R. dedique cum W. accedentibus B. Anon. Mez. Vulgo Φαρμακείων. Praecedentia ὡς ὁράται γράψας W. haud sana esse suspicatur. Xyl & Amiot. vertunt ὁράτε.

³ Ald. Basf. σινωπὶς. Xyl. corrigendum monuit. Intelligitur rubrica sinopica — eine Röhthelerde, die von der Stadt Sinope den Nahmen führte. Plin. H. N. L. 35. c. 13.

⁴ Sic Steph. dedit. Ald. & Basf. τῷ σιδήρῳ, quod palam falsum est. Turn. susp. πολυγνώτῃ, aut τεχνίτῃ, item Xyl. τεχνίτῃ aut γραφέως.

⁵ Turn. V. καὶ τὴν βαφὴν.

⁶ Dedi sic e Turn. pro vulg. ἐπιδίδωσι.

⁷ Kaltw. susp. πλάττεσιν, cum πλήττ. idem valeat, quod ἐλαύν.

⁸ Odyss. IX, 390. ἴσθ.

σι, τὴν δ' ἰατρικὴν ἐν ἀναιρέσιν. ὥσπερ ἀμέλει καὶ Πλάτων ὁρᾶν μὲν ἡμᾶς τῇ περὶ τὸν ὀφθαλμὸν ¹ αὐγῇ συγκεραυνυμένη πρὸς τὸ τῆ ἡλίου Φῶς, ἀνέειν δὲ τῇ πληγῇ τῆ ἀέρος ἀποφαινόμενος, ἐν ἀνήρει τὸ κατὰ λόγον καὶ πρόνοιαν ὁρατικὰς, καὶ ἀκαστικὰς γεγυμέναι.

XLVIII. Καθόλη γὰρ, ὡς Φημί, δύο πάσης γενέσεως αἰτίας ἐχέσης, οἱ μὲν σφόδρα παλαιοὶ θεολόγοι καὶ ποιηταὶ τῇ κρείττονι μόνῃ τὸν νῦν προσέχουσιν εἰλοντο, τῷτο δὲ τὸ κοινὸν ἐπιφθεγγόμενοι πᾶσι πᾶν γμασι.

Ζεὺς ἀρχή, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐν πάντα πέλουται ².

ταῖς δ' ἀναγκαῖαις ³ καὶ φυσικαῖς ἐν ἔτι προσήεσαν αἰτίαις. οἱ δὲ νεώτεροι τέτων καὶ φυσικοὶ ⁴ προσαγορεύοντες τέναντιον ἐκείνοις τῆς καλῆς καὶ θεῆας ἀποπλανηθέντες ἀρχῆς, ἐν σώμασι καὶ πάθεσι σωματικῶν, πληγαῖς τε καὶ μεταβολαῖς καὶ κινήσεσι τίθενται τὸ σύμπαν. ὅθεν ἡμιότις οὗτος ὁ λόγος ἐνδεὲς τῆ προσήκοντος ἐστὶ, τοῖς μὲν τὸ δι' ἑ καὶ ὑφ' ἑ, τοῖς δὲ τὸ ἐξ ἡν καὶ δι' ἡν ἀγνοοῦσιν, ἢ παραλείπεσιν. ὁ δὲ πρῶτος ἐμφανῶς ἀψάμενος ἡμιότιν, καὶ τῷ κατὰ λόγον ποιεῖντι καὶ κινεῖντι προσλαβὼν ἀναγκαῖως τὸ ὑποκείμενον καὶ πάχον, ἀπολύεται καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ⁵ πᾶσαν ὑποψίαν καὶ διαβολήν. ἔ γὰρ ἡθεὺς ποιεῖμεν ἐδ' ἄλογον τὴν μαντικὴν, ἕλην μὲν αὐτῇ τὴν ψυχὴν τῆ ἀνδρώπεα, τὸ δ' ἐνθεσιαστικὸν πνεῦμα καὶ τὴν ἀναθυμίασιν, οἷον ὄργανον ἢ πλημῆρον ἀποδιδόντες. πρῶτον μὲν γὰρ ⁶ ἡ γεννήσασα γῆ τὰς ἀναθυμίας.

1 Ald. Raf. περὶ τῶν ὀφθαλμῶν.

2 vid. Orphei Carmina ed. Gesn. p. 366.

3 Petav. ἀνάγκαις.

4 Turn. notante, omnes ante Socratem philosophi, qui post priscos & fabulosos theologos Graecorum fuerunt, vocabantur physici, quod omnis eorum oratio in investigatione & indagatione naturae consumeretur.

5 Bud. Turn. V. ὑφ' ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν.

6 Dedi γὰρ, quod vulgo abest, cum W. ex Petav. accedente Colleg.

θυμιάσεις, ὁ δὲ πᾶσαν ἐνδιδὼς κράσεως τῇ γῇ καὶ μεταβολῇς δύναμιν ἤλιος, νόμῳ πατέρων θεός ἐστιν ἡμῖν· ἔπειτα δαίμονας¹ ἐπιστάτας καὶ περιπόλους καὶ φύλακας, οἷον ἁρμονίας, τῆς κράσεως ταύτης, τὰ μὲν ἀνιέντας² ἐν καιρῷ, τὰ δ' ἐπιτείνοντας, καὶ τὸ ἔγαν³ ἐκστατικὸν αὐτῆς καὶ ταρακτικὸν ἄφαιρῶντας, τὸ δὲ κινήτικόν ἀλύπως καὶ αβλαβῶς τοῖς χρωμένοις καταμιγνύοντας ἀπολείποντες, ἑδὲν ἄλογον ποιεῖν ἐδ' ἀδύνατον δόξωμεν.

XLIX. Οὐδὲ γὰρ προθυόμενοι καὶ καταστέφοντες ἱερεῖα καὶ κατασπένδοντες, ἐναντία τῷ λόγῳ τέτρω πρό-τομεν. οἱ γὰρ ἱερεῖς καὶ ὅσοι³ θύειν Φασὶ τὸ ἱερεῖον καὶ κατασπένδειν καὶ τὴν κίνησιν αὐτῶ καὶ τὸν τρόμον⁴ ἀποθεωρεῖν, ἑτέρε τινας τῶν ἡμῖν, ἢ τῶ θεμισεύειν τὸν θεοῦ λαμβάνοντες⁵. δεῖ γὰρ τὸ θύσιμον τῷ τε σώματι καὶ τῇ ψυχῇ καθαρὸν εἶναι καὶ ἁσινὲς καὶ ἀδιάφθορον. μήνυ-τρα⁶ μὲν ἐν περὶ τὸ σῶμα κατιδεῖν, ἐ πᾶν χαλεπὸν ἐστὶν
τῇ

Colleg. Nov. Monente R. pendet nominativus ἡ γενν. γῇ, & deesse quaedam indicat.

1 Sic R. legi voluit e Petav. dedique cum W. adficientibus A. B. Anon. Mez. Vulgo ἀνιέντας.

2 R. πᾶν καὶ τὸ μὲν ἔγαν.

3 Recepi cum W. ὅσοι e Turn. & V. pro vulg. ὅσοι. Pro Φασὶ R. susp. εἰώθασι.

4 Recepi τρόμον cum W. e Turn. & V. probante R. pro vulg. τρόπον.

5 Turn. V. λαμβάνουσι. R. post ἀποθεωρεῖν excidisse aliquid suspicatur, & locum ita reformandum censet: ἀποθεωρεῖν, τῶτα ποιᾶσιν, σημεῖον ἔχει ἑτέρε τινας τῶν ἡμῖν, ἢ τῶ θεμισεύειν τὸ ἱερεῖον λαμβάνοντες. W. omisso αὐτῶ post κίνησιν (meo quidem sensu praeter necessitatem) corrigendum monet ἀποθεωρεῖν ἑτέρε καθεὸς τὸ σημεῖον ἢ τ. θ. τὸν θεὸν λαμβ. — unice signum hinc petentes an Deus responsurus sit.

6 Recepi sic cum W. e Turn. & V. consentiente Anon. item Mez. cum artic. τῶ. Vulgo μέτρα, quod forte sanum esse W. adnotat. R. sententiam flagitare monet ἐλαττώματα μὲν ἐν τῶ π. τ. σ. aut si μήνυ-τρα praeferatur, post ἐν vult inseri τῶν — indicia corporearum affectionum observare, non est admodum difficile.

τὴν δὲ ψυχὴν δοκιμάζει, τοῖς μὲν ταύροις ἄλφιστα, τοῖς δὲ κάπροις ἐρεβίνθας παρατιθέντες· τὸ γὰρ μὴ γευσάμενον, ὑγιαίνειν ἐκ οἴονται· τὴν δ' αἶγα διελέγχειν ¹ τὸ ψυχρὸν ὕδωρ. ἔ γὰρ εἶναι ψυχῆς κατὰ φύσιν ἐχέσης τὸ πρὸς τὴν κατάσπεισιν ἀπαθὲς καὶ ἀκίνητον. ἐγὼ δὲ, καὶ ἡ βέβαιον, ὅτι σημείον ἐστὶ τῷ θεμισεύειν τὸ σείσασθαι ² καὶ τῷ μὴ θεμισεύειν τὸ νῦν, ἐξ ὧν τί συμβαίνει δυσχερὲς ἀπ' αὐτῶ τοῖς εἰρημένοις. πᾶσα γὰρ δύναμις ὧ ³ πέφυκε σὺν καιρῷ βέλτιον ἢ χεῖρον ἀποδίδωσι. τῷ δὲ καιρῷ διαφεύγοντος ἡμᾶς, σημεῖα δίδόναι τὸν θεὸν εἰκός ἐστιν.

L. Οἶμαι μὲν ἔν μῆτε τὴν ἀναθυμίασιν ὡσαύτως ἔχειν ἀεὶ διὰ παντός, ἀνέσεις δὲ τινὰς ἔχειν καὶ πάλιν σφοδρότητας. ὧ δὲ τεκμηρίω χρωμαί, μάρτυρας ἔχω ⁴ καὶ ξένους πολλὰς καὶ τὰς θεραπεύοντας τὸ ἱερὸν ἅπαντας. ὁ γὰρ οἶκος, ἐν ᾧ τὰς χρωμένους τῷ θεῷ καθίσουσιν, ἔτε πολλὰς καὶ τεταγμένως, ἀλλ' ὡς ἔτυχε διὰ χρόνων εὐωδίας ἀναπύμπλαται καὶ πνεύματος, οἷας ἂν τὰ ἡδίστα καὶ πολυτελέστατα τῶν μύρων ⁵ ἀποφορὰς, ὥσπερ ἐκ πηγῆς τῷ ἀδύτῃ προσβάλλοντος. ἐξ-
ανθεῖν

¹ Subaudi Φασι. R.

² Secutus sum W. ita reponentem ex F. & Colleg. Nov. — *cremorem hostiae* — pro vulg. σπείσασθαι.

³ Turn. V. ὁ πέφυκε. R. id probavit: *reddere illud, quod reddere vel praestare apta nata est.*

⁴ Dedi sic e Suppl. var. lect. Frst. pro vulg. ἔχα. W. quoque recepit ἔχω, nulla tamen allata auctoritate, seu correctionis adnotatione facta.

⁵ R. iudice, deest ἀποδοῖν post μύρων, vel simile quid. — *oculus ille, — per temporum intervalla suavi odore impletur, adyto praesentes affluente ejusmodi effluviis, velut e scaturigine ejectionis, qualia suavissima & pretiosissima unguenta spirare solent.* Meo quidem sensu commode ex communi ad οἷας subintelligitur προσβάλλα. Ab A'd. Bas. & Petav. abest ἀποφορὰς; ex iisdem porro in ind. Var. assertur προσβάλλοντος vel προσβάλλοντο. Est autem in Ald. & Bas. προσβ.

αυθεῖν¹ γὰρ εἶδος ὑπὸ θερμότητος, ἢ τινος ἄλλης ἐγ-
 γινομένης δυνάμεως. εἰ δὲ τῷτο μὴ δοκεῖ πιθανόν,
 ἀλλὰ γὰρ τὴν Πυθίαν αὐτὴν ἐν πάθεσι καὶ διαφοραῖς
 ἄλλοτε ἄλλαις ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς ψυχῆς ἔχειν, ὥ πλη-
 σιάζει τὸ πνεῦμα, καὶ μὴ μίαν αἰὲ κρᾶσιν, ὥσπερ ἄρ-
 μονίαν ἀμεταβολοῦ ἐν παντὶ καιρῷ διάφυλάττειν, ὁμο-
 λογῆσατε². πολλὰ μὲν γὰρ αἰδομένης³, πλείονες δὲ
 ἄδῃλοι, τὸ τε σῶμα καταλαμβάνουσι καὶ τὴν ψυχὴν
 ὑποβρέουσι δυσχέρεια καὶ κινήσει· ὡς ἀναπληραμένην
 ἐν ἁμεινὸν ἐκεῖ βαδίζειν, ἐδὲ παρέχειν ἑαυτὴν τῷ θεῷ
 μὴ παντάπασι κατὰρὰν ἔσαν, ὥσπερ ὄργανον ἐξηρτυμέ-
 νον, καὶ εὐχεῖται, ἀλλὰ ἐμπαθῇ καὶ ἀκατάστατον. ἔτε
 γὰρ ὁ οἶνος ὡσαύτως αἰὲ τὸν μεθυστικόν, ἔθ' ὁ αὐλὸς τὸν
 ἐνθουσιαστικὸν ὁμοίως διατίθησιν, ἀλλὰ νῦν μὲν ἦτον οἱ
 αὐτοί, νῦν δὲ μᾶλλον ἐμβαλκεύονται καὶ παροινῶσι,
 τῆς κρᾶσεως ἐν αὐτοῖς ἑτέρας γενομένης. μάλιστα δὲ τὸ
 Φανταστικὸν ἔοικε τῆς ψυχῆς ὑπὸ τῷ σώματος ἁλλοιομέ-
 νῳ κρατεῖσθαι, καὶ συμμεταβάλλειν· ὡς δῆλόν ἐστιν ἀπὸ
 τῶν οὐκ ἐνίων. ποτὲ μὲν γὰρ ἐν πολλαῖς γινόμεθα καὶ
 παντοδαπαῖς ἐνυπνίων ὄψεσι, ποτὲ δ' αὖ πάλιν πᾶσα
 γίνεται γαλήνη καὶ ἡσυχία τῶν τοιούτων. καὶ Κλέωνα
 μὲν ἴσμεν αὐτοὶ τῶν ἐκ Δαυλείας⁴ τῷτον ἐν πολλοῖς ἔτε-
 σιν οἷς βεβίωκε φάσκοντα μηδὲν ἰδεῖν πάποτε ἐνύπνιον.
 τῶν δὲ πρεσβυτέρων ταῦτο τῷτο λέγεται περὶ Θρασυμή-
 δος τῷ Ἡραϊέως. αἰτία δ' ἡ κρᾶσις τῷ σώματος, ὥσ-
 περ αὖ πάλιν ἡ τῶν μελαγχολικῶν πολυόνειρος καὶ πο-
 λυφάντατος, εἰ καὶ δοκεῖ τὸ εὐθυόνειρον αὐτοῖς ὑπάρ-
 χειν· ἐπ' ἄλλα γὰρ ἄλλοτε τῷ Φανταστικῷ τρεπόμενοι,
 κατὰ-

1 Secutus sum W. ita dantem e Colleg. Nov. pro vulg. ἐξω-
 θεῖν. Turn. & V. ἐξω θεῖν.

2 Secutus sum W. ita dantem e margine cod. B. Vertendo
 idem expressit Xyl. Vulgo ὁμολογήσατε. Mavult tamen W.
 ὁμολογησάμετε, quod Turn. vertit confiteamini.

3 E. Turn. & V. sic ἢ αἰδομένη.

4 Petav. τὸν ἐκ Δαυλείας.

καθάπερ οἱ πολλὰ βαλλοντες, ἐπιτυχάνουσι πολλὰ-
κας.

LI. Ὃταν ἔν ἁρμοσῶς ἔχη πρὸς τὴν τᾷ πνεύ-
ματος, ὥσπερ Φαρμάκῃ, κρᾶσιν ἢ Φαντασικῇ καὶ μαντι-
κῇ δύναιμις, ἐν τοῖς προφητεύεσιν ἀνάγκη γίνεσθαι τὸν
ἐνθουσιασμόν. ὅταν μὴ ἔτως, μὴ γίνεσθαι, ἢ γίνεσθαι
παράφορον καὶ ἐκ ἀκέραιον καὶ ταρακτικόν ¹, ὥσπερ
ἴσμεν ἐπὶ τῆς ἐναγχοῦς ἀποθανέσης Πυθιάδος. Θεοπρό-
πων γὰρ ἀπὸ ξένης παραγενομένων, λέγεται τὰς πρῶ-
τας κατασπείσεις ἀκίνητον ὑπομεῖναι καὶ ἀπαθεῖς τὰ
ἱερεῖον. ὑπερβαλλομένων δὲ Φιλοτιμίᾳ τῶν ἱερέων καὶ
προσλιπαρευτῶν, μόλις ὑπομβρον ² γενόμενον καὶ κα-
τακλυθέν, ἐνδῆναι ³. τί ἔν συνέβη περὶ τὴν Πυθιά-
δα; κατέβη μὲν εἰς τὸ μαντεῖον (ὥς Φασιν) ἄκασα καὶ
ἀπρόθυμος, εὐθὺς δὲ περὶ ⁴ τὰς πρῶτας ἀποκρίσεις ἦν
κατα-

¹ Vulgo καὶ ἀκέραιον καὶ πρακτικόν. Aliter legisse cen-
sendus est Turn. qui vertit: *vel crivi tumultuosum, impor-
tunum, inuoluentum* — num suo ingenio, an codicis auctori-
tate ductus, latet. Xyl. legit καὶ ἄκασον καὶ ταρακτικόν. In
ind. var. e Turn. & V. conjectura avertitur καὶ μὴ ἀκέραιον καὶ
ταρακτικόν, ἢ ἀκέραιον ἀκράτον. R. susp. ὅταν δὲ μὴ ἔτως,
ἢ μὴ γίνεσθαι, ἢ γίνεσθαι παράφορον καὶ ἀκέραιον, καὶ σπα-
ρακτικόν, aut ταρακτικόν — *at si eo modo comparata vis ima-
ginatrix vatum non fuerit, necesse est, aut nullum contingere
numinis afflatum, aut contingere furiosum & inefficacem
& convulsivum, seu corpora animosque hominum lacerantem
& conturbantem.* Equidem W. sequi malui, qui ἐκ assumfit
ex A. B. Venet. 2. & ταρακτικόν ex Anon. Xyl. Mez.

² R. legi vult ὑπότρομον, addens, vulgatam ortam esse ex
errore interpretationis circa vocab. κατακλυθέν. Quod si bene
habeat, ei ἱερεῖον κατακλυθέν significare videtur victimam tanto
tremore tantaque artuum omnium palpitazione correptam, ut
velut aestuare & fluctus alternantes imitari videatur.

³ Sic Xyl. legisse monet Turnebum, & enotatur e Turn. &
V. dedique cum W. adficientius Anon. & Mez. pro vulg. ἐνδῆναι
ἦν. R. hanc vulgatam tuetur — *intus erat*, in penetralibus
templi.

⁴ Dedi sic e Turn. & V. probante R. pro vulg. δ' ἐπὶ.

καταφανής τῇ τραχύτητι τῆς Φωνῆς ἐκ ἀναΦέρεσθαι, διὰ
 κιν νεὸς ἐπειγομένης, ἀλάλῃ καὶ ¹ κακῷ πνεύματος
 ἔσα πλήρης· τέλος δὲ παντάπασιν ἐκταραχθεῖσα καὶ
 μετὰ κραυγῆς Φοβεῖας Φερομένη πρὸς τὴν ἔξοδον, ἔρ-
 ριψεν αὐτὴν· ὥστε Φυγεῖν μὴ μόνον τὰς θεοπρόπας,
 ἀλλὰ καὶ τὸν προΦήτην Νικάνδρον, καὶ τὰς παρόντας τῶν
 ὑσίων. ἀνείλοντο μέντοι μετὰ μικρὸν αὐτὴν εἰσελθόν-
 τες ἐκΦρονα ², καὶ διεβίωσεν ὀλίγας ἡμέρας. τέτων
 ἔνεκα, καὶ συνεσίχας ἀγνὸν τὸ σῶμα καὶ τὸν βίον ὅλως
 ἀνεπίμνητον ἀλλοδαπαῖς ὁμιλίαις καὶ ἄθλητον Φυλάτῃσι ³
 τῆς Πυθιάδος, καὶ πρὸ τῆς χρηστηρίας τὰ σημεῖα λαμβά-
 νουσιν, οἰόμενοι τῷ θεῷ κατάδηλον εἶναι, πότε ⁴ τὴν
 πρόσφορον ἔχουσα κρᾶσιν καὶ δι. θεσιν, ἀβλαβῶς ὑπομε-
 νεῖ ⁵ τὸν ἐνθουσιασμόν. ἔτε γὰρ πάντας, ἔτε τὰς αὐ-
 τὰς ἀεὶ διατίθησιν ὡσαύτως ἢ τῷ πνεύματος δυνάμει,
 ἀλλ' ὑπέκκαυμα παρέχει καὶ ἀρχὴν, ὥσπερ εἴρηται,
 τοῖς πρὸς τὸ παθεῖν καὶ μεταβαλεῖν οἰκειῶς ἔχουσιν.
 ἔστι δὲ θεῖα μὲν ὄντως καὶ δαιμόνιος, ἢ μὴν ἀνένλειπτος,
 ἐδ' ἀφθαρτος, ἐδ' ἀγήρως καὶ διαρκὴς εἰς τὸν ἄπειρον
 χρό-

¹ R. *supr.* Φωνῆς, ἢ θεὸν φέρεσθαι, δίκην νεὸς ἐπειγομένης,
 ὅλας δὲ καὶ κακῷ πν. ἔ. πλ. αὐτ' ἀλλ' ἀλαῖ καὶ π. πν. *statim*
apparebat e vocis asperitate, quae ut navis plenis velis pro-
fecta ruebat, eam deum non conceperisse, sed plenam esse coe-
lo & maligno spiritu.

² W. *judice*, rectius forte ἐκΦρονα, quod exhibet Ald. Bas.
 Xyl. A. B. Venet. 2. Petav. ἐκΦρονα habent Pol. Leonie.
 Anon. Schott. unde Stephanus sumit. Idem in MS. se legisse
 notat Turn. praeferens tamen ἐκΦρονα. Xyl. *judice* ἐκΦρονα
 huic narrationi magis congruere videtur.

³ Sic R. legi voluit, dedique e Turn. & V. cum W. acce-
 dentibus F. & Colleg. Nov. Vulgo Φυλάτῃσι.

⁴ Dedi sic e Turn. & V. pro vulg. ποτὲ. In seq. Bud. Turn.
 V. ἔχουσαν pro ἔχουσα.

⁵ Sic R. dari voluit, & dedi e Turn. & V. quod W. quo-
 que dare voluit accedentibus Anon. & Mez. uti e nota apparet.
 At vitio thypothetarum in textu remanet ὑπομένει.

χρόνον· ὑφ' ἧ¹ πάντα κάμνει τὰ μεταξὺ γῆς καὶ θαλάσσης, κατὰ τὸν ἡμέτερον λόγον. εἰσὶ δ' οἱ καὶ τὰ ἐπάνω φάσκοντες ἔχ' ὑπομένειν, ἀλλ' ἀπαυδῶντα πρὸς τὸ αἶδιον καὶ ἄπειρον, ὁξείαις² χρῆσθαι μεταβολαῖς καὶ παλιγγενεσίαις.

LII. Ταῦτ' ἔφην ἐγὼ πολλάκις ἀνασιέπτεσθαι καὶ ἱμάς παρακαλῶ καὶ ἑμαυτὸν, ὥς ἔχοντα πολλάς ἀντιλήψεις καὶ ὑπονοίας πρὸς τὸναντίον, ὥς³ ὁ καιρὸς ἐπαρέχει πάσας ἐπεξελθεῖν· ὥς τε καὶ ταῦτα ὑπερνεύδω, καὶ ὁ Φίλιππος διαπορεῖ περὶ ἡλίας καὶ Ἀπόλλωνος.

¹ Dedi sic, probante R. cum W. e Turn. V. Anon. Xyl. Mez. Vulgo ὑφ' ἧν.

² Dedi sic e R. mente pro vulg. ὁξείαις. W. fusp. συνεχέσαι.

³ Petav. ὥς ὁ κ.

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΥ

'ΟΤΙ

ΔΙΔΑΚΤΟΝ 'Η ΑΡΕΤΗ Ι.

Περὶ τῆς κρεττῆς βαλεούμεθα καὶ διαπορῶμεν, εἰ δὲ
 δακλόν ἐστι τὸ Φρονεῖν, τὸ δικαιοπραγεῖν, τὸ εὖ
 ζῆν· εἴτα θαυμάζομεν, εἰ ² ῥητόρων μὲν ἔργα καὶ
 κυβερνητῶν καὶ οἰκοδόμων καὶ γεωργῶν μυρία ἐστὶν ³.
 ἀγαθοὶ δ' ἄνδρες ὀνομάζονται καὶ λέγονται μόνον, ὡς
 ἱπποκένταυροι καὶ γίγαντες καὶ κύκλωπες, ἔργον δ'
 ἀμεμφές εἰς ἀρετὴν καὶ ἀκέραιον ⁴ ἐκ ἐστὶν εὐρεῖν, ὅδε
 πάθος ἀκέραιον ἦθος καὶ ἀδίκηλον· ἀλλ' εἰ καὶ τι καλὸν
 ἢ φύσις αὐτομάτως ἐκφέρει, τῷτο πολλῶ τῷ ἀλλοτρίῳ,
 καθάπερ ὕλη καρπὸς ἀγρία καὶ ἀκαθάρτῳ μινύμενος ⁵,
 ἐξαμαυρῆται. ψάλλειν μανθάνειν ἄνθρωποι, καὶ ὀρ-
 χεῖσθαι, καὶ ἀναγινώσκειν γράμματα, καὶ γεωργεῖν, καὶ
 ἱππεύειν· ὑποδεῖσθαι μανθάνειν, περιβάλλεσθαι· οἰκο-
 δοεῖν

1 R. adnotat, magnam fuisse olim inter philosophos quaesitionem, sitne virtus docilis. W. iudice, haec Plutarchi disputatio non integra videtur esse nec continua, sed disputationis excerptum compendium.

2 Xyl. hanc conjunctionem deleri voluit, ut sententia cohaereat. Vertit nimirum: *rhetorum praeclara opera, &c.* — *admiramur: sunt enim sexcenta.* R. voluit εἴτ' & θαυμάζομεν, & tamen non miramur.

3 Vulgo γεωργῶν, μυρία δ' ἐστὶν. Sic sane locus laborat vitio. Hinc aut Xylandri correctio fuit probanda, aut ea, quam H. Steph. & W. adhiberi volunt, delenda particula δέ. Consentit simul R. monens tamen, saepe se observasse in metu concursus duorum vocalium futuri indeque orituri hiatus & injuncti soni, interfieri hanc particulam lubricandae & suavitatis orationis ergo. Petav. pro οἰκοδ. dat οἰκονόμων.

4 W. voces καὶ ἀκέρ. delendas suspicatur.

5 H. Steph. susp. μινύμενον, ut verba καθάπερ — ἀκαθάρτῳ per parenthesis interjicerentur.

χρεῖν διδάσκειν, οὐ ποιεῖν ταῦτα ἔνευ τῷ μαθεῖν
ἐν ἐστὶ χρησίμως ποιεῖν. δι' ὃ ¹ δὲ ταῦτα πάντα, τὸ
εὖ βίειν, ἀδίδακτον καὶ ἄλογον καὶ ἄτεχνον καὶ αὐτό-
ματον.

II. Ὡς ἄνθρωποι, τί τὴν ἀρετὴν λέγοντες ἀδίδακτον
εἶναι, ποῖμεν ἀνυπαρκτον; εἰ γὰρ ἡ μάθησις, γένεσις
ἐστὶν ², ἢ τῷ μαθεῖν κώλυσις, ἀναίρεσις. καίτοι γε (ὥς
Φησὶν ὁ Πλάτων) διὰ τὴν τῷ ποδὸς ³ πρὸς τὴν λύραν
ἀμετρίαν καὶ ἀναρμοσίαν ἔτε ἀδελφὸς ἀδελφῷ πολεμεῖ,
ἔτε φίλος φίλῳ διαφέρεται, ἔτε πόλις πόλεσι δι' ἀπ-
εχθείας γενόμεναι, τὰ ἔχοντα κακὰ δρῶσί τε καὶ πύ-
χουσιν ὑπ' ἀλλήλων. ἔδδ' περὶ προσώδιας ἔχει τις εἰ-
πεῖν εἴσιν ἐν πόλει γινομένην, πρότερον Τελχῖνας ἀν-
αγνώσκειν ⁴. ἔδ' ἐν οἴκῳ διαφορὰν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς
ὑπὲρ κρίνης ἢ εἴμονος. ἀλλ' ὅμως ἔτ' ἂν ἴσῃ, ἔτε
βιβλίον, ἢ λύραν, ὃ μὴ μαθὼν μεταχειρίζεται, καί-
περ εἰς ἔδδ' μέγα βλαβηρόμενος, ἀλλ' αἰδεῖται γενέσθαι
καταγέλαστος. ἀμαθίαν γὰρ Ἡράκλειτός Φησι κρύπτειν
ἄμεινον. οἶκον δὲ καὶ γάμον καὶ πολιτείαν καὶ ἀρχὴν
οἴεται καλῶς μεταχειρίζεσθαι ⁵. παῖδός οὐλοφάγοντος,
ὃ Διογένης τῷ παιδαγωγῷ κύνδυλον ⁶ ἔδωκεν. ὁρῶς ἔ
B b 2 τῷ

¹ Legi sic voluit H. Steph. dedique e Turn. & V. ut sit con-
structio τὸ δὲ εὖ βίειν, δι' ὃ ταῦτα πάντα, ἀδίδακτον &c. Vul-
go διό. Idem reposuit W. accedentibus B. C. E. Schott. Anon.
Jun. Salmas.

² Basf. γένεσις τε. Errorem ortum esse ex ignoratione com-
pendiarie cujusdam notae, qua Ald. utitur ad indicandum ἐστὶν,
monent Xyl. & H. Steph.

³ Intellige pedem metricum. Petav. πρὸς λῆραν absque τὴν.

⁴ Vitiose fuit in Frst. & R. ἀναγνώσκειν. Hinc R. legen-
dum monet ἀναγνώσκειν, additis cum Xyl. ἢ Τελχῖνας — quo-
modo pronunciandum sit Telchines. Petav. πρότερον pro πᾶν.
Cf. Diodor. Bibl. L. V. c. 55.

⁵ Excidisse hoc loco aliquid Xyl. monet notatque asterisco.

⁶ Sic legi maluit H. Steph. & reponendum monuit R. e
Baf. & Turn. dedique cum W. accedentibus Xyl. C. Mez. Vul-
go δάκτυλον ex Ald.

τῷ μὴ μαθόντος ¹, ἀλλὰ τῷ μὴ διδάξαντος, τὸ ἀμάρ-
τημα ποιήσας. εἴτε παροψίδος μὲν, ἢ κύλικος, ἐκ
ἑστὶ κοινωνεῖν ἐπιδεξιῶς, ἢ μὴ μάθῃ τις εὐθὺς ἐκ παί-
δων ἀρξάμενος· ὡς Ἀριστοφάνης ². Μὴ κυχλίσειν, μη-
δὲ ὀψοφαγεῖν, μηδ' ἔχειν τὸ πόδ' ἐναλλάξ ³. οἴκῃ
δὲ καὶ πόλεως καὶ γάμῃ καὶ βίῃ καὶ ἀρχῇ κοινωνῶν,
ἀνέγκλητον ἐνδέχεται γενέσθαι, μὴ μαθόντων, ὅντινα
χρὴ τρόπον ἀλλήλοις συμφέρεσθαι; ὁ Ἀρίστιππος ἐρωτη-
θεὶς ὑπὸ τινος· Πανταχῇ σὺ ἄρα εἶ; γελάσας· Οὐκ ἔν
(ἐφη) παραπόλλυμι τὸ ναῦλον, εἴγε πανταχῇ εἰμί. τί
ἔν ἐν εἰποις καὶ αὐτός· Εἰ μὴ γίνονται μαθήσει βελ-
τίονες ἄνθρωποι, παραπόλλυται ὁ μισθὸς τῶν παιδαγω-
γῶν. πρῶτον γὰρ ἔτοι ⁴ λαμβάνοντες ἐκ γάλακτος, ὥτ-
περ αἱ τίτθαι ταῖς χερσὶ τὸ σῶμα πλάττουσιν, ἕτως ῥυθ-
μίζει τοῖς ἔθεσιν ⁵, εἰς ἔχνος τι πρῶτον ἀρετῆς καθε-
στάντες. καὶ ὁ Λάκων ἐρωτηθεὶς, τί παρέχει παιδαγω-
γῶν. Τὰ καλὰ (ἐφη) τοῖς παισὶν ἡδέα ποιῶ ⁶. καὶ
αὐτοὶ διδάσκουσιν οἱ παιδαγωγοί, κενυφώτας ἐν ταῖς ὁδοῖς
περιπατεῖν, ἐνὶ δακτύλῳ τὸ τάριχον ⁷ ἄψαι, δυσὶ
τὸν

¹ Vulgo μαθάνοντος. R. post μαθάνοντος, aut post διδά-
ξαντος, deesse suspicatur ὁρῶς εἶδεν. Dedi μαθόντος e Turn.
cum W. adficiente B.

² W. addendum videtur φησὶν.

³ Sic Anon. Turn. V. Salmast. & ita legi voluit R. ex Ari-
stophan. Nob. v. 979. dedique pro vulg. ἐναλλάξ.

⁴ Vulgo ἔτω. H. Steph. dandum monuit ἔτοι; R. πρῶτοι γὰρ
ἔτοι. Dedi ἔτοι cum W. idem ex Pol. & Jannot. reponente.
Vertit idem Xyl.

⁵ H. Steph. scribi mavult ἔθεσιν. R. susp. ῥυθμίζει τὴν
ψυχὴν εἰς ἔχνος.

⁶ Vulgo ποιῶν. H. Steph. pro ποιῶν dandum censuit ποιῶ,
vel ποιεῖν. Prius dedi cum W. adficiente B. Posterius eno-
rator e Turn. & V. Hoc assumto autem, Steph. monet verbum
ἐφη parentheos nota non esse includendum.

⁷ R. voluit aut τὸν τάριχον aut τὸ τάριχος; W. rectius susp.
τῷ τάριχῳ e C. & Jun. Tunc sequentia final corrigenda essent,
& ad verbum ἄψαι accommodanda.

τὸν ἰχθύν, σίγον, κρέας· ἔγω κινᾶσθαι, τὸ ἱμάτιον ἔτως ἀναλαβεῖν ¹.

III. Τί ἔν; ὁ λέγων λειχήνος ἱατρικὴν εἶναι καὶ παρωνυχίας, πλευρίτιδος δὲ καὶ πυρετῆ καὶ Φρενίτιδος μὴ εἶναι, τί διαφέρει τῷ λέγοντος, ὅτι τῶν μικρῶν καὶ παιδικῶν καθημένων ² εἰς διδασκαλεῖα καὶ λόγοι καὶ ὑποδημαί· τῶν δὲ μεγάλων καὶ τελείων ἄλογος τριβὴ καὶ περίπῳσις· ἔστιν ³; ὡς γὰρ ὁ λέγων, δεῖ ⁴ κώπην ἐλαύνειν μὴ ⁵ μαθόντα, γελοῖός ἐστιν· ἔτως ὁ μὲν τῶν ἄλλων ἀπολείπων τεχνῶν μάθησιν, ἀρετῆς δ' ἀναιρῶν, τεναντίου ἔοικε ταῖς Σκύθαις ποιεῖν. ἐκείνοι μὲν γάρ, ὡς Φησὶν Ἡρόδοτος, τὰς οἰκέτας ἐκφυλάσσειν, ὅπως παραμένωσιν ὁ αὐτοῖς· ἔτος δὲ ταῖς δόλαις καὶ ὑπηρετίσι τέχναις ὥσπερ ὄμμα τὸν λόγον ἐντιθεῖς, τῆς ἀρετῆς ἀφαιρεῖ. καίτοιγε ὁ στρατηγὸς Ἰφικράτης πρὸς τὸν Χα-

Bb 3

Bplæ

¹ Salmas. ἀναβαλεῖν.

² Sic H. Steph. & R. dari voluerunt, dedique e Turn. pro vulg. καθημένων, cum W. accedentibus B. C. Mez.

³ Etiam hoc loco Bas. περίπῳσις τε e supra memorato errore.

⁴ R. mavult δεῖν.

⁵ Ald. & Bas. non habent μὴ. H. Steph. teste & iudice, extat haec particula negativa in vet. cod. & est necessaria. Alia, quam idem affert leſſio: δεῖ κώπην ἐλαύνειν μὴ μαθόντα, ἢ κυβερνᾶν μὴ μαθόντα. W. auctoribus Jannot. Coll. Mur. Mez. legendam susp. δεῖ κώπην ἐλαύνειν μαθόντα, κυβερνᾶν δὲ καὶ μὴ μαθόντα. Petav. ἐλαύνειν μαθόντα absque μὴ.

⁶ Vulgo παραδῶσιν. Xyl. legit vertitque παραδῶσιν. H. Steph. ex Herodot. IV. legi voluit γάλα δονῶσιν. Canter. novar. leſſ. IV, 25. conjecit παραμένωσιν, aut γάλα δονῶσιν. Salmas. γάλα δῶσιν, quod e Turn. & V. enotatur. R. probat παραμένωσι, addens, quamvis Herodotus aliam ediderit causam, quare Scythae servis suis oculos effoderint, posse tamen Plutarchum aliam, eamque probabiliorem posuisse. Id recepi. W. quoque dedit, se id revocasse adnotans ex Ald. & Bas. At nequaquam in his edd. legitur παραμένωσιν; sed clare extat παραδῶσιν.

βρίε Καλλίαν ¹, ἐρωτῶντα καὶ λέγοντα ². Τίς εἶ;
τοξότης, πελταστής, ἵππεύς, ὀπλίτης; Οὐδείς (ἐφη)
τάτων, ἀλλ' ὁ τέτοις πᾶσιν ἐπιτάτῃ ³. γελοῖος ὃν ὁ
λέγων, ὅτι τοξικὴ καὶ ὀπλιτικὴ καὶ τὸ σφενδονᾶν καὶ
τὸ ἵππεύειν διδάκλῳ ἐσι, στρατηγία ⁴ δὲ καὶ τὸ στρατη-
γεῖν, ὥς εἶχε παραγίνεται. ἐκὼν ἔτι γελοιότερος ὁ μό-
νην τὴν Φρόνησιν μὴ διδάκλῃν ἀποφαίνων, ἥς ἄνευ, τῶν
ἄλλων τεχνῶν ὄφελος ἔδεν, ἔτε ὄνησίς ἐστιν. εἰ δὲ ⁵
ηγερῶν αὐτή, καὶ κόσμος ἔσα πασῶν καὶ τάξις, εἰς τὸ
χρήσιμον ἔκασον καθίστησιν ⁶, αὐτίκα τίς δαίμων χάρις,
ἡσυχμῆων καὶ μεμαθηκότων παιδῶν δαιτρεῦσαι καὶ ὀπλῆ-
σαι καὶ οἰνοχοῆσαι ⁷, εἰ μὴ διάθεσις, μὴδὲ διάταξις εἴη
πρὸς τὰς διακονῶντας ⁸.

¹ Tarn. V. Κάλλιππον.

² Mirum esse, adnotat H. Steph. si Plut. post ἐρωτῶντα ad-
diderit καὶ λέγοντα.

³ Cf. Plut. lib. de fortuna. Vol. VII. p. 310.

⁴ W. mavult στρατηγική.

⁵ H. Steph. mavult εἰ γε, ut post ὄνησίς ἐστιν non ponatur
τελεία στιγμή.

⁶ Probata priori adnotatione, H. Steph. post καθίστησιν sen-
tentiam finitam censet, quasi in seq. diceretur αὐτίκα γὰρ τ.
δ. χ.

⁷ Hom. Odyss. XV, 322.

⁸ W. mavult περὶ τὰς δαιτυμόνας.

Π Λ Ο Τ Τ Α Ρ Χ Ο Τ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΗΘΙΚΗΣ ΑΡΕΤΗΣ.

Περὶ τῆς ἠθικῆς λεγομένης ἀρετῆς καὶ δοκῆς, ὃ δὴ μάλις τῆς θεωρητικῆς διαφέρει, τῷ τὸ μὲν¹ πάθος ὑλὴν ἔχειν, τὸν δὲ λόγον εἶδος, εἰπεῖν πρόκειται, τίνα τε ἔσσαν ἔχει, καὶ πῶς ὑφίστασθαι πέφυκε· καὶ πότερον οἰκείῳ λόγῳ κειόσμηται τὸ δεδωγμένον μόριον αὐτῇ τῆς ψυχῆς, ἢ μετέχῃκεν ἄλλοτρίῃ². καὶ εἰ μετέχῃκε, πότερον ὡς τὰ μειγνύμενα πρὸς τὸ βέλτιον, ἢ μᾶλλον, ὡς ἐπιστάσι τινὶ χρώμενον καὶ ἀρχῇ μετέχειν λέγεται τῆς τῷ ἀρχοντος δυνάμεως. ὅτι μὲν γὰρ δύναται καὶ ἀρετὴ³ γεγονέναι, καὶ μένει παντάπασιν αὐτὸν καὶ ἄκρατον, εἶναι δῆλον εἶναι. βέλτιον δὲ βραχέως ἐπιδραμεῖν καὶ τὰ τῶν ἐτέρων, ἔχ' ἰσορίας ἔνεκα μᾶλλον ἢ τῷ σαφέστερα γενέσθαι τὰ οἰκεία καὶ βεβαιότερα, προεκτεθέντων ἐπεινών.

II. Μενέδημος μὲν ὁ ἐξ Ἑρετρίας ἀνὴρ τῶν ἀρετῶν καὶ τὸ πλήθος καὶ τὰς διαφορὰς, ὡς μίᾳς ἔσης καὶ χρωμένης πολλοῖς ὀνόμασι· τὸ γὰρ αὐτὸ σωφροσύνην καὶ ἀνδρείαν καὶ δικαιοσύνην λέγεσθαι, καὶ θάπερ βροτὸν καὶ ἄνθρωπον. Ἀρίστων δὲ ὁ Χῖος τῇ μὲν ἐσίᾳ μίαν καὶ αὐτὸς ἀρετὴν ἐποίει, καὶ ὑγείαν ὠνόμαζε· τῷ δὲ πρὸς τι πῶς⁴ διαφορὰς καὶ πλείονας, ὡς εἴ τις ἐθέλοι τὴν ὅρασιν ἡμῶν, λευκῶν μὲν ἀντιλαμβανομένην,

Bb 4

λευ-

¹ Petav. τῷ μὲν πάθος; Turn. διαφέρει τὸ vel ὡδε.

² R. susp. ἄλλοτρίῃ τε (absque accentu) κοσμεντος.

³ Secutus sum W. sic dantem e B. Vulgo δυνατόν καὶ ἀρετὴν. A'd. Baf. Xyl. E. Venet. 3. Petav. exhibent δύναται.

⁴ R. mavult πὸ δὲ πρὸς τι καὶ πῶς (subaudi σκοπεῖν vel θεωρεῖν) διαφορὰς.

λευκοθέαν καλεῖν, μελάνων δὲ, μελανθέαν¹, ἥ τι τοιαῦτον ἕτερον. καὶ γὰρ ἡ ἀρετὴ ποιητέα μὲν ἐπισκοπέσας καὶ μὴ ποιητέα, κέκληται Φρόνησις· ἐπιθυμίαν δὲ κοσμεῖσα, καὶ τὸ μέτριον καὶ τὸ εὐκαιρὸν ἐν ἡδοναῖς ὀρίζεσθαι, σωφροσύνη· ποινανήμασι δὲ καὶ συμβεβηλοῖς ὁμιλεῖσα τοῖς πρὸς ἐγέρως, δικαιοσύνη· καθάπερ τὸ μαχαίριον ἐν μὲν ἐστὶν, ἄλλοτε δὲ ἄλλο² διαιρεῖ· καὶ τὸ πῦρ ἐνεργεῖ περὶ ὕλης διαφόρων μῖξ³ φύσει χρώμενον. εἴποιε δὲ καὶ Ζήνων εἰς τὸτό πως ὑποφέρειναι ὁ Κιτιεὺς, ὀριζόμενος τὴν Φρόνησιν ἐν μὲν ἀπονεμητέοις, δικαιοσύνην· ἐν δὲ διαιρετέοις⁴, σωφροσύνην· ἐν δὲ ὑπομειτέοις, ἀνδρείαν. ἀπολογούμενοι δὲ, ἀξιῶσιν ἐν τέτοις τὴν ἐπιστήμην Φρόνησιν ὑπὸ τῷ Ζήνωνος ὠνομάζεσθαι. Χρύσιππος δὲ κατὰ τὸ πρῶτον ἀρετὴν ἰδίᾳ⁵ ποιότητι συνίστασθαι νομίζων, ἔλαθεν ἑαυτὸν (κατὰ τὸν Πλάτωνα) σμῆνος ἀρετῶν ἢ ἀννηθῆς, εἰδὲ γνώριμον ἐγείρας ὅς ὡς γὰρ παρὰ τὸν ἀνδρείον ἀνδρείαν, καὶ παρὰ τὸν πρῶτον πραότητα, καὶ δικαιοσύνην παρὰ τὸν δίκαιον⁷, ἕτως παρὰ τὸν χαριεῖντα χαριεντότητα, καὶ παρὰ τὸν ἐθλὸν ἐθλότητα, καὶ παρὰ τὸν μέγαν μεγαλότητα, καὶ παρὰ τὸν καλὸν καλότητα, ἐγέρως τε τοιαύτας ἐπιδεξιότητας, εὐαπαντησίας, εὐτραπελίας, ἀρετὰς τιθέμενος, πολλῶν καὶ ἀτόπων ὀνομάτων εἰδὲν δεομένην ἐμπέπληκε Φιλοσοφίαν.

III.

1 R. mavult μελανοθέαν.

2 R. mavult ἄλλα.

3 R. mavult διαφορὰς διαφορῶς, μῖξ Φ. χ.

4 W. legendum censet αἰρετέοις. Xyl. jam monuerat, vulgatam posse ferri, si inter voluptates & earum tempora divisionem velis interpretari; praeferendum tamen esse ἐν δὲ τοῖς αἰρετέοις, aut αἰρετοῖς.

5 Petav. ἰδίαν.

6 Ita Xyl. e MS legi voluit, & R. e Petav. dedique cum W. accedentibus B. E.

7 R. deesse monet ὀνομάζομεν. E communi subaudiendum cenſeo τιθέμεθα.

III. Κοινῶς δὲ ἅπαντες ἔσται τὴν ἀρετὴν τῷ ἡγε-
μονικῇ τῆς ψυχῆς διέδασιν τινα καὶ δύναμιν γεγενημέ-
νην ὑπὸ λόγου, μᾶλλον δὲ λόγου ἔσαν αὐτὴν ὁμολογέμε-
νον καὶ βέβαιον καὶ ἀμετάπλητον, ὑποτίθενται· καὶ νο-
μίζουσιν ἐκ εἶναι τὸ παθητικὸν καὶ ἄλογον διαφορῆ τινι
καὶ φύσει ψυχῆς τῇ λογικῇ διακεκριμένον, ἀλλὰ τὸ αὐ-
τὸ τῆς ψυχῆς μέρος (ὃ δὲ καλεῖται διάνοιαν καὶ ἡγεμο-
νικόν) διόλε τρεπόμενον καὶ μεταβάλλον ἐν τε τοῖς πά-
θεσι, καὶ ταῖς κατὰ ἔξιν ἢ διέδασιν μεταβολαῖς, κα-
κίαν τε γίνεσθαι καὶ ἀρετὴν, καὶ μηδὲν ἔχειν ἄλογον ἐν
ἑαυτῷ· λέγεσθαι δὲ ἄλογον, ὅταν τῷ πλεονάζοντι τῆς
ὀρυκτοῦ ἰχυρῷ γενομένῳ καὶ κρατήσαντι, πρὸς τι τῶν
ατόπων παρὰ τὸν αἰρετὸν λόγον ἐκφέρηται· καὶ γὰρ
τὸ πάθος εἶναι λόγον ποιηρὸν καὶ ἀπόλαστον, ἐκ Φαύλης
καὶ διημαρτημένης κρίσεως σφοδρότητα καὶ ῥάμην προσ-
λαβόντα. ἔοικε δὲ λαθεῖν τῆτο τὸς ἅπαντας¹, ἢ διτ-
τὸς ἡμῶν, ὡς ἀληθῶς, ἕκασός ἐστι καὶ σύνθετος· τὴν
γὰρ ἑτέραν διπλόην ἔκατεῖδον, ἀλλὰ τὴν ψυχῆς² καὶ
σώματος μίξιν ἐμφανετέραν ἔσαν· ὅτι δὲ αὐτῆς ἐστὶ τῆς
ψυχῆς ἐν ἑαυτῇ σύνθετόν τι καὶ διφύες καὶ ἀνόμοιον,
ὥσπερ ἑτέρα σώματος τῷ ἄλόγῳ πρὸς τὸν λόγον ἀνάγκη
τὴν καὶ φύσει συμμιγέντος καὶ συναρμοσθέντος, εἰκὸς
μὲν ἐστὶ μηδὲ Πυθαγόραν ἀγνοῆσθαι, τεμναιρομένους³ τῇ
περὶ τὴν μεσικὴν σπερμῇ τῇ ἀνδρὸς, ἣν ἐπηγάγετο τῇ
ψυχῇ κηλήσεως ἕνεκα καὶ παραμυθίας, ὡς ἐ πᾶν ἐχέ-
σθαι διδασκαλίαν καὶ μαθήμασιν ὑπήκουον, ἐδὲ λόγῳ μετα-
βλητὸν ἐκ κακίας, ἀλλὰ τινος ἑτέρας παιδῆς συνεργῆ
καὶ πλάσεως καὶ τιθασσεύσεως δεόμενον, εἰ μὴ παντά-
πασι μέθοι Φιλοσοφία δυσμεταχειρίσιν εἶναι καὶ ἀπει-
δῆς. ἐμφανῶς μέντοι καὶ βεβαίως καὶ ἀναμφιδόξως

B b 5

Πλά-

¹ R. aut legi vult ἀγνοῦντας pro ἅπαντας, aut αὐτὰς pro τὰς

² R. deesse monet μόνον post ψυχῆς.

³ R. aut legi vult τεμναιρομένοις, aut ante hoc vocabulum
servata vulgata, inferendum censet νομίζων.

Πλάτων συνείδεν, ὅτι τέτα γὰρ τὸ κόσμος τὸ ἐμφυχον, ἔχ' ἀπλὲν ἐδὲ ἀσύνθετον ἐδὲ μονοειδὲς ἔστιν, ἀλλ' ἐκ τῆς ταυτῆ καὶ τῆς ¹ τῶ ἐτέρου μεμιγμένον δυνάμει, πῇ μὲν αἰεὶ κατὰ ταυτὰ κοσμεῖται καὶ περιπολεῖ μὴ τάξει κράτος ἔχουσα χρώμενον, πῇ δὲ εἰς τὰ κινήσεις καὶ κύκλους χιζόμενον ὑπεναντίας καὶ πλανητὰς, ἀρχὴν διαφορᾶς καὶ γένεσιν ². ἢ τε ἀνθρώπου ψυχῇ, μέρος ἢ τμήμα τῆς τῶ παντός ἔσα, καὶ συνηρμοσμένη κατὰ λόγους καὶ ἀριθμὸς ἐοικότας ἐκείνοις, ἔχ' ἀπλῇ τις ἔστιν, ἐδὲ ὁμοιοπαθῆς, ἀλλ' ἕτερον μὲν ἔχει τὸ νοερὸν, καὶ λογιστικόν, ὃ κρατεῖν τῶ ἀνθρώπου κατὰ φύσιν καὶ ἀρχειν προσήκον ἔστιν. ἕτερον δὲ τὸ παθητικὸν καὶ ἄλογον καὶ πολυπλανὲς καὶ ἄτακτον ἐξ ἑαυτῆ ἐπιστάσις ³ δεόμενον. Ἔτι πάλιν διχῇ μεριζόμενα, τὸ μὲν αἰεὶ σωματικὸν κέκληται ἐπιθυμῶν ⁴, τὸ δὲ ἔστι μὲν ἢ τέτρω ⁵ πρὸς-

¹ abest τῆς a Petav.

² MS. Xyl. ἀρχὴν διαφορᾶς καὶ γένεσιν, & γένεσιν in margin. Sulp. deesse παρέχα, aut simile. Etiam R. post γένεσιν, aut in hac regione desiderat παρέχα aut παρέχεται.

³ Ald. Bas. Petav. non habent ἐπιστάσις. Primus hanc vocem recepit Steph. e Pol. Leonie. Schott. sed alieno posuit loco ἐξ ἐπιστάσις ἑαυτῆ δ. Eandem exhibent Turn. V. Bong. sed post δεόμενον locatam. Xyl. subaudiendum monuit τῶ κρατῶτος, κυβερνῶτος, συντάττοντος, aut tale quid. R. legi voluit ἄτακτον καὶ ἐπιστάσις ἐτέρου δεόμενον. Secutus sum W. dantem e Mez. ἐξ ἐ. ἐπ.

⁴ abest ἐπιθυμῶν ab Ald. Bas. Xyl. Petav. B. E Steph. inrell. transiit cum artic. τὸ ἐπιθυμῶν. Articulum delevi auctoritate Turn. & Bong. cum W. ἐπιθυμῶν item habere E. Venet. 1. 2. 3. Pol. Jannot. Schott. notante. At e W. nota haud perspicuum est, utrum sine τὸ, an cum τὸ.

⁵ scil. τῷ σώματι, quod latet in superiore σωματικόν, ut R. monet, addens: „nisi malis cum Camerario supplementum interpretationis Brixianae adoptare, quae locum hunc sic reddidit: aliud semper cum corpore versari, illudque colere sapientie natura desiderat — tanquam si legisset τὸ μὲν αἰεὶ σωματικόν, καὶ τῷ σώματι ὑπηρετεῖν πεφυκός, ἐπιθυμητικὸν κέκληται.“

προστιθέμενον, ἔστι δὲ ἢ τῷ λογισμῷ παρέχον ἰχὺν ἐπὶ
 τῷ το καὶ δύναμιν, θυμοειδές ¹. ἀποδείκνυσσι δὲ τὴν δια-
 φορὰν μάλιστα τῇ τῷ λογισμῷ καὶ φρονέοντος ἀντιβά-
 σει, πρὸς τὸ ἐπιθυμῶν καὶ θυμώμενον. ὥς ἕτερα ² εἶ-
 ναι πολλὰς ἀπειθῆντα καὶ δυσμαχεῦντα πρὸς τὸ βέλ-
 τισον. ταύταις ἐχρήσατο ταῖς ἀρχαῖς ἐπὶ πλείστον ³
 Ἀριστοτέλης, ὡς δηλὸν ἐστὶν ἐξ ὧν ἔγραψεν. ὕστερον
 δὲ, τὸ μὲν θυμοειδές τῷ ἐπιθυμητικῷ προσέειπεν, ὡς
 ἐπιθυμίαν τινὰ τὸν θυμὸν ὄντα καὶ ὁρεῖν ἀντιλυπή-
 σεως· τῷ μέντοι παθητικῷ καὶ ἀλόγῳ μέχρι παντός
 ὡς διαφέροντι τῷ λογιστικῷ, χρώμενος διετέλεσεν, ἐχ-
 ὄτι παντελῶς ἀλογόν ἐστιν, ὥσπερ τὸ αἰσθητικὸν ἢ τὸ
 θρεπτικὸν καὶ φυτικὸν τῆς ψυχῆς μέρος· ἀλλὰ ταῦτα
 μὲν ὅλως ἀνήκουα λόγῳ καὶ κατὰ τρόπον τινὰ τῆς σα-
 ρκὸς ἐκβεβλάσθηκε, καὶ περὶ τὸ σῶμα παντελῶς καταπέ-
 φυκε ⁴. τὸ δὲ παθητικὸν οἰκείῳ λόγῳ ἐφέρεται καὶ ἴσχυ-
 ρὸν ἐστὶν, ἄλλως δὲ, τῷ λογισμῷ καὶ φρονέοντος εἰσ-
 ακέειν, καὶ τρέπεσθαι πρὸς ἐκεῖνο καὶ ὑπείκειν καὶ κα-
 ταχηματίζεσθαι πέφυκεν, εἰ μὴ τέλει ἢ διεφθαρμέ-
 νον ὕψος ἡδονῆς ἀμαθῆς ⁵ καὶ ἀκολάστου διαίτης.

IV. Οἱ δὲ θυμώζοντες, ὅπως ἀλογον μὲν ἐστὶ,
 λόγῳ δὲ ὑπήκουον, ἔμοι δοκῶσι τῷ λόγῳ περινοεῖν τὴν
 δύναμιν, ὅση πέφυκε καὶ ἐφ' ὅσον διέρχεται τῷ κρα-
 τεῖν καὶ ἄγειν, ἐς σκληραῖς ἐδῶ ἀντιτύποις ἀγωγαῖς,
 ἀλλὰ τυπικαῖς, καὶ τὸ ἐνδόσιμον καὶ πειθήνιον ἀπάσης
 ἀνάγκης καὶ βίας ἐχέσαις ἀνυσιμώτερον. ἐπεὶ καὶ πνεῦ-
 μα δήπε καὶ νεῦρα καὶ ὅσα καὶ τὰ λοιπὰ μέρος τῷ
 σώ-

¹ R. voluit τὸ θυμοειδές; haud dubie ob antecedens vulga-
 tum τὸ ἐπιθυμῶν.

² Vox ἕτερα est suspecta R.

³ Inferui ἐπὶ, quod vulgo abest, e Xyl. MS. Ald. Bas. ἐπὶ
 πλέον. Petav. ἐπὶ πλείον. W. susp. πρῶτον.

⁴ Suspectum est R. Eo monente, sententia flagitat κατα-
 τέριπταρ aut καταδέδυκε.

⁵ Petav. ἀμαθῆς.

σώματος, ἄλογά ἐσιν, ἀλλ' ὅταν ὀρμή γένηται, σείσαν-
τος ὥσπερ ἡνίας τῷ λογισμῷ, πάντα τέταται¹ καὶ
συνῆκται καὶ ὑπακέει· καὶ πόδες τε, θεῖν διανοηθέν-
τος, εὐτανοὶ², καὶ χεῖρες εἰς ἔργον καθίστανται, βα-
λεῖν ἢ λαβεῖν ὀρμήσαντος. ἄριστα δὲ ὁ ποιητὴς τὸ³ συμ-
παθεῖν καὶ συγκαταχρηματίζομενον τῷ λόγῳ τῷ ἀλόγῳ
παρίσσει διὰ τέτων·

Ὡς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεῖσθαι,
Κλαίεισθαι ἐὼν ἄνδρα παρήμενον· αὐτὲρ Ὀδυσσεὺς
Θυμῷ μὲν γοῶσαν ἐῖν ἐλέαιρε γυναῖκα,
Ὁφθαλμοὶ δ' ὥσεί κέρα ἔσασαν, ἢ σίδηρος
Ἀτρέμης ἐν βλεφάροις, δόλῳ δέ γε⁴ δάκρυα κεῖθεν.
ἕως κατήκοον εἶχε τῆς κρίσεως καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ
αἷμα καὶ τὸ δάκρυον· δηλοῖσι δὲ καὶ παρα καλαῖς καὶ
καλοῖς, ὧν ἐκ ἐξ λόγος, ἐδὲ νόμος θίγειν, αἰδοῖαν φυ-
γαὶ καὶ ἀναχωρήσεις ἡσυχίαν ἀγόντων καὶ ἀτρεμέντων.
ὁ μάλιστα συμβαίνει τοῖς ἐρῶσιν, εἴτα ἀνέσασιν, ὡς ἀδελ-
Φῆς ἐρῶντες, ἢ θυγατρὸς, ἡγνοήμασιν· αὐτίκα⁵ γὰρ
ἐπῆλξε τὸ ἐπιθυμῆν ἀψαμένε τῷ λόγῳ, καὶ τὸ σῶμα τὰ
μέρη συνευχρημονῶντα τῇ κρίσει παρέχε· σιτίσις γεμῆν
πολλὰς καὶ ὀφιοῖς μάλα ἡδέως προσενεχθέντες, ἂν
αἰδῶνται καὶ μάθωσιν αὐτὰς τῶν μὴ καθαρῶν τι μηδὲ
νομίμων ἐδηδοκότας, ἐ τῇ κρίσει μόνον ἐπιτίθεται⁶ τὸ
λυπῆν καὶ δάκνουν, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα τῇ δόξῃ συνδία-
τρε-

¹ Turn. & V. τέταται, quod R. probavit, & simul extat in Anon. E. Venet. 1. Consentio cum W. qui id non minus probabile censet, quam vulgatum τέταται.

² In ind. var. ex Ald. & Bas. assertur ἔτοιμοι. At de Bas. falsum est. Habet ea εὐτανοὶ.

³ Hom. Odyss. 19, 208. sqq.

⁴ Turn. V. δόλῳ δ' ὄγε.

⁵ Dedi sic e Turn. pro vulg. ἀλλὰ. R. voluit ἄμα.

⁶ Dedi sic e R. mente, ut redeat ad τὸ λυπῆν — conscien-
tiae morsus & compunctiones non solummodo iudicium aggre-
diuntur. Vulgo ἐπιτίθεται.

τρεπόμενον καὶ ἀναπιμπλάμενον, ἔμετοι καὶ διατροπαὶ
 αὐτιώδεις ἴχθυσιν. δέδοικα δὲ, μὴ δόξαιμι παντάπασιν
 ἐπαγωγὰ καὶ νεαρά ¹ τῷ λόγῳ περαίνειν, ψαλτήρια
 διεξιῶν καὶ λύρας, καὶ πηκτίδας καὶ αὐλὰς, καὶ ὅσα
 μεσικίης προσωδὰ καὶ προσήγορα μηχανησαμένης ἀνδρω-
 πίνους πάθεσιν, ἄψυχὰ συνῆλθε ², καὶ συνεπιθρηνεῖ,
 καὶ συνάδει, καὶ συναπολασάινει, τὰς ³ κρίσεις ἀναφέ-
 ροντα καὶ τὰ πάθη καὶ τὰ ἥθη τῶν χρωμένων. καίτοι
 καὶ Ζήνωνά Φασιν εἰς θέατρον ἀνιόντα κιδαρωδέντος
 Ἀμοιβέως ⁴, πρὸς τὰς μαθητάς, Ἰωμεν, εἰπεῖν, ὅπως
 παταμέσθαιμεν, οἶαν ἔντερα καὶ νεῦρα καὶ ξύλα καὶ ὅσα
 λόγῳ καὶ ἀριθμῷ μεταχόντα καὶ τάξεως, ἐμμέλειαν καὶ
 Φωνὴν ἀΦίησιν. ἀλλὰ ταῦτα ἐάσας, ἡδέως ἂν αὐτῶν
 πυθολίμην, εἰ κύνας καὶ ἵππους καὶ ὄρνιθας οἰκερὰς ὀρῶν-
 τες, ἔδει καὶ τροφῇ καὶ διδασκαλίᾳ Φωνὰς τε συνετάς
 καὶ πρὸς λόγον ὑπηκόας κινήσεις καὶ χέσεις ἀποδιόντας,
 καὶ πράξεις τὸ μέτριον καὶ τὸ χρήσιμον ἡμῖν ἐχέσας.
 Ὀμήρῳ δ' ⁵ ἀκούοντες τὸν Ἀχιλλεῦ λέγοντος ὀτρύνειν
 ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἐπὶ τὴν μάχην, ἔτι θυμίζεσθαι καὶ
 διαπορεῖσιν, εἰ τὸ θυμέμενον ἐν ἡμῖν καὶ ἐπιθυμῶν καὶ
 λυτέμενον καὶ ἡδόμενον ὑπακούειν τὰ τῷ Φρονῶντι, καὶ
 πάσχειν ὑπ' αὐτῷ καὶ συνδιατίθεσθαι πέφυκεν, ἐκ ἀποι-
 κῆν ἔδδ' ἀπεχομισμένον ⁶, ἔδδ' πλασσόμενον ἔξωθεν,
 ἔδδ' τυπόμενον ἀνάγκαις τισὶν, ἢ πληγαῖς, ἀλλὰ φύσει
 μὲν ἐξηρητημένον, αἰεὶ δὲ ὁμιλεῖν καὶ συντρεφόμενον καὶ
 ἀνα-

¹ Haec vocabula R. sunt suspecta. Pro ἐπαγωγὰ mavult ἀπωδὰ, & loco νεαρά sententiae magis congruere censet μει-
 ρακιώδη, aut παιδαριώδη, aut νεανικά.

² R. mavult συνήδεται, quod W. probat.

³ R. mavult πρὸς τὰς κρίσεις.

⁴ De Amoebeo citharoedo Atheniensi v. Athen. p. 623. &
 interpr. ad Aeliani V. H. 3, 30. R.

⁵ Hom. Iliad. XVI. 167. Pro δ' R. mavult τε.

⁶ B. Vener. 1. Jannot. ἀποχισμένον. Deinde pro πλασσό-
 μενον Xyl. legendum conjecit πλαζόμενον.

ἀναπιμπλάμενον ὑπὸ συνηθείας. διὸ καὶ καλῶς ἀνόμε-
σαι τὸ ἥθος. ἔστι μὲν γὰρ (ὥς τύπῳ εἰπεῖν) ποιότης τῆ
ἁλογοῦ τὸ ἥθος. ἀνόμεναι δὲ, ὅτι τὴν ποιότητα ταύτην
καὶ τὴν διαφορὰν ἔδει λαμβάνει τὸ ἁλογον ὑπὸ τῆ λό-
γου πλατίζομενον, ἔβλομέναι τὸ πάθος ἐξαιρεῖν παν-
τάσιν, (ἔτε γὰρ δυνατόν, ἔτε ἀμεινον) ἀλλὰ ὅρον
τινὰ καὶ τάξιν ἐπιτιθέντος αὐτῷ, καὶ τὰς ἡθικὰς ἀρε-
τὰς, ἐν ἀπαθείας ἕσας, ἀλλὰ συμμετρίας παθῶν καὶ
μεσότητας, ἐμποιοῦντος. ἐμποιοῖ δὲ τῇ φρονήσει τὴν
τῆ παιδείας δύναμιν εἰς ἕξιν ἀσείαν καθίστας. τρία
γὰρ δὴ ταῦτά φασι περὶ τὴν ψυχὴν ὑπάρχειν, δύνα-
μιν, πάθος, ἕξιν. ἡ μὲν ἔν δυνάμει ἀρχὴ καὶ ὕλη τῆ
πάθος, οἷον ὀργιλότης, αἰχυνηλία, θαρράλειότης. τὸ
δὲ πάθος, κίνησις τις ἥδη τῆς δυνάμεως, οἷον ὀργή, αἰ-
δώς, θάρσος ¹. ἡ δ' ἕξις, ἰχὺς καὶ κατασκευὴ τῆς
περὶ τὸ ἁλογον δυνάμεως ἐξ ἕθους ἐγγινομένη, κακία μὲν,
ἂν φαύλως, ἀρετὴ δὲ, ἂν καλῶς ὑπὸ τῆ λόγου παιδα-
γωγῆθῃ τὸ πάθος.

V. Ἐπεὶ δὲ ἔκ παῶν ἀρετῶν μεσότητα ποιεῖσιν
ἡδὲ ἡθικὴν καλῶσι, λεηλέον ἂν εἴη περὶ τῆς διαφορᾶς
ἀρξαμένοις ἀναθεῖν. ἔστι τοίνυν ² τῶν πραγμάτων τὰ
μὲν ἀπλῶς ³ ἔχοντα, τὰ δὲ πῶς ἔχοντα πρὸς ἡμᾶς.
ἀπλῶς μὲν ἔχοντα, γῆ, ἕραιος, ἄερα, θάλασσα.
πῶς δὲ ἔχοντα πρὸς ἡμᾶς, ἀγαθόν, κακόν. αἰρετόν,
φευγιόν. ἡδὺ, ἀλγεινόν. ἀμφοῖν δὲ τῆ λόγου θεωρητι-
κῆ

¹ Dedi haec e R. mente. Vulgo ὀργή, θάρσος, αἰδώς. Θάρ-
σος. W. probare id quidem videtur, sed minus recte θάρσος
delendum monet. Xyl. quoque non nisi tria verit, hoc ordi-
ne: ut ira, ut confidentia, ut pudor, qui praecedentibus
haud ita convenit.

² Sic Baf. & Stobaeus Serm. III. p. 39. locum hunc citans,
& legendum censuit R. dedique cum W. accedentibus B. E.
Venet. 2. Xyl. Mez. Vulgo ἔτι τοίνυν.

³ Cum W. dedi ἀπλῶς auctoritate Stobaei hoc loco & dein-
de bis, probante R. Vulgo ὅπως. E Turn. notatur τὰ μὲν
ἁπλως vel ὁμῶς vel ὁμοίως.

καὶ ὄντος, τὸ μὲν περὶ τὰ ἀπλῶς ἔχοντα μόνον ¹, ἐπισημονικὸν καὶ θεωρητικὸν ἐστὶ· τὸ δ' ἐν τοῖς πῶς ἔχουσι πρὸς ἡμᾶς, βαλευτικὸν καὶ πρακτικόν· ἀρετὴ δὲ τέταρτη μὲν ἡ Φρόνησις, ἐκεῖνη δὲ ἡ σοφία. διαφέρει δὲ σοφίας Φρόνησις, ἣ τῇ θεωρητικῇ πρὸς τὸ πρακτικόν καὶ παθητικὸν ἐπιστροφῆς καὶ χέσεώς τινος γενομένης ἐφίσταται ² κατὰ λόγον ἡ Φρόνησις. διὸ Φρόνησις μὲν τύχης δεῖται· σοφία δ' ἐδεῖται πρὸς τὸ οἰκεῖον τέλος, ἐδὲ βελῆς. ἐστὶ γὰρ περὶ τὰ αἰεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ³ ἔχοντα. καὶ καθάπερ ὁ γεωμέτρης ἐβλεύεται περὶ τῶν τριγώνων, εἰ δυοῖν ὀρθαῖς ⁴ ἴσας ἔχει τὰς ἐντὸς γωνίας, ἀλλὰ οἶδεν· (αἱ γὰρ βαλαὶ περὶ τῶν ἄλλοτε ἄλλως ἔχόντων ἐπερὶ τῶν βεβαίων καὶ ἀμεταπλῶτων) ἔτις ὁ θεωρητικὸς νῦν περὶ τὰ πρῶτα καὶ μόνιμα, καὶ μίαν αἰεὶ φύσιν ἔχοντα μὴ δεχομένην μεταβολῆς, ἐνεργῶν, ἀπῆλκεν τῇ βελεύεσθαι. τὴν δὲ Φρόνησιν εἰς πράγματα πλάνης μετὰ καὶ ταραχῆς καθιέσθαι, ἐπιμίγνυσθαι τοῖς τυχεροῖς πολλὰς ἀναγκαῖον ἐστὶ καὶ τῷ βαλευτικῷ χρῆσθαι περὶ τῶν ἀδηλοτέρων· τῷ δὲ πρακτικῷ τὸ βαλευτικὸν ἐνδεχομένην ἐνεργεῖν ἤδη καὶ τῇ ἀλόγῃ συμπάροντος ⁵ καὶ συνεφελομένην ταῖς κρι-

¹ Turn. V. μένον.

² R. susp. autorem ita dedisse: διαφέρει δὲ σοφίας Φρόνησις τί; quid autem differt σοφία & Φρόνησις? — resp. ἐκ τῆς τῇ θεωρητικῇ — χέσεώς τινος πρὸς τὰ παρόντα ἀρμοζέσεως γενομένης ἐφίσταται κ. λ. — scilicet si vis animi res intueri apta in eam vim, quae agendis rebus & suscipiendis commotionibus destinata est, animadvertit, & aliquem habitum induit rei praesentis convenientem, ex eo nascitur, ut par est, prudentia.

³ Vulgo περὶ τὰ αἰεὶ καὶ τὰ αὐτὰ ὡς. ἔχ. Xyl. susp. περὶ τὰ αὐτὰ, καὶ αἰεὶ ὡσαύτως. R. pro καὶ legendum monuit κατὰ. Idem W. probavit, qui simul καὶ ante ὡς. inferi voluit. Id dedi. ductus ex parte lectione Turn. & V. κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως.

⁴ R. legi vult aut δυοῖν ὀρθαῖς, aut δυοῖν ὀρθαῖν.

⁵ R. mavult συμπάροντος. Paulo ante Turn. ἐνδεχομένην. Deinde Petav. ὀργῆς pro ὀρμῆς.

κρίσασιν· ὁρμῆς γὰρ δέονται. τὴν δὲ ὁρμὴν τῷ πάθει ποιεῖ τὸ ἥθος, λόγος δεομένην ὀρίζοντος, ὅπως μετρίᾳ παρῇ, καὶ μήτε ὑπερβάλλῃ, μήτε ἐγκαταλίπη τὸν καιρόν. τὸ γὰρ δὴ παθητικὸν καὶ ἄλογον κινήσει¹ χρηταί, ταῖς μὲν, ἄγαν σφοδραῖς καὶ ὀξείαις· ταῖς δὲ, μαλακωτέραις ἢ προσήμει καὶ ἀργότεραις. ὅθεν ἕκαστον ἂν πράττομεν αἰεί, μοναχῶς μὲν, κατορθῶται, πλεοναχῶς δὲ, ἀμαρτάνει. τὸ γὰρ βαλεῖν τὸν σκοπὸν, ἐν ἐσὶ καὶ ἀπλῆν, ἀστοχᾶσι δὲ ἄλλοτε ἄλλως, ὑπερβάλλοντες τὸ μέτριον ἢ προαπολείποντες. τῆτο ἔν τῃ πρακτικῇ λόγος κατὰ φύσιν ἔργου ἐστὶ, τὸ ἐξαιρεῖν τὰς ἀμετρίας τῶν παθῶν καὶ πλημμελείας. ὅπερ μὲν γὰρ ὑπὸ ἀρρώστιας καὶ μαλακίας ἢ δέους καὶ ὄνους προενδίδωσιν² ἢ ὁρμὴ καὶ προαπολείπει τὸ καλόν, ἐνταῦθα πάρεστιν ἐξεγείρων καὶ ἀναρρίπτειν. ὅπερ δὲ πάλιν ἐμφέρεται ῥυεῖσα πολλὴ καὶ ἄτακτος, ἐνεῖ τὸ σφοδρὸν ἀφαιρεῖ καὶ ἰσῆσιν. ἔτις δὲ ὀρίζων τὴν παθητικὴν κίνησιν, ἐμποιεῖ τὰς ἡθικὰς ἀρετὰς περὶ τὸ ἄλογον, ἐκλείψειν καὶ³ ὑπερβολῆς μεσότητος ἕσας. ἔ γὰρ ἅπασαν ἀρετὴν μεσότητι γίνεσθαι ῥητέον· ἀλλ' ἢ μὲν ἀπροσδεῖς τῆ ἀλότητος καὶ περὶ τὸν εἰλικρινῆ καὶ ἀπαθῆ νῦν συνισταμένη σοφία καὶ φρόνησις, αὐτοτελής τις ἐστὶν ἀκρότης τῆ λόγου καὶ δύναμις, ἢ τὸ θειότατον ἐγγίνεται τῆς ἐπισήμης καὶ μακαριώτατον· ἢ δ' ἀναγκαῖα διὰ τὸ σῶμα, καὶ δεομένη τῆς⁴ παθητικῆς ὥσπερ ὀργανικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τὸ πρακτικόν, ἐν ἕσας φθορὰ τῆ ἀλόγου τῆς ψυχῆς ἐδὲ ἀναίρεσις, ἀλλὰ τάξεις καὶ διακόσμησις, ἀκρότης

¹ Turn. Bong. ἄλλον κινήσει. Collector addit: forte ἄλλων legendum.

² Sic R. dari voluit, dedique ex Anon. Turn. V. Camerar. Xyl. Vulgo προενδίδωσιν.

³ abest καὶ a Petav.

⁴ Vulgo διὰ τῆς παθ. Delevit W. διὰ auctoritate cod. B. Eum sum secutus. Xyl. susp. διὰ τῆτο τῆς π. ut τῆτο ad σῶμα referatur. R. δεομένη, νῆ Δία, τῆς π.

της μὲν ἐστὶ τῇ δυνάμει καὶ τῇ ποιότητι, τῷ ποσῷ δὲ μεσότης γίνεται, τὸ ὑπερβάλλον ἐξαίρῃσα καὶ τὸ ἐλλείπον.

VI. Ἐπεὶ δὲ πολλαχῶς τὸ μέσον, (καὶ γὰρ τὸ πεπραμένον, τῶν ἀκράτων μέσον, ὡς λευκὸ καὶ μέλανος τὸ Φαῖον· καὶ τὸ περιέχον καὶ περιεχόμενον, τὰ περιεχομένον καὶ περιέχοντος, ὡς τῶν δώδεκα καὶ τετάρων τὰ οὐκίῳ· καὶ τὸ μηδετέρου τῶν ἄκρων μετέχον, ὡς ἀγαθὸ καὶ κακὸ τὸ ἀδιάφορον) τῶν μὲν ἑδενὶ τῶν τρόπων ἡ ἄρετὴ εἴη ἂν μεσότης. ἔτε γὰρ μίγμα τῶν κακῶν ἐστίν, ἔτ' ἐμπεριέχουσα τέλατον, ἐμπεριέχεται τῷ πλεονάζοντι τῷ προσήκοντος· ἔτε ἀπὴλλαι καὶ παντάσῃ τῶν παθητικῶν ὁρμῶν, ἐν αἷς τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον ἐστίν· γίνεται δὲ μεσότης καὶ λέγεται μάλιτα τῇ περὶ Φθόγγος καὶ ἁρμονίας ¹ ὁμοίως. ἐκεῖνη τε γὰρ ἐμμελὴς ἔσα φωνή, κατὰπερ ἡ νῆτη καὶ ὑπάτη ², τῆς μὲν τὴν ὀξύτητα, τῆς δὲ τὴν βαρύτητα τὴν ἄγαν διαπέφθυεν. αὐτὴ ³ τε κίνησις ἔσα καὶ δυνάμεις περὶ τὰ ἄλογον, τὰς ἐκλύσεις καὶ τὰς ἐπιτάσεις καὶ ὅλας τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον ⁴ ἐξαίρει τῆς ὁρμῆς, εἰς τὸ μέτριον καὶ αναμάρτητον καθίστασα τῶν παθῶν ἕκαστον. αὐτίκα τὴν μὲν ἀνδρίαν μεσότητα φασὶν εἶναι δειλίας καὶ θρασυτήτος, ἢν ἡ μὲν, ἐλλειψις, ἡ δὲ, ὑπερβολὴ τῷ θυμοειδὲς ἐστίν· τὴν δὲ ἐλευθεριότητα, μικρολογίας καὶ ἄσωτίας· πράοτητα δὲ, ἀναλγησίας καὶ ὀμότητος· αὐτὴν τε σωφροσύνην καὶ δικαιοσύνην, τὴν μὲν περὶ τὰ συμβόλαια, μήτε πλέον νέμεσται αὐτῇ τῷ προσήκοντος, μήτε

μήτε

¹ R. mavult τῇ περὶ Φθόγγος ἁρμονίᾳ ὁμοίως.

² ἡ νῆτη, quod nos dicimus, die Octave; ὑπάτη, der Bass; ἡ μίση, die Quinte.

³ R. mavult αὐτὴ τε, & haec.

⁴ Cum articulo dedi e Petav. Vulgo καὶ ἥττον.

μήτε ἑλαττον, τὴν δὲ εἰς τὸ μέσον ἀπαθείας καὶ ¹ ἀναι-
 αθησίας καὶ ἀκολασίας ἀεὶ τὰς ἐπιθυμίας κατισῆσαν.
 ἐν ᾧ δὴ καὶ μάλιστα δοκεῖ τὸ ἄλογον τῆς πρὸς τὸ λο-
 γικὸν διαφορᾶς αὐτῆ παρέχειν κατανόησιν, καὶ δεικνύειν
 τὸ πάθος, ὥς ἕτερόν τι κομιδῇ τῆ λόγῃ εἶναι. ἔ γάρ
 ἂν διέφερε σωφροσύνης ἐγκράτεια, καὶ ἀκολασίας ἀκρα-
 σία περὶ τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς ἐπιθυμίας, εἰ ταυτὸν ἦν
 τῆς ψυχῆς ὃ ἐπιθυμεῖν ὃ τε κρίνειν ² πέφυκε. νῦν
 δὲ σωφροσύνη μὲν εἶναι, ἔ τὸ παθητικὸν ὡς περ εὐήμιον
 θρέμμα καὶ πρῶτον ὁ λογισμὸς ἡνιοχεῖ καὶ μεταχειρίζε-
 ται, περὶ τὰς ἐπιθυμίας χρώμενος ὑπέκοντι καὶ δεχο-
 μένῳ τὸν χαλινὸν καὶ κρατῶντι τὴν ἐπιθυμίαν. ἐγ-
 κράτειαν δὲ ἐκ ἀλύπτως ἄγει, ἐδὲ πειδομένην ³, ἀλλὰ
 πλαγίαν καὶ ἀντιτείνουσαν, οἷον ὑπὸ πληγῆς καὶ χαλι-
 νῆ καταβιάζόμενος καὶ ἀνακράων, ἀγῆνος ὢν ἐν ἑαυτῷ
 καὶ θορύβε μεσός. οἷον ὁ Πλάτων ἐξεικονίζει περὶ τὸ
 τῆς ψυχῆς ὑποζύγια, τῆ χειρὸς πρὸς τὸ βέλτιον ζυ-
 γομαχῶντος ἅμα ⁴ καὶ τὸν ἡνίοχον διαταράττοντος,
 ἀντέχειν ὀπίσω, καὶ κατατείνειν ὑπὸ σπεδῆς ἀναγκα-
 ζόμε-

¹ abest καὶ ab Ald. Bas. Petav. Xyl. B. E. Venet. 1. 3. Stephanus assumsit e Jannot. Inferendum duxit Xyl. ἡ, his-
 ce adjectis: „vox ἀναιθησίας corrigit vocem ἀπαθείας, &
 Stoici ἀπαθῆ hominem ita fingunt, ut tamen ἀναιθητον eun-
 dem ipsi non profiteantur.“ R. susp. ἀπαθείας, ἡ καὶ ἀναιδ.
 W. forte praestare ἡ cum Xyl. & Mez. conjicit. Attamen vel
 sic aliquid vitii subesse ei videtur.

² W. mavult ᾧ ἐπιθυμεῖν, ᾧ τε κρίνειν.

³ Vulgo haec ita leguntur: ὑπέκοντι· ἐγκράτεια δὲ εἶναι καὶ
 δεχομένη τῷ λογισμῷ καὶ κρατῶντι τὴν ἐπιθυμίαν. ἄγχι δὲ ἐκ
 ἀλύπτως, ἐδὲ π. Lubentissime amplexus sum W. correctionem,
 codd. B E Ven. 3. item ex parte mutationis secunda Ven. 1.
 firmatam, quin & ipsius conjecturam, qua pro vulg. τῷ λο-
 γισμῷ, quod in textu retinuit, dedi τὸν χαλινόν. Nemini hoc
 audacius a me fieri videbitur, qui sequentia perspexerit, ubi
 opponitur ὑπὸ χαλινῆ καταβιάζομαι. Petav. insuper καὶ δεχο-
 μένῳ adjungit ad ὑπέκοντι, & dat porro ἐγκράτειαν δὲ ἐκ ἀπο-
 λύτως ἄγειν.

⁴ R. susp. θανά, jugiter.

ζόμενον αἰεὶ, μὴ βάλη Φοίνικας ἐν χειρῶν ἱμάντας, κατὰ Σιμωνίδην. ὅθεν ἐδ' ἀρετὴν αὐτοτελῇ ἀξιῶσι τὴν ἐγκράτειαν, ἀλλὰ ἔλαττον ἀρετῆς εἶναι· μεσότης γὰρ ἐ γέγονεν ¹ ἐκ συμφωνίας τῆ χειρόνος πρὸς τὸ βέλτιον, ἐδ' ἀνῆρηται τῆ πάθος τὸ ὑπερβάλλον ², ἐδὲ πειθόμενον ἐδὲ ὁμολογῆν τῷ Φρονῶντι τῆς ψυχῆς τὸ ἐπιθυμῆν, ἀλλὰ λυπῆν καὶ λυπέμενον καὶ κατειργόμενον ὑπ' ἀνάγκης, ὥσπερ ἐν εἴσει δυσμενὲς καὶ πολέμιον συνοικεῖ.

Πόλις δ' ὁμῶς μὲν θυμιαμάτων γέμει,

Ὅμῶς δὲ παίανων τε καὶ σεναγμάτων ³,

ἢ τῆ ἐγκρατῆς ψυχῇ διὰ τὴν ἀνωμαλίαν καὶ τὴν διαφοράν. κατὰ ταυτὰ δὲ οἴονται καὶ τὴν ἀκρασίαν ἔλαττον τι κακίας εἶναι, παντελῇ δὲ κακίαν, τὴν ἀνολασίαν. αὕτη μὲν γὰρ ἔχασα καὶ πάθος Φαῦλον καὶ λόγον, ὅφ' ἔ μὲν ἐξάγεται τῷ ⁴ ἐπιθυμῆν πρὸς τὸ αἰσχρὸν, ὅφ' ἔ δὲ τῷ κακῶς κρίνειν προστιθεμένα ταῖς ἐπιθυμίαις, καὶ τὴν αἴσθησιν ἀποβάλλει τῶν ἀμαρτανομένων. ἢ δὲ ἀκρασία τῷ μὲν λόγῳ σώζει τὴν κρίσιν ⁵ ὁρθὴν ἔσαν, τῷ δὲ πάθει φέρεται παρὰ τὴν κρίσιν ἰχύνουσι τῆ λόγῳ μᾶλλον. ὅθεν διαφέρει τῆς ἀνολασίας. ὅπερ μὲν γὰρ ἡτῶνται τῆ πάθος ὁ λογισμὸς, ὅπερ δ' ἐδὲ μάχεται· καὶ ὅπερ μὲν ἀντιλέγων ἔπεται ταῖς ἐπιθυμίαις, ὅπερ δὲ ὑφηγεῖται συναγορεύων· καὶ ὅπερ μὲν ἡδομένῳ κοινωνεῖν ὑπάρχει τῶν ἀμαρτανομένων, ὅπερ δὲ, ἀχθομένῳ· καὶ ὅπερ μὲν ἐκὼν φέρεται πρὸς τὸ αἰσχρὸν, ὅπερ δὲ προδίδωσιν ἄκων τὸ καλόν· ὡς τοῖς πραττομένοις ὑπ' αὐτῶν, ἐχ ἡττον δὲ καὶ τοῖς λεγομέ-

C c 2

vois

¹ R. subaudiendum monet τὸ ἐπιθυμῆν e seqq.

² R. τὸ ὑπερβάλλον hic loci non esse nominativum monet, sed accusativum.

³ Sophocl. Oedip. v. 3. 4. Cf. Vol. VII. Plut. Opp. p. 294. not. 3. & Vol. VIII. p. 74.

⁴ Sic dedi cum W. e Petav. E. Venet. i. Vulgo τὸ ἐπιθυμῆν. R. voluit ἐξ ἔ μὲν ἐξάγεται πρὸς τὸ ἐπιθυμῆν τὰ αἰσχροῦ.

⁵ Petav. τὴν συγκρίσιν.

νοις ἔνεσιν ἢ διαφορὰ κατὰ δῆλος ¹. ἀπολάσων μὲν γὰρ αἶδε Φωναί.

Τίς δὲ χάρις, τί δὲ τερπνὸν ἄνευ χρυσῆς Ἀφροδίτης; Τεθναίην, ὅτε μοι μῆμετι ταῦτα μέλει ².

καὶ ἕτερος

Τὸ Φαγεῖν, τὸ πιεῖν, τὸ τῆς Ἀφροδίτης τυγχάνειν,
Τὰ δ' ἄλλα προσθήκας ἅπαντ' ἐγὼ καλῶ,

Φησὶν, ὥσπερ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς συνεπιπνέων ταῖς ἡδοναῖς καὶ ὑπερειπόμενος. ἔχ' ἥττον δὲ τέτων ὁ εἰπὼν.

Ἐὰ μ' ἀπολέθαι. τῆτο γὰρ μοι συμφέρει.
τὴν κρίσιν ἔχει τῷ πάθει συννοσῆσθαι. αἱ δὲ τῆς ἀκροασίας ἕτεραι καὶ διαφέρεσαι.

Γνώμην ἔχοντά μ' ἡ φύσις βιάζεται.
καί.

Αἶ' αἶ, τὸ δὴ θεῖον ³ ἀνθρώποις κακὸν,

Ὅταν τις εἰδῇ τὰ γὰρ θέν, χρῆται δὲ μῆ.

καί.

Ἐλκει με ⁴ γὰρ ἡδὴ θυμὸς, ἐδ' ἔτ' ἀντέχει,

Θινῶδες ὡς ἀγνιστρον ἀγκύρας σαλῶ.

Θινῶδες ἀγνιστρον ἐ Φαύλας λέγων, τὸ μὴ κάτοχον τῆ λογισμῆ μηδὲ ἀραρὸς, ἀλλὰ μανότητι τῆς ψυχῆς καὶ μαλακῶ.

¹ Petav. κατὰλληλος.

² ex elegiis Mimnermi. Turn. Τίς δὲ βίος; nec non ἄτερος pro ἄνευ.

³ Petav. omittit δὴ. R. legi voluit τὸ δ' ἡδὴ θεῖον ἄ. κ. malum hoc jam divinum est hominibus malum, i. e. non amplius humanum est malum, sed divinum, quod vinci & devitari nequit. Consentunt Valckenar. Diatrib. in Eurip. Fragm. p. 23. & W.

⁴ Sic e Turn. & V. dedi, quod W. recepit e Leonie. Schott. Jannot. Anon. Mez. Vulgo ἔλκεα μὲν γὰρ. Petav. & Xyl. MS. ἔλκεα γὰρ, quod Xyl. e meti ratione probavit. E K. conjectura ἔλκεα με γὰρ δὴ θυμὸς, ἐδ' ἔτ' ἀντίχω, recepi ἐδ' ἔτ' pro vulg. ἐδέ τ'. Fere sic legitur in lib. ad principem indoctum, ubi dictum hoc pariter affertur, ἐν ἔτ' ἀντίχω. Petav. ἀντέχει.

μαλακίᾳ προϊέμενον τὴν κρίσιν. & πόρρω δὲ τῆς εἰκό-
νος ταύτης κἀνεῖνα εἴρηται.

Ναῦς ὡς τις ¹ ἐκ μὲν γῆς ἀνήρτηται ² βρόχοις,

Πνεῖ δ' ἔρος, ἡμῖν δ' ³ κρατεῖ τὰ πείσματα.

πείσματα γὰρ λέγει τὰς ἀντεχέσας κρίσεις πρὸς τὸ αἰ-
χρόν, εἴτα ὥσπερ ὑπὸ πνεύματος πολλὰ ῥηγνυμένας τῆ
πάθος. τῷ γὰρ ὄντι πλησίσιος μὲν ἐπὶ τὰς ἡδονὰς ὁ
ἀκόλαστος ὑπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν φέρεται, καὶ δίδωσιν ἐαυ-
τὸν καὶ συγκατευθύνει· πλάγιος δὲ ὁ ἀκρατής, οἷον
ἐξαίτια φέρειν γλιχόμενος καὶ διωδεῖσθαι τὸ πάθος, ὑπο-
σύρει ⁴ καὶ περιπίπτει περὶ τὸ αἶχρόν· ὡς Ἀνάξαρχον
ἐσίλλαινε ⁵ Τίμων.

Ἐν δὲ τὸ θαρσαλέον τε καὶ ἐμμενές ⁶ ὅπη ὀρᾷσαι
Φαίνεται Ἀναξάρχῃς κύνεον μένος· ὅς ῥα καὶ εἰδώς,
Ὡς Φάσαν, ἄθλιος ἔσκε, φύσις δέ μιν ἔμπαλιν ἤγειν
Ἡδονοπλήξ, ἣν πλείστοι ὑποτρέψαι σοφιστῶν.

Cc 3

ἐτε

¹ Sic R. dari voluit, dedique cum W. ex Ald. Bas. Xyl.
Petav. pro vulg. ὅστις.

² Sic e MS. legit Xyl. darique voluit R. & dedi cum W.
ex Turn. V. B. E. Leonie. Schott. Anon. Mez. Vulgo ἀνήρτηται.

³ Dedi & cum W. e Turn. V. Mez. probante R. pro
vulg. ὃ.

⁴ R. mavult aut ὑποβρεῖ, aut ὑποσύρεται, quamvis ὑποσύ-
ρεται in usu non sit, sed ὑποβρεῖται pro invitum & nolentem
ad quasdam res vel insitum abstrahi. Anon. ὑπεσύρη;
Mez. ὑπεισρεῖ.

⁵ Gemino λ dari voluit R. e Salmaf. & Petav. dedique
cum W. Vulgo ἐσίλλαινε. Σιλλαινε interpretatur Pollux l. 2.
c. 4. ἐπὶ χλευασμῷ σείαν τὰς ὀφθαλμούς Hesych. teste, σίλ-
λοι ἐμμετρον σκῆμμα. Tres Siliorum libros composuit Ti-
mon, sectae Pyrrhonianae, qui a Phlio, Peloponnesi civ.
Phliasius dicitur Suidae, in quo toto opere distertia ac convul-
sia in philosophos, maxime dogmaticos, jaciebat. Cf. A. Gell.
l. 3. c. 17.

⁶ Petav. ἐμμενές. Idem cum Ald. & Bas. ὅπη. Xyl. cor-
rexit. Deinde dedi ὅς ῥα, Xyl. jubente, pro vulg. ὁ ῥα, Pro
ἣν porro in Sympliciis legitur τῇ.

ἔτε γὰρ ο σοφὸς, ἐγκρατὴς ¹, ἀλλὰ σώφρων· ἔτε ο
ἀμαθὴς, ἀκρατὴς, ἀλλὰ ἀκόλαστος. ὁ μὲν γὰρ ἡδέεται
τοῖς καλοῖς, ὁ δὲ ἐκ ἄχθεται τοῖς αἰχροῖς. σοφιστικῆς
ἐν ψυχῆς ἡ ἀκρασία, λόγον ἐχάσης οἷς ἐγνώκειν ὁρθῶς
ἐμμένειν μὴ δυνάμενον.

VII. Ἡ μὲν ἐν ἀκρασίᾳ ταύτας ἔχει διαφορὰς
πρὸς τὴν ἀκολασίαν, ἡ δὲ ἐγκράτεια πρὸς τὴν σωφροσύ-
νην αὐτὴς αὐτὰς ἀντιστρόφως ἀναλόγως. τὸ γὰρ δάκνον
καὶ τὸ λυπεῖν καὶ τὸ ἀγανακτεῖν, ἔπω τὴν ἐγκράτειαν
ἀπολέλοιπε· τῆς δὲ σώφρονος ψυχῆς τὸ πανταχόθεν
ὁμαλὲς καὶ ἄσφυκτον ² καὶ ὑγιαῖνον, ὥς συνήρμους καὶ
συγκείμεναι τὸ ἄλογον πρὸς τὸν λογισμὸν εὐπειθεῖα
καὶ πρᾶξι· θάυμασῃ κεκοσμημένον, εἴποις ἂν ἐπι-
βλέψας·

Δὴ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἡ δὲ γαλήνη
Ἐπλετο ἠνεμῇ, κοίμισσε ³ δὲ κύματα δαίμων·
τὰ σφοδρὰ καὶ περιμανῇ καὶ οἰστροδὴ κινήματα τῶν ἐπι-
θυμιῶν τῷ λόγῳ κατασβέσαντος, ὧν δὲ ἡ φύσις ἀναγ-
καίως δεῖται, ταῦτα ὁμοιοπαθῇ καὶ ὑπήκοα καὶ φίλα
καὶ συνεργὰ πεποιημένα ταῖς πρακτικαῖς προαιρέσεσιν·
ὥστε μὴ προειθεῖν τῷ λογισμῷ, μηδὲ ὑπενδιδόναι, μηδὲ
ἀτακτεῖν, μηδὲ ἀπειθεῖν, ἀλλὰ πᾶσαν ὁρμὴν εὐάγωγον
ἔσαν,

Ἀθλον ἵππων πᾶλον ὡς ἅμα τρέχειν,
ἐπιβεβαίψαν τὸν Ξενοκράτης λόγον, ὃν ἐκεῖνος εἶπε πε-
ρί

¹ Est sic in R. quod W. recepisse se monet e F. Venet. 3. marg. B. Petav. pro vulg. ἀκρατὴς.

² Sic e MS. legit Xyl. explicans, quod motus & exagitatio-
tionis est vacuum. Voluit idem R. e Salmaf. — ea ratio,
quae non tumultuatur, neque per contentionem palpitat re-
pugnans — dedique e Torn. V. Petav. cum W. Accedunt
B. Venet. 1. Vulgo ἄσφυκτον.

³ Sic dando secutus sum W. κοίμισσε reponentem ex E. pro
vulg. κοίμησε. Ald. Bas. Xyl. Ven. 1. κοίμισσε, quod R. da-
ri voluit. Versus desumpti sunt ex Odyss. XII. 168. 169.

ρὶ τῶν ἀληθῶς Φιλοσοφούντων, ὅτι μόνοι¹ ποιῶσιν ἐκ-
 σίως ἢ ποιῶσιν ἄκοντες οἱ λοιποὶ, διὰ τὸν νόμον, ὥσ-
 περ ὑπὸ πληγῆς κύνες, ἢ γαλεοὶ² ψόφῳ, τῶν ἡδονῶν
 ἀποτρεπόμενοι, καὶ πρὸς τὸ δεινὸν ἀποβλέποντες. ὅτι
 μὲν ἔν γίνεται τις ἐν τῇ ψυχῇ τοιαύτης ἐκέρχου³
 αἰσθησις καὶ διαφορὰ περὶ⁴ τὰς ἐπιθυμίας, ὥς τινος
 μαχομένη καὶ τἀναντία λέγοντος αὐταῖς, ἐκ ἀδελόν ἐστιν.
 ἐνιοὶ⁵ δὲ φασιν ἐχ' ἕτερον εἶναι τῆ λόγῃ τὸ πάθος,
 καὶ δυοῖν διαφορὰν καὶ εἶσιν, ἀλλὰ ἐνὸς λόγῃ τροπὴν
 ἐπ' ἀμφοτέρω, λανθάνουσαν ἡμᾶς ἐξ ὕψους καὶ τάχει με-
 ταβολῆς⁶. ἢ συνορῶντας, ὅτι ταυτὸν ἐστὶ τῆς ψυχῆς
 ὃ⁷ πέφυκεν ἐπιθυμεῖν καὶ μετανοεῖν, ὀργίζεσθαι καὶ δε-
 διέναι, Φέρεσθαι πρὸς τὸ αἰσχρὸν ὑφ' ἡδονῆς, καὶ Φερο-
 μένης πάλιν αὐτῆς ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ γὰρ ἐπιθυμίαν
 καὶ ὀργὴν καὶ φόβον καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, δόξας εἶ-
 ναι καὶ κρίσεις πονηρὰς, ἢ περὶ ἑνὶ τι γινόμενας τῆς
 ψυχῆς μέρος, ἀλλὰ ὅλε τῆ ἡγεμονικῆς ἰσχύος καὶ εἴξεως,
 καὶ συγκαταθέσεις καὶ ὁρμὰς, καὶ ὅλως ἐνεργείας τινὰς
 ἔσας ἐν ὀλίγῳ μεταπίπτους, ὥσπερ αἱ τῶν παιδῶν ἐπι-
 δρομαὶ τὸ βραχὺ καὶ τὸ σφοδρὸν ἐπισφαλές ὑπὸ ἀδελ-
 νείας καὶ ἀβέβαιον ἔχουσι. ταῦτα δὲ πρῶτον μὲν παρὰ
 τὴν ἐνέργειαν⁸ ἐστὶ καὶ τὴν αἰσθησιν. ἔδει γὰρ ἐν ἐαυ-

Cc 4

τῷ

¹ Xyl. e MS. probavit μόνοι, & dedit Steph. pro μόνον, quod est in Ald. & Baf.

² Dari sic voluit R. dedique cum W. e Mez. Vulgo κυνός, ἢ γαλεῶ. Xyl. e MS. legi voluit γαλῆς ψόφῳ.

³ W. legi vult ἐκέρχου.

⁴ R. mavult διαφορὰς πρὸς τὰς ἐπ.

⁵ W. iudice, corrigendum ἐκείνῃ, Stoici nimirum.

⁶ R. mavult τάχει τῆς μεταβολῆς. Deinde dedi ex ejusdem mente ἢ συνορῶντας, quod W. quoque recepit e Jannot. Amiot. Xyl. pro vulg. ἢ συνορῶντες.

⁷ W. mavult ᾧ ex E.

⁸ Sic Xyl. & R. legendum censuerunt — evidentiam, claram & perspicuam rerum experientiam & perceptionem — dedique cum W. e Turn. Petav. E. Venet. 2. Vulgo ἐνέργειαν.

τῷ τῷ ἐπιθυμῶντος αἰδάνεται μεταβολὴν εἰς τὸ κρίνον, ἔδὲ τῷ κρίνοντος αὖ πάλιν εἰς τὸ ἐπιθυμῶν· ἔδὲ παύεται μὲν ἔρῳν ὁπότε λογίζεται καθεκτέον εἶναι τὸν ἔρωτα, καὶ διαμαχητέον πρὸς αὐτὸν, ἐξίσταται δὲ πάλιν τῷ λογίζεσθαι καὶ κρίνειν, ὅταν ἐνδιδῶ μαλασσόμενος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας. ἀλλὰ καὶ τῷ λόγῳ πρὸς τὸ πάθος ἀντιβαίνων, ἐν τῷ πάθει ἐστὶν ἔτι, καὶ πάλιν κρατέμενος ὑπὸ τῷ πάθει, διορᾷ τῷ λογισμῷ τὸ ἀμαρτανόμενον· καὶ ἔτε τῷ πάθει¹ τὸν λόγον ἀνῆρκεν, ἔτε τῷ λογίζεσθαι τῷ πάθει ἀπήλλακται, φερόμενος δὲ ἐκαιτέρως, μέσος ἀμφοῖν καὶ κοινός ἐστιν. οἱ δὲ νῦν μὲν ἐπιθυμίαν γίνεσθαι τὸ ἡγεμονικόν, νῦν δὲ τὸν ἀντιταττόμενον τῇ ἐπιθυμίᾳ λογισμὸν ὑπολαμβάνοντες, ἔδὲν ἀπέχουσι τῶν μὴ δύο τὸν κυνηγὸν εἶναι καὶ τὸ θηρίον ὑπολαμβάνόντων, ἀλλὰ ταυτὸ σῶμα χρώμενον μεταβολῇ, νῦν μὲν εἶναι θηρίον, νῦν δὲ γίνεσθαι κυνηγόν. ἐκείνοι τε γὰρ ἐμφανές τι παρορῶσιν, ἔτοι τε πρὸς τὴν αἰδήσιν ἀντιμαρτυρῶσιν, ἔχ' ἐνός τινος μεταβολῆς, ἀλλὰ δεῖν ἅμα, μάχης καὶ διαφορᾶς, ἐν ἑαυτοῖς αἰδανόμενοι. τί ἔν; (Φασίν) ἔ καὶ τὸ βλεπόμενον τῷ ἀνθρώπῳ πολλὰν διχοφορεῖ, καὶ πρὸς ἐναντίας ἀντέλκεται δόξας περὶ τῷ συμφέροντος, ἀλλὰ² ἔν ἐστι; πάνυ μὲν ἔν, φήσομεν· ἀλλὰ τὸ συμβαῖνον ἔχ' ὅμοιον. ἔ γὰρ μάχεται πρὸς ἑαυτὸ τῆς ψυχῆς τὸ φρονεῖν, ἀλλὰ μὴ χρώμενον δυνάμει διαφόρων ἐφάπτεται λογισμῶν· μᾶλλον δὲ εἰς λογισμὸς ἐστὶν ἐν πράγμασι γινόμενος ἑτέροις, ὥσπερ ὕλαις διαφερέσαις. ὅθεν ἔτε λύπη τοῖς ἀνευ πάθος λογισμοῖς ἐνεστὶν, ἔτε ὥσπερ ἐκβιαζόμενοι παρὰ γνώμην αἰρῶνται θύτερον, ἂν μὴ νῆ Δία λαυθάνη πάθος τι πρὸς τὴν ἡμετέραν ὥσπερ ἐπὶ ζυγῷ. καὶ γὰρ τῷτο συμβαίνει πολλὰν, ἔ

λο-

¹ Restitui τῷ πάθει — ἔτε, quas voces R. omittit. Petav. ἔτε τὸ παθητικὸν ἀνῆρκεν; Ald. & Bas. ἔτε τῷ παθητικὸν ἀνῆρκεν; Turn. V. ἔτε τῷ πάθει τῷ λόγῳ.

² R. susp. καὶ ἅμα ἔν ἐστι.

λογισμῶ τινος πρὸς λογισμόν, ἀλλὰ Φιλοτιμίας, ἢ Φιλανεικίας, ἢ χάριτος, ἢ ζήλοτυπίας, ἢ δέος ἀντιβαίνοντος, οἶδαί τινα ¹ λόγων εἶναι δυεῖν διαφοράν. ὥσπερ ἐν τῷ τῷ.

Αἰδέσθην μὲν ἀνῆμαθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι ².

καί·

Τὸ μὲν σφαγῆναι δεινόν, εὐκλειαν δ' ἔχει·

Τὸ μὴ θανεῖν δὲ, δειλόν, ἡδονὴ δ' ἐνι.

καὶ περὶ τὰς κρίσεις δὲ τῶν συμβολαίων ὑποτρέχοντα τὰ πάθη τὴν πλείστην ἐμποιεῖ διατριβήν· καὶ περὶ τὰ συμβέβηκα τῶν βασιλέων οἱ πρὸς χάριν λέγοντες, καὶ δυεῖν κρίσεων τῇ ἐτέρᾳ συναγορεύουσιν, ἀλλὰ πᾶσι τινὶ προστίθενται παρὰ τὸν τῷ συμφέροντος λογισμόν· διὰ τὰς ῥήτορας ἐν ταῖς ἀριστοκρατίαις οἱ ἄρχοντες ἐκ εἶναι παθαίνεσθαι. ῥέπει γὰρ εὐθεῖαν ῥοπὴν ὁ ἀπαθὴς λογισμὸς ἐπὶ τὸ δίκαιον· ἂν δὲ πάθος ἐγγένηται, μάχην ποιεῖ καὶ διαφοράν τὸ ἡδόμενον καὶ τὸ ἀλγὺν πρὸς τὸ κρῖνον καὶ τὸ βλαβερόμενον· ἐπεὶ διὰ τί τοῖς ἐν Φιλοσοφίᾳ σκέμμασιν καὶ πρόσεσι τὸ μετὰ λύπης ὑπὸ τῶν ἐτέρων ἄγεσθαι καὶ μετατίθεσθαι πολλῶν, ἀλλ' αὐτὸς τε Ἀριστοτέλης, Δημόκριτός τε καὶ Χρυσίππος ἐνία τῶν πρόσθεν αὐτοῖς ἀρεσκόντων ἀθρούβως καὶ ἀδήκως καὶ μεθ' ἡδονῆς ἀφείσαν ³; ὅτι τῷ θεωρητικῷ καὶ μαθηματικῷ τῆς ψυχῆς, πάθος οὐδὲν ἀνδέστηκεν, ἀλλ' ἀτρεμεῖ καὶ ἐπολυπραγμονεῖ τὸ ἄλογον ἐν τέτοις. διὰ πρὸς τὸ ἀληθές ὁ λογισμὸς, ὅταν Φανῇ, προέμενος τὸ ψεῦδος, ἀσμένως ἀπέκλινεν ⁴. ἐν αὐτῷ γὰρ ἐστίν, ἐκ ἐν ἐτέρῳ, τὸ πειθόμενον καὶ μεταπειθόμενον. αἱ δὲ πραγ-

Cc 5

ματι-

¹ Dedi sic e Turn. V. Anon. pro vulg. δαί. W. fufp. δη. R. οἶδαί δεῖ λόγ. εἴ. Petav. δαί λόγον.

² Iliad. 7, 93.

³ R. adnotat, Grammaticos praecipere ἀφείσαν, nulla idonea causa. Quod equidem noverim, scribunt ἀφῆσαν.

⁴ Petav. ἐπέκλινεν; deinde δαίται, & δυσωδίαν.

ματικά βελαὶ καὶ κρίσεις καὶ δίκαιαι τῶν πολλῶν ἐμπαθεῖς ἔσαι, δυσοδίαν τῷ λόγῳ παρέχεσσι καὶ δυσκολίαν, ἐνιχομένῳ καὶ ταραττομένῳ περὶ τὸ ἄλογον, ἀνταῖρον αὐτῷ μεθ' ἡδονῆς τινος, ἢ δέας, ἢ λύπης, ἢ ἐπιθυμίας. καὶ τῶν κριτήριον ἢ αἰδησίς ἐστιν ἀμφοτέρων ἐφαπτομένη· καὶ γὰρ ἂν περιγένηται θάτερον, ἐκ ἀνῆρμε θάτερον, ἀλλ' ἐφέλκεται καταβιαζόμενον καὶ ἀντιτεῖνον. ὁ γὰρ νεοτῶν αὐτὸν ¹ ἐρώντα, χρῆται τῷ λογισμῷ πρὸς τὸ πάθος, ὡς ἀμφοτέρων ἐνόντων ἅμα τῇ ψυχῇ, καθάπερ χειρὶ, φλεγμαίνον ἕτερον μέρος πιέζων, καὶ δεῖν ὄντων καὶ διαφερόντων ἐπαιδαρῶς. ἐν μέντοι ταῖς ἀπαθείαις βελαῖς καὶ σιέψεσιν, οἷας ἔχει μάστιγα τὸ θεωρητικόν, ἂν μὲν ἴσαι μένωσιν, ἐγέγονε κρίσις, ἀλλὰ ἀπορία, εἰσὶς ἔσα καὶ μονή ² διανοίας ὑπὸ ἐναντίων λόγων ³. ἂν δὲ ῥοπή γένηται πρὸς θάτερον, ἢ κρατήσασα τὴν ἑτέραν λέλκεν, ὥς μὴ λυπεῖν μηδὲ ὑπεναυτιῶσαι πρὸς τὴν δόξαν. ὅπως δὲ λογισμῷ μὲν ἀντικεῖσθαι λογισμῷ δοκῶντος, ἐ γίνεται δεῖν καὶ ἐτέρων αἰδησίς, ἀλλὰ ἐνός τινος ἐν διαφοροῖς γνομένης φαντασίαις· ὅταν δὲ τὸ ἄλογον μάχηται τῷ λογισμῷ, μήτε κρατεῖν ἀλύπως μήτε κρατεῖσθαι πεφυκός, εὐθὺς ὡς ⁴ δύο δίστησι τῇ μάχῃ τὴν ψυχὴν, καὶ ποιεῖ τὴν διαφορὰν πρόδηλον.

VIII. Οὐ μόνον τοῖνυν ἀπὸ τῆς μάχης, ἀλλ' ἐδὲν ἤτλον ἀπὸ τῆς ἀκολαθίας ⁵ κατίδοι τις ἂν τὴν παθητι-

¹ Dedit αὐτὸν e Turn. & V. pro vulg. αὐτὸν. Dedit idem W.

² Cum W. restitui sic e Baf. & Xyl. probante R. Vulgo μόνη.

³ Vulgo παθῶν. W. censet hanc vocem cum Anon. & varia lectione Editionis Gr. lat. ad calcem, mutandam in πιθανῶν vel λόγων. Sic nimirum legitur in ind. var. „πιθανῶν Interpret. puto λόγων.“ Dedit hoc, cum παθῶν nullum hic queat habere locum.

⁴ R. mavult εὐθὺς εἰς δ. quamquam vulgata possit defendi.

⁵ R. docente, ἀκολαθία est modus se convenienter decretis suis gerendi & ductui iudicii sui obsequendi.

θητικὴν ἀρχὴν τῆς λογικῆς ἔσται ἑτέραν. ἐπεὶ ἱ γὰρ
 ἔστι μὲν ἐρᾶν εὐφυῆς πρὸς ἀρετὴν καὶ γενναίᾳ παιδός.
 ἔστι δὲ Φαῦλα καὶ ἀκολάστα, συμβαίνει δὲ θυμῷ χρηθῆναι
 μὲν ἀλόγως πρὸς παῖδας αὐτῶ καὶ γονεῖς, χρηθῆναι δὲ
 ὑπὲρ γονέων καὶ παιδῶν δικαίως πρὸς πολεμίας καὶ τυ-
 ράνους· ὥσπερ ἐκεῖ μάχης καὶ διαφορᾶς τῆ πάθος πρὸς
 τὸν λογισμὸν αἰδησίς ἐστιν, ἔτως ἐνταῦθα πειθᾶς καὶ
 ἀκολαθίας, οἷον ἐπιβρέοντος καὶ συνεπιδιδόντος². ἔτι³
 τοίνυν καὶ γυναῖκα γήμας κατὰ νόμους ἀνὴρ ἐπεικῆς δια-
 νοεῖται περιέπειν καὶ συνεῖναι δικαίως καὶ σωφρόνως, χρό-
 νῳ δὲ τῆς συνηθείας ἐντελέσεως⁴ πάθος αἰθάνεται τῷ
 λογισμῷ τὸ φιλεῖν καὶ τὸ ἀγαπᾶν ἐπιτεινόμενον· ὥσπερ
 αὐτὸ καὶ⁵ νέοι διδασκάλους ἐντυχόντες ἀσελίοις, ὑπὸ χρείας
 τὸ πρῶτον ἔπονται καὶ ζηλῶσιν, ὕστερον δὲ καὶ φιλεῖσιν,
 ἀντὶ γνωρίμων καὶ μαθητῶν ἐρασαὶ καλέμενοι καὶ ὄν-
 τεσ. τὸ δ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ πρὸς ἄρχοντας ἐν πό-
 λεσι χρηστῶς, καὶ γείτονας, καὶ κηδεστές· ἀρξάμενοι
 γὰρ ὑπὸ χρείας τινὸς καὶ θεκόντως ἀλλήλοις ὁμιλεῖν, ἔ-
 πεῖτα λανθάνουσιν εἰς τὸ φιλεῖν ὑποφερόμενοι, συνεπι-
 σπασαμένους τῶ λογισμῷ καὶ συνανακείσαντος τὸ παθη-
 τικόν. ὁ δ' εἰπών·

Αἰδῶς τε· δισσαὶ δ' εἰσὶν, ἡ μὲν ἔκ κακῆ,

Ἡ δ' ἄχθος οἴκων⁶.

ἄρ' ἔκ δῆλός ἐστι συνηθημένος ἐν ἑαυτῷ τῷτο τὸ πάθος
 πολ-

¹ Facile esse, R. monet, reponere ἐκεῖ, sed non satisfacere.

² Restitui hanc vocem ex Ald. Bas. Steph. Petav. cum W. probante R. Subintelligendum ἑαυτὸν. Pro ἐπιβρέοντος W. susp. ἐπιβρέποντος vel ἐπιτρέποντος.

³ Dedi ἔτι e R. & W. mente pro vulg. ἐπεὶ.

⁴ Mez. ἐντελέσεως, & deinde ἐπιτενόμενον pro ἐπιτείν. Utrumque W. probat.

⁵ Xyl. MS. ὥσπερ ἔν. Turn. V. deinde καὶ θεκόντες pro καὶ θεκόντως.

⁶ Ald. Bas. εἰκων. Xyl. e MS. correxit.

πολλάνις, παρὰ τὸν λόγον ὅκνοις καὶ μελλήσεσι ¹ καί-
ρως καὶ πράγματα λυμαινόμενον;

IX. Οἷς καὶ ἔτοι τρόπου τινὰ διὰ τὴν ἐνέργειαν ²
ὑπείκοντες, αἰδεῖσθαι τὸ αἰχλύνεσθαι καλῶσι, καὶ τὸ ἡδε-
σθαι χαίρειν, καὶ τὰς Φόβας εὐλαβείας· ταύτην μὲν
ἔθενός ἄν αἰτίασαμένους τὴν εὐφημίαν, εἰ τὰ ³ αὐτὰ πά-
θη προστιθέμενα μὲν τῷ λογισμῷ τέτοις καλῶσι τοῖς
ὀνόμασι, μαχόμενα δὲ καὶ βιαζόμενα τὸν λογισμὸν
ἐκείνοις. ὅταν δὲ θαυρύοις ἐλεγχόμενοι καὶ τρώμοις καὶ
χρόας μεταβολαῖς, ἀντὶ λύπης καὶ φόβου δηγμῶς τινας
καὶ συνεόρσεις ⁴ λέγωσι, καὶ προθυμίας τὰς ἐπιθυμίας
ὑποκορίζονται, σοφιστικὰς δοκῶσιν, & φιλοσόφως δικαίω-
σεις ⁵ καὶ ἀποδράσεις ἐν τῶν πραγμάτων μηχανᾶσθαι
διὰ τῶν ὀνομάτων. καίτοι πάλιν αὐτοὶ τὰς τε χαρὰς
ἐκείνας καὶ τὰς βεληήσεις ⁶ καὶ τὰς εὐλαβείας, εὐπα-
θείας

¹ Basf. Petav. μελήσεις. Xyl. correxit.

² Sic R. cum Xyl. dari voluit, dedique cum W. e Turn. V. E Mez. pro vulg. ἐνέργειαν. Cum in Ald. & Basf. legatur αἰ καὶ αὐτοῖς; Xyl. legendum censuit ἢ καὶ αὐτοῖς. E Turn. idem affertur, vel οἷς καὶ αὐτοῖς.

³ Vulgo εὐφημίαν. εἴτα. Correxī haec e mente Xyl. & R. codd. Petav. Turn. V. B. E. cum W.

⁴ Intactam hanc vocem relinquere, satius duxi, cum adeo nil certi addit, unde vera lectio colligi queat. Xyl. συνεορίσεις legit, quod interpretatur agitationem quandam ac conturbationem aut conquassationem, ut cum in olla quae coquantur, tudicula vel cochleari exagitantur, ab ἐοργή cochlear, unde ἐοργίζεσθαι, durch einander rühren. R. susp. συνερίσεις, i. e. συνίσεις, angustias, quando animus in semet subsidit & comprimitur atque coardatur. Petav. συνεοείσεις; Turn. V. συνώσεις, ἀναχωρήσεις; Anon. συνώσεις; W. vel idem legendum suspicatur, vel συνεπάσεις. B. habet συν σας mediis literis omittis & spatio relicto.

⁵ Sic Steph. dedit. Ald. & Basf. διακαύσεις, de qua voce Xyl. dubitavit, suspicans διακρύσεις. Petav. δικύσεις.

⁶ R. monet, βεληήσεις posse ad praecedens προθυμίας referri, & pro ejus synonymo haberi, addens, fuisse, cum μελλήσεις conjecerit, & cum εὐλαβείας pro aequipollente habuerit.

θείας καλῶσιν, ἐκ ἀπαθείας, ὁρθῶς ἐνταῦθα χρώμενοι τοῖς ὀνόμασι. γίνεται γὰρ εὐπάθεια τῷ λογισμῷ τὸ πάθος ἐκ ἀναιρέντος, ἀλλὰ κοσμεντος καὶ τάττοντος ἐν τοῖς σωφρονέσιν. οἱ δὲ Φαῦλοι καὶ ἀκρατεῖς τί πάσχουσιν; ὅταν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα κρίναντες Φιλεῖν, ἀντὶ τῆ ἐρωμένης καὶ τῆς ἐρωμένης μὴ δύνωνται, τὴν δὲ ἐταίραν καὶ τὸν κόλακα κρίναντες ¹, εὐθὺς καὶ Φιλῶσιν. εἰ γὰρ τὸ πάθος ἦν κρίσις, ἔδει τῇ τῇ Φιλεῖν χρῆναι καὶ μισεῖν κρίσει, τὸ Φιλεῖν ἔπεσθαι καὶ τὸ μισεῖν νυνὶ δὲ συμβαίνει τάναντία, ταῖς μὲν προστιθεμέναις τῷ πάθει κρίσει, ταῖς δὲ ἀπειθῆντος. ἢ καὶ Φασὶν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων ἐκβιαζομένων, ὃ πᾶσαν εἶναι κρίσιν πάθος, ἀλλὰ τὴν κινήτικὴν ὁρμῆς βιαίαις καὶ πλεοναζέσεως ὁμολογῶντες ἕτερον εἶναι τὸ κρίνον καὶ τὸ πάχον ἐν ἡμῖν, ὥσπερ τὸ κινῆν καὶ τὸ ² κινέμενον. αὐτὸς τε Χρυσίππος ἐν πολλοῖς ὀριζόμενος τὴν καρτερίαν καὶ τὴν ἐγκράτειαν ἔχεις ἀκολαθητικὰς τῷ αἰρέντι λόγῳ, δηλὸς ἐστὶν ὑπὸ τῶν πραγμάτων ὁμολογεῖν ἀναγκάζομενος, ὡς ἕτερόν ἐστι τὸ ἀκολαθεῖν ἐν ἡμῖν τῷ ὧ ἀκολαθεῖ πειθόμενον, ἢ πάλιν μάχεται μὴ πειθόμενον.

X. Ἰσα τοίνυν τὰ ἀμαρτήματα πάντα καὶ πάσας τιθέμενοι τὰς ἀμαρτίας, εἰ μὲν ἄλλη πῃ παροῶσι τὸ ἀληθές, ἐκ ἐστὶ καιρὸς ἐν τῷ παρόντι διελέγχειν. ἐν δὲ τοῖς πλείοσι ³ φαίνονται κομιδῇ παρὰ τὴν ἐνέργειαν ἐνιστάμενοι τῷ λόγῳ. πᾶν μὲν γὰρ πάθος ἀμαρτία κατ' αὐτὸς ἐστὶ, καὶ πᾶς ὁ ⁴ λυπέμενος, ἢ φοβέμενος, ἢ ἐπιθυμῶν,

¹ Mez. κρίναντες χρῆναι Φιλεῖν — κόλακα μισεῖν χρῆναι κρίναντες, quod W. probabile censet. R. pro seq. εὐθὺς susp. leg. Φυγεῖν — postquam fugere amicam & adulatorem decrevere, non tantum non fugiunt, sed etiam amant.

² Voces κινῆν καὶ τὸ a Steph. & rell. edit. omittas restituit ex Ald. Basf. Petav. Eisdem R. desideravit, deditque W. o consensu omnium librorum.

³ R. susp. ἐν δὲ τοῖς πάθεσι, quod Kaltw. probat.

⁴ Vulgo ὁ πᾶς. Restitui ordinem vocum harum, qualis est in Basf. Petav. & quem voluit R.

θυμῶν, ἀμαρτάνει. μεγάλαι δὲ τῶν παθῶν διαφοραὶ
κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὁρῶνται. τίς γὰρ ἂν Φαίη
τὸν Δίλωνος φόβον ἶσον εἶναι τῷ Αἴαντος, ἐντροπαλι-
ζομένῃ καὶ βάδην ἀπιόντος ἐκ τῶν πολεμίων, ὀλίγον γό-
νυ γενὸς ἀμείβοντος ¹; ἢ τῇ Πλάτωνος ἐπὶ Σωκράτει
τελευτήσαντι λύπη, τὴν Ἀλεξάνδρου διὰ Κλεῖτον, ἐαυ-
τὸν ἀνελεῖν ὀρμήσαντος; ἐπιτείνονται γὰρ ἔμμετρως
καὶ τῷ παρὰ λόγον αἱ λύπαι· καὶ τὸ παρ' ἐλπίδα
σὺμπληρωμα, τῷ κατὰ λόγον ὀδυνηρότερον· εἰ προσδοκῶν
εὐημερῶντα καὶ θάυμαζόμενον ὄψεσθαι, τυχοῖτο κατ-
εσβεβλωμένον, ὡς Φιλώταν Παρμενίων ². θυμῷ δὲ τίς
ἂν εἴποι πρὸς Ἀνάξαρχον ἴσῳ κερῆσθαι Νικοκρέοντα
καὶ πρὸς Φιλήμονα Μάγαν ³, ἀμφοτέρους λοιδορηθέν-
τας ὑπ' αὐτῶν; ὁ μὲν γὰρ ὑπέροις σιδηροῖς κατέπλισσε
καὶ κατέκοπ' ἐκεῖνον· ὁ δὲ τῷ Φιλήμονι τὸν δῆμιον
ἐκέλευσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐπιθεῖναι γυμνὴν τὴν μά-
χαιραν, εἶτα ἀφείναι. διὸ καὶ νεῦρα τῆς ψυχῆς τὸν
θυμὸν ὁ Πλάτων προσεῖπεν, ὡς ἐπιτεινόμενόν τε πι-
κρὰ καὶ πρᾶσιγι χαλῶμενον. ταῦτα τοίνυν καὶ τὰ
τοιαῦτα διακροόμενοι, τὰς ἐπιτάσεις τῶν παθῶν καὶ
τὰς ⁴ σφοδρότητας ἔφασι γίνεσθαι κατὰ τὴν κρίσιν,
ἐν ἣ τὸ ἀμαρτητικόν, ἀλλὰ τὰς λήξεις ⁵ καὶ τὰς συ-
στολάς καὶ διαχύσεις εἶναι τὰς τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον
τῷ λόγῳ ⁶ δεχομένας. καίτοι καὶ περὶ τὰς κρίσεις φαί-
νονται γινόμεναι διαφοραί· τὴν τε γὰρ πενίαν οἱ μὲν
ἔκαστον, οἱ δὲ καὶ μέγα κρίναισι κακόν, οἱ δὲ γε καὶ
μέγι-

¹ Cf. Hom. II. VII, 375. sq. & XI, 543. sq.

² Cf. Curt. L. 6. c. 11.

³ Cf. de his Diog. Laërt. IX, 10. & Plut. de ira cohiben-
da, cap. IX.

⁴ Petav. h. l. omittit τὰς.

⁵ R. susp. legendum δῆξας aut πλήξας, vel potius aliquid
deesse ei videtur. Camerar. conjicit δῆξας, ut & Amiot. ver-
tit. W. susp. δόξας.

⁶ Mez. & R. legi volunt τῷ ἀλόγῳ.

μέγιστον, ὥς καὶ κατὰ τῶν πετρῶν καὶ κατὰ τῆς θαλάττης ὠθεῖν ἑαυτάς· τὸν τε θάνατον οἱ μὲν ἀγαθῶν σερήσει μόνον, οἱ δὲ, καὶ τιμωρίαις αἰώνιοις ὑπὸ γῆν, καὶ κολασμοῖς Φρικώδεσι, κακὸν εἶναι νομίζουσιν· ἢ τε τῷ σώματος ὑγείᾳ τοῖς μὲν ὡς κατὰ φύσιν καὶ χρήσιμον ἀγαπᾶται, τοῖς δὲ τῶν ὄντων δοκεῖ μέγιστον ἀγαθόν· ἔτε γὰρ πλέτε χάριν ἢ τεκέων, ἔτε τὰς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχῆς ¹, τελευτῶντες δὲ καὶ τὴν ἐρετὴν ἀνωφελῆ καὶ ἀνόνητον ἡγῶνται, τῷ ὑγιαίνειν μὴ παρόντος· ὥς φαίνεσθαι καὶ περὶ τὰς κρίσεις αὐτάς, τὰς μὲν μᾶλλον, τὰς δὲ ἥττον ἀμαρτάνοντας. ἀλλὰ ἐπεὶ τοῦ νῦν διελεγνέον ², ἐκεῖνο δ' ἐν τέτῳ ληπτόν, ὅτι συγχωρῶσι καὶ αὐτοὶ τῆς κρίσεως ἕτερον εἶναι τὸ ἄλογον· καὶ ὅ φασι γίνεσθαι τὸ πάθος σφοδρότερον καὶ μέζον, ἐρίζοντες πρὸς τένεμα καὶ τὸ ῥῆμα, τὰ δὲ πράγματα διδόντες τοῖς διαφέρειν τὸ παθητικόν καὶ ἄλογον τῷ λογισμένῳ καὶ κρίνοντος ἀποφαινομένοις. ἐν δὲ τοῖς περὶ ἀνομολογίας ³ ὁ Χρύσιππος εἰπὼν, ὅτι τυφλὸν εἶναι ἢ ὀργῇ, καὶ πολλάνις μὲν ἐκ ἐξ ὀργῆς τὰ ἐκφανῆ, πολλάνις δὲ τοῖς καταλαμβανομένοις ἐπιπρασθεῖ· μικρὸν προ-

¹ Vulgo τὰς — ἀρχαίς. R. id corrigendum monuit. De-di τὰς — ἀρχῆς cum W. ex Ald. In Bas. & Xyl. τὰς in τὰς abiit. Steph. τὰς — ἀρχαίς. Locus ex Paeane Ariphronis ap. Athen. XVII. fin. R. post ἀρχῆς deesse susp. μέγα ὄφελος ἡγῶνται.

² Secutus sum W. sic dantem e B. pro vulg. διαλεκτόν.

³ R. legi vult ἀνωμαλίας, his additis: „celebres fuere quondam Chrysippi sex libri περὶ τῆς κατὰ τὰς λέξεις ἀνωμαλίας, in quibus, auctore Varrone, propositum habuit ostendere, similes res dissimilibus verbis & similibus dissimiles esse notatas vocabulis. v. Menage ad Diog. Laërt. 7, 192. qui non debuerat p. 346. vulgatae hic loci pravae lectioni patrocinari, & scriptum περὶ ἀνομολογίας, quod nullum fuit, a libris περὶ ἀνωμαλίας, qui fuerunt, distinguere.“ Xyl in margine versionis vulgatam explicat de diffensione patrum animi. Interpret Turn. V. ἀνομίας.

προελθάν. Τὰ γὰρ ἐπιγινόμενα (Φησί) παθῆ, ἐκπρᾶς
τὰς λογισμὰς, καὶ τὰ ὡς ἐτέρως φαινόμενα, βίαιως προ-
ωθῆντα ἐπὶ τὰς ἐναντίας πράξεις· εἴτα χρῆται μάρτυρι
τῷ Μενάνδρῳ, λέγοντι·

Οἱ μοι τάλας ἔγωγε, πᾶ ποτε φρένες

Ἡμῶν ἐκείνου ἦσαν ἐν τῷ σώματι

Τὸν χρόνον, ἔ ταῦτ', ἀλλ' ἐκεῖνα, αἰρέμεθα ¹.
καὶ πάλιν ὁ Χρύσιππος προελθάν. Τῷ λογισμῷ (Φησί)
ζῶα φύσιν ἔχοντος προσχρῆσθαι εἰς ἕνα τῷ λόγῳ,
καὶ ὑπὸ τέττε κυβερνᾶσθαι, πολλὰς ἀποστρέφεται αὐ-
τὸν ἡμᾶς, ἀλλὰ βιαιοτέρᾳ φερῇ χρωμένους· ὁμολογῶν
τὸ συμβαῖνον ἐκ τῆς πρὸς τὸν λόγον τῆ πάθος διαφο-
ρᾶς. ἐπεὶ καὶ γελοῖον ἐστίν, ἢ Φησι Πλάτων, αὐτὸν
τινα λέγειν αὐτῷ κρείττονα, καὶ πάλιν χεῖρονα· καὶ τὸν
μὲν, κρατῆντα ἑαυτῷ, τὸν δὲ, μὴ κρατῆντα ².

XI. Πῶς γὰρ οἶον τε τὸν αὐτὸν αὐτῷ κρείττονα
εἶναι καὶ χεῖρονα; ἢ κρατεῖν ἅμα καὶ κρατεῖσθαι; μὴ
τρόπον τινὰ διττῷ πεφυκότος ἐκίνα, καὶ τὸ μὲν χεῖρον
ἐν ἑαυτῷ, τὸ δὲ βέλτιον ἔχοντος; ἔτω γὰρ ὁ μὲν τῷ
βελτίονος υπηκόω τῷ χεῖρονι χρώμενος, ἐγκρατὴς ἑαυ-
τῷ καὶ κρείττω ἐστίν· ὁ δὲ τῷ ἀκολάσῳ καὶ ἀλόγῳ τῆς
ψυχῆς ἐπόμενον περιορῶν καὶ ὑπηρετῶν τὸ κρείττον, ἦτ-
ταν ἑαυτῷ καὶ ἀκρατὴς λέγεται, καὶ παρὰ φύσιν δια-
κείμενος. φύσει γὰρ προσήκει θεῖον ὄντα τὸν λογισμὸν
ἡγεῖσθαι καὶ ἄρχειν τῷ ἀλόγῳ, καὶ τὴν γένεσιν αὐτόθεν
ἔχοντος ἐν τῷ σώματι· ὧ ³ καὶ συνεξομοῖσθαι καὶ
κοινωνεῖν παθῶν καὶ ἀναπίμπλασθαι πέφυκεν, ἐνδεύ-
κως

¹ Xyl. e metri ratione & loci sententia legendum censuit: τὸν
χρόνον, ὅτ' ἔ ταῦτ', ἀλλ' ἐκεῖν' ἡρέμεθα. Mez. & Bentl. con-
sistentiunt. W. probat. Salmas. quoque emendat τὸν χρόνον ὅτ' ἔ.
R. mavult ὅν' ἔ ταῦτ', ἀλλ' ἐκεῖν' ἡρέμεθα.

² Frst. & R. κρατῆντος. Restitui priorem lectionem.

³ Sic dandum monuit R. e Petav. dedique cum W. adsen-
tientibus Pol. Schott. Anon. Mez. — cui etiam scilicet corpori.

ὥς αὐτῷ καὶ καταμεμιγμένος ¹, ὥς δηλῶσιν αἱ ὁρμαὶ
 πρὸς τὰ σωματικὰ κινέμεναι, καὶ σφοδρότητας ἐν ταῖς
 τῷ σώματος μεταβολαῖς καὶ ἀνέσεις λαμβάνεσθαι. διὸ
 νέοι μὲν καὶ ἔξαις καὶ ἰταμοὶ περὶ τὰς ὀρέξεις δίκ-
 πυροὶ καὶ οἰσρώδεις αἵματος πλήθει καὶ θερμότητι τῶν
 δὲ πρεσβυτῶν ἢ περὶ τὸ ἥπαρ ἀρχὴ ² τῆ ἐπιθυμητικῆς
 κατασβέννυται, καὶ γίνεται μικρὰ καὶ ἀδυνήσ· ἰσχύει δὲ
 μᾶλλον ὁ λόγος τῆ παθητικῆς τῷ σώματι συναπομαραι-
 νομένη. τῆτο δὲ ἀμέλει καὶ τὰς τῶν θηρίων ἡθοιοποιεῖ
 πρὸς τὰ πάθη φύσεις. ἔ γὰρ ὁρδότητι δεξάν, ἐδὲ Φαυ-
 λότῃτι δῆπε, τοῖς μὲν ἀλκαὶ καὶ ὁρμαὶ πρὸς τὰ Φαι-
 νόμενα δεινὰ παρίστανται, τοῖς δὲ ἀμήχανοι πλοῖαι καὶ
 φόβοι τῆς ψυχῆς· ἀλλὰ αἱ περὶ τὸ αἷμα καὶ τὸ πνεῦ-
 μα καὶ τὸ σῶμα δυνάμεις τὰς τῶν παθῶν διαφορὰς
 ποῖσιν, ὥσπερ ἐκ ῥίζης, τῆ παθητικῆς τῆς σαρκὸς ἀνα-
 βλασάνοντος καὶ συναναφέροντος τὴν ποιότητα καὶ τὴν
 κρίσιν ³. τῆ δὲ ἀνδρώπε ταῖς μὲν παθητικαῖς ὁρμαῖς
 τὸ σῶμα συμπαθεῖν καὶ συγκινέμενον ἐλέγχουσιν ἐν χρό-
 τητες, ἐρυθρήματα, τρόμοι, πηδήσεις καρδίας, διαχύ-
 σεις αὖ πάλιν ἐν ἐλπίσιν ἡδονῶν καὶ προσδοκίαις· ὅταν
 δὲ μὴ μετὰ πάθος, ἀλλ' αὐτὸ καὶ αὐτὸ ⁴ κινῆται τὸ
 διακοητικόν, ἡσυχίαν ἄγει τὸ σῶμα καὶ καθέστηκεν, ἔτε
 κοινωνῶν, ἔτε μετὸν αὐτῷ τῆς ἐνεργείας τῆ Φρονούντος,
 εἰ τῆ ⁵ μαθηματικῆς συνεφάπλοιο, μηδὲ συμπαρалаμ-
 βάνοι

¹ Vulgo ἐνδεδικώς — καταμεμιγμένος. Corrigi id necesse
 erat, ut redeat ad λογισμὸς. W. voluit ἐνδεδικώς & καταμειγνύ-
 μαι, id quod vertere Camerar. monet.

² R. *supr.* ἀκμή, monens tamen, se nolle vulgatae, quae de-
 fendi queat, controversiam facere.

³ Interpret. Tu n. V. τὴν διάκρισιν. W. cum Camerar. le-
 gi vult κρῖναι.

⁴ Dedi sic e Petav. pro vulg. κατ' αὐτὸ. Idem W. recepit.

⁵ Ald. Bas. ἢ τῆ μαθ. Turn. V. εἰ δὲ vel εἴ τε. R. *supr.*
 αἱ τῆ παθητικῆς μὴ συνεφάπλοιο, quod W. probat — si par-
 tem mentis commoveri facilem simul non attingat.

βάνοι ¹ τὸ ἄλογον· ὥς κη' τέτρω ² δύο ὄντα δηλῶσαι
κη' διαφέροντα ταῖς δυνάμεσιν ἀλλήλων.

XII. Καθόλα δὲ τῶν ὄντων αὐτοὶ τέ Φασι κη'
δηλόν ἐστιν, ὅτι τὰ μὲν ἔξει διοικεῖται, τὰ δὲ φύσει,
τὰ δὲ ἀλόγῳ ψυχῇ, τὰ δὲ κη' ³ λόγον ἐχέσῃ κη' δίκ-
νοικαν· ὧν ὁμῶς τι πάντων ὁ ἄνθρωπος μετέχῃκε, κη'
γέγονεν ἐν πάσαις ταῖς εἰρημέναις διαφοραῖς· κη' γὰρ
ἔξει συνέχεται, καὶ φύσει τρέφεται, καὶ λόγῳ χρῆται
κη' διανοία· μέτεστιν δὲ αὐτῷ κη' τῷ ἀλόγῳ, κη' σύμ-
φυτον ἔχει τὴν τῷ πάθος ἀρχὴν, ἐκ ἐπεισόδιον, ἀλ-
λὰ ἀναγκαῖον ἔσαν, ἐδὲ ἀναιρετέαν παντάπασι, ἀλλὰ
θεραπείας κη' παιδαγωγίας δεομένην· ἔθεν ἔ Θράκκιον,
ἐδὲ Λυκάργειον ⁴ τῷ λόγῳ τὸ ἔργον ἐπὶ, συνεκινόησιν
κη' συνδιαφείρειν τὰ ὑφέλιμα τοῖς βλαβεροῖς τῷ πά-
θος, ἀλλὰ, ἥπερ ὁ Φυτάλμιος θεὸς κη' ἡμερίδης, τὸ
ἄγριον κολῶσαι, κη' ἀφελεῖν τὴν ἀμετρίαν, εἴτα τι-
θασσεύειν κη' περιέσκαθαι τὸ χρήσιμον· ἔτε γὰρ οἶνον,
οἱ φοβέμενοι τὸ μεθύειν, ἐκχέουσιν, ἔτε πάθος, οἱ δε-
διότες τὸ ταρακτῆτον, ἀναιρεῖσιν, ἀλλὰ κεραννύουσι· κη'
γὰρ κη' ⁵ βοῶν κη' ἵππων τὰ πηδήματα κη' τὰς ἀφηνιασ-
μὲς, ἔ τὰς κινήσεις ἐδὲ τὰς ἐνεργείας ἀφαιρεῖσιν κη'
τοῖς πάθεσι δεδαμασμένοις χρῆται κη' χειροῦθεςιν ὁ
λογισμὸς, ἐκ ἐκνευρίσας ἐδὲ ἐκλεμῶν παντάπασι τῆς
ψυχῆς τὸ ὑπηρετικόν.

ΥΦ' ἄρμασι γὰρ ἵππος,

ὥς Φησι Πίνδαρος,

Ἐν δ' ἀρότρῳ βῆς· κἀπρω δὲ βαλεύοντα ⁶ Φόνον,
Κύνεα χρὴ τλάθυμον ἐξευρεῖν.

ὧν

¹ Turn. V. συμπαραλαμβάνει.

² Ald. Baf. Petav. τῆτο.

³ Petav. omittit hoc κη'.

⁴ v. Apollodor. biblioth. III, 5. Hom. Iliad. VI, 130. sq.

⁵ Postorius κη' omittit Petav.

⁶ R. maluit βαλεύοντι, apro necem meditantī, istum in-
ferre studentī & rationem inferendi istus excogitantī. Habet
id

ὦν πολὺ χρησιμώτερα τὰ τῶν παθῶν θρέμματα τῷ λογισμῷ συμπάροντα καὶ συνεπιτείνοντα ταῖς ἀρεταῖς· ὁ θυμὸς τῇ ἀνδρείᾳ μέτριος ὦν, ἡ μισοπονηρία τῇ δικαιοσύνῃ, καὶ ἡ νέμεσις ἐπὶ τὰς παρ' ἀξίαν εὐτυχέοντας, ὕταν ἅμα ἀνοίᾳ καὶ ὕβρει φλεγόμενοι τὴν ψυχὴν ἐπιχέσεως δέωνται. Φιλίας δὲ φιλοσοφίαν, ἡ φιλανθρωπίαν ἐλεον, ἡ τὸ συγχαίρειν καὶ συναλγεῖν εὐνοίας ἀληθινῆς, ἐδὲ βεβλόμενος ἂν τις ἀποσπάσειεν, ἐδ' ἀποτήξειεν ¹. εἰ δὲ οἱ τὸν ἔρωτα τῇ ἐρωτομανίᾳ συνεμβάλλοντες ἀμαρτάνουσιν, ἐδὲ οἱ τὴν ἐπιθυμίαν διὰ τὴν φιλαργυρίαν ψέγοντες κατορθῶσιν· ἀλλ' ὅμοιον τι πράττωσι τοῖς τὸ τρέχειν διὰ τὸ προσπλάειν, καὶ τὸ βάλλειν διὰ τὸ υπερβάλλειν ἀναιρέσι, καὶ πρὸς τὸ ἄδειν τοπαράπαν διὰ τὸ ἀπᾶδειν ἀπεχθῶς ἔχουσιν. οἷον γὰρ ἐν φθόγγοις μυσικὴ τὸ ἐμμελὲς ἐν ἀναιρέσει βαρύτητος καὶ ὀξύτητος, ἐν δὲ σώμασιν ἰατρικὴ τὸ ὑγιεινὸν, & φθορᾷ θερμότητος καὶ ψυχρότητος, ἀλλὰ συμμετρίαις ² καὶ ποσότητι κραδεύων ἀπεργάζεται, τοῖσιν ἐν ψυχῇ τὸ νηῶν ³, ἐγγενομένης ὑπὸ λόγου ταῖς παθητικαῖς δυνάμεσι καὶ κινήσεσιν ἐπιεικείας καὶ μετριότητος. οἰδῶντι γὰρ εἶκοι καὶ φλεγμαίνοντι σῶματι τὸ περιαλγῆν καὶ περιχαρὲς καὶ περίφοβον ⁴ τῆς ψυχῆς, & τὸ χαῖρον, ἐδὲ

Dd 2

id Petav. nec non Ald. Bas. Xyl. E. Venet. 1. 2. — βεβλόμενα prodiit e Steph. nec dissentiunt B. Venet. 3. Legitur idem in lib. de tranquill. animi, c. 13. ubi hic Pindari locus plenius repetitur. Cf. Schneid. fragm. Pindar. p. 59.

¹ Bas. ἀποδήξαιεν, quod est, Xyl. interprete, sed non probante, & ἀποτήξαιεν, quod Steph. dedit, legente, mordicus avellere, demovere. R. susp. ἀπορρήξαιεν.

² R. mavult aut συμμετρίαν, aut ποσότησι.

³ W. susp. τὸ οἰκεῖον. Camerar. conjecit τὸ ἡθικόν. Venet. 1. a prima manu habet τὸν οἶκον.

⁴ Vulgo περίλυπον; quod cum idem sit atque περιαλγῆν; R. id aut deesse mavult, aut ejus loco legi περίφοβον vel περιδαῖς. Prius dedi cum W. ex Anon. Turn.

ἐδὲ τὸ λυπόμενον, ἐδὲ τὸ φοβόμενον. καὶ καλῶς Ὅμη-
ρος¹, εἰπών·

Τῷ δ' ἀγαθῷ ἔτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς, ἐδὲ τι λίην

Ταρβεῖ, —

τὸν φόβον ἐν ἀφείλεν, ἀλλὰ τὸν ἄγαν φόβον· ὅπως
ἀνδρεία μὴ ἀπόνοια, καὶ θαρσύνεός τις μὴ θρασυγίας γέ-
νηται. διὸ καὶ περὶ τὰς ἡδονὰς, τὴν ἄγαν ἀφαιρε-
τέον ἐπιθυμίαν, καὶ περὶ τὰς ἀμύνας, τὴν ἄγαν μισο-
πονηρίαν. ἔγω γὰρ ὁ μὲν ἐν ἀνάληγτος, ἀλλὰ σώ-
φρων· ὁ δὲ δίκαιος, ἐν ὤμῳ², ἐδὲ πικρὸς ἔσαι. τῶν
δὲ πατρῶν παντάπασιν ἀναιρεθέντων, εἰ καὶ δυνατόν
ἔστιν, ἐν πολλοῖς³ ἀργότερος ὁ λόγος καὶ ἀμβλύτερος,
ὥσπερ κυβερνήτης, πνεύματος ἐπιλιπόντος. ταῦτα δ'
ἀμέλει καὶ οἱ νομοθέται συνιδόντες, ἐμβάλλουσιν εἰς τὰς
πολιτείας καὶ φιλοτιμίαν καὶ ζῆλον πρὸς ἀλλήλους.
πρὸς δὲ τὰς πολεμίας καὶ σάλπιγγι καὶ αὐλοῖς ἐπεγείρου-
σι καὶ αὖξασιν τὸ θυμοειδὲς καὶ μάχιμον. ἔγὰρ μό-
νον ἐν ποιήμασιν (ἢ φησὶν ὁ Πλάτων) τὸν τεχνίτην
καὶ διηκριβωμένον ὁ μεσόληπτος καὶ κατάχρατος ἀποδεί-
κνυσσι γελοῖον, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς μάχας τὸ παθητικὸν
καὶ τὸ ἐνθουσιάζον ἀνυπόστατον εἶναι καὶ ἀήτητον· ὁ καὶ
τὰς θεὰς Ὅμηρος ἐμποιεῖν φησὶ τοῖς ἀνθρώποις,

Ὡς εἰπὼν, — ἐμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
καί·

Οὐχ ὅγ' ἀνέυθε θεῶν τάδε μαίνεται 4. —

καθάπερ ὄρμημα τῷ λογισμῷ καὶ ὄχημα τὸ πάθος προσ-
τιθέντας. αὐτὰς γε μὴν τέττας ὄραν ἔστι, πολλάκις μὲν
ἐπαίνοισι τὰς νέας παρρημιῶντας, πολλάκις δὲ νουθεσίαις
κολάζοντας· ἅν τῷ μὲν ἔπεται τὸ ἡδέσθαι, τῷ δὲ τὸ
λυπεῖν

¹ Iliad. XIII. 284.

² R. mavult ἀλλ' ἐκ ὤμῳ.

³ W. legi & distingui vult, εἰ γὰρ δυνατόν, ἔσται ἐν πολλοῖς.
Ultimum jam monuit Camerar. — Petav. εἰ δυνατόν ἔστιν.

⁴ Prior locus est ex Hom. II. XV, 262.; posterior e V, 185.

λυπεῖσθαι. καὶ γὰρ ἡ νεθεσία καὶ ὁ ψόγος ἐμποιεῖ
 μετάνοιαν καὶ αἰχύνην, ἂν τὸ μὲν λύπη τῷ γένει, τὸ
 δὲ φόβος ἐστὶ καὶ τέτοις μάλιστα χρῶνται πρὸς τὰς ἐπ-
 ανορθώσεις. ἢ καὶ Διογένης, ἐπαινεμένος Πλάτωνος·
 τί δ' ἐκεῖνος (εἶπεν) ἔχει σεμνόν, ὃς τοσῶτον χρόνου
 φιλοσοφῶν, ἐδύνα λελύπημεν; ἐ γὰρ ἕτως τὰ μαθήμα-
 τα φαίη τις ἂν (ὡς ἔλεγε Ξενοκράτης) λαβὰς εἶναι φι-
 λισοφίας, ὡς τὰ πάθη τῶν νέων, αἰχύνην, ἐπιθυμίαν,
 μετάνοιαν, ἡδονήν, λύπην, φιλοτιμίαν· ὧν ἐμμελῆ καὶ
 σωτήριον ἄφην ἀπλόμενος ὁ λόγος καὶ ὁ νόμος, εἰς τὴν
 προσήκασαν ὁδὸν ἀνυσίμως καθίστησι τὸν νέον. ὥστε μὴ
 κακῶς εἰπεῖν τὸν Λάκωνα παιδαγωγόν, ὅτι ποιήσει τὸν
 παῖδα τοῖς καλοῖς ἡδεῖσθαι καὶ ἄχθεσθαι τοῖς αἰχροῖς,
 ἔ μείζον ἐθέν ἐστιν, ἐδὲ κάλλιον ἀποφῆναι τέλος ἐλευ-
 θέρῳ προσήκους παιδείας.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ

ΑΟΡΓΗΣΙΑΣ¹.

Σύλλας.

Καλῶς μοι δοκῶσιν, ὦ Φανδᾶνε, ποιεῖν οἱ ζωγράφοι, διὰ χρόνου τὰ ἔργα πρὶν ἢ συντελεῖν, ἐπισκοπεῖν τε· ὅτι τὴν ὄψιν αὐτῶν ἀφιστάντες, τῇ πολλάκις κρίσει ποιεῖσι καινὴν², καὶ μᾶλλον ἀπλομένην τῆς παρὰ μὲν χρόνῳ διαφορᾶς, ἣν ἀποκρύπτει τὸ συνεχές καὶ τὸ σύνηδες. ἐπεὶ τοίνυν ἐκ ἔστιν αὐτῶν αὐτῷ διὰ χρόνον προσελθεῖν χαρὶς γενόμενον, καὶ διατήσαντα τῆς συνεχείας τὴν αἰδήσιν, ἀλλὰ τὸ ἐξὶ τὸ μάλιστα ποιεῖν ἕκαστον αὐτῷ φαυλότερον κριτὴν ἢ ἐτέρων· δεύτερον δὲ εἴη τὸ τὰς φίλων ἐφορᾶν διὰ χρόνον, καὶ παρέχειν ὁμοίως ἐκείνοισι ἑαστὸν, ἐκ εἰ γέρων γέγωνε ταχὺ, καὶ τὸ σῶμα βέλτιον ἢ χειρόν ἔχκειν, ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον καὶ τὸ ἦθος ἐπισκοπεῖν, εἴ τι χρηστὸν ὁ χρόνος προστέθεικεν, ἢ τῶν φαύλων ἀφῆρηκεν. ἔγωγ' ἐν ἐνιαυτῷ μὲν ἀφιγμένος εἰς Ῥώμην δευτέρῳ³, συνῶν δέ σοι μῆνα τετονὶ πέμπτον, τὸ

¹ Personae dialogi sunt Sylla & Fundanus. Reiskio hic videtur ille Minutius Fundanus esse, ad quem tres epistolae in Plinianis extant I, 9. IV, 15. & VI, 6. Fuit Procos. Asiae sub Hadriano. Ad hoc opusculum conferri meretur caput postremum L. I. N. A. Gellii. In adnott. ed. Antw. haec leguntur: „Φανδάνιε rectius videtur. Fuit enim Romae gens Fundania, ex qua uxorem Marcus Varro habuit, ad quam misit libros de re rustica.“ Retinetur etiam ibi nomen *Fundanius* in omnibus locis tam versionis quam annotationum.

² A'd. Bas. Antw. καὶ νῦν. Erasm. correxit deditque καινὴν; idem in adnott. Antw. legendum monetur.

³ R. ad h. v. adnotat: „anno ante, quam libellum hunc Plutarchus ederet. Scriptus igitur ille fuit sub Domitiano ad Fun-

τὸ μὲν ἐξ ὑπαρχόντων δι' εὐφύϊαν ἀγαθῶν ἐπίδοσιν γε-
γονέναι τοσαύτην καὶ αὐξησιν, ἔ πάνυ θαυμάζον ἡγᾶ-
μαι· τὸ δὲ σφοδρὸν ἐκεῖνο καὶ διάπυρον πρὸς ὀργὴν
ὀρῶντί μοι πρῶτον ἔτω καὶ χειρόηδες τῷ λογισμῷ γεγε-
νημένον, ἐπέρχεται πρὸς τὸν θυμὸν εἰπεῖν·

Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἰ. —
αὕτη δ' ἡ μαλακότης ἐκ ἀργίαν, ἐδὲ ἐκλυσιν, ἀλλ' ὥσ-
περ ἡ κατειργασμένη γῆ λειότητα καὶ βάθος ἐνεργὸν
ἐπὶ τὰς πράξεις ἔχθηκεν ἀντὶ τῆς Φορᾶς ἐκείνης καὶ τῆς
ὀξύτητος. διὸ καὶ δῆλόν ἐστιν ἡ παρακμῆ τινι δι' ἡλι-
κίαν τὸ θυμοειδὲς, ἐδὲ αὐτομάτως ἀπομαραινόμενον,
ἀλλ' ὑπὸ λόγων τινῶν χρηστῶν θεραπευόμενον. καίτοι
(τὸ γὰρ ἀληθὲς εἰρήσεται πρὸς σέ) ταῦτα ἡμῖν Ἔρωσ
ὁ ἐταῖρος ἀπαγγέλλων, ὑποπλὸς ἦν, τὰ μὴ προσύτα,
πρέποντα δὲ προσεῖναι τοῖς καλοῖς κήρυξιν, δι' εὐνοίαν
ἐπιμαρτυρεῖν· καίπερ, ὥς οἶδα, ἐδαμῆ πιθανὸς ὢν τῷ
πρὸς χάριν ὑφίεσθαι τῷ δοῦντος. ἀλλὰ νῦν ἐκεῖνός τε
τῶν ψευδομαρτυριῶν ἀφείται, καὶ σὺ, τῆς ὁδοπορίας
χολὴν διδόσης, ὥσπερ ἰατροίαν τινὰ σεαυτὲ διέλθῃς ἡμῖν,
ἢ χρησάμενος, ἔτως εὐήμιον καὶ ἀπλὲν καὶ τῷ λόγῳ
πρῶτον καὶ ὑπήκουον ἐποιήσω τὸν θυμόν.

Φινδᾶνος. Εἴτα ἡ σκοπεῖς, ὡ προθυμότητε Σύλ-
λα 2, μὴ καὶ αὐτὸς εὐνοία καὶ Φιλία τῇ πρὸς ἡμᾶς παρ-
ορᾶς 3 τι τῶν ἡμετέρων. Ἔρωτι 4 μὲν γὰρ ἐδ' αὐτῷ
πολλὰκις ἔχοντι κατὰ χώραν ἐν τῇ Ὀμηρικῇ πείσῃ 5

Dd 4

μένον-

Fundanum adhuc juvenem, qui postea sub Trajano functus fuit
honoribus. Nam L. Junius Arulenus Rusticus, quem Domitia-
nus peremit, Plutarchum Romae docentem audivit.“

1 Iliad. XXII, 375.

2 Syllae nomen ipse induit Plutarchus. R.

3 aliter, quam oportebat, spectas, prave intueris, ut aliud
tibi appareat, quam est. R.

4 R. susp. ἐρῶντι.

5 Vulgo πείσαι. Erasm. fatetur, se non comperisse, quid sit
Ὀμηρικὴ πείσις. Vertit autem: cum frequenter ne ipse qui-
dem

μένοντα τὸν θυμὸν, ἀλλὰ τραχύτερον ὑπὸ μισοπονη-
ρίας ¹, εἰκὸς ἐστὶ πραότερας ἡμᾶς Φανῆναι, καὶ ἴαπερ ἐν
διαγραμμάτων μεταβολαῖς νῆται τινες πρὸς ἑτέρας νητας,
τάξιν ὑπάτων λαμβάνουσι.

ΣΥΛΛ. Οὐδέτερα τέτων γέγονεν ², ὦ Φανδῶνε
ποιεῖ δέ, ὡς λέγω, χαριζόμενος ἡμῖν.

II. Φανδ. Καὶ μὴν ὦν γε μεμνήμεθα Μισωνίης
καλῶν, ἐν ἐστίν, ὦ Σύλλα, τὸ, δεῖν αἰεὶ θεραπευομένους
βίῃν τὰς σώζεσθαι μέλλοντας. ἂν γὰρ ὡς ἐλλέβορον (οἶ-
μαι) δεῖν θεραπεύσαντας συνεκφέρειν τῷ νοσήματι τὸν
λόγον, ἀλλ' ἐμμένοντα τῇ ψυχῇ, συνέχειν τὰς κρίσεις
καὶ φυλάσσειν. Φαρμάκοις γὰρ ἐκ βοίων, ἔλλα σιτίσις
ὕγινοις ἢ δύνανται αὐτῶ, μετ' ὑγείας ἔξιν ἐμποῖσσαι
χρηστὴν οἷς ἐν γένηται συνήθης αἱ δὲ πρὸς ἀκμάζον-
τα τὰ πάθη καὶ οἰδῶντα παραινέσεις καὶ νουθεσίαι, χο-
λῇ μὲν ἐκλύτῃ καὶ μόλις, ἐδενὶ δὲ τῶν ὁσφραυτῶν δια-
φέρουσιν, ἃ τὰς ἐπιληπτικὰς ἐγείροντα κατακλίπνους,
ἐκ ἀπαλλάττει τὸ νοσήματος. ὅμως δὲ τὰ μὲν ἔλλα καὶ
παρ'

*anim stabilem habeat animum, & in Homericā persuasione
permanentem.* Interpr. ed. Antw. — *in homericā pīsa*, ad-
jectis hīnc: loco firmissimo, ut Erasmus exponit. Equidem
non dubitavi, Plutarchi locum, jubente R. cum Xyl. & P. Leo-
pard. Emend. I, 19., ad Homeri dictionem accommodare, de-
sumtam ex Odyss. XX, 23. qui versus ipso a Plutarcho citatur
in lib. de garrulitate. *πείσσει* est nimirum tranquillitas animi,
stabilitasque in gradu suo; vel, Xyl. interpr. *cohibitio & re-
pressio iracundiae*, vel quasi *παῖς*, obedientia, si Eustathio
credimus. Conferri merentur, quae adnotata leguntur apud
Hesychium in art. *ἐν πείσει*; nec non *πείσει*; nec est dubium,
quin *κατὰ χάραν* e scholio in textum sit investum, cum idem
valeat, quod *ἐν πείσει*. Cf. simul Hesych. in *κατὰ χάραν* —
ἀκίνητον. Xyl. porro monet, alios intelligere *πείσμα*, fonem,
quo navis alligatur in statione; nec probat. In ejusdem MS. fuit
πείσει, in margine *ποιήσαι* annotatum, quod nil valet.

¹ R. post h. v. deesse censet *ἐκφερόμενον* vel *προσφερόμε-
νον*, vel tale quid.

² Xyl. MS. annotatum habet, pro *γέγονεν* legi quoque *ἴσιν*.

παρ' ὃν ἀκμάζει καιρὸν, ἀμωσγέπως ὑπείκει, καὶ παρ-
 ἴησι βοηθῆντα λόγον ἔξωθεν εἰς τὴν ψυχὴν· ὁ δὲ θυ-
 μὸς ἔχ, ἣ Φησιν ὁ Μελάνδιος·

Τὰ δεινὰ πράσσει τὰς Φρένας μετοκίσας,
 ἀλλ' ἐξοικίσας τελείως καὶ ἀποκλείσας, ὥσπερ οἱ συνεμ-
 πιπράντες ἑαυτὰς ταῖς οἰκίαις, πάντα ταραχῆς καὶ καπνῶ
 καὶ ψόφῃ μεσὰ ποιεῖ τὰ ἐντὸς, ὥςτε μήτ' ἰδεῖν μήτ'
 ἀκῆσαι τῶν ὠφελόντων. διὸ μᾶλλον ἐν χειμῶνι καὶ πε-
 λάγει ναῦς ἔρημος ἀναλήψεται κυβερνήτην ἔξωθεν, ἢ
 προσδέξεται λόγον ἀλλότριον ἄνθρωπος ἐν θυμῷ καὶ ὀρ-
 γῇ σαλεύων, ἂν μὴ παρσκευασμένον ἔχῃ τὸν οἰκῆϊον
 λογισμὸν. ἀλλ' ὥσπερ οἱ πολιορκίαν προσδεχόμενοι συν-
 ἄγασι καὶ παρατίθενται τὰ χρήσιμα, τὰς ἔξωθεν ἐλ-
 πίδας ἀπεγνωσνότες, ἔτω μάστιγα δεῖ τὰ πρὸς τὸν θυμὸν
 βοηθήματα πόρρωθεν λαμβάνοντας ἐκ Φιλοσοφίας, κα-
 τακομίζειν εἰς τὴν ψυχὴν· ὥς, ὅταν ὁ τῆς χρείας ἀφι-
 κηται καιρὸς, μὴ βεβήως παρσισάγειν δυνησομένους. ἐδὲ
 γὰρ ἀκῆει τῶν ἐκτὸς ἡ ψυχὴ διὰ τὸν θόρυβον, ἂν μὴ
 καθάπερ κελυθεῖν ἐνδοθεν ἔχῃ τὸν αὐτῆς λόγον ὀξέως δε-
 χόμενον ¹, καὶ συνιέντα τῶν παραγγελλομένων ἑκάστον
 ἀκῆσασα δὲ, τῶν μὲν ἡρέμα καὶ πρῶως λεγομένων κα-
 ταφρονεῖ, πρὸς δὲ τὰς ἐνισταμένους τραχύτερον ἐρεθίζε-
 ται. καὶ γὰρ ὑπερήφανος καὶ αὐθάδης καὶ ὅλως ὑφ'
 ἐτέρου ὁ θυμὸς δυσκίνητος ὢν, ὥσπερ ὀχυρὰ τυραννίς,
 ἐξ ἑαυτῆς ² ἔχειν, ὀφείλει σύνοικον καὶ συγγενὲς τὸ
 καταλύον.

III. Ἡ μὲν ἐν συνέχεια τῆς ὀργῆς, καὶ τὸ προσ-
 κρῆειν πολλάνικς, ἔξιν ἐμποιεῖ πονηρὰν τῇ ψυχῇ, ἣν ὀρ-
 γιλότητα καλῶσιν, εἰς ἀκροχολίαν καὶ πικρίαν καὶ δυσ-
 κολίαν τελευτῶσαν, ὅταν ἐλκνώδης καὶ μικρόλυτος ὁ θυ-
 μὸς γένηται καὶ Φιλαίτιος ὑπὸ τῶν τυχόντων, ὥς σί-

Dd 5

δηρος

¹ V. διερχόμενον.

² Malim cum R. ἐξ ἑαυτῆς.

δηρος λεπτός καὶ ἀδενής ἀναχαρασσόμενος ¹. ἡ δὲ πα-
ραχρῆμα ταῖς ὀργαῖς ἐνισαμένη καὶ πιέζεσα κρίσις, ἐ τὸ
παρὸν ἴσται μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν εὐτονον
ποιεῖ καὶ δυσπαθῇ τὴν ψυχὴν. ἔμοιγ' ἐν συνέβη δις
ἢ τρίς ἐνσάντι πρὸς ὀργὴν, τὸ τῶν Θηβαίων παθεῖν,
οἱ τὸ πρῶτον ὠσάμενοι Λακεδαιμονίους ἀητήλητας εἶναι δο-
κούντας, ἐδεμίαν ὑπερον ἡγήθησαν ὑπ' αὐτῶν μάχην.
Φρόνημα γὰρ ἔχον, ὥς κρατεῖν ἐσι τῷ λογισμῷ. ἐώ-
ρων δὲ ἐ μόνον ψυχρῷ ² κατασκειδαννυμένῃς λήγασαν
ὀργὴν, ὥς Ἀριστοτέλης ἰσόρηκεν, ἀλλὰ καὶ Φίβη προσ-
αχθέντος ἀποσβεννυμένην. καὶ νῆ Δία χαρᾶς ἐπιγενο-
μένης ἔφω, καδ' Ὀμηρον, ἰκνύθῃ ³ καὶ διεχύθῃ πολ-
λοῖς ὁ θυμός. ὥς μοι παρίστατο, μὴ παντελῶς ἀβοή-
θητον εἶναι τοῖς γε βελομένοις τὸ πάθος. ἐδὲ γὰρ ἄρ-
χὰς ἔχει μεγάλας αἰεὶ καὶ ἰχυράς, ἀλλὰ καὶ σιῶμματα
καὶ παιδιὰ, καὶ τὸ γελάσαι τινὰ καὶ τὸ διανεῦσαι, καὶ
πολλὰ τοιαῦτα, πολλὰς εἰς ὀργὴν καθίστησιν. ὥσπερ ἡ
Ἑλένη τὴν ἀδελφιδὴν προσαγορεύσασα.

Παρθένη ⁴ μακρὸν δὴ μῆκος Ἠλένηρα χρόνος,
παράξυνεν εἰπεῖν.

Ὅψέ γε Φρονεῖς εὔ, τότε λιπῶς αἰχρῶς δόμους.
καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ὁ Καλλιθένης, εἰπὼν, τῆς μεγά-
λης κύλικος περιφερομένης. Οὐ βέλομαι πῶν Ἀλεξ-
άνδρῃ Ἀσκληπιῷ δεῖσθαι.

IV. Καθάπερ ἐν τὴν Φλόγα θριξὶ λαγῶνις ἀνα-
πλομένην καὶ θρυαλλίσιν καὶ συρφετῷ, ῥαδίον ἐστὶν ἐπι-
χεῖν.

¹ R. susp. ἀδενής θαμὰ χαρασσόμενος.

² Turn. V. Bong. ψυχρὸν.

³ Erasmi. vertit: effluit. Idem habet Interpr. ed. Antw. Haud probat id Xyl. locum ex Iliad. 23, 596. illustrandum mo-
nens. Hesych. ἰαίνεσθαι, διαχεῖσθαι; & ἰαίνομαι, εὐφραίνομαι.
Cf. notae ad has voces.

⁴ Eurip. Orest. v. 72. & 99.

⁵ Sic Xyl. legendum monuit, & dedi cum W. adficiente
A. pro vulg. πῶν, Ἀλέξανδρῃ — nolo poculo Alexandri bau-
sto Aesculapio opus habere.

χαῖν· ἐν δ' ἐπιλάβηται τῶν σερῶν καὶ βιάσας ἐχόν-
 ταν, ταχὺ διέφθειρε καὶ συνεῖλεν ὑψηλὸν ἡβήσασα ¹
 τεκνόνων πόνον, ὡς Φησιν Αἰχύλος· ἔτως ὁ τῷ θυ-
 μῷ προσέχων, ἐν ἀρχῇ καὶ κατὰ μικρὸν ἐν τινος λα-
 λίας καὶ βωμολοχίας συρφετώδης ὄρων καπνιῶντα καὶ
 διακαϊόμενον, ἡ μεγάλῃς δεῖται πραγματείας, ἀλλὰ πολ-
 λάκις αὐτῷ τῷ σιωπῆσαι καὶ καταμελῆσαι κατέπαυσε.
 καὶ γὰρ τὸ πῦρ ὁ μὴ παραχῶν ὕλην, ἔσβεστε, καὶ ὀργὴν,
 ὁ μὴ θρέψας ἐν ἀρχῇ καὶ μὴ φυθήσας ἑαυτὸν ², ἐφυ-
 λάξατο καὶ καθεῖλεν. ἐν ἥρεσκεν ³ ἔν μοι, καίπερ
 ἄλλα χρήσιμα λέγων καὶ παραινῶν ὁ Ἰερώνυμος ⁴, ἐν
 οἷς ἡ Φησι γινομένης ⁵, ἀλλὰ γεγεννημένης καὶ ἔσης
 αἰθήσιν ὀργῆς εἶναι διὰ τὸ τάχος. ἐδὲν γὰρ ἔτω τῶν
 παθῶν συλλεγόμενον καὶ διακινούμενον ἔχει τὴν γένεσιν ἐμ-
 Φανῇ καὶ τὴν αὐξησην. ὡς δὴ καὶ Ὅμηρος ἐμπελὼς δι-
 δάσκει, λυπηθέντα μὲν εὐθὺς ἐξαίφνης ποῶν τὸν Ἀχιλ-
 λέα, τῷ λόγῳ ⁶ προσπεσόντος, ἐν οἷς λέγει·

Ὡς

¹ Xyl. vertit: sublime fabrorum se subijiciens opus. Quare
 quid in animo habuerit, R. dubium se fatetur. Eodem docente
 ἡβήσασα significat *vigens, invalescens*. Sic Erasmi & interpr. ed.
 Antw. vertunt: *sursum invalescens*. Salmas. emendabat ἡβή-
 σασα; sed vulgata non est deterior. In pluribus edd. & ipsa
 in W. quasi divisim legitur ἡ βιάσασα.

² Erasmi. distinguit vertitque *φυθήσας*, ἑαυτὸν ἐφύλ. *iram*
quisquis non aluit nascentem, nec eam flatu concitavit, se
ipsum servavit.

³ Ald. Bas. Erasmi. Antw. ἥρεσκεν. Steph. dedit ἥρεσκεν.
 Sic in suo codice fuisse, testatur Xyl. sed a correctore in ἥρε-
 σεν mutatum. Rectius tamen suspicatur ἥρεσκεν.

⁴ De Hieronymo peripatetico v. Fabr. B. Gr. T. II. p. 303.

⁵ Dedit se ex Erasmi. quod R. dandum censuit — *nascentis*
adhuc. Vulgo *γενομένης*.

⁶ R. aliquid excidisse censet. Primo quidem locum ita resti-
 tui voluit τῷ Ἀντιλόχῃ προσπεσόντος, cum Antilochus, Nesto-
 ris filius, nuncium de nece Patrocli Achilli pertulerit, Iliad.
 XVIII. cujus v. 22. hic loci repetatur — *Antilochos subito su-*
per-

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα·
 θυμέμενον δὲ βραδέως τῷ Ἀγαμέμνονι ¹, καὶ διὰ λόγων
 πολλῶν ἐκκαίόμενον. Ὡς εἰ τις ὑφεῖλεν αὐτῷ ² ἐν ἀρ-
 χῇ καὶ διεκώλυσεν, ἐκ αὖ ἔχεν αὖξῃσιν ἢ διαφορὰ τη-
 λικαύτην καὶ μέγεθος. ὅθεν ὁ Σωκράτης ὁσάνκισ αἴδοι-
 το κινεμένε τραχύτερον αὐτῷ πρὸς τινα τῶν Φίλων,

Πρὸ κύματος ὥς τινα ποντίαν ἄκραν τελλόμενος ³,
 ἐνεδίδα τε τῇ Φωνῇ, καὶ διεμειδία τῷ προσώπῳ, καὶ τὸ
 βλέμμα πρῶτον παρεῖχε, τῷ ῥέπειν ἐπὶ ἄτερα καὶ
 πρὸς τὸναντίον ἀντικινεῖσθαι τῷ πάθει, διαφυλάττων ἑαυ-
 τὸν ἀπῶτα καὶ ἀήτητον.

V. Ἐσι γάρ τις, ὦ ἑταῖρε, πρῶτη καὶ ἄπερ τυ-
 ράννη κατάλυσις τῷ θυμῷ, μὴ πείθεσθαι, μηδ' ὑπακίειν
 προστάτουντος αὐτῷ μέγα βοῶν καὶ δεινὸν βλέπειν, καὶ
 κόψειν ἑαυτὸν, ἀλλ' ἡτυχάζειν, καὶ μὴ συνεπιτείνειν, ὥς-
 περ νόσημα, ῥιπλάσμι καὶ διαβοήσει τὸ πάθος. αἱ μὲν
 γὰρ ἐρωτικάι πράξεις, οἷον ἐπινομάσαι καὶ ἔσαι καὶ σε-
 Φανῶσαι θύραν, ἔχουσιν αἰσθητέως καφισμὸν ἐκ ἁχα-
 ριν ἐδὲ ἄμεσον.

Ἐλθὼν δ' ἐκ ἐβόησα, τίς ἦ τίνοσ, ἀλλ' ἐφίλησα
 τὴν Φλὴν ⁴. εἰ τὰτ' ἐς' ἀδίκημ' ἀδικῶ.

αῖ
 perveniente, & nulla cum arte, sed clavis verbis, edito tri-
 sti nuncio aggrediente pectus non praeparatum. Deinde ta-
 men probabilius ipsi est visum, Plutarchum sic ferme scripsisse:
 τῷ λόγῳ προσπεσόντος περὶ τῆς Πατρόκλης σφαγῆς vel ἀναιρέ-
 σιος.

1 Dedi sic e Turn. V. Bong. pro vulg. τὸν Ἀγαμέμνονα.
 De uno enim eodemque, qui varie in variis animi perturba-
 tionibus se gerat, *confestim* quidem dolore corripiatur, at *len-
 te* ad iram procedat, mihi quidem sermo esse videtur. Dein-
 de ipsius Homeri memor quis dubitet ita legere? Equidem haud
 novi Agamemnonem lente irascentem.

2 Dedi sic cum W. e Voss. Vulgo αὐτῶν. R. hoc aut de-
 lendum censoit, aut in ἀπαντῶν mutandum, aut denique αὐτῶν
 in versum proximum deducendum & post αὖξῃσιν collocandum.

3 Verba poetæ esse videntur. Kaltw.

4 *Limen*. Haud dubitavi cum W. hoc recipere ex Salmaf.
 firma.

καὶ τε τοῖς πενθῶσιν ἐφέσεις τῷ ἀποκλαῦσαι καὶ ἀπο-
 θύραθαι, πολὺ τι τῆς λύπης ἅμα τῷ θαυρῶ συνεξά-
 γασιν· ὁ δὲ θυμὸς ἐκρίπτεται μᾶλλον οἷς πρᾶτ' ἐστι καὶ
 λέγασιν οἱ ἐν αὐτῷ καθεσῶτες. ἀτρεμεῖν ἔν κρατίσιν ἢ
 φεύγειν καὶ ἀποκρύπτειν καὶ καθορμίζειν ἑαυτὸν εἰς
 ἡσυχίαν, ὥσπερ ἐπιληψίας ἀρχομένης συναιθανομένους,
 ἵνα μὴ πέσωμεν, μᾶλλον δὲ ἐπιπέσωμεν· ἐπιπίπτωμεν
 δέ γε τοῖς φίλοις μάλιστα τε ¹ καὶ πλειστάκις. ἔ γάρ
 πάντων ἐρῶμεν, ἔδὲ πᾶσι φθονῶμεν, ἔδὲ πάντας φο-
 βόμεθα. θυμῷ δὲ ἄδικτον ἔδεν, ἔδ' ἀνεπιχειρήτον· ἄλ' ²
 ὀργιζόμεθα καὶ πολεμίοις καὶ φίλοις, καὶ τέκνοις καὶ
 γονεῦσι, καὶ θεοῖς νῆ Δία, καὶ θηρίοις, καὶ ἀψύχοις
 σκεύεσιν· ὡς ὁ Θάμυρις ²,

Ῥηγνύς χρυσόδετον κέρας,

Ῥηγνύς ἀρμονίαν χορδοτόνους λύρας·

καὶ ὁ Πάνδαρος, αὐτῷ καταράμενος, εἰ μὴ τὰ τόξα
 καταπρήσειε χερσὶ διακλάσσας ³. ὁ δὲ Ξέρξης καὶ τῇ
 θαλάττῃ εἴγματα καὶ πληγὰς ἐνέβαλλε, καὶ πρὸς τὸ
 ὄρος ἐξέπεμπεν ἐπιστολάς· Ἄθω δαιμόνιε ἑρανομήκη,
 μὴ ποιεῖν ἐμοῖς ἔργοις λίθας μεγάλους καὶ δυσκατεργά-
 εας· εἰ δὲ μὴ, τεμὼν ῥίψω σεαυτὸν εἰς τὴν θάλασ-
 σαν·

firmatum a Mosq. i. manus secundae pro vulg. φίλην. Locus
 est ex Callimachi Epigr. XLIV. ubi vulgo est τὴν ἰαρήν In
 ind. var. nulla codicis nota affertur φιλήν, vitiose forsan no-
 tatum pro φιλήν. Ald. Bas. Erasmi. Antw. ἔστιν pro ἔς·

¹ Frst. & R. ἐπιπίπτωμεν, ἐπιπίπτωμεν δὲ τοῖς φίλοις, μᾶ-
 λιστα τε. Ald. Bas. Erasmi. Antw. habent ἐπιπίπτωμεν, & de-
 inde μάλιστα γε καί. Salmas. & R. ἐπιπίπτωμεν restituendum
 monuerunt, loco ἐπιπίπτωμεν, quod ex Steph. in rell. trans-
 iit, distinctionemque mutandam. Recipiendo γε post δὲ W.
 sum secutus, ita dantem ex D. ne cadamus, aut potius, ne
 tuamus super aliquos. Solet autem plerumque fieri, ut rua-
 mus super amicos praecipue.

² Poëta Thracius. Cum Musis de cantu certavit. Supera-
 tus, ab illis lyra & oculis est privatus.

³ Cf. Hom. Iliad. V. 209. sqq.

σαν. πολλὰ γὰρ ἐστὶ τῇ θυμῷ φοβερά, πολλὰ δὲ καὶ γελοῖα· διὸ καὶ μισεῖται καὶ κατεφρονεῖται μάλιστα τῶν παῖδων. ἀμφοτέρω δ' ἐσπένθη χρησίμων.

VI. Ἐγὼ γ' οὖν, εἰ μὲν ὀρθῶς ἐκ οἶδα, ταύτην δὲ τῆς ¹ ἰατρείας ἀρχὴν ποιησάμενος, ὥσπερ οἱ Λάκωνες ἐν τοῖς εἰλωσι τὸ μεθύειν οἶόν ἐστι, κατεμάχθηνον τὴν ὀργὴν ἐν ἑτέροις. καὶ πρῶτον μὲν, ἥ Φησιν ² Ἱπποκράτης χαλεπωτάτην εἶναι νόσον, ἐν ἣ τῷ νοσούντος ἀνομοιότατον αὐτῷ γίνεται τὸ πρόσωπον· ἔτι δὲ ὀρῶν ὑπ' ὀργῆς ἐξισταμένως μάλιστα καὶ μεταβάλλοντας ὄψιν, χροῖαν, βάδισμα, Φωνὴν, οἶον εἰκόνα τῷ πάθους ἀπεματτόμενην ἐμαυτῷ πάνυ δυσχεραίνων, εἰ φοβερός ἔτω καὶ παρασκευηκώς ὀρῶμαι ποτὲ τοῖς φίλοις καὶ τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς θυγατέροις, ἃ μόνον ἰδεῖν ἄγριος καὶ ἀσυνήθης, ἀλλὰ καὶ Φωνὴν ἀπηνῆ καὶ τραχεῖαν ἀφίει· ὥσπερ ἑτέροις ³ τῶν συνήθων ἐνετύγχανον, ἐκ ἡθους, ἃ μορφῇ, ἃ λόγῳ χάριν, ἃ τὸ πιθανὸν καὶ προσηγές ἐν ὁμιλίᾳ δυναμένοις ὑπ' ὀργῆς διαφυλάττειν. Γαίῳ μὲν οὖν Γράκῳ τῷ ῥήτορι, καὶ ⁴ τὸν τρόπον ὄντι χαλεπῶ καὶ περιπαθέστερον λέγουσι, δηρμοσμένον ἦν συρίγγιον ⁵, ὃ τὴν Φωνὴν οἱ ἁρμονικοὶ χολῇ ⁶ ἐπ' ἀμφοτέρω διὰ τῶν τόνων ἄγουσι· καὶ τῷτο ἔχων οἰκέτης αὐτῷ λέγοντος ἐπιθεὺς ἐσὼς, ἐνεδίδω τόνον ἐπιεικῆ καὶ πρᾶσον, ὃ τὴν κραυ-

¹ Dedi τῆς e R. mente pro vulg. τὴν. In edd. prioribus legitur τὴν ἰατρειάν; & in Antw. ad ἀρχὴν adscriptum legitur, adverbialiter esse sumendum.

² R. susp. καὶ πρῶτον μὲν μεμνημένος, ὡς Φησιν Ἱππ.

³ W. susp. ἐνίοι.

⁴ Hoc καὶ R. vult deleri, aut deesse quid suspicatur.

⁵ Quintil. vocat ταναρίον, Salmas. notante.

⁶ paulatim, gradatim. Vulgo χολῇ. Xyl. susp. χολῇ; item R. voluit χολῇ vel κατὰ χολῇ. Canter. Nov. Leß. III, 25. commendavit χείδην. Aut hoc aut χολῇ probat W. In ed. Antw. ad χολῇ adnotatur, adverbialiter sumendum esse. MS. Xyl. ἁρμονικὴν χολῇ, mendose.

πραυγὴν ἀνεκαλεῖτο, καὶ τὸ τραχὺ καὶ τὸ θυμικὸν ἀφῆ-
ρει τῆς Φωνῆς, ὥσπερ ὁ τῶν βεκόλων

— κηρόπλαστος ὀττοβεῖ

Δόναξ ¹ ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον,
ἐπιθέλων καὶ καθίσας τὴν ὀργὴν τῷ ῥήτορι. ἐμοὶ δὲ
εἴ τις ἐμμελής καὶ κομψὸς ἀκόλως ἦν, ἐκ αὐτοῦ ἡχθό-
μην αὐτῷ προσφέροντος ἐπὶ ταῖς ὀργαῖς ἔσπολλον, ὥσ-
περ ἐνίοις προσφέρουσι λεσαμένοις ἐπ' ἑδενί χρησίμῳ. τὸ
δὲ αὐτὸν ἰδεῖν παρὰ φύσιν ἔχοντα καὶ συντεταραγμένον,
ἔμικρόν ἐστιν εἰς διαβολὴν τῷ πάθει. καὶ γὰρ καὶ τὴν
Ἀθηνᾶν λέγουσιν οἱ παίζοντες ² αὐλᾶσαν, ὑπὸ τῷ σατύ-
ρῳ ναθετεῖσθαι, καὶ μὴ προσέχειν.

Οὗτοι πρέπει τὸ χῆμα· τὰς αὐλὰς μέθες,

Καὶ θ' ὅπλα λάβει, καὶ γνάθος εὐχνημόνει ³.

Θεασαμένην δὲ τῷ προσώπῳ τὴν ὄψιν ἐν ποταμῷ τινί,
δυσχερᾶναι καὶ προέσθαι τὰς αὐλὰς· καίτοι παραμοῦθιαν
ἢ τέχνην τῆς ἀμορφίας ἔχει τὴν εὐμέλειαν· καὶ ὁ Μαρ-
σύας, ὡς ἔοικε, Φορβιᾶ ⁴ τινὶ καὶ περιστομῶν βίᾳ τῷ
πνεύματι τὸ ῥαγδαῖον ἐγκαθεῖρξε, καὶ τῷ προσώπῳ κατ-
επόσμησε καὶ ἀπέκρυψε τὴν ἀνωμαλίαν.

Χρυσῷ δ' αἰγλήεντι συνήρμοσεν ἀμφιδασείας ⁵

Κόρσας, καὶ τόμα λάβρον ὀπιθοδέτοισιν ἱμάσιν.

ἢ δὲ ὀργή, Φυσῶσα καὶ διατείνουσα τὸ πρόσωπον ἀπρε-
πῶς, εἰ μᾶλλον αἰχρὸν ἀφίησι καὶ ἀτερπῇ Φωνῇ,

Κινῶσα χορδὰς τὰς ἀκινήτας Φρενῶν.

τὴν μὲν γὰρ θάλασσαν, ὅταν ἐκπαραχθεῖται τοῖς πνεύ-
μασι τὰ βρῦα καὶ τὸ Φῦκος ἀναβάλλῃ, καθαίρεσθαι λέ-
γουσιν.

¹ Turn. V. Bong. δόξαν. MS. Xyl. deinde ὑπνοδέταν. Ma-
vult Xyl. vulgatam vocem. Sunt versus Aeschyli Prom. 575.

² R. susp. οἱ ποιηταὶ παίζοντες.

³ Ald. Basf. Erasm. Antw. εὐθνημόνει. Hinc e Turn. V. Bong.
accentu male collocato enotatur εὐχνημονεῖ.

⁴ MS. Xyl. Φορβειᾶ & Φορβεᾶ. Turn. V. Bong. Φορβεία
τινί.

⁵ Xyl. MS. divisim ἀμφὶ δασείας.

γενῶν· ἃ δὲ ὁ θυμὸς ἐμβράσσει τῆς ψυχῆς περιτρεπω-
μένης ἀκόλαστα καὶ πικρὰ καὶ σπερμολόγα ῥήματα, τὰς
λέγοντας πρώτας καταρρύπαίνει, καὶ καταπίμπλησιν ἀδο-
ξίας· ὡς καὶ μὲν ἔχοντας ἐν αὐτοῖς ταῦτα καὶ πλή-
ρεις ὄντας, ὑπὸ δὲ τῆς ὀργῆς ἀνακαλυπτομένους ¹. Διὸ
καθοτάτε πρέμματος, ὡς Φησιν ὁ Πλάτων, λόγος, βα-
ρυτάτην ζημίαν τίνεσιν, ἐχθροὶ καὶ νακολόγοι καὶ κα-
κότηεις δοκῶντες εἶναι.

VII. Ταῦτα ἔν ὁρῶντί μοι καὶ παραφυλάττοντι,
συμβαίνει τίθεσθαι ² καὶ διαμνημονεύειν ἐπιεικῶς πρὸς
ἑμαυτὸν, ὡς ἀγαθὸν μὲν εἶναι ἐν πυρετῷ, κρεῖττον δὲ ἐν
ὀργῇ, τὴν γλῶτταν ἀπαλὴν ἔχειν καὶ λεῖαν. ἡ μὲν γὰρ
τῶν πυρετῶντων ἐὰν μὴ κατὰ φύσιν χῆ, σημειῖον ἐστὶ
πονηρὸν, ἐκ αἰτίου· ἡ δὲ τῶν θυμεμένων, τραχεῖα καὶ
ῥυπαρὰ γενομένη, καὶ ῥυτίς πρὸς λόγους ἀτόπας, ἐχθρὰς
ἀνηκέσας ἀμικρογόν ὕβριν ἐμφέρει, καὶ δυσμενείας ὑπέλ-
κατήγορον. ἐδὲν γὰρ ὁ ἀκρατος ἀκόλαστον ἔτω καὶ δυσ-
χερές, ὡς ὁ θυμὸς, ἀναδείκνυσσι ³. κἀκείνα μὲν γάλατα
καὶ παιδιᾶ μέλει, ταῦτα δὲ χολῇ κέκραται· καὶ παρὰ
πότον μὲν ὁ σιωπῶν, ἐπαχθὴς τοῖς συνῆσι καὶ φορτικός·
ἐν ὀργῇ δὲ στυμνότερον ἐδὲν ἡσυχίας. ὡς ἡ Σαπφὼ παρ-
αινεῖ, Σκιδναμένης ⁴ ἐν τήδεσιν ὀργῆς πεφυλαχθῆαι
γλῶσσαν μαψυλάκηαν.

VIII.

¹ Turn. V. Bong. ἀνακαλυπτομένους.

² R. monet, τίθεσθαι, si bene habeat, significare pro certa
vero axiomatico supponere. Bong. κείθεσθαι.

³ Ald. Bas. Erasmi. Antw. ἀναδίδωσι.

⁴ Sic Xyl. edidit e MS. & codice D. firmatum testatur W.
nec non R. probat, dedique cum W. pro vulg. ἡσυχίας ἔσης,
ἐκ ἁφῶ παραινεῖν δυναμένην. E Bong. notatur: ἡσυχίας ἁμ-
φῶ ὑπεραίνειν δυναμένης ἔσης ἐν τ. δ. In adnot. ed. Antw. ad-
scriptum est: Erasmus legisse ἐκ ἁφῶ παρῆναι δυναμένης,
cum veritat — quae si non repente adesse possit. Fragmentum
hoc poetikum Schneid. Pindaro tribuit. V. fragm. Pindar.
pag. 67.

VIII. Οὐ ταῦτα δὲ μόνον ἐπιλογίζεσθαι δίδωσι τὸ προσέχειν αὐτοῖς ¹ ἀλισκομένοις ὑπ' ὀργῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλλην τῇ θυμῷ κατανοεῖν φύσιν, ὡς ἐν εὐγενῆς, ἐδ' ἀνδράδης, ἐδ' ἔχουσα Φρόνημα καὶ μέγεθος ἐστίν, ἀλλὰ δοκεῖ τοῖς πολλοῖς τὸ ταρακτικὸν αὐτῇ, πρακτικόν, καὶ τὸ ἀπειλητικόν, εὐθαρσές εἶναι, καὶ τὸ ἀπειθές, ἰχυρόν· ἐνιοὶ δὲ καὶ τὴν ὁμότητα, μεγαλαργίαν, καὶ τὸ δυσπαραίτητον, εὐτονίαν, καὶ μισοπονηρίαν, τὸ δύσκολον, ἐν ὀρθῶς τίθενται. τὰ γὰρ ἔργα καὶ τὰ κινήματα καὶ τὰ χήματα μικρότητα πολλὰ καὶ ἀθέμεικτον κατηγορεῖ· ἐ μόνον ² ἐν οἷς παιδέρια σπαράττει, καὶ πρὸς γυναῖκα διαπιπραίνονται, καὶ κύνας καὶ ἵππους καὶ ἡμίονους οἴονται δεῖν κολάζειν, ὡς Κλησιφῶν ὁ παγκρατιαστὴς ἀντιλακίσαι τὴν ἡμίονον ἀξιῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς τυραννικὰς μαιφονίας τῷ πικρῷ τὸ μικρόψυχον αὐτῶν, καὶ τῷ δρῶντι τὸ πεπονθὸς ἐνορώμενον, ἔοικε τοῖς δῆγμασι τῶν ἐρπετῶν, ὅταν διακαῇ καὶ περιώδυνα γένηται, τὴν φλεγμονὴν ἀπεριδομένων σφόδρα ³ τοῖς λελυπηκόσιν. ὡς γὰρ οἶδημα μεγάλῃ ἐστὶν ἐν σαρκὶ πληγῆς πάθος, ὥτως ἐν ταῖς μαλακωτάταις ψυχαῖς ἢ πρὸς τὸ λυπῆσαι ἐνδοσίς ἐκφέρει μείζονα θυμὸν ἀπὸ μείζονος ἀδυνείας. διὸ καὶ γυναῖκες ἀνδρῶν ὀργιλώτεραι, καὶ νοσῆντες ὑγιαίνοντων, καὶ γέροντες ἀναισθητῶν, καὶ κακῶς πράττοντες εὐτυχάντων· ὀργιλώτατος γὰρ ὁ Φιλάργυρος πρὸς τὸν οἰκονόμον, ὁ γαστρίμαργος πρὸς τὸν ὀψοποιόν, ὁ ζηλότυ-

¹ W. sum secutus, ita dantem ex D. Colleg. Nov. & Xyl. pro vulg. αὐτὸ τοῖς.

² R. mavult & γὰρ μόνον.

³ Locus hic, Xyl. iudice, non integer. R. σφόδρα hic delendum censet, & in versum superiorem reducendum, atque post ὅταν collocandum. Mavult idem ἐν additum habere ante τοῖς λελυπ. ut tota sit ad hunc modum conformata sententia: ὅταν σφόδρα διακαῇ καὶ περιώδυνα γένηται, τὴν φλεγμονὴν ἀπεριδομένων ἐν τοῖς λελυπ.

PLVT. T. IX.

Ee

λότυπος πρὸς τὸ γύναιον, ὁ κενόδοχος κακῶς ἐκέσας·
χαλεπώτατοι δὲ, ἄγαν Φιλοτιμίαν ¹ μνῶμενοι ἐν πόλε-
σιν ἄνδρες, ἢ εἴσιν, ἄλλος ἐμφανὲς, κατὰ Πίνδαρον·
ἕως ἐκ τῆς λυπεμένης μάλισα τῆς ψυχῆς καὶ πάχοντος
ἀνίσταται μάλισα δι' ἀθένηαν ὁ θυμὸς, ἐχὶ νεύροις (ὡς
τις εἶπε) τῆς ψυχῆς ἐοικῶς, ἀλλὰ ἐπιτάμασι καὶ σπάσ-
μασιν ἐν ταῖς ἀμυντικαῖς ὁρμαῖς σφοδρότερον ἐξανισ-
μένης.

IX. Τὰ μὲν ἔν Φαῦλα παραδείγματα, τὴν θάαν
ἐκ εὐχαριν, ἔκ' ἀναγκάϊαν μόνην εἶχε· τὰς δ' ἠπίως
καὶ λείως ὁμιλῶντας ὀργαῖς, κάλλισα μὲν ἀκέρματα,
κάλλισα δὲ θεάματα ποιῶμενος, ἀρχομαι καταφρονεῖν ²
τῶν λεγόντων.

Ἄνδρα ἠδίκησας, ἄνδρ' ἀνεκλίειν τόδε ³
καί·

— βαῖνε λῆξ·

Ἐπὶ τραχίλῃ, βαῖνε καὶ πέλα χθονί,
καὶ τᾶλλα παροξυντικά, δι' ὧν ἔνιοι τὸν θυμὸν ἐκ τῆς
γυναικωνίτιδος εἰς τὴν ἀνδρωνίτην ἐκ εὐ μετομίζουσιν. ἡ
μὲν ἀνδρία ⁴ κατὰ τᾶλλα τῇ δικαιοσύνῃ συμφερομένη,
περὶ μόνῃς μοι δοκεῖ διαμάχεσθαι τῆς πραότητος, ὡς αὖ-
τῇ μᾶλλον προσηκέσης. ἀνθρώπων μὲν γὰρ κρατῆσαι,
καὶ χεῖροσι βελτιόωναι, ὑπῆρξε· τὸ δ' ἐν ψυχῇ εἶσαι
κατὰ θυμὸν τρόπαιον (ὃ χαλεπὸν εἶναι διαμάχεσθαι, φη-
σὶν Ἡρόκλητος· ὅτι γὰρ ἂν θέλῃ ⁵, ψυχῆς ὠνεῖται)
με-

¹ R. fufp. χαλεπώτατοι δὲ αἰνάν Φιλοτιμίαν.

² Xyl. καταφρονῶν legi mavolt, & post ἀρχομαι diftingui incifam, utpote quo de obscuro & hiantē loco clarum & plenum nullo negotio feceris.

³ Secutus sum W. ita, re ipsa iubente, dantem. Vulgo ἀνεκλίειν. τό δε. — R. fufp. ἄνδρ' ἠδίκησας· ἄνδρ' ἀνεκλίειν πάλιν. Mez. ἀντανεκλίειν.

⁴ R. mavolt ἡ γὰρ ἀνδρία.

⁵ Sic Xyl. legi voluit pro vulg. θέλῃς, & dedi. R. idem probat, licet vulgatam defendi poffe moneat.

μεγάλης ἐς καὶ νικητικῆς ἰχύος, ὥσπερ νεῦρα καὶ τό-
νους ἀληθῶς ἐπὶ τὰ πάθη τὰς κρίσεις ἔχουσης. διὸ καὶ
συνάγειν αἰεὶ πειρᾶμαι καὶ ἀναγινώσκειν ἐ ταῦτα δὴ μό-
νον ¹ τὰ τῶν φιλοσόφων, ἃς Φασὶ χολὴν ἐκ ἔχειν οἱ
νῦν ἔχοντες ², ἀλλὰ μᾶλλον τὰ τῶν βασιλέων καὶ τυ-
ράννων· οἷον Ἀντιγόνος τὸ πρὸς τὰς στρατιώτας, ὅτι ³
τὰς παρὰ τὴν σινηὴν λοιδορῶντας αὐτὸν ὡς ἐκ ἀνέοντα,
τὴν βασιληρίαν ὑποβαλὼν ἔξω. Παπαὶ (εἶπεν) ἐ πορ-
ρωτέρω ποι ⁴ τραπόμενοι κακῶς ἐρεῖτε ἡμᾶς; Ἀρκα-
δίωτος δὲ τῷ Ἀχαιῷ τὸν Φίλιππον αἰεὶ κακῶς λέγοντος,
καὶ Φεύγειν παραινέοντος

Εἰσάκε τὰς ἀφίηται οἱ ἐκ Ἰσασί Φίλιππον ⁵.

εἰτά πως ἐν Μακεδονίᾳ Φανέντος, ᾤοντο δεῖν οἱ Φίλοι
κολάσαι καὶ μὴ περιῦδειν· ὁ δὲ Φίλιππος ἐντυχὼν αὐ-
τῷ Φιλανθρώπως, καὶ ξένια καὶ δῶρα πέμψας, ἐκέλευ-
σεν ἕξτερον πυνθάνεσθαι, τίνας λόγους ἀπαγγέλλοι πρὸς
τὰς Ἑλλήνας· ὡς δὲ πάντες ἐμαρτύρουν, ἐπαινέτην
αὐτὴ γεγονέναι τὸν ἄνδρα θαυμάσιον· Ἐγὼ τοίνυν (εἶφη)
βελτίων ἰατρὸς ὑμῶν. Ἐν Ὀλυμπίοις δὲ βλασφημίας
περὶ αὐτῆ γενομένης, καὶ τινων λεγόντων ⁶, ὡς οἰμῶσαι
προσῆκει τὰς Ἑλλήνας, ὅτι εἴ πάχοντες ὑπὸ τῷ Φι-
λίππῳ κακῶς αὐτὸν λέγουσι· Τί ἐν (εἶφη) ποιήσασιν,
ἂν κακῶς πάχωσι; Καλὰ δὲ καὶ Πεισιγράτης τὰ πρὸς
E e 2

Θρα-

¹ Turn. V. Bong. μόνα, lid. deinde σχολήν pro χολήν.

² R. mavult οἱ νῦν ἐκ ἔχοντες. Kaltw. id probat & vertit.

³ R. legi vult ὅτι.

⁴ Turn. V. Bong. πορρωτέρω πᾶ.

⁵ Est versus Homeri Odyss. XI, 122. quem Plutarchus ad suum negotium reflectit. Male, Kaltw. iudice, R. monet, hoc loco significari Philippum juniorem, Demetrii filium, patrem Persei, cum Athenaeus L. VI. pag. 249. idem de Philippo, Alexandri patre, ex auctoribus, qui multo ante Philippum juniorem vixerint, referat.

⁶ Subaudiendum monet R. πρὸς αὐτὸν, coram ipso, scil. Philippo.

Θρασύβελον ¹, καὶ Πορσῆνα τὰ πρὸς Μένιον, καὶ Μάγα τὰ πρὸς Φιλήμονα. δημοσία γὰρ ὑπ' αὐτῶν κωμωδηθεῖς ἐν θεάτρῳ.

Παρά τῶ βασιλέως γράμματα ἦκει σοι Μάγα.

Μάγα καὶ ὁδαιμον γράμματα ἐκ ἐπίστασαι λαβὼν ὑπὸ χειμῶνος εἰς Παραϊτόνιον ἐξεσχεθέντα, στρατιώτῃ μὲν ἐκέλευσε γυμνῇ τῇ μαχαίρᾳ θίγειν τῶ στρατῷ μόνον, εἶτα κοσμίως ἀπελθεῖν. ἀσραγάλας δὲ καὶ σφαῖραν ὡς παιδαρίῳ νῦν ἐκ ἔχοντι προσπέμψας ἀφῆκε. Πτολεμαῖος δὲ γραμματικὸν εἰς ἀμαθίαν ἐπισκώπων, ἡρώτησε, τίς ὁ τῶ Πηλέως πατήρ ἦν; καὶ κείνος· Ἄν σὺ πρότερον εἴπῃς (ἔφη) τίς ὁ τῶ Λάγυ. τὸ δὲ σκώμμα τῆς δυσγενείας ἤπλετο τῶ βασιλέως, καὶ πάντες ἠγανάκησαν ὡς ἐκ ἐπιτήδειον οὐτα ² φέρειν. καὶ ὁ Πτολεμαῖος· Εἰ μὴ τὸ φέρειν (ἔφη) σκωπόμενον, ἐδὲ τὸ σκώπειν βασιλικὸν ἐστίν. Ἀλέξανδρος δὲ, πικρότερος αὐτῶ γέγονεν ἐν τοῖς περὶ Καλλιθέην καὶ Κλεῖτον· ἢ καὶ Πῶρος ἄλλος, παρενόλπει χρήσασθαι βασιλικῶς αὐτῷ· καὶ πυθομένῃ, μὴ τι πλέον· Ἐν τῷ βασιλικῶς (ἔφη) πάντα ἔνεσι. διὸ καὶ τῶν θεῶν τὸν βασιλέα μελίχιον, Ἀθηναῖοι δὲ μαιμάκηνην ³, οἶμαι, καλεῖσι. τὰ δὲ κολαστικὸν, ἐριννυῶδες καὶ δαιμονικόν, ἐ θεῖον δὲ ἐδὲ ὀλύμπιον.

X.

¹ Valer. Max. L. 5. c. 1. ubi dicitur Thrasippus.

² R. subaudiendum monet τὸν βασιλέα, hosque accusativos esse consequentiae loco genit. — regem enim esse excelsioris fortunae, quam ut ejusmodi discederetur toleret.

³ Loco vocab. Ἀθηναῖοι R. conjecit legendum esse Ἀθη, addens, aut μαιμάκης non esse Jovis cognomen, aut alienum ab hoc loco & menti Plutarchi adversum, cum significet furiosum, rabidum, atqui, si Jovis sit, debeat significare benignum, clementem, indulgentem. Kaltw. probat veritatem hanc conjecturam, monens, in Ἀθηναῖοι latere fortassis ἔνιοι. At, Hesychio teste, μαιμάκης idem valet, quod μελίχιος.

X. Ὡςπερ ἔν ἐπὶ τῷ Φιλίππῳ τις εἶπε κατα-
σκάφαντος Ὀλυμπόν, ἀλλ' ἐκ ἧν οἰκίσαι ¹ γε πόλιν
ἐκεῖνος δύναιτο τηλικαύτην, ἕως ἐστὶν εἰπεῖν πρὸς τὸν θυ-
μόν· Ἀνατρέψαι μὲν δύνασαι, καὶ διαφθεῖραι καὶ κα-
ταβαλεῖν, ἀναστῆσαι δὲ καὶ σῶσαι, καὶ Φείσασθαι καὶ
καρτερῆσαι, πρῶτότης ἐστὶ καὶ συγγνώμης καὶ μετριοπα-
θείας, καὶ Καμίσσας, καὶ Μετέλλας, καὶ Ἀριεῖδας, καὶ
Σωκράτους· τὸ δ' ἐμφῦναι καὶ δακεῖν, μυρμηκῶδες καὶ
μυῶδες. ἔ μὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄμυναν ἕμα σκοπῶν,
τὸν δι' ὀργῆς τρόπον ἄπρακτον εὐρίσκω ταπολλὰ, δῆγ-
μασι χειλῶν καὶ πρίσσειν ὀδόντων καὶ κεναῖς ἐπιδρομαῖς
καὶ βλασφημίαις ἀπειλὰς ἀνοήτους ἐχέσαις καταναλισκώ-
μενον, εἴτα ὥςπερ ἐν τοῖς δρόμοις τὰ παῖδιά, τῷ μὴ
κρατεῖν ἑαυτῶν, προκαταπίπτοντα τῷ τέλει ἐφ' ὃ ²
σπεύδει γελοῖως. ὅθεν ἔ φαύλως ὁ Ῥόδιος πρὸς ὑπε-
ρέτην, τῷ Ῥωμαίων στρατηγῷ βοῶντα καὶ θρασυνόμενον.
Οὐ μέλει μοι, τί σὺ λέγεις, ἀλλὰ τί τῆνος σιγῇ. καὶ
τὸν Νεοπόλεμον ὁ Σοφονλῆς καὶ τὸν Εὐρύπυλον ὀπλί-
σας, ἐκόμεπας ³ ἀλοιδόρητα (Φησὶν) ἐρῶντάτην, ἐς κύ-
κλα χαλκῶν ὅπλων. τὸν μὲν γὰρ σιδήρον ἔνιοι τῶν

E e 3

βαρ-

¹ R. susp. legendum ἐκ ἧν ἀνοικίσαι, ob seq. ἀναστῆσαι.

² Sic R. legendum monuit, dedique cum W. ex A. & Mosq. i. id fumente. Vulgo ἐφ' ὧ.

³ Locus, Xyl. teste, obscurus, quia Sophoclea ista perie-
runt, & hic videntur vel corrupta, vel mutilata, fortasse utrum-
que esse. E MS. notat ὀπλίσας ἐκόμεπας. ἀλοιδ. &c. R. pro
ἐκόμεπας susp. κομμάσματα, & hunc supponit sensum: magni-
ficis suarum virtutum deprædicationibus, sed a quibus convi-
cia aberant, scutorum suorum æneorum orbes feriebant, h.
e. res a se præclare gestas celebrabant in armis. Salmasius
corrigebat Ἐκόμεπας ἀλοιδόρητ' ἐρῶντάτην — Ἐς κύκλα χαλ-
κῶν ὅπλων, quod R. se non intelligere fatetur, addens porro,
e sine c. 24. Poëticae Aristotelis colligi posse, Sophoclem scri-
psisse duas fabulas, unam de Neoptolemo, alteram de Eurypylo
appellatam; at non constare, ex utra harum fabularum locus
hic petitus sit.

βαρβάρων Φαρμάσσεσιν, ἡ δ' ἀνδρία χολῆς ἐ δεῖται·
 βέβαπται γὰρ ὑπὸ τῆς λόγῃ. τὸ δὲ θυμικὸν καὶ μανι-
 κὸν, εὐπερίθραυστόν ἐστι καὶ σαθρόν. ἀφαιρᾷσι γὰρ αὐ-
 τοῖς τὸν θυμὸν οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶν μαχομένων, καὶ
 Μέσσαις πρὸ πολέμου θύουσιν, ὅπως ὁ λόγος ἐμμένῃ καὶ
 τρεψάμενοι τὰς πολέμους, ἐ διώκουσιν, ἀλλ' ἀνακαλῶν-
 ται τὸν θυμὸν, ὥσπερ τὰ σύμμετρα τῶν ἐγχειριδίων εὐ-
 κνακόμισον ὄντα καὶ ῥᾶδιον. ὀργὴ δὲ μυρία προακνέει
 τῆς ἀμύνης, ὡς Κῦρον καὶ Πελοπίδαν τὸν Θηβαῖον I.
 Ἀγαθοκλῆς δὲ πρῶτος ἔφερε λοιδορούμενος ὑπὸ τῶν πο-
 λιορκιμένων· καὶ τινος εἰπόντος· Κεραμεῦ, πόθεν
 ἀποδάσεις τοῖς ξένοις τὸν μισθόν; ἐπιγελάσας· Αἴνε
 ταύταν ἐξέλω. καὶ τὸν Ἀντίγονον ἀπὸ τῆς τέλει τι-
 νὲς εἰς ἀμορφίαν ἔσωπτον· ὁ δὲ πρὸς αὐτὰς· Καὶ
 μὴν ἐδόκην εὐπρόσωπος εἶναι. λαβὼν δὲ τὴν πόλιν,
 ἐπίπρασσε ² τὰς σκώπλους, μαρτυρούμενος, ὅτι πρὸς
 τὰς δεσπότας ἔξει τὸν λόγον, ἂν πάλιν αὐτὸν λοιδορῶ-
 σιν. ὁρῶ δὲ καὶ κυνηγὸς ³ σφαλλομένους ὑπ' ὀργῆς με-
 γάλα, καὶ ῥήτορας. Ἀριστοτέλης δὲ ἰσορεῖ, Σατύρῃ τὰς
 Φίλας ἐμφράσαι τὰ ὦτα κηρῶ δίκην ἔχοντας ⁴, ὅπως
 μὴ

I De Cyro cf. Herodot. I, 201. de Pelopida cf. ejus vitam in Plut. Vol. II. c. 32.

2 Haec non Antigono, sed Agathocli tribuit Vol. VIII. pag. 93.

3 Kaltw. vox κυνηγός est suspecta. Vitiose eam datam esse conjicit pro συνηγός.

4 Sic e MS. legendum censuit Xyl. deditque Steph. pro ἔχον-
 τας, quod est in Ald. Bas. Erasmi. Antw. additis hisce: „Est
 apud Aristotelem hoc fest. tertia, probl. XXIIIX. ubi sane Clazo-
 menius dicitur. Stobaeus hunc ipsam Plutarchi nostri locum ci-
 tans sermone de ira, qui est ordine vigesimus, Samium facit,
 quod non probo, cum etiam de calumnia hunc librum vocet
 — etsi fieri potest, ut de calumnia scriptum ad nos non
 pervenerit.“ — R. praefert ἔχοντας, cum non iudex senten-
 tiam disturus, sed partes litem agitantes dicantur δίκην ἔχειν,
 subaudiendo δικάσασθαι, non δικάσαι. Adnotat idem haec: „sit-
 ne hoc e mythologia petitum, an ex historia civili temporum
 Ari-

μη συγχέῃ τὸ πρῶγμα διὰ θυμὸν, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν
λοιδορούμενος. αὐτὸς δὲ ἡμᾶς ἐ πολλαῖς ἐπιφύγει τὸ
κολάσαι πλημμελήσαντα δέλον¹; ἀποδιδράσκουσι γὰρ
τὰς ἀπειλὰς καὶ τὰς λόγους² δέσαντες. ὅπερ ἔν αι
τίτθαι πρὸς τὰ παῖδια λέγουσι. Μὴ κλαῖε, καὶ λήψῃ
τῆτο πρὸς τὸν θυμὸν ἐκ ἀχρήσως λεκτέον. Μὴ σπεῦδε,
μηδὲ βόα, μηδὲ ἐπείγῃ, καὶ μᾶλλον ἂν θέλεις γενήσε-
ται καὶ βέλτιον. καὶ γὰρ παῖδα πατὴρ ἰδὼν ἐπιχειρῶν-
τά τι σιδηρίῳ διελεῖν ἢ τεμεῖν, αὐτὸς λαβὼν τὸ σιδήριον
ἐποίησε. καὶ τῷ θυμῷ τὴν τιμωρίαν παρελόμενος, αὐτὸς
ἀσφαλῶς καὶ ἀβλαβῶς καὶ ἀφελίμως ἐκόλασε τὸν ἄξιον,
ἐχ' ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ θυμὸς αὐτ' ἐκείνους πολλαῖς.

XI. Πάντων δὲ τῶν παθῶν ἐθισμὸς δεομένων,
οἷον δαμάζοντος καὶ καταθλῆντος ἀσκήσει τὸ ἄλογον καὶ
δυσπειθές, ἐ πρὸς ἕλθο μᾶλλον ἐστὶν ἐγγυμνάσασθαι τοῖς
οἰκίταις ἢ πρὸς τὸν θυμὸν. ἔτε γὰρ Φθίνος, ἔτε Φό-
βος, ἔτε Φιλοτιμία τις ἐγγίνεται πρὸς αὐτὸς. ὅργαι
δὲ συνεχεῖς³ πολλὰ ποιεῖσαι⁴ προσκράσματα καὶ σφάλ-
ματα διὰ τὴν ἐξέσιν, ὥσπερ ἐν ὀλιθρῷ χωρίῳ, μηδε-
νὸς ἐνισκόμενος μηδὲ κωλύοντος, ὑποφέρεται. ἐ γὰρ ἐστὶν
ἐναμάρτητον ἐν πάθει τὸ ἀνυπεύθυνον καταχεῖν, μὴ
πολλῇ⁵ τὴν ἐξέσιν ἐμπεριλαβόντα πρᾶότητι, μηδὲ πολ-

E e 4

λὰς

Aristoteli aequalium ambigo mecum definire. Fuit profecto Ari-
stoteli aequalis rex Ponti Satyrus, de quo v. Diodor. Sic. 14,
93, ubi vid. Wesseling. & alius, de quo idem 20, 22. Ipse
Aristoteles Satyrum Philopatora memorat Ethic. 7, 6.

1 R. mavult πλημμελήσανται δέλως, ob seq. ἀποδιδράσκουσι.

2 R. desiderat ante λόγους epitheton aliquod, e. c. φοβεράς,
vel δανάς, vel τραχεῖς.

3 Vulgo δὲ καὶ συνεχεῖς. R. hoc καὶ aut delendum monuit,
aut addendum λοιδορεῖται vel πληγαί, vel simile aliquod vocabu-
lum, aut deesse conjicit vocabulo ὅργαι epitheton aptum, e.
c. σφοδαί. Delevi καὶ cum W, e Xyl. Mosq. 2. Colleg. Nov.

4 R. legi vult aut ποιεῖσιν, aut deinde ὑποφέρουσιν.

5 Sic legendum monuit R. & dedi cum W. id ex Voss. &
Mez. fumente.

λὰς ὑπομείναντα Φωνὰς γυναικὸς, καὶ Φίλων ἐγκαλέων-
των ἀτονίαν καὶ ῥαθυμίαν. οἷς μάλιστα παρωξυνόμην
καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὰς οἰέτας, ὡς τῷ μὴ κολάζεσθαι δια-
φθειρομένους. ὁ δὲ μέντοι συνεῖδον, ὅτι πρῶτον μὲν ἐκεῖ-
νας ἀνεξικανία χείρους ποιεῖν βέλτιόν ἐστιν, ἢ πιερί-
κα καὶ θυμῷ διασρέφειν ἑαυτὸν εἰς ἐτέρων ἐπανόρθωσιν.
ἔπειτα πολλὰς ὁρῶν αὐτῷ τῷ μὴ κολάζεσθαι πολλὰς αἰ-
δαμένους κακὰς εἶναι, καὶ μεταβολῆς ἀρχὴν, τὴν συγ-
γνώμην μᾶλλον ἢ τὴν τιμωρίαν λαμβάνοντας, καὶ νῆ
Δία δελεύοντας ἐτέροις ἐπὶ νεύματος σιωπῇ καὶ προθυ-
μότερον, ἢ μετὰ πληγῶν καὶ μασιγμάτων ¹ ἐτέροις,
ἐπειθόμην ἡγεμονικώτερον εἶναι τῷ θυμῷ τὸν λογισμόν.
ὃ γὰρ, ὡς ὁ ποιητὴς εἶπεν,

Ἦνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς ².

ἀλλὰ τῶναντίων αἰδαμένοις ὁ σωφρονίζων ἐγγίνεται φό-
βος. ἡ δὲ συνεχὴς πληγὴ καὶ ἀπαράιτητος ἐ μετανοίαν
ἐμποιεῖ τῷ κακουργεῖν, ἀλλὰ τῷ λανθάνειν πρόνοιαν μᾶλ-
λον. τρίτον, αἰὲ μνημονεύων καὶ διανοόμενος πρὸς ἑμ-
αυτὸν, ὡς ἔτε ὁ τοξεύειν ἡμᾶς διδάξας ἐκώλυσε βάλ-
λειν, ἀλλὰ μὴ διαμαρτάνειν, ἔτε τῷ κολάζειν ἐμποδῶν
ἔσσι ³, τὸ διδάσκειν εὐκαίρως τῷτο ποιεῖν, καὶ μετρίως
καὶ ἀφελίμως καὶ πρέποντως. πειρῶμαι τὴν ὀργὴν ἀΦ-
αίρειν μάλιστα τῷ μὴ παραιρεῖσθαι τῶν κολαζομένων τὴν
δικαιολογίαν, ἀλλ' ἀνέειν. ὃ τε γὰρ χρόνος ἐμποιεῖ τῷ
πάθει διατριβὴν, καὶ μέλλουσιν ἐκλύεσθαι, ἢ τε κρίσις
εὕρσκει καὶ τρόπον πρέποντα καὶ μέγεθος ἀρμόττου
κολάσεως. ἔτι δὲ, ἐχ' ὑπολείπεται πρόφασις τῷ δίδόν-
τι δίκην ἀντιτείνειν πρὸς τὴν ἐπανόρθωσιν, ἂν μὴ κατ'

ορ-

¹ R. aut μασίγων legi vult, aut σιγμάτων, aut denique με-
τὰ πληγῶν καὶ μασίγων καὶ σιγμάτων. Turn. V. Bong. affe-
runt σιγμάτων.

² Xyl. notante, versus est in Cypriacis Stasini, ut habet Sto-
baeus Serm. 31. p. 202.

³ R. mavult aut ἐσι' aut ἴσαται.

ὀργήν, ἀλλ' ἐξελεγχθεὶς νολάζηται. τὸ δὲ αἴχισον ¹ & πρόσσει, φαίνεθαι δικαιότερα τῷ δεσπότῃ λέγοντα τὸν οἰκέτην. ὥσπερ ἔν ὁ Φωκίων μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτήν ἐκ ἑῶν προεξανίσταται τὰς Ἀθηναίους, ἐδὲ ταχὺ πιεῖν ². Εἰ σήμερον, (εἶπεν) ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τέθυμε, καὶ αὐριον ἔσαι καὶ εἰς τρίτην τεθνηκώς· ἔτως οἶμαι δεῖν ὑποβάλλειν ἑαυτῷ τὸν σπεύδοντα δι' ὀργήν ³ ἐπὶ τὴν τιμωρίαν. Εἰ σήμερον ἔτος ⁴ ἡδίκησε, καὶ αὐριον ἔσαι καὶ εἰς τρίτην ἡδίκηκώς· καὶ δεινὸν ἔδεν, εἰ δώσει δίκην βράδιον, ἀλλ' εἰ ταχὺ παθῶν, αἰὲ Φανεῖται μὴ ἀδικῶν. ὅπερ ἤδη συμβέβηκε πολλοῖς. τίς γὰρ ἡμῶν ἔτω δεινός ἐστιν, ὥςτε νολάζειν καὶ μασιγῆν δῆλον, ὅτι πέμπτην ἢ δεκάτην ἡμέραν προσέκαυσε τῷ ψον, ἢ κατέβαλε τὴν τράπεζαν, ἢ βράδιον ἐπῆμυσε; καὶ μὴν ταῦτ' ἐστὶν ἐφ' οἷς εὐθύς γενομένοις καὶ προσφάτοις ἔσι, ταρατλίόμεθα, καὶ πιερῶς καὶ ἀπαιτήτως ἔχομεν. ὥς γὰρ δι' ⁵ ὁμίχλης τὰ σώματα, καὶ δι' ὀργῆς τὰ πράγματα μείζονα φαίνεται. διὸ δεῖ ταχὺ συμνημονεύειν τῶν ὁμοίων, καὶ τῷ πάθῃ ἐξωθεν ὄντα ἀνυπόπλως, ἀν καθαρῷ τῷ λογισμῷ καὶ καθεῶντι φαίνεται μοχθηρὸν, ἐπισραφῆναι, καὶ μὴ προσέθαι τότε μὴδ' ἀφείναι τὴν νόλασιν, ὥσπερ σιτίον, ἀνορέλῃς γεγονότας. ἔδεν ⁶ γὰρ ἔτως αἰτίον ἐστὶ τῷ

Ee 5

παρ-

¹ Ald. Bas. Erasmi. Antw. τὸ δὲ αἴχισον. Comma, quod vulgo post αἴχισον datur, cum W. dedi post πρόσσει, Salmas. & R. jubentibus.

² Subaudi, R. monente, e superioribus *Alexandri mortem*, aut *Alexandrum vivis excessisse*.

³ R. mavult δι' ὀργῆς i. e. ἐν ὀργῇ.

⁴ Sic R. dari voluit — *si bodie hic homo nequiter se gessit* — dedique cum W. ex Voss. Mosq. i. A. D. Vulgo ἔτως.

⁵ Sic restitui e Bas. Ald. Erasmi. Antw. jubentibus R. & Salmas. Dedit idem W. consentientibus omnibus libris & scriptis & editis pro vulg. δὴ, quod e Steph. in rell. transit.

⁶ Erasmi. dedit ἔδεν, nec non in seq. τὸ παρ. pro vulg. ἔδεν &

παρέσης ὀργῆς κολάζειν, ὡς τὸ παυσαμένης μὴ κολάζειν, ἀλλ' ἐκλελύθαι, καὶ ταυτὸν πεπονθέναι τοῖς ἀργοῖς κωπηλάταις, οἱ γαλήνης ὀρμῶσιν ¹, εἴτα κινδυνεύουσιν ἀνέμῳ πλέοντες. καὶ γὰρ ἡμεῖς τῷ λογισμῷ κατγνωκότες ἀτονίαν καὶ μαλακίαν ἐν τῷ κολάζειν, σπεύδομεν παρόντι τῷ θυμῷ, καθάπερ πνεύματι παραβόλῳ. τροφῇ μὲν γὰρ ὁ πεινῶν κατὰ φύσιν χρῆται, τιμωρία δὲ ὁ μὴ πεινῶν μηδὲ διψῶν αὐτῆς· μηδὲ ὥσπερ ὄψα πρὸς τὸ κολᾶσαι τῷ θυμῷ δεόμενος, ἀλλ' ὅταν πορρωτάτῳ τῷ ὀρέγεσθαι γένηται, προσάγων τὸν λογισμὸν ἀναγκαίως. ἐ γὰρ, ὡς Ἀριστοτέλης ἰσορεῖ, κατ' αὐτὸν ἐν Τυρρηνίᾳ μασιγᾶσθαι τὰς οἰκέτας πρὸς αὐλὸν, ἔτι πρὸς ἡδονὴν δεῖ καθάπερ ἀπολαύσματος ὀρέξει, τῆς τιμωρίας ἐμφορεῖσθαι καὶ χαίρειν κολάζοντας, εἴτα ² μετανοεῖν. ὦν τὸ μὲν, θηριῶδες, τὸ δὲ, γυναικῶδες· ἀλλὰ καὶ λύπης καὶ ἡδονῆς χωρὶς, ἐν τῷ τῷ λογισμῷ χρόνῳ τὴν δίκην κολάζεσθαι ³, μὴ ὑπολείποντα τῷ θυμῷ πρόφασιν.

XII. Αὕτη μὲν ἔν ἴσως ἐκ ὀργῆς ἱατρικῇ Φανεῖται, διάκρησις δὲ καὶ Φυλακὴ τῶν ἐν ὀργῇ τινὸς ἀμαρτημάτων. καίτοι καὶ σπληνὸς οἴδημα, σύμπλωμα μὲν ἐστὶ πυρετῶ, πραϋνόμενον δὲ, καθίξει τὸν πυρετὸν, ὡς Φησιν

& τῷ παρ. Ad marginem simul notat, depravatam esse hunc locum in Aldina, & vertit: neque enim perinde culpandum est praesente ira punire, quam ubi se remisit non punire. Kaltw. sensum vulgatae ita exprimit: Denn nichts verleitet uns mehr mitten im Zorn zu strafen, als wenn man, nachdem sich der Zorn gelegt hat, aus bloßer Nachlässigkeit das Strafen verabsäumt.

¹ Sic R. dari voluit — in portu haerent — dedique cum W. id ex D. & Colleg. Nov. reponente, pro vulg. ὀρμῶσιν.

² Sic Xyl. e Scripto legendum monuit, dedique cum W. consentiente D. Vulgo χαίρειν, κολάζοντας δὲ μετανοεῖν. Erasmi. correxerat κολάσαντας. Idem W. e Mez. notat. R. voluit χαίρειν κολάζοντας, κολάσαντας δὲ μετανοεῖν.

³ W. cum R. fult. κομίζεσθαι.

Φησιν Ἰερώνυμος. ἅλλ' αὐτῆς¹ γε τῆς ὀργῆς ἀναθεω-
ρῶν τὴν γένεσιν, ἅλλας ὑπ' ἑλλων αἰτιῶν ἐμπίπτοντας
εἰς αὐτὴν ἑάρων, οἷς ἐπιεικῶς ἅπασι δόξα τῇ καταφρο-
νεῖσθαι καὶ ἀμελεῖσθαι παραγίνεται. διὸ καὶ τοῖς παρ-
αιτεμένοις ὀργὴν, δεῖ βοηθεῖν πορρωτάτω τὴν πρᾶξιν
ολιγωρίας ἀπέγοντας καὶ θρασύτητος, εἰς ἔνοιαν², ἢ
ἀνάγκην, ἢ πάθος, ἢ δυστυχίαν, τιθεμένους· ὡς Σο-
φοκλῆς³.

Ἄλλ' ἐ γὰρ, ὧ ἕαξ, ἐδ' ὅς ἂν βλαστῇ μένει

Νῆς τοῖς κακῶς πράξασιν, ἅλλ' ἐξίσταται.

καὶ τῆς Βρισηίδος τὴν ἀφαίρεσιν εἰς τὴν Ἀγην ἑναφέ-
ρων ὁ Ἀγαμέμνων, ὅμως,

Ἄψ ἐθέλει ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἅποινα⁴.

καὶ γὰρ τὸ δεῖσθαι, τῇ μὴ καταφρονῆτος ἐστὶ, καὶ τα-
πεινὸς Φανείς ὁ ἀδικήσας ἔλυσε τὴν τῆς ὀλιγωρίας δό-
ξαν. ἐ δεῖ δὲ ταῦτα περιμένειν τὸν ὀργιζόμενον, ἀλ-
λὰ τὸ τῇ Διογένης· Οὗτοί σε καταγελῶσιν, ὧ Διόγε-
νες· Ἐγὼ δ' ἐ καταγελῶμαι⁵. λαμβάνειν ἑαυτῷ,
καὶ καταφρονεῖσθαι μὴ νομίζειν, ἅλλὰ μᾶλλον ἐκείνους κα-
ταφρονεῖν, ὡς δι' ἀδένειαν, ἢ πλημμέλειαν, ἢ προπέ-
τειαν, ἢ ῥαθυμίαν, ἢ ἀνελευθερίαν, ἢ γῆρας, ἢ νεό-
τητα, πλημμελῆντος. οἰκέταις δὲ καὶ φίλοις ἀφετέον
τὸ τοιοῦτο παντάπασιν. ἐ γὰρ ὡς ἀδυνάτων, ἐδ' ὡς
ἀπράκτων, ἅλλὰ δι' ἐπιεικειαν ἢ δι' εὐνοιαν, οἱ μὲν ὡς
χρησῶν, οἱ δὲ ὡς φιλέντων καταφρονῆσι· νυνὶ δὲ ἐ μό-
νον πρὸς γυναῖκα καὶ δέλεος καὶ φίλος, ὡς καταφρονέ-
μενοι, τραχέως ἔχομεν, ἅλλὰ καὶ πανδοκεῦσι καὶ ναύ-
ταις καὶ ὀρεωκόμοις μεθύουσι, πολλὰς ὑπ' ὀργῆς συμ-
πίπτου-

¹ Turn. V. Bong. αὐτός γε.

² R. mavult εἰς ἄνοιαν.

³ ex Antigona, v. 563. 564.

⁴ Hom. Iliad. XIX, 137. sq.

⁵ R. monente, integra dictio haec foret: τὸ τῇ Διογένης (sc. ῥήματι) πρὸς τὰς λέγοντας, ἔτοι σὲ καταγελῶσιν, ὧ Διόγενης, εἰπόντος, ἐγὼ δὲ ἐ καταγ.

πίπτωμεν, οἴομενοι καταφρονεῖσθαι, καὶ κυστὴν ὑλακῆσαι, καὶ ὄνοις ἐμβάλλεσσι χαλεπαίνωμεν· ὡς ἐκεῖνος ὁ βελόμενος τύπτειν τὸν ὀνηλάτην· εἶτ' ἀνακραγόντος, ὅτι Ἀθηναῖός εἰμι· Σὺ μὲν ἐκ εἰ Ἀθηναῖος, τὸν ὄνον λέγων ἔτυπτε, καὶ πολλὰς ἐνεφόρει πληγὰς.

XIII. Καὶ μὴν τὰς γε συνεχεῖς καὶ πυκνὰς καὶ κατὰ μικρὸν ἐν τῇ ψυχῇ συλλεγομένας ὀργὰς, μάλιστα Φιλαυτία καὶ δυσκολία μετὰ τρυφῆς καὶ μαλακίας, οἷον σμῆνος ἢ σφηκίαν ἡμῖν ἐντίκλεισι. διὸ μείζον ἐδὲν εὐκολίας καὶ ἀφελείας ἐφόδιον εἰς πραότητα πρὸς οἰκέτας καὶ γυναῖκα καὶ φίλους, τῷ δυναμένῳ συμφέρεσθαι τοῖς παρῶσι, καὶ μὴ δεομένῳ πολλὰν καὶ περιττὴν.

Ὁ δ' ἔτ' ἄγαν ὀπλοῖσιν, ἔθ' ἐφθοῖς ἄγαν,

Οὐθ' ἠτλον, ἔτε μᾶλλον, ἔτε διὰ μέσσω

Ἥρτυμένοισι χαίρων, ὡς ἐπαινέσαι.

Χιόνος δὲ μὴ παρέσης, ἐκ ἂν πῶν, ἔτε ἄρτον ἐξ ἀγορᾶς φαγών, ἐδὲ ὅψω γευσάμενος ἐν λιτοῖς ἢ κεραμεοῖς σκεύεσιν ², ἐδὲ κοιμηθεῖς ἐπὶ στρωμνῆς μὴ οἰδόσης ³, ὥσπερ θαλάττης διὰ βάρους κεννημένης ⁴. ῥάβδοις δὲ καὶ πληγαῖς τὰς περὶ τράπεζαν ὑπηρέτας ἐπιταχύνων μετὰ δρόμῳ ⁵ καὶ βοῆς καὶ ἰδρώτος, ὥσπερ φλεγμονῶν ⁶ καταπλάσματα νομίζοντας, ἀδενεῖ καὶ Φιλαιτίῳ καὶ μεμψιμοίρῳ δελεῶν διαίτη, κατὰ πρὸς ὑπὸ βηχὸς ἐνδελεχῶς,

¹ Dedi cum W. ἔθ' & in seq. ὡς pro vulg. ἔτε, & ὡς. Xylandrum secutus. Etiam quae sequuntur usque ad κεννημένης, Erasmi ad eundem poetæ locum retulit. W. dubitat an recte.

² Subaud. προτεταμένῳ. R.

³ Turn. Bong. οἰδώσει.

⁴ R. legi vult aut ὥσπερ θάλασσα δ. β. κεννημένη, aut κοιμηθεῖς, εἰ μὴ ἐπὶ στρωμνῆς οἰδόσης, ὥσπερ θαλάσσης —,

⁵ R. monet, non multum referre, δρόμῳ an τρόμῳ legas, cum irati vehementer contremiscere soleant, & toto corpore quatiantur.

⁶ Turn. V. Bong. φλεγμαίνων.

χῆς, ἥ ¹ προσκροσμάτων πολλῶν, ἐλαθεν ἐλκιδῶν καὶ
καταρροίην διάθεσιν περὶ τὸ θυμοειδὲς ἀπεργασάμενος.
ἐθισέον ἔν τὸ σῶμα δι' εὐτελείας πρὸς εὐκολίαν, αὐταρ-
κες ἑαυτῷ γινόμενον· οἱ γὰρ ὀλίγων δεόμενοι, πολλῶν
ἐκ ἀποτυγχάνουσι· καὶ δεινὸν ἔδεν, ἀρξάμενος ² ἀπὸ
τῆς τροφῆς, σιωπῇ χρήσασθαι τοῖς παρατυγχάνουσι, καὶ
μὴ πολλὰ χολεμένους ³ καὶ δυσκολαίνοντας, ἀτερπέσατον
ὄψον ἐμβαλεῖν ἑαυτοῖς καὶ Φίλοις ⁴ τὴν ὀργήν.

Δόρυπα δ' ἐκ ἂν πῶς ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο ⁵
διὰ πρόσκαισιν ἢ καπνὸν, ἢ ἁλῶν ἔνδειαν, ἢ ψυχρότε-
ρον ἄρτον, οἰκτιρῶν τυπλομένων, καὶ λοιδορεμένης γυ-
ναικός. Ἀρκεσίλαος δὲ μετὰ ξένων τινῶν ἐσιῶντος τὰς
Φίλας, παρετέθη τὸ δεῖπνον· ἄρτοι δὲ ἐκ ἦσαν, ἀμε-
λησάντων πρίασθαι τῶν παιδων. ἐφ' ᾧ τίς ἐκ ἂν ἡμῶν
διέστησε τὰς τοίχας κειραγώς; ὁ δὲ μειδίσας· Οἶόν
ἐσιν (ἐφη) τὸ συμποτικὸν εἶναι τὸν σοφόν. τῷ δὲ Σω-
κράτης ἐκ παλαίστρας παραλαβόντος τὸν Εὐθύδημον, ἢ
Ξανδίππην μετ' ὀργῆς ἐπιστῆσα καὶ λοιδορήσασθαι ⁶, τέλος
ἀνέτρεψε τὴν τράπεζαν· ὁ δὲ Εὐθύδημος ἐξαναστὰς ἀπῆει
περίλυπος γενόμενος· καὶ ὁ Σωκράτης· Παρὰ σοὶ δὲ
(εἶπεν) ἔ πρόην ὄρνις τις εἰσπλῆσσα ταυτὸ τῆτο ἐποίη-
σεν; ἡμεῖς δ' ἐκ ἡγανακτῆσαμεν. δεῖ γὰρ σὺν εὐκολίᾳ
καὶ γέλῳτι καὶ Φιλοφροσύνῃ τὰς Φίλας δέχεσθαι, μὴ
τὰς ὀφρῦς συνάγοντας, μηδὲ Φρίκην καὶ τρόμον ἐμβάλ-
λοντας τοῖς ὑπηρετῶσιν. ἐθισέον δὲ καὶ σκεύεσιν εὐκό-
λως ὁμιλεῖν ἅπασι, καὶ μὴ τῷδε μᾶλλον ἢ τῷδε χρῆ-
σθαι.

¹ Salmas. hoc ἢ deleri voluit, quod, R. iudice, neque abesse debet neque potest.

² Dedi sic e R. mente ob seqq. pro vulg. ἀρξάμενος.

³ Turn. V. Bong. C. Mosq. 2. Colleg. Nov. Schott. Anon. μὴ πολλὰ φοβέμενοι. Neutra lectio, W. iudice, est sana. Sulpr. περὶ πολλὰ ὀχλεμένους.

⁴ R. mavult τοῖς Φίλοις.

⁵ Odyss. XX, 392.

⁶ Turn. V. Bong. λοιδορηθεῖσα.

Θαι· καθάπερ ἔνιοι πολλῶν παρόντων, ἐν ἐξελλόμενοι
 κανθάριον, ὡς Μάριον ἰσορᾷσι, ἢ ῥυτὸν ¹ ἐν ἄν ἐτέρω
 πίοιεν· ἔτω δὲ καὶ πρὸς ληκύθας ἔχουσιν, καὶ πρὸς
 ελεγγίδας, αγαπῶντες ἐν πασῶν μίαν· εἴτα ὅταν συν-
 τριβῇ τι τέτων, ἢ ἀπόληται, βαρέως φέρουσι καὶ νο-
 λάζουσι. ἀφελέον ἐν τῷ πρὸς ὀργὴν φαύλως ἔχοντι καὶ
 τῶν σπανίων καὶ περιττῶν, οἷον ἐκπωμάτων καὶ σφρα-
 γίδων καὶ λίθων πολυτελῶν· ἐξίσησι γὰρ ἀπολλύμενα
 μᾶλλον τῶν εὐπορίων καὶ συνήθων. διὸ καὶ τῆ Νέρω-
 νος δικλῶνόν τινα σκητὴν ὑπερφυῖς κήκει καὶ πολυ-
 τελεία θέαμα κατασκευάσαντος· Ἠλεγχας (ἔφη ὁ Σε-
 νένας) πένητα σεαυτόν· ἐὰν γὰρ ταύτην ἀπολέσης,
 ἑτέραν ἐ κήσῃ τοιαύτην. καὶ μέντοι καὶ συνέπεσε,
 τῆ πλοῖα καταδύντος, ἀπολέσθαι τὴν σκητὴν. ὁ δὲ Νέ-
 ρων ἀναμνηθεὶς τῆ Σενέκα, μετριώτερον ἤνεγκεν. ἡ δὲ
 πρὸς τὰ πράγματα εὐνοία, καὶ πρὸς οἰκέτας εὐκολον
 ποιεῖ καὶ πρᾶον· εἰ δὲ πρὸς οἰκέτας, δῆλον ὅτι καὶ
 πρὸς Φίλους καὶ πρὸς ἀρχομένους. ὁρῶμεν δὲ καὶ δέλους
 νεανήτας περὶ τῆ πριαμένης πυρριζομένης, ἐν εἰ δεισι-
 δαίμων, ἐδ' εἰ φθονερὸς, ἀλλ' εἰ θυμώδης· καὶ ὅλως
 σὺν ὀργῇ, μηδὲ σωφροσύνην ἀνδρας γυναικῶν, μηδὲ ἔρω-
 τα γυναικας ἀνδρῶν ὑπομένειν δυναμένους, μηδὲ συνή-
 θειαν ἀλλήλων Φίλους. ἔτως ἔτε γάμος ἔτε Φιλία μετ'
 ὀργῆς ἀνεκτὸν, ἀλλὰ χωρὶς ὀργῆς καὶ μέθης κῆφόν ἐστιν.
 ὁ γὰρ τῆ θεᾶς ἰκάρη ², ἱκανὸς κολαῆς τῆ μεθύοντος,
 ἂν μὴ προσγενόμενος ὁ θυμὸς ὠμότην καὶ μαινόλην ἀν-
 τὶ λυαίᾳ καὶ χορείᾳ ³ ποιήσῃ τὸν ἀκρατον· καὶ τὴν
 μανίαν αὐτὴ κατ' αὐτὴν ἢ ἀντίκυρα ⁴ θεραπεύει, μι-
 χθεῖσα δὲ ὀργῇ, τραγυδίας ποιεῖ καὶ μύθους.

XIV.

¹ R. sic e Bas. voluit restitui, & dedi cum W. accedenti-
 bus Xyl. & Colleg. Nov. Habet idem Antw. & dandum mo-
 nuit Salmas. Vulgo ῥυτὸν.

² Cf. Plin. H. N. l. 13. c. 42.

³ Alluditur ad Bacchi cognomina.

⁴ Insula, in qua helleborus nascitur.

XIV. Δεῖ δὲ μήτε παίζοντας αὐτῇ διδόναι τόπον, ἔχθραν γὰρ ἐπάγει τῇ Φιλοφροσύνῃ· μήτε κοινολογε-
μένους, Φιλονεικίαν γὰρ ἐκ Φιλολογίας ἀπεργάζεται· μή-
τε δικάζοντας, ὕβριν γὰρ τῇ ἐξουσίᾳ προστίθῃσι· μήτε
παιδεύοντας, ἀθυμίαν γὰρ ἐμποιεῖ καὶ μισολογίαν· μή-
τε εὐτυχῆντας, αὕξει γὰρ τὸν Φθόνον· μήτε δυστυ-
χῆντας, ἀφαιρεῖ γὰρ τὸν ἔλεον, ὅταν δυσκολαίνωσι καὶ
μάχωνται τοῖς συναχθόμενοις. ὥς ὁ Πρίαμος·

Ἐρῆετε λαβητῆρες ἐλεγχείες· ἔ νυ καὶ ὑμῖν

Ἐστὶ γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντας ¹;

ἢ δ' εὐκολία τοῖς μὲν βοηθεῖ, τὰ δ' ἐπικασμεῖ, τὰ δὲ
συνηδύνει· περιγίνεται δὲ τῇ πραότητι, καὶ θυμῷ καὶ
δυσκολίας ἀπάσης· ὥσπερ Εὐκλείδης ², τῷ ἀδελφῷ πρὸς
αὐτὸν ἐκ διαφορᾶς εἰπόντος· Ἀπολοίμην, εἰ μὴ σε τιμα-
ρῃσαίμην· Ἐγὼ δὲ, Φήσας, ἀπολοίμην, εἰ μὴ σε πεί-
σαιμι, διέτρεψε παραχρῆμα καὶ μετέβηκε. Πολέμων ³
δὲ, λοιδορῶντος αὐτὸν ἀνθρώπου Φιλολίθε καὶ περὶ σφρα-
γίδια πολυτελῆ νοσῶντος, ἀπεκρίνατο μὲν ἑδὲν, τῶν
σφραγιδίων δὲ ἐνὶ προσεῖχε τὸν νῦν, καὶ κατεμάνθανεν·
ἠδείς ἔν ὁ ἀνθρώπος· Μὴ ἔτως (εἶπεν) ὦ Πολέμων,
ἀλλ' ὅπ' αὐγάς θεῶ, καὶ πολὺ σοι βέλτιον φανεῖται.
ὁ δ' Ἀρίστιππος, ὀργῆς αὐτῷ πρὸς Αἰχίνην ⁴ γενομένης,
καὶ τινος εἰπόντος· ὦ Ἀρίστιππε, πᾶ ὑμῶν ἡ Φιλία;
Καθεύδει, (Φησὶν) ἐγὼ δὲ αὐτὴν ἐγερῶ· καὶ τῷ Αἰ-
χίνῃ προσελθὼν εἶπεν· Οὕτως σοι δοκῶ παντάπασιν
ἀτυχῆς τις εἶναι καὶ ἀνήκεος, ὥς μὴ νεθεσίας τυχεῖν;
ὁ δ' Αἰχίνης· Οὐδὲν (εἶφη) θαυμαστὸν, εἰ πρὸς πάντα
τῇ φύσει με διαφέρων, κἂν ταῦθα τὸ δέον πρότε-
ρος συνεῖδες.

Καὶ

¹ Iliad. XXIV, 238. sq.

² Significat Eucliden, Megarensē philosophum, auditorem
Socratis, auctorem sectae Megarensis, aut Eristicae. R.

³ Philosophus sectae Platonicae, auditor Xenocratis. Diog.
Laërt. IV. 3.

⁴ Aristippus & Aeschines, philosophi Socratici.

Καὶ γὰρ κάπρον Φριξαύχεν' ἔ μόνον γυνή,
 Παῖς δ' ἄν νεογνὸς χειρὶ προσνήθων νέε,
 Κλίνει παλαιῶ παντὸς εὐμαρέστερον.

ἄλλ' ἡμεῖς ἀγριαίνοντα τιθασσεύομεν ζῶα καὶ πραΰνο-
 μεν, λυκιδεῖς καὶ σκύμνος λεόντων ἐν ταῖς ἀγκάλαις
 περιφέροντες, εἴτα καὶ τέκνα καὶ Φίλας καὶ συνήθεις
 ἐκβάλλομεν ὑπ' ὀργῆς· οἰκέταις δὲ καὶ πολίταις τὸν θυ-
 μὸν ὥσπερ θηρίον ἐφίεμεν ¹. ἔ καλῶς ὑποκοριζόμενοι
 μισοπονηρίαν, ἄλλ' ² ὥσπερ, οἶμαι, τῶν ἄλλων παθῶν
 ψυχῆς ³ καὶ νοσημάτων, τὸ μὲν πρόνοιαι, τὸ δ' ἔλευ-
 θεριότητα, τὸ δ' εὐσέβειαν καλῶντες, ἀδενδὸς ἀπαλλὰ-
 γῆναι δυνάμεθα.

XV. Καίτοι, καθάπερ ὁ Ζήνων ἔλεγε, τὸ σπέρ-
 μα σύμμιγμα καὶ κέρασμα τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων
 ὑπαρχεῖν ἀπεσπασμένον ⁴, ἕτως ἔοικε τῶν παθῶν παν-
 σπερμία τις ὁ θυμὸς εἶναι. καὶ γὰρ λύπης ἐμπέπλη-
 ται ⁵ καὶ ἡδονῆς καὶ ὕβρεως· καὶ Φθόνος μὲν ἔχει τὴν
 ἐπιχαιρεκακίαν· Φόβος δὲ καὶ ⁶ χεῖρων ἐστίν· αγωνίζε-
 ται γὰρ ἐχὶ μὴ παθεῖν αὐτὸς, ἀλλὰ παθεῖν κακῶς ἐπι-
 τρίψας ἕτερον· ἐπιθυμίας δὲ αὐτῷ ⁷ τὸ ἀτερπέστατον
 ἐμπέφυκεν, εἴ γε δὴ τῷ λυπεῖν ἕτερον ⁸ ὀρεξίς ἐστίν. διὸ
 τῶν

¹ Sic R. legi maluit, licet vulgatam ἀφίεμεν non plane damnet, dedique cum W. ex C. Mosq. 1. 2. Colleg. Nov. Mez.

² Deleri voluit R. ἀλλ', quasi natum ex ultima syllaba vocabuli praecedentis.

³ R. mavult τῆς ψυχῆς.

⁴ Turn. V. Bong. ἀφελισμένων.

⁵ Ald. Bas. Erasm. Antw. ἀπέσπασμα.

⁶ R. susp. καὶ μίσος μὲν ἔχα τὴν ἐπιχαιρεκακίαν, Φθόνος δὲ καὶ χεῖρων. W. judice, ad integritatem loci aliquid requiri videtur.

⁷ Sic legi voluit R. & restitui ex Ald. Bas. Erasm. Antw. pro vulg. αὐτὸ. In iisd. edd. legitur τὸ ἀτερπέστερον. Hinc ex Turn. V. Bong. in ind. var. enotatur τὸ ἀτερπέστατον, quod Steph. dedit.

⁸ Bong. ἐτέρω.

τῶν μὲν ἀσάτων ταῖς οἰκίαις προσιόντες αὐλητρίδος κ-
πόμεν ἐωθινῆς, καὶ πηλὸν, ὥς τις ¹ εἶπεν, οἶνα, καὶ
σπαράγματα σεφάνων, καὶ κραιπαλῶντας ὀρῶμεν ἐπὶ θυ-
ραῖς ἀπολύθεις· τὰ δὲ τῶν πικρῶν ἐκκαλύμματα ² καὶ
δυσκόλων, ἐν τοῖς προσωποῖς τῶν οἰκετῶν ὄψει, καὶ
τοῖς εἰγμασι καὶ ταῖς πέδικαις.

Ἄει δὲ ἀοιδῶν μένος ἐν σέγκαις
ὀργίλα ἀνδρὸς ³,

Κωκυτὸς ἐμπέπλωκε, —

μαστιγεμένων ἔνδον οἰκονόμων, καὶ σρεβλεμένων θερα-
παινίδων· ὥσε τῷ θυμῷ τὰς λύπας ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις
καὶ ταῖς ἡδοναῖς οἰκτεῖρειν ὀρῶντας.

XVI. Οὐ μὴν ἀλλὰ ὅσοις γε συμβαίνει διὰ μισο-
πηνήριον ἀληθῶς ἀλίσκεσθαι ποθῶναις ὑπὸ ὀργῆς, το
ἄγαν ἀφαιρετέον αὐτῆς καὶ τὸ ἄκρατον ἅμα τῇ σφοδρῇ
πίσει περὶ τῶν συνόντων. αὕτη γὰρ αὖξει μάλιστα τῶν
αἰτιῶν τὸν θυμὸν, ὅταν ἡ χρηστὸς ὑποληφθεὶς ἀναφανῇ
μοχθηρὸς, ἡ φιλεῖν δόξας ἐν διαφορᾷ τινι καὶ μέμψει
γένηται. τὸ δὲ ἐμὸν ἦθος, αἶσα ⁴ δὴ παθεῖν, ἡλίκα
ῥοπαῖς φέρεται πρὸς εὐνοίαν ἀνθρώπων καὶ πίσιν. ὥσ-
περ ἔν οἱ κατὰ κενῷ βαίνοντες, ὅπερ ⁵ μᾶλλον ἐπερεῖδω
τῷ

¹ Sic R. dari voluit, dedique cum W. idem ex Mosq. i. 2. Schott. Mez. fumente, quibuscum ex parte consentiant A. D. ὥς τε habentes. Vulgo ὅστις. — argillam (ut quidam ajebat) terra vino rigata factam. Distio, ut videtur proverbialis, ad quam nostra accedit: der Boden schwimmt von Wein.

² Rara, R. judice, distio pro σύμβολα vel γνώρισμα — signa, unde latens & testis veritas reperitur, retegitur, & in lucem producitur.

³ Hoc supposuit Plutarchus. sententiae suae dictum vetusti tragici accommodans, pro nomine proprio viri, quod jambum finiebat. R.

⁴ Ald. Basf. Antw. εἶσα. Erasm. correxit, & e Turn. V. Bong. enotatur οἶσα.

⁵ R. legi vult ὅσφ.

τῷ Φιλεῖν ἑμαυτὸν, ἀμαρτάνω μᾶλλον, καὶ σφαλλόμε-
νος ἐνιῶμαι· καὶ τὰ μὲν Φιλεῖν χπαρύσαι τὸ ἐμπαθὲς
ἄγαν καὶ πρόθυμον ἐκ ἂν ἐτι διηγήσῃν· τὰ δὲ πιστεύειν
σφόδρα χρησαίμην ἂν ἴσως χαλινῷ, τῇ Πλάτωνος εὐλα-
βείᾳ· καὶ γὰρ Ἑλικῶνα ¹ τὸν μαθηματικὸν ἔως ²
ἐπαινεῖν φησιν, ὡς φύσει εὐμετάβολου ζῶν, καὶ τὰς
τετραμμένες ἐν τῇ πόλει καλῶς δεδιέναι, μὴ ἀνθρωποι
καὶ σπέρματα ἀνθρώπων ὄντες, ἐκφύνωσι περὶ τῆς φύ-
σεως τὴν ἀθένηαν. ὁ δὲ Σοφοκλῆς λέγων, ὅτι

Τὰ πλεῖστα Φωρῶν αἰχρὰ Φωράσεις βροτῶν,
ἄγαν ἔοικεν ἡμῖν ἐπεμβαίνειν καὶ κολέειν. ἔμην ἄλλα
τὸ δύσκολον τῆτο τῆς κρίσεως καὶ Φιλαίτιον, εὐκολω-
τέρας ποιεῖ ταῖς ὀργαῖς· ἐπιστατικὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἄφρων
καὶ τὸ ἀπροσδόκητον· δεῖ δὲ, ὡς περὶ καὶ Παναίτιος
ἔφη, χρῆσθαι τῷ Ἀναξαγόρᾳ, καὶ καθάπερ ἐκεῖνος ἐπὶ
τῇ τελευτῇ τῷ παιδὶ εἶπεν· Ἦδεῖν, ὅτι θυητὸν ἐγέν-
νησα, τῆτο τοῖς παροξύνουσιν ἕκαστον ἐπιφρονεῖν ἀμαρτή-
μασιν· Ἦδεῖν, ὅτι σοφὸν ἐκ ἐπριάμην δέσλον· Ἦδεῖν,
ὅτι ἀπαθῆ τὸν φίλον ἐκ ἐκλήσάμην· Ἦδεῖν, ὅτι τὴν
γυναῖκα γυναῖκα εἶχον. ἂν δὲ κακείνός τις ἐπιφρογγό-
μενος αἰετὶ τὸ τῷ Πλάτωνα· Ἦπερ ἄρ' ἐγὼ ταῖστος;
ἔξωθεν εἰπὼ τὸν λογισμὸν ἀνασρέφῃ, καὶ παρεμβάλλῃ
ταῖς μέμψεσι τὴν εὐλάβειαν, ἢ πολλῇ χρήσεται μισο-
πονηρίᾳ πρὸς ἑτέρας, πολλῆς ὁρῶν ἑαυτὸν συγγνώμης δεό-
μενον. νῦν δὲ ἕκαστος ἡμῶν ὀργιζόμενος καὶ κολάζων,
Ἀριστείδῃ Φωνίᾳ ἐπιφέρει καὶ Κάτωνος, μὴ κλέπτῃ, μὴ
ψεύδῃ· διὰ τί ῥαθυμεῖς, καὶ (ὃ δὴ πάντων αἰσχιστὸν
ἐστίν) ὀργιζόμενοις ἐπιτιμῶμεν μετ' ὀργῆς, καὶ τὰ διὰ θυ-
μὸν ἡμαρτημένα, θυμῷ κολάζομεν, εἰς ὥσπερ οἱ ἱατροὶ
πικρῷ πικρὰν κλύζουσι ³ Φαρμάκῳ χολήν, ἀλλὰ μᾶλλον
ἐπι

¹ De Helicone Cyziceno, Platonis discipulo, vid. Fabric. B.
Gr. T. II. p. 87.

² Xyl. MS. ἔτε pro ἔτασ. Sic idem vertit, monens, locum
non esse integrum.

³ R. mavult κλύζοντες.

ἐπιτείνοντες καὶ προσεκταράττοντες. ὅταν ἔν ἐν τέτοις γένωμαι τοῖς ἐπιλογισμοῖς, ἅμα τι πειρῶμαι καὶ τῷ πολυπράγμονος ἀφαιρεῖν. τὸ γὰρ ἐξακριβῶν ἅπαντα καὶ Φαρῶν, καὶ πᾶσαν ἔλκειν εἰς μέσον ἀχολίαν οἰνέτε, καὶ πρᾶξιν Φίλε, καὶ διατριβὴν υἱᾶ, καὶ ψιθυρισμὸν γυναικίος, ὀργὰς Φέρει πολλάς καὶ συνεχεῖς, καὶ καθημερινὰς, ὧν δυσκολία τρόπε καὶ χαλεπότης τὸ κεφάλαιόν ἐστι. Ὁ μὲν ἔν θεός (ὡς Εὐριπίδης Φησί) τῶν ἄγαν ἄπλεται, τὰ μικρὰ δὲ εἰς τύχην ἀΦεῖς ἔα· ἐγὼ δὲ τῇ τύχῃ μὲν ἑδὲν οἶμαι δεῖν ἐπιτρέπειν, ἐδὲ παραρῶν τὸν νῦν ἔχοντα, πισεύειν δὲ καὶ χρῆσθαι τὰ μὲν γυναικί, τὰ δὲ οἰκέταις, τὰ δὲ Φίλοις, οἷον ἄρχοντα ¹ πρχόντων ἐπιτρόποις τισὶ καὶ λογισαῖς καὶ διοικηταῖς, αὐτὸν ἐπὶ τῶν κυριωτάτων ὄντα τῷ λογισμῷ καὶ μεγίστων. ὡς γὰρ τὰ λεπτὰ γράμματα τὴν ὄψιν, ἔτω τὰ μικρὰ πράγματα μᾶλλον ἐντείνοντα, νύττει καὶ ταράττει τὴν ὀργήν, ἔθος πονηρὸν ἐπὶ τὰ μείζονα λαμβάνουσιν. ἐπὶ πᾶσι τοῖσιν ² τὸ μὲν τῷ Ἐμπεδοκλέες, μέγα καὶ θεῖον ἡγῶμεν, τὸ, νησεῦσαι κακότητος· ἐπὶ γὰρ δὲ κακείνας, ὡς ἐν ἀχαρίσεως ἐδὲ ἀΦιλοσόφους ἐν εὐχαῖς ὁμολογίας ³, ἐνιαυτὸν ἀΦροδισίων ἀγνεῦσαι ⁴ καὶ οἶνε, τιμῶντας ἐγκρατεῖα τὸν θεόν· ἢ ψευδολογίας πάλιν ἀπέχεσθαι χρόνον ὠρισμένον, αὐτοῖς προσέχοντας, πῶς ἀληθεύσομεν ἐν γε ⁵ παιδιᾷ

Ff 2

καὶ

¹ Secutus sum W. ita ex D. dantem pro vulg. ἄρχων. Etiam Xyl. notat in scripto pro ἄρχων fuisse in margine ἄρχοντα, sensumque & hoc secutum se esse in vertendo, legentem οἷον ἄρχοντα ἐπιτρόπου. Equidem quoque malim abesse ἀρχόντων. R. aut ἄρχων delei voluit, aut saltem a sequente vocabulo interjectione commate separari. Posterius in ipsius edit. fuit observatum.

² Erasmo id, quod nunc sequitur, videtur esse appendix hominis christiani. Consentiant Amiot, & Nuelcheter. Absit ab hac sententia Kaltw.

³ Xyl. MS. τὰς ἐν τῷ. ὁμ. nec non deinde ἀΦροδισίων ἐν αὐτόν.

⁴ Turn. V. Bong. ἀγνίσαι.

⁵ R. legi vult ἐν τε.

καὶ μετὰ σπεδῆς ἀπάσης· εἶτα ταύταις τὴν ἑαυτῆς
παρέβαλλον ψυχὴν ¹, ὡς ἔχ' ἥττον θεοφιλῆ καὶ ἱερᾶς
ἡμέρας πρῶτον ἀοργήτας ὀλίγας, οἷον ἀμεθύσας καὶ ἀοί-
νας διαγαγεῖν, ὥσπερ νηφάλια καὶ μελίσπονδα θύων ².
εἶτα μῆνα καὶ δύο πειρώμενος ἑαυτῆς κατὰ μικρὸν, ἔτω
τῶ χρόνῳ πρᾶβαινον εἰς τὸ πρόθεν τῆς ἀνεξιματίας,
ἐγκρατῶς προσέχων, καὶ διαφυλάττων μετ' εὐφημίας ἴλεω
καὶ ἀμνηνιτον ἑαυτὸν, ἀγνεύοντα καὶ λόγων πονηρῶν,
καὶ πράξεων ἀτόπων, καὶ πάθους ἐφ' ἡδονῇ μικρᾷ καὶ
αχαρίστω ταραχᾷ τε μεγάλας καὶ μεταμέλειαν αἰχί-
σιν φέροντος. ὅθεν (οἶμαι) καὶ θεῶς τι συλλαμβάνον-
τος, ἐσαφηνίζεν ἡ πείρα τὴν κρίσιν ἐπεινήν, ὅτι τὸ ἴλεω
τῶτο καὶ πρᾶον καὶ φιλάνθρωπον, ἔδει τῶν συνόντων
εὐμενές ἐσιν ἔτω καὶ φίλον καὶ ἄλυπον, ὡς αὐτοῖς
τοῖς ἔχουσιν.

¹ Verissime de hoc loco coniecit W. ita legendum censens
εὐχὴν, ὡς ἔχ' ἥττον θεοφιλῆ καὶ ἱερᾶν, ἡμέρ. &c. — *his*
ego votis meum votum accommodans, non minus illud & Diis
gratum & sacrum &c. R. voluit παραβάλλον, & deinde
ἱερᾶν ἔσαν, ἐπειρώμενην ἡμέρας.

² Sic R. legendum monuit, & dedi e Xyl. MS. pro vulg.
θύοντα.

4-93658.

22/01/25

896528

HB OHY

In der J. G. Cotta'schen Buchhandlung sind
von Ostern 1790—96. erschienen:

- A**bbildung der 100 deutschen wilden Holzarten nach Burges-
dorfs Forsthandbuch, herausgegeb. von Reiter und Abel,
4 Hefte, mit 100 Kupfern. gr. 4. Stuttgart 790—792.
illum. netto 21 Rthlr. 8 gr. 36 fl.
schwarz netto 8 Rthlr. 14 fl.
- Abels von Senaube, oder Briefe des Lord Sydenham, a. d.
Franz. von L. F. Huber. 8. 795. 16 gr. 1 fl.
- Amaliens Erholungsstunden. Deutschlands Töchtern geweiht.
Eine Monatschrift von Marianne Ehrmann, m. Kupf. und
Musik. Jahrg. 1790. 91. 92. 8. Jeder Jahrg. 2 Rthlr. 16 gr.
4 fl.
- Annales hebraeo - typographici Sec. XV. Descriptis fasque
commentario illustravit J. B. de Rossi, 4. maj. Parmæ, ex
reg. typ. 796. netto 3 Rthlr. 5 fl.
- Ansons Reisen um die Welt, für die Jugend bearbeitet. 8. 796.
10 gr. 40 fr.
- Archenholz (J. W.) Annalen der brittischen Geschichte, 12. und
13ter Bd. 8. 795. 796.
- Bengels (M. C.) freimüthige Aeußerung über verschiedene Ge-
genstände der christl. Glaubens- und Sittenlehre. gr. 8. 792.
20 gr. 1 fl. 12 fr.
- Benjowsky (Graf Moriz von) Schicksale und Reisen, a. d. Engl.
im Auszug. 8. 790. 6 gr. 24 fr.
- Die Bibel A. und N. Testaments, nach Luthers Uebersetzung,
mit Summarien, Parallelstellen, Bengels Harmonietafel, Ta-
belle der Evangelien und Episteln, und Vorrede von Herrn
D. G. E. Storr. 8. 16 gr. 1 fl.
- Bibliothek (allgem. jurist.) von einer Gesellsch. Tübinger Rechts-
gelehrten, 1ter Bd. gr. 8. 796. 1 Rthlr. 1 fl. 48 fr.
- Bilsinger (A. F.) Versuch zu einem Eidsformularbuch für Beam-
te, Commu- und Spitalvorsteher in Württemberg. gr. 8. 792.
1 Rthlr. 12 gr. 2 fl. 24 fr.
- Biographien für die Jugend, 18 Bdch. 8. 95. 16 gr. 1 fl.
- Bouwinghausen (Freih. v. Wallmerode) Taschenbuch für Pferde-
liebhaber, Reuter, Pferdezüchter, Pferdärzte und Vorgesetzte
grosser Marställe. Jahrg. 792—97. mit Kupf. gr. 12. Der
Jahrgang netto 22 gr. 1 fl. 36 fr.
- Brastberger (M. G. U.) Untersuchungen über Kants Kritik der
practischen Vernunft. gr. 8. 20 gr. 1 fl. 15 fr.
- Briefwechsel zweier Schulmeister. 8. 795. 6 gr. 24 fr.
- Catharina, oder die vornehme Bäurin. Ein prosaisches Lustsp.
in 3 Aufz. mit Gesang, a. d. Franz. der Schauspielerin Jul.
Candeille. 8. 794. 10 gr. 40 fr.
- der

- der Christ im Kerker, oder religiöse Betrachtungen und Gebete
für Gefangene und zum Tode verurtheilte Missethäter, von
M. J. F. Christmann. gr. 8. 794. 12 gr. 45 fr.
- Condorcets Entwurf eines historischen Gemäldes der Fortschritte
des menschlichen Geistes, a. d. Franz. von D. E. C. Poffelt. 8.
796. 1 Rthlr. 1 fl. 30 fr.
- Blatt (D. J. G. F.) Magazin für christliche Dogmatik und Mo-
ral, deren Geschichte und Anwendung im Vortrag der Reli-
gion, 1r Thl. gr. 8. 796. 20 gr. 1 fl. 30 fr.
- Flora. Deutschlands Dächern geweiht, herausg. von Huber,
Lafontaine, Pfefel, Sulzer und andern, m. K. u. Musik, aufs
J. 793—96. Der Jahrg. 2 Rthlr. 16 gr. 4 fl.
- Franz kleine Geographie von Württemberg, 2te Aufl. 8. 796.
12 gr. 45 fr.
- Franklins (B.) Leben. 8. 795. 16 gr. 1 fl.
- Georgina. Eine wahre Geschichte, aus dem Engl. von Miß Bur-
nen, der Verfasserin von Cecilie Beverley, 4 Bdch 8. 791—
792. 2 Rthlr. 3 fl.
- der Glückswechsel, oder der liebenswürdige Sonderling. Ein Lust-
spiel in 5 Aufz. a. d. Franz. des Laissel Treogate frey übers.
8. 794. 10 gr. 40 fr.
- Gmelin (C.) Materialien für die Anthropologie, 1ter Bd. 8.
791. 20 gr. 1 fl. 15 fl.
- Histoire universelle continuée jusqu'à nos temps & précédée
d'un discours pour y préparer les enfans, deux ouvrages
trad. de l'alle. de Mrs. Schloezer & Schroeck, edit. sec.
revue. 8. 796. 1 Rthlr. 1 fl. 30 fr.
- Hofacker (b. C. C.) Principia juris civilis romano-germanici,
cur. Chr. Gmelin, Tom. II. Sect. II. & Tom. III. Sect. I.
8. maj. 794—796. 3 Rthlr. 5 fl. 15 kr.
- die Horen. Eine Monatschrift, herausg. von F. Schiller. gr. 8.
795. 796. Der Jahrg. 6 Rthlr. 8 gr. 11 fl.
- Huber (D.) Tamira, ein Drama. Nebst einer Abhandlung über
das Melodrama, m. e. Zitelvign. 8. 91. Posttyp. 12 gr. 45 fr.
Drucktyp. 8 gr. 30 fr.
- Krapf (D. J. D.) Beschreibung der warmen Bäder zu Baden in
der Marggraffsch. Baden. 8. 795. 8 gr. 30 fr.
- L'huilier (S) Polygonometrie ou de la mesure des figures re-
ctilignes & abrégé d'isopérimétrie élémentaire ou de la dé-
pendance mutuelle des grandeurs & des limites des figures,
avec fig. gr. 4. 1 Rthl. 4 gr. 2 fl.
- principiorum calculi differ. & integr. expositio elem.
c. fig. 4. maj. 795. 3 Rthlr. 4 fl. 54 kr.
- Manuel du Général & de l'Officier, ou cahiers militaires por-
tatifs, contenant une nouvelle idée sur le génie des remar-
ques & extraits sur ceux qui concerne une armée & le ser-
vice

- vice milit. en général &c. par. Mrs. de Tiffot, Grenus, av.
 planches. 8. 2 Rthlr. 16 gr. 4 fl.
 Meiners (C.) Briefe über die Schweiz, 4 Thle. Wohlfeile Ausf.
 für die Reichslande. 8. 790. 2 fl.
 Mohl (D. B. F.) System der Gerichtsbarkeit des Kaiserlichen
 und Reichskammergerichts, 2 Bände. gr. 8. 791 — 792.
 2 Rthlr. 16 gr. 4 fl.
 Pfister (M.) Versuch über das Feuer, a. d. Franz. m. 1 Kupf.
 8. 791. 16 gr. 1 fl.
 Ploucquet (D. W. G.) Mittel, Wohnungen und andere Gebäu-
 de unverbrennlich zu machen, samt andern Anstalten gegen
 Feuersbrünste. 8. 791. 6 gr. 24 fr.
 — Initia bibliothecæ medico-practicæ reals sive reperto-
 rii medico-practici, Tomi I — VI. 4.
 Charta Script. 29 Rthlr. 16 gr. 50 fl. 48 kr.
 Subscript. Pr. 22 Rthlr. 14 gr. 40 fl. 40 kr.
 Plutarchi Chaeronensis quæ supersunt omnia. Cum adnotationi-
 bus variorum adjectaque lectionis diversitate, opera J. G.
 Hutten, Tomi I — IX. 8. maj. 792 — 796.
 12 Rthlr. 21 fl. 36 kr.
 Subscript. Pr. 8 Rthlr. 6 gr. 14 fl. 24 kr.
 — Moralia, id est opera, exceptis vitis, reliqua, græca
 emendavit, Xylandri, Stephani, Relskii, Wytenbachii,
 aliorumque animadversionibus illustravit, lect. diversitatem
 adjecit J. G. Hutten, Vol. I — III. 8. maj. 796.
 Subscript. Pr. 2 Rthlr. 18 gr. 4 fl. 48 kr.
 — Demosthenes & Cicero, in usum juventutis liter. græc.
 studiosæ, cum adnot. & indicibus necessariis J. G. Hutten,
 8. maj. 796. 16 gr. 1 fl.
 Pomponatii (P.) tract. de immortalitate animæ. Cura Bardili,
 Phil. Prof. 8. maj. 791. 12 gr. 45 kr.
 Poffelt (D. C. L.) europäische Annalen. Jahrg. 1795. und 796.
 gr. 8. Der Jahrg. 4 Rthlr. 8 gr. 6 fl. 54 fr.
 Rappolt über die Stärke rund gewobener Seile, wie sie nach
 Muschenbröckischen Grundsätzen auf dem Bühlhof verfertigt wer-
 den. 8. 796. 4 gr. 15 fr.
 Repositorium für die neueste Geographie, Statistik und Geschie-
 te, herausgegeb. von P. J. Bruns und C. A. W. Zimmer-
 mann, 3ter Bd. mit Karten und Kupf. gr. 8. 793. u. 794.
 5 Rthlr. 8 fl. 45 fr.
 Ritt von zehn Meilen (des Pfarrers zu Michthalde) oder Szenen
 aus dem Leben weiser Menschen und Narren, von G. Löffler,
 3 Thle. 8. 792. 793. 3 Rthlr. 8 gr. 5 fl.
 Röslers (G. C.) Beiträge zur Naturgeschichte Württembergs, 38
 Hest. gr. 8. 791. 12 gr. 45 fr.
 Russ

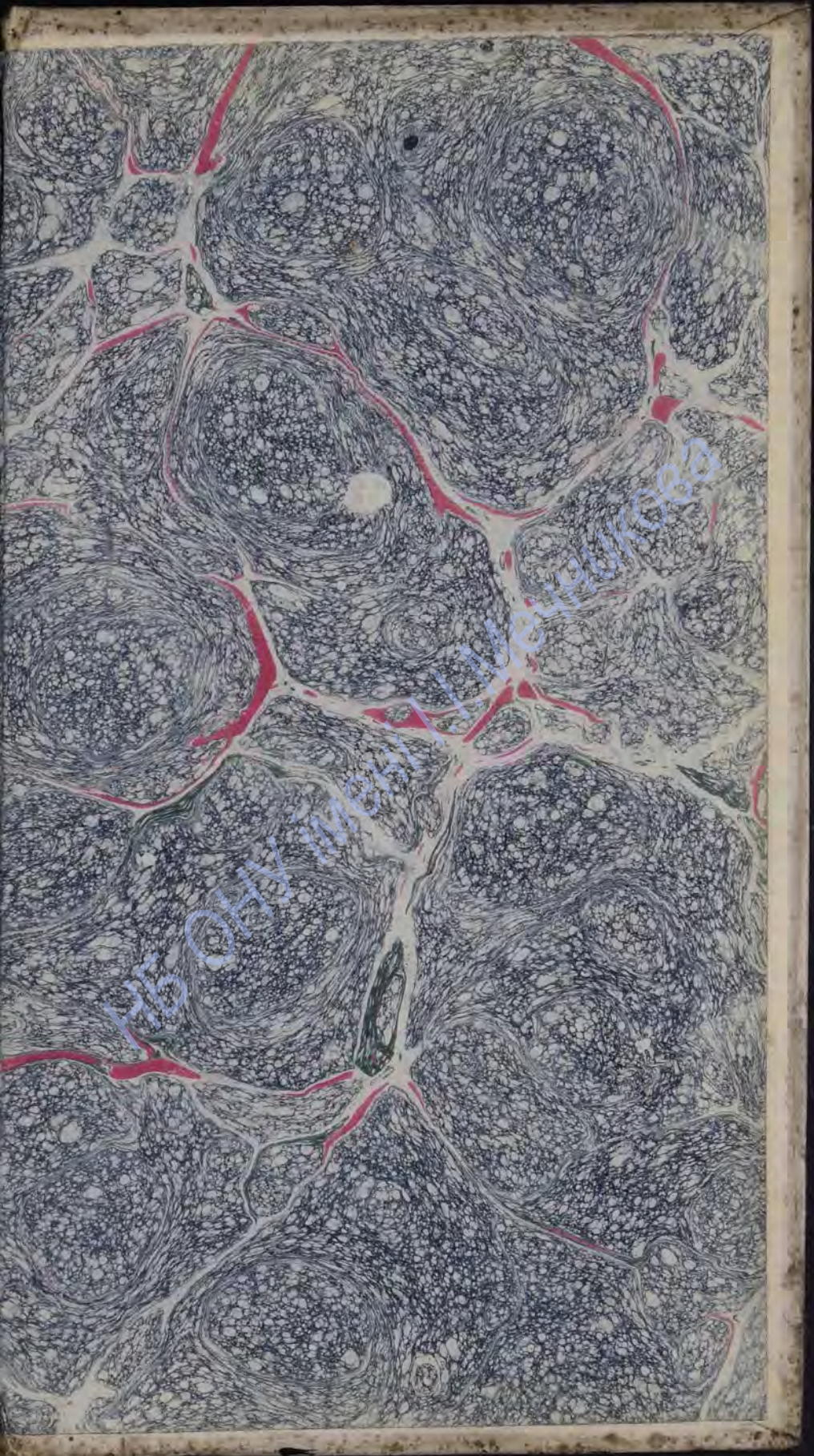
- Ausf. Beschreibung des gelben Fiebers, welches im Jahr 1793. in Philadelphia herrschte, a. d. Engl. von P. F. Hopfengärtner u. J. F. Authenried. 8. 796. 1 Rthlr. 12 gr. 2 fl. 15 fr.
- Sammlung (neue) interessanter und zweckmäßig abgefaßter Reisebeschreibungen für die Jugend, 1 — 5ter Thl. mit Kupf. 8. 793—795. 2 Rthlr. 2 gr. 3 fl. 20 fr.
- Die Familie Selldorf. Eine Geschichte von L. F. Huber, 2 Tble. 8. 795. 796. 1 Rthlr. 20 gr. 2 fl. 45 fr.
- Selle (D. E. G.) Entwurf einer systemat. Fieberlehre, a. d. Lat. von D. E. G. Hopf. 8. 791. 20 gr. 1 fl. 15 fr.
- Staatslitteratur (deutsche) auf das Jahr 791. 792. 8. Der Jahrgang 2 Rthlr. 8 gr. 3 fl. 36 fr.
- Storr (D. Theol. G. E.) von dem seligen Zustand der Seele nach dem Tode vor der Auferstehung, a. d. Lat. frei übers. v. D. W. L. Storr. 8. 791. 4 gr. 15 fr.
- Bemerkungen über Kants philosoph. Religionslehre, a. d. Latein. nebst Bemerk. des Uebersetzers über den aus Principien der pract. Vernunft hergeleit. Ueberzeugungsgrund von von der Möglichkeit und Wirklichkeit einer Offenbarung in Beziehung aus Fichte's Versuch einer Kritik aller Offenbarung. 8. gr. 8. 795. 16 gr. 1 fl.
- opuscula acad. ad interpretationem libror. sacror. pertinentia, Vol. I. II. 8. maj. 796. 2 Rthlr. 4 gr. 3 fl. 48 kr.
- (D. W. L.) vermischte Bemerkungen über Gegenstände der württembergischen Oberamtspraxis, nebst einem Anhang aller dahin einschlag. Gesetze. 8. 791. 14 gr. 48 fr.
- van Swieten (G. M. de) Comment. in omnes aphorismos H. Boerhave de cognoscendis & curandis morbis, 8 Tom. (complet) 4. Bassani 6 Rthlr. 8 gr. 11 fl.
- Taschenbuch für Garten- und Naturfreunde, auf 795. bis 797. mit Abbildungen von Hohenheim und andern Kupfern. 16. geb. 3 Rthlr. 4 gr. 5 fl. 36 fr.
- Tafingers (D. W. G.) Lehrsäße des Natur-Rechts. 8. 795. 18 gr. 1 fl. 15 fr.
- Versuch einer jurist. Methodol. 8. 796. 6 gr. 24 fr.
- Emilie von Varmont. Eine Geschichte von Louvet, a. d. Franz. mit Vorrede und Anhang, vom Verf. des heiml. Gerichts. 8. 795. 1 Rthlr. 4 gr. 1 fl. 45 fr.
- Werner (G. A.) practische Anleitung zur lateinischen Sprache, nach der Bröderischen Grammatik, 1. u. 2ter Thl. neue Aufl. gr. 8. 795. 1 Rthlr. 1 fl. 30 fr.
- Zahn (M. E. G.) Versuch einer Reformationsgeschichte des Herzogthum Württembergs. 8. 791. 16 gr. 1 fl.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ имени Мехруба

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова